

قطعة شظية مرئية من كتاب مجلد visible fragment from bookbinding

הפנים אודם אם סי אשר עזלני ברוב מסדיו. למוליא לאור בבים דפוקי אשר מקימומי לי פים בגד אר

דבר אל הקוראים כאת המויל

ינייא ברשיון מושלחכו הרומנים . אם הקפר המהולל ההלדו לדוך . והוא ביאורים יקרים ופירושים כשגבים גדרך רמו על מזעור הטלה לדוד . אשר

- מאומרו בכל יום מיבטחבלו שהוא בן העולם שבא . מאת הייר הגדול מבלר עה ומגדול המקובל האלהי רבין חסידא כקשית שגדול מבלר עה ומגדול המקובל האלהי רבין חסידא כקשית שגדול מבלר עה ומגדול המקובל האלהי . ושנה הוב החקיד שוש הוא מפורסס לשם עוב ולתשלט

לכל צאי שער שירכו והזקנים אשר צשער מספרים מתכו כפלאום. וכותנים לו את השצח המגיע אל הכתפיים . צאופן שוחש צים אוהו לאיט אלהים כירא כאחד מן הראשונים כמלאכים:

ודויא בחכוותו עשהקשיים מרבה כלם טסורים כלם ברורים . ואסייל יוכללא סי לול שישון. וקי בזיבור

אסף. וסי דבר ביותו . אסר נדפקובעירליוורכו סס סור אבורי ששון . אסר נרפס בבית דפוסינו וכלס נחקנלו צרטין ברטון . במשון

די אמתה בעיני בני עונינו חייו. יען כי המה כחמדים אחתב זמתו לכ. ומחוקים עדבש ונוכת לומים וכפשו של אים מחמדהן. אך לדאבין נסש טו. התסרים האחרים אשר לא עלו על מינה מכד הדפיק רובם ככלם בסרפו בהשריפה אשר שנף הי אח ציח ככד הדפיק רובם ככלם בסרפו בהשריפה אשר שנף הי אח ציח ככד למסבר בשי כחייר החשר לענ ס אותה הודעתי בהקדמת סי אמרי ששון. ורק סושר לענ ס אותה הודעתי בהקדמת סי אמרי ששון. ורק סושר לענ ס אותה מודעתי בהקדמת כי אמרי נעשין אללו עד כה גביני וכן שלמים מהארים לטעוס מנוסת לומיו . אי לואש כסיי אלים של שני על הולאותי . מקות טי לומיו . אי לואש כסיי אלה שלימי אמוני ישראלי כו גוו גבולינו רשוב ולהדפיסו מבלי רשותינו: זאמי מפלה לאל מולא עלילה שישלה ברכה והללחה בכל מעסת ידינו ואל ילריכנו לידי מחכה בשר ודם ולא לידי הלואחם . והוא ידינו ואל ילריכנו לידי מחכה בשר ודם ולא לידי הלואחם . והוא ברחמיו סרבים יכחנו במעגלי לדק ועל מי מנוחות יכהלכו הבא על ברחמיו סרבים יכחנו במעגלי לדק ועל מי מנוחות יכהלכו הבא על הסחום פה בגדאד בחדש אב הנחמות בשכה הסל ח הי ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לכולם ועד. שלמם בכול חולין סיט

כוה המוו

זה ונכן עכיי

כנולע . חכר

ונים מנים .

החים גנוווו

תחלתך מככוס

נמכים כנקי סכ

סוולך . והבי כביד הדי והחודמים ש

יום בין מבח נתוויו

שלים קרי נובמי

וניסה ונהבתיב חד

- 101 107 1 101 UT

The second second

abs

רברי שביח

כדי שלא להכים שנייר חלק ראיתי לחליג פה מה שעירשתי על מקוק תהלת הי ידגר עי וכוי והוא שיש לתת עעם על מה שאלתאכו משללים ומשצחים לשמו יהצרך הגם שחוא אינו לריך להלולינו ולשצחכו . כי מה עאר למלך גדול ונורא אם יתוק קרן כותן לו את השצח . אך הכל הוא לתועלת הנצראים משוללי שדנה שלא ראו כוראומיו ולא הכירו כפלאומיו כדי שגם המה יקצלו אלשותו עליהם ויודו ויצרכו לשמו הגלול וזהו תהלת הי יקצלו אלשותו עליהם ויודו ויצרכו לשמו הגלול וזהו חהלת הי גם אלו שהם גסי מוח ומשוללי הצכה שגם המה יודו ויצרכו לשמו הגדול וק"ל :

לוח הטעיות .

דרי כיג עיד שיטה בי בתקום שנשבעו ליל שנשפעו י די קית מייד שיי צייקום מרסיק ליל עלוות ועיי שהיה מהלק לדקה לעניים בלילת בקהר :

הכדמה

הנה מוור תהלה לדוד כלו שנח להשיית ולא מכר צו שום שלה פלל ועשאו דוד לחקן מדת המלכות הנקי נסש דוד ולכן עשוי מלף ועד מיו כמו אשה מיל הכוללת כל כייב אתוון בכודע. חכר צו הי פעמים גבורט. וגצונותיך יגידו ומישוע לצים שנים. והשלישית וגבורותך ידברו. והדי להודיע לבני הזדם גצורותיו. מישוע רבים שנים הרי הי גבורות הזדם גדולה שהם קוד ההי משדים האי גדול הי ומהולל מאד. הצי ולגדולתו אין חקר הגי

וגדולמך אספרנה שהיא בקר . והרציעית דכתיב זגדולתך . החונישית ארך אפים וגדל חקד . והיה ונכוין להורידם למלכות הנקי תהלה . הכר הי פעונים מלכות . ארומווך שהי הוולד . והצי כצוד וולכותד יאוורו . הגי וכצוד הדר מלכותו". הדי והחוויבית ולכוחך וולכות כל עולווים . בקוד הי אתרוכה להפפיע לם בכל קריאה ההי חקדים . וההי גבורות . והנה שוהי שאתר ארומווך הוא וולא וארי מה שלא וול נו חיצת שהים או שהי ונלא כי אם זאת ארווווך שוהי העלך שעולה ווספרה ם ציין שנא לתקנה . עיד עשה עזווור זה סיי קוויה לריווז למה לא כאמר כוןי באשרי לפי שהוא שוד כפילה ופלה לא תוסיף קום לכך עשה מזמור זה בקיי המייה לרמוז שלקיף המה וכלצה והעלה למעלה למעלה . והכה מקתר היצוהיו הם קיין מתיבת אכומוד שהוא ראש שוחנוור ראש האפא ביתא לרמהו כי כנגד כל קפר תהלים שבו ה"ן ומוורים וזה בו ה"ן תיבות . והנה אם תוסף עליהם גייב חיבות תהלה לדוד עם כללות כל הנוזוור עולים קרייג כווספר ש הויה וש אדני ליהדם בכל קריאה וקריאם ולהשפיע ווסילירה שחיא ש הויה לעשיה שהיא ש אדני בקוד ש לין וואר לנו מספר פייו שהים למחק דיני כנסים :

איננו שאמר כל האתנחתות שבאולע הפתוקים של כל טוגונור באו וון וולבד אות מי ואות קי ומסרט

T 1

かわ

13

71

13

30

n

D

הקדמה גיייהיכיסי שהאווורו וכזהר צו איכו יורד לגיהנס . ודונד חתר ספר זה עשיתי כרך קנין בסוף הספר בזה וקראתיו לבן שסוא שדה זרועה בלבכונית העליון כל סודי הווזוור הזה כווה אותיות באו בו וכמה שפין וכמה ביתין וכוי וכן עזייה עד אות חיוי וריית וקית כל הפסוקים שצו ועוד סודי הפסוקים ועליינים רצים מבוחרים עם :

1100 00110

1121101111

a billing

1997 121

LINE FRAMI NII M.B

AW T IN MININ 100001 m 14

W. Hall

all karing 2 10.0

thethe seals 41646 HI.

11 71 7 W 7 W

1. P. 1. 1.

1777 72%

10 101-2

Contra State

איייויאיייויאי

10,81 SS (02,84 Se 1111

145m + min No al

metter ?

1 11 11 11 11 1111 6 81

-----214 24

> שיר מחונה על פי ההקדמה הנזי : יאי כפר אישר נקרא הווירוי · Dond and the Called will be the addition of the ורא נמצא בתומי שום שאלה: ארינבור אריוזי ואו נולי אודו. ומכפרית במכפר בין אישר לה and the first of the part and the part of franke al and and a far and the farther a statement : בהכרפה ראה היאך מנויים. יכוי בם ברצר והצרולה אישי יייינינינים פריא היארורייניי לכו הק כי המש מלכות למולה:

TETET ואות הנון לאחר ממחמרה. ומצמו דוא אישר ירמוו נפילה : למימורי הקסי קמיה לחוריות. 13 1 בינשרי כן שרי ורגיצריה לניצריה : 0'3 וכי הייני הייה הנאירים . المروم ومعراب وحوصر فالم فالمرافعا : · De antes a ser a la conserva de con a ser a se when a set the set of the particular : · month and and a sec adapted as the · more tran to the series and - and any day and a series of the series o وولوديد بالداء لم يمانيه والم وعلم ساله الا . Les of the plant of seally bring of the property * and the product of the product of the state of the stat · BUDIER 25 CON ROLLING ARE the second second second second and the second seco : where we want the state and the second ארתיותיינ כידירותיי מצבייי . • Martantimorte e prepar tares and to enable o the sea tar

וראש תיבות וכוף תיבות דמומורי. יוקריין ניראי היכן ניניקרי כבוארים בכפר וה בתיכו . והוא כרך כשו כמו מגילה : אשר נקרא שרה לכן מלוכן . . Ma sur a solo and the solution of the solution CONTRACTOR OFFICIENTS 1771702 100 000 100 0000 ותוכחות להאיד כאפילה: שליש אישרי אישר קורין לפניו . לשרי שאר ומרין ואבילה · 600 200 20 20 0 30 600 20 2000 3 2000 N נורכורה צומרים ממויו בארווי · 160102 1993 100% 2018 1998 בחישק רב וכויבה גריריי: באותיות במונה דר וכביר . ורא יכרא כנפש דבדולדו:

דקדמה

19191

" 2K1

א שר א עור

THY

1 日本

1201

an sonight

ודוני ודבורור

121 22 128

מאשר הערב אשר הערב

1 100

i) atma

הוא נשלם

12

10

הזלה לדוד

הנה קודם בכבוא לבאר ומתור תהלה לדוד כבוא לבאר שה מפסוקים אשני יושבי ביחך עוד יהללוך וגוי אשני העם שככה לו וגוי שחקכו לני משרדי התפלה לומר שו הבי פקוקים קידם מהלה לדוד:

ייסני ביתך עוד יהלכוך כלה . הנה כודע שארוייל כי העוצד הת השם ועורה הרצה לשרחו ונצרך בשמו סוא ההפשי שוכה להיות עצד ממיה הקציה . מה שאין כן המתעלל וחיכו עובר ונוורם לעבוד עבודתו ועושה עלמו חששי מעבודתו של מקום כוא סעבד האמתי כרליו לעולם. כמיש עיים ואתם תהיו לי ומוולכת כוהניש . הכוונה כשאתם וושרתים אותי שזהו פיי כוהנים וושרהים שלי מז אתם נקראים מלכים שאני גוזר ואתם עצעלים חהו מעלכת כוסנים . ולכן כמה לריך לו לעצוד בשווחש רצם על חוקו ולכן תקנו חכווים זיל לווור הנכנס לבייהמד יהמר מודה הכי לפניך הי שהי ושהי הצוחי בשמת חלקי מיושבי בהנוייד וכף כמו שמודה ומשבח על מליאה גדולה שהכוונים במה שחכתט כבכסים לכבור עבודתך הוא שלא עימ לקבל פרם שאררצא מודים אכאנו לך בשמם חלקינו לעצדך וכי יש מכר גדול וחס בטבודתך ועסקי תורתך מקדובם היא שכרנו המוצ ואין דומה לו לוה צא להור אשרי יושבי ביהך אשרי מי שנכנס לביוקר לשרת ולעבוד עבודתך הפף המשלתים של ב״י שהמשרה. אותך צביתך אשריו יקרא לו שזכה לשרת אותך צחוך ביהך ולא מצעית באיטו נקרא משרת לקבל שכר שא עוד יהולוך כלם . אנרו עוד סכוונם בארתנה הוא לריך להללך על חלקו ולומר מוד ם אכחכו לך ששמת הלקינו לשרת אותך כמו מליאה בתברפין עליה המו עיד יהללוך חון וו וה שאיכה וולפים לשכת שה בייב עודי יהללוך קלה על זבד עוב שזבדת הותם ואין לך בכר גדול יותר מזה . ובזה יוצן אמרת להי אדני אמה בובחי בל עליך . הנה אוורו אוורת להי בם הוייה ואדרי אהה באדרות הכוונה בא כותר מה שאני קורא נהי אדוני אתה באתה רבוני

ואדוני-ואני עד שבי מנהך ומת ונוס יובן הייס סכוונה כבסקיד בחתה הקדר ובי

ובן מות ולת 3. TOTP כד לא תבניה כמוו שלו בה בחבי מבתי מידה בגיוה בדוקה שומות כך ומים ב ा चाठ मेतर्भ चाठ מוך לוס וסים בקב

הולה כל דר לה

נבייתה ותנב ונה

נם ענודן מהר

נוכמס ימין

00 7730 01

00:00 00

ואדוני ואני עבדך לבלתך אינו כשירות ביו. הטובתי בל עליך אין לי שום טוגה עליך לבקש מכה עבודתי שאדרצא ווה שאכי עוצד אוהך ואתה אדוכי טובתך היא עלי ואין לי בכר יותר ואת וצזה יוצן היים והכד עשית עודי ופקודחך שמרה לומי וגוי הכוונש כשפקודיך ווולותיך שוורה רוחי ועבדתיך עצודה שליווה טובחי צל עליך לבקש שכר שא אדרצא היישעוחקד עשית עוודי שאתה הקדך ושכרך גדול עלי צשוורי פקודך שזכיתי לעשוח רלוסך והין לי שכר גדול ווזה :

אות ואכי ברוב מקדך אבוא ביתך אשתחום ש סיכל קדשך . בא לוער עה שוכיתי לצוא ביתיך ולהשתהות לך לא ווצעיא שטובתי בל עליך בבאתי לשרח אותך שא אדרובא ברוב הקרך שהוא מקד גדול שעשית עוודי שהכוסמכי לתוך ציתך לסשתחום לך . ומה יצקש עוד עצדך שכר יותר מה של מה שאני מבקט הוא הי כחני בלדקמך שתנחני ותכהלני חמיד בואת בלדקה שנשית עם עבדך שתביאני המיד לביחך ולהשתתות כך והיה שכרי ואין לי שכר עובתר יותרמוה. ובזייי היב היבו באויים מוכב ונוכז רב ונוחוקים נודכם זכופת

רב . הכה ארזייל היום לפשוחם ולווסר ליטול שכרן . גם אורו בקוד לוה והיה עקצ השמעין במהן בכרן של מלוח הוא בנקצ . דהיינו טולם מכוף כמו הנקצ מהוא צבוף הרגל : דין וא דוד לווור אם מקודיך ובדומיך שלייתכו בחם הם בעלוום כחמדים מהב ומשו הב גם מחוקים

בעת עשייתם נודבב וכופת לופים ולהיך למרות לקטותם בכל

מאודו . גם עבדך מהר בהם.אמרו גם הגוונה הלוואי שלעחיל

ג"כ גם עבדך יסים כומר בתם בשמרם עקב רצ. בעולם

ספוף שמוא הכקב . שמלוואי שלא אמיה פניור וון הוולות שא

אטיה נוהר צהם גם לעתייל מהוא הנקרא נוקצ רצ עולם שכולו

ארוך והם וטורהם יהוו עברי לפמיל שאין שכר טוב שישקול

ליעים . גם עבדך מהר בהם בשורם עקב

ידבח D"12 E וחותי שמני 1377 וככנס חלקי כרוכה 5 " מכרכו ורי נני 113 3 7103 71335 חכקו **כיהה**

לשכג

73 ?

2031

ודכות

רבוכי

3633

חקרי

130

brit

1003

PT

תהלה לויוד

כמו הלאת שפי פקודיך ולעשות ללוכך שהם עלוום נחוודים ווחהצ וכוי וכופת לופים וווה שכר יצקש האדם יותר נסווד מזה שיזכה להיות שווור פקודיך אף לעת"ל והיה שכרו . עוד קרוב לזה :

יוקצי גיתך וגו׳ אשרי סעם שככה לו הנה כודע מקרזייל עיים עוסה דברו לשמוע בקול דברו הכוונה בעוד שהם עושים לא מיצעיא שאין רואים את העבודה י והשליחות למשא וממהרים לפרוק מצליהם שא מלפים לשמוע בקול דברו עוד ללוות להם שליחות אחרת . וכן ארוייל עיים כעשה וכשמע בעיד שאכחכו עושים . אכחכו מלפים לשמוע האחרת לקייננה ולזה ירמה אשרי יושני ביתך וגוי ולא נוינעייא שאין הואים ישיבנו ביתך וסלולך ועבודתך עליהם למשא לוווה מינתי נטלים וכלא שא אדרבא בעוד סהם יושבים בציתך שלא סיינו עדיין הם ולפים לויגר אשרי העם שרכה לו שיזכה להיאח לו ככה כל הימים לגא פעם אחר פעם לציתך לעבדך מרוב שתביבה עליהם ישיבה ביתך ועבודתך ובזיי הי בקר תשמע קולי בקר אערך לך ואלפה הכוונה כשאתפלל צבקר ואערוך לך כל הפלתי מהחילה ועד קוף שזהו אערך לך שלא יחקר מאנה דבר מעקידת ילהק ועד כוף ומלגד שלא אראה אותה כמשאוי מפני סאורך סייו שא בעודי מתכלל אני תלפה לזכות בכל יום ויום שאתפלל לפניך מרוב חביבותה עלי :

והדוך עלן וכיי כמתטימה מלוח שאתר נופרס כ פוניה והדרך ש ותכחות סלט ש הכלות ננו עיי נלה למשיר חסו מתרים והדרך מ להיום טליטי מאר ניקן ויהללוך סימו ואבעול מחומר כ מכנס קם דנרים מ והמלות לו דייהה חתנה שנה יכים ולמירותה וסול מנו ימנים נסם יותר על מנס משייה יכם של רים ק מהפאר וכן אמרו ג ווא אסינא לקיבך שנם ומי סנים שמי אמיו ין מינטו פים זה אי דקום אי ועיד פרי ומי אנופו אני נאם ווד יולה אשרי יושני

כחוולים

ל כפוול

ו בוד

נה כודע

ו סכווכה

העבודה

סמווע כ

יויל עיים

לשמוע

וניבעייא

בא לוווכ

615 7D

כלמיאו

דך מכת

חמנ קוי

ד כד כל

ותכם דבר ולוי נופני

יוס ויוס

ויים כזיינ

םיקדים

7175 26: יי מלכוח

> ומוסו 30 17

הקכו לכו

והדרך עלן וכוי . וחכי שענתי שים חקידים וחכשי שעשה כסמסיימין מלותן בקוכה ולולב ופנוכה ומגילה ועומר וכיולה סאתר גומרס היו מכשקין שמלוה ואומרים הדרן עלך מלוה פלוכית והדרך עלן זכוי . וסכוונה שמתפללין להשיית שיהיה סדר ותכארת שלכו על אותם כעלוה שסיא התפאר בנו ויהיה לה הפארת בכו עיי שנהיה ראויים על דרך לדוד וחמור שחיה דוד כאה לוחמור וזסו סדרן עלך בנסיה אכחנו נאים עליך ואחיכ מווורים והדרך עלן שנסיה ראויים שיהיה הדרך והודך ראוי להיות עליכו עייד מזמור לדוד לזה רמז חתר שחמר חשרייושני ביתך ויסללוך שיתפללו שם בביתך בא לומר לא כל הגא לבהיכ ואתפנל וואושר כי אם דווקא אשרי העם שככה לו . הכוונה שככה הם דברים הכוכרים ישינת בהיכ והתפלה וכן למוד התורה והמלות לו דייקא תסים אותם לו כבלובשם יהים לו תפארת אותנה שלא יהיה כלובש בגדי מלכים ונכנס בתוך חלריהם ולעירותם והות כבזם ומכוער פנזם זהב בתף חזיר שחדרבה יתנהה נהם יותר על מה שפיה . ואמר אשרי העם שהי אלהיו שגם השיית יתפאר ויתכבד בו להקרא הי להיו כנויש ישראל אשר בך אתפאר וכן אמרו בזוסר שפשכינה אומרה להשיית חי במאי ברא אתינא לקמך שגם השיים יתפאר בו להקרא שמו עליו וזהו אשרי סעם שהי שהיו שהשיית בעלמו יכנה שמו פליו ויתנאה בו וכן פירשו פים זה אי ואכוסו אומרו זה אי שיתכבד ויהפאר בי שיקרא שי ועוד אכי ואכוחו ריל אכי כאה לו שהיא כמו כוטריקון

אכוסו אני כאה לו על דרך לדק לגשתי וילנשני : עוד ירלה חשרי יושבי ביחך עוד יהללוך וכוי סנה כודע מת

שהחמירו בזרחר על סעדבר בבייהכ ואף בלא בשעה התפלה ועכשו אותרו לית ליה מולקא באלהא דישראל כנודע שלה אנרו משחעי בתכלה אלא בבי כרשתא כתם . ולזה רמו אשרי יושני ניחיך שסיא ישינת נייהר וגא לומר לא כל מי שנא ה פלוריא וישב בבייהכ חשריו אלא לריך לו דבר אחר וסוא עוד יכלנוך

20

סלה . אוערו כלה מתחילה ועד קוף בחיצת כלה אין לה הפקק שלא יפקוק מהלול התפלה בדברים אחרים שאינם פלולו יתי אלא יהללוך פלה עד הכוף כל זמן שהוא יושב בביתיך אשרי העם שככה לו שאו תפלתו בלי הערובת כיגים ואכי הורא עליו אשרי העם שהי אלהיו שלא יאמר עליו ליה ליה חולקה בהלהה דישרט חייו שה אשריו שהי שהיו חלקו ונחלהו : יתפרש הי אהצהי מעון ציתיך ומקום משכן כצודך ובוה ש האסיףעס חנאים נפשי ועם אנשי דווים וכוי אשר

צידיהם זמה וימיכם מלאם שוחד ואכי בהומי אלך פדני וחכני וגוי ונקדים עוד מה שהחמירו בהמדבר בבייהכ כאנו בא על חשת חיש איהוקוצלים כהצו כמוליה זייל שהנה מערב דצרי הקדובה בתוך הסול כנודע . לזה רמז כי אהבתי מעין ביתיך ומקום משכן כצודך שאכי אוהב ומשחוקה לבוא לביתיך להתפלל בם אבל היא אליה והוץ צה שאוי לו לוני שודצר בם דברי חול . לזה אני מנקש ממך שתקעדני שלא אכשל שאל תאסוף עם הניאים נפבי בלא יאמר עלי לית ליה חולקא באלהא דישרא חיו. ועם אנשי דמים חיי שלא אסיה נחשב כמוליא זייל שנהראו אכשי דווים כנודע אשר בידיהם זמה שלא אהיה נסבב כאנשי זמה כמי שבא על אשת איש לזה אכי מהחכן בבואי מעון ביתיד פדיני וחנכי שההיה בעזרתי שלא אכשל בעון המציא לידי אלו : ירלה אשרי יושני ניתיך עוד יהללוך וגוי ארזייל ישינת 78

בהייכ מלוה אכיי שמחעכב בלא תפלה אבל לא יכנס לבחייכ על חנם שהנכנס לבהייכ שלא ללורך תפלה לריך שיקרא פי אי או מזמור אי כדי שהמיה ישיצתו שה מלוה ולא יכנס על מכם או להכאתו כמו בחמה מפני החמה וכוי או להרות שום אדם ללרכו הה נכנס יקרא פי אי או מומור אי ואז יוכל להכנס אף שאינו מהפלל כמיים השיע סיי קניאלוה רמו אברי יושני ניתיך אפילו גלא תפלה שיבינת גה"כ מלוה אבל כדי בהחבצ יביצהה מלום לריך עוד יהללוך כלה בלריך צוד

לידינהה ליהה ל

W reado הקים לי כתבים לבהיכ ול ומיז מים וממרו ו עסרה שישנו קד ומבונים הווקא א לחסונים בנסיכ מ משנה ואשומה וש ניסך מינה מסרי א נימך קידם מפולה אצל שוד לריך להם לרך להם שישוני נמשוהה ומשורים במא סושרה ואמר מעום ב שונתם כום אשרי סי פניך המה שמה לא

אן מזרי יושני זי

שנינת בתורבה זו לא

להתרבתי אם ביתי ום

רלבך לא קבס א כלבד

מתרת כך ולא שר :

ינגתי מדכשות ושינין

ואשו ואומר אשרי הוול

מיכט ואים בסביים

דרט שנאט יקיסד.

נועשס דריי

לישיבתה איזה הלול שיקרא איזה ווזוור או הלכה כדי שלא יראה שנכנס צה להנאתו :

יכלה אשרי יושני ביחך וגוי אשרי העם וגוי הכה כידמ

שולוה להונות ונעשרה ראשונים כוויש בגמי כשנכנס הקציה לנהייכ ולא מלא שם עשרה מיד כועם שכאי מדוע נאתי ואין אים ואותרו תיבת אים רית און יהא שוניה כאו אותר ואין עשרם שיענו קדים וידוע שנהג החריי זייל שולות העשרה ראשונים דווקא אם יתפללו באותה בהייכ שאם כנונה מעשרה ראשונים בבהייכ אחת והלך והתפלל בבהייכ אחרת אין לו עלות עשרה ראשונים ועייי בריה די קלייג עייב לזה רמז אשרי יושני ביסך היבת אשרי אמן יהא שמיה רבא כאו אמר אשריהם ליושבי ביתך קודם תפלה וראויים לעניית איש״ר שהם עשרה ראשונים אבל עוד לריך להם דבר אחר שיקראי להם אשריהם והוא עיד לריך להם שיהלליך סלה שיהללוך ויתפללו בווקום שכלשרפו לעשרה ראשונים שאם יצערפי ולא יתפללו שם אין להם אושר של העשרה ואור טעם מעלה העשרה הראשינים מפני מה גדלה מעלמה הוא אשרי העם שככה לו לשון וחמת המלך שככה לשון שכוך חמה שמם לה מלה עשרה מיד כועם ואו העשרה שכרו. ורגזו המתו של השיית:

אם אשרי יושבי ביתך וגוי אשרי העם וגוי ירמוז למיש בגמי במעשה דר"י הככנם לפורבה ושאו איהו ז"ל מה קול שמעת בחורבה זו א"ל שמעתי ב"ק שמנהממת כיוכה ואימרת אי שהתרבתי את ביתי ישרפתי את היכלי וכוי. א"ל בני חייך וחיי לאשך לא שעה זו בלבד אימרת כך ולא עוד אם בכל יום ויום ג"ש לוערת כך ולא עוד אם בכל זמן שישרא ככלסין לבחי כנסיות אותרת כך ולא עוד אם בכל זמן שישרא ככלסין לבחי כנסיות לוערת כך ולא עוד אם בכל זמן שישרא ככלסין לבחי כנסיות ללשן ואותר אברי המלך שמקלסים אותו בביתו כך ובוי. זהכה כשישרא רואים שהשיית מתפאר בקלוסם לריכים הם לומר אתריכו שביתה

07 60 שלולו ננימיך יולכי לית ליה : נסלהו ן כנוקך בוי משכ י והככי 30 63 737 37 ן ביתיד נהתפננ 737 D addib דישרט שנקראו ב כחכשי ון ניתיך די מכו : יסינת ל יכנס שיקרא ה יכנס לקרות אז יוכל י לברי 331

שאומרים קדים ועוכין אישיר הרמוז בתיבת אשרי אמן יהא שמים רבא ואתה אומר עליהם וגוי אשרי המלך שמקלפין אותו צביתו כך שאתה מחזיק לכו טובה ואשור לומר אשרי העלדוכוי. אדרבא אכתכו אומרים אשרי העם שככה לו אשרי העם שזכה לככה לקדש שמר ולקלסך :

ירלת חשרי יושבי ביתך וכוי עוויש בגמרה חסידים 188 הראשונים היו שוהין שניה אחת קודם תפלה וכוי מנא סני מילי אריציל דאמר קרא אשרי יושני גיתך עוד יהללוך סלה ואריביל המחפלל לריך שיפהא שנה אחת לאחר חשלה שנאמר אד לדיקים יודו לשמך ואחייכ ישנו ישרים את פניך הנה הטעם על שהי השהיות עים ההגלה הוא שעיי החפלה עושים יהוד מויים אדכיי קצים ושכינתים שזהו עיקר תפלמינו ועיי שישהו קודם הפלה שנם אי מקדימין היחוד שנה אי ועיי שישהו לאחר תפלם עלחרין היחוד שעה אחת וכאו הם הנושיכו היחוד שלשה שעות ולכן שכרם נדול ולכן רמו אשרי יושני ביתך שהם המחעכנים בנהייכ קודם תשלה כווים בגמי ועעם העכנה הוא יהללוד סלה מכם אותיות יהללוך הלייל כייו הלל שם אדני שעילה בייה שהוא כקי כלל וכוי שם הוייה שמולה כיושהיויד של יהללוך היא יויד הפועל כמו חיבת יוכלו ידברו יהלכו שאין היודד שורש אא על הפעולם מהחחרים כאי אמר יהללוך ימברו הליל כיושמקדימין היהוד של הוייה אדכי מעת ישיבתם ולאתר התפלה רמו אד כדיקים יודו לשעד ישנו ישרים את פניך . הנה השכינה נהי את פעים ליחופש ואשמע את מדבר שי ככודע ואמר אך לדיקים יודו לשווך כשיתפללו גייכ ישבו ישרים יתעכבו לחתר תפלה כוויש בגווי ופעעם שניי ישינהם ועכונם את פניך השכינה הנקי אה ההעכנ

פרים בפרים שנאריכין חיחוד בישיבתם ולכן שכרם גדול: יתבאר משרז"ל חקידים הראשונים היו שוהין שעם אי ומתפללין כדי שיכוונו את לבם לאביהם שבשמים אומרם בלבין הזם יכוונו את לבם לאביהם שבשמים דבר נוסף כי

כמאמרו יכוופי לו המשכינה נקולות עם אדרי ווכווני גייות מויים ולכן סיו ווכ אר יכלה אשרי התפולה ש

היהה ניסרמיי ש נסם עיי הפנהם פליי לתוח מהרין שמים וכן כתו ש מניי בכול מנור כמסק . וכן כחמר פייתי כסמע מסל זטימי נטנוס נחול נהתורד הסייום מה מה שהולכים לביתי כמים שככה כו ריח מדיהד (מדיהר מיי ב נוס לרך עוד יולה לברי 1 00000 ני מדרטום ומטלום זו ישינם מניכים מס בס ונינים כי זה לינו יב רטוננינים ההנרים 1310831 003 QD

מקנרים בדרך נקתר

הגילבו השולם לה

תהכה לדור

2

משאמרו יכווני את לגם ודאי הוא לאציפים שצעמים והכה נודע שהשכינה נקראת לצ וזה הוא כדי שיכוונו את לצם שהיא השכינה שם אדנ"י מכוונים ומיחדים אותם לאציפים שצעמים שפוא שם שוייה ולכן היו מקדימין ומתעכצים קודם תפלה שעה אי להקדים יהוד הוייה אדנהי שיהיו שניהם מכוונים ופניפים איש אחיו : אר יכלה אשרי יושצי צימיך וגוי אשרי העם שככה לוגוי הנס

התפלה הופכה מדייהד למדייהר כשחהיה בכוונה . והנה איתא בעהרהייו שהנה יש גי אלהים ומספרם חריין וכשימשיכו להם ע"י תפלתם גי הויות שמתפרם ע"יה יהיה מספר שניהם שליי לרמוז שהדין נמתק ונהפך לרחננים ע"י הבור הסויוית בליהים וכן כתב מי שחלם חלום רע יכוין ברית וישם לך שלום שלייו שהוא חבור גי הויוית צגי סלהים . ואז החלום הרע שלייו שהוא חבור גי הויוית צגי סלהים . ואז החלום הרע שלייו שהוא חבור גי הויוית צגי סלהים . ואז החלום הרע שלייו בסול חבור גי הויוית צגי סלהים . ואז החלום הרע שלייו בסול חבור גי הויוית שלים מחבור הגי הויותעם חלהים הייתי נשלוח גדולה ועחה ויכרני לחתיכות שלנייינה מלוך זהייתי בשלוח גדולה ועחה לנים מכל עיקר האשו"ר הוא לשרי העם שככה לו ר"ה שלייו כשיוכלו בכיונת תפלתם להפוץ מדיהד למד"ה כע"י שמיחדים הסויות בלהים וימעתקו הדינים

לזה לריך לומר אשרי אושר אחר אושר :

עוד יכלה אשרי יושבי ביחיך , וגוי אשרי העם וגוי אשרי סעם שהי אחיו וגוי טעם לשלשה אשרי הנה התתפלים גי מדרגות ומעלות זו למעלה מזו יש בזים לביהם ומתפלים ואיכם מביכים מה שהם אומרים כק שבתותיהם כעות ואיכם מביכים כי זה איכו יכול להפוך חדין לרחונים אפיי על עלמו . ויש מביכים הדברים וכוחן לב לכל מה שהוא אומר מתחלה ועד סיף בפס ובמתבבה אבל איכו יודע לכרין בשורש הדברים ועמקי מדברים בדרך כשתר זה יכול להעיך הדין לרמונים עלמו ולא מדברים בדרך כשתר זה יכול להעיך הדין לרמונים על עלמו ולא מהכי לכל העולם להכהיגה בקו הרחמים. ויש מתפללים בעמקן א שונים ו גניסו אדרנא סלקדש

חסידים כרי מכא לוך פלה ו סכאמר ה המעם זיס ימוד יי ביססו הו להחר ד שלשת חעכניס וד סלה הומה ה שיח יריד 30 66 מקדימין כמו חד כקי את יס יוקו ים בגתי ההשכב : 31 ין פעס זבשמים וקף ר

תהלה לרוד

של דברים להעלות העולמות וליחד המדרגות זה מהכי הפלתו לכל העולם בההנהג על פי קו האולעי מדת הרחמים. והנה כודע לפכמי האמה . אות 🖤 שלשה קויה רומזים לחכד ודין ורחעים בסימנס חד"ר וכשיהחנרו שלשחו יהנהג העולם עפ"י הרחונים והם חקד ודין שני כתוצים המכחישים זה את זה ואין הנולם מהנהג עפיי אהד מהם . אבל כשיבא . הכהוב הגי בהוא בחינת הרחמים יכריע ביניהם ויתמתה חדיו והעולם בשלוה עולמות העליונים והתחתונים ולכן בזמן שאין הדור הגון ורולה להחריב העולם מביא הקצ"ה הקשת שהוא חלת גיונין לבן אדום ירוק הבור שלשתן ביחד ואז מכהיג עולמו באמלעי. לזה רמז חשרי יושבי ביתיך הולכים לבייהכ. ועוד יהללוד שיתפללו שם הוא על הבחינה הראשונה שוותפללים בלא הבנה שעכית התפללו אבל אינם יכולים לוותק הדין אפיי וועליהם שהרי אין להם כי אם פה לבד שהנה הי מולאות הפה הוא הי האתרונה שהיא דין שאדם כזה אינו יכול לוותק הדין . ויש מעלה שנית בתפלה והם שנאור עליהם אשרי העם שככה לו לסון והמת הוולך שככה שיכולים ליוהה הדין אבל איכו מכל העולם כי אם לעלמו וזהו שככה לו לו דוקא אינו משכך כי אם ממכו שתפלתו מתקבלת והוא המצין מה שאומר שמחבר הרלון והיוחבנה הפניוית שהם רחוים עם הי וולאות הפה שהיא הי אחרוכה הרומות לדין אצל איכו מכל העולם כי אם ממכו ולוה יש לו אושר שני ועל המדריגה השלישיה הויכוין לעומה הדברים וחבור העולמות והיחודים אמר אסרי העם ישהי שהיו שנורם שהי יתי הנהיג כל העולם כולו בשלשה קוי הישי שהם חסד דין רמוים שלשה גיוני הקשה שהוא ההנהגה של הרחונים כביכול צכל העולם בולו חסו שהי שהיו ולא אמר שי שהיני השי יפי מתכהג בהבור הגי קווים ככ"ז

אן ירלה אשרי יושצי ציחיך וגוי הכה ארייזל כל מי שים וו צייהכ צעירו ואינו נכנס עם להתפלל נקרא שכן רע שנאי

כם לגד כי לנ השמנו ננסיכ בקנוחים הודם נתי כנסיות . וי נותום בסוא בס אל התנוחה וא נצברה כמלה ה נוה הה לשני ית זהמנתם וחמר למתמלל וכיי כי כמי טילט מסט פו הרשנים וכא שרו נסומון ניתיך ומקים מ ענייזה אל מאט כמו סהביהים והב

אן וולה אבר אד כמש לחס כמש חל הספוט אש עם השל הפלח לכר כש י שלוה לכרו כש י ווא לכלחו שמר בהסלוט כו אש הם חורט ושיי יח מה ליולרו של הבי יושני

בה אור הי אל כל שכיני הרעים הנוגעים צנחלה . שהנה המתפלל בבהייכ בעשרה יש לו כח להמשיך אורות העליונים הקרואים קוידם כמו בזמן בהמייק קיים במקלח כי לכן כקראו בתי כנסיות . ואתי להם לווקדש וועע . וזהו אותרו הנוגעים בנחלה שהוא בהוויק הנקרא נחלה כוויש כי לא באתם עד עהם אל המכוחה ואל הנחלה וזה שלא נכנס לבהייכ להתפלל שם בעשרה כמלא קל בעיניו בהמייק וכקרא שכן רע כובע בכחלה : לזה רמז אשרי יושני ביתיך הנכנסים לבה"כ ושם יהללוך פלה בתשלהם ואור אשרי הצם שבכה לו לווי שזוכה העיד שלא להתפלל וכוי כי אם צצה״כ והנינים הוא שאשרי הנים שהי אהיו שמי שאינו מחשנל בבהייכ נקרא רשע ואין הקבייה מכנה שמו על הרשעים וכאלו אין הי אלהיו הייו שאין מבכה שמו עליו אבל אשריו להתפלל בבהייב שאוכקי הי אלהיו.ובויי הי אהבתי מעין ציתיך ומקים משבן כבודך לבוא ממיד להתפלל בניתיך כדי בנייי זה אל תאקוף נים הנואים נפשי וגוי שאז אקרא רשע חייו כמו החצואים ואכשי דונים ואשר בידיהם זוות וגוי שהם הרשנים ולכי חייו כווכה עווהס :

ירלה אברי יושבי ביחיך וגוי הכה ארזיל אין תפלחו של

אדם כשועת אלא בבהיים בלבד שנאי לשמוע אל הרגה ואל התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך בבית וגוי במקום רנם שם תהא תפלה והנה בתפלה יש בי דברים באית החלול לשמו יתי כמו ג׳ ראשונות וג׳ אחרינות וכן הזמירות וכיולא ויש בה שאלה לככיו כמו י״ג אמלעיית וכיולא . והנה החפיד אינו מלפס בתפלחו כי אם שיקובל הלולי וזמירוהיו ליחד במות הקדושים ולא להנאחו שתקובל שאלת לרכיו שאפי אוחם שאלוח . לרכים הם יחודים ושמית הקדושים כנודע . והמסיד שים מגמת פניו ליחד בהם מדומיו יתי וסוא יעשה את שלו לעשות רלין קינו ונחת רוח ליולרו ואינו שם מגמת פניו ללורך עלמו כלל כי לח ונחת רוח ליולרו ואינו שם מגמת פניו ללורך עלמו כלל כי לח רמח אשרי יושני ציחיך שהולכים לבהיים שבים נשמים הכלות

הכי הפלהו תים . וכנה להכד ודי עולם עמיי לת זהואי הכי בכוח מולה בכלות הברן ורולה ן לבן חדום י. לזה וח זפללו שם ה במנים בהרי חיו הוא הי סדין . וים שככה לו איכו מכל כד כי אס מבר הרלון ים מימ מי כו ולוה יש ז הדנרים זיו שנורס בהם חסד ים כביכול "" "ED"

ני שים (ו רע סנא

9

ההלה כדוך

ולמי שיש בחפלה והליכת בה״כ שני דברים שאחת שיסללוך ההלל והשבח לשמו ימי . ועוד יש אחרת ללורך המתעלל כמו שיש בגי המיניות וכיולא אי שאלה לרביו כם ההפלה לכן אחר שאדר יהלניך סלה אמר אשרי העם שככה לו דווקא לו לעיקר והוא שכבה מוזרת על יהללוך שאינו שם מגמת פניו אלא לכלה שמוא שהלול והשבח הכזכר וככם לו דווקא לעיקר ואינו שם שכיו בקבלה תפלתו ללורך עלמו אלא דווקא לקבל ההלול ההוא בבס״כ ששם מקום השכינה ויתקבל שבחי השי״ת ממנו : או יכלה אסרי יושבי בית ד וגוי אומרו העם הכה כודע

מיש זאל הן אל כביד לא ימאם שאפיי יש בעדת ישראל התורפללים אינם הגובים בשביל שמתפללים מם הלבור מתקבלת תפלחם כמו במלבכם בקטורה שנמלבנה לבדם איכה מקובלת וכפמערבין אוהם עם שאר סימני הקטורת חשים כקטורת עלמה וכמיש זאל על רי עקיבא כשהיה מתפלל בלבור סיה מקלר ועולה מאחר שהיה עם הלבור מתקבלת אבל כשהיה מתפלל ביכו לבין עלמו אדם מכיחו בזוית זו ומלאו בזוית אחרת מרוב שכרעות והסשתמויות לזה רמו אשרי יושבי ביתיך ומתפללים שכרעות והסשתמויות לזה רמו אשרי יושבי ביתיך ומתפללים לעיל וראה כח הלבור שאשרי המי הייקא שאינם עושים ללונו בניתו בנית סלבור שלשרי המים דייקא שאינם עושים ללוני בניתו של מקום שנתיכה ולמר הסי שככח לו מתפללים בביתו של מקום בנשרה ולמר אשרי העם שלפילו אינם הגונים אשריהם שמיחד שמו עליהם כשמפכלים בביתו ומה

כיש ההגוצים בשמתפלנים בנסייכ בלבור : ירלה אשרי יושני זיהך וגוי הכה ארואל כל זמן שחלדיק קיים אין מכנה הקצים שמו עליו שמא יהעא ובוי ובילהק שכנה שמו עליו נחייו הוא שכנר כלו רגליו בניה ובאו מה וכוי ויפקב זכה ויקרא לו אל אפי ישרא שנהייו אמר א אהי ישרא כנודע . והנה כל התשלה אכתכו ליבקים ואימרים אהינו ואהי

או הלכאמריים עלה עבודכה ספלופים ספרנים שו יקלות ורמת שלה שברים שלה ורמת שלה עביד שלות וספלון עביד שליד שלה מש עלה לרך ליכות פיר עיקה נאל לרך ליכות פיר עיקה נאל לרך ליכות פיר עיקה נאל לרך

to thenilar or

יום לשני הנום שהו

ול עין ככל לכ

59

אבוחינו זכרינו וכוי שהינו ושהי אבוחינו שהי אברהם וכו' ברוך שחיכו וכוי כודה לשהיכו וכוי שהרבה פעונים אכו אומרים בחפלה שהיכו. והכה אמרו שלריך האדם לעשות השובה קודם תסלה כדי שיכול לומר שהינו שמכנה שם שהוחו עליו שיהיה רלאי שהשיית ג"כ יככה שמו עליו ויקרא שהיו. לזה רמו אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך קלה בתפלתם ובכל הלול והלול הם אומרים שהיכו ואשרי העם שכבה לו שזכה לכך אבל האושר שוכפל היא אשרי העם שהי שוהיו הי דייקא שהוא עלמו ג"כ יתכנה שהיו שא אשרי העם שהי שוהיו הי דייקא שהוא עלמו ג"כ יתכנה שוהיו ולא הוא דווקא ילעה שלו גם הי אומר אלו היותר אוהיו שוהיו ולא הוא דווקא יכוק אלהי שלא גם הי אומר אכי אלוהיו כשהוא הגון עוד :

יכלה אשרי יושבי ביתך וגוי . הנה נודע כי כשתפלת האדם

קלא בכיונה כגנות במקום גניוה שיש למעלה עייי הוולאכים המוונים עליה דייוו אם התפלל ווקלת ברכות בכוונה וקלת ברבות שלא בכוונת אותם שאינם בכוונה נגנזות וכן בפעם האהרת והנולאך כשיוולא בלרופה תפילה בליווה בכוונה עובה אותם אחת בפני עלמה והוזכת לאדם והשאר נגנזים כמו תשמיבי קדושה שכנוה שנות ילאי נופיו בלא כוונה והם כפגר מת ולכן גונזים אותם עד שישוב בחשובה ומתפלל תפלה שלימה בכוונה יוכל להעלות ניוה תפלות הפסילות כנודע שאז תהיה השלווה כנשווה לכל אוחם הפסולות ויעלו עווה שנשוום אי היא ווסבתת לכמה גופין פנידע. לזה רווז אשרי יושני ביחד בבהייכ ושם יהללוד סלה להחפלל אבל לריך תנאי אחר לזה לההאשר בו ולהקרא אשריו היא אשרי העם שככה לו אוי לו דייקא שיהיה החלולשל ההפלה לו דייקא ולא לגניזה וזהו שככה דקאי על יהללוך תהיה לו לעלמו ציי שיטיו בכווכה וכן מליכו שההלול כאמר על הברכות כמייש והללחם את שם הי אמינם שפיי על הברכות ולכן אמר זהר זה אשרי העם שהי שהיו בישים הי כנד עיניו להיותו הרד לא ימוט ימין ובמא להזכיד שמותיו יתי בכווכה בלמה ולא יגנז

ביסללוד זפלל כמו לכן מתר לו לעיקר זכה לכלה ואינו שם ל הסלול ית מתכו : הנה נודע זת ישראל ממקצלת ה מקובלה ה כקטורת סים מקלר ה מהסלל זרת מרוב מתם לים ל כלמוכ סים ללוכו מתפללים ם מנוכים זרה רוסו הסגונים

שסלדיק וי ובילחק ו מת וכוי הי יסרא ייכו ואסי

שום נרכה מנרכוחיו ונרחה בזהו בחמרו בגמי על רג ששה שמיה אומר חדאי נכשאי לך קראי לך חנאי וכוי והוא שכתב הרב זלהייה שכל מלוח ועסק התורה שלועד האדם ועוסה געודו רשע הולכים אלל לדיקים אחרים ויתעכבו עם כמו ענגנזים אם חזרו בעליהו בהשוצה שלימה הם מחזרים אותם להם ככודע ולכן לפי שרצ ששח סיה סגי נהור כטו מת ויודע בעלינו שאין לו מתענוגי העילם סום כלום ואין מלמודו דבר שיגכו אלל אחרים אא כל מה שלומד ועושה סם שלו לעלמו ולכן היה אומר חדאי נכשאי לך קראי לד

תמאי שהכל שלך ולא כגבו וולמודי כלום : חשרי יושבי ביתך וגוי הכה הגי אשרי שחקנו לנו בשני 18 המסוקים שקודם חהלה לדוד. הנה הם רוווזים ומכוונים לשלשה התפלות שבשלשה הזוונים שלא יצריד עלווו בכל אופן שבעולם ויעבור זמן אי מהם וילטרך להתפלל שתים כי המחפלל שתים אבילו אם יהיה אנום אינו יכול לפעול לפעולתה כמו שהיה אומר בזמנה כנודע כי הנה כל הפלה פועלה פעולחה בזמנה בהנהגת העליונים כי הנה תפלת שחרית היא עת רלון והחקד גובר בעולם כנגד אברהם איך יערב עווה הפלח ערבית בהיא מדת הרחונים וודת יעקב . ואיך לא יוחר וולחתפלל ווכחה לבדה . בלא הערובת שחרית ששתרית חקד ומכחה עת דין ככגד ילחק וכן איך יתפלל ערבית שתים עת הרמונים ויערצ עווה אנהה שהדין הים גובר בעת הסיא . ואף שיולא יית מיית לא יוכי לפצול פצולת אותה המפלה בנוח שאינו זונה . לזה רווז שלשה אשרי כנוד השלבה התפלות ואפרי הנותפלל כל אחת בזוונה ואונר אשרי יושני ביתך ככגד תפלת שחרית שהיא עת רלון. ולכן פ״ת ארבעה יודין במספרם ארבעים והם די יודי"ן דשם עייב שהם שורש הרלון העליון שכמשך מהם בשחר הארה לכל העולמות וכנגדם המי יום עת רלון קדדם מהיית . אשרי הנים שככה לו כנגד תפלח מנחש שהיא עת דינים ולריכה שכוך חיונה ורוגז ולכן אור אשרי העם מככה לו לשון שכוך מימה ורוגז . שחשרי הווכווין אז בתפלמו

מצים ביסיא ו מסד ולפיו דין היו נאון ושת צי במתמנל כו

ורי מינל 000 אין מרציה כבד אז נחמים מדור נעומיו נסכוני נחלה ומשולה. המנחה ההרבה מתרית בהיה מ כישה ממוס בי של מתר בכרוקול מ הוסס ומנז וכוח וויין כליים 10 10 הולם סמצוררום ס שות סמעישי ומס: it. Erro he sh

כסקד ובספות חונת

יית נתפות כתר

עניםם נחוא כל יון

אמרו מניי

n india deta n

U IN

ההלה לרור

לעורר הרחמים למתק הדן. אשרי העם שהי שהיו ככגד תשלח שרבים שהיא רחמים מדח יעקב ולכן אמר שה׳ שהיו שם הוייה חסד ושהיו דין שתוף שניהם כאחד דין ירחמים. ומאחר שכל אחת היא בזמן ועת בפני עלמו. ולכל אי פעולה בפני עלמה אשרי היא בזמן ועת בפני עלמו. ולכל אי פעולה בפני עלמה אשרי הי שמתפלל כל ימיו כל אי במנים ולזה כרמזו גי אשרי ככגד גי תפלות כל אי בפני עלמה :

רוצים היא מאמר שהפלח ערבים היא רחונים כנגד יעקבאיים היא עובחרת עוכל התפלות שהיא קו האעלעי . דע כי היא עובחרת עוכל התפלות שהיא קו האעלעי . דע כי אין ערבית חקד וגבורה כי אם כנגד קו האינלעי לא חקד ולא דין שא רמעים נגדור בפני עלעת ואיכה פועלת כפעילת החקד והיין בשיהיו בסכרע קו האמלעי ועעורצים יחד שאו היא הכהגה גדולה ועצולה . וכי היעא אם יתפלל עוכחה שתים של שחרית געומה אדרבא יותר פועלת שהיא נעמה דין ועערב עותה של העוכחה אדרבא יותר פועלת שהיא נעמה דין ועערב עותה של עמרית שהיא כנגד החקד דעכי כשעה מלל שהרית במנהה אותה שעה חפים של שחרית איכה חפלת החקד כי הזען איפו זען הסקד שכבר עבר והוא עתפלל לפרעון חובו דווקא ואיכה פועלת פעולת פועל כי אם יתפלל לפרעון חובו :

כל יום בפני עלמו עושה פעולתו בהפרעה גדולה עייה גיולה עיי הגי תפלות כמו שכי בזוהר חדש פי נשול שהמוחיק

תחלה התעורדות היונין ואחיים לריך לעורה השוע לחצירו ואחיים יעורה האולעי ומקשה אותם ציחד כמו שלשה עבוקים של יצרכך יעורה האולעי ומקשה אותם ציחד כמו שלשה עבוקים של יצרכך יאר ישא עיייש . ובן תפלת שחרית היא מעורדת קו ימין מדת החסד ובתפלת מרסה מעורה השועי ומחצרו עם החסד שעורה אותו בתפלת שחרית ובהפלת ערציח ההכרעה קו האולעי צין אותו בתפלח שחרית ובהפלת ערציח ההכרעה קו האולעי צין שכיהם כמלא כל יום ויום בפני עלמו עושה הברעה גדולה : אביך חכמי המוסר כי המתפלל שחים בטציל שבוכם אחת או עברה זמהה שחיה עירוד ולמה לא קים קייו

מסנתגת אכילתו ושתיתו שלא שכם פינם אחת מלאכיל או אש

ששח שחיק הרב זלחית שע הולכים תרו בעליהן ו לפי ברב בובי העולם עה שלותר ד קרמי לך

ו לכו בשמי ה ומכוונים יבכל אומן י הווחתל כמו שהיה תם בזוונת ון והחמד נים בסיו מה לנדה נד ילחק הם שהדין ול סיולת ושרי כנוד ומר משלי ה מכבעה ים הרפון ז המייום וח מכחט זרי העם בתפלחו באעת שתיית ה יולא נטרד מלשתות כיאם בבא עה שהייתו ימהר יסישם לענג גופו ולמה לא תהא כהנת כפונדקית שהיא התפלה שלמן גבוה ואכילת נשותו וחיותה כיש והייו שלא יעבור זמן תמלה משלשם השלוחיו ויהשלל כל אי ואי בזמכה ובזה כראה שרמו ונגינות שותי שכר ואני תפלתי לך הי עת רלין להים צרוצ חסדיך עכני באוות ישעד . הכוונה כשחני רואה ונגינות שותי שכר בהפותים שכר ומנוגים עלמם לא יעצור זמן מזמן שחייתם ולא ישתו וימסלו יחישו להתצכג צאכילהם ושתייתם . כיש וקייו צכו של קייו שאכי תפלחי לך הי עת רלון שאתפלל כל תפלה ותפלה בעתם כמו רלון וזהו עת רלון בעת שרלוכך להתפלל ולא יעבור. וסדר השלשה תפלית על הסדר לעשות הכרצה בכל יום חסד ודין ורממים . ואמר עת רלון שהיא תפלח שחרית שהיא צבקר בעת ההקד גובר בעולה ואמר שהים ברוב חקדך שהים הוא דין וכחד ילחק הנקרא שהים שהיא הפלח וונחה . ואור ברוב חקדך שאו כהחצרה הפלח ווכחה עם שחרית וכעשו חסד ופחד ולריכים הכרעה וזהו עכני בחמת ישעך . כנגד תפלת ערבית קו החמלעי בסוא המכריע מדת האמת תחן אמת ליעקב בהיא הרחמים קו האמלעי שהיא תפלת ערצית ונעשה הכרעה שלימה צהל יום ולכן לא יעבור זוון ווזווני שלשה התפלות שבכל יום כל אחד

בזוונה ולא אערב אחת בחברתה :

או יכלה אשרי יושבי ביתך וגוי הכה יש לתח טעם על שלשה אשרי העם. והם רוח לשלש הפלות כמייל . ואהייכ אווורים ההלה לדוד ירמוח למייש זייל צפייק דברכית כל האוער חהלה לדוד גי פעמים בכל יום מובטח לו שהוא בן עיהייצ. וכוי איך בקריאת מחמור זה להיות מובטח לו שהוא בן עוהייצ. וכוי הכווכה וכוי שההפלל כל הגי תפלות צכוונה ורלויה שלא בטל אחת מימיו וגם אמר בהם תהלה לדוד גי פעמים בכל יום מובטח לושהוא בןשיהייצ וכוי שלא מתד כל אוכן שבטולם כגד התפלה לי מתחל תיו ובטלה. איב בידוע שלא הוסר מכגד עיכיו יראת אי מתחל תיו ובטלה. איב בידוע שלא הוסר מנגד עיכיו יראת

תהלה לדוד

סי בביב מטובים

באימר משרי

משרס שנכנ

התנום הסיח

מי נקינות

השיקרי אללס

הכני כינה ס

פוולך בזהו שו

שנרנסו השריי

בשומיני מ

א ממני הסלה

וביה, מל

מכולסה הכולום

כל לי במוכה בה

קשונם אין לך

1000 . 100 0

טרע מיש הרב ב

שהם במד ני א

ונסרים שהם ביו

אי בלה בלהמן

לכומטום מרב ונו

פרים בבלים כבשי

נשנים בסול כי

to plats pants

מקרב לי בנוח

120 COD 26 DIT W

ijobis

תהכה להוד

הי צבל מעשה עצודתו . עוד ארז״ל כי המתחפלל שחיים אפילו שאומר אשרי ותהלה לדוד צין תפלה להפלה לא תעלה לו לני פעמים שצכל יום אא דווקא למתפלל ואימר תהלה לדוד צזמן סתפלה ההיא. לזה רמז אשרי יושצי ציתך . אוי יושצי לשון עכצה כמו בסוכות תשצו . ותשצו צקדש . הכווכה כאו ציתך הוא כמו בסוכות תשצו . ותשצו צקדש . הכווכה כאו ציתך הוא מעיקרי אללם ולא יעצרו זמן מזמני תפלחם ולכן זכד גי עעמים אשרי כנגד הגי תפלות וסמך אח״כ תהלה לדוד ארוממך אחי שמול שזהו שאומרים בחפלתם חהללה שמך למולם ועד יעצרכהו אשריו לזה שאז ע״י זה ואהללה שמך למולם ועד שהוא עוח״ב הנקרא עולם ועד כמו שכחצ רד״ק שע״י שלא יעצרו אי מזמני תפלחם ואומרים תהלה לדוד צזמן המלה מוצמח אני

שואסללה שווך לעוה"ב שהוא נקרא עולם ועד : נראה לפרטערב ובקר ולהדים אשיחה ואסווה וישווע

קולי פדה בשלום כפשי וגרי הכה כבר כתבכו למעלה ששלשת תפלות היום הם הכרעה שלימה שכל יום ויום כשמתשלל כל אי בזוונה עושה הכרעה על חסד ודין ורחווים וזה להנהגת העולם אין לך למעלה ממנה שחרית חקד מנהה דין ערביח דהמים . והם נקראים אז שלום שנתווך השלום בצולם עוד כודע וויש הרצ בכוונות בתחלת החזרה שהחסד והדין והרחונים שהם כנגד ג׳ אבוה נקראים רבים לזה בא לרווח ערב ובקר ולהרים שהם גי תפלות בבכל יום אביהה ואהמה ולא יעבור יום אי בלא שלשחן אלא כל אי בזוונה שלא אהתלל שחים כי כן משמעות ערב ובקר ולהרים שלא אתפלל שתים בזמן אי ובזה פדה בשלום כששי דהייכו וודין גיהנס ונובעה שאכי בעהייב ואור בשלום שהוא ההכרעה של חסד ודין ורחינים בשיהיו כל אי בזוונה בזכוח השלום שנעשה בעליונים פדה נפשי מעבור בשחת מקרצ לי צעת וולחוותי במקערגים שהרי כי ברצים היו עמדי שהם הגי הנקראים רצים היו עוודי להמוך צימיכי : יכלה אברי יושבי ביתיך וגוי הנה נודע שהנהגת בה״כ 18 זהייתו יוותר היא החתנה ר זמן תכנס נרמה שרמו בכוב מסקיר סותי סנר וחייתם ולא ם וק״ו ננו שלה וחתום ולא יענור. וס מקלודין בבקר בעת וא דין ופחד והקדך פאו ד ולריכים קו החוולעי הרחונים קו וה בכל יום ש כל אסו ה על שלשה

ואחיב . כל האוער בן עיסיב . ורסייב . וכוי שלא בעל נירס מובעת בד התפלה עיכיו יראו

10

תהלה לרוד

לרך לישב בעירת שמית מקדש מעע ומקדשי תירתו . ואסור לסתפלל בדרך גחוה ובוז בישיבתו ולא יניח ידיו על סנטרו אלל יהשוב בדברים שהם מכיעים את הלב ומכוונים לבו לאביו שבשמים ויסיר כל תענוגי העולם מלבו כמיש בשיע עוד יקתכל שהוא יהוש קטן ומתפלל לפני אביו שבשמים וזהו שרמו אשרי יושבי בימיך ר״ת אבי . עוד יהללוך קלה ק״ת דכה שיקתכל יושבי בימיך ר״ת אבי . עוד יהללוך קלה ק״ת דכה שיקתכל רוממות אביו שבשמים ויהיה דכה וכפה רוח וחרד ויקתכל בשפליחו עוד יהללוך קלה ויושב בביתך שיקי הגאוה מכגד עיכיו: עוד ינטיו אשרי יושבי ביחך עוד יהללוך קלה . ק״ת דכם הכה כודע שלפים לערא אברל שאין אתם יודט מהן שכרו

של מלוח . ווזכה יש לך אדם שראשי כואב עליו או יש לו אוכם אחר ואעפיי כן חונק עלמו והולך לבהייכ זה שכרו כפול ואוסר שלו כפלים אי שכר תפום שהתפלל . והבי שכר האונם שאנם את עלמי והלך לבהייכ וכל מה שיהיה בלער יותר ומדוכה ביסורין כך משקל פעילתו נאומה התשלה ואשירו כפול ומבופל . וזה שרות אשרי יושני ניתך שאינם וותפללים כי אם נניהך ושם יהללוך סלה . ואמר עוד יהללוך סלה קיית דכה עייד תשב אכוש עד דכה עד דכדוכה של כפש שאפילו הם גלער ועדובים ועעוכים ביסורין ואנוסים גייכ אונסים עלוום להללך בביחך לילך לבהיים ולאדם כזה אינו גאושר אי של התפלה גא כפול וזיים פעם אחרת אשרי העם שככה לו אשור אחר ניסף שהוא נדכה ומעונה ומיוסר והלך לשם שהכל צמדה וצמשקל ואמר אח״כ אשרי העש שהי אהיו שוודת נקציה אינה כוודת בייו בוודת בייו אם עושם להצירו שום חפן צין אסעש וכשהוא נכחת צין אם עשאו כפהוא צלער שכיו שוה ולא יוסיף לו על שכרו כלום אצל צכידון דידן אשרי סעם שהי אהיו. וידו מליאה ורחנה וממאן דלית לים לת בעי :

לחייל לא תיפר אמצתו של מקום עם האדם כי אם בעשותו שוליה יאתיך דומק ולער הרי זה מכים

אלונם מנים . כי ו אים משונה שם מזלים וחים שה מאיסב סגמור בי כיו וולה כלון מו נמנס פיים פנימו האם כאו מהו לו כאי לה משה לי כ כמית שמי . ג׳ אכ אין שושה בטו מא נהגירו לה ירנים ב נומה דוך כוהנ מכרתה ממה וענה לוקתן לות לטונו כנה אור נרופה א ניבס מהוך לסבס i ch roho acor כננומים פהחיד ל מומי מין לי פליד כ נהת ולה בשומיי ד פליך טווס כי אימי ו נמורם לדקם בין ב ונסקודך . והני לר שים ומשונה ניסו יוביעי פוא אבוי not otr 18 נבסיר הדו לנין באינו כולך בה ל אן כרואה הג

10

אהגם השם . כי האהגה היא ניכרה געלשה דגרים . האי יע לד אדם שעורה עם אהובו וכעלא כבדו כלל ולא השבי לכלום משליכו ואיכו עושה לו פינה אחרת זה איכו כקרא אוחד. כי המוסב הגונור בין אם יכבדהו אהובי או יצוהו עושה רלוכו כי הוא רולה רלון אהובו. הבי אפיי אם איכו פורע לו כלום כי אם במנם הינו מניתו והולך . שאפילו אם לפעמים מהנהו הבירו רואה כאו כחן לו לדקה שרואה עלמו אם טורח הרבה עם חבירו כאו לא עשה לו כלום להיות חייב לו חבירו לשלם לו על טורח שנירק עונו . ג׳ אם כשהוא בניאת ינורח עם חבירו וכשהוא בלער איכו עושה ללון חצירו זה איכו אוהצ כי האוהצ מרוב אהבתו בתביכו לא ירגים בשום טורח ולער כנגד אהבת הבירו כי לזה רמז שלשה דרך החהצה לומר שצלעדה לא יקרא אוהצ ואמר לרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה לעיר אככי ופבזה פקודיך לא שכחתי לדקתך לדק לעולם וגוי לר ומלוק מלאוכי מלוומיך שעשועי . כי הנה אור לרופה אורתך וואד ועצדך אהצה שאיני עישה אורחד כי אם מתוך אהבה ואהבתי כיכרת בגי שה. כאי לעיר אככי ונצום שאפיי אם כא הכנדני והשיווני לעיר ונצוה כחות וכל סנבואים פקודיך לא שכחתי . והבי ליקתך לדק לעולם כי כל טרחי אין לי עליך כלום ומה שאתה כוחן לי אכי וואה שלדקם כתת ולא בניוה"ז דויקא שא לדק לעולם שאפיי לשוח"ב אין לי עליך כנום כי איני וורגים בשום טורח כלל . וווה באתה כיחו לי צתורם לדקה צין צעוהייז צין צעוהייצ מרוב חשקי ואהצתי צד ובפקודיך . והגי לר ווולוק וולאוני אפיי כשאני בלר וווליק עוכם שמים זמעוכה ביקורין ואוכקים לרית הלב והגוף . ב"כ מלווהיד שעשועי שלא אבליך המלוה ממני כי בגי שה כיכרה האהבה : ילם השרי יושני ביתך וגוי הנה כמה הפרש בין ההולך

לבס"כ קודם זמן תפלה הן מעט הן רב ומתעכב שם . לבין שאינו הולך עד שיבא זמן התפלה בלמלום כמו תפלת המנהה כל זמן שרואה הבמת בראש האילנית אומר עוד היום נדול עד

היכתו על סכטרו נו נחניו יסתמי די כוני משני ו טיכתנו ל ויבתכל נד עיניו: 007 010 ווהן סכון ב לו אונט נול וחוסו וכם שמנם ה ביסורין ותל . ווס ניתך וסס דכה אמש ז ומעוכים לד לנסינ יזיים פנוס ה ומעונה סרי העם הם עוםם ו כבהול ידון דידן כים לים

ס כי חס

מקייט

תהלה כדוד

שתשקע החמה בזה מורה שאין לו חשה בתפלה והיא כמשא עליו וכיש שחולך להתביל פני שכינה שאם הולך להתביל פני גדול היה הולד ומתעכב כיים פני שכינה . עוד ארוייל מדח החביה אינה כמדת בייו מדת בייו הקען ממחין לגדול שהעבד מקדים קודם רבו ומונחיץ לו . וסקבייה כביכול ממחין לבאים לבהייכ כמיים זייל פכינה קדונה ואתיא כי הנה הקציה אור ליחוקאל לא אל הנקעה וכתיב ואלא אל הבקעה והנה שם כבוד הי . ולא יאמר היאך השכינה ממהנת לי . וזייש אשרי יושבי ביחיך לשוי עכנה כמו והשבו בקדש בקוכות חשבו שהולכים לביתיך ומתעכבים שם שמקדימין לצוח קודם זמן הפלה . זיים עוד יהללוך כלה כמו עוד היום גדול שאפילו שנשאר זמן עוד להללך שעדיין איכו זמן תפלה . ואמר אשרי העם שככה לו תיצת שככה כמו כן דהייכו אשרי סנים שכתו שווקדים כך מקדיונין לו כמו שהוא מקדים השבינה קדמה ואתייא קודם מוונו . וזהו שככה גייכ לו שככה עישים לו ומי המקדים לו להמתין לו קודם בואו . ואמר חפרי העם בהי אלמיו בעלמו עושה לו ככה להקדים לראותו ואיך לא יקה קייו בנו של קייו להקדים הוא לההעכב שם קודם זוון הפלה אם מעט ואם הרצה . וכן רמז יראה כל זכורך ארזייל צגמי יראס יראס כדרך שנא לראות כך נא להראות שאומר כמו באתה עושה לי אני עושה לך שאם אתה בא ומקדים

לראותי אכי עקדים יוהר מעד לראותך : יהבאר פי האות לבו כהת לו ואדשת שפתיו בל עוכעת קלם תקדעונו ברכות עוב חשית לראשו ענירת סז . שהוא בא נשבה להשיית שכייב הלדיק חביב עליו שהאוות לבו כהת לו ולא אערת הכו לו ואל אראה פניו אלא וארבה בפתיו בל עכיבת כלה שזכיה אותו לבוא לביתך להתפלל לפניך ועוד אהה עושה לו כי הקדמנו כייב קודם שיבוא לביתך השכינה קדעא ואתיא . וזהו כי הקדמנו גייב קודם ביאתו לקדעו בברכוחיך הנובים איב עשית אותו כמו מלך שעקדיעים לו

וממינו כד מים אר ולם אמם של ולמנות כליכך ואוך יתה ה day! מאירך מיום לאר אי מעסה אהנה ולר הימר מי כפור הלדיה נהקציה מו מה תמתחים בביו זאם מללי יסיר מלו וחתי הלתנהג עם נהם לפנים שמורח מגדו הקציה משנ מסמרננים נחים מר טלטו כי מי גוי בדול כויק נפיק דנרכיה ו איזם ונילם לא יבנים ינגי נימך ננסיר. וות אברי בעם בו p Manit Manu נוכם דקאי של ישני מבננים עליו . ולא ו הוא המכול ומהם ייקל כול עלוו שת נמי שטושים כך ה יוזר לווכור נסטו ונ

0760 10 1070 131 1121

39

להמחינו עד שיצא וזהו חשים לראשו עטרת פז עשימו כמו מלך ואם אתה עשיה לו כך לפצדו בלבך כמה הוא לריך לקדמך ולעשות רליכך יומם ולילה לא ישבות ומה גמול ישלם לך :

ועוד יכלה אשרי יושבי ביתיך וגוי אשרי העם וגוי הכה ארזייל פייק דברכות עיים את הי האיורת היום והי

האווירך היום אור הקציה אהם עשיתוני הניצה אי צעולם אם אכי אנשה אתכם העיצה אי אתם אומרים הי אלהיכו הי אחד ואכי אווור וני כעווך ישראל גוי אחד בארז וכוי שכל מה שיעשה הלדיק להקציה כנגדו יעבהלוכוויש צגמי מכין שהקציה מתפלל שכאי ושווחתים בציח תפלתי תפלתם לא כאור אלא תפלתי ומאי מללי יה״ר מלפני שיכבשו רחוני את כעסי ויגולו רחוני על מדומי ואתנהג עם בני במדת החסד ובמדת הרחמים ואכנס להם לפנים וושורת הדין . וכן נשנם שהם וושנהים להשיית ככגדו הקצ"ה משבחם ואפיי תפילין אמרו ככגד כל בית ובית מהארבעה בתים של תפילין הקבייה משבח אח ישראל שבח בפני עלמו כי מי גוי גדול וגוי אשריך ישראל וגוי ולתתך עליון וגוי כו."ם בפ״ק דברכות וכשידע האדם בדברים האלה ויעוויה בהם יוונס ולילה לא ישבות מעבודתו ורלונו יחי . לזה רמז אשרי יושני ביתיך בבהייכ . ושם יהללוך מתפללים ומהללים אותך . ואור אשרי העם שככה לו . אוותו שככה שכן וווש . כווו שמתפלל ומסלל כך הוא יהיה מהולל ומתפללים עליו . וזהו שככה דקאי על יסללוך שככה וומש יהיה לו מהולל ומשובח ומתפללים עליו . ואמר אשרי העם שהי אלהיו בכוונה הדע מי הוא המהלל ומתפלל עליהם ואמר אשרי העם שהי אלהיו דייקא הוא עלמו עושה להם ככה מהללם ומהפלל עליהם שכמו שעושים כך הוא עושה להם ולעם אשר אלה לו כמה ראוי למסור נפשו וכל ממוכו על תפלתו ועצודתו שהשיי משובה

מן האדם והאדם משובח מן המקום : ובור יובן מהלה לדוד ארומווך אלהי המלך . הוא מה

יום איש פני נדול ונים מינס GITO (21 כמים זיל 36 65 3 61 . 1 מיך נמין ומהעכניס וננוך כנה עדיין מיט ה כמי כ כעו במול נכס גיכני 1001.101 ים לרמותו בם קונט ורך מרוא ת שאומו ונקדים f ל מכנוח 10 07

יח סו . שפתיו שפתיו ד ועוד השכיכם לקדעו ונים לו

תהלה לרוד

באכוממך אלהי וגוי הוא ההוה אלי וזהו לדוד שבשבח באשללך כן מגיעלי תשלם עווך טובש כפולש וווכופלה שאני להשיית והשיית משבה אותי . ובזה יובו מיש זייל כמה הבנן הקציה לישראל קראם רעי רעף וריע אביך אל העוונ לא זו מחצבן עד שקראם אמי שנאי ולאמי אלי האזיכו הנה גי מלוקים אלו מלאכו שהקציה עושה לישראל מחצחו צהם . כי הנה העבד משבח לאדוכו בגדולה ומעלות ואדוכו איכו משבחו לומר עבדי גדול וכעלה מאד כי זה איכו כמלא כי אם עם אדם וחבירו או בשנים שהם סוג אחד שהאדם אווור להבירו הי עווד ומבירו אומר לו יברכך הי כמו שעושה לחבירו כך הבירו לריך לעשות לו . ויש בחילה אחלת גדולה מזו שהבירו לא יוולד בעת לרתו כינו האת שהאת ללרה יוולד ולרת אחיו כינו לרתו כויים ואח ללרה יוולד שהם כגוף אחד ודאיה מצי אחים תאומים אפילו בנחלהו בגופים אם אחד מהם בוכה מהנות איזה לעל גם אסיו וורגים בלערו . עוד יש בחינה אחרת יותר גדולה שהיא הנהגת הבן עם אמו שרחמי האם על הבן יותר מהאח וכן הבן עם אמו . וגי דברים אלו עשה הקציה עם ישראל מחזכא אותם מדריגה אחר מדריגה . תחלה קראם ריעים ריעד וריע אביד הכוונה שהם משבחים אותו את הי האוונה היום . והוא אווול ככגד זה והי האווירך היום . שהם אווולים הי אחד והוא אומרגוי אחד בארץ . וכן שאר ענייני התפלה והכל כדרך הרינים שותכהגים אחד עם הצירו . ואחייב קראם אחים ווועלה זו גדולה על הריעים שמלטערים זה על זה כמיש בכל לרחם צו לר . וכן כסהם צלער שכינה מה הלשון אומרת קלני מראשי קלני מזרועי וכוי ואחייכ התנהג עמם צמדרגה של מעלה מן הכל שהראם אוני ולאוני אלי האזיכו כנוו שהצן ווכבד אה אוו ומנקש בתברכהו כן מבייית מנקש ברכחס . כמיש ישמטל בני ברכני . וכן בכל שחר הברכות שוני שיברכוהו זו מעלה גלולה נהם שמווברך לריך שיהיה גדול כווו האם לבנה חייו דאה כיל

17 ובוה מלס 73361 ע מתלם רישים את מדך מתנירה מולים ושורים זה ליום . על סגרש נסים ומי לנוס יי היר התלומי והכבד 10 35 יולה ילה למוי teore ter מידשי בקב ואת ש מונה קודם לכן ו CT: 000.000 הנה שנה להתכול ב הקום . וכלו מבונה קרין מנילם הלסיר כוותן מינם בלם א צווך הנכנם לבסיר טה קומי מי שיקימ ייינה בלברי הנום גר סומוסמינוס ני

חיב נכנס לגימוך ול

ין ואת עידכס וניי

retai woh naan

מק נעולות ונה סו

ק נקומים פרבה ו

1377:0000

תהלה לרוד

17'

גדלה מעלת היריאים עם השייית :

173 10

ז ומכופלא

וזיל כמה

אל מעזונ

ו הנה ני

0.003

נו ממנחו

076 00

ו כי מוד

יכו לכין

וולד בעם

הו כמים

המוונים

אזה למר

זר גדונס

זר מסלו

ישרת

נים ריען

010

הי מהל

ל כללך

וונעלה לכחם

18639

19 55

196 6

13 1

85191

343 8

כראה לפרש יקראני ואענהו עווו אנכי בלרה אחללהו ואכבדהו . הוא דבר כסדר העדרגות תחלה אור

על שקראם דיעים וזהו יקראני ואעכהו כשיקראני אכי עוכה אותו כדרך החצירים והריעים שהעצד אינו בקריאה ועניה שאין קוראים ועוכים זה לזה כי אם הדיעים שהם שנים בכוג מעלה אחת . על השנית אמר עמו אנכי בלרה שהוא על שקראם אחים ואח ללרם יוולד כאמור . ועל השלישית אמר אחללהו אמר אחללמו ואכצדהו שעשיתי לו כבוד שקראמים אמי ולאמי אלי האזיכו כי סבן מקבל ברכת אמו :

עוד ירלה אשרי יושבי ביחך וגוי אשרי העם וגוי הנה הנכנס לבהייכ לריך לעשות תשובה קידם לכן כדי שלא יאמר עליו וני בקש זאת ונידכם רונוס חלירי. וכן כשיתשלל לריך לעשות תשובה קודם לכן כדי עלא יאור עליו . כתכה עלי בקולה של כן שנאתים . כוויים על פסוק כי קולך ערב וווראך כאוה . כי הנה הצא להתפלל כווו שווקריצ קרצן שהתפילות ככגד חווידין חקנום . ובלא תשובה זבה רשעים הוצבה . כי התשובה ביוקום קרבן הנואת ואחייכ התפלה דורון בווקום ניולה וניולה שהיא הדורון אינה באה שא לאחר ההעאה לזה אער אשרי יושבי ציתך הנכנם לבהייכ . ועוד יהללוך סלה שהוא וותפלל אבל לריך לזה תכאי פדי שיקרא אפריו הגא לגהייב ואשרי הנותפלל . הוא איוותי שאשרי העם שככה לו . לשון וחוות הוולך שככה שכצר שכך הרוגז וההיווה עואה השיייה עיי השובה כנגד קרבן הנואת ואחיב נכנס לציתיך ווותפלל דבלאו הכי זצח רשינים חויצה. ומי בקש זאת עידכם וגוי וכתכה עלי בקולה וגוי ובזה כראה לפרש סרכבת אמש לראשיני באנו באש ובעים ותיליאנו לרויה אבוא ניתך בעולות וגוי הנה נודע שהעוכות הם כמו חוב על החדם שלכן כקראים הוצה שעיווד להפרע ווווכו . והעוכות הם בי וויכים מי חום הילהייר בלא תעשה. והאחת קרירות שנותעלל נולקייף

העשה ולא לעקוק בתורה כי לכך יש שני מיני גיהנם שהאחת של אש כנגד חמום הילהייר בהלאוין והאי גיהנם של שלג כנגד המתמצל מהעבודה ומעסק החורה. לזה רמו הרכבת אנש לשון נושה בחבירו שהוא חוב שיש עליני חובות שארחנו חייבים לך והם שכי מיני חובות והם באכו באש ובמים מהם לאוין והמום הילהיי שכי מיני חובות והם באכו באש ובמים מהם לאוין והמום הילהיי ומסם מים קרירות מאד עוכות העללות בעבודה ועסק התורם והמלות. אבל הקכת לנו דרכי ההשובה. זהו ותוליאכו לרויה שהיל ההשובה המלכת מאש ומים הניכרים וכשאקתכל בזה שהיל ההשובה המלכת מאש ומים הניכרים וכשאקתכל בזה דורון למר התשובה. ואם בזמן הגלות גייכ אבוא ביתך בעולות שהם התפלות והקרבנות שבמקום תמידין תקנים שתחילה לריך למשות תשובה שהיל קרבן מטלת ואחייכ אבוא ביתך במולות שהיא דורון דבלאו הכי זבת רשמים חועבה ומי בקש זאת וגוי:

ירלה אשרי יושני ניתך וגוי אשרי העם וגו ירוות למשזייל 18 אייל לרייי איכא קבי בבבל תוה ואור לווען ירבו יוויכס ויווי בניכם על האדעה כתיב כיון דאיל מקדמי ומחשכי לבי כנישתא אור הייכו דאהכייא להו . זאמרו ניעם מן המעמים שארץ ישרא ובתי הכנסיות והמדרשות הם מעפר אהד שנטל הקצייה עפר הזרקו לבתי כנסיות וכוי ואיכ הדר בבהייכ כטו דר באיי וקרינן ציה על האדמה . וצוד שנקרא מקדש מעט מפני דירת השכינה שם כמו שםיא דרה באיי . עוד אמריכן במסי כתובות פרק ייג כל סדר בחייי דומה כמי שיש לו שוה וכל הדר בחו"ל דומה כמי שחין לו שום שכאי לחת להם את ארץ ככען להיות להם לשהים וגוי זכן בדוד הוא אומר כיגרשוני היום מהסתפח בנהלה הי לאמר לך ניצוד שחים אחרים לוער לך שכל הדר בהו"ל דומה כשו עובד שהים חסרים. ווויש דוונה הוא שהשפעת איי על ידו יחי תוויד עיני הי שהיך צה וגוי וחוייל השפעתה ניי שרים ולכן המרו דוווה וכוי לזה רוגז אשרי יושני ניתך שיושני לשון עכנה שהם הניד מהיבנים בבה"ב אף שלא בזמן הפלה כשו דירתם שם

לכוד לית אי לחת מחמינה של ליחופף ומי ליחד בים כו מהקדים לבל ו

נהסמוה עוד

7080 330

ייהפרי

שמחמו מ

בנג כמר

ת לנום נשי

ינים לד והה

ונום הינהי

עקק התוננ

ולימכו למים

taaci נוס

קיים עולות

חך במולות

זחילה לריך

עולוסשהיו

לת ונוי:

ילמה למסויל

נו ימיכסות

לבי ככיש

שארן יש

10 0"300

בלאי וסו

יכת השמו

פרק ייננ

נה כוויצה

10000

לה הי נחו

יה כשו שנ

דר יתי חוד

ם ולכן לוי

עכנה שמ

י דירתס פ

כעו וחשבו בקדש בסוכוח חשבו כמים לעיל שהם מקדמי ומחשכי לנהייכ. וכן אמרו בגמי שאשרי יושבי ביחך מקדמי לנהייכ כחסידים הראשונים. ועיי מלוח זו עוד יהללוך סלה אומרו סלה לעולם שיזכו שיהללוך סלה עיאריכו כלשנים הקלובים ולא יגרום להם איזה עון וימותו בקלרום שנים בכח מלוה זו אא יאריכו ימיהם וזהו סלה עד סוף כל ימיהם. אשרי העם שככה לו שיושב בביח השם להחעכב שם ועעם לאריכות ימים סוא שאשרי העם שהם דרים בביתך במקום שהי אהיו שם נקרא הי אהיו כמו שכקרא באיי להיות לכם לאהים מאחר שהיא מקדש מעט ועעפר שכהר באי להיות לכם לאהים מאחר שהיא מקדש מעט ועעפר אחד והדר בה כאו דר באיי וקרית בה למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה. וזהו שרמו ושבתי בביח הי לאורך ימים. אוי ושבתי שמורה על העכבה כמיש על אשרי יובבי וגוי שאחעכב שם לקדם ולמשך וזהו לאורך ימים ענורמת אריכות ימים

כאו זר באיי שהדר בה מאריך ימים :

כתה לפרש לחים שי אתה אשחרך למאה לך נפשי כתה לך בשרי בארץ ליה ועיף בלי מים וגוי הביונה בא

לומר שי אתח אשחרך בכל יום ויום במורח על ההקדמה כמו ישחרונני שאקדם בכל יום לשחרך מהשתוקקותי בך כמו ארץ לים ועיף וכוי ומלאם מים כן בקדש מזגתיך כשאבא לבה"כ ואראם לים ועיף וכוי ומלאם מים כן בשאחזם אותך בקדש ואומרו מוחך שם כמו לים ומלא מים כן כשאחזם אותך בקדש ואומרו בקדש חזיחיך ששכינה קדמה ואחיא שאכי כשאבא לקדש חזיחיך עם שאתם הקדמת לבא ואמר לראות עזה וכבודך שאני יודע הם שאתם הקדמת לבא ואמר לראות עזה וכבודך שאני יודע הסמקדים לבא בקדש מאריך ימים אכי אין כווכתי להכאמי באריכות המקדים לבא בקדש מאריך ימים אכי אין כווכתי להכאמי באריכות הימים שא כווכתי לראות עוזך וכבודך ומרוב השתוקקתי לראות סימים שאליה עזך משכן השכיכה . ואמר כי טוב חסדך מחיים ששני עוב לי המקד שעשית עמי לבי וסוא מסדך גדול עלי :

ריתפרש בזה אשרי אדם שומע לי לשקוד על דלחותי יום יום לשמור מזוזות שחשי כי מולאי מלא סיים

20"

תהכה לדוד

ויפק רלון מהי . הכווכה אשריו למי בשוקד על דלחותי יום יום לקדם ולצא לצתי כנסיות ומדרשות שהרי כי מולאי מלא חיים שבזה מאריך יווים ואם מקדים לבבר ודם שאינו יכול למלאות חפצו כיים שלריך להקדים לשפינה שויפק ולין מהי בהוא ממלא כל הארלות . וכן יתנאר פי אכי אוהבי אהב ומבחרי ימלאוכני עושר וכבוד אתי הון עחק ולדקה וגוי כי הנה האהבה אינה כיכרת כי אם בההקדווה שינא שניה אי קודם שווקדיה לצא וורוב מסבת מסובי . הה אומרו אני אוכבי אהב והיאך תוכר האפבה הוא כשונשחרי יונלאונני שונשחרים שנה אחת הודם לראות פני בזה תוכר להבפה ולהבתי יותר וולהבתה שהרי שושחרים לותי ימלאוכני עם שאני מותין להם ששכינה קדמה ואתייא כמלא שאני אוהב אותם יותר וווה שהם אוהבים אותי שאני ווקדים וווותין להם קודם בואם. ואמר עושר וכבוד אתי שהנה המקדים עני אדם גדול הוא חו מפני רוב עשרו או מפני כבודו , אני עושר וכצוד אתי ויש שמקדימים שהוא עני ומקדים להמחין לעשיר שיתו לו לדקס . אכי אתי הון עתק ולדקה . שידי פתוחה ורחצה ליתן . ואינה כוותנת בייו . ואם לכבוד עשיר ונכבד . או וופני לדקם מקדימים לראות פני צ"ו כיים זק"ו להקדים לציתי ולשחר פני כי

הכל מאתי וחבוני הם התכונים ולא אחר: ירלה אשרי יושבי ביתך וגוי אשרי העם שככה לו וגוי

אשרי העם שםי שסיו וגיי סכה כודע מה שהזהירו חבמים צמלית ואהצת לרעך כמוך צפרט קודם תפלה .כמו שכתצו המוקיצלים שלריך קודם תפלה לקיים עליו מליה זו לאהוג את כל אי מישרא כגפשו שצזה תסיה מפלתו ככללת עם כל תפלות ישרא. והכה כודע משרואל שכשמת מרציה כלולה מכל ישרא לפירך כחן כפשו עליהם כמה פעמים ואם אין מחכי כא וגוי שהיה אחהצם יותר מכפשו וכמה פעמים כהן כפשו עליהם ומהפלל געדם. לכך כאמר עליו לכן אחלק לו צרצים שיש לו הלק צכל מה שעושים צבח מליה זו. שהיה אוהג את כל אי מישרא כנפצו ושורש

אים וי סיל מני יינו מרגים בטו מוס . מוד ממרו הר אלם בכמס יולי מכולו מ ומסיק לבריו ולח בשית למוא ש מינסע מס מניל נסיים ברצו בשי שה מים כשנהגי פרי ב ננסע והסמננים. ננמום על הסידיו הכקוקים. ואות א מכבה ווסבר מסר שלנר נמסוק הה מהמנים לדינה ה ונה צירים ממורש with ion, birth נאים לבה ימיד מרים נהה למקימד וכן וטונה אברי הבי נו אנמו מרטיס ב יו די מסט אונה 61.60 ja 100 10 נהנט בננו יניאדי נמ

שוטירוני פיככוני

הוא להבלות

תהכה לדור

יוס יוס

כיה חיים

כמלמום

fim bi

ימלאוכני

ה מיכה זכל מרוב

המפנה המות בני

ים מותי

060 65

ומממין

"D 0"7

כי עוסר

יר שתו

כיתן

2795

פני כי

121 1

זכנניס

זכתנו

DD J

ופלות

ישרט

זסיה

:מלל

011

ולם

אלה זו היא העכוה לבישכשהוא עניו אפיי יהיה נעלב מכל אדם אינו מרגיש בעלבוכו ולא יהיה לו שום שכאה בעולם עם איזם אדם . עוד אוורו זייל הענוה היא מדת השיית שכווה הוא עלוב מבני אדם שכמה שישפיעם הם מכעיסים אותו והובל ואיכו מיבש ידו או רגלו או מסמא איתו שא הוא מפפיעו בנת הכעבתו אותו ומחזיק אבריו ולמה לא יקה האדם קייו לאהוב את חבירו כאהבת השיית לישרט שקראם אחי וריעי . ואיך הוא מתכהג עם ריעיו כן ינהוג עם חביריו. וזהו ואהבת לריצך כווך אכי הי דיו לעבד להיוח כרצו כעו שאכי היכוהג עווך כך אחה תאהוצ ריעך וחכהג עמו כמכהגי אכי עמד . וזה שרמה אשרי יושבי ביחד שמהדימיו לבה״כ ומתפללים. וזמו עוד ימללוך קלה דואי על התפלה כמ״ש בגוורא על הסידים הראשונים שהיו שוהין שעה אי ווותפללין מפקוק זה. ואמר אשרי העם שככה לו . שהנה כתבו המקובלים שככה ווספר וושה . וחמרו עליה ווה שחיורו ולפי דרכם שחחר שדבר בפסוק הקודם על השכוות בהייב והתפלה . בא לווור מהתפלה לריכה דבר אחר. והוא אשרי העם שככה לו מספר מכה שיהיה משורש מדת משה עכיו מאד ומוסר נפשו על כל אחד מישרט . ההו אשוייר נוסף להמתפלל . ויהיה לו מדה זו וקראם עם לשון יחיד כוויים הנה עם אחד וכן עם בני ישרא רב ועלום שהם לשון יחיד וכן מתכי העם כי רב הוא. עם ילא ממלרים. והכווכה אשרי העם שמקבלים בתפלחם מלוה זו להיוה שככה לו מכהג מרעיה בידיו ומתפלל וחמר אשרי העם שה׳ שהיו החשוייר נוסף יש לו להתנהג בנודת הי שהיו שהוא עלוב וסובל זון הכל כך הות לא ישמור נקימה ונטירה על חצרו כי דיו לעצד להיות כרבו להתנהג בדבר שהי להיו וותנהג בו:

לתת טעם אחר לקיום ולות ואבצו כווך קודם הפלה יותר וכל עשיית שאר המלוח שלא הזהירונו בייככונו קודם תפלה . הפרט הוא לפי שהבא להתפלל הוא בא להעלות וליחד הדי עולונות וועולם העשיה להעלות

עד האלילות ועהסזרם ואילך עאשרי ואילך עוריד השפע מעולם לעולם עהאלילות עד העשים י והדי עולעותשרשם בדי אוחיות הוייה וכן כשמות כל ישרא הם מהדי עולעות שרשם בדי אוחיות יש מבריאה .יש עילירה . יש עהעשים . ולכן אם הוא איכו מחובר עם כל יברא במלות ואהבת וקושר כפשו עם כל ישרא איך יוכל לקשר ולהעלות השרלעות . והוא עפורד מהם ולכן ע"י איך יוכל לקשר ולהעלות העולעות . והוא עפורד מהם ולכן ע"י מייחד כפשו עם כל נשמות ישרא הרי כל הכשמות שמדי עולעות די אותיות שם הו"ים שמשם שורש כשמות ישרא כי לכן רמו מי די אותיות שם הו"ים שמשם שורש כשמות ישרא כי לכן רמו מי באסבת לרעך כמוך אכי הי . אומרו אכי הי בא לומר עכשתקיים מלוחיות ההו אכי הי מאחר שאתה מחובר עם כל הימד שמי די אותיות ההו אכי הי מאחר שאתה מחובר עם כל הכשמות

שנתהוו נדי אותיוח שם הקודש:

יתבאר חברים ונקשיבים לקולך השוניעיני . הכוונת בא לומר היושבת צגנים שהם הבתי כנסיות אם אתם הברים מקשיבים זה לזח שיהיו כשמותיהם מיוחדות ומקושרות אז יש בכם כח לקולך השמיעיני בתפלה שתוכלו ליחד העולמות להעלותם ליחד שמו יתי ואם לאו תפלתכם אינה עושה פעולה שההפרד אינו יכול לחבר . וזהו רמז באומרס אתה מחד ושמך אחד ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ . הכוונה אתה מחד ושמך אחד ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ . הכוונה שיש להם כח ליחד שמותיך הקדושים שהרי ומי כעמך ישראל שיש להם כמיש אחד ומי ליחד שמותי וכלו למדר ומי לחד שיש להם כח ליחד שמותיך הקדושים שהרי ומי כעמך ישראל גוי אחד שהם המיחדים הם מיוחדים וכלם כאיש אחד ולכן יוכלו לעשות פעולת יסוד שמך ליחדך וליחד שמך בכח אחדותם כלמור :

ודונד, כודע מה שאמרו המקובלים כי מי שאינו מיוחד עם ישראל הוא מעלמא דפרודא עולם התמורות ואינו ממין הקדובה שהיא רבות היחיד יחודו של עולם וכן אחר שלוה לנו הכתוב ואהבת לרעך כמוך אני הי שבזה אתה דבק

צי עיי מכנה כו ושינס כבשונות לא תרנים מלים ההם ואים אוכל ד אחס נכונים שנכם מי מינס ושום ל ההמולם . ונכו ל של שלם ומשומנ בלותי לתנם ל הדברים נכי ללכי מננים וססנרה ו מוחם עם מאד ולה שאים להם מנהג כבלסי לכיו כבו N' ritador 012 000 0 אמתקים כל סרינים נמחד מיו שלים לו ומינם בנב מהד מדנו ני האמר שהים הי 015 והיה מתני CMMO. הכו וידמת כי הי ס טים יתמור באלה ואסנת לועד כמון

דקא שם ברהגים

ה אשר סגם ש

orisions and

ההלה לדוה

NJ

צי עייי אמצה שצניהם אחם תדמו לי אכי הי רשות שיחיד ולא מעולם ההמורות ולכן אמר אחר זה את חקותי תשמורו צהמתך לא תרציע כלאים שדך לא הזרע כלאים וצגד כלאים וצוי הכם מקח ראיה מכל דצר מין צשאינו מיכו שנאוי הוא אהי ואם כן אחם כשמה שלכם מעולם היחוד ודי אותיות שם הקודש יחידו של עולם רשות היחיד. ואם לא תעשו כך סייו אחם כמו מעולם החמורה. ולכן אמר ואהצת לרעך כמוך שהני אום כמו מעולם החמורה. ולכן אמר ואהצת לרעך כמוך שהני אום כמו מעולם של עולם וכשמוחכם מדי אותיות שמי המיוחד וחקחו ראיה ממת שלותי אתכם אקור הכלאים בהוא מעלמא דפרודא ואהם הדבקים צהי אלהיכם. לזה רמו אברי העם שככם לו דקאי על העכוה והחצרה כמרעיה שצולה שככה כמשויל שהם עושין עלמם עם אסד ואז שלהם אמור נוסף. אשרי הפהי אלהיו שאז יש להם מכהג ודרך הי אלהיו עולם הישוד וראויים לחיות עם להי אהיו שהוא רשות היחיד והם מאותו רשות מרכצה איו :

או ירלה אברי העם שככה לו אשרי העם שהי אלהיו הנה כודע מ״ש המקובלים כי כשיהיו ישראל באחדות שלימה ממתיקים כל הדיכים כי הנה בזמן שהיו רצעים ובלב אחד וכלם כאחד היו עולים למלממה וכולחים. וכשהיו עוסקים צתורה ואינם בלב אחד שדלעורין היה בכיהם היו עולים למלחמה וכופלים ואינם בלב אחד שדלעורין היה בכיהם היו עולים למלחמה וכופלים כי מאחר שהיה הדין כמחק היו כולחים ואם לאו כל הדיכים במקומם הן עומדין והיו כופלים :

לדנה נודע משלשה אלה״ים מתשרם חל״ן והמוריד להן ג׳ הויו״ת למתקם שמתפרם ע״ה יהיו של״ו לבון שלוה וזהו וידעת כי ה׳ הוח האלהים שתזהר במעשיך לגרום שהשם סוים יתחבר באלהים להמחיקו ויהיה רחמים בעולם . וזהו ואהבת לרעך כמוך . וע״י אהבת הריעים הגרמו ע״י זה אני ה׳ זיקא שם הרחמים לבד ולא יתעוררו הדינים לכלותם ח״ו . לזה רמו אשרי העם שככה כמו שהוכהנו למעלה שככה מספר מד״ה כמ״ם המקובלים והעם לבון יהיד קאוחזים שורב מרע״ה מדת

ולמות מיסד רמוםי מקיים 507 נקמות זכוונס יה לס וסדום תוכלו לתכס וונכס כוונה 700 3675 ולכן דותס ד עס ואינו 300

737

וועולס

חותיום

מינים .

torb f

675"

נכן נויי

עניה וכמוחו מוסרים עלמס על כל אחד ואי משראל ומדה זו גורמה מחוק הדיכים. וזהו שרמז בר״ת אשרי העם שככה לו של״ו שמוריד ע״י זה גי ההוי״ות לגי האלהים וכמחקו הדיכים מכעליוכים ומהתהתוכים ועוד שככה לשון וחמת המלך שככה המתקת הדיכים :

ירלה ארוממך אלהי המלך ואברכה במך וגוי בכל יום אברכך ואסללה שמדוגוי למה כפל הפסוק ומיש ראשון מתרו אמרוז והאמרון אוורו ראשון . כי הנה פי אי תהלה ארוממד ואח"כ ואברכה ופפוק בי תחלה אברכך ואח"כ ואהללה שמד . הנה ארזייל אין עומדין להתפלל אלא צאימה ויראה והכנעה לא ונתוך בחוק וכוי אלא מאוך שמחה כגון דברי תכחומין של חולה וגאלות וההלות כוויש השיע סיי לייג והכה אכחכו אומרים ההלות וזמירות בכל יום קודם התפלה וכן הוזרים ואומים ההלות אחר התפלה מאשרי ואילך . הוא מצי טעמים שלפי פשנון של דברים כדי שינוווד להתפלל ווחוך הודאות ושותה של הלדיקים ואחר התפלה ג"כ כדי לקיים בשווחה עוד נינם אחר להנוקוצלים כי הנה הזמירות והלול השי"ח מכניע הקליפות קודם התפלה שלא יתאחזו התמורות בתפלה ליהכוח צאותו היהוד שעושים ישראל צהפלחם . ואחר התפלה כדי בלא יינקו משפע היורד עיי התפלה כי ההלל והשבה לשמו יתי בשווחה לבה ווהווא עיני הקליפה כנודע . כי לכך נקלאו זמירות כמים זמירות היו לי חוקיך לשון זמיל ערילים שמזמל להקליפה שלא תהאחז בשפע הנשפע וכוכס מהיחוד העליון י ולא יזוני עיניהם י כי הבצה מסמא עניהם פכודעי לזה רמז ארוממך אלהי המלך וגויכי הכה קודם לזה ספר על התפלה אשרי יושני ניתיך נהייכ ועוד יהללוך פלה שהיא ההכלה כוויש זייל ואוור הסדר הוא שחחלה ארווווד אלהי המלך אכפר רוממותך ונסיך ותהלומיך שהם עיי הזמירות שאנאנו אווודים ואחייכ אברכה שמך אברך ברכוה האסלה

קלמור חאמלי עמיל סרומות עמיל סרומות יזה שיי לשילם ו סימת הכלוק ל צרבות התכלה כאברת התכלה ברכות ברכות ברכות ברכות ברכות ברכות ברכות ברכות התכלה ברכות התכלה ברכות התכלה ברכות ברכות

אליך לשת חלא אליך לשת חלא הנקס וער מיל הנקס וער מיל לאס קור מילי שלא הייר מילי מילא הייר מילי מילא ישלא הייר שלא בה בישיות למור שלא הקור למור שלא הקור למור שלא הקור למור שלא הקור

תרלה לרוד

שאעמוד ואתפלל תפלתי שכלה ברכות ועצם לאמירת הזמיכות שהיא הרוממות של השי"ת קודם תפלה הוא לעולם ועד כמיים זה שיני לעילם וזה זכרי לדור דור כנודע בשביל שלא יהנו מן סיחוד העליון שע"י הזמירות נקמית עיניהם ואין להם אפיי הכאת ראיה והסתכלות וכן כשבכל יום אברכך כשאעמוד ואתפלל הכלת ראיה והסתכלות וכן כשבכל יום אברכך כשאעמוד ואתפלל הכרות התפלה אחריה אהללם שמך ג"ב אחזור לומר מסלול והשבח שהם הזמירות . והטעם ג"כ הוא לעולם ועד מכי סיחוד שנעשה ע"י ההפלה יחוד הוייה אדנות הנקרא עולם ועד כאמור ומחלקים שפע לעולמות שלא יהיה להם אחזה ויכיקת

באותו השתע הנשפע מהיתוד עליון :

יתבאר על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מלא רק ובזה לשניף מים רבים אליו לא יגיעו אתה פתר לי מלר חלרכי רכי פלט תסובבכי סלה . הוא אומר שיתפלל כל מסיד אליך לעת וולא תכף כשיוולא עת התפלה יתפלל כל תקיד ואכי מבקש מווך רק לשעף מים רבים שהם סקליפות הנקי שעף מים רבים ונים הזדונים אליו לא יגיעו שלא יחאהזו בתפלה וביחוד שנעשים וזה אליו לא יגיעו לא יוכלו להתקרב אליו . ווופרש אתה סתר לי וולר תלרכי . ריית סוואיל כנודע שתלרכי מסיית וסיעתו שלא יתאחז בתפלתי והיחוד שאכי עושה שלא יהיה לו הכאה ווווכו כלום ובאיזה כח אכי בא אליך לעזרכי רכי פלט שנה רני הכון לירי ולא חירק לשון הרנכות שהים שבשביל בי הרנכות אחת קודם הפלה והיא הזווירות ואחת לאחר תפלה וואשרי ואילך בזה פלט הפלט את התפלה והיהוד וווכטת קייוו ובטף ונים זדונים זאוור תקוצבני סלה שהנה עייי שבחי השייית אכחני גורמים להוריר אור מקיף לעליונים ולחחתונים שלא יוכלי ההמורות לזון עיכיהם מהקדושה כלל . חהו תקובבני קלה באור מקיף הקדום ועיי זה סמח את עיניהם שלא יביטו וכאו ני ופיסוד :

ובוה יתצאר פקוק הי בקר השנוע קולי בקר אעריך לד

יאל ווודק זי כם עכבה לי הקו הדינים סוולך עכנו

ברי בכל יום ומים כלסה בי לי ממוה היכ והכינה זיונס ויכלה כלי הכמומין הכה אכתו וכן מתרט מצי משוט אך התמת ממסה שת שיית מברע לה ליהמת ותפנה מי שבל הזכו כד כקומו ים במזמנ 20000 וא עניסס קודם כום לוך מנה מכוממך

י הומיכות

stade

ואלבה. אומרו אנכוך לך ואלפה ני"י שאפדר הפלחי לפניך כסדר שקדורה לנו. תחלם שצחים ואח"ר חפלה ולאחרים שצחים ני"י זה אלפה לשון לפוי שירד אור מקיף לעליונים ולתחתונים שלא יהיה להמורוח שום יניקה וז"ש כי לא א מעץ כשע אהם לא יגורך רע לא יגור צמגורך רע לצא להתקרצ ח"ו וליסנות מאותו היחוד והשפע וע"י עריכת הפלתי כסדרה כמו שתקנוה לנו לומר תחילתה ואחריה תהלות אלפה ואכקה את

הקדושה שלא יהיילבו הוללים לכגד עיניך ולא יגורך רע : ירלה שצא לרמוז ארוממך שהי המלך ואברכה שמך לטולם ועד . הכה ארזייל על פכוה ויצרכו עם כצודך וערומם על כל ברכה ותהלה שאין בריכה יכולה להללו ולברכו כפי גדלו זרומנותו שהוא מרומס ונישא יותר ממה שאין הפה יכולה לדבר כמו שפירשיי זייל לכן אחר שאכו אומרים בקדים כמה לשונות של שנת וישתנת ויתפאר ויתרונום ויתנשא ויתהדר ויתטנה ויחסלל וכוי אנו אומרים לעילא מן כל ברכהא הכוונה עהוא מרועם ונישה למעלה מכל הברכות זהשירות והתשנחות יותר וותה שאין הפה יכולה לדבר י ולכן כשבא דוד לסדר תהלה זו של מהלה לדוד שכולה נייני שבח והלולים להשיית ולא יש בה בהשח רלוו כלל אתר החלח הכל ארומתך שהי העלך שאחשוב שאתה ערועם וכיבא על כל מה שאכי אוער ומברך ומהלל .ואחייכ הפתח פי ואברכה שוד וכן כשבכל יום אברכך ואהללה שוד תחלח הכל ארומוד שאכנים בלבי ואחשבה שאחה מרומם ונישא על כל מה שאכי אומר כדי שלא יראה כשאפתוק ואקיים שאו הם ברכותיך והודאותיך תייו אלא אהה וורונום ונישא עליהם יותר מווה בהפה יכולה לדבר :

וכחת כראה לפרש פי ורועים תחת לשוכי הכווכה קועונתו שהוא כישא ורם מהועים תחת לבוכי שכל מה בישבת ויודה ויהלל ויפאר לשוכי מהום מחתי וערומם לוער שהוא ערומם של כל עה שאני אוער בלשוכי הכווכה דבר זה קבוע בלבי ובבכלי

כאי ממים נכ ינוה יתנחר מסוד ונה נ במכנה ידך ל במווס המביס קדרן על כהו וכמים הקלי כמלני ממבמת בנכלור ס רמו לסגיד ננה עלי פטור ועלי וכטרות והכי ו ידר מרטי. ש למדם וקול כו וני בלולה פינס יודעים מח בנוום ועדים anti da izan נטוד וכנודך ני נכור ותל מש במט נומבמי אינט פויסס פ 5 357 18

52"0 10 0 (0)

נכם קרמניים

2:33 2:00

ההלה לרוד

ר הפנס

ולממרין

לעליוני

100 6 63

מקרב מי

10 0770

ונכס לה

: 17

אך למונה

ועלומס

כפי גדני

נה לדנו

ה לשומו

ויתשנת

הסב המול

ות יומ

א זר פו

ה נקצו

נ סממו

כ הפמו

לה הנו

כל מה

רכומד

000

יוממחו

כיבנה

יכומס

בבכלי

23

כשו חתום בלשוני רוממתו שהוא כישא ורם על כל מה שאומר ובזה יהבחר פסוקים אי עם הקדמות חתרות. להגיד בבקר חשדך וגוי עלי עשור ועלי כבל וגוי כי שמחתכי הי בפעלך במעקה ידיך ארכן מה גדלו מעשיך הי וגרי איש בער לא ידע וגרי בפרוח רשעים וגוי להשמדם עדי ניד ואתם מרום לעולם הי. קדנן על כתונים נקדים עוד שנודע שעיי שנח והלול השיית ככנעים הקליפות כמיים לעיל שהכ הזמירות המכניעים החמורות כשאכו ושבחים ומסללים לשמו . והכה אין לכו טובה על השיית כשנהלנו כי הלא הקול והלשון והניג שפחיים הם מעשיו . לזה רמז לסגיד בבקר חסדיך בכל בקר נגיד חסדיך ואמוכתך בלילות עלי עסור ועלי ככל עלי הגיון בככור שנהללך בשמחה בכבלים וכנורות ואכו אין לנו שום טובה עליך בשנהללך שהרי במעבה ידיך ארכן: מה שארכן הוא מעשה ידיך שאחה ילרהו ושמת פה לאדם וקול הצרה הכל ממך ומידך נתנו לך. מה גדלו מעשיך הי זגוי שאין אדם יכול לספר גדלך כי עלעו מאד אבל הכסיל וסבער אינם יודעים כח השבחים וההלל בנבלים וכנורות להשיית ולשמחה מה זאת עושה הנה כסיל לא יצין את זאת שבייכ כחה גדול שבפרוח רשעים שהם הקליפות כמו עשב מעט מעט וילילו כל פועלי און לשון מליץ מן החרכים לי הבניה שרולים לראות ולהליץ בעוזך וכבודך ולהפות מן הקדושה עיי שבחינו והלולכו בשמחה עלי עשור ועלי כבל להשמדם עדי עד לכנעים ונשמדים על כל מה שאכו וושבחים ומרכנים . ואחה מרום לעולם הי שאתה מרומם תישא עליהם על כל מה שאנהנו משצחים ומרלנים אתה מרום וכיםה עליהם :

אן ירלה ארומנוך שהי הנולך וגוי הכה מעלח הנוקבל דיני השיית בשונהה גדולה עד עאד בי הכה אמרו הנוקובלים עיים הי כהן והי לקח יהי צם הי מצורך הנה הנהינה היא צבם הרחננים וזהו הי כהן והלקימה והי לקח הוא וצית דינו הכוונה הציה דינו הוא צם אדני והוא כו יהנה כצונקבל

תהכה לדוד

דיכיו יתי בכמחה כצבה יחוד הוא ובית דיכו הוייה ואדכיי מאחר שנשצעו הדינים העליונים אשר צשכינה עליו נמתקו דינים ויסיה יחוד ולכן אור איוב לאשתו למה נהרהר אחר מדותיו חייו ולא נקבל הרע כי הרי והי לקח הוא וביח דיכו שנעשב יחוד הוי״ה אדכיי ולריד שכפונה בזה יותר משהיה לכו רב עוב וזהו יהי שם הי נובורך הנה אדני נקרא בס בכס הוייה בייה קוראים אותו נבס ארני והוא נקרא במו ורמז יהי בס הי יחוד צם שהיא אדני והוייה מבורך ולריך לקבל עלינו בשמחה שגורם יסורין שלכו ליחוד העניון. עוד כודע שבם הוי"ה ואדכי כקרא עולם ועד ככודע ליודעי מן. וכן המי רמז זה במי לעולם הוייה וזה זכרי לדור דור אדכייי לזה רמז ארוממך שהי המלך אביי אם מתנהג עמי בשם שהות שהוא דין ובדיכא דמלכותא וזהו המלך עייד פמלך המשפט ג"כ אכוממך ואודה את שמך ולומר כל דעצדין מן שוויא לטב ולפעונים יש דינא דולכותא שלריך שאברכה שמד עליו לברך על הרעה כעין הטובה ג״כ ארוממך ואברכה בשמחה על דיני שהוחך ומלכוחך והשמחה שיא מפני יחוד לעולם ועד שהם הוייה ואדנייי הנקרא עולם ועד כי אשמה ביחודך ואברך על הרעה מעין הטובה ועל הכל ארונועך ואודה את שמיך ואומר כל דענדין מן סמיא לענ:

ובזה כמה לפרש הפפוני חבלי מוח ומלרי שחול מלחוני לרס ויגון אמלה ובשם הי חקרא אנל הי מלשם כפשי חנון הי זלדיק ואהינו מרחם. הנה שם ההו"ים אמר ולדיק לשין משפע כפי הדין י ובאלטינו שהוא דין אמר מרחם י הכוונה לשין משפע כפי הדין י ובאלטינו שהוא דין אמר מרחם י הכוונה למוי משפע כפי הדין י ובאלטינו שהוא דין אמר מרחם י הכוונה בא לומר אספיני הבלי מוח ביסורין קשין ומלרי שאול מלאוני לרה ויגון אמלא אכרין ליחד ע"י זה הו"יה ואדכ"י חהו ובשם הי אקרא ליחד השם שהוא אדכ"י כאמור עם שם הוייה ואקרא לשם חאומר אכא הי מלטה כפשי דייקא הכפש הרוחנית ממלימה ואחתה ביע"י קבלת היסוין בבמחה כהפכה מדה"יד למדה"ר

חפי מכין כי אן יולס 100 להוך בכל יו נותב שחי ה כל הארירות ולמסרים ישו נטולם ולרכ בנסבין מוצני נטונ כשים תה מהם ו לתומן ניוה נלמריהם כנו המינה מליטו סרינרנס למר קבה מי מנון מנימה כוכני כן מנתננסבמי רנטוס יכונ כ ומי מהי מ hib by ha המנ מנוגנים 1003000 מול נמניל ה מוכל וויצי אל ירלה 630

into joint

חסו חנון הי ולדיק אפיי מדה״ד שהיא שהינו מרחם שנהעכה לרחמים ע״י היסורין:

ירלה ארומוך שהי המלך ואצרבה שעך לעולם ועד בפכוק

77

זה הזכיר ארוממך קודם הצרכה וצפקוק באחריו אמר להפך בכל יום אברכך ואחייכ ואהללה בווך לעולם ועד . הנה כודע שאי מן הטעמים שהקנו לצרך על ההלל החלה וסוף וכן על הזמירות והתפלות שבכל יום תחלה ברוך שאתר קודם הזמירות זלאסריה ישתצה . כי הנה לרוב מעלתם שלא יערכם שום הנאה צעולם ולריכים גרכה לפניהם ולאחריהם כגרכת שאר גרכות הנהנין שווצרכים על ההנאה חהלה וכוף שיהיה האדם שווח בהלול השיית יותר ווכל הנאית שבעולם . לזה רמו חהלם לדוד ראה כמה גדול מהללך צפי שכשארומוד אלהי המלך אכפר רוממתך בתהלות ואברכה שמך אכי מברכך ברכה גמורה צליהם כאחריהם כברכת הנהכין ולא כאחריהן דווקא שא בכל יום אברכך החינה עליהם ואחייכ ואהללה שווך אפפר מהללך שהם הזמירות הרי ברכה לפניהם ולאחריהם ברוך שאוור וישהבח כברכת הנהנין שהם חיי הגוף ושו היי הפכש ואני נהכה מהם ושמח בהם יותר מצרכות הנהנין. וצזה יתצאר כי טוב הסדך מחיים שפתי ישנחונך כן הברככה בחיי בשווך השה כפי כווו חלב ודשן השבע נפשי ושפחי לנכות יהלל פי צה לומר כי טוב חסדך מחיים עשית ממי חסד וחכי רוחה חותו טוב מחיים שאכי חי בהם כששפתי ישבחוכד כשאקצה אותך אני שווח שווחה גדולה יותר ווחיי . והראיה על השונחה שהרי כן אברכך בחיי שכל זוון שאכי חי אכי ווברך שווך צרכה בשם ומלכות על השבחים שלך כמו ההלל והזמירות והטעם הוח בשביל הנחה הגדולה שכוו חלב ודשן חשבע נפשי כאו חכי

אוכל ועדכי וולכים ואלטרך לברך לפניקם ולאחריהם : יכלה ארומוך שהי המלך וגוי הכה נידע שלריך האדם שלא יזרוק ברכה מפיו שקודם שיחחיל הברכות לריך לסקהכל ברומנותו יהי דאיהו רב ושליע ובוי ויכתכל בבסלות וקו דיניו מדומיו מי ימוד הויצ כו יסי זמ למים מומי בהיא מוני קירין שלמ שונס ועד חק זכר ם מתנמו זמלך עיז לעדיות ו במד כמיו בנסס מ ועד בס: על הרמ חומכ כל י מלאוני י מלכים ור ולדיה הכוונה מלאופ

ים קי

000

מליכה

· cćć .

ודהייר

דכיי מלהי

שלמו שהוא יתום קטן ומברך לבוראו ואז יתחיל לברך כי לריד יראה ורחת וחלחלה כשיזכיר אח העם בברכה כוויש ומפני שווי ניחת פוא הכוונה באומרו ומפני שמי דהייכו קודם שיזכיר שמי כמו ולפני גבעות חוללה לשון קודם שקודם שיזכיר שווי ניחת סוא יכנים צלצו הטכנצה הגדולה ובעלות עלמו כדי שכשיוכיר שווי יזכרהו באימה ויראה . לזה רמז תחלת הכל ארוממד להי הולד אסתכל ברוממותד בעין השכל שאתה שהי המלך מלכו של עולם וכרתע אכי מלפכיך ואחייכ ואברכה שמך וגוי אתחיל לסדר ברכותי כדי שאברך שעך באימה ברחת והלחלה ואמר אחייכ לעולם ועד הוא כודע כי האדם כשיהיה לו מורא אינום מדבר אחד מאיזה אדם או מאיזה אוכן שיהיה אם יהיה דם בו איזם ימים מחבטלת האימה והרעדה ממכו לזה אמר אכי מכנים רוממוחד צלצי קודם הצרכה לצרך אותה צאימה ואפיי שבכל יום ויום אברכך תמיד כל הימים ואכי דש בהם לא תקל רומונותד ויראתד ככגד עיכי לעולם ועד שאימתד עלי הודם שאברכך חדשים עלי כל יום . ולא אסיה דש בהם לעולם כשאר דברים הנואוייונים אף שאנחכו מאמינים שהוא רחום וחכון וכוי הבל כל האומר הקצ"ה ותרן יוותרו חייו כמ"ש בזוהר השונום כואה פני המלך שומקות ואינו ממר בדבריו והדעהן יודע שהעלך מלפין הכל בלבו. וכן תראה ששם הוייה הוא רחמים גמורים ובחליפו באוהיות ביים יהיה מלפיין מספר להים דיודין, מספר אם והוא כאם הלפין בחוך הלור שאף שאין אתה כומה אם כיכר אבל לשון בתוכו . וכן כרמו באדרא בהאי אבלא דבדולחא דכל גווכין אימהון בגווה כנייל שהוא עיים ועיכו כעין הבדולת שמבדולה לבן עד מאד ומבהיק ויש בהוכו דרך העברה בעלמא אודם או ירוק וכשתקרב אותו אללך ככגד עיניך לא יראה כי אם לבן והאודם נקתר כך שם ההוייה הוא רחנים גמורים אבל הדין לפון שהנה הלופו באותיות אחרות יהיה שהים דיודין מכפר איים וולפיין ואייכ כשיברך האדם יברך באינוה ביראה

וופרס הי וופרס הי וקביב קונס יובגלי כמי כסכי מכויים כל אהי מהיים בל אהי ישים מצויק כחי כחיים בל היק מהל לדין כחכי מהל ודע כי ש אלי אלי אלי אלי לא כי של איי

תהלה לרוד

ודעדה והלהלה להיות זע וחדד עהדין הנסתר: ובזה יתנאר פי יצוא שהיכו וש יחדש אם לפניו חאכל וסציציו נסערה מאד דרשו רז"ל כחוע השערה . ולפי דרכם יהנאר הפי יצא שהיכו וש יחדש אש לפניו האכל וכי חי השבה ההוי"ה הוא רחמים גמורים ושהיכו מרחם והוא מקור הסבר הייה על אותיות אחרות שדרך להתחלף בהם מעלאני נשערם מאד מדקדק כחיע השערה העורה על הדין שרמו לך בשמו מאד מדקדק כחיע השערה העורה על הדין שרמו לך בשמו ההוי"ה שם הרחמים השרכננו על שאר אותיות המהמלפות יהיה עלפיץ במספר לייש וזהו שאמרתי אש לפניו תאכל ומדקדק כחיני השערה שהדין לפון והשומה רואה פנים שומקות ואינו כחינו השערה שהדין לפון והשומה רואה פנים הומקות ואינו כחינו לצ לדין הלפין ואינו כי רוגזה יוצן דעו כי הי הוא שהים סזהרו ודעו כי הי הרמנים הוא הים מולא מנכו נולפיץ מספר

שהים דיודין מהדינים לפונים :

בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד

א דור האדם חייב לברך וואה ברכוח בכל יום וכן שאר ברכות שיתחייב בהם ויש כווה דברים שאינו מייב לברך עליהם והם וועובות הי עליו או הרויחו איזה דבר

חייב לברך עליהם והם מעוצות הי עניו חו הרויחו חיזם דבר או היה באיזה לרה והלילו וכן שאר דברים זכן כשיראה איזה דברים שהם מנפלאות ונולאות הי שאינו מתחייב לברך וכן כשיראה השמים והכוכבים איזה שכוי קלת שלא חייבו חכמים לברך עליהם עכייע יחוייב להודות ולשבח ולהלל לשמו יתי ויאמר מה רבי מעשיך הי וכן שאר לשונות של שבח וכן אמר דוד עיים מה רבי מעשיך הי וכן שאר לשונות של שבח וכן אמר דוד עיים כי אראה שמיך מנשה אלבעותיך ירחובורבים אשר כונכהם אעפיי שאיכו חייב לברך על זה איזה ברכה. עכייע אשבחך ואומר חי שאיכו מיד נכל זה איזה ברכה. עכייע אשבחך ואומר חי שאיכו מיד נכו מה אדיר שמיך בכל הארץ שחייב אכי להודות לך עלי ענולמיך וכן ארזייל עיים כל פעל הי למעכהו לקלסו כל מה שברא בעולמות ללורך ההלל והשבח וכן נאמר לכבודי בראמיו ילרחיו

73

ברך כי לח

ב ומפני שני

ושזכיר פון

יר שוני כיסם

די פכטיוני

מכוממך אס

סמלך מלט

ונר מסמי

לחלה ואמר

רה מי מימס

יסים דם

ה מונה מני

מינים ואמי

20 63 00:

עלי קודט

מולם כפאי ז וסנון וש

תהלה לרוד

לף עשימיו . לזה רמז בכל יום אברכך הם הברכות שאלי חייב לברך עליהן וברכוח שאלי מהמייב בהם ולא יקעיק זה ויעטר משאר הסודאות וההלולים שא ואחללה שמך בדרך מהלל ושבת משאר הסודאות וההלולים שא ואחללה שמך בדרך מהלל ושבת בלא ברכה לעולם ועד על כל מה שאיני רואה וטוראוחיך שלא יעול הלולך מתי לעולם ואף שאיני מברך עליהם על אותם הדברים עכיע אחללה שמך דרך הלול לעולם ועד :

יתבאר פי אברכה את הי בכל עת תוו ד ההלתו בפי.

הברכה אור בכל עת והתחלה אור תוויד . הכוונם בים ניתים לברכות ואין ראוי לאדם לברך ברכה בלא נוחה כי אם חלויה בנותים הידועים כשיבא אותו הנוח שחייב לברך אברכה את הי בכל עת ועת שאתחייב באותה ברכה אבל בתהלה שאינה בברכו בשם ומלכות תמיד תהלתו בפי יומם ולילה לה אשבות על כל מה שאני רואה מהטוצות והנפלאות והנוראים נייד כי אראה שוויך וונכסה הלבעותיך הוא הוויד בלא עת ידוע תהלתו בפי יותם ולילה אינה נפכקת מפי וכן מלינו שישניה הגביא קיי הי מוכים על זה את ישרט . הוי משכימי בבוקר שכר ירדופו מאסרי בפשף יין ידליקם והיה ככור וכבל יין משתיהם ואת פועל הי לא יביטו ומעכם ידיו לא לאו הכוונה כשיבתכל האדם במעשיו הכוראים שעשה יומם ולילה שאם לא היו היה האוסף ממון נירוד מאד ולא ישן והיה בא לידי אולאים וכן העסוק בלורך מזונותיו לא מיה יכול לעסוק בתורה מעני בלילה . וכן היה האדם הולך הכבל כינלה הכובלת מעט מעט וכלה מן העולם שבכל לילה האדם עייף ומשכים צבוקר על צריאותו הקידמת ואם לאו הים הולד וכלה . וכן תזרה השווש ילה הדם לפעולו וגוי ולזה הנציה מוכיה את ישרט על הרעים שבהם הוי וושכיוני בבקר שלריך להביני בכפלאותיו ובווינשיו שישכים בבקר כאו כברא ווחדש וילאת השווש וילא אדם לפעולו, ומאחרי בכשף שלריך להביני בכל לילה ולילה בשכוי הזוון שהכל הוא ללורך האדם ולריך להלל ולשבת הלפאר אא הם לא נשו כן אא בבקר ובכשף שהם בי העתים

עביותר איתר יהויי נכר יודוסו ויין יק כל עבטי האתים. ראו ונחני גבם לא נולמים גמוו בששת סולויים ביותר בי אר יולו

אכם למלים מאם. כ והמה כל הברכים ב זמונים שכל נרכם הקציה וולמון הזהו נשייכנ וכנס כח סתו לו בכר כליה מינ לעק בליהם נו וכר ומצים אה ה שרך מני מהן שברה עד מוה ומשנה u cuitico reació כי מונדני סוקד ווסס לככר על של מנון סנוננ בחסו יקונה דבה ונוסה to asia is והיה מלסו 1000 מאני השרם לכו כוב כובה ואים

ושית הרודוניה

מציותר ויותר יחוייב האדם להודות ולשבח לבורא בהם הם שכר ירדועו ויין ידליקם ואת עועל הי לא הביעו . למה עשה כן בשכוי הזמנים . ומעשה ידיו ע״ד שמיך מעשה אלבעותיך לא ראו וכתכי לבם לזריחת השמש ובקיעתה למה עשה כך להודות ולשבח לכמו בעשאם ללורך העולם והם באותם השכי עתים

סראויים ציותר על ההודאות שוחים יין והוף וכבל וגוי : ירלה צכל יום אצרפך וגוי הכה ארזייל על איזה עלוות שיש להם שכרצעוייהז. כמיש הזהיר צלילית

זוכה לעלית כאה. הזהיר בנוזוזה זוכה לדירה כאה וכן הרבה ואמרו על הברכית שאם אדם חעף ברכה מחבירו חייב לו עשרת זהובים שכל ברכה וברכה שברה בעו"הז " זהובים. וללדיקים הקב"ה מלשין הזהובים שלהם לתח להם דבר הכאות להם לעו"הם. והכה האדם היכא אסור לו לעשות המלוה בשביל מייב לברך עליהם בכל יום ומלבד שאכי איני מלפה לשום חועלת חייב לברך עליהם בכל יום ומלבד שאכי איני מלפה לשום חועלת חייב לברך עליהם בכל יום ומלבד שאכי איני מלפה לשום חועלת חייב לברך עליהם בכל יום ומלבד שאכי איני מלפה לשום חועלת חער זהובים אא אדרבא אכי מרוב שאכי שמה שוכיתני לברך השור אכי כוהן שכרם ואין ליכי אם לשוני להללך וזהו ואחללה שמר מורכי חושבה על שוכיתי לברכך כשם שמהללים ומשבחים על המליאה והשלל רב זוה שאמר דוד תבעכה שבתי מהלה על המליאה והשלל רב זוה שאמר דוד תבעכה שבתי מהלה על המלכה לשכר על שוכיתי לברכך כשם שמהללים ומשבחים על המלכים והשלל רב זוה שאמר דוד תבעכה שבתי מהלה על המלכה לשכר מוקיך ומלווד תורה מלכד שאיני כמעין הכובע בתהלהך על שוכיתי ללמוד וליהכוח בחוקיך כמו

אם תהלת לבוני שזכיתני ליהנות בתורתך וחוקיך : ביראה לפרש וויש ז"ל נעבה ונשוע ארז"ל בשעה שהקדיוו ישרא נעבה לנדווע באו ששים רבוא של

מלאכי השרת לכל אחד ואהד מישראל וקשרו לו בי כתרים אחד כנגד כעשה ואי כנגד נשמע י אומרם שהקדימו נעשה מאי וליימי מואת ההוקדמה . אא הוא הדבר אשר דברני שמוציה קווש

ות שאני חייב -ק זה ויפער ד ווהלל ושנה אולאוריך שלא יוכאוריך שלא שנה בילאור בשי. יוסלנאו בשי. וויד. ככונס לברך אברכת

הסנה שאינה

לא אשבוח עו עיד כי אראי יחסלחו צפי הסלחו צפי הביא סיי ה בדופו נואסר שועל הי לי שלאי היים כלאו היים לוה הביציל הביציל היים

קר שלריך

חדם ויכמה

בכל לילה

הלל ולסבת

ני העמיו

נתינת התורם אור להם שע״י החורם אור מקצ״ה שסיו לי קגילה ווכל העווים ואחם תהיו לי מוולכת כהכים וגוי השיצו לו אתה אוור שיתן לנו צשציל התורה שכרכו סגולה ווולכות דע לך וולצד שאין אכו ווצקשים שכר ושלא ע״מ לקצל פרס אא כעשה כל מה שיאמר לנו ושכרכו שיהיה שנשועע עוד לווים מפיו ועצודות אחרות שנעצדו ויהיו שכרכו הכחמדים מוחב ווופז תפיו ועצודות אחרות שנעצדו ויהיו שכרכו הכחמדים מוחב ווופז גני פר גדלה הקדמת נעשה לנשוע שהיא קצלת עולנות רב וגוי לכך גדלה הקדמת נעשה לנשוע שהיא קצלת עולנות דגי פר ואדי לכן גדלה הקדמת נעשה לנשונים הסימ קצלת מולנות הכי חלדכא יללו פרס שלהם שילוום עוד עול מלוות יובן דבור יובן הורכי הי דכך חוקיך ואלרכה עקצ אומרו עקצ. הכה ארז״ל ע״ע והיה עקצ חשמעון שהשכר הוא צעקצ שתיצח עקצ מורה על הסוף של עולם הסוון וכן אומרו וידו אוחזת צעקצ עביו שישרא אין להם כי אם עולם הסוף

וידו אוחזת צעקצ עשיו שישרט חין נהם כי חם עונם הסוף וזייש הוכני הי דרך חוקיך ואיני מצקש ממך יהלוואי שיהים ממורתי שאלרכה גיים עקצ צעוייהצ ומי יחן ולא אהיה פטור מחוקך לעוייהצ שא שאלרכה גם צעקצ והים שכרי הכחמדים

מוסב ונוסו רב וכי איזה שכר ידמה לדרך חקיך : ידלה בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד סכה פי זה כתן הברכה להי ואמר אברכך וההלול לשמו שאמר ואהללה שמך . ובסי הקודם בהפך כתן הברכה לשמו זלו כתן הסלול והרוממות שאמר ארוממך שלהי המלך ואברכם שמר כי הנה כודע שהשייית הוא שמו ושמו הוא לא הוא כפרד

משמו ולא שמו כפרד ממכו כי הוא ושמו אחד. ספך הצייו הוא אינו שמו ולא שמו כפרד ממכו כי הוא ושמו אחד. ספך הצייו הוא אינו שמו ושמו אינו הוא הוא . אבל השיית איכו כפרד משמו . והוא שכודי שסביית הוא סוייה ושמו אדכיי והסוייה כתיבתה הוייה וקריאתה אדכיי וכמלא הוא שמו ושמו הוא ההוא שהוא כקרא בשמו והמזכיר שם הוייה לריך לכוין בתיבתו הוייה וקריאתו אדכיי נהמזכיר שם הוייה לריך לכוין בתיבתו הוייה וקריאתו אדכיי בדי ליחדם שלא יהיה כפרד משמו ולא שמו כפרד ממנו ומיחד הרייה ואדכיי בכל אזכרה י לזה הפי הראשון כתן לו הרוממות והכליל ארומווך שהי המלך והברכה כתן לשמו ואמר ואברבת

שרך למינסיטד איני כוא . לכך וסבך . נכן כבר וסבר . נכן כבר וסמר ל ובוד יותנא 20

שמות שמו וכמי בכניסס יוסווני nie votra mich מסננת סבריים מיד מיטין נו כמולה היה הוה על מקריאה שם כן כדנן מסריד ג שלויך ליהד הניים 0,000 (0000 אמר כמו וידמה 200 643 000 טריב יוחדניי 1222 212 613 יכן מנה שניים and day and סריק בך ומכיר דובי לבור בבור מבסנס .ככח תכיו נכנן ניסר

לפון בפיל

תהלה לרוד

25

שמך לעולם ועד וכדי שלא תחשוב שהוא כפרד משמי ח״ו ושמו איכו הוא . לכך הלל אותם צשני מיני תהלות . לכך צא פי שני והפך . נהן הברכה שיו בכל יום אברכך י וההלול לשווו . ואסללה שורך ליהן את של זה בזה . ושל זה בזה . לומר הוא ושמו אחד . ואינם כפרדים נעולם חייו :

יתבאר פי אבגבהו כי ידע שווי . הנה הוחכיר שם ובזה הוייה כייב כסהוא מצרך לריך שייחד הוייה ואדכיי

שהוא שוו ושמו הוא כתיבתו הוייה והריאתו אדכיי ויכוין בשניהם יאהדונהיי והוא יחוד בשם . והקורא אוכרה בלא לב ולב שאיכו מוליא מפיו כי אם אדכיי. והכם מפיו ילא בלא מסשבת ההוייה כאו כרגן מסריד אלוף. וזהו שכתב השיינ שלריך שיכוין בקריאת ההוייה היה הוה ויהיה . אדון הכל . הכוונה היה הוה ויהיה על כתיצת העם צהוייה ואדון הכל על מקריאה שמיא אדכאי והיינו אדון הכל . ומי שאינו עושה כן כרגן תפריד שוף . ומקלץ מייו בכטיעית ועוכשו גדול עד מאד שלריך ליחד קבייה ושכינתיה . והיינו הוייה וחדניי לזה רווז אשגבהו ללדיק לוני שיקראכי וידע שוני שוליכי ידיעה לשין זיווג ויחוד כמו וידע אדם עוד את אשתוי וכמו ואיש לא ידעה וכן הרבה לו"א אשגבהו כי ידע שמי שייחד וזווג את שמי בהריאתו הוייה י וחדנייי באמור ולכך יקראני ואענהו שידע למי קורא שלא היה כרגן מפריד שוף וכיון ליחד ונזווג את שמי בקריאתו. זכן אווד ישניה לבד בך כזכיר שוד . שלא כזכיר שויך בלא אתה ולא אתה בלא שור שא לבד בך דווקא בר ובשור . דהיינו הוייה צך ונזכיר שמך צך צכיונת הקריאה והכהיצה כאמור וכן הבו להי כבוד ועח . הבו להי כבוד שמו . אמר שתזהרו מאד לנפשכם . כבתתכו להי כצוד ועיז ואיזה גדולה והודאה שלא חסיו כרגן נופריד אלוף אלא גייכ הצו להי בצוד בינו נינוי. בשמו שהיל הלדכיי ל תפרידו ממנו שמל תחובו הייו: די אר יכלה בכל יום הברכד ואהללה בוד לעולם ועד

יה מסיול וונה פתנו מולם ועלכות וקבל פרס או מוד לויה יס מוסב ומס לת עולוולמת כול מלווח: חומכו עקו. בהשכר הוא הרון וכן אמרו עולם הסום וומי שיהים ומהיה פנוו רי הכחוודים : TT לעולם ועז הכך וההלול וברכה לפמו

מלך ותברכם הוא נפרו י הנייו סוו סמו . והוח מה מויינ קרא בשמ התו הדני ומכו ומיסו ו הכוממוס

ר ולברבה

תהלה לרוד

בדול הי ומהולל מאד ולגדולתו אין חקר. הכה ארזיל עיים לטובה כפלאות גדולות לבדו . אין בעל הנס מכיר בנבו . כמה בני אדם יבנים על מטהם ומלילם מכמה נחשים וניהרצים . וכמה דבנים מהרגבות לצוא בעולם והקציה מלילכו מידם והוא לא ידע כי הוא אמר וכל לעדי הכפור כי הנה אפיי כל פסיעה ופסיעה כל האדם בהבגחה פרעית וסופרם . זה כדי שיכשל . וזה כדי בלא יכשל וכן כווה וכווה ווקרים בעולם . והקצ"ה מדריכו ומיעלו לילך בדרך בלא יכשל איכו כמדת ציו שמי שעושה טוצה נים הצירו מלצד שמודיעו מוסיף לומר יותר על מה שעושה עמו . אצל מדת הקצייה לעושה כפלאות גדולות לבדו בלי ידינת האדם . והנה היבת גדול גדולות מורה על סחקדים שהחקד כקרא גדול כי חקדך גדול עלי וכן מה שאכו אומרים בתפלה האל הגדול הגבור והנורא הם קכד גבורה רחונים כנודע . לז"א בכל יום אברכך אות שאכי ווברך בכל יום הברכות שאני חייב בהם כברכות השחר וכיולא על החקדים שעשית עוני אבל לריך בואמללה שווך לעולם ועד . ולא יקפיק כי מי יודע הקדיך וכפלאומיך עמכו בכל עת ובכל רגע שהני בדול הי ומהולל מאד ולגדולתו שהם חקדיו הנקי גדולות אין חקר ואין מספר אין מי שיכול לחקור אחריהם ולהשיגם עד שאתח עושה בשכבו ובקומו ובהלוכו ובבואו ובלאתו אין להם לגדולתך שרם החקדים ווקכר ולא שום אדם שיכול לחקרן בכל רגע ובכל עת בלתה עומה הכפלאות לבדך בלי ידיעת האדה ולכן חוץ ווברכות שאכי הייב לברך עליהם על העובות שעשית אם אהכלה שוד לעולם ועד עד הויתה ולא אספיק . לאיא איוב עי עושה גדולית עד הין הקר, וכפלאות עד אין נוספר הן יעצור עלי ונה ארמה אותם ויחלוף ולא אבין שעובה לבדו הגדולות והכפלאות שאינם לפניו לכלום ועובה אותם בלי ידיעתנו : כמה לריך אזהרה גדולה לצל יגלה מעשה עצודתו ודונה לצני סחדם כי סנה הקציה עושה עמו גדולות לאין

 1000

ידשה ובחולם אז לי פרק השפי בחני . אל כפרק שני . אל כפרק ולי מביד בלים גדים לי כי לכו לי כהי פיד בלים מי הי שלים בי לכו לי הי בי מי בלים מדי הי שני מדי הי בלים מדי הי בלי הי בלי הי בלים מד מדי הי בלי הי בלי מד מדי הי בלים מה מדי הי בלי מה מדי הי

· W 1

תהלה. לרוד

י סכה נס ווכיר

ה נמשים

ה מליכנו

נה מכיי

01.07

בעולם

13 071

מר יותר

171010

לם על

ס במני

07131

בכל יום

זמסזים

יקפיק

1705

ות מין

סחהם

דולמך

לגע

ווכק

of I

10 3

יטלי

וכות

: 10

157

763

173

מספר מצלי לגלות אפילו לעלמו לא יגלה לו מה שעשה שמו בשכבו ובקומו זכוי והוא מסתירו וא״כ היאך כשעובד עבודת השי״ת יגלה לבני האדם מה שעשה הפך ממה שעשה עמו הקב״ה הזהו שרמו איוב ג׳ לגבר אשר דרכו נסתרה שלריך כל אדם ואדם להסתיר דרכו דרך ה׳ לבל יגלה לאחרים מה שעשה שחרי ויכך אלוה בעדו שהקב״ה מכסה בעדו על מה שעושה עמו ביום אוה בלילה בשכבו ובקומו ועושה עמו כפלאות לבדו בלי ידיעת שום אדם ואפי׳ בלא ידיעהו שהקב״ה כמה וסכך בעדו כל מה שעשה עמו ואיך יגלה הוא דרכי עבודתו שלריך להיות דרכי

דרך הי נסתרה כמו שהשי"ת עושה עמו בהסתר : הילך הי למי דכתיב הודו להי כי טוב הודו למי שגובה חובתו בטובהו עכי בשיו יחוה בבילהו אלמכת

בתרנגולתה שהשי״ת ווכפלאותיו וחסדיו הגדולים עם האדם בלי ידיעתו כשרואה את האדם לריך יסורים איכו פוגע בכפשו שאם אין לו ממון משפיע לו טובה וכוטלה ממכו כדי שילטער ויהכפר עווכו . אבל הממון לא כשפע לו כי אם כדי ללקחן ממכי שלא יפגע הדין בנפשו וזהו הסד מחסדי המקום עליו שנתכפר עווכו ולא התקיד כלום כי הלא איתו המנוין לא הים ראוי להותן לו אלא שכיחן לו כדי לפרוע בו חובו . לוה רמזו הפסוקים הודו להי כי טוב ע״ד שארו״ל שגובה קובו בטובתו שהשפיעה לאדם ואמר מחייכ הודו לאלהי האלהים . הודו לאדוני האדונים . שאפיי שאתה רואה שהתכהג עווך באלהות ובאדנות שגבה וווך הטובה תודה והשנה להשיית וזיים אחייכ לעישה כפלאות גדולות לנדו שום הדבר שינשה עמך הוא אחד מאותם הגדולות והכפלאות שעושה אותם לגדו ווצלי ידיעת האדם שנהן לך תחלה טובה כדי שיגבה חובו ולא ישאיר עליך חוב ואתה לא היית ראוי לאותה הנוצה כפי מזלך וכהן לך כדי לפרוע הוצך ואין אחה יודע החסד שנשה עווך :

ידוי אר ידלה בכל יום אברכך ואהללה שווך וגוי הנה

תהכה לדוד

אורינו בגווי אייר ישווצאל כשוכנסתי לבית קדשי הקדשים ראיתי וכוי השם אלהי ישראל . איל ישמעאל בני ברכני המר לפניו יר״מ שיכבשו רחמיך את כעסך ויגולו רחמיך על מדותיך ותתכהג עם בכיך וכוי וכעכע לי ראשו . והנה מה היא הברכה שברכו והלא לא בירך כי אם לישראל ועוד הקבייה מקור הברכות ומה רלה בברכת בייו שא הכוונה לפי שהשיית מקור הברכות ורולה להעיב לכבראים לעליונים ולתחתונים.אבל מדייהד מעכבת מליכד כי אם טיפין טיפין והקצייה כל הפלו ורלוכו להריק ברכה ושפע עד בלי די להשפיע לעולמות ורני ישמעט ידע כווכתו שרולה להתפלל למתק הדינים ולהגביר הרחונים ובזה יריק השפע כרלוטו והיא ברכתו של הקביים והכאתו . ולכן כשהתפלל וינשה כווכה ריי להמתיק הדינים בהורדת ג׳ כהויוית לשלשה להים . ואור יהייר שיכבשו רחויד חת כעכך שהם הדינים התחיפים ויגולו רחוניך שילדו הרחונים והחסדים העליונים ואז כל בעלי דינים נכפפים והדינים הוזרים להיות רחונים וכעכע לו ראשו שהודה לו שואת היא ברכחו

כאומית :

דרגד בכתבי האריי זלה״ה שיש גי להים והם דינים גמורים וורגד גמריי זלה״ה שיש גי להים וומרים להם גי

הויו״ת אז נעהקים ונהפכים לרחוים. ולכן ג׳ שהים עולים חר״ן לשון חרון אף וכשיהחברי עווהם ג׳ הויו״ת יהא של״ו ווסער שניהם שלוה והשקע וזהו ענין עצילת הלחם של העוליא בהולח שיכוין האדם שלחם ווסעיו ע״ח כעסער ג׳ הויו״ת ג״ע כ״ו ג׳׳ לחם. וועיבלם בעלח שיכוין לחברם בהשלשה אלהים שהם הדינים הרעוזים לעלח ויהיו שלשהשווא שלים יאהלוההי״ם מבור הוי״ה אלהים וג״ע הם של״ו ולכן אוור אתה הראית לדעת כי ה׳ הוא האלהים אין ולבדו. הנה אחר שקער בכל אבר ני סי הוא האלהים אין ולבדו. הנה אחר שקער בכל אבר עשה לכם ה׳ אלהיכם בעלרים לעיניך שכל העובות שעשה לכם הוא לריד. לדעת כי סי הוא האלהים כל הטובות בעשיתי

לד מיו בחצור בוותיק סדינים לך מונה לחח וכוונת הגובה מה היא ברכח וכול מקור כו מנרכה בכתב ועי ימול זה מ רים שלא שימו רסי במל בלים לעליומים ולהחת laree ici de מימה חהו שלמו לא שכחתי שלסו ונה שקד בומר א מה שלכלי מהרס מינו מינו לסבים בו काण्या पांचा वा वज לושה מון מזן , וו to ato manas המפשות נפתה אונטמך שנרכתי שמה במצובסכל מסוקבה לרפה ו שמת כויים וחדם ובוד מים

30 36

שמעומו כי הג

תהלה לרוד

לך היו בחבור ההוייה עם האלהים שווא שלים יאהלוההיים במתוק הדינים שאם ההוייה היה נפרד מהאלהים לא היה מגיע לך טובה אחת וכל העובות שקדמוך . לזה רווז בכל יום הברכך . וכוונת הברכה הוייה בכתיבתה ואדניי בקריאה ואם יאור האוור מה היא ברכתו של בייו שיברך להשיית והקצייה רולה ברכתו והוא ווקור הצרכות . לכן אוור ואהללה שווך לעילם ועד שעייי הברכה בכתב ובקריאה יהיה יחוד הוייה אדניי יאהדונהייי וע"י יחוד זה נמחקים הדינים . וזהו ואהללה שמך לעולם ועד ר״ת על״ו שיתונתקו הגי אלהים בהוריד להם עלשם הויו״ת ויסיו שנים שלים שעייז יתונתקו סדינים ויפתח ונקור הברכות לעליונים ולתחתונים וזהו עיקר הברכה עלך שזהו הנחחך להשפיע לכל אי מהעליונים והתהתונים כפי כהו עד צלי די צלי עיכוב וזהו שאור עיים לא עברתי מוולותיך ולא שכחתי . וארוייל לא שכחתי וולהזכיר שמך ווולכותך עליו שברכתי בשם ווולכות מה לוכך לומר זה בהבאת הבכורים לומר לא שכאתי וכוי על מה שאכלו מקודם . וכי אם עבר ולא בירך מקודם על מה שאכל אינו חייב להביא בכורים אלא הכוונה לפי שר"ל אח"כ השקיפה ממעון קדשך מן השמים וצרך את עמך את ישראל . שכל השקפה לרעה חוץ מזו . והוא לפי שעיי הגרכה ועושים יחוד גגרכהם בחזכרת השם כאמור אז יתונתקו הדינים ונוקור הרחונים על ההשפעות נפתה . ולכן אחר שאער ולא שכחתי וולהזכיר שווד ומלכותך שברכתי היתה בהזכרת שם ומלכות כתקנה . ועדיי היחוד בהצרכה כאמור כמתקים הדיכים ולכן השקיפה ממנין ואפיי שהשקפה לרעה שוודה"ד מעכצת ע"י הגרכה הראויה לעשות היחוד הוייה ואדכיי כהפך הדין לרחונים וברך את עווך ישראל שמקור הברכות נפתח :

ובזה

כליים טוב עין הוא יבורך כי כתן מלחמו לדל . ואר:ייל אל תקרי יצורך אלא יצרך . ועכיים הפקוק לא ילא מוושוועותו כי הכה המצרך בכוונה וווכוין ליחד בברכתו בה

ונתי במשיית מחתונים. אנו ים כל הפני כולמות ותני ים ולהגבינ על הקצים מיק הדינים כבסו רחניך ילדו הרמווים דינים מחמים היה ברכמ כים גמורים ד להם גי זים עולים כלייר מספר ול הווולים גייו גים וה אלהים הלוההיים חית לדעה

וכל אשר

ובה לכה

בעקיתי

לנית קדמי

ול בני ברכני

ו הממיך ט

וסנס מס סיל

ועוד מקנים

תהלה לרוד

הוייה בקריאתו וצכתיצהו שמם הוייה ואדניי פותח מקור הברכות ומשפיע לעליונים ולתחתונים ומלבד שהרוית בברכתו הוכה לברך השיית בכווכה וליחד שנותיו אלא גם בעוהייז יהיה צרכה לעולם ושובע ושפע. ואיכ הוא כהנה בברכתו גם בעוהיו וגם כן כאלו עבה עם הדלים והאביונים לדקה בהשפיע שפע רב בעולם כי לכן האוכל בלא ברכה גוזל להקב"ה ברכתו ולכוסת ישראל על מיעוט השפע ונעשה יוקר שערים וכל ישרט מפסידים בעבורו ולכן כאלו גוזל אותם . לזה רמז טוב פין הכה הלדים עיכיו בראשו שהוויד רואה השכיכה למעלה מראשו והוא טוב עיו שיש לו ניין ניוצה לשים תוניד השכינה לכגד ניכיו והוא יצורד אל הקרי יבורך אלא יברך שנייז יברך באינוה ויראה ועושה יחוד בקריאת וכתיבת השם כאמור . והפי לא ילא ממשמעותו שגייכ קריכן ביה יבורך שהוא גייכ יבורך עיי ברכתו לההבייה בכווכה שפותה מקור הברכות ושפע ושובע בעולם וחייכ הוא יצורך ג״כ מברכתו ועוד גורם כאלו הוא כותן מלחמו לדל ע״י השפעת ברכתו נעשה שבע בעולם והדלים אוכלים בזול וכאלו הוא כתן מלחמו לדל :

ועד ירמוז בכל יום אברכך ואחללם שמך לעולם ועד. סכם כודע מחיוב גדול לסתפלל בחזרם ולחזת בברוך הוא וברוך שמו. והאמנים שהם הלול שמו שאומר אמת היא הברכה ששומע כמיש כי שם הי אקרא הבו גודל לאסינו. זלכן לא ישיח בחזרת התפלה ואם שח הוא חוטא וגדול עונו מנסשוא וגוערין בו כמיש השיע סיי קכיד. והכה בזוהר החמירו מנסשוא וגוערין בו כמיש השיע סיי קכיד. והכה בזוהר החמירו יאסדונהיי שעולים ליא כמספר אמיין. והכה הוייה ואדניי יאסדונהיי שעולים ליא כמספר אמיין. והכה הוייה ואדניי נקראים לעולם ועד. כמיש זה שני לעולם. וכוי ככודע ליודעי מן. לזה רמו בכל יום אברכך ברכות התפלה שאני הייב לברך בכל יום ויום בלחש וארוך הוא וברוך שמו והאמנים. וכווכחי

צאיאי סלול מ טולס ועד . כ והאון גיכ סי

וויאה

שינס ונחסי כנק ונר כנס למה כיל מש נחל לאפיט הב ימים פותם כסו רבומינו במוכק סשונה ממן הש יתונופו ישיו . קרילם כמיין ש חשן קלוה שחים orte avar arte to the bits of למי לסימקומו ומביי נרים יכריו ונומס נומר כי בלבר סיכו מרגיו ומס ימיסני קיי nt uge entry 101 101. 100 להק טד מנטקד יממיפוי יממיפוי

אבסים וומכו יו

ימקמטי י

תהלה. לרוד

בותם נהוו

וים בברכה

נוומין ימים

נס בעומין

וסמיע סמו

כתו ולכוס:

ט ונססיוט

ונה כלוים

וח נות נות

כות יצות

לה ועומו

מתבתפוט

ו להקניק

וחיב מח

ו לדל מיי

יול וכאט

ס ועד

ולסזסר

וור אנת

שסימי.

נוכו י

המנילו

וחדפיי

10701

ליודשי

ב לבקד

ז במך

כווכחי

באותי הלול הוא לעולם ועד לחבר שם הוייה ואדניי הנקראים עולם ועד . כי הנה כוונת ברוך הוא הוייה וברוך שעו אדניי והאונן ג׳יכ הוייה אדניי וזהו שכל הלול כוונתי ליחד עולם ועד שהם הוייה ואדנייי כאנור :

לפרש בזה פסוקים כי שם הי אקרא הבו גודל לארינו הלו כיו מעוים פעולו וגוי שיחת לו לא בכיו

מומס וגוי הלהי תגמלו זאת עם כבל ולא חכם הלא הוא אציך קכד וגוי הנה בא להודיע להם עונשו של האמו שהנה מכאן לוודו רזייל ווחוייב אדם לעכות אוון שכאור כי שם הי אקרא הבו גודל לשהיכו ובא להודיע עוכם מי שלא יזהר בענייתם או שלא יענה אותם כהלכתו קלרה וקעופה וחעופה ויתוניה שהמונירו רבותיכו בעוכם הברכה וכן בזוהר הפליג לעשות . והכה ארזייל הטונה אוון הטופה שחנופה בהחלתה כשו הריאת האלף נחטפת יתחנופו יוויו . העונה אמן קטופה שקטף אותה ווסופה שווחסל קריאם הכויין שאיכו מוליאו בפה היטב יחקטפו יוויו. הצוכם אוון קלרה שאיכו יוכל לכוין אל מלך כאנון . יתקלרו יוויו . העוכה און יתוינה שאיכו יודע איזה ברכה מברך הנוברך יתייתמו בכיו . וים לשאול וואי כפקא ווינה הלוקי הארצעה עונשים והם עונש אחד אם יתקניפו אם יתקלרו אם יתמניפו מה הפרש יש ביניהם ואפיי וניים יתייתונו בכיו גייכ שיוות סוא ויהיו בכיו יתומים. וכראה לוער כי הנה כודע שאם יהיה האדם מטולטל ובדוחת ובלער אינו וורגים שחיה באותם הימים כוויים יעקב לפרעה וועט ורעים ימי שני חיי כי לא נקרא חי כי אם משראה את יוסף כמיש ויחי יעקב בוולרים שבע עשרה שנה אותם סיווים שלא הים בלער. וכן ויהיו חיי סרה מספר לייז כמספר ויהיו . משכולד ילחק עד שנעקד זהו עיקר חיי שרה יווי חייח . זכן כראה לפרש שרנוזו יהמטיפו יוניו בההלתם שיראה לער ורוחק בתחלתו בשו כסטיפים וומכו ימיו מדם ככגד מדם. כמו שעשה בתחלת האמן -ומים יהקספו ימיו שיראם בער ודוחק ועלטול בסוף ימיו כאו

אמיניפני זם שא אמי ואחם שימק אחם בישי שלי וישני שם אחם בישי שני שי נגל וני סי שני לביו נגל וני סי שני לביו מנקקן בנולי לש

1 117 Th

שהוו אומרס דרד זוך ממנונים וים זה כלה יצרך כל נכמה פרים מי נוסי על המונה ש ולה נוכו עלים הסו נסין פניך כמי והמו והו לנגן שונחז מינהם מותה סומ מלים ולפי שסיתם שונך מתלמי ככל כ ינוח מו כתכלי מה קודם ברכת 101 3000 C'7M לאה למנק ברוך מסטי פין ברקר נ

ימיי נקטופים ממכו מדה ככגד מדה ומיים יתקלרו זהו שימות בקלרות שנים כמו שקלר בעניית האמן ולא האריך כפי הראוי ונויש יחייתונו בכיו כוויש . גבי והרגתי התכם בחרב והיו כשיכם שמנות ובניכם יהומים, וכי איני יודע משנהרגו בחרב יהיו נשיהם שמנות ובניהם יתומים . שא שיהיו בניו אין בידם כלום ונודדים ללחם ואין אז נקראים יתוונים באוות שוני שיש בידו לעשות כל לרכו אינו נקרא יתים . וזהו אחר שאוורו יתהלרו יתחעתו וכוי עוד דבר אחר שיתייהונו בכיו שיהיו בכיו יתוונים ונוש ואין בידיהם כלום וחנה אחר שאמר וושה לישרט כי שם הי אהרא כשתבוועו איזה ברכה אתם הבו גודל לאהיכו תזהרו לעכות און כוויש זייל ולמדו מפקוק . ונא להזהירם שמא יחוצו בעלמם שיש לה די עונשים נודה כנגד נודה . וזהו שאור להם הלור חונים פעולו ואור הצור שלא אם הראו שאדם אינו נזהר בענייתה ואינו נענש ותקל צעיניכם ענייתה כי במיש יתהעפו יתקעפו וכוי הכל הוא לומר שראוי להיות לו כך ומי שאינו כעכה הדין שמור לו מי בעוה"ז ועי לעוה"ב . ולכן נקרא הקב"ה לור . כי הנה הלול אין אתם כואם בו אש ואיני מם ותראסו קר מאד אבל כח האש נסחר בתוכו והוא בכח ולא בפועל כך הקבייה מהנהג עם בריותיו ואמר תונים פעולו וגוי שמענים מדה כנגד מדה ממש. והוא שאמר שיחת לו בניי שאיכו כוהן גודל לשהיכו לעכות און כראוי יש מהם עוכש לו כמו עוכש העופה וקטופה וקלרה . ההבחתה היא לו שונשחית את עלווו או יקעף או יחניף או יתקלר . ויש עוכש של האמיכים שג״כ בכיו מומם מגיע מומם גם לבכיו זהו און יהומה שגם הבכים כעכשים שיהיו יתומים . ואמר אח"ז הלהי הגוולו זאת עם כבל ולא חכם .כי הנה אוורו שחכם אחד לא סיה עוכה אוון אחר תיכוק הווברך שלא היה נזהר בעניית האוננים שלו . פעם אחת הלכו להקביל פני הולך . קם סוא להתפלל צילי צילי וחיו משבחים למלך וכלם עולים אמן והמכש היש ניומי בעמידה ולא היה יכול לעכות נומהם והלגו

סומים זה

סנאוי

יו נסיכס

היו כסיהם

1077101

נשות כן

נופו וכוי

נידיהם

בתכוונו

34: 57

ז לס די

ז פעולו

כו כענס

זכל הוא

כלו מי

ה הכות

ג נס

. 500

ת חוון

. 075

th c

010

ואמר

ותכס

200

op

mt

127

85

אותו מפני זה שאמרו לו למה כל העם עונין אחר ברכח המלך אמן ואחה שוחק. ואחר כך בא בחלום להכמים וא"ל עוכש זה קרא לו מתכי שהיה מזלזל בעניית האמן שאחר ברכת התיכוק. אחה הראית לדעת כי אם לבשר ודם כך עוכשו לברכת הש"ת יתעלה שמו לעד עאכ"ו. לזה אמר אח"כ הלהי תגמלו זאח עם כבל וגרי הי התימה והלא אם למלך צ"ו אתם הייתם עישים כך מה היה מגיע לכם ואתם הלהי מלך מ"ה גומלים זאת שלא הדקדקו בגדלו לעכות האמנים אחר ברכותיו ותתכו גודל לאהיכו

כפי הלורך :

י עוד ירלה בכל יום אברכך וגוי כודע וויש השייע קיי (געיים לאים אייע קיי מייז לא יקרא פפוקים קודם ברכת התורה אעפיי

שהוא אומרס דרך תתנונים וייא שאין לחוש כיין שהוא אומרס דרך תחכונים וים לחום לסברא הראשונה עייש . וכודע שעוכם זה שלא יברך על התורה כאלו הוא ווזלול בה שאיכו הושבה להכאה פוויש על פסוק על עזבם את תורתי ולא הלכו צה שלא ברכו על החורה שלא השבוה אללם להנאה ושישוע הנשמה ולא ברכו עליה וזהו ולא הלכו בה לשון הנהגה בנחת ועיול זהו לשין הליך כמו והתהלכתי בתוכבם וארזייל שאטייל נימכם בגייני. וזהו כיצת עזיבתה שזהו שרנוז הפי על עזבה את תורתי וטעם עזיצתם אותה שלא חשבוה לכלום שהרי ולא טלכו בה שלא ברכו עליה ולפי שהיתה קלה בעיניהם עזבוה . לזה רווז בכל יום אברכך תחלת הכל אברך ואחייכ ואהללה שווך שהם פשוקי ההלל והשבח כונו התחלים שאני מהר אפילו פסוקי ההלילים איני מונור קודם ברכת התורה עד שאברכך שהנאתה גדולה עלי הכחוודים ווזהב ווושו וגוי וווחוקים וודבש ונופה לופים . ובזה כראה לפרש ברוך אתה הי למדכי חקיך בשכתי ספרהי כל משפטי פין בדרך עדוחיך ששתי כעל כל הון . בפקידיך אשיחם ואביעה אוכחותיך בהקותיך אשהעשיג לא אבכה דבריך שהנש כי השיע כיי ווייז הווהרהר בדברי תורה איני לריך לברך וכחב

תהלה כדוד

הבהיע ס"ק גי דהרהול לאו כדבור דוני. לפייוישליוחר לאותם שלווורים בעיון ווחוך הסשר שחתרי להוליא קלה דברי תורם בפה אחר הברכה עייים. עוד לריך שיעקוק בתורה בשמחם ולברך עליה בשווחה רבה. כי הברכה היא על ההכאה ואם קורא בתורה ואינו שנוה בקריאתה חייו על נוה נוברך עוד כודע שאם האדם הורא ואיכו כוהן לב על מה שהוא הירא לא הרויח כי אם גיף בלי כשוום . עוד וודרכי למוד ההורה כי ווי שאינו לומד בחשק הוא לימד ושוכה כאדם האוכל בדוחה אכילה שאינה עריצה לו וזוחק עלמו לאכלה הוא מקיא אותה וכמי שש מח מסונים המרורים מרוב שנפשו קלה בהם מקיא אותם לזה רמו ברוך אתה הי לוודני הקיך כוויים זייל שתחלה בלבי לפכתי אורחיך אבל כשאברך ברוך אתה הי אז לעדני חהיד ואח"כ בא ללמדנו האחת בשפתי בפרתי שלריך אני להוליא מפי דברי הורה קלת דיית אחר ברכת התורה כדי שלא תהיה לבטלה אבל אני בשפתי קפרתי כל משפטי פיך כשלמוד ואגרום אני מוליא אותם בשפתי כי חיים הם למולאיהם למוליאיהם בפה . ועל השנית אור גדרך עדותיך שעתי כעל כל הון באני שמה בהריאתה בשמקה מרוב כל והברכה היא על ההנאה הגדולה שאין כמוה. ועל הג׳ אור בפקודיך אשימה ואביעה אורהותיך כשאשימם בגרסתי אני נותן לבי למה שאני אומר וזה הוא ואבימה הבנת הלב והשכל . ועל הדי אות בחקותיך אבהעשע לא אשכח דבריך ע״י שכשאעסוק בתורה מהוב השמתה שאפי שמת ואשתעשע בח

עייי זה לא אשכה דבריך :

יכלם בכל יום אברכך ואחללם שווך לעולם ועד. הכם כודע מיש ז"ל כל האווור שירה בעוה"ז זוכה לאווורה בעוה"ב כוו"ש אז ישיה וושה שר לא כאוור אא ישיר שעהיד לשיר גם בעוה"ב שכל ווה שיעשה האדם בעוה"ז זוכם לעבוח לעוה"ב כוו"ש גבי ילכו נוחייל א חיל יראה א אהים בליון כי הלדיקים אין להם ווכוחה בעתקם בחירם בעוביב וילכו נוחיל

א מיל. וכן בכחי לחם יעים בעור מרקישא לעוסיב סבון לבנשי אח אבורך כדי שנם יי

ורובה לרכי כלדוקים הולכם בנמומע לוודים רושניי וכן שחר סו נשהיב והלא כיח סנה נרך לדשה ו לוגדים קודים סו בקבירום סווייוני מנטוסיו לומדים סמוזים נקבירות ווטהונפיה נהבות כמנה קודם נכן מו 701 2260 340103 ליכול הכרן והיות סשוועם מליט כ יה נוספר ולוס רומ סונת שרשים כליל טאינימית בסוד בו מקר השמשין אה נכוד מנסים · 18 2

ש חיל. וכן בכתבי האריי זלהייה שאם בעל האדם קביעות התורה אחה יענים בעוסייז ככגד אותם היעים מגרשין אותו מעתיבתא דרקיעא לעוהייב לזה רמז בכל יום אברכך יהי ראון שלה יגרום העון לעכעני איזה יום מלברכך עה שאכי חייב שא בכל יום אברכך כדי שגם כן ואהללה שעך לעולם ועד שהוא עוויהב שלא יחסר לי יום אי בעופייב מלהללך :

39

לריכים אכתכו לדעת וואתר שכנוו שיש קציעות צעוהייז כן יש קציעות בוותיצתא דרקיעא וכן באוורם שכנוו שהיו

הלדיקים הולכים ווחיל ש חיל בעוהייז כן יראה ש שהים בליון שבעוה"ב לומדים מותיבתא לממיבתא בגם שם יש מתיבתא דרשביי ופן שאר הכניאים והתכאים. אייכ ונה תפרש יש בין עוהייז לעוה״ב והלא כיון שוות אדם נעשה חפשי וון התורה והוולות הנה לריך לדעת מייש רצינו האריי זלהייה ששם צעולם הכשוות לומדים קודית העמוקים של התורה שהם נשמת התורה ושרשים בספירות העליונים ומשתעשעים שעשוע רב אשר עין לא ראתה שבעוה״ז לומדים גופי התורה ובעוה״ב כשמת התורה השרבים הרוווזים בספירות העליופים והם דרכיו יתי ונפשם דבקם ומשהעשעת בתעכוג כפלא. ול זם כמז והיה עקב תשמעון וגוי בהנה קודם לכן אור היום לעשותם ושכרם צעקב בסיף שהוא בעוהייב השכר למדוכו רבותיכו מדיוקא דקרא היום לעשותם ולמחר לינול שכרן וודיוקה דהיום ווויש והיה עקצ לפי דרכינו כי הנה השווינוה ווליכו לשין הצכה כווו הסכת ושווע ישרט וכן הרצה אין ווספר ולזה רוח היום לעשותם שתעשו המלוח עשייה לגד בלא הבנת שרשיה כלילית וסוכה ולולב ושופר וכיולא אבל ההבנה האמיתית בקוד שרשים היא והיה עקב בקוף שהוא עוחייב שהוא עקב תשוועון את הוושפטים לשון הבנה בתבינו הבנה אויתית

בסוד שרשיה העליונים הקשורים בספירות העליונים: אי ירלה בכל יום אברכך ואהללה שווך לעולם ועד גדול הי ונוהלל וואד וכוי שנה הנואה ברכות שחייב זסר לאותנ 37 T 737 ירה בסמח: ההנאה ואי כך פול כות כא לא סתוי וכיווי כאינ אכילה שאינו כוני בשימו הם לוה ווי בכבי כמנה וד וחחיכ מ פי דברי הות שלה אדל אל י מוכים מות ועל השוו ה בקריחמו באין כמה. רשמשימו בינים סגני סכה דברי םחשמע נו עולם ועד.

נחדם בעוסיי דה בעוסיי דור של ישיר עוריי זוכל שהים בליין ילבי מסיל

תהכה לרוד

אדם לברד בכל יום כראה שיש בהם כווה ברכות שאינו׳ לריד לברכם בכל יום כמו שלא עשני גוי. שלא עשני עבד . שלא עשני אשה וכיולא שכיון שנרך אותם פעם אחת צימיו והודה עליהם להשיית ולמה ילטרך לברך אותם בכל יום ויום . והנה טינם וון סטעונים אותו שארזייל כל יום ויום האדם יהיה ברים קדשה כאו שוא מת בלילה וכברא ביום מחדש בכל בקר כמיש חדשים לבקרים רבה אמוכהיך ועל כן אכחנו מברכים המחזיר כשמות לפגרים מתים כי השינה היא אי מששים צמיתה וטועם טעם וויחה כנויים בזוהר על הלילהכולי שלווא נועווין נועוא דווותא וכוי. והרצה צכצו ולא קמו ועל כן כל הצרכות וההודאות שברד עליהם אחונול הם חדשים שיו בבקר כשו כברא מחדש וחייב לברכם בכל יום ויום. עוד ארזייל עיים והכה טוב מאד והנה טוב זה מלאך הטוב מאד זה מייה שבמיתה כקי מאד כמו שכבאל להוון בעייה . לזייא בכל יום אברככה אוי בכל יום שאותם הברכות שאכי חייב לברך עליהם בכל יום מאה ברכוח חק ולא יעבור לברך כל הברכות שאני חייב לברכם . ואהללה שווך בברכות וההודאות שנהם שנכלל המאה נרכות ואם יאמר האומר שיש נגרכות וההודאות קלת ברכות שנראה שאינו חייב לברך עליהם בכל יום . לזייא הלא ידעת כי גדול הי ומהולל מאד שהוא מהולל בכל מה שפעל ועשה אפילו צוויתה הנקראת ואד וזהו ווהולל נואד אפילו בוניתם וכל יום ייום אכחכו טועונים טעם וניתם כמלא כל יום חדש הוא אלליכי כאלו צרא אותנו מחדש ולכן בכל יום אברכך בנואה ברכות ואהללה באותם הברכות בעלנום ולא יעדר אחת מהם בכל יום ויום :

יתבאר כפשי אויתיך בלילה אף רוחי בקרצי אשחרך כי כאשר ושפעך לארץ לדק ילוודו כל יושבי תבל . ותחלה כבאר לווה הוויתה לורך לאדם וכקי שוב וואד שוולאך הטוב כקי שוב והרע של הוויתה כקי שוב וואד הכווכה הכה כודע כי כשיזרע האדם בקרקע איכו ווליא פירוח המרובים

רכבדונים מד מי הן טעם מקציה נסמנה לא ילא מנים שיכיל מס סנמווית . ותוכל מכמדם יצל בעו וכד אנסנו סיינ ניתוסף כחינו ב הקינה מיה מיף מלא סדינה שהי ננותו כים האיתה מה מנס מנסמת ברים מכומס מסו מרום לאיתנו יהיו מיתך צוינה סמ מיסן במלוומך תכן מום נקתני שאימו אנתנו הואים מיכני נקרבני ולמר שנכת לה לתר כי כלה ני הנרצין הגיצון זמנה ולכן משמים מנשים ננוף ואסי טווים עמספיין ינני מכל שכמאת לוק שאפינו כונית ניומת התמים ה

תהלה לרוד

25

והגדולים עד שיסרח אותו הגרעין וכך היא מעדה הכודע ליודעי הן נועם הקציה היה צוכה עולעות ומחריצן שאם לא היה מחריצ בתחלה לא ילא עולם המחוקן וכן האדם ע"י המימה ובטול הגוף מוליא השרשים העליונים והפירות לאין תכלית בעולם הנשוות . ותכלה בחוש ותלווד ווהשינה שהיא חי ווששים בוויחה שהאדם יצא בערב עייף ויגע ויישן וכשיקין משכתו יקין בריא כי לכך אנחנו סייבים לברך ברכת הניתן ליעף כח שע״י השינח כיתוכף כחינו על זוא שישכנו שהייכו עייפים . ואם לא היה השינה היה עייף ויגע והולך וחסר מעט מעט וחיה כלה והולך כוולא השינה שהיא אחת נוסי בנויתה כך ניתוקף בה כח גשני צגופו כיש המיתה עלוים בכליון הגוף עתכייו ששרשיו יכסו תרץ. עוד נודע שבשעת השינה ווסמלקת הרוח ונשארת הנפש באדם שהיא מהומה מתפשטת בגידיו ובעורקיו הרמים שבו וכשיחזול שרות לאיתנו יקיץ האדם עיד וכן על זה הדרך . לזה רווז נפשי אויתיך צלילה הנפש בכל לילה ולילה שהיא נשארת בגופים חישן בתאוותך ולכן אוור כפשי ואחייכ אף רוחי בקרבי שתמזור כוסי בקרצי שאיקן ואז אשמניך שאקום לשמר אומך . וסנס אנחנו רואים שישנים נייפים צלילה . אפילו כשהייתה הרוח בקרבנו ואחר שנסתלקה הרוח וחזרה וצאה בקרבנו נחובף כחנו לזה אוור כי כאשר משפטיך לארץ . כמו משפט והנהגת הארץ כי הגרעין הטומון בארץ לא תוליא הארץ פרי עד שיקרה הגרעין בתוכה ולכן משטעם האדם טעם מיתה בלאת הרוח ממכו והיה מגרעות צגוף ואח״כ כשימזור הרוח יתוקף כוחו כי זה אכו

לומדים ממשפטיך והכהגחך שעשית לארץ ואמר לדק למדו כל יושבי הבל שכתאמת מזה לכל יושבי תבל ולמדו כי כל מעשיך לדק שאפילו המיתה היא טובה לאדם ולדקה אתה עושה שהיא גורמת התחיה הרוחנית בשעשוע הנסמות בהענוג נפלא :

שחינו׳ למין 10 . 732 ביתיו וסוזנ ויוס . ושנה ויסים ברנ נקר כוויט בים המחזינ ניתה ונוועם ננות דמותם וססודמות ברה מחזק מחד והנה כמו שנצחו תם הברכות יצבור כברן והסודמום ם בברכות ו בכל יוס: ל בכל מס ה ומסולל יעס וניתס סדם ולמ ת בעלמס

> י אשחרך בי חבל. י שוולאך בח הנה המרובים

גדול ה׳ ומהולל מאר ולגדולתו אין חקר : מ

תהכה לרוד

פי זה מחובר עם פקוקים הקודמים ארומעך אלשי הנה המלך וכוי בכל יום אברכך וכוי גדול הי ומהולל מאד הכוונה שכל מה שיקפר האדם גדולות השיית ויהללמו יומם ולילה לא ישבות לא יחשוב שהוא מספיק אי מאלף אלפי מלפים וכוי כנודע שכל מה שיהלל איכה צערך גדולחו וימו לנו בהורה באומרו בפי מס הי אלהיך שואל מעווך כי חם ליראם וארויל אל הקרי ווה אלא וואה עונם דאפקה להוואה ברכות צאל מקרי ונה ולא אוור צפיי נואה לרוויז שהוואה צרכוה שחייצ אתה לברך לא יבואו אי מכי אלף ממה שאתה הייב להודות לו אלברכו ואם היית חייב לביך בפרטות על כל מה שעושה עמך במכהגו שמכהיגך בטובוחך ושומרך בלאהך ובואך בכל יום ויום כל ימיך לא היו מספיקים בברכומיו אי מכי אלף . ולכן המאם ברכות שחייבנו לברך בכל יום אפקה בלשון ווה כווו וההרן מה הוא הכוונה המאה שבואל ממך מה היא כאלו אמר מאם מה היא שהפסוק אינו יולא ממשמעותו כאלו אמר להם הוהרו לפחות בהוואה ברכות וונה היא הוואה שאינם נחשבים לכלום מונה שאתה חייב לו וסווך כי אם ליתאה את הי אלהיך הכוונה להודיענו שעיקר הברכה היא הכוונה שלריך לברך ביואה עיד ומפני שמי כיחת הוא שלריך שיזדעזע בהוליאו מפיו אוכרח הכם שלא יהיה חייו מברך בשפתיו ולבו ריחק מונכו אדרבא סויה כברכה לבטלה ככודע ולזה אחר שאוור עאה ברכות שואל מעמד ומה הם המאה ברכות בערך חיובך שאתה חייב על טובותיו עליך ואור ומה מאה ברכות שרליהי מעווך אין לי עיקל ונהם כי אם ליראה את הי אנהיך יראת העם הנכבד והכורא כבתוליאו מפיך באימה ביראה זהו העיקר אללי ודבר שפתיך עראי לזה רמז ארונמך אלהי המלך יכוי הכוונה ארוממך וכוי ואהללה שווך לעולם ועד וכן בכל יום אנרכך ואהלנה בווך לעולם ועד הכוונה אם כל ימי חיי יום ולילה אברכך וההללך פעולם ועד כל יעי היי לא אקפיק לשלם לעוצה חסדיו כלום

אסי גדול החסדים כ ולנדויחי חקר ועם לכללך לי

וקרוב

מנרד לכי הברכות ול (השיים כמו וסגל כימנת ותן לה וכוו נידם כלנו מכמדם כו מולה בהאה ומינ בה דור מול התנים ו סני מנרכם א לה המקק ה (07 . (03 עוני ואיכ מ ni ip th 1200 מיד למ

T

לדקתך לגדך

52002 5000

ייו נקסיר

מכוממד מש

דול הי ומטי

ומית ויכו

אי מחלבף הו

נהונהו ונשו

כי הם ליוי

לסוגאס נוט

ה ברכוה מח

הייב לסודום

ום מעופה מ

ד בכל יוס ה

p. respon

ונה כנו ואו

חכו ממר מ

מר להם הה

נמשנים נמ

אלהיך המוי

כך ביופהו

ו מפיו לוגי ו מפכו לות

גרכות של

התה שינו

ד אין נימו

מנסו הכוח

ודבר שמו חכוממך וני

אסלנס טו

מסדיו כני

חסו גדול סי ומהולל מאד סכם הגדולה והגדול הם מודים של החקדים ככודע וזהו אותרו גדול סי עדין הקדו גדול עלי שהי ולגדולחו שהם המקדים שעושה הנקי גדולות אין חקר אין להם מקר ומספר ואין מי שיכול להשיגו מהם אי מכי אלף ולכן אם אהללך לעולם ועד ואברכה לעולם ועד עד המיחם בלי ספסק

ליכי ווספיק :

לזה רווז הפי אברכה את הי בכל עת תוויד תהלתו בעי בהי תתהלל נעשי . הנה כשהאדם מצרך להשיית ישים צלצו מה הוא יתום קטן שמצרך למקור הברכות ולהלל לשמו וכמלא שיש לו תהלה לאדם כשמהלל להשיית כווו שאותרו זייל אם נתנה האשה הקדושין לאדם חשוב וקבל הימנה מקודשת בההיא הכאה שקבלתו ממנו כאלו הוא כתן לה וכווים עיים ויקהו לי הרוווה שווה שנוחנים אני ווקבל מידם כאלו הם לוקמים ולכן לא אמר ויתנו אלא ויקחו בעלא שהאדם המהכל להשיית והקצייה מקצל הלול האדם יתוש קטו כמלא שהאדם מהולל ביותר לזה כשהלשינו אח דוד אלל שאול ואיל בא דוד אל בית אחיוולך ובשנותו את טעמו ויגרשהו וילך שלא הרגים צו המלך והרגו וצא דוד להלל להשיית ואמר אם אני אברכה את הי בכל עת יום ולילה ותנויד תהלחו בתי איו לה הפקק הנה בהי בשביל שהשבח להי רם ונשא אדרבא תחהלל כסשי . כפשי היא המהוללת ממכו . וזהו תתהלל כפשי בקבלתו הלולי ואיכ מה גמיל אשלם לו על הטוצה שעשה עמי והלילפי שלא יש לי גמול כי אם כיב שפתי ובכיב שפתי כששי שיא מהוללה נונוכו ואיכ תוניד להי הלדקה ולכו בובת התנים :

לוך הנוז הם׳ פי יקפר לדקחיך כל היום הבועתיך כי לא ידעתי קפורות אבוא בגבורות השם שהים אוכים לדקתך לגדך גיהים למדתני מכעוני הכוונה פי יבפר לדקתך אם אקפר במהלל לדקתיך ובמהלל הבועתיך יומם ולילה עד בלא אובל לקפור המהללים מכוב באבי מרבה לקפר בהם אבל אבוא

צגצירות ה׳ להים כשאבוא לעשות חשבון צגצורות ה׳ להים שהם הגצורות הכפלאות שעשית עני לא ישאר צידי וואוונה ווכל שקפרחי לא אזכיר לדקתך לצדך זהו הנשאר לך ה׳ הלדקת שהרי כל ווהללי הוא אדרצא כפשי המהוללת מווך כויש לעיל ועוד טעם אחר שאין לי בהלולי כלום שהרי להים למדתכי ווכעורי משכנערתי מצטן אני אתם למדחכי הווענה לשון וכיצ שפתים וועוד סיא למוד שפתי משכנערתי מצטן אווי ואייכ הוהכלל הוא מידך כתכו לך ולא כשאר כי אם לדקתך עלילצד :

יכלה גדול הי ומשולל מאד ולגדולתו אין חקר הנה כל מין מהלל ושבח של השיית כולל הרבה מהללים לבים אין מקר ואין מספר כי הנה האדם אהה אומר עליו גדול יש גדול בממון הבקכין גדול מכל בכי קדם וילך הלוך וגדול ויש גדול המעלה כמו כי האים מרדכי הולך וגדול וכן יש גדול בימים וכן על זה מדרך בגבורה יש גבורתו בכך ויש גבורתו שכך וכן בכל המהללים כמו מרומם וכיולא האדם כי אין לו מצלות כלם כי אם יש בכך ויש בכך אבל השיית כשאתה ווהללו באחת ווהם כל אי לצדה אין לה חקר ומספר לזה רמז גדול הי ומהולל מאד ואית מליכו שאדם צייו גייכ כקרא גדול ומה יהן ומה יוסיף שאתה מהלל השיית גדול לזה רמז ולגדולתו חין חקר אותה הגדולה לבדה שווהללים להשיית אין לה הקר וווכפר ואין אדם יכול להשיג כמה גדול יש צה וכן על זה הדרך צשאר חוארי ההלולים כל אי אין לה ההר וווספר לכל אי ואחת בפני עלווה : כראה לפי לך הי הגדולה והגצורה והתפארה והכלה 717 זההוד וכוי לך הי הממלכה וכוי ומרומם על כל ברכה

ותסלה כי סנה כשבא דוד לברך את השם באו התוארים של סשבת לך הי הגדולה והגבורה והתפארת והכלם וההוד וכוי וכן לך הי הווולכה וכוי לאחר שהשלים כל התוארים של השבת אור בווא יאור הסאוור והלא באו התוארים שאוורת הגדולת הגבירה וההכארת הווכוי הנותנשא וכוי והלא אף לבייו

קורין כן יהן שנח ששיית ש הסלה ה כול אמר סול מרוכ שלל תוכ שנל תוכ ייחוש קטן ייחוש קטן

לווול בליל היבה זמיים האדם נקרו נהם פוא ניי קדום וקדום נקרמים הד ומיכ מה ה הלדיקים מה קדום בסס מקוובתם כ ng due da קדום ומה יותר פנה ו הים מווך ב סקנסים כח ומניו או כ

כום מי לה

די ממומס מ

כך הי כלדם

מד כמים לה

לוודתני ואני

ון וניב סמת

יכ המכלל מי

נו אין מקר מו

כרבה מסווי

אומר בליו ני

סלוך ונהולה

בן ים בלול ביוה

ננולתו אלךה

כו מכנום מ

מללו במחם מא

סי ומסוללמו

יסן וויס יוקו

מין מקר מומי

מכפר וחן מיו

ך בקמר חולי

ות בפני כלווו

התפלרה ויהה

מם על כל גרמו

כמומנים וו

ו ומסוד ותחום

דים כל המו

המכת סגדומ

10 ab 630

: 735 :53

25

קורין כן גדול או גבור או מכואר או מתכשא ומה יוסיף ומת יתן שבה השי״ת בטו התוארים לז״א לא כן ידעה שבהי תוארי של השי״ת שהוא מרונים על כל ברכה ותהלם שכל ברכה אי או תפלה אחת בפני עלמה דהיינו תואר אי מתואר התהלות לכן לא אמר תהלות כיאם תהלה אפיי תהלה אחת מוויני התהלות כוא מרונים על כל מה שאתה קופר ועוכה בה גדולות באותם התהלה לבדה לא תוכל להשיג סופר ועוכה בה גדולות באותם מלא חוכל להגיע לקופה שאין חקר והשגה למספר מיני הגדלות שבההלה אחת מן התוארים של התהלות של שבחיו משא״כ האדם יתוש קטן יוכל לקפור אי או שתים מכל תואר ותואר של השבחים ומושלת ממכו יתי:

ירלה גדול הי ומהולל מאד ולגדולתו אין הקר דור אין לדור יכל גדול הי ומטיך וגבורותיך יגידו . עוד כוכל

לווור באייא על השטה הקודוות הנזייל כי הנה וולינו שהשבחים כל חשייה כמו גדול גבור מתכשה מפוחר וכוי מליכו שגם בכי האדם נקראים כן גדול גבור וכוי ואייכ מה יוסיפו שנהיו יהי בהם הוא ע"ד בכתב ונוהרייר אשיך על אומרם אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים צכל יום יהללוך סלה הוא לפי שוליכו שהלדיקים נקראים קדושים וכן עחידים הלדיקים שיאונרו לפניהם קדוש ואיכ ווה תוקיף קדושה שאכו אומרים קדוש לפניו והלא גם הלדיקים עתידים לומר לפנימם קדוש ופירוש שהאוערים לפניהם קדום שמם הלדיקים הם בעלמה אומרים לפניו קדום זה מורח שקדובתם כוא נוושאלת מונני ווקדושתו שחיא רבה בלי תכלים וכן אות אתה קדום וכוי וכי היי גם הלדיקים גווגרים לפכיהם קדום ומה הפרש יש לכך אוור וקדושים בכל יום הם בעלמם יודוך סלה בלשון הזה שאומרים לפכיך קדוש זה מורה שקדושתם סיא מווך שהיא אין ווי שישיגינה נייש וכן כמי בכל התוארים של השנחים כונו גדול גבור שאווורים לבני אדם ושלא אותו שאווורים לפניו גיו התוארים הוא עודה ואומר להשייה ומבנהו לי באותם

מתוארים שאותרים לו זה תורה שתה שיש לו ויתארוהו הוא מושל תאתו יתי אשר חאורי שבהיו אין לה חקר וגבו: לזה דת גדול הי ותהולל מאד וכוי והלא גם הביי תהללים אותו ואותרים לו גדול ותה הערש יש לכן אתר לגדולתו אין הקר שהרי דור לדור ישבה מעשיך וכוי שהכה כל הדורות דור הולך ודור בא והם בעלמם ישבחו תעשיך וגבורוחיך יגידו שתודים ותשבחים אותר באותם השבחים בעלמם שאותרים להם זה תורח מגדולתם וגבורותם סיא מתך ותושאלת תאחך ושלך אין לת מקר וגבול:

ובזה נראם לפרשלך סי הגדולה והגבורה והתפארת וכוי לך סי המעלכה והעתפשא וכוי והעושר והכבוד וכוי ועתש שהיכו מודים אנמכו לך הכוונה כי אחר שקפר וקדר תאורי השבחים ואמר לך סי הגדולה והגבורה והתפארת וכוי והעמלכה והמתכשא וכוי שמא יאמר האומר והלא גם הציי משבחים אותו בלשונות שו תאורי השבחים גדול כבוד וכוי ומת ימן ומה יוסיף תאורי שבחיו לזה אמר אסיים השבחים ועתם ימן ומה יוסיף תאורי שבחיו לזה אמר אסיים השבחים ועתם שהיכו אכתנו מדים לך הכוונה אכתנו הבני אדם בעלמנו מודים שליכו לבמות התוארים ומהללים לשם תפארתיך באותם אסיכו לד באותם התוארים ומהללים לשם תפארתיך באותם להורום כי מעד הכל וכל מה שאומרים לנו הוא מובאל ממך : רי או יכלה גדול הי ומהולל מאד ולגדולתו אין חקר וגוי דוכ לדור וגיי הדר כבוד הודיך וגוי ועזון

בוראותיך וגוי וגדילחך אספרכס . הנה כתיב וגדלוחך נגאר עם מיש בג״ע ההוא דנחית קמיה דרצי חנינה אמר האל הגדול הגבור והנורא האדיר האמין העזוז זכוי המחין לו עד דקיים כי סיים א״ל סיימתכהו לשבחיה דמארך למה לך כולי האי דקיים כי סיים א״ל סיימתכהו לשבחיה דמארך למה לך כולי האי השתא ומה הני חלח הגדול הגבור והכורא יאי לאו דאמרכהו מרע״ה באורייתא ואתו כנסת הגדולה ותקנכהו בתפלה יאן לא הוה ממריכן ואת בבחתיה כולי האי ימכל למלך שהיו משבחי

אותו בחלף

5737 ידצו לכלי ו בהמילה לי D1. 10005 לא כעליוכ שכום כרמת לכן מנו מומ כסוגרסס מסו יעקב לתורך ב מזנה והם כ וטדע פני הי ננולה דין י וסבוונה למחי על הסדר החל לסנתו עמסס ו נות הם: 12 13 733 הכתעוה ועיקל נני הדיר הקר סגדול סגבור וו הכל בסעונס נ כשמותר המדיר כמו דיכדי כסף 0.0000000 ולכן קדר זה נו צהט הו לריבים

מותו באלף אלפין דיכרי בסף · והיי לו אלף אלפין דיכרי זהב * והלא גבאי הוא לו :

35

לריכין אנחכו לדעת למה הגדול הגבור והכורא דומים לליכין אנחכו לדעת למה הגדול הגבור והכורא דומים לליכרי זהב יואם יהערבי צמהם שאר תו"ר השבחים

ידמו לכלי כסף י והוא שכבר כודע שאנחכו בתפלתכו לריכים צהחילה ליפג המדרגית פסימנם חדייר הסיד דיין רחמיים . בהחסד והדין הם בי כתובים הווכחישים זה את זה יולא יתיישנו לא העליונים ולא התתתונים בזה שד שיבוא הכחוב השלישי שהוח הרחונים המזווג ויכריע צכיהם יזהו קיום העולם יהכהגתו לכן אנו חווורים בהחלה אלהי אברהם אלהי ילחק ואלהי יעקב שאברהם חקד וילהק דין ייעקב רחמים בנחיים . לכך במיו יאלהי יעקב לתווך בניהם ואח״כ פעם אחרת אזו חוזרים ועושים הכרעה אחרת והם השרשים של ה ובות וכאוור הל הגדול הגבור והכודא וכודע שבי היצות שו הם כבי מדרגות שזכרכו גדול חכד י גבול גבורה דין י והנירא רחונים אולעי י ואנחנו עושים הברעה והכוונה למחק הדין ואי אפשר מתוק הדין כי אם נהזכירם על הסדר החלה הסד הגדול י ואחייכ הגבור ואחייכ והנורא בואיו לחברו עווהם ויתיישב הכל על ווכונו ולכן וורעייה זכר או השלשה לבד בעת תפוח וכנקת הגדולה תקנוה בתפלה בתחלתה ג׳ שו לבד לכן כל המוסיף צה צתפלה הוא גורע שאלו הגי הם הכרעה ועיקל הכל י ואם יוסיף עליה נמלא שאין כאן הכרעה י צני חדייר חסד דין רחונים י ולכן ההוא דנחית אחר שאוור האל הגדול הגבור והכורא ועשה ההכרעה בתחלה התפלה והיא עיקר הכל שהעולם עומד עליהם דומה לאף אלפין דיכרי זהב י ואחייכ כשאוור האדיר החוק האווין וכוי בלבל הקדר ההוא ועשאם כמו דינדי כסף שדומה למי שקורא בפני עלמו שלא בשעה הפלה בתהכללהם "ח באווור כל מה שירלה ולא הכרעה בחחלת העווידם זלכן קדר זה בתפלה אין להיקיף עליו ואין לגרוע דווקא בעמידם שחכו או לריכים כזה בחכלה שני ענייניה בהכרעה שהנה שלשה

יתלרומי מן ל ובנו: מ ממללים מי למו מין מ לתם זה מיו יגידו שמיח ועלך מין מ

ישתתת וני ל וסכנול וט ול בכפל ומי וסמפלרה וני הנה נס מו כנול וכחומ המנהים ומו בעלמנו סוו מלרתיך במום 1000 מובמל מה: ונמו מז מן man Tr דלומך מה ה ממר הז כמחן נום כך מני מו לו דמורון app . ogs זהיו מכנה

ראשונות הם ג״כ בסדר הכרעה חד״ר מסד דין רחמים והם ככנד הגדול וגבור ושנורא צרבה ראשונה גומל חסדים טובים וכוי וזוכר חסדי אבות ומביא גואל וכוי באהבה שהכל הוא חסדים עליונים מדת אברהם י ברכה שנית כנגד הגבור ומדת ילחה אתח גבור ווחים הווחים וושיב הרוח ומוריד הגשם שיורדים בגבורה מחיה מתים פומך כופלים רופה חולים שכלם מיני גבורותיו י ברכה שלשית כנגד הכורא וודה האוולעית וודת הרחווים כנגד יעקב והיא הווכרעת בין שתי ברכות הראשונות ואח״כ אנו סואלים י"ג אוולעיות כדי שתתקבל הפלתינו אחר עשיית ההכרעות אנל שלא בשנת חפלה כשקורא בפני עלנה יוכל לקפור התוארים כפי מה שירלה י והנה כל שו רמום דוד בתשלותיו ואמר גדול הי ומהולל מאד ולגדולמיו אין חקר הוא ככגד הגדול מדת החקד וכנגד ברכה הראשונה ואור עליו ולגדולהו אין הקר שכווה ויני מסדים יש בתוכה שמכרים בברכה ראשונה י אחייכ אוור דול לדור ישנה מעשיך וגבורותיך יגידו אמל גבורותיך שהיא כנגד ברכה שנית אתה גבור כנגד הגבור שהיא ברכת הגבורות ואוור צה הדר כצוד הודיך שההוד הוא קו שמש מתדה הגצורה ונה דברי נפלאותיך אשיהה כולה נפלאות י ווחיה וותים וולוויה ישועה רופה סולים ונתיר אסורים י וכנגד הכורא אוור ועזוז כוראוחיד יאינרו שהיא הברכה השלישית הווכרעת קו הרחווים הרי שלמת ראשוכות ככגד הגדול הגבור והכורא י ואתר אחייכ וגדולתד אספרכה והכה קרי וגדלתך וכתיב וגדולותיך י הכווכה שאין קדר האוור של ההכרעה שאין להוסיף ואין לגרוע אא דווקא בתפלה שהם מתוקנים לכל העולם לכל מי שמחתלל לכך אמרם לשון רבים גדול הי ומהולל וגוי וגבורותיך יגידו פוראותיך יאמרו לשון רצים שהם נתקנו לכל העולם י אצל אני היסיד וגדולותיך אספרנה אוכל לספור כווה וויכי גדולות כרלוני וזהו וגדולתיד לשון רבים אניץ עזה וכוי כמה מיני גדולות כבאספרנה לשון יחיד כשסיחיד אומרס עלא בשנת הפלה המחוקנת לכל אי

אטמרנה orbs 7171 איש וחב מקלקל ו עניד ללו הריבה נו ידים מהנ thoractin נהדמימה ו ציווינה וכדי יכה כי כני יסהכל בהד בקדעימא ו בדבורת ובמ the history נטמא ו וצריבינ

הקשר היחו נני פסוקים וונתאם לפרש ולח מכר בו לא חבר בו למואדום לפ ולכן פי ראב שקר שברכ שקר שברכ שקר שברכ שקר שברכ

201 . 0.20

510 0170

כול הסדו

ת ילחק אמו

11323 517

1017132 "

להמים כמי

יולסיכ אי

יית ההכרמה

צול כתומנים

וחתר גרונס

200 070

ה מכווה מי

סיכ למל זו

ד בסים מנו

מבנוכות ואו

סגבורה וו מלוויח שוו

חוז כוכאות ס הכי שוח

היכ ובדולה

נה שמיותו

ווקל נמטו

אוורס שו

יאמרו לבו

רבלינומן

זר ובדולתק

זברנה נשו

ה לכל אי

19

אפערנה לשון מספר אוכל לסעור הגדלוח כל מה שאוכל לספור שאין כאן הכרעה כי לא ניתקנה ההכרעה כי אם בתפלה :

כשהדבר בקדר הכרעה שקיוונה חדר חקד דין רחונים אם לא יעשה בקדר הזה תחלה יווין ואחייב

שיעש ואחיים איטני מוץ מעום שאינו מתקן כלום שא אדרצא מקלקל וכעכס כי הכה איתא צזוהר הדש פי כשוא כיון דשייל עביד ללוחיה ואתא לצרכא ברכתא דכהכי וביי לברבא לשמא קדישא בעובדא ובמילולא קשיר קשרא דיחודא וישהכש דעל ידיה מהברכין עלאין וחחאין ובדין בעי שייל לעימר וישורך לאסהכלא בימיכא דיליה לאמשכא חועא דסקד על עמימר קדישא לאסהכלא בימימא ליכת למעכל מועא דסקד על עמימר קדישא בימיניא ולבתר שיך ויחוד יסתכל לסערא דשמשא דיליה ליחד בימיניא וכדין כל סערא דשמשא אסתלק ולא הוי נוקא כלל ובדין בימיניא הי פניו שיך וישם לך שלום. ודא היא ללותא שלים. ואם ישא הי פניו שיך וישם לך שלום. ודא היא ללותא שלים. ואם ישא הי פניו שיך וישם לך שלום. ודא היא ללותא שלים. ואם יבא ביניתא ובמולא דשומא דיליה יתעורד סערא דדיכא בדבורא ובמלולא דפומא וכולא חליא בעובדא ואי פגים עובדא ומלולא לא שבתכם אחר לשריא ביה ברכתא ולא היהי ללותים

ללוחא ואתפגים ההוא בר כש לעילא ותהא ופוי עיש : אנחנו לדעת וויש בעובדא דהיינו יעשה מעשה העורה סדר הכרעה מסד דין רחווים שהוא

הקשר היהוד ימין ושמאל ואמצע אצל מיש צמלולא איך כרמזי צג׳ פכוקים של צרכת בהכים קדר ההכרעה חשד דין ורחמים וכראה לפרש שהג׳ פסוקים של צרכת כהכים הם מכוונים למעשה שעשה והם רומזים לחשד דין ורחמים כי הכח פשוק יצרכך לא כזכר צו פנים כי אם צרכה ושמירה שהשנים כי הנח פשוק ימוולא לח ואדום לפעמים אדומים צפוד דין ולפעמים מזוגים ג״כ צמוולא לח ואדום לפעמים אדומים צפוד דין ולפעמים מזוגים ג״כ צמוולא נוכן פי ראשון של יצרכך מלולא דיליה כנגד לד ימין שכלו חשד מקור הצרכה והשמירה. אחיב יאר מי פניו סוא כנגד היצורם שהפנים סומקים הם מלד הדין ולריכים הארם מלד הימין שעשה

77?

תהרהלדוד

ע״י התעוררות הימין תחלה שעשה צפי ראשון שנטה ללד ימיט וכעשו הפנים מאירים והוורין מכל לד צלא כומקא וההו יאר הי פניו הארם דווקא מלד החסד. פי ג׳ ישא ה׳ פניו הוא אמלעי ופיי ישא הי פניו יסלק רוגזו ממך לרערו שמעתה לא ש כזקא וכוי. והכם ע״י הקשר היחודא שעשים והגצרת הרחמים

הכרי ימן

מתנה ו

הפכינה

chian

6150

כמבולל

כימין ה

המכרבים

נה כהן ו

חתרו לה

וכי מיעל

ים שונה

ושכאל.

כסנהפרד

נועים קי

להחמלל

קדר סהכ

כאן הכרט

5 19

נקדור ב

התנותכה

3 700

וישם לך שלום הרי כרוז מלולא כווו בעובדא מווש : לוון אותרו נואן דחזא חלונא ולא ידע נואי חזא ליקום קנו כהכי ולימה מכי אכי שלך ומלומותי שלך וכוי ולקיים בהדי כהכי דעכי לבורא אמן . ולמה יקיים צהדי כהכי עד קוף והלא בכל פקוק עונים. אוון ולווה יותין עד דיקייוו כהני פי הגי שה הוה הדבר אשר דברכו שכל עוד שלה נשלווה קדר ההברעה לא אסחלה כוקא ולכן עד דיסיינוי כהכי פי גי ואסחלק כוקא אחר שנעשית ההכרעה ויחודא יקיים עווהם ויאורו עליה און ונוחנותק הלונוו שאז תגבורת הרחונים אחר עשיית הכרעם דייחודה. וכן תקיעה בברים תרועה סיא כנגד חדייר הנזכרים. ואכחכו עושים עובדא קשורא דייחודא ליישב העולם ולהגביר הרחונים ואם הפך הריזה ווקלקל ולא ילא ובפל הסדרים התקיעה קודוות לעורד היווין תחלה כי לכן אוור הפקוק יום תרועה יהיה לכם ולא הזכיר תקיעה אא הוא הדצר אשר דברנו שעיקר הכל הוא אוולעי המכריע והיא התרועה ולכן קרא התקיעות והכל צםם תרועה שהיא עיקר התכרעה וקשרא דייהודא וכן אמראשרי העם יודעי תרועה . ולא זכר כי אם תרועה ואור יודעי שלא יופכו הסדר וידעו לקשרא קשרא דייהודא וישימו לצם לעשות ההכרעה כסדרה וכווכתה ולא קראה כי אם תרועה כאמור שע"י זה באור פניך יהלכון עיד שאוור יאר הי פניו שיאירו אז הפנים ווכל לד כהוורא ולא יש קוווקא ואודם כלל ומיש בשלשה פקיטות שאחר שיגווור פסיעותיו יחן שלום לשווטו תהלה ואחייב ליווינו ואחייכ לפניו איך אמרו לשמטו חחלה טא הכוונה ההכרעה ההיא אינה באדם עפווו כמו ברכת כהכים את בימין ובשמא של השכינה

לח

ולכן יחן לשוטו תחלה והיא יווין השכינה ועורר יווין השכינה תחלה ואחייכ יקשר השמט בימין שיהן שלום לימיכו שהיא שמט השכינה ואחייכ באולע וכזה יעשה שלום עלינו וכוי שההכרעה ההיא היא השכינה עלווה שלפניו וכוי. ווויש בענין הנטילה שלריך השווש לשווש את היווין ויריק השווש ליווין הכה כדי שלא יהיה התעוררות של השווש תחלה ויקלקל ולא יתקן לכן אוורו שלריך ליניול הכלי תחלה ביד יווין ויתככו לשוואו להריק כוולא שעורר היווין תחלה שהיווין לקח הכלי חחלה בידו ונחכו לשווא . כעשה ההכרעה שליונה וקשרא דיימודה אבל כשנפרדה החבילה שאין שם כהן ומוילא לא יש סכרעה . קורא ישרא במקום כהן ולא יעלה אחריו לוי . וכתב מור״ם אבל ראשון יוכל לעלות ואחריו ישראל זכי תימא שהלוי הוא שמא איך יוכל להיות ראשון להתעורר תחלה השווש הוא לפי שדווקא כשים חדר שהם חבילה שליווא כהן לוי וישראל . אסור לעורר השווש חהלה שלא להפך שאז ווקלקל אצל כשנתפרדה ההבילה ואין כאן הכרנה אין לחוש כי אז לא רווזו לעסות קשרא דיהודא:

שחרית מכחה וערצית הם הכרעה וקשרא דייחודא חד״ר שחרית מסד מכחה דין ערצית רחמים וכל יום ויום אכחכו

עושים קשרא דייהודא ש"י שלשה הפלתיכו ולכן כשיש שהות להתפלל מנחה אהור להתפלל ערצית קודם מנחה שהוא מקולקל סדר ההכרעה אבל כשעצר זמן מנחה וכתפרדה החצילה ואין סדר ההכרעה יהפלל ערצית קודם מנחה לפי שהוא זמנה ומנהה כאן הכרעה יהפלל ערצית קודם מנחה לפי שהוא זמנה ומנהה לפרעון הוצו יאין כאן קלקול :

באו כ"ל מ"ש איזב שמא בעבותו ולא אחז יעטוף ימין ולא אראה שנה כודע שהראיה היא מסימין הסד כמ"ש

בקדור הכוונות על פי אשר יאור היום בהר הי יראה שעיי התעורכות אברהם החלה והלך ולקח את ילחק לנותק הדין וכשנהחברו שניהם לעשות העקידה נוותק הדין לכן אוור אשר יאור היום בהר הי יראה שעתה נתגלית הראים הגעליונה עאי

ון שנטם לא זי כונוקה המי יכא הי פרוי מוז במעתה לי ם ומננרת מנוי : בשט הרבונו מאי מאל ליהוסו הי עלך ומי ולה נסדי כהני מדו ד דיסיימו כהר י בנה נכומה כסני כי ני וחמי עונהם ויאמות מתר עשיית הת בד מדיר סממי זב סשום ואת פל הקדרים המוו וק יום ממשהי: דברט מניקר: ולה סתקישות ה יהודם וכן ממוה ה ואמר יודשים רישימו לנס למ זרועם כממונש םיאינו או סוו ים במלמהמקה הכם ומחיכות ה מהכועהסה בבתי על הזה

מחוק הדין . לוה רווז שונא בעשותו הכוונה כשיעורר האדם באיזה מעשם את השמש החלה בלא ימין וזהו ולא אחז לשיו ראים שאחז מלעיל מעורר השיוש בלא ראיה שהוא הימין הוקי ראים אז יעטוף ימין נכחלק ונתכסם הימין ושוב לא אראה נא יוכל לעורר ראים העליונם שסיח סימין וכמלא שקלקל רזא דיהודא יותר על הקודם שעירר את השמא תחלה וכעשה דין בכל לד וצויי טעם אמרם אם לא כווין באבות מתר לראם והנה מאחר דגי ראשונית כחד חשובי ובלשתן שבח הבורא ולווה לא הקפידו כי אם צאצות שלריך למזור והוא שכבר כתבני לעיל שברכח אבות אף שהיא כנגד החסד מכרו בה השלמה קוים יווין ושווא ואונבע שסוא קשרא דיפודא שני פעונים אישהי אברהם שהי ילחק ישהי יעקצ ופעם שנית הגדול הגבור והכורה שהם חדיר חסד דין רמונים ובחזכירו שלשהן בכווכה בי פעונים באבות הנה כבר נעפה תווך וקשרא דיפודא שאף שברכה זו החקד הנה כבר כווין בי פעונים בקשרא דימודא דהוא אוות עיקר התווך והקבר הוא בגי כאשונות דם רימזים לקשרא דיתודא שהם כנגד חדל שכל צרכה ככגד אחת אבל אם צדיעצד לא כווין צגצורות וצקדום וכווין בגרכת אבות אף עברכה זו בחסד עכים יש בחוכה כללות שלשחן בפי מחכייה ליה בדיעבד לשטת לרכיו החייכ אבל אם לא כווין באבות אף שכווין מאתה גבור ואילד לא עשה כלים שלא כווין שה בשנים בלא מדת החקד ולא יוכל לשאול לרכיו זשלת לרכיו על הנם היו קלא עשה קשרא דיהודא מקודם ולא יוכל להשפיע עליי אפילו אחת מהצרכות וצרכותיו כאו הם לבעלה זכראה שלטעם זה אמריכן פייה דשבת רבא פכר ידים ומללים . ורב כהנא כי איכא ליורא בעלמא פכר ידיה ומללים בהנה כבר נודע שהידים העליונים הם דודייד חסד דין רחונים וכן הכה קברא דייחודא ימין ושמש ואמלע ונקראים יד הגדולם יד החזקה יד הרמה :

צוה כירשחי מה שכחוב ובני ישרא יולאים ביד רמה כי

0 010 לא היתר ato in כנדולם כסנא כ מכווכית 171373 ידה מו odition the to קסרה דים דין ולשר ו מכסיק בל ומני מכיר 13 201122 קסיי מהח ולהיכ ענכי לינתב וחז W 17

כפי עיים ה מאמר דמי ניחן להם ה וגוי אריי ש מלרם דמה מאמרך לח לא לי לא לא

וגרי ושוח וגרי זכר כב שובך וגרי והוא דאומריכן בתי עיש וכי מאחר דאיכא הלל הגדול מיש אמריכן האי ריא מאחר דאיכא יוחר מבובח והוא כייו כי לעולם מסדו דכתיב כוחן לחם לכל בער . מיש אמריכן האי הללוים הללו עבדי הי וגרי ארייי עפני שיש בו הי דברים . יליאת מלרים . וקריעה יש קוף . ומרן חורס . וחחית המתים . וחבלו על משיח . יליאת מלרים דכתיב בלאת ישראל ממלרים קריעת ים סוף דכתיב הים מלהם ויכוס . מחן חורה הסרים רקדו כאלים . החית סוגרים לתסלך לפני הי בארלות החיים . חבלו על משיח דכתיב לא לנו

הנה אם היחה עלייחם צלא הקכוות גי קשרי דייחודא לא היחה עלייתם שלימה אצל לפי שהיתה עלייתם ביד רמה שהוא קו האמלעי המתיוך להשרא דיחודא והוא השלישי המכריע בין הגדולה והחזקה עלייתם עלים שאין על מנח לחזור . ולכן רב כסנא כי איכא לערא בעלמא פגבר השמש ביותר היה מכווין חוץ מכווכות שעשה בגי רחשוכות קשרא דייחודא למתק הדין הכזי דזורו ובמחשבתו של ג׳יכ היה עופה מינשה לתיי בליבריו שתכר ידיה שמחצק ידיו ומכיח הימין על השמש ככגד גופו שהיה מדח האולצית קו הרחונים וזהו קשרא דייהודא אף במעשה שיתקבלו כאת לרכיו והוח כשים דין בעולם ביותר על המדה היה עושה קשרא דיסודא אף באיבריו כנזי חוץ מדבור הברכות וכשלא ים דין ולער ליכא בעלמא הזכרת הברכות בדבור קשלא דיהודא היה מכם ק בלא שיעשה רווז לקשרא דיחודא גם באיבריו וזה שרמז ואכי הפותי לך הי עת רלין שהים ברוב חקדיך עכני באוות ישעיך הכוונה צה לומר אימתי אני תפלתי לך עת רלון כשאכווין גיהים סהיא וודת הדין כלולה ברוב חקדיך ויתחברו הדין עם החקד ואח״כ עכני באנות ישעיך שהוא הרחמים מדת יעקב התן אמת ליעקב ואז תענכי דמדת אמת בהוא האמלעי דקשרא דיהודא: ירלה גדול הי ומהולל מאד וגוי דור לדור וגוי הדר 18 17

תהלה לדוד

נה כשיעות טו

ווסו ולה למו

ים שמול הימיני

יו ושוב לל לולו

ה שקלקל רוח דיו

וכעסה דין נמ

הר לרחש והנה א

ולוכנים לא סמ

כתבנו לעיל שו

למה קוים יוין מ

מישסי אנוססו

ר והכוכה שהסה

ני פנותים נחניתו

כה זו החמד מנוו ז עיקר המוון ונו

ודה שהם כמוי

כווין בגנומומן

וכים ים נתונהו

יכיו לסיכ לוו

אילד לא שבס ב

א יוכל לפלול ה

דיסודה מקונו

וברכוהיו נאיו

ובת רבה כניי

פכר ידיה וה

יך מסד דין ווו

יקראים יד מר

אים ביד ות

205

שאווורים לפכיו הלל הגדול . והלל זה שאווורים אותו . דור לדור ישנה מעשיך וגבורותיך יגידו . שדור הולד ודור נא כשכעשה לכם איזה כם וגבורה אז ישבח ונעשיך וגבורחיך יגידו בהלל הגדול כזה . והמנים שמומרים זה ולא אחר לפי שיש צו הי דברים . המחת הדר כבוד הודך היא וותו תורה . שהיא הודו של הקביה כוויש וכתת ווהודך עליו שתסוווך אותו בתורה . בי ודברי כפלאותיך אשימה אלו הנסים והנפלאות שעשית עווהם במלרים . ג׳ ועזוז כוראותיך יאמרו קריפת ים סוף כמיים כוראות על ים סוף . די וגדולתך אספרנה הוא הבלו של וושיה שאוור צו והתגדלתי והתקדמתי שהוא השם הגדול שעליו אכו אומרים יתגדל ויתקדש שמיה רבא. הי זכר רב טובך יציעו שהוא עולם התחים שעליה כאמר מה רב טובך אשר לפנת ליריאך שנקרא רצ עוב וזהו זכר רצ עובך יציעו . ומפני שאלו ההי דברים הגדולים כאמרו בן אומרים אותו ולא אתר. ואמר אתר כך ולדהתך ירכנו שכל מה שתעשה הוא הקד ולדקה ואין לשום : בריה עליד כלום

ורובר מעם קריאתו בשם מלל ולא ממלל או הלול שהלה שהנה המלל ג׳׳ ק״ה אדכ״׳ וכן בדבר׳ הימים כאמר ואמר כל העם אמן והלל לה׳ שמלל ג׳׳ אדכ״׳ ומתברים אותה בשם הוי״ה וזהו והלל לה׳ והכה רמז שמברכים על המלל . וזה שאמר ואמר כל העם אמן שיענו אמן ואס״ב והלל לה׳ מתהילין לומר ואמר כל העם אמן שאמר הוא עכיית אמן על ברכת ההלל שג״כר הלל ועכיית האמן שאמר הוא עכיית אמן על ברכת ההלל שג״כר עולה האמן הוי״ה אדכ״׳ ואומרים לגמור את ההלל שגימרים עולה האמן הי״ה אדכ״׳ ואומרים לגמור את ההלל שגימרים מת השכיכה בהמתקת הדין שבה ואז תתימד עם שם סוי״ה את השלל להשי״ת גורם יהוד והמתקת דיכים כמיש בזוהר על דוד שאמר הסיד אכי שהיה מתחסד עם קונו שהים מחבר שע״י ההלל והתשבחות מיחד ומחבר ארכ״י שהה ותכלית מגימינו כי קרילת התל יהיה יחוד היי״ם שלרכ״ שהיה תכלית מגיתינו כי לכן מלוה לכתר ביליאת מלרים שע״י סבור׳ יליאז מליים

כא ונחנו מש הכתוב והגו הנה זי כול מכתוס הו ביליחת על הריה אדר נורס יתול בילימת מלר לספר וכיי ה בכת הסבה ו כהוא וי וכמי . 18 1 כהוא עודד ל בכוח מברך מ סטונה הנווב ה בשמתה ומהיכן מרורים שחינו מ נס למתרה של מי שרולה בתב ית וילטער מהל היודע נוס מביל ננו ואינס יודעים ציטקב מביכו כמו מאמר למס רום כ להחיות לכם לפ ומי לום למו בדול על עדס ועדס

ההלה לדוד

5

שאכמנו משצחים להשיית יהיה יחוד הוייה ואדכייי - כנו שרנת הכתוב והגדת לגכך ציום כהוא לאמר צעבור זה . שהנה כודע אות זי הוא וי ועטרה צראבו רנוז עעירה צראש לדיק כנודע לנוקוצלים והוא כללות צם הוייה והי אחרוכה היא אדכיי ואייכ תיצת זה הוא וי הי הוייה אדכיי לזה רנוז והגדת לצנך שהפער שיציאת מלרים צעצור לייך שהם לייך, על שם הוייה שהם הוייה אדכיי שיתיתדו עיי השצה והשיעור של יליאת מלרים אתם הוייה אדכיי שיתיתדו עיי השצה והשיעור של יליאת מלרים אתם ביליאת מלרים הני זה מעוצה לומרו דברכות קדעם וכל המרצה לפער גורם יחוד עליון וזה שרמוז בדברות קדעם וכל המרצה לפער גורם יחוד עליון וזה שרמוז בדברות קדעם וכל המרצה לפער ביליאת מלרים הני זה משובח אומרו זה והיה די לומר הערכה לספר וכוי משובח אלא לרמוז כל המרצה לפער צלילת מלרים לספר וכוי משובח אלא לרמוז כל המרצה לפער צלילת מלרים שהוא וי ועטרה בראש לדיק ביה הי אחרונה שהם סוייה אדכייי :

ארזייל בכל לבבך וכוי ובכל מאודיך בכל מדה ומדה שהוא מודד לך הוי מודה לו במאוד מאד שמברך על הרעה כשין שמוא ווברך על העובה והלא ברכת סרעה דיין האמת וברכת הטובה העוב והמטיב לא הכוונה מעין הטובה שמברך אותה בשמחה ומהיכן באה השמחה והלא הוא כמו ששותה סמים מרורים שאינו מברך עליהם אא אינו כן כי כל היסורים של האדם הם לטובתו של האדם ואף אם הם מרורים הלא ערפא לעלמותיו או שרולה הקבייה להביאו לאיזה טובה או לאיזה מעלה אם לא יכד וילטער תחלה לא יוכל להשלום בין בעוהיז בין עוהייב שהוא היודע ווה ווביא על האדם וכווים השבעים מה זאת עקה אהים לכו ואיכם יודעים כדי להסיות להם לפליטה גדולה ביוסף וכן ציעקב אביכו כאוור למה תאוור יעקב וכוי כסתרה דרכי ווהי וכוי שאור למה רוח הקדש כיטלו ממכי איל אכי הולך להמליך את בכך להחיות לכם לפליטה גדולה ואתה אומר למה נסתרה דרכיו וכוי לזם רמז גדול הי ומהולל מאד אומרו מאד לשון בכל מאודיך בכל מדה ומדה זכן גדול הי ומהולל מאד בכל מדה אפילו במדה

ם חותו ז mm b3 7 105 177 T ני מים נוי ים לימט . נ ו בתורס מנסית שיי הים כווים כווא ל ונסית כמ יו מנו מים עו מסוח: לירימד שמו ולו הבי תו וממר ממר יקם ואיני או בלול מו יים נאמר יי

ים מומהב

tion . 35

ניתהינין נ

ז הכני ב

הלל שנוח

1 20 CT

זוסר פור

מתבר פו

ין יכון מו

ונגינרוטי

min st

דעה שהוא מודד הוא מהולל שמברכין אותו על הרעה בשמח כמו העוצה וכי חיי היאך יצרך צבמהה והיא רעה . ולום אמר ולגדולתו אין הקר שאין האדם יכול למקור ולהשיג מה שפועל ועושה ומודד לו שאין חקר לגדולתו ומעשיו שעישה עד עת הרעצ ואינה אא עוצה והוא במציא יודע מה מציא על האדם שאינו מציא כי אם דבר שמברכין עליו צשמחה שלא תוכל למקור ולהציג

גדולתו ומעין זה על הייסורין :

בילקוט תהלים מזעור כיא למכלח על איילת השתר 8778 אמר ראי בייר סימון בית שים בו כחשים מביאין קרן של איילת ומעשכין בתוכו ועיד הנחשים בורחים כך כשבאת אסתר ברח המו . הבע כא וראה בנפלאות תעים דעים שהנהש מוא כושר את האיילת ומולץ את דמה כמיש בזוחר . והנה יש לה עתשמצרחת את הנהשכשמעשנין צריה הקרן שלה שהכל ללמד לאדם דעת שאפילו שיראה סאדם בעלמו כרדף מן הגוים או משחר ייסורין קגברו עליו ע״י תגבורת הקליפה ששלט החדם באדם דקדושה ויעקלוהו הנחשים ויקוצגוהו כדצורים קוף כוף הוא מכניע את הקליפה לרע כו דהיינו לאדם בליעל אלא שהקליפה קדמה לפרי וכן ממשלת יעקב ועשו שיעקב ידו לוחות בניקב שמלכותו היא בקוף ואין אחריה לער וכן נרמז ענין זה בפי הוא יבופך ראש ואתה תשופנו עקב רמז כשהקליפה שונטת על הלדיק אינה יכולה לכלותו וון העולם אלא וויקרתו כוו"ם חלי כלים והם איכש כלים אבל הלדיק כששולנו על הקליפה לבסיף הוא יכלה אותה ויבטלה לנמרי כמו נשיכת הנחש הוא כושך צעקצ בכוף האדם . ציני ציני יכול האדם לעשות לו מרופה אבל האדם כשבורג את הנחש מקלץ את מוסו ומבטלו לגמרי ען העולם לוח רמז לקליפה הוא ישופך ראש הלדיק ירלץ את מוקד ומבעלך לגמרי ואתה תשופנו עקב דווקא ודע לך שלרעתד אתה וותגרה בו :

רקוד כראה שרמז הקצייה לאיוב הולל אילוה הבמור שלא

חתים על יו סאיילם ואי ותלפון בלב תקתכל בעי אדעה יבא שרעה יבא שנעקן עלם

1717 לשותה מוחה ועקרב גלם יו בתוכה נתושת ננמד נחדם דו רסולך למום י קס פונום נא בלרם אם תבו ישט במס נושי כהונות) וכויו ותענק יושע סנמסטין, וו סדרבא וממנס נמונה אין מינ נסוע אבל כשי יוסם. וכן ממר סמתר שמיכר ו ליה ים בו מו לעתי סול סש

OGENG

180

חחים על יסוריך וההרהר אחר מדותי שתשמור בלבבך ענין לידת סאיילם ואז לא תהרהר אחר מדותי . וזהו חולל איילות חשמור ותלפון בלצבך ולא תשכחנה כדי שלא הצינט ציקורים שלך שהנה חפתכל בעינך האיילות שהוא כרוך על עקצה לנשכה בעת לידתה . הזהו הולל איילות לשון חיל כיולדה שנושך אותה הנחש ומולץ מדמה יצא זמן שיצרת הנחש ואביי אם יהיו נחשים רצים מעשו הקרן שלה . כן הלדיק ברוח שפתיו יוניה רשע ופוא העקילות קנעקן מהם מקודם שהם סיקורים שקצצוהו גם קצצוחו :

בשער השורים דף ייול עייל צדנדוג אבן רכה והנה וחלושה ומולאה במקום הנחשת והיא קם המוח לשותה אותה והיא תועיל לשותה קם המוח או לנשילת נחש ועקרב ואם יקה אדם זבובים וישחקם באבן הזאת יתרפא ויוולא בתוכה נקושת מעורב צה עייים לאה והבט בנתואותיו שהכל ם מן כנות ללמד לאדם דעת כענין האבנים שהנה אם חיה תחלה בקם המוח ם שסלט מ והולך למות היאך ישחם סם המות אחר ויתרפא שהיא בעלמה 100 07137 סם המות לאדם כשישתה אותם וכוי . הכל רמז לאדם כשהוא דס גליטל ו בלרה אם תבוא עליו לרה אחרת היא תשועתו כוויש בעניו ישרט שמם בגלות שימיו לבזרזי ובזרזי דבזרזי (מייי בקוף מקי סימקנ יזויי יכן נרוה מון כתובות) וכוי היא סיבת השועתם ולכן אוור ועת לרה היא ליעקב מסקניפסאו רממכה יושע . אומהו וממכה הכוונה מתכי אותה הלרה היתירה א שטיוש בבאם שיו. והוא אומרו ועם לרה היא הכווכה אין ריווה בנהים ילט על שלי אדרבא וממכם מפכי אותם סלרה יושע וכן כרוח לכו בכלל האמור זינה מאו בתורה אין מיצוע אחר מיעוע אא לרבות שמיעוע האי היה אך הזם ננכיו למצע אבל כשיהיה עוד מיעוע אחר אינו שא לרבות שממנה ח מיסו וג יושע. וכן אמרו בילקוע חהלים מזמור כיא למכלח על איילת משמחקה השחר שאיני מאיר לעולם אא בשעת חשיכה שאף על פישהוא דווקא ועל לילה יש צו אורה הלצנה והכוכצים נכנסים והווזלות הולכים מיוותי הוא חשך בעייה וכוי אותה שעה אין חשך גדול הינוכו ואויים הקציה וועלה את השחר ווחוך החשך וואאיר לעולם

בל אילח מ טים ענימון 10 CT (21) ס דעים למ 101. 100 שלה בהנון

15 0070

· ritio ·

יוכ נוכ מ

ז עד עת מ

5 0700

למקומומו

ה הבווור או

ונראר שלוח הסי צאיוצ ענין האצן הטאל ואצן יליק נהשת קץ שם לחשך ולגל תכליה הוא חוקר. רמ מקתכל צאצן שצראמי והיא היולא צחוכה נהשת הכזאל שאותה האצן היא קם המוח לאדם היאך מרכאה כנינת הראשים והעקרצים והסם המוח שצלע אא לרמח לך כשיתרצו על האדם מלרות ויקורי הקליפה שהם הרלועה צישא זם אהר זה שוא לטובתו וווחה יוודע לך שקץ שם לחשך שהגלוח ויקורי הלדיקים הוא בקוף רצוי החשך וכשיחשך ברצה הוא סופו וקלו שהעיקר הוא סתכליח שתכלית רוצ הלרוח הוא פדיון והללה. וזהו ולכל הוקר שתכלית ותכליח המשך הגמור שהם היקורים כרצים חוק מוקר שתכלית ותכליח המשך הגמור שהם היקורים כרצים סוא אורה ואיכ על רוצ יסוריך הצרך עליה בטומותי מעין מטוצם שתכליחה שוצי :

וקרוב לזה ירמוז הפי קץ שם לחשך ולכל תכלית הוא חוקר אבן חופל וללמות כתב שער השמים זייאל בייל על אבן עבו שסוא מאבני האפוד הנקרא בערבי שקבג והיא כוולאת בארץ ומרה והודו והיא שהורה וואד והיא זכה ורכה וקלה להשבר כזכובית ותועיל לכהות העיכים ולעיכי הזקנים עיייש וזם צא ללמד לאדם דעת שלא יצעט ציקורין שהאור איטו צא אא מן ההושך שניקר אור הנפש הוואיר ביסורין הפך התענוגים כי הכה חקח ראיה מהאצן הזאת שהיא חשובה עד מאד וקגולתם להאיר העינים ולמה לא בראם הבורא יהי לבנה ובניאה לרמח לנו שהשחור שהוא הדין והיקורין הם המאירים עיני הנשמה לזה אחר שאור קן שם לחשך שכל יסורין שהם דוונים לחשך יש להם קץ ועיקר תכליתם הוא לטובת האדם וזהו ולכל תכלית הוא חוקר שאין אתה יודע התכלית כי אם הוא החוקר והיודע . שאדרצא החשך שהם היקורין הנשפעים עליך תכליתם לטוצה וחקח ראיה מווה שבראתי בעולווי אבן אופל וללמות שהיא אבן הייבן החשוכה עד מאד כללמות וקגולתה להאיל

העינים ו העחור שי

והנה

וננולותיך אומר גו ומכילו א כמוכב כח ים בס גבורו ומושכים הנ הזים בינה שכל הדינים על השבינה שהלבנה רמ השוך ולכו מו סגבורות עליה ומקילים סנבור 70 717 67 המדוכהים כמו ביש להכ יניומותיד יניי אנדה שווושים סגנורות כל ה קנוס ננורום נולית

גווקפרם תיל

טמיל ומנו

ז סול ממ

כחי כחיל כי

ו כבינת מו

נשימרנו עלו

ston or f

ת ויסורי ה

קופו וקטות

ושלנה חמו

ני שעה אונו

יסולים נת:

ונתה משך ד

הוא המוקו

- תכניחס ו

כל וללוים

ז וקנונהו

20

הניינים ולמה לא בראתיה לבכה שא לרמוז לך שאדרבא הלד השחור שהוא הזין הוא הוואיר את הנפש ואיכ תכלית היסורין הם לטובה :

קרוב לזה מענין הדלים המקבלים לערם בשווחה והם ורנה כקרלים מאכין תבירין רמז דור לדור ישבח מעשיך הגבולותיך יגידו הכה הקיד אחד שהיה ישן רעב לפעמים והיה אומר בבקר לפני השיית בכל יום ערום נעשהני ורעב ישנתני ואפינו אם השרפני לא אושיף כי אם האהבה בך כי הנה האוהב הוא קובל לער חבירו . והנה העכינה הנקראת ארכייי יש נה גבורות ודינים . והנוקבלים יסורים בעוה"ז סובלים הלער זמושכים הגבורת הדינים על עלמה והוצלים אותם כמו שנאמר במשיח שיצה צבייה הכן חולייכו הוה כשה ומכאוציכו הוה סבלם

שכל הדינים סראויים לירד להתתונים הוא סובל אותם ומקל זלכל מנוח על השכינה דינים וגבורותיה ולכן היחה כוונת המתענים בעיירה שהלבנה רווז לשם אדנייי ועריים השובה וואד בשרשה הוא דין יור סטמיסוי חשוך ולכן וותענים וווקבלים וקובלים הלער שלה שווושיכים בערבי את הגבורות עליהם וזהו שמחתם ששמחים בקבלות הלער ההוא כים וכם והוו ומקילים סגבורות והדינים שבשבינה והם הנקי אחובי עליון . לוה י סוקנים ניי דנו דור לדור ישנח מעשיך ריית דליים שאפילו הדלים ור מים עוו כל ישבתו מעשיד ונמוסל צערוס התדוכחים המך לחבת כמו שיש להם רוב טובות ומעם שווחתם שיהלנוך בהם הוא ה פר מחדב וגבורותיך יגידו ההגדה היא לטון משיכה כמיש למה כקרא לבכה ובוללו אגדה שווושיכים לנו על אדם כווים וזהו וגבורותיך שהם חירים מדיי הגבורות של הדינים יגידו ריל יוושיכו על עלוום לקבלם . ועייי זם דוניסני קבלם גבורות השכינה שהקלו מעליה גבורותיה הם שמחים ז הכו ונמי . דל תם וצלערם כי כן דרך האוהב האותי

כשבובלים הלדיקים הדיכים והגבורות שבשבינה או 1 9 400 9 גורונים ימוד שהדיכים כווחקים שהם הי אלהים שווספרם היל כי לכן נגזר להיות ישראל גולים היל שנה ווברים

בן הבתרים . וע״י מתוק שלהם אז מתחברים עם סהויוח ע״י קבלת היסורין זזהו זווג שם הויה ואלהים סנקי שמא שלים ולכן היאלהים יש בעי ויהי ביעים הרבים ההם ויאנחו בני ישרש זגוי היאלהים כזכר בפרשה זו וע״י יסורי ישראל בחומר ובלבנים סבלו דיני השכיכה ונסיחדו השהים עם ההויות וז״ש בסוף הפרשה וידע שהים שחיבה וידע לשון יחוד וזווג כמו וידע אדם אח חום אשתו והמלך לא ידעה . ולכן אמר וידע שהים שע״י שישרש נאמו ען מעבודה וידע שהים נתיחד וכזדווג שם שהים שישרש נאמו ען מעבודה וידע שהים נתיחד וכזדווג שם שהים שישרש נאמים ובזה ילאו

ובר אה לפרש אבוא בגבורות הי להים אזכיר לדקחד לבדך להים למדתני מכשורי וגוי שהנה כבר הקדוניו לעיל

שהיסורים הם לעובת האדם וסופם לעוב כי הנה לא תהיה עליה כי אם כשיחיה ירידה בתחלה שהוויעוט אחר וויעוט אינו שא לרבות . והנה יקה האדם ראיה ווהשיניים של האדם שאם לא יפלו שיני הנעורים לא היה כה בשיניים לעולם . אבל עייי ביפלו יעלו הלוווחות אחריהם חזקים עד וואד וכן כאיה יקה האדם ליסורין שהם לאהבחו ולטובתו כי הנה החינוק כשוולפפים אותו לעשות עונו טובה להזקו הוא ביכה . זכן כשווכקין אותו לעשות עמו טובה ורוחלים אותו בוכה עד מאד והכל הוא לטיבתו כי אחר שיגדל ידע כל מה שעשו לו הוא לחבתו ולטובתו לזם רווז אבוא בגבורות אדני שהים אם אני נכנם בגבורות בהם הדינים המחהוים מבם אדניי שהיים לאאחרעם חייו שא אדרצא אזכיר לדקהך לבדך לא אזכור בלעדי לדקתך שאדרבא עשיה עוני לדקה וחסד באותם הגבירות והדינים שהבאת עלי ומהיכן למדתכי זה . אור שהים למדתכי מכעורי למוד זה לעדתי עיני הכעורים בהנהגת הנערים והקטנים ששיניהם שניפלים הוא לטובחם להלמים החזקים במקומה וכן כל מה שעושים לכער הוא בינה והכל לטיבתו כך תיקורים הבאים על האדם הוא

וכן כ עשים גר גדולות כ גדולות כ מסייכי ו מחוכל מקומה גקישילי

משר משר

צמוטי קו לא סיו ס אין סאור

ואל ו הסרק לב: א א

mbia

00

לטובחו מכמה טעמים הידועים:

וכן כראס ולדקתך שהים עד וורום אשר עשים גדולות איי שהים שהוא ונשפיע הדין. לדקה אתה עושה בזה אשר עשים גדולות שכל ווה שנשפע וועך הסד יקרא וחהו אשר עשית גדולות שמגדולות הם החסדים הנקי גדולות אשר הראיתני לרוח רבות ורעות הכווכה כי ווה שהראיתני לרוח רבות לעולם חשוב חסייני וותהוועות הארץ חשוב תעליני שאחר שהגיע האדם ליכידה מחוכה תבוא העליה אחריה והעליה איכה כראשונה שא גדולה עד וואד. וזהו תכב גדולהי שתרכה גדולהי לאין קץ על ווה שקדמה שעיעוע אחר וויעוט לרבוח והכה קרוב לענין זה כתבתי בקי שיר ידידות אשר לי שבחינת הדינים טובים להים והם החשך והדין הכשפע ללדיקים :

כזשר ללובעים כי בלבן יעשו שהור ליפות הלבן והקח הקש ונהעין של האדם אשר חוע שחור יקיף את אור חעין שאפילו שקרקעיתה לבנה אבל השחור עקיף את האורס בחוע קו שחור ואם לא היה קו השחור בעין והיתה כלה לבנה לא היו העיניים יפות ולא היו ונאירות האדה הזקה כי הנס אין האור כיכר אלא ונתוך בחושך . וע״י קו השחור הוקיף את האור ויולא דרך שם ולאיב בחוזק :

שיר עשיתי לוושל הכייז

ואד תקוץ במשפט אל אמונה י והוא חסר לנפשך וחנינה. ראה עין יצירתה לבנה בקו שחור מאיר כלבנה י

דור לדור ישבה מעשיך וגבורותיך יגידו: אי ארז״ל למה כבראו רעמים לפשט עקמיטות שנאדם. הכוונה שיש צני אדם בלצם טינא של קיפור הפלאית במיטוע אמוכתם. וע״י הרעמים והזיקים והזוועות ם עם סמום סכקי פמלים סואכמו כרי מלי בחומר ועי הרום חיש נ הרום חיש נ י וידע שסטי ורדעו בשו חדינים נומי

אוכיר להקו כבר הקדמון מ סום לא מ נו המר משוווי ים של כאוםן למולם . אנו ונאד וכן כאסי החיניק במולמ כן בסמנקן מ וסבל הוח נמו ו כהבתו וות כם בנבולוהט ים מין של להיה דרבה משיה. את עלי ווויו זה לוודהי הי ז שניפנים מ במוסים לל ול האדם מו

ודברי גבורותיו אז יוודע לכל שהוא בעל היכולת וכל מה שמספרים מדור לדור הוא אמת ואין מקרה חייו . וכמיים דוד השמים מספרים כבוד ל . היאך השמים מספרים . לא הדברים השמים מספרים כבוד ל . היאך השמים מספרים . לא הדברים סמתהווים בעלמים מספרים כבודו והם מגידים כבוד גוזל כלא השמים בעלמים מספרים כבודו והם מגידים כבוד גוזל בלא השמים בעלמים מספרים כבודו והם מגידים כבוד גוזל במלאתיו . לזה רמה דור לדור ישבח מעשיך שכל הדורות יאמיני בפלאתיו . לזה רמה דור לדור ישבח מעשיך שכל הדורות יאמיני בפלאותיו . לזה רמה דור לדור ישבח מעשיך שכל הדורות יאמיני גימידו . הכיו להם וכל דור מספר לדור אחר ומשבח מעשיך וכסיך וכלם מאמיה מוא בעל סיכולת וסכוחות כלם קהרי אם יש בני אדם שמה עומית בלבם הלא וגבורותיך שהרי אם יש בני הדם שיש מקמימית בלבם הלא וגבורותיך יגידו . הכווכם גבורותיך כמו רעמים הוקים ואוועות וגבורמו מלא עולם והם גבורותיך כמו רעמים הוקים ואוועות וכיולא הן הן יגידו ויודיעו ויקשרו מששיך וכלו הם ממפרים מיספר לו דור הקודם לו והעקום מתפשט עקמינותו והוא ברחורך על ברואיך לסטותם מדרך הכע לדרך הטוב:

ורתנה הלדיקים והבעלי אמוכה החזקה איכם לריכים לזה שלא יש לעורה הלדיקים והבעלי אמוכה החזקה איכם לריכים לזה שלא יש עקמימות בלבם להתפשע כי זה הוא לשאר בני העולם למי שעקמימות ועיצוע אמוכה בלבו . הה שרמו בני העולם אמירה לדור אוריע אמוכהך בפי כי אמרתי שלה מקרי הי עולם חסדי הי עולם אשירה לדור אוריע אמוכהך בפי כי אמרתי לדור שלה הקרי הי עולם חסדי יבנה שמים מכין אמוכהך בהם . כי הנה אמר לדור שלה שלה הסדי הי עולם הסדי הי עולם אמירה לדור אוריע אמוכה בלבו . הה שרמי מקרי הי עולם אשירה לדור אוריע אמוכה בכי הנה אמר לדור שנה שליה שליה הסדי היה שלא מעולם הסדי היה שלא שנה היה שליה שלא מעולם הסדי בכי הנה אמוכה להות אמוכה בלבו שיש היה היה בני אמוכה הכינה הכובים כי המוכה אורים אמוכה להות אמוכה בכי הכובים כי בני לבי שלחה אוהה בשונים הכי אמרתי עולם הסדי יבנה שלאמת היה בנית העולם בחסד ורולה לקרב כל הבר ות לדרך העוב והאמונה לכך שנים הכין אמוכתך בהם עשית אותית בשונים הרעונים וכיולא שהם המשליט הכיו אמוכתך בהם עשית אותית בחונים הכיולל שלה שהם המשליט בכית העולים הכיו אמוכתי בהכים אמוכה לכך שנים הכיו אמוכתי בהם למוכה בכים למסוני שליות הכיוליונים הכים אמוכה להיה בכית העולים בכים למוכה למוכה בחסי המסונים וכיולל שהם המשליט הנכים לאמוכתי הכים לשמוכה בחימונים שהם המשליט במסי אמוכתי שנים הכיו אמוכה בכים שליותים הכיו אמוכתי בנים בשונים הכיול אמוכתי המסונים המשליט בכים לאמוכה בהים לשליונים הכים אמוכתי בהם לשמונים וכיולל שהם המשליונים הכים אמוכתי בהם לשטונית בכים לשמונים וכיולל שהם המשליונים הכים אמוכתי שניה אמוכה בחסי שנימותים ביולל שהם המשליונים הכים אמוניתיום הכים אמוניתיום הכים אמונית בהים לשמונים ביולא שהם המשליונים הכים אמוניתים הכים למשטו שהמשליונים ביולא שהם הנים לימונים הכים אמונים הכים אמונים ביולים בהים לשמים ביולים למוכים בהים לאמונים ביולא אמוכה שלים שליונים הכים למשונים ביולא שלים ביולא אמונים ביולים שלים ביולים בבים למונים ביולים בביולים ביולים ביולים ביולים ביולים ביולים ביולים ביולים ביולים ביולים מונים ביולים ב

כראם לפרש פי ויודו שונים פלאך הי כאלו השונים הם עלונים ווודים פלאיך שהם וועידים ווגידים שאתה בעל

משולח עדיי לה אמוכחד הני סודלית למשי שקודים או או

ווהו משכ כדי ספי ססור ש למען חוכור ה שעומית . עיי שתוכור לימו

ההלה לדוד

היכולת ע"י אותותיהם . הה אינו ללדיקים ולקדושים כי הרי אף אוונתך בקהל קדושים . שאוונתך תקועה בלב הקדושים מצלי הודאת שינים פלאיך עייי אותות השונים הרעמים וכיולא לפשני עקוניותם ואינם אלא לווי שאינם קדושים בוויעוע אמונתם ולריכים לפשוע עקמימותם :

ירלה דור לדור ישבח מעשיך וגוי הכוונה עמיים זיל שלא יהיה האדם כפוי טובז למקום חייו שעי כל הטוצה שעושה לו חייצ להודות לו ולברכו ואז עיייז הקצ"ח עושה עיוו הוויד נפים וכפלאות אחרים וואחר שלא היה כפוי טובה לכך תקנו חכונים בברכת הגומל ליר אשר גמלך הוא יגוולך לעד כל מוב הן וחקד . הכוונה נואחר שהודית להשיית על טוב שגמלך הוא יגמלך לעד מכאן ואילך בזמן שתלטרך והנה כל הגדה היא הגדה מחוזשת כמו ויגד ליעקצ דיגד לאברהם ויוגד למלך מלרים שמועה חדשה שלא כשמעה עליין לזה רות דור לדור ישנח וועשיך כל דור ישנח וועשיד לדור אתר ולא יהים כפוי טובה . ועייז וגבורותיך יגידו . שיזכו להגיד ולקפר הגדות חדשות מגבורותיך שתעשה עמהם עוד : סרמז הפי או ישיר משה ובני ישרש . את השירה הואת . 1717 הנה ארזייל שר לא נאמר אא ישיר שכל האומר שירה

בעוהייז זוכה לאומרה לעוהייב . ולפי דרכנו אפשר שרמו שיניי שירה זו ששר להי ולא היה כפוי נווצה נותיד לשיר שירות אחרות שיעשה לו ע"י זה נסים ונפלאות אחרים והוא ישיר ויודה וישנת עליסם :

טעם מן הטעמים שכלטויכו לקתר ביליאת מלרים. רזדון כדי שיתקיים כיוני לאתך מארץ מלרים אראכו כפלאות .

שעיי ססור שנה המקום ביליאה מלרים תחשורר גאולחיכו . ולזש למען תזכור את יום לאתך מארץ מלרום כל ימי חייך יהי הייך הצוהייז . נייי שתזכור ותשנה והודה להשם צעהייז היה קיצא שחזכור לימוח המשיח בזכות הזכירה והשצם וההודאה שאז

יני ושניי כנו נידים כנה וכל הדורות א מתר ומשנה ב לת וסכותה ס כלא ונויי וכים עליהנן נים היקים מ כשו הם מיווו כ שחינו מאהו ונו עקמימת ע לדרך סמוני ה אינם ליוני ע כי זה מאו 100. 1323 DI וכחך נמי כי כי סנס מה: ז השמים. מו תיכתך הבלנה חסד נמנטיו בי בלבי למי א כך סמונוסוו וים הרעוניםו: עקמימותה כאלו השהי יידים ממה

מיכולת ול

לוין יוכעל

10 66. 07

90

תהלה כדוד

מחעורכת גבורת השם . ולזה רנוז בלהים אהלל דבר בהי אהלל דבר . כשאהלל דבר ר"ל שלא אהיה כפוי טובה לא אהללנו ואודט היא קיבא שעוד בהי אהלל דבר פעונים אחרות וזהו שכפל הערין לוער האחת גורנות האפרת :

ירמוז בלסים אמלל דבר סנס ארזיל כל המקיים את התורה מעוכי סופו לקיימה מעושר וכן כל שאר העבודות האריכות וידחוק עלמו לקיימה מעוכי סופו לקיימה מעושר לוח רמו כשבלסים אהלל דבר הכוונה כשהשפעהי בלער מלד הדין מני להים ואהלל דבר אעשם דבריו כהוגן וכשורה ואקיימכו לסיף של להים ואהלל דבר שתסיה השפעתי משם סוייה ואהלל הדבר מתוך השפעת הרקמים שהוא סעושר :

ירונה באלהים אהלל דבר בהי אהלל דבר הנה לודע 18 מיים הראשית חכונה עיים רכנו לדיקים בהי ולא אוור דנכו לדיקים להי שא בהי כשו הם מרכנים ומהללים בשם הויים ממש שהקול היולא מהלב עד שיתחתך בשפה הוא כרמו לשני פוייה וכולה כשו הוה מרכן בשם הוייה ממש . ולכן המרכו ישים לבו לכגד השם בעת מחללו לשם שהוא מרכן בשמו ממש. וסנה הלב סוא כננד אות יו״ד הי כנפי הריאה הוא הי ראשונה והם מוליחים סקול מהסמפוכות שנה והלשון הוא וי והי מולאות הפה הי אחרונה וזה מבפנים ובחילניות של האדם שם שהים כווים בסדור הכיוכות אי . הוא בגלגולת שלו . לי . גי כל אחד כלול מעשר הוא תלת חללי מוחא . הי קלוותיו צי ידיו ובי קגליו וגופו. יי. סוא ברית קודם שעם גנוזה הנופה כוויש בזוטר יי שריא בפום אונה . בי. מתוונה כוטר את הברית. ולכן האדם כשיראה פנימיותו וחליניותו למה הם דומזים ובא לכנן ולשורר ולסודות להי הלא יאחזהו פללות וחיל כיולדה ויחן בהולו קול עות באיונה ויראה ורעדה . והוא כהרא ככור על סשיית שווכגן צו . והכוון ליחד עם הוייה ועם להיים צם יוני ת וחליכיותיו ויהיה שווא שלים הוייה אהיים ובזה יהווזקו כל

שדינים חם לאסים אם! בשב סייהם עומול בסיים עלים ביסוי עום עובראר

מה ריל . כ אחרת כי ם מאורות (יד בי ההין . וכ מהון . לוה ר ובשחולאכה מהלותר הי כי הלא לדק .

ג' עוד

טרבס בחגיש שלר סמקועו נסוסבח ממסי לירבים יגידו ש ולכתר כל כמל לקסר כל כמל לירבים יגידו לירבים לירבים יגידו לירבים יגידו לירבים לירב

תהלה לרוה

103 737 355

40300666

ת המו בכמו מ

יל כל סמקים

כן כל שאר המי

לקייתם ממוזי

ותי בלער מלדי

בורסומקייתיון

ה ואסלל סדוון

וכלל דבר סמו

דיקים נסי ולי

ומכללים נמו

נספה הול נוחו

ס ממש . המש

ארא מכמן נשמות

יאס סולסותי

ה כוח רוס מש

זל סמדסובה לו

ומי. רי. נימו

. סי קטומו ניי

ם נכווק הניסהו

יה מער מה היי

מס מחווו

ות וסיל ניולואו

הוא נקרא ניון

וט אמיט נווא

TT 12 0131

: 751

מדינים וזהו שרמו בלהים אהלל דבר בהי אהלל דבר לא אמר ללהים אהלל להי אהלל אל בלהים בהי. בשם להים בחליכיוחיו בשה סוייהם שבפטימיותיו אחלל דבר ואשבח לשמו יהי כלו אני מהלל בשניהם ביחד ואכי מכוין ליחדם ולהלל בשניהם בשמא שלים ביחוד. ולפי מייש לעיל שחלול השייה והשבח גורם עוד מהלל אחר בנסים אחרים שיעשה לו השייח :

ונראה שלוה רווז הפי בשווך שהים כן תהלחיך על קלוי אריאה אלז לדה עלהים יוויכך . הנה אותרו כשווך שהים

מה ר"ל . הוא כודע ששם הן י"ה מתרבה לסיות עוד סוים אחרת כי הנה אות יו"ד כשממלאכם ין "ך תחים שני יודין שאותיות ("ך הם מסתר יי עשרם . ההי כשתמלאכת תהים בי הסין . וכן וןי יהים שני ווין . וכן ההי אחרוכה תהים בי הסין . לזם רמו כבמך שהים כמו השם הקדום שהוא סוי"ה וכשתמלאכם תהים בי סויות. כן תהלתך על קלוי ארן . כל תהלם מתסלותיך תהיה שתי תסלות שתהלה אחת גורמת תחלם אחרת כי הלא לדק מלואם יעיכך שכלך מלא לדקות ומעין ברכומיך לא יכזבו מימיו חולד ומתרבה לעולם :

ג׳ עוד יכלה דור לדור ישנה מעשיך וגבורותיך יגידו. כתב השיע סיי רייה קייה שי שנעשה לו כסים

שרבה בהגיעו לאי עכל המקומות שכעשה לו כק לריך להזכיר כל שאר המקועות ויכלול כלם בברכה אי. וזה שרמז דור לדור כשישבה מעשיך לשבחך על איזה פלא שעשית לריך שוגבורותיך ל' רבים יגידו שלריכים להזכיר ולהגיד כל גבורותיך שעשית עמהם ולכלול אותם באותו השבח. וזה שרמז לישריע בקול חודה ולקפר כל כפלאותיך שעשית עיזה הודאה במה שעשית לריך לחפר כל כפלאותיך שעשית עמי שיזה הודאה במה שעשית לריך ומשמיע ולזה רמז אזכור מעללי יה כי אזכרה מקדם פלאיך בא לומר אכי כשאזכור איזה מפעל מפעולות הי שעשה עמי איני

(an With

כוכלת בס

וסנה כל ו

13 3106

2020000

כונה מכו

אדבר שמ

ch nch

ומלסנתו

תח דוכ לה

וסכל מאים

הנדה סול

לאברהם ריוו

ננולותיך יג

כנוד הודך

זיכאים כאל

שמת ישנסוכ

מי אם זכותי

יותר מהמיים

TDS53

פעתים ולא

כמלב ודכון ה

מסכב וסדב

גך עהנה הח

נמות מייו נ

toret. m

הנקבונות פ

ון מסלי כלי

ו שמיכ ו

פלאיך שאני זוכר כל פלאות הקודמים שעשית עמי אקודם ולא המיד כשאני מודה איני מודה על פלא אי כי לריך ללרף עמו שאר דברים שעשית עמי מקודם ולכן אזכור המיד מעללי יה לשון רבים בלרוף חדשים עם ישנים . וכן רמו ברד א ההלוח עשמ עלא שאפילו בווקום שתעשם פלא אי אתה כורא תהלוח לשון רבים יש לך תהלוח הרבה שלכיך ללרף עם אותו הפלא כל פלאות שעשית עם האדם ולכן בכל פעם יהיו ההלוח רבוח:

יכלה דור לדור ישנה מעשיך וגוי. הדר כנוד 1000 הודיך הכה ארוייל עיים נוה יתרון לאדם בכל נותלו שיעווול תחת השווש כל מה שוושבת האדם כל יוויו איכו מספית על מה שמוריה השמש לבני העולם ובאותה הנאה שנהנה מחאונה איכו מספיק כל מה שמשבח ומודה כל ימיו ומה יעשה לשאר כוובותיו עם האדם שאין להם חקר וווספר . לום רווז דור לדור ישנה וונשיך הנה כל הדורות הולכים וגאים וווכפרים ווושנחים מעשיד ולא יספיקו להדר כצוד הודך שההוד הוא אורה כמיש וכחת מהודך עליו ותרגם מזיוך שהלואי יקפיק כל השנח להזר כבוד ההוד שהוא זיו האורה שהזרחת להאיר לעולם ומה יעשו לקאר טובותיך והקדיך עווהם . ובזה וגדלתך אקפרנה . הנה כי דגדלותיד וקכי וגדלתד . הכווכה גדלותיד אין להם חקר ומסתר על החסדים הגדונים שאתם עושם עם בריותיד והם רצים איו מספר אבל הלוואי באספיק וגדלתך אספרנה שאספיה לספר על גדונה אחת וכל הגדולות הרבים שהלוואי הוצא ידי שאוכל אספר כל יווי מסלל תהלה אי מכל הגדולות שעשית . ובזה כורא ההלות עושה פלא אוי תהלות לשון רבים . ופלא ליחיד הכוונה הכוואי שנספיק בכל התהלות שאכו מהללים כל ימיכו על פלא אהח מכל פלאותיך :

יכלה דור לדור ישצה מעשיך וגצורותיך יגילו די יגילו וגני הכלה לוכי שניי אשר אכלי וגני עמיי אשר אכלי ואלי שמיי אשר אכלי מלגיד היום כל יום ויום יחיו חדשים אללך לא כדיועגמא ישנה

0717

רף מווי

כלי ים

ומלוח ב

ות למווו

ה כל מוא

:0137 0

1 270 .

1 23 07

00 000

וסנם מסי

יעכסלבי

377 107

רים וונסוו

ו אורס ני

00350

לם ומסי

10.00

000.00

1757 00

פיק נסני

to m t

1. 1610 0

ימיד מנה

יכר פל מ

יתך ל

י הכת הי

(פיי ונלות הוולך באה בווכתב עייי רשיי דברים וי) שאיכה כקראת בחשק אלא כל יום ויום תראם אותם חדשים אלגך . והנה כל מה שיהיה הכתב נכתב מאדם גדול ומאויים והוא אסוב לו אהבה עום אם יקרא דבריו בכל יום ויום סוא משתעקע בו אפילו שכבר ידע מה כחוב בו ואבילו יקראכו ביוש כווה פנווים יראכו חדש ונהנה בקריאתו ודבורו כאלו הוא וודבר עווו אף כאן אם הוא אותב את השם הנכבד וחכורא אפיי אם יקרא דבריו יווום ולילה איוותו ויראתו לכגד עיכיו ומאסבתו בדבריו יבחעשע בהם כאלו הם חדשים אללו . לזם כמו דור לדור ישנם מכשיך מבריאות העולם דור הולך ודור בא וסכל כואים אותם כאלו הם חדשים וזמו וגבורותיך יגידו כל הגדה הוא דבר מחודש שלא נשמע עדיין כמו ויגד ליעקב ויוגד לאברהם ויוגד לוולך מלרים ויגידו לו לאוור וכן הרבח אף כאן גבורותיך יגידו כאלו הם חדשים בהגדה ווחודשת וצות ככר סדר כבוד הודך שמרוב כבודך והדלך ישהעשעו בדבריך ומעשיר זיראום כאלו הם חדשים אללם . לזם רמז כי עוב חקדך מחיים שפחי ישבחוכך כווי חלב ודשן תשבע כפשי ושפתי רככות יהלל מי אם זכרתיך על ילועי וגוי הכווכה צא לומר חסד עשים עמדי יותר מהחיים ששפתי ישבחוכך ואכי יש לי בהם חשק כמרץ בשבחיך כווו הלב ודשן תשבע נתשי שהאדם יאכל אומם כוום פעונים ולא יקין בהם כן אני אפילו שאחנניד בהם אראה אותם כחלב ודשן ושפתי רנכות יהלל מי . וחנה הם ערבים לי יותר מהחלב והדסן שהרי אם זכרתיך על ילועי באשמורות אהגם בך שהנה החלב והדשן הנאכל ושבע האדם ממנו לא יוכל עוד להזור אליו לאכלו להיאבין בי אם לפחות יעבור עליו ששם שעות לעיכול . ואכי אם זכרתיך על ילועי בתחלח הלילה בגי שעות הראשונות באשוורות אהנה בך . בנת אשמורות אקום להגות בד מחלי הלילה ואילד ואראה כאלו הם חדשים ונאמרים בחשק כב משאיכ החלב והדשן הנאבל בגי שניום וון כלילה אך יובל

10

2 % ונדולסד מ שתכיר סונ אותר והשלה צוה . לכן ר אותר וסבאר חתנה מתד ומסיב ונהוכ לסני הסיו Ji witte . e tode ווהו כה 11 כריה לי שול כתוב שלי לשה לותר מהם במוי נס כחדם בי ילוגר השנה ל (עקוק נתורה ונחבק רב וב 0 90. 00 ידעמי. שלו

דבתמתוכים מונוסיסס ניתימותיו ויסחרו לכ במסמונים

מתוק הדיכים באמירת השבחים ושירי השיית זכן היתה כוונת דהעיים שאירו גזוהר דוד היה מתחקד עם קוכו ומהו מחחסד עם קוכו שהיה מחצר תורה שצכתצ ושצעיים שהם הוייה אדניי עיי שינתא ותשבחהא והנה נודע שניי היחיד נעשה השפעה וברכה רבה בכל העולווות כי ווזה הטעש הנציאים שבכורים לבהווית לא יספיק להם הודאות רב עוב שנתן להם שא היו מודים ומשבחים על כל הנקים והנפלאות שעשה עמהם מקודם ואומרים ארמי אוצד אצי וגוי ויהי שם לגוי גדול וגוי וישמע סי את קוליכו ויוליאכו הי ממלרים וגוי ויציאכו כול המקום הזה וגוי ועחה הנה הבאתי את ראשית וגוי כיונחם הוא שנייי השנת הפלאות שנשה הביית יחייתד שוו הוייה אדניי והוא הגורם רב ניוב לבית ישראל שיעלאו ידיהם לווור סבקיפה ווועון קדטך אן הטווים וברך את עווך אח ישראל וגרי לזה רונז הדר כבוד הודך ודברי נפנאוהיך אבימה וכן ועזוז כוכאותיך יאוכו וגוי ועיי סיפור גבורותיך ונפלאותיך זה גולם שזכר לב טובך יביעו אחרי כן שיהיה להם לב טונ זיודוך על רוב טובך שנייי היחוד הנעשה בכישור נפלאותיך יהים ברכה רבה בעולם ויודוך ויזכירוך על רוב טובך שחשמיע לתם וכשיודוך על כוב עובך ולדקחך ירכנו ישנחו ויכננו שנתח נהם בתורת לדקה שאין לבריה על בוראה כלום לזה רמז הכר עשה לכפלאומיו שכון ורהום הי נירף כתן ליריאיו וגוי הכווכה שמה שעשה הקצייה ולוה להודות לו ולצרכו על נפלאות שנושה ויזכירוהו עליהם אינו אלא מרוב רחמכוחו בנבראים כדי בנייז יהיה יחוד ונתוק הדיכים ו היה ברכה רבה בעליונים

תהלה לדוד צאכול בחלי הלילה לתיאבון זהרי הם יותר מהחלב והדשן

הדר כבוד הודך ודברי נפראותיך אשיחה.

ועזוז כוכאותיך וגוי זכל לב טובך יביעו .

אי דובה ההלול להשיית והשצה גורס יהוד עליון נייי

סמלב וסוש

אשוחה י

ז יהוד מליח

הים ושירי כה

סים ממסמו

101 300355 3

והנס נתעום

סשונשת כיו

נהם כודאוו

הככים והנפוי

וכי ונה ויסי

ו כי ממלרסו

מי מת המזהו

המית ימימה

יד שנאו דו

רך מת מון

כסכמותיך מד

ורוביך ונפולה

יה להם תו

כיפור נפוחו

ב מוכך במוו

במו ויכנט שה

כלום לום מ

כתן ליריאי מ

ברכועי נמוח

הו בכברמיסה

רבק במיווו

. 10'3

זבתחתוכים זהוא ללורך התחתוכים ולהשעיע להם השסעית עזונוחיהם וערפם . לזה רמז זכר עשה וגוי מה שעשם זכר לכפלאותיו שלוה שיוכירוהו בכל כפלאות שעושה ויודו ויברכו ויעארו לשמו הוא חכון ורחום הי מרוב רחמכותו וחכיכותו בתחתוכים שהרי עי״ז ערף כהן ליריאיו שישעעם ברכה והללתה

מוכח סיחוד הכעשה ע״י הסודאה והשבח :
יולה סדר כבוד הודך ודברי כפלאומיך אשיחה לשוו ילנה סדר כבוד הודך ודברי כפלאומיך אשיחה לשוו יהיד . ושוח כורלאומיך יאנרו לשין רבים .
מון יהיד . ושח כורלאומיך יאנרו לשין רבים .
מווכיר פעם יחיד ופעש רבים לרנוח לנ״ש בעכיין ההלל שאחד שווזכיר פעם יחיד ופעש רבים לרנוח לנ״ש בעכיין ההלל שאחד שווזכיר פעם יחיד ופעש רבים לרנוח לנ״ש בעכיין ההלל שאחד שווזכיר פעם יחיד ופעש רבים לרנוח לנ״ש בעכיין ההלל שאחד שווזכיר פעם יחיד ופעש רבים לרנוח לנ״ש בעכיין ההלל שאחד שווזכיר פעם יחיד ופעש רבים לרנוח לנ״ש בעכיין ההלל שאחד שווזכיר פעם יחיד ופעש רבים לרנוח לנ״ש בעכיין ההלל שאחד שווזכיר פעם יחיד ופעש רבים לרנוח לנ״ש בעכיין ההלל שאחד ווזמעלה שווזר והשלה עוכים . וזהו ודברי נפלאומיך אשיחם לי יחיד שאחדור והשכה לחדוכ לי ימיד ואסיב וגדולהך אסתבים לי יחיד שאחדור ואטנה ולחיכ עוכים .
מלה אחד לומר . ואחייב וצוחו כוראומיך יאמרו לי רבים .
מסלים לחד לומר . ואחייב וצוחו כוראומיך יאמרו לי רבים .
מסלים לחד לומר . ואחייב וציטו שזהו הדר כבוד הידך בהשבח אחדי ואסייב גרורות בעשרם לחכי . והסו זכר למומיך לחומים לי ימיד נאסייב וגדולהך לחמייב לומיים לי ימיד ואסייב וגדולה למייב לוכים .

רודהר שרנוז רבות עשית אתה הי אלהי כשלאותיך וווחשבותיך אליכו יגוי זבה ומנהה לא השלח אזכים

כריח לי עולה והטאחה לאשא חאז אירתי הנה צאחי צוגילה קפר כחוב עלי לעשות לליכך וגוי בשרתי לדק צקחל רצ. הכיונה שצא לועד מה גמול יוכל האדם לשלם להשיית על כקיו ונפלאותיו עם האדם כי הלא עולה והטאה לא צקש מצעל הכי הוא חייצ יאונר אשלם לו גמול לצקוק צהורה והלא צלאו הכי הוא חייצ לעשוק צחורה והגית צו יומה ולילה לפחות שיצרך ויודה צכווכה וצחשק רצ וצרצים לפרקם גדולתו לזה רמז רצות עשית אחת סי שהי. אומרו אחה הי דייקא שרצים עשית אחה הי צלא ידיעתי. שאחה עשית מני ואכי איכי יודע מה ששית מלבד מס

10

שאכי יודע בהם שנפלאומיך ומחשבוהיך איכו לעשוח עמכו חמיד וכיי עלמי מספר ואכי במה אקדם פניך לשלם לך אם אקריב קרבנוח זבת ווונתה כא תפלת . הלא תפלת אזכים כרית לי . שאוורת הלא שמוע ווזנה טוב שזהו דווקא מה שהסלה ממכו ואייכ על כפלאותיך שנשיח בנוה כקדווך . אוור או אוורתי הנה באתי במנילה סתר שאבוא לקדם פניו בעקק התורה . וזהו במגילה ספר . סלא הוא כתוב עלי כבר והגית בו יונום ולילה ובלאו סכי אני חייב לעסיק בתורה ולא אתבעל ממנס . כי הלא לעשות רלוכך שהי הפלתי אפילו בשארלה לעשות רלוכך באיזה מלים -כסוכה וכיולא שלפי שעה אלטרך לבטל מהתורה גייכ אני מייב שיהרהך בחוך מעי להרהר בחורה . וזהו בחוך מעי. כל זוון שאני ווחינסק שאפילו אותו היוח של עשיים רלוכך לריך הסים תורחך בחיך וועי ואיכ איך אתדם עניך בעסק התורה טל נפלאותיך שחעשה עווי שבלאו הכי אכי חייב שלא לבמל מונה אפיי בנת עשיים וולוחיך ורליכך שלא אעשם מיונה הסח סדעת ואין לי כי אם הפודאות לשווך הגדול ולפחות שבשרחי לדק בקהל רב לכבד את מהללך ברבים ולהודות בעשרה שכשאודם יהא בקהל רב :

ציעקו כי אס 100 030 mm והודים בסס הלימת ולא ישנת מינשיך כות כדר פנו 3 6125 135 ובוה מו 100 ניסוד עני עמוס 737 300h 103 עי שוות כוייי ממיהד אני בט שיי השנה של הנליטי של הנ אכל להתקת שו יתנו סנס סרינו ועירהם עשו נה 7 117

זכותו כעשה לי לי וכוונתו להגא לעשיח לי נק או הסים לבנודו סר חסים עיקב כוו בבי סבריות שח והגין לעשות לי לבוד תוד תח

ציעקצ כי אם צרגל שואל שהוא כנגד סהוד לתי שהוא דינים זע"י שבח הש"ית נוותקים הדינים כי לבך נהנה הרנה והשירם להלויים שהם סגבורה לווחק דיניה וכשנהקן ההוד אז צורסים הקליפות ולא יעלאו ווקים להתאשז וליהנות לוח רעז דור לדור ישבח וועשיך וגבורותיך יגידו וכוונת שבה ועשיך וגבורותיך הוא סדר פבוד הודך הדר וכבוד ההוד שיחקן. צום ווהדינים שבו שהוא בקו שעול וזהו חדרו וכבודו עלא יוכלו הקליפות

להתקרב וליהכוח ממכו וזר לא יקרב :

וכזה נראם צלחים אחלל דבר בחי אחלל דבר הכוורא שהוא אוער כשאחלל דבר עמלל ושבח הבורא אחללי ביחוד שני שנווחיו בלחיים ובטוי"ה וזהו בלהיים אחלל דבר בהי אחלל דבר שניי פהלול והשבח הדינים נמחקים ויחיחדו שני שנוות הוייה להיים. ואז בלחים בניחתי לא אירא אפיים ענוייהד אלי בעוח שהרי נתיחדו הדין והחסד. הוייה ולהיים ענוייהד אלי בעוח שהרי נתיחדו הדין והחסד. הוייה ולהיים שני השבח של השייח ועצתה עה יעשה אדם לי שהוא אדם שיי השבח של הקליפה עה יוכל לעשות מאחר שהדין נמחק ולא שני להחקרב עוד ליהנות עלד ההוד. והנה לוח רנח וחקידך יכנו הנה הדינה אלויים שהם קוד הגבורות ע"י כמס ומהללם ושירתם עשו בהיכת מקדים שכללו בחקד וחהו וחקידך יכנו: די עוד יכלה הדר כבוד הודך ודברי כפלאותיך אשימת הכה מי שנעשה לו כת ופלא יאות ותכי

זכותו כעשה לו כק כיש אם, יאור בפני העולם הכק שלעשה לו וכוונתו להכאת עלמו כדי לההגדל בפניהם לומר שהוא ראוי לעשות לו כק או שראוי הוא שיפלו כל אויציו לפניו שמפסר הכק לכבודו הרי זה מגוכה ומנכין לו מזכיוחיו כנודע. אבל הסיה עיקר כווכתו בספור הכם לכבוד שמו ית' שיהיה מהולל בפי הבריות שהוא בעל היכולת ואדרבא יאמר שהוא אינו כאוי והגון לעשות לו כק אא הכק הוא צזכות אחרים. לזה רמו הדר כבוד הודך תחלת הכל אני משים הדר כבודך לנגד עיני להיות

הוח שווות אקריג קת 10, 30 וממנו ואי כמי סנס נ 13 100 . 0 מש ולילסת . כי סומנים כוכך נחיסו 71. 071 וסו נמך נ נסיים ומקו N 0003 7 סייב פנה ב מעמס חייומו ונפחות שנו ולסודום נו

א מחזר ש שיד וגיי מו י קרמי נשנין גדול על על על שיד על אין שי שיביל על על יי יוכלי לאין של יירכך ססה ד יירכי לאין של יירכי ססה ד יירכי שילאין

מח

תהלה כדור

מחולל ומחקדש ומחגדל בעיני הבריות ולא להנאתי להתגדל הייו ואז ודברי כפלאותיך אשיחה אסשר השלא ברבים להיות מכובד ומחולל לעין כל בלי הערובת הנאתי וכבודי כלל אלא דוקא כבוד הודך :

ודונדו מליכו חזקים שחלם בזכותו זכור כא אשר התהלכתי לפניך חלו לו בזכות אחרים למעני ולונען דוד עבדי.

משחם שחלם בזכות אחרים זכור לאברסם לילחק וגוי מלו לו בנכות עלמו לולי נושה בחירו וגוי הכה אונודם שחלו לו בזכות אחרים הכוונה כלו הוא אין לו זכות וכיליל בזכות אחרים. וכייש אחרים הכוונה כלו הוא אין לו זכות וכיליל בזכות אחרים ועשת אוי לו לנוי שעישה בהפך כשתבוא רעה אוותר בעון אחרים נעשת הדור. ואיכו אוותר בשלי הסער הגדול הזה. וכשיהיה איזה נס מדור. ואיכו אוותר בשלי הסער הגדול הזה. וכשיהיה איזה נס מתחתר לוותר בזכותו. שכל הנתתפלל להשייח ורואה עלמו כלו מתחתר לוותר בזכותו. שכל הנותפלל להשייח ורואה עלמו כלו מקו לו זכות ורולה לדקה ועתכת חנם נאחת השיית אין מכרן לו מוכיותיו שהרי הוא לא כלה שא לדקה ועתכת מכם בראות עלמו שאין לו כלום. וכן מלכו במרעיים ואתהכן א הי ארזייל מכלה שהיא בלשון זה הוא בקשת נתכת הכב בערואה עלמו אין לו זכות ואז נותכים לו בחכם ואין נו כלום כל שכן וקל וחונת שאל מכם לפי שראם עלמו אין לו כלום כל שכן וקל וחונת

שאר צני האדם:

ולוד רמו זכרוך הי כי הפליא חקדו לי בעיר מלור. ואני אוורתי בחפזי כגרותי וגוי הכיונה בא לומר ברוך הי כי הפליא חקדו. ואכי אמרתי בחפזי פומרוב הפלא שאתה עושה לי כגרותי מכגד עיכיך שכתקבלתי כל שכרי מרוב הפלאות כי העושים לו כם מכין מזכיותיו אכן שמעח קול החכורי בשועי איך שבשעה שעמדהי בתפלה לפווע לפריך שמעח קול החכורי שהתפלמי עד ואחמכן א ה׳ שראיתי עלמי ערום מן הזכיות ושאתי מתנת חכם בעני המחמכן ליתן לו לדקה שנזה לא כגרותי מכגד עיכיך שלא יכרו לי מזכיותי שלא היהה שאלתי בזכותי שראיתי עלמי שאין לי זכוה מאחר שאין לבריה כלום אלל בוראה

17 17 17

כי מנה כחום TIST porth מסורנה . ו ירננו לב: בה ולא מסור ולא וממק . ולה מה משימס . כי סיי זה . כי כל וחו ווחש שלי סמשו הנה אחיל על המורה הנקרח ב כי מס בים לביו קצורה בנורומיו וב במס הגריות נכו לומר בנס הודים בפרקי רי יקיום שומנו לכבוד ה יויד מנה אמר הי

בוד נואס וני א מא הסיד סלפון: יקפר כי אם הס נורע לכך אורה ש מחא פבעי

200

אלא בקשתי ונתות חנם לשי שאין לי לכך לא כגתר וכחכר ווזכיותי כלום:

ירלה הדר כבוד שודך וגוי הנה בכל וויני הנסים 17 והגבורות אוור לשוכות של שבחים בכל אחת ואחת כי הנה כשובר גבירותיך אור יגידו . ובדברי כם אות ד אוור אשימה ובעות כולאותיך אונל יאונהי וכבובר וגדולתך אונל אספרנה . וכטזכר זכר רב טובך אמר יביעו ובלד זתך אמר ירכנו אב: בהדר כבוד הודך לא אור כלים לאאוירה ולא דבור ולא ספור ולא לשון אחר וושאר לשונות כי אם הדר כבוד הודך ושתק . ולא תאונר דקאי אקוף פקוק שקיוננו ודברי כפלאותיך אשיחם . כי סיים סודך באמנחתא והוא בסוף פסוק בומונול זה . כי כל מזנור זה כל פסוק אמצעיתו כחלק בפני עלמו . ורחש שלי הפסוק וחייו הוץ ווחיית וקוייף ככודע . והכווכה כי הנה ארזייל על פסוק כבוד אלהים הסתר דבר שהם סודות התורם הנקרא כצוד אלחים הסתר דבר שלא כיתכו ליאוור ברבים כי אם בינו לבין עלמו כנודע . לכן כשבא לספר כל טובית הבוכא בבוכותיו וכפלאותיו וכוראותיו וגדולותיו ורוב עובו ולדקתו בעם הבריות לכל אי ואי אוור לשון אחד של החלח . וכשבא לומר שגם הודיענו קודותיו חנקי הדר כבוד הודו שכן קראם בפרקי רי ישוננאל כבוד הודו וזיוו וונשבח להשיית על ככה שוכיכו לכבוד הדר הודו ולא אער אדבר אשיחה או אספר או אביד אלא אמר הדר כבוד הודך ושתק שלא ניהנו לשפור ולהגדה כי אם בלבו ובשכלו .

כראה שרווז כי אם בתורת הי תפלו ובתורתו יהגה דובוי אוי הוגה וגוי אוי תורת הי ואחייכ ובתורתו כי הנה תורת הי

סוא הקוד הלפון שלא גלהו. ולכן אמר בה חפלי ולא אמר יהגה ויקפר כי אם הפלו לשון חסץ מחשבה ורלין שהיא חשק הלב ככודע לכך אמר בה חפלו ולא אמר יהגה אבל ובתורתו שנמקרה לו שהיא פבטי ההורה אמר יהגה. כגה וקפור שבראש הומיות

27

סנאתי להם א ברבים לה כבודי כלל

לי בעיר אלא גם כא לאוד ב ספלא שאר י מרוכ כשי ערום קי קר שנום אלמי קר שנום לאלו הם כלום אלומי

תהלה כדוד

. הקרא

וכזה צלצי לפנתי אוורתך לוענן לא אסטא לך צרוך אחת סי לוודרי חוקך צשתחי סתרחי כל ועשפטי פיך . הסנה צא לווור שיש חורה שלדיך להלפינה צלצי והוא הסור לווען לא אסטא לך אוי לך שכצוד אלסים ססתר דצר וזהו כדי שלא אסטא לך דצר סנוגע לבצודך . וג"כ כשאי עוסק צם ציא הן יידה ארצ" אי אף שאני ותעפק צה צוולטוני לצי ציא הן יידה ארצ" אי אף שאני ותעפק צה צוולטוני לצי גורת בשיכ עושם יסוד הוייה אדנייי שזהו דרך קריאתם ולא האוו ואחר שאיכם נגלית לכל לא יוכל האדם ללווד היעצ לום אדם כשים לי ראשי סרקים שוגלין לו רזי תורה ולא אוו וילוד אלא ושגלין לו שכן דרך ספוד כמו שמלינו צאביהם אניי וילוד לאלו ועגלין לו שכן דרך ספוד כמו שמלינו צאביהם אניי וילוד לאלא ועגלין לו שכן דרך ספוד כמו שמלינו צאביהם אניים שלוורו כליותיו היו כוצעות סכמה . וצרוך אחה הי העלוודי

עמאחרת היים הם למוליחים בפחי יתצאר לעשות רלוכך אלהי הפלמי ותורמך בחוך מעי בערמי לדק בקחל רצ. הכה כודע תורת הסוד שיא ככגד עם סויים ב״ה הכעלם זה עמי לעולם נכתג דווקא. הסעלימהו בקריאם ופעשי התורם ככגד עם אדכ״י זה זכרי עסוא עם אדכ״י עוקרא. וסוא כגלה בעשעי התורה . וחנה עם אדכ״ כקרא לדק כמ״ע בתפלת אליהו לדק עלכותא קדיעא שם אדכ״ כקרא לדק כמ״ע בתפלת אליהו לדק עלכותא קדיעא שהוא עם אדכיי לוח רמו לעשות כלוכך אלהי תפלתי תורתך בתוך עעי . אומרו הורתך עלא גליה אותם לבני האדם כמיש למיל בתי כי אם בתורת הי הפלו זהו ותורתך הסתומה כתת בתוך מעי . ומה עאיני מגליה הוא לעשות רלוכך כבוד אלהים במחר דבר כיוו שם הוי״ה הכעלם אבל תורת הפתע שהיא ככבד אדכ״י הנתרה לדק בערתי לדק בקהל רב בראש הומיות מתרל הכיש עותי לא אכלה :

אר למסוו לנקוק מנשרי שומס בתוך מני סא ņ 18 המוצים הדנו פבנסים בלבית נגיל כי אם מ מנשכת מלולה: בורכו ומתכולך מ וחיר סנר למיניי לנ סדותם לו מרומה בקירות רב לאמרם לבני מני אם אינה מ בקסל רב משתיקה עוד יושה ני הלומה

ההי לעשות ללי וליק לעשוח עש נחך ועני שאוכם ושה גם ענשומי או ירונה לעש

כנור למה כנור למה ומשפה . ככנד ן לעשניה רליכך אי

1

לעסות רלונך שהי הפלתי כשאני עושה מלוה שאיני יכול לעסוק בתורה בשעת עשייתה כמו עשיית סוכה וביולא שבעודי עושה אותה ותתקנה עכייו לא אשב בפל שא ותורחך בתיך מעי שאחשב בדית בהרהור לבי ובידי אני עושה המלוה: או ירלה לעשות רלוכך וגוי הנה ארויל דברים היולאים

מן הלב ככנסים ללב שכשאדם הדורש והמוכיח הקועים הדברים בלבו והיא מקיימם ואומרם בחשק מקירות לבו פכנסים בלבות בני אדם ואם הם מן השפה ולפוץ גייב אין להם גביל כי אם עד האחזן יאין ככנסים ללב מישר לאורה שאינה מעשבת כילולותיה כי אם לעיניים שהם גייב אורם שהוא כדבק במיכו ומתכולן מזם לזם וזה מקבל מהם כמו אור השמש והלבנס ראור הכר לעיניים בן לבות בני אדם דבר היולא מן הלב ככנס ללב הדומה לו. לזם רמו כשאני דואם שתורחך בחוך מעי ללב הדומה לו. לזם רמו כשמני דואם שתורחך בחוך מעי ללב הדומה לו. לזם רמו כשמני דואם שתורחך בחוך מעי ללב הדומה לו. לזם רמו כשמני דואם שתורחך בחוך מעי ללב הדומה לו. לזם רמו כשמני דואם שתורחך בחוך מעי ללב הדומה לו. כזם כמו כשמני דואם שתורחך בחוך מעי ללב הדומה לני ולא מן משפה ולחון אז בשרחי לדק בקהל לבל לם אינה מחיך מעי ויולאם מן ספס דווקא איני מבשרם בקסל רב ששתיקתי ישם לי עדבורי מאפר שאינה שווקים פועל ורושם שאינם כבנסים ללבותם :

ירמה לנשות הלוכך אלהי הפלתי . כודע מיש הזייל הלומד על מנת ללעד מספיקין בידו ללמוד וללעד וכיי הההו לעשות הלוכך אלהי הפלתי . אכי כווכתי בלמודי לעשות רלוכך לעשות עשייה בפועל לומד על מנת לעשות . ולכן וחורתך דמיך מעי שאזכה ללמוד ולא אשבה הדברים אלא בחוך מעי נתוד בם שבשרתי לדק בקהל רב שאזכה ללמוד וללמד וזהו בשרתי לדק בקהל רב :

ירמוז לצשות רלוכך אלהי השלחי וגוי שכודע שאין הדבר כגמר לעשות יחוד כי אם כשיהים במחשבם . דבור . ומעשה . כנגד (ר"ג בשבשלקה מולמות בייע וזה שרמו לעשות רליכך אלהי השלתי זהו המעשה . ועיד ותירחך בתוך

773 73 61 ל משפטי כי בלבי וסואה 01 737 700 כשאיי מומי Y mos 10:13 83 כיחמה ווח ב ללמוד סימנ מלמד לוהם י הולם ולחי לינו בלנרססי ממה מי מו כהי כל משנה 003 בלתי ותוות ו ים כודם מולמו עולם ונהנוד םם מדרי זו וסמי סמונה. לדק עלטומון ולסי תמוחוד ם לבני מאומו מך מקמהי רטוק ננה מ חוכת סממו | 10073 37

: 1

מעי זהו הלב . סהיא מחשבת הלב . שאיני עושה מלוח אנשים מלומדה אלא תקון עסייתם בחוך מעי . ועוד בשרתי לדק בקסל רב . הנה שסתי לא אכלא לה ליא הדברים מעי . ועייז הי אלהי אחם ידעת לשון יסוד חזוג הוייה ארנ "י כמיש הרב זיל על וידע אלהים שהיחוד כקי בלשון ידיעה כמו האדם ידע והמלך לא ידעה שעיי עשיית הדברים בכר"ן כגמרים וגומרים יחוד :

ועזוז נוראותיך יאמרו וגדלתד אספרנה א׳ הנה קרי וגדלתד וכתיב וגדולוחד. כי סלא כודע כי כל חכסים והכפלאות שעושה השיית אלל בכי אדם דואים שלאות רבות. ולגביה דידיה יתי כלא השיבי. כוויש דבות עשיה אתם הי אלהי כפלאותיך וווחשבותיך אליכו. כי רבוי הכפלאות הם אליכו בערכנו. שאתם אין עיוך אליר ואללך אינם פלאות הם אליכו בערכנו. שאתם אין עיוך גים לא אות סוסים ורוכבים אלא כי אם סיס ורוכבו כלם בים לא אות סוסים ורוכבים אלא כי אם סיס ורוכבו שכלם בים לא אות סוסים ורוכבים אלא כי אם סיס ורוכבו כלם יאונה אתר סוסים ורוכבים אלא כי אם סיס ורוכבו שכלם הסמדי לשון רבים שבעכינו פלאים רבים. אבל וגדלתך לגבי דידך כאנו גדולם אתת אספרכה לשון יסיד כאנו כלם לגבי הידך כלו אות וגדולמיק וגדלת לגבי דידך כאנו אתר וגדולמיק וגדלתך קרי ובתיב רבוי הגדלות ומכינס גדולם אתת אספרכה לגבי גדולתך :

ובזה נורא תחלות עושה פלא אוי תחלות לשון רצים . ופלא לשון יחיד . הכוונה שאתה כורא תחלית בכוראותיך . לגבי דידן לריך להלל אוהך בהסלות רבות אין מסכר ולגבי דידך עושם פלא הכל פלא אי אללך . וכן יהבאר הפי והגיתי בכל פעוליך לשון יצים . ובעלילותיך הרבים בפרטות אשימה שאתה עושה פעילית רבות . אסים בקדש דרכך כל דרכיך אמימשבותיך הם בוקדב לשרא הקדיבים וני אל גדול נאהים

שושה להם אנחט סורזל אתה סאל ד

ונפואות א סוא ביכ ב בשרח לדק אנשר ואשד יאמרו בשוא

והנה

שלא יהיה ו מחלה אחמים המשורחת ה ארגנירותיי ילרמי לי הה ארבים לה שלבשם לה כי נבעת בי א קרלת ויועת

יי **דען** ייש ועל ער ו

עושה להה גדולות עד אין חקר וכל הפרטים האה לגבי דידן אכחנו המהללים בכפלאותיך ועלילותיך הרבים . אבל לגבי דידך אתה האל דייקא לגבי דידך עושה פלא כלם שפלא אי ולא יפלא מער כל דבר:

יללה ועזה כוראותיך וגוי הכה כודע שלגדולתו וכבודו יתי שבשישיוע האדם מאמרים כוראות וכפלאות או איזה כם מעשה סשיית בעולם. מלות לקפרנה סוא גייכ בפני אחרים כדי שיתגדל שמו בעולם כמו שאמר דוד בשרתי לדק בקסל רב שאחיה כמבשר לאחרים איזה בשורה בך אבשר ואשיניע הלדק שלך בקחל רב. לזה רמו ושזה כוראותיך יאמרו בשיאמרו בני אדם עזה כוראותיך לפני אני לא שחוק מלאומרה בפני אחרים שוה כורלותיך לפני אני לא שחוק מלאומרה בפני אחרים שא וגדולהך אספרכם מפני גדולמך וכבודך אני גיב אספרנה בפני אחרים :

ודונה המספר שנחי השיית ומהללו על נוראותו עושה מיין נוקבין והתעוררות לעירר גבורותיו יתי בעולה וכמו

שלא יהיה ונער על הארץ עד שיהיה אידים בוויש ואד יעלם תחלה ואח״ב המער וויין דברין כמו כן התחלות והשבח הם החעוררות מלמעיה למעלה אידים שנקי עיין כוקבין ומבעוררים אז גבירותיו יהי לעבות כסים וגבורות בעולם ולזה רמז עם ז'כרתי לי תחלתי ישערו שילירתם להלל לשוני ולסבודי בראחיו ולריך קריאה להללכי מקודם כדי לעשות ההעוררות ואח״ב שאעשה להם רליכם להללכי על שעולתי ובשניחם איכם מהרים שאעשה להם רליכם להללכי על שעולתי ובשניחם איכם מהרים בי הלא ולא אותי קראת מתהלם קודם עשייתי השעולות ואח״ב כי יגעת צי אתה יגע כדי להלל ולשבח ולכן אמר בני לסוכות קראת ויועת לא קריאה מקודם להתעוררות ואח״ב עלות

ירמוז עם זו ילרתי לי תחלתי יקתרו ולא אותי קראת יעקב כי יגעת בי ישרא. הכוונת חוא שכודע מ"ש בזוהר ישרא שיר אל. לרווז שישרא מקתרים תהלותיו ישירותיו ושבתיו ושס מלוח לב עוד בשרם ברים משי . ד ארניים ידיעה כמו מ בניין מ

TEON " י. כי סואו נוסה השייו ז דידיה יה מומין וומת . עלתם לדו ני פופ ווונני סים ותמיו ימה ועהת מחו יבוי נדוליתו לכל ונדלמן tob the וכתיב הנוימ בדולמך : הלות למות תם מתלה ות כנומהי 100 101 .

מרנים נו

ם דרכך מי

לל גדול א

13

תהלה לדוך יהי ההושרנה עם זו ילרתי לי תהלתי יפפרו וגוי ואה כראה

שרנוז ואכדא לך בשיוך אככך ולא ידעתני שקודם פי זה

אמר למען עבדי יעקב וישרט בחירי אחר זה אמר ואקרא לך בשמך החדלה קראתי לך שם שנודע שהוא יעקב אבל אככך הוא הכינוי

0 717

1. 10:000

וכיה

דבר כי לב

op hoins

מריין לדק

ולה הוגים

קיליך ולו

b ho the

לך שם חדש יברש ולא ידעתני לומר סביניתי לוום נקראתי ישרא בכינוי שם זה אא ונפני שירוחיך וזווירותיד ומהללך שיר ש שהוא ישרש ולא ידעתני לחודות ולהלל לשוי: ני אר יכלה ועזוז כוראותיך יאמרו וגדלתד אספרכה וגוי זכר רב עוצך וגוי חנון ורחום הי וגוי הכוונה שכל מס שנושם הקצים עובות לבני אדם הכל מחסדו ורחמנותו ולא בשכר קיש להם שחרי אין לברים כלום אלל בוראה והוא בחנם נוון שברי טובותיו על האדם אין מספר מהיותו מבטן אמו עד יום מותו ועל כל נקימה ונשימה לריך לחללו . והנה תראם מיכי טוצותיו אין להם מספר מהם כפלאות ומסם כוראות מהם שובות ומהם לדקות . וסנם אם הים חתץ מהם על כל אחת ואחת דבר בפני עלמו כגון על הפלאות והנוראוה עולות וזבחים ומנחות ועל העובות יחלקו ממונה ועל הלדקות יעבו לי איום דבר סיה כראה בוושלווין לו על ווה שעשה עיוחם אבל מכל הדברים שנישה אינו כי אם מהלל פיהם דווקא איב מה מורה שלא שלמו לו כלום ושקד וחוולה וחניכה עשה עווחם ועדין לדקתו על הם. הם שרמו במם נקדם אותך על טובותיך לשלם לך איזם גמול קהלא ועזה כוראותיך לא רלית דבר שא יאוורו דווקא שבתיהם יודו ויפארו וגדלתך כשאתה עושה עווהם גדולות גיב אספקנה דווקה צפי ולה שאת שום דבר זכר רב טובך כשהעשה רב טוצ לא בקשת דבר כי אם יבינו בסיהם מהללושבח ולדקתך כשאתם עוםה לדקות עווהם לא העורחת אותם בכלום כי אם ירננו בפיהם ואייכ כל מס בעשית עדין הוא חוב ואתה בחנם עשית הייק הנין ורחום הי שהחנינה והרחוננות היא הנה כוויש ניים דסנותי את אשר אסון וכיחוותי את אשר ארחם כי הכל עדין

211 121

מקודם ב

וחקרח לד מ

אכנד סוא מ

יזעתני

ירומיך חמי

ם ולסווני

תך תקמונו

וברי סכוונה:

לו ולחמטת

יכלים וכולוי

זיומו מנמן

10:00

והם נולומן

כם על על ד

מום שולוחות

את יעמו ליו

ו לכל תכל מהל כהד

ה מוום כלוו

ין לתקצו מלו

ם לך להסו

ו דווקל מנו

10 312 01

טהמנה תו

ולדקתן גז

7 ch 17

. 0103 01

תנם כמים:

כי כני ו

כשאר עליכו פעולתיך בלא כלוס וחנס עשיתו לנו: נכאה עם זו ילרתי לי ההלתי יקשרו ולא אותי קראת יעקב וגוי הכוונה על כל טובתי שעליך לא בקשתי

דבר כי אם תהלתי יסערו ולא אותי קראת יעקב אפי׳ בקריאה בעלווא שחם תהלות והשבח ואפי׳ אם היית קורא יווש ולילת עדיין לדקתי עליך ותכסך בושם שברי לא העבדתיך בעוכחה ולא הוגעתיך בלבוכה שלא רליתי לחסדי איזם מוון על שובותי שעליך ולא תאור בשביל שאכי טורח עווך אכי רולה להלל ולשבח שאכי לא אינע ואין בעיכי לכלום בכל מה שאכי עושה שזיגיעה שלי לינכה כי אם העבדתני בהטאחיך הוגעהכי בעווכוחיך שאז בלערך שאביא עליך ישורין קלני עראשי קלני מזרושותי . ועווכומיך דווקא העיגעים אותי ביסודי שאביא

: עליד

רי או ירמוז ועזה מראומיך יאמרו וגדולמך אפתכנס. שמכט כודע אוי לו למי שבשעה שממלל לשמו ימ, וכווכתו ליתמות מבני אדם בקולו או למלול אן ח״ו ששכם הבשר הוא מהלל לסי. והמתשבם ספנימית לבני האדם. ולא תהא כסנת כפוכדקית. והנס אמרו על מלך השיד שטים אולם והביאו לפניו משורר אחד והיה משפר כפלאית הי והיה עבית והביאו לפניו משורר אחד והיה משפר כפלאית הי והיה עבית גמלך לראות אם יערבו לו שירותיו והעלך החזיר פניו מתנו. במלך לראות אם יערבו לו שירותיו והעלך החזיר פניו מתנו. משורו לו למלך והלא טוב הוא אותר למה לא ערבו לך שירותיו מקרור לי לשמעם וכוי לזה רמז ונתות כוראותיך יאמרו כשיטער סלול כוראותיך להיר בטותו נהכולותיך יאמרו כשיטערו מלו לנולות והדרך ולא ליהכות מבני אדם בקול או למלול מן חס ושלום :

ורזה כראה עם זו יצרתי לי עם זו דווקא ישרא מקדושים תהלתי דווקא יסערו ולא להיות להם הכאה מתהלתי. כי הלא ולא אותי קראת הכווכה שאם לא אותי

53

תהלה כדוד

הקריאם שא בעביל הנאתך וובני אדם בקריאם שאיכך נקרא שקראת אותי אז תקרא בשם יעקב עקבה ולצר אבל כי יגצת בי שכל יגיעתך בקריאתך בי דווקא ואין כווכתך לוולוא מן וובני אדם אז תקרא ישרא שיר ששיר שלד לא הוא :

ה׳ או ירלה ועזוז כוראומיך וגוי הנה כודע שוני שיש לו דבר הביב הוא קופר אותו ועוכה אותו כדי שידע

שאם יחסר יחש אחריו . ודבר שאיכו חביב בלא ווכין . שלמי שהוא גרוע אף אם יחסר אין קפידא לזט רווז ועזוז טוראותיך יאוורו בא לווור שכ״כ חביבין עלי כשאשוע עחוז טוראותיך או ועשי בני אדם או וופי ספרים וופני שהם כוראותיך לכבוד גדול זך אספרנת לטון ונספר כדבר החביב בקיפרים ומונים אותו שווא יחסר כך אני מוסר בהם שלא אסכתם כאלו חוויד אני סופר אותם אחת כדי שלא אסכתם נולהלל אותך בחם בפרטות : ובזה ואסבת אח הי אלמיך בכל לבדך וגוי הנה ארזילי

בכל מאדך בכל מתוכיך ובא לומר לפחוח תכחוג בחם כהכסגת ממוניך האחת והיו הדברים האלה אבר אני מליך שיום ארזיל וכי היום לוה אלא בכל יום ויום יהיו חדשים אללך . והנה הממון אם ימכה אותו יומם ולילה לא יקו ממוכין מרוב מביבותו וכאלו לא ראש עדיין ממון מימיו ורואה אותו חדש ולכן אם אחם אותב אח סעם בכל מאדיך שהוא מתוכיך לרך להזשר ותשים כאלו אכני מאיך היום שכל יום מתוכיך לרך להזשר ותשים כאלו אכני מאיך היום שכל יום ויום יסיו חדשים אללך הרבי על לבבך שכמו ממוכיך הוא מנוי ויום יסיו חדשים אללך הרבי על משכח ממוי ברושה אחת קבועים ויום יסיו חדשים אללך הרבי על מבר שכמו מנוירך היא מנוי יעבור אסת יותר והינים מדי כלה מריד היה היה ככן שלא שרושות וכיש זהיבים כושר במכינם ומנושש בחש היי בכל מלודיך שהוא ממוכך . ושכנתם לי הדוד תוליהם מתורדים שלא מאדיך בהות וביו בהכלעה . הרד יודברת בם בשבתך וגוי ובלכתך המצבה בלות אי בהבלעה . הרד יודברת בם בשבתך וגוי ובלכתך

צניח גין ימה סתתי גכל חלוח וגוי ובסכ

זהנה

ו או יו וכינא ונשבח משק הכינות קורא אותם קורא לותם אוריום ואיו

ההלה לרור

29

צדית צין בחיותך בדרך צין כשמשכב צין כשמקיץ משכתך. תכף יהא סממין לנגד עיניך. וכל משבנותיך בו כן תאהוב את השם בכל מאודך בכל ממוכיך לריך שתדבר בם בשבתך וגוי ובלכתך זגוי ובעכצך וגוי וכל זמן שלא תראם כך הארבעם מדות האמורים

אין אפה אותב את השם בכל מאודך :

ודנה בעוה"ר שיש בני אדם שלא די להם שאינם מסתכלים בעבודתם בסבתם ובקומם ובלכתם כל חיום אלא

בם בעח התפלם שסיא שעה אחת לעבוד את השם גם בה הם מחשבים במנוונם ובלרכי גופם ולסחות אותה שעם תחיה ללולה זנקיה כנוו עבודתם עדי ערב שלא יכניסו בה איזם חורם ונתחשבת עבודה . [ל] [7] רוז סי בקר חשונע קולי בקר אערך לך ואלפת כילא שמץ רשע וגוי והוא בא דוד לומר שכל סיום ילא אדם לפעולו ולעבודתו עדי עדב . והתפלה היא בבקר בבקר זמן מועט וזהו בקר אערוך לך . וכל סיום לסעולי . ולפחות לריך להיות ואלפה לשון כקוי שתהיה מכוקם שלא יעבור בה מחשבת עניכי זממוני אלא תהיה מכוקם כמו שיכקו הלחם תח מקל שלא יביאו כלבים וחלדות לגרור ממנו. וזהו אערוך לך הפלה . ואלפה לחוקה בכיסוי סיטב . והטעם כי לא אל חפן הפלה . ואלפה לותה בכיסוי סיטב . והטעם כי לא אל חפן דשע אתה לא יגורך דע . לא יגור במגורך רע שלא אערב הסרים שהם הקלימות מונה לכן אכקה אותה שלא יבואו סזרים שהם הקלימות מונה לכן אכקה אותה שלא יבואו כלבים לאכול לחם :

וביולה ועזוז כוראותיך יאמרו וגוי הכה כשהאדם קורא שנהיו של מקום כמו תהלים וכמו שירת הים זכיולא משבח הבורא וכוראותיו לריך שיקראכה בתכועות שמורים משק חריזות ואימה. אז ככנסים בלב בזמעיהם. אבל אם קורא אותם בעללות ובנמיכת רוח בלא זריזות ומשק אינה כיכרת קורא מותם בנולל בקריאתם מאחר שהוא כמו מתכונכם בלא חשת זאריזות ואינה נבכקים בלב שומעיהם שחוא בעו מתכמנם.

נסש השני. יוסב את מי שמודדט: בתך ונויונלי גייד ביי גרי

יולה בו

230.72

וונתך נאי

לך לא הוא נודע שויים

יוסו מיו

בלח מכין...

מ וכחמו

נהה נולור

וד לכנת מו

ועוכים אומין

י המיד לני:

103 003 78

1000 1001

מר לפחום ב

סאנם אמי

ס ויוסיסו ונ

יויס ויינס וי

ככנמון עדעיוד

בכל מחדיך ה

ד מיום מו

ממוכך האו

ונים למתקו

נה מאומנו

ביב אוורה. אוויכמס ו

עוד

שם אדכי בשלמוני וגדולחי כ וגדולחי כ וגדולחי כ בשוחי לרק בשוחי לרק וגרי להים שבתי לי

ino IN I

בשסקנים יו תכווה כזים מינחש שתיו מינחש שתיו נעשו לו עד עשרה כקים עשרה כקים כלולים כשתח סקרי והכתי לו שיות בדולה

אבל בתנועת זריזות שווראם כאלו כרחע וכרעד וברוב חשח הריזות והדברים יולאים מקירות הלב . אז אימת הבורא נכנם בלב כל שומעיהם וכוי . לזה רמז ועזרז כוראותיך יאמרו בני העולם . וכל אחד ואחד יאמרו כוראותיך בקגנון אחד . והם מחולקים בקריאתם . ואכי וגדלתך אספרנה . שכשאספרנה והתראכת לאותם כוראות לתראם בתכועות וזכיזות וחשת סמורים גדלתך ורוממותך שחקרחם בתכועות זריזות וחשת מקירות כלב שבזם תהיה גדולתך כיכרת בהם ונכנסת בלבבות כשאקפרנה עד זם רמז והוא קרוב למים בשרחי לדק בקהל רב הנה שבתי לא אכלא הי אלהי אחה ידעה וכוי לדקתך לא כסיתי בתוך לבי אמונתך ותשועתך אמרתי וגוי הכה האדם יראה לעיניים והי יראה ללבב . והכה מלך בייו כשאתת מקתר עמו אפילו אם צשנה פסורך לצך פונה אנה ואנה הוא אינו רואה כי אם פיך שאפילו אם תצרכהו ואתה נוקללו צלצך אין קפידא שהוא אין לו אלא מה שיולא מפיך . אבל הבוחן לבות וכליות בספד כי אבילו אם פיד יטעס . ולבד יסים ככון עמו . הוא אינו ווביע כי אם בדברים סיולאים וון הלב . והוא שאוור בשרחי לדק האחת כשאסשר הלדק שעשיתי לא אספרכו כווו שאני מתכמנס ומתעלל אלא כאדם שיש לו בשורה טובה לבשר לאחרים סוא מבער בזריזות ובעמחת לבב וזם הוא בערמי לדק . כתו תנועת המבשר שלא מליני מבשר בתכועת עללות . אא יבשר בתכועת זריזות וחשק . כן אני בשרתי לדק . השנית הנה שתתי לא אכלא היאהי אתה ידעה שכשאני ווספר לדקך לא כווו הווקשר לגייו בשפתוהיו ואין קפידא אם לבו בל עווו . אבל אתה הביחן כליות .הנה שפתי לא אכלא ששפתותי ווספרים ואתם הי שהי אתה ידעת מה שיש בלבי ובמלפוני לכך לדקתך לא כסיתי בתוך לבי . כי מלבי אני אומרה ושפתותי ולבי שוים כי כמו שלדקתך בשפתותי כן לדקתך בתוך לבי . כי עיייז אמונתך ותשועתך אמרחי בצוה אני צשעה שאספר תבועתך כאו אמונתך

תהלה להור

ב"כ אורתי עווה שתכנס אווינתך בלב כל שווענה . שתנועת אוירתם וספורם בשפתים ובלב אני ווכנים אוורתך בלבות בני אדם וזהו אווכתך ותשועתך אורתי ביחד :

73

עוד ירלה בשרתי לדק וגוי אומרי בשרתי לדק וגוי הוא שכודע מיש בתפלת שיהו לדק מלכותא קדישא שם אדכייי. והלדק הוא דיכא דמלכותא דיכא ואוקידת עלמא בשלהוצוי ובדיכוי דלדק כמיש באדרא. והכה אמירת שבחי הבורא וגדולתו הוא ממחק הדין וסמת המלך שככה כמו שכתי לעיל. וגדולתו הוא ממחק הדין וסמת המלך וכשמתמתקים יורדים להם גי שיהי מתסתברים עמהם. ויהיו כלם שליו

ג׳ שווא שלים יאהלוההיאם וכוותקים הדיכים שבלדק . לזה כמו בשרתי לדק אכי כוובשר ללדק העליונה בשורה : והוא כי הכת שפתי לא אכלא ר״ת של״ן שלשה שווא שלים ג׳ סויואה זגוי שהים שכשאכי ונספר בשפתי שבחי הבורא אכוין לווחק ג׳ שסי״ם בג׳ ההויואת כווסשר ר״ת הלא שפתי לא אכלא ובזה חוות

המערך שככה . והוא בשורם ללדק העליונה : המערך ינלה ועזוז כוראותיך יאמרו וגדולתך אסתרנה הכה כתיב גדלותיך וקרי גדלתך . הכה כודש כשמקצ״ה עושה כם לאדם אמת שנראה כם אי אבל סוא כלול מכמה כשים והקצ״ה עושה הרבה ואומר מעש . שהכה ארי״ל שינתש שחראה שנעשש לו כם אבל כשתשרע הכשים כמה כשים פינתש שחראה שנעשש לו כם אבל כשתשרע הכשים כמה כשים כעשו לו עד שניליל . ואם היו מסרים לא סיה נילול . וכן קריעת ים סוף שהוא כמכה כם קריעת ים סוף לנס אי . אבל עשרה כסים כעשו לאבוחינו צים סוף. ובזה כמה כסים שהם כלולים כם במוך כם אין מתשר. וכן בכל כם וכם שישתם השי״ת לאדם כשחמקור בהם ממלאם כלולים מכסים שלחם כשתעשם הקרי והבתיב גדלתך גדלותך הכיונה שנראם עלה גדולה מי היא . בא הכתיב וגדלותיך אסשרנה לשון רבים שכולים אי היא . בא הכתיב וגדלותיך אסשרנה לשון רבים שכולים

ונרעד ונחני לימת סנוואי יראותיך יאמת בקננין אחד mbEDE . D. ם הכיזום ומ ושות זריות: מס ווכנסת ש בשרהי להם ז ינות וכרי לדמה רי כנס סוומי כשאמת ממוי יונם סול לש כי בכבך לקש סבומן לנות כ וים נכון מוו וסום בחוום . חקסנט מה: בורס מנה ב ה הים נעותר ות עללות. אווי . ספנית הנון לדקך נה נל ממו ושבתותי ותי במוכי בכך מי זם מותי ונני. כי נויין לה ינתך טומה

כמה גדלות ונסים סרבם. אתם שאין בעיניך לכלום תכלול הכל בגדולם אי . אבל אכי לריך וגדלותיך אספרכה אפתר אותם בפרטות ואראה לכל כל גדלותיך הרצים הכלולות בה . [ביה] גדול סי ומהולל מאד שתיבה גדול מירם על החסדים שעושם. עושה גדולות וכשאתם רואה גדול הי שעשה איזה גדולה והסד בעולם לריך שנהללהו מאד מאד מהללים הרבה . כי לא גדולה אחת היא שהרי ולגדולתו לאותה הגדולה האחת אין מקר. אין לם חקר ומספר שכוללת כמה גדולות שנסיו וכפלאותיו כלולים

כל אחת ווכווה נסים כאוור :

כורא ההלוח עישה פלא . אמר תהלות לשון רבים. זבוה ופלא לי יסיד. ושואס ווכה לומרשעל כל פלא ופלא אי משלאיו לריך לו תהלוח הרבה אין נוקפר . ולא תהלה אחת מאחר שכל פלא שלו כלול מפלאות רבות . ובראר שרמו אחת דבר אלהים שתים זו שונעכו וגוי ולך הי חקד וגוי הכוונה אחת דבר אלהים שכל נס ונס וכל פעולה וחסד אחת שדבר אלהים וכתב אותו בתורה . ולפחות שהים זו שמענו ממנה שילא מהאחת שחים שלפחות האחת שלו יהיה כלול משתים כם צתוד נם שכל חפד ונם אחד כלול מצי נקים כשחחקור צהם . והוא קוראו אחת הפך הבייו שאומר שחים . ולמרבה אינו עושה כי אם אי והנועם כי עוז לאלהים שבידו הכח והגבירה . ולגביה דידים אינו לכנום ולכן אפיי שמוא כלול קוראו בכם אי . ובי ולך הי ססד וצוי גייכ כראה השלוווך אחת והוא כולל כווח חשלומין שהרי האדם עושה מלוה כללית ומלבד שתתו לו שכר מכום אלא גם שכר שמחם כנגד שכר מלוח וכן שבר המחשנה . כמי שכל המעשה . הפך הצשר ודם שאפילו כמו שאמר אינו נותן וכיים לא ימן יותר . לזה רווז כווו שאחת דבר אלהים שכנגד כל כם אי סכתוב בתורה לפחות הוא שתים . ולגבי דידך קוראו בשם אי כן לך הי חקד הגדול ולפנים וושורה הדין כשחשנם באים כמעבהו . לא אוור תשלם מעשהו אלא כמעשהו שתחפש

ני סוויאים וכווכת המו חסו השנס אן ידת Db. נהבור לו לשמוצ לכו רלה סיסיו כמד סויים יתורם סגווו וילוד האדם מויים לדכיי נרמו סויים לריכם לסיום הויים שהוא מקושים כנוד זיין . ועוד סי מניעיולכן כש נדנור לי כלח נום רוח סחי קונין שסיל מ נינסווי נדי שיתדו ה niq tà dur שקניה את ישו 18 1

nti eron ia

חהכה לרור

בכוס תנוו

הנה מפנוא

1.03 01)

המפדים לב

חיזם גדולם:

10 17. 03

ומהת מין מקי

ונפלאומיו ני

שמנ כל מהו

in bbi . :

TYPINT.

סדיוניי קטומו

למת שונו וו

ומכנס מתהו

ול משחום מז

תמקול נוס.ו

רבם משטו

. IT. IT.

1.6 053 167

ום וכום מנו

ממוש

כן מנר סוה

כו במו שחור

דבר אלסיטש

דלבני דיוןר

רה סדין מב

: 7 ז אות למווי

לו המלאות מבחוץ ותהן לו שבר עליה כמעשהו כמו שמחת המלים וכוונת המחשבה וכיולא שהקבע לו עליה שכר במליה עלמה . חסו חשלם לו מנחיץ כמעשהו שלגני דידך סכל לאי נחשב : ירמה אחת דבר אלהים שתים זו שמעכו . דורה ארזייל 980 אחת דבר אלהים שתיסזו שווענו . הוא על זכור ושמור

בדבור אי כאמרו מה שאין הפה יכול לדבר ולא האוזן יכולם לשיווע דבור אחד שיסיה בי דבורים בבת אי . והטעם שהקבייה רלם שיהיו זבור ושוור בדבור אי . הכוונה שנודע שזכור ושוור כנגד הוייה אדניי . זכור הוייה ושנור אדניי ולפי שיורה על יחודם הגמור לכן הוליאם בדבור אי שיהיו יאסדונסיי לאחדים וילמד האדם מוח שישים מגמתו בכל עשיית מליתיו ליחד שם סוייים אדכיי כי זם מגמח פנינו צעסק סתורה והמלות . והכה כרווז סוייים ואדכיי בתיצת זו כי הנה כתוב בכוונות שאות די לריכה להיות (י וזי והעוערת ווחברהן . כי הנה הואיו הוא שם סוייים שהואיו היא הכולל עם הוייה בקוד בריח התיכון בחוד סקרשים כנודיו . וסזייין הוא שם אדניי שנה דין מלשון כלי זיין . ועוד היא כקי בת שבע שהיא שביעית כנגד השבת שהוא שביעי ולכן כבאוור אחת דבר אלהים וגוי שהוא על זכיר ושוור בדבור אי כאוורו כוושוייל בא לתת טינם לווה בדבור אי כאיורו לזה רווז שחים זיין שונענו ולא אור זה . הכוונה כדי שנשוע שנבין שהיא ליחד הוייה אדכיי שכרוהו באותיות זו כאחד . ובן עם זו ילרתי לי . קלא ילרתי ובחרתי באונוה זו כי אם כדי שייחדו הוייה אדניי במעשיחם ובתורתם הכרומים בזר ולכן לא אור עם זה אלא עם זו וכן עם ז"ף קנית שאתה נוש שקנים את ישראל לחלקד ולגורלד הוא כדי שייחדו הוייה אדכיי הכרווזים בחיבת זו :

ירלה ועיוז כוראותי, יאמרו וגדלהך אספרנה . 18 T זכר רב טובך יביעו וגר הנה ארוייל יקדרארס שנשו מונכות של מקום ואסייכ יתפלל מכלן ממסה ואסתכן ש סי וגוי שבם

1

תהלה נדוד

ביוני ריג. מר לחיכ מניון ריג. מר ע סענצי .וס ורסוע טענצי .וס ורסוע טענצי .וס גנסבלה ודבר ולהם ערים י ולה כה זין ולך סי סעד כי וליב לון לי כמ וליב לון לי כמ

ובנוך מסו

שניק לחות לוחת לוכיו שולו מקיח ידיו וחולם שיביו בקול גדול וכן כ לשנים ביניוקי הכ לי לאמת צור לקור לי לה מאלומר א. השתאלו למה השילומר א. ה לש הסידאם יצי

18

להחשלל אור גדלך ואת ידך החוקה אשר וויש . הם כנוד גי ראשונות ואחייכ אוור אעברה כא וגוי והכה בזוהר אוורו על פקרא דוד עלמו עבד ג׳ פעמים במזמור הפלה לדוד הטה אהי אזכך וגוי שאכתכו אימרים מזמור זה בכל יום .כי השוא מאם אדוכו משנח ומברך ומהלל כעבד כרבו ואחייכ שוא לרכיו כענד המצקש פרס מרבו ואחייכ חוזר ומשבח כעבד המקבל פרס מרבו שאחיכ גייכ מהלל ומברך ומשבח והם ככגד גי אחריכות של העמידה שחם ג"כ הודאות ושנח . והנה תראה כמה הפרש ניו מדת הקצייה למדת בייו כי הנה בייו כל מה שמשבחים ומחללים ומברבים לא יתן כי אם מקלת ככגד מה ששבחותו וברכותו אבל סקביים אותר לאדם שאל מתכי ייג מיכי שאלות שהם האמלעיות ייינ מיכי לרכים והם כקי יייב אמלעיות שלמלשינים בימי ר"ג תקנות . ואני איכי רולה ממך להודות לפני ולשבחני כי אם חלי מה שבשת שאתה ששת לרכיך ייצ מיכים ואכי שתה בי ראשונות וני אחרונות שהם ווינישנת והודאה חליוווה ששאנח וכלם נקראים ווין אי של שנח שהטעם ששלושה ראשונות כאחז חשיצי לפי שהם מין אי של שנח והודאה משאייכ שלוחיך מינים סרבה . ולא עוד שא הם כפלים על פרטות ההודאות שהם ששם . לזה רות גדול הי ומהולל ברכת אבות וכוי וגבורותיך יגיהו אתה גבור ועזיז כוראיתיך ככגד אתה קדום והם ככגד הגדול סנבור והכורה . והם קידור שבחיו של מקום . ואחייכ זכרונ מובך יביעו לשון שאילה אם תבעיון בעיו שאחיכ שואלים ייג האתלעיות הכיללים רב טובך לבכי ישרא ואה״כ הוזרים ולדקחך כשקבלו לדקתך כעבד המקבל פרס מרבו שאחייכ ירכנו מוזרים ומרכנים ומשבחים לשם כבודך בשלפה אחרוכות . ואמר בשבחים ונדלות אספרנה לי יחיד ובשאלות הלרכים אמר זכר לצ טיצך יציעו לי רצים והכה וויעיע רצים מכים שגדולחך שאכו משבחים בתפלתיכו היא אחת ושאלת רב ניובך פי שנים אכתנו שישים ששו עשה ושו ייצ מלבד ולמלשינים שחקנום

תהכה לדוד

23

ציעי ר"ג . מרוב החקד והחוולה שיש לך עם ישרא הההו שאות אח"כ חכין ורחום הי וגוי לידר רעח אחת דבר אהים שתים זו שעיצני . והכה חיבה שעיצו לשין קבלה כמו שתרגם כעשת ורסמע כעביד וכקבל . הכוונה שהקב"ה דבר ורלה ממנו אחת. האמתו קבלכו ממכו עישים שלים ערלה לעבוד אותו בהפלה ודבר אי לעלמו לשבחו ולמודותלו .ושתים דהיינו על כל אחת שתיים קבלנו ממכו שהם שאלת לכריכו צי"ג אמלעיות . ולהם רמו ז"ן שמענו מסתר י"ג שהם י"ג אמלעיות עם ברכת ולהם רמו ז"ן שמענו מסתר י"ג שהם י"ג אמלעיות עם ברכת ולמשורים וקרא השבח אחת שכלם מין אחד של שבח . ואכחנו ולמשורים הקד כי אחת המים כמשיו וחפדיו וחיש אחייכ ולך הי חקד כי אחה תשים לאיש כמעשהו. מכוונה כשאתם משלם לאים כמעשהו ולא יותר ג"כ הוא חקד שכנים ואת על מכים ולאים לאים כמעשהו ולא יותר גייב הוא חקד שכל הוא שלד ולאים לאים כמעשהו ולא יותר גייב הוא חקד עכול שלח שליה ולאים לאים כמעשהו ולא יותר גייב הוא מסד שכול מולים בשלים ולאים לאים כמעשהו ולא יותר גייב הוא מסד אחת למת שלד

של נוקום נוקירות לבו :

וכמה מהזמה יגיע לאדם כשאינו מכוין בברכת אבות וגבורות וכוי ובשאר שבחיו של מקום כיש באבות שלריך לחזור לראש כאו לא התפלל .כמה ישגהו בושה כששוא לדכיו שואל מקירות לבו . כשאומר פותח את ידך פותח שתי ידיו ותולה עיכיו לשמים ללורך מזונוחיו . וכן חכנו וענכו ליעק בקול גדול וכן כמה דברים שהם ללורך האדם . אומר ושואל אותם מעמקי הלב . ובברכת אבות שהיא עיקר התפלה לא שם לבו לשבח מקירות סלב . ואומרה בלא לב מן השפה ולחון אוי לם לאותה בושם . לזם רמז ולא אותי קראת יעקב בתמים שקריאתך ללרכך לא הייתה אותי בתמים . שקראת אותי בתפלחך לתת שאלותיך . ואיכ דווקא יגעת בי דייקא דבר סנוגע לי שהול שבם ההודאה ויגעת ולא אמרת אותו בכווכה מעמקי הלב ולא

שמת לבך :

יכלה ועזה כוכאותיך יאמרו וגדלתך אקשרכה .

י וסנס צוומר ל חשלם לדוד מ כל יום .כי סא ולסיכ מוא לה ביננד המקנל בי ככבד בי למיי ה תרחם כמסה מה שמשנחים: ימוסונה משנמוטי ינ מיני כאוי ב אמלעיות מי ד לסודות למי רכיך ייז שיניטר זוסודמסמימוו שענושה משח ה משחיכ שוד ברטות המולי זנות וכרי ונשה קלום והסנגו ל מקום . ולחי מיו שחמינ מי ש ומהיכתומי כנו שאמינ יוש לתכונות ואונ ות הלרכים " רבים מנים ג אלת תב מתן ו

13

רבמבשינים ב

2. 6.11 70

שנה כודע שבכלל ולא קורדום לחשיר בהם היא כשהאדם הוא בקולר לב ולבו מר. או שלא יוכל לישן. ורוא לקפר איזה מעשיות של כפלאות או יקפרו לפניו כדי להשתעשת בהם לענג עלמם. שלא כהוגן הוא עושה אלא כל קפור מעשה כירא שצשה השיית בשיקפרנו לפני העולם. או כשאחרים מופפרים לפניו תהיה כווכהו לפרסם גדולת הבורא ולא להלא מקפרים לפניו תהיה כווכהו לפרסם גדולת הבורא ולא להלאתים מעשועיו. או להכאת שעשועי אחרים. שבזה יהים קפורם מעשועיו. או להכאת שעשוני אחרים. ואדרבא עכוש יענש מעשה שבהי השיית וכוראותיו קורדום לחפור בהם להכאת בני מדם. וכן ארזיל שנעכש דוד על שאמר זמירות סיו לי הוקיך. שקרא אוהם זמירית. כאדם המומר ומכגן להטיב לבו להכלתו בני ולתעכוג גופו . לזה רמז ועזות כורלוחיך יאמרו כשיאמרו בני הסעולם כת כוראותיך ומעשים שעשית ואשמעכה אני וגדולחך אספרכה. לא אתפרכה כי אם לשם גדולתך שיתבדל שמו

באמירמס. ולא למכאס אחרת בשום לד כלל : ורוברה מאדם שיש לו דאגות בלבו. או איזה לרה או לער ישנות בזכרו שהיא לעובתו . עייד פלקי הי אורט נפשי . ואשנות שאכי חלקו ודבק בו ולא ידאג בשום דאגה בעולם אמיי בשעת תיתה . וכשיהים לו איזה לרה ליזער וליזיל כמיש למיי בשעת תיתה . וכשיהים לו איזה לרה ליזער וליזיל כמיש מכיה מאן דשקלו גלעיה בדיכא ליזער וליזיל שנילול מחובותי בגוני עלון דשקלו גלעיה בדיכא ליזער וליזיל שנילול מחובותי שסיה חייב ופרע חובי בדין . כן האדם אפיי שיבא לו לרוח מסיה חייב ופרע חובי בדין . כן האדם אפיי שיבא לו לרוח מסיה חייב ופרע הובי בדין . כן האדם אפיי שיבא לו לרוח מסיה חייב ופרע וליזיל מטעם פרעון חובו להשייה . וכן לא רבוח וכעות ליזער וליזיל מטעם פענעשה לו לא ההיה שמחתו זלחעכיגו באותו הטוב או הכק שנישה לו אלא חהיה שנוקתו בנקים שנעשו עמו שנחברל שמו של הקבייה בעולם ובריבוי מובות ישמה על קיום עלות שיעשה בהם ותורה שעוקת בה בהרחבת סלב :

לוה

רמו לדוד אודך בכל לבי כגד שהיה אומרך וגוי אשתהוח ש היכל קדשך ואודה את שיוך על הקדך ועל אוהיך

כי הודוח של כ כווימו בול . ו ארד בכל לני 1 19 39 proc misho הרמה . כמין כוים במוח ב חביי שהנהגה דמקיים לגלישי כשלנוש ל כיכ כשלניא לסודות ה . משים שמי . ה שור שנחגדל שו חסדך תגדל אני סי לרוסה בהרח 18 71

ברחל של אחת כ דידם של השייח ו שדלים ישיח . דידלים עשים . דידלים עשים גבור מילות בכיק שלים כאר סם שלים כאר סם שלים ובלים עשים לא שנים כלים שלים ובלים

תהכה לדוד

60217 200

שלא יוכל ליש

ברו לפריו כרולה ום אנא כל קטוי

שולם . לומ

הולת סנונא ווא

100' 0130 . 0

ומדרבא מייו

כחתור בהם נחו

זעירות סיו ניו

ומשתענם אוי ז

כי הגדלת על כל שווך אערתיך . אומרו כנד לסים אזמרך מת כוונתו בזה . ועוד מהו על כל שמך אינרחיך. הכוונה בא לומר אודך בכל לבי אכי תעיד אודה אותך ואשונה בך . וכיית אודך בכל לבי אבל . הכוונה אפיי שיש דאגה ויגון בלבי ביוני האבלות שהיא עת לרה עבייז אודך גאותם היונים אודה על כל הרעה . כעין העובה . וכשיהיה לי לרות רבות ורשות מדיני שונים שהוא שם שהים גייכ אותר ואיזיל. וזהו כגד שהים אזורד. אפיי שהנהגתי בשם שהים ודיני שונים גייכ אזמרך דהאי וואן דשקליה לגליוניה בדיכא ליזמר וליזיל על שמחת פרפין חובו וכן כשאבוא ש היכל קדשך ואודה את שווך על חפדך וכל אמתד ינון לסני ליו כבאביא להודות לך על איזה מקדים ועוצות או כסים וכפלאות ין יאווו מי שעשים עווי . ההו הסדך ואותך שווחתי היא כי הגדלה של כל שור שנתגדל שור בעולם בווששם כקיך וכפלאותיך י ועוד עייי נדולתן שיו הסדך תגדל אמרתך שהם התורה והמלות שאוכל לקיים אמרת נשים לדמו הי לרופה בהרחבת הלב זהו שמחתי ולם מפני גופי שיחשנג : . מו מיוש יוך או ירלה ועזוז כורמותיך יאמרו וגדלהך אפפרכה . הנה נודע שכל מה שיעשה האדם ובפרע דבר

כייד סנקי סי יהו נשטוות בדול של איזה כה וגבורה הכל ממכו יתי . הנה האדם נקרא לה ליחולה ידים של השיית הפועל בו כמו הגרון ביד החולב בו שכל מה ולייל מאוד שיכלס יעשה . ואיך יתפאר שגרון כוויש הפי ובידך כה וגבורה דם אמי שוון רבידך לגדל ולחזק לכל כי הנה הגבורה היא בידך ואם יוולא איזם ו חוני להיאו אדם שעשה גבורה בעולם הוא נקרא ידך ואתה החולב בו ההו מסטולו שוו זבידך לגדל ולפוק לכל כי שלא אם מרצה תתנפו כשנר עת . כי ני אלו ההו סכה וליכו שורעיים שהוא היה העוליא והנוביא וידו עשתה הקנים נשטי כפלאום לא אור בשום פעם והפעונים לישרא שהוא נשה אא ם והום בד מולה איתם בהשיית אשר בידו הכל וכן כל הלדיקים כולם רואים עלמם כאו הם גרזן בידיו של עקום והוא החולב בהם והאדם ש אמין ויי ליכו עושה כלום . לזה רמז ועזוז כוראותיך יאמרו כשיאמרו איזה כוכאות והפלאות שעשית לא אזכור בה שום אדם הנצשיה על ינל חסדן ומון

20

,3

תהלה לרוד

ידו לומר שהאדם עשה חייו כיא וגדלתך אקתרכה שגדלתך נדר סיא העושם סכל כי האדם הנעשית על ידו אינו כלום כי בידן לגדל ולחזק לכל ולכן אוור דוד הוועיה לפלשתי ואובי באאין בסם הי לבאות אהי מערכות ישרא אשר חרפת היום הזה יקנד הי בידי והכיחיך וכוי וידעו כל הארץ כי יש אלהים בישרא נא לומר שלא האוור אכי יש בי זכות לעשות וולחווה כי אם נתילתן תהים בשביל להי מערכות ישרא אשר חרפה שאתה הפול בעוון ולה אכפי סוופילך חייו כיא שהי ווערכות ישרש וווה שלא גא ככנדך לסלחם אותך אדם גדול וגבור כיא אכי יחוש קטן כמוני כי הלא דרכו של השיית להפיל הפיל ביתוש קען . וכן עיניום צימוש . וכן צן כוזיצה בדרקונה.והטעם כדי שידעו כל צהי עולם כי אין הדבר מצעי שאם היה גבור בגבור היו אווורים העולם היה הדבר בטבעי . לזה רונז היום הזה יסגרך הי בידי דייקא יתוש קען כוווכי ולא ביד גבור סוא מפני שידעו כל הארץ כי ים אלהים בישראל . ויד הי עשתה זאת משאיכ אם תפול ביד גדול וגבור היו אווורים העולם טבע הוא ששני גבורים על כל פרים

קוף קוף אחד כולה האחד :

שנותאות באיצין עסט מתקדים ה וברגע אי . בי מוקים מותקיונו מסדיך למושיע נקות בטותמקיו חוסים

THIS . משומ כפוס מונ דמים לך לדק ידיו ולאי מכל מדום סרסויים בה נעל אלא שהרשנים מ וינה ישכה: הח נמדע ססוסיע נ נהנרים נמזות דירו סופורים לדיו ולא י רומנה ליכראל . ב ימין הי עוסה ו למשל במס משו נכת בזותה היד נרום יכולם לעשוו אל לננך כי סי סו סקדמנו לאי דאים מנסין המדות כוום לפר אורה ותראיו מ: עינים יראס

קותם ירוקים וכ

ברנה מנזור

חיכו כלום כ

171817

נוס סיום סוו

ם אלפים נימו

שמש כי אשני

: 7

הכוראות באויביך . גדולתך אפתרנה . שעשית שמה גדולות ג״ב סחם התקדים הנקי גדולה שעשית נוראות וגדולה בשעה אחת וברגע אי . בי הסכים בבה אי . ולוה רמו הסלא חסדיך מושיע חיקים מוותקונומים ביוויניך מה רבו מעשיך הי כשאתה תפלא חקדיך להושיע החיקים בך . באותה שעה ווווחקווווים העשה כקונה בטונתקיונונים . ולא ביד אחרת כי אם ביוויניך . שתושיע מוסים ותעקה בהמתקוממים סכל בימיכיך :

ואס החמה כמו שכש ומש מי רווז וירא ישראל את היד הגרולה אשר עשה הי ולזה אכי יחום הי בוולרים הוא נודע ווים בתשלת אליהו דאית לדת וווששע כפוס עובדיהין דבני נסא ודין איסי גבורה וכוי אבל לאו ים קמן . וקו דאית לך לדק ידיעא דאיסו דין ולאו משבט ידיעא דאיהו רחוני יםידעו כלני ולאו מכל מדות אלין כלל . הכוונה שהימין בעלמה שהיא סיו מומתיו סרחמים בה בעלווה נקווה באויבים שהיא לא נשחנית לעולם . יקנק סי נדי אלא שהרשעים מהתכים מדת הרחמים למדת סדין . לזה רמז זידעו כל הזה ויכא ישראל אח פיד הגדולה שחיא יד החשד שכקי יד הגדולה כ אם משולדי כנודע שהושיע גה את ישראל גה בעלווה אשר עשה הי בנורים מומ במלרים נקונות ויראו העם את הי בראותם שהאדם הוא הונהפך סרחונים לדין ולא ים שכוי בעליונים כלל . לזה רווז יווין שי מכסומדת ביוו רומוום ליסראל . שהיא הימין הגומלת חסדים טובים בם בעלמם בה מולכה עד ימין הי עושה חייל לאויציו שהם המהתכים הימין לשמאל mb attim a לפעול בהם פעולת השואל במעשיהם וכן יוניכך הי. כאדרי ידו סלמוו בכח באותה היד בעלווה יוויכך הי תרצץ אויב . מה באין tr 63 03 3 בריה יכולה לעשות . והגד רוח הפי וידעת היום והשבות י הפניסניו אל לבבך כי הי הוא האלהים בשווים ווועל וכוי. הנה כבר יולים . נחנ הקהווכו לאו דאים לך לדק ידיעה דאיהו דין וכוי עהם הוא זביד ממנט מ מנהיג המדות בוופעלו ובהם לא יש שכוי כלל . בישר להשמש ל וכן מהיו אשר אורה ומראיתה לא ישתנה כלל . והנה האדם כשים לו ומסדים לו כאב עיכים יראם אותה בווראה וושונה וכן כשיש בו קדחת יראם ם נוכמים ב סשמש ירוקה וכן עזיה כפי שנוי המולי שבי יכאם השיש ומס שנה ו

תהלה גדוד

עראיתה עשונה אצל השנוי אימי כיא צו . והראיה שכשהיה בריא לא ראה השונש עשונה עימיו . והנה אראיל שהשונש נקי יום כי לכן היום נקי יום עיש השונש שצי וכמיש עיש מכח כיום מכירה ברורה כשמש . וכן קראו אותה חזייל יומא במיש כי האי הירגא דיומא . וכוי כמו כן הקצייה נקי שמש כמיש כ מאי הירגא דיומא . וכוי כמו כן הקצייה נקי שמש כמיש כ מאי הירגא דיומא . וכוי כמו כן הקצייה נקי שמש כמיש כ מאי הירגא דיומא . וכוי כמו כן הקצייה נקי שמש כמיש כ מאי הירגא דיומא . וכוי כמו כן הקציה נקי שמש כמיש כי מאי הירגא דיומא . וכוי כמו כן הקצייה נקי היום כמיש כמיש כמיש כ האי הירגא דיומא . וכוי כמו כן הקצייה נקי שמי הצל הס לפי ובמראיתה . ואז עייז והשנות אל לצבך כי הי הרחמים האלהים הי האלהים והנהגת הדין והרחמים הוא מהתחתונים ושנוי שיש מחליכה והנהגת הדין והרחמים הוא מהתחתונים ושנוי שיש מחליכה והנהגת היא לא כשחנית כי אם עיניהם נשחני

זכר רב מובך יביעו וצדקתך ירננו : א׳ הנה האדם כשהוא מדצר הדצרים יולאים אשם הויים

שלוגם דצורו כנוגע בשם הוייהם בפכימיות האדם ואוי לו למי מעוע המתום בפכימיות האדם ואוי לו למי בצית הכסא אפיי עאיכו מדבר דצרי קדושם כי הנה תחלת הדיצור בצית הכסא אפיי עאיכו מדבר דצרי קדושם כי הנה תחלת הדיצור יולא מהלצ שעלה בלצו לדצר. והלצ רמו לאוח יי של שם הויים, יולא מהלצ שעלה בלצו לדצר. והלצ רמו לאוח יי של שם הויים, נקרא כלי הנגון סמפונית צדכיש. ומכניסין הקול בקנה. והם נקרא כלי הנגון סמפונית צדכיש. ומכניסין הקול בקנה. והם ירמו להי הראשונה על שם. והלשון שלו רמו לוי של שם הויים. הכמו להי הראשונה על שם. והלשון שלו רמו לוי של שם הויים. הכמי הויים. ואיך ידצר האדם דצרים מכופרים. והוא משתום הכרי סויים. ואיך ידצר האדם דצרים מכופרים. והוא משתום נכלי כגון מיוחד שיו והוא שרציניו של מלך מי יערצ ש לצו לגשת כלי כגון מיוחד שיו והוא שרציניו של מלך מי יערצ ש לצו לגשת למגן צו לפני שוכאי המלך והמשל מוצן מאליו כי לא כתן הפה לדצר כי אם דצרים הלרכים למצודתו של השיית וללורך מזוכותיו שלאף הם גורנים לעצודתי. וכתב ראשית חכנה עיים שזיש כננו

לדיקים נהי במוזה בנוחה כב טובד ויב לרבי הם מכ D . CO'D3 ומתך מהומי בכיו ובכומי ולוה כמה כממה הזהה וחיד ל יניד מסומיך 13 73 73 6k 7003 73 6% כסמד אסים אבים מכוונם מהלהך נגווכה

11 2

לבב. וכמה מ

סצין כרים ה

א נהנים מקי

סים מלה הסל

רע עין חס ס

כזה שלא ירש

סירה לצר כ

10 37:0:02

COYE COM

תהכה לדוד

203

לדיקים בהי ולא אור רכו לדיקים לחי מכווכה כשו הם ומכנים בחשם סוייים צעלינו החתום בקול ולכן אור בהי . לזה רווי זכר רב טובך ייביעו (ילדקתך יידכני ריית מין לרווי בשיביעי בסיהם לרכן הם מכוונים ליחד סויים ביים החתום בקול . ולכן אין מביעים בסיהם . כי אם לדקתד סכוללת שבחיך ותידתיך הכקי לדקה ולורך וחוכותיהם הכקי גייכ לדקה . עושה לדקה בכל עת זה הזן בכיו ובכותיו . וחוץ מלדקתך הכזכרים אין ראוי להביע בסיהם : ולידה רווי אדכי שתהי חשמה . לא אור הוייה כי אם אדכיי

קטות גאר טוצרים של פעמי אדם אשם אשר שחי השתה הרומזים להי אחרוכה שנקי אדכיי ולזם אמר אדכי שתחי תשתח ואיך אשתח עי לדבר גם דברים שלא כדלוכך כי אם שי יגיד תחלמיך . ועוד ירמוז בך שהלחי חציד לא אמר לך תהלתי שא בך בד בעלמך בשם הויים . חחלתי כשאכי מחלל איכי מהלל שא בך בשמך שחחים בלב ובריאה ובלשון ובשם . וזה שרמו השי כשמך שהים כן תהלמך על קלוי ארץ מה כווכתו לומר כשמך שהים סכוונה בא לומר כשמך ממש שהוא ארבעה אותיוה כן תחלתך כגמרת ככגד הארבעה האותיות ושמיך חתום בה מחתלת מולאה בה ז

כי או ירלה זכר רב מובך יביעו ולדקתך ירכנו . הנה טרע שלריך האדם לחת הלדקת בשווחה רבח ובטוב לבב. וכונה וואוסה בעיני השם כסנסיכתה בדאגה ובעלבין וברעות העין כיו"ש ורעה עיכיך באחיך וגוי ולא ירע לבבך בתחך לו כי אז כחבים סקליעות עסועלוה וכתיב לא יגורך רע . שרעית סעין סיא ולד הקליעה וחיא הזק לעלוו שברכתו . כחשרת כששלט בה כע עין חה שרות ולי ירע לבבך בתחך לו כי אדרבא בגלל הדבר הזה שלא ירע לבבך כי אם תתנה בשווחה יברכך הי להיך הברים שורה אללך כשלא ישלוט בך רע שין מלד התוורות וכן דוד העיים שורה שיום גדולה . השווה בים על היוב שלין וגיע לו והה הכדבה שווח שיום גדולה . השווכה וגם דוד שלין וגיע לו והה הכדבה ומלום ב כה להיל בסמה סבי וכפיט פיז שבי וכפיט פיז ה לוחה מזל יוול יים כקי טום מ מין טברי לכל פיד בן כי הי סרמה לולוסים הי, ה לולוסים הי, בי לולוסים מי, ה כי לס עינים מי

יקתך ירעו: הברים יונחים שוו ים כחלם ולי מיותו כינון לד זם כי הנסתתוה: כמים יי על שטי כם תכניות הת כיסין הקול נקוו. רוח לוי כל שו הפס מהם שהם מימי כומרים, ומוזה מרו משל למון מי ימתנאה מאכיו בי נאה סקיים ונטודה תכנים נייםה:

תהכה לרור

שמא אבר סש בם לשיון . ו אדם ישל לשיו לילא ולואיג ל ילא ולואיג ל ילא ולואיג ל ילא ולואיג ל ישי ביום סא משיקר להיות וחשש לביי וחשש לביי לידן סבנעם לל לידן סבנעם לל

בנגי מדלה סים וסנה לירך לה סנכלאים . וסו שמוך שנחם . ו שמוך שנחם . ללון יציאיו ישב לום יציאיו ישב מוק ושומריםרנ כניים עיש שמש לום הוו ממלמ והמכלאות שב ולשיב ולדקתך ולשיב ולדקתך

ולוד, כמו

שמחת בהונייק כי לא יזכה לבכייכו . כווישלו הכביא בכך אשר ילא מווך שהוא שלווה העתיד לבנות הבית עכייז בנתינתה שווה לשם שמים שלא על מנח שום הנאה. ואומרו שמחם גדולה . שלריד האדם לשווח בשווחת נתינת הלדקה יותר ושפחת ציח הכנסת המווון בידו בשינת השפינת ברכתו לבכי אדם ברוב ממון כי הנס סירא את דבר סי אדרבא לריך שידאג ויפחד בהשפעה הוורובח שוא יככו מוכיותיו ושוא יאכל מעולמו בחייו שהוא מחלקו לעו״הב אבל בנתינתה ישכיל לבטח עליו . וכן עשה דוד אחר הנדבח ריברך דוד את הי לעימי כל הקהל כמו שמברכים ומודים על הטובח שעת הנאתה . ולכן הודו ושבחו על נתינתה שוכה אותם השיית לתת לדקה. ולכן בזכר רב טובך שהוא הודאתם שנתן להם רב טוצ . אור יציעו שהכה הצעת שפחים היא צלחש כווו כיב שבתים ששפחותיו דוצבות בקול כמוך כמו כבינת המים שכובע בלחש ואיכו מוליא קול . רמה שאין ראוי לשמום הרבה כי אם מן השוה ולחוץ יביעין בביהם שלריך לדאוג וליכא שמא יחסרו מחלקם לעוהיצ כוויש זייל ולכן הרצ עוב יש בו פונה ודאנה ושבח שלו לריך שיהים ען הששה ולמון בדאנה וקול כעוך כאדם הירא וחרד . אבל ולדקתך ירכני בנתיכת הלדקה ירכנו בקול רס בסריכה היא בקול שישווחו בכתיכתה וישבחו וירכנו בקיל ום על כתיכתה שזהו עלו באמת ולא יבא מינה כי אם המוב . דהשלום בעיה"ז ובעוה"ב ולכן לריך שירכנו ולא יעשו ח"ו הפך שבהשפעת הטובה ירכנו ובכתינת הלדקה תרע עינם ח"ו . ואוול ולדקתך ולא אונר ולדקתם כי הכל שלך כי וווד טכל וווידך כתנו לך . הלדקה שנותנים אינה שלהם אלא שלך ולכן לריך שלשמות ירכנו שיתכו אותה ברכה ושווחה שהיא שלך ואחה קושב אוסה שלים לעוהייב :

דרוה רוח ששי הכני ממשיר לכם לחש מן השמים וגוי למען אלפעני חילך בתורתי אם לא . ארזיל אין והיה אלא לשין שמחה והוא בא לומר הכני ממשיר לכם לחם מן השמים תהלה נדוד

שהוא דבר השפעה רבה אבל לריך לדאוג ולירא בתהשפשה שיש דה כסיון . וזהו למען אנסנו הילך בתורתי אם לא שאין כל אדם יכול לעמוד בנסיון השפע כי שמא יפסיד כנודע ולייך ליכא ולדאוג להזמר הרבה במעשה עבודתו אבל השמחה היא והיה ציום הששי אין והיה אלא לשון שמחה שישמח בנתיכם סלקת המוליא לעניים בעיש אז לריך לשמום בסולאתה ולא בהכנסתה שכל יום ששי ישמה כשמוליא מההשפעה לעניים שעיקר נתיכתה בעיש כמו שיתי שמששי סוא יקוד מקיר הברכות ומשפיע לעני שהיא לדק וכאמר בלמני כדמוחינו בנוים ששי והוא רמו על העשיר והעני סכקי ללמינו ודמוחילו כנודע שם לריך הכנעה להביא אותם עמו לשונים ודמוחינו ביום ששי מתכה אין לו כלום בכל ההשפעות שלו :

ג׳ עוד ירוות זכר רב טובך יציצו ולדקתך ירכנו סנת נודע שעקק התורה לריך להיות בשווחה כויש

צגמי תזלה היה אומר לרצכן מלי דבדיחותא והדרכתח בשמעתחתא . והנה לריך לראות ולהצין מה הוא מילי דבדיחותא למכמים הכפלאים . והוא שנודע מיש צגמי אין שומדין להתפלל אלא מתוך שמחם . וכתב השיע סי׳ ל״ג מתוך שמחת תכחועין של מורה . שמוך לגאולת מלרים או שמיך לתהלה לדוד שכתוב צו מורה . שמוך לגאולת מלרים או שמיך לתהלה לדוד שכתוב צו רלון יריאיו יעשה שומר הי את כל אוהציו . שהלדיקים שמחתם רלון יריאיו יעשה שומר הי את כל אוהציו . שהלדיקים שמחתם רלון יכיאיו יעשה שומר הי את כל אוהציו . שהלדיקים שמחתם מזק ושומר שכלל ועושה ללוכה . עוד מלינו שהתורה כקי לדקם לזה רמו חמלה זכר רצ טוצך יציעו שיציעו ויזכרו בפיהם רצ נוצך שאתם עושה לישראל שהם עכיני הגאולה והכקים והכפלאות שישית שמהם וזהו מילי דבדיחותא של הלדיקים נואשיכ ולדקתך יכנו מרכנים צתורה הכקי לדקם שנוסקים צה בשמהם צלמירת הרכה :

לוו כמו כמכדוף עש תכדוף כחמק דוכג מפני אש יאבדו

הכביא בק או הבנתינתה שוו תולה בדולה ו משפטת צים מ ים ברוב ממון כי ד בהשמנה קר יםהוא מחלחולר ישה לוד להג מ כים ומודים על מו ים שוכה מותסט והקנים מנתו ומ ובלחש כווו נינש ו כמים שמתון זרנה כי מס מת ו מנה יחסו או ובכים ודמני ודמנים ומויי ול כמוד כחדם ד וס ירנט נאל בתו ויכש נחי עדנה כי אום ולה יעסו מיונו חרע עינס מיו.ד כי מתך סמוד חבה מלך ולק ז שהיל מון מן השמיטונייו בזיל אין וסטו בס נתס מן ה

תהרה לדוד

השעים מסני אלהים ולדיקים ישמחו ויעללו לסטי אלהיה וישישו בשווחה . כי הנה נודע שכר השווחה בניקק התורה והתלוה כונו מלוה בעלמה תחשב ויותר מונה כוו"ש על אונרם ופוי זסיר בולום קלם כבסנורם . אוונרו והוי זהיר שתישה אותה בזהירות וזריזות המורה שמחה כי מי שאין שמח הוא מתיכל בעשייתה . ולכן אמר זהיר שתעשה בשמהה שהיא הזהירות שאין אחת יודע מתן שכרן של מלית שמא שכר הזהירות והסמוחם במלוח יותר מסמלום בעלמם . הלכן אמר הפי תחת אסר לא עבדת את סי אלסיך בשוומס . בטוב לבב וורוב כל . הכוונה כל סעונשים האמורים לא מפני שלא עבדת את הי. אלא עבדת . אבל לא מבדת בשווחה כי אם בעלבון ובדאגם כמתאוננים לכן אתם דאוי לעונש והטעם לזה כי רצה התעורות והקליפות הם מורים בכיה ויללה ועלבות ודאגה כנודע . והקדופה שמחה ורלון וחדוה . ולכן אם יעשה המלות או עקק התורה בדמנה ובעלבות יהים אחיזה להמורות בעסק תורחו וונלופיו ותפלתו . וכשעופק בשוותה ערחיק כל עארי דיבנה וילנס ולא יסים להם יניקה כלל כי אם וולאה זו חרצה זו כמסקדושה שמחה הקליפה צוכה וכן להפך חייו :

ורונה משלין מולה פשחים והוא ששאי משינות שם מיצ היולא מברכת כהכים ככודע והנה ששאי משינות שם מיצ היולא מברכת כהכים ככודע והנה המשילין מרחיק כל קיא והסתורות כמיש וראו כל עמי הארץ כי שם היוגוי ויראו ממיף רחכם סחסילין עולם חייף קיית . כגד מחכות ליליית שעולה מיף וקייע צחיי סוכר לרמוז שהרסעכם צעשן תכלה . זכר וכקצה . ולכן כראה שלום אמרו צגמי כשראסו צדח מוצא . איל לא קצירא ולכן כראה שלום אמרו צגמי כשראסו בדח מוצא . איל לא קצירא גרכם לריך לרסק את הקלימה קייע ותייף . ואם אחשלב חיי צעלמם לריך לרסק את הקלימה קייע ותייף . ואם אחשלב חיי גורם אני להיות להם תקומה ליכן סיו מן הקדושה כאמור לעיל . לוה רמו כהכדוף עשן תכדוף כהמת דוכג ומכי אש יאבדו רסעים מתכי ללחים שהרש אה צעשן תכלה מתכי הקדושה

דסיבח זם סוי עבודתם וזפו אז ערמיקים המשמתם א לצה בשביל ו באלמים בת

11 17

מנוכם ממפין ימופס לכך או דב מונך יבים חומר להתהח ומתוסביס . ו סיא סינ ובוה ת CD סמני הוא סנו אד לא יע מט עסיסי עמו כ סול כוובתה לום דמו יול מ סדלים . וכן ד טל מקור הנה ידם יפוז מעיי נותום לווים מתרבים והול

ההלה כדוד

iton not

שכר השומה ז

דיוסר מתנה נחי

. לומכו וסיון

וומס כי מי שאון

ומעמה נשמהה

ות שווא שבר הוו

אלכן אמר קשיו

במוב לבב מחוני

ימלה ענדת הום

ני אם במלמו הי

לוה כי רנה מוד לנות ודאנה נוד

יעבה הממח חו

המורות בעקק מ

נחיק כל שאר א

ם עלמס זו מנו

כן לספך מאו:

ימשינה שמפנו

משילין מתחקמו

ום היונוי ויתות

נות לייית משוני

ובלק , זכן ווון

מלואה . השוו

ין קל מנסגלות

trab ob1 . o

מן הקדוםה מ

וכ דוכב ממו

חבלם מסיי מו

XD

דסיצח זה הוא הלדיקים כשישוחו יעלנו לפני אלהים כשעובדים עבודתם וזהו לפני אלהים והם לפניו ותשועשים ושוחים ועוללים אז מרחיקים כל מארי דיצבא ויללה משני הקדושה . ולא תאות ששמהתם אין צה שבר לזיא וישישו בשמחה עתידים לשוש לעתיד לצא בשביל אותה השמחה שבאותה השמחה ששמחו כשהם לפני האלהים צמעשה עבודתו קיצע להם שכר משוש אחר לעוסייב כגוף המלום עלמים :

י ירלם זכר דב טובך יביעו ולדקתך ירכנו . אומרו יביעו סוא שכודע שכתיכה הלדקה היא דומה למעין

סכובע שמשין העומד אין מימיד מתרצים וכל מה שאתם מחסרו יחושף לכך אמרו שפממון הסרונו הוא יתרונו . לזה רמז זכר רב טובך יביעו . אמר יביעו לשון אבע מימך שתהום העליון אומר להתחתון אבע מימך שרב טובך ושבעך תמיד הם כובעים זמתוסעים . וזהו ע״י שולדקתך ירכנו שירכנו במעשה הלדקה

שחיא סיצת כציעת רצ טוצך שסממון חקרונו יתרונו : יזל מים מדליו וזרעו במים רצים הנם מה שעני עושם עם בעל הצית יותר ממה שעשה עמו בעל הציח כי

שני הוא קצת מיין כוקבין כמו ואד יעלה מן הארץ. וצלא אד לא יש מער . והוא קיצת האד העולה כמיש גבי את אשר עשיתי עמו היום . ולא אמרה אשר עשה עמי כי הכה העני הוא כמשתח של המעין שגורם שיתרבו מימיו וצלא זה יעמוד. לזה רמז יזל מים הזלת השפע סנרמז למים הוא מדליו מקיצת הדלים . וכן דרשו ז"ל מהדלים מלא חורה . וכאן אומר שהשפע הדלים . וכן דרשו ז"ל מהדלים מלא חורה . וכאן אומר שהשפע עקור הברכות המורה למים הוא מדליו הדלים והעניים שנל ידם יפון מעיין הברכות חולה וזרעו צמים רצים שוריעת הלדקם כמשלה למים רצים שאם הם עומדין איכם מתרבים ובחסרוכם מתכנים והולכים נמלא סזלת המים והשפע הוא מקצב הדלים

: 0035

ילה יכלה זכר רב טובך יביעי ולדקתך ירכנו . רית

ל"ו שם חוי"ה . הכה כודע וו"ש הווקוצלים שע"י הלדקה וויחד שם הוי"ה צ"ה והוא חיקון גדול על היותו וופריד אלוף צעווכותיו והוא שהפרועה ככגד יי של שם הוי"ה . והי אלבענית הכותן היא ככגד הי ראשיכה . והזרוע של הכותן הוא אלדעית הכותן היא ככגד הי לאצעות הנוקצל צהם הוא הי אחרוכה . לזה רווז זכר רב טובך יביעו ולדקתך ירככו שע"י כתיכה הלדקם לדך לרכן ולשמוח הרצה . שע"ז מיחד שם הוי"ה ציה ככרמו צר"ח יביעו ולדקתך ירככו הפך היותו כרגן מפריד אלוף :

והנה כבר עשיתי שיר על זה והוא בשריון הצרקה קום עדה נא. ואהר תחזה פני שכינה: היה תמיד מכוין בנתינה . ליחר שם הוייה על מכונה . אשר היו״ד פרומה קמנה . וההיא היא בירך החנינה : והואיו הוא זרועך רעננה. ויד עני להא אחרונה : ואיך תפריד בכרזמן ועונה. לשם השם כחמאת הצפונה: ידידי קום ומיזר תקננה . במצוי קך ואתה חי עדנה : לות רמו והים מעשה הלדקה שלום אומרו והיה . הוא

איצמה איז סנול רמול לו 017 . CO יותר מרי סיון 7000 6005 1. 015 bar .00 600 בכימט בזמיתו משת שמת שמת שש קריסה דלים לה לדפי מס מס סו טשי להם מיסד ב מתו למרי . וכאס ולבעת לה מדנה tra como milo ה סביסה כיי ס נה מצטות ומו כה כה כדים חיי לית ומהיב מבילר אן יומה לם לכנת לת י ולא יינכז מ חנל ביקר התכנה הם אסר יציאר ש סלא יבינו סלית ישסינ : ורדי נק נעוסיג וכ נה במחיללנס

20

ארבעה אותיות הוייה שניי הלדקה יהיה שלום ביניהם סביר ויתוד לדי אותיות והם השלום . ובן השי ויסי ביום השקי . כי הכה כודע מיש המקובלים שולית הלדקה היא בניים יותר מכל הימים . שביציש כאמר כינשה אדם בללמכו כדמוסיכו . קחוא העשיר והעני משפיע ומקבל כדמיון זכר ונקבה שהזכר כקרא לנס . והאשה דמות כמו שרמזו . הסתכל בדמות דיוקבי שהיא סוה . בדיוקני עלמה אל תקתכל . שהיא הזכר ורנות בללווכו כדוותיכו שיהיה עשיר ווושפיע . והעכי ווקצל והם ללם ודווות שבבביל זה כברא העולם וכן עיש הוא יום ששי בתיכת היסוד שהוא ששי הוושפיע לעני שהוא בחינה לדק וולכותא קדישא דלית לה נוגרנוא כלום ונונותק דיניה ותהיה נוחיסדת ארכיי עם סוייה . לזה רוח ודייה ביום הפשי שבכל יום ששי אתה וויחד שם הוייה הרווז בחיבת והייה עיי לדקה שאתה כותן לצכי . ובזה והכינו אית שהיא אדכיי לדק הנהי אית כוויים ואשוני את מדבר אלי . ולכן אשת חייל מי ימלא הרמחה למדח לדק כאורה מאלף ועד תיו . והיא אית אלף תייו. וזהו והכיכו את שנישה ני"י הלדקה הכנה לא"ת שהיא הלדק לנוחק דינה צהי אלבעות ואז כקראת לדקה ממותקת וראויה ליחוד העליון עם שם הוייה וזהו את אשר יציאו שוכינים בזה את הלדק הנקי היית ואחייב ונגיאים אותה ליחדה בשם הוייה וזהו אתאשר יציאו: ירווה את אשר יציאו . הנה כל הדברים הווכינים עוציש 98 לשבת לתעכוג שבת אוות שאכילת הגשווי וולוה תחשב

כטצת כתפרו שצת אות שאכינת הגטרי תוא שהיהם . לו . ולא יעכש על תענוגו . פרש הגיהם ולא פרש שצתיהם . אצל עיקר ההכנה שווכין לעוהיצ היא ולות סלדקה . וזהו והכינו את אשר יציאו שלא יעשו הכנה צדצרים שאינם מציאים עותם אלא יכינו הלדקה הכרוות צתיצת והייה ויציאו אותם עוום לעוהיצ : (הייה ושכה הנה הכוחן ורוים כפל צין צעוסיז לעוהיצ . וכן נרות צאותיות שם הוייה י(יי שני יודין יש צה כשחיולאנה שאות (ייד גייב הם י אסרת. וכן הייה שני

TIP23

סומכו וסים

תהכה כדוד

החין . ז׳ זוין . החי אחרוכה ג׳יכ שני החין נמלא שם הוייה כשתולאנו יהיה צי הויות . לזה רמו והיה משנה ששם החוייה הרמיז בתיצת והיה הוא משנה . יהיה צי הויות כשהמלאנו כן כתיכת הלדקה הנרמות בתיבת והי״ה תחים משנה על אשר ילקעו יום יום שיתוכף לך כפליים על מה שנתת כעו ששם שו״ה

הרמח בלדקם במלואן יחים כפליים כן יחים לך : ירלה זכר רב טובך יציעו ולקתך ירנכו . סנה יש 19 שתי בחיכות ברכה . האי כמי בכה אלישני בשמו שביון שהעמידה ידה מלהריק מהאקוך שמן . אז ויעמוד השמן שאםיי שאחייב יציאו עיד כלי לא יריק מאחר שפקק ידו . ויש ברכה כזרכת אליהו כד הקיוח לא כלתה ולפחת הווים לא חקרה שאשילו שוובטלת ידו וולהריק כל זוון שתרלה להריק הוזרח וווריקם לעולם . הוא נתנו טעם מתני שברכת אליהו שרשם היחה ען כח הלדקה וכה אליהו כי הנה כשאוורה האשה אין לי כי אם מעוג ואכלנוסו ומתכו . איל אך עשי לי מוגה קמנה בראשונם ולך ולבכך מעשי באחרוכה . והלא אין לה כי אם וועונ ולפחות תמשת לה ולצכה מקודם ותי אתיך עמך . אינו הייצ ליוות ולחן לאחר אלא הכוונה שרלם אליהו להריק לה ברכה שלא חססק ואף אם כושקת ידם עלהכיק תחזור ותריק לעולם ולייד שיסים צם כה הלדקה גייב . לכן אור לה אך עשי לי עוגם קטנה בראשונה כוונתו שנייז יציא ברכה בלא הפסקה . והנה אותם הימים היו ימי דין ורעב בעולם . והלדקה הופכת מדח סדין לוודהיר כוושייה ניים השקיפה ממניו קדשך מן השמים שכל השקפה לרעה חוץ ווזו לוער שאפיי יהיו יוני דין ורעה עייי הלדקה שנותנים לכהנים מהפכים מדהיד לרחמים . לום רמז זכר רב יעוצך ריית דייו ווספר גבורה שאפיי אם יהיו היווים יווי דין י וגבורה והכהגתם מן הדין ג״כי זכר דב טובך ושפעך יבינו כמנין הכיצי שאיכו פוסק אף מפלקים ידיהם ממכו הותר ומריק ההו ד ל בשיתים צבת הלדקה וזיש ולדקתך ירננו עייי שנותנים הלדקה

בשחם . והכים כיד לליטר ו וליחה וכח וליחה וכח ישבי כלמו הסביר בערות הכובר בערות הכובר בערות הכובר מינסם ה יחך בערו הספות ב

1 11 via co 6) an

וישו הנפיון במיו

מונום בלתוסה

מתקה המחירים

שיות להם דעת

תהלך לדוך

יטל לאו וידל בשמסם . והנה גורתה שלשי אם יהיו הינים יתי דין וגבורה 0000 0000 : כיווי אליסו סוועין על סברכס יביעו ולא יסקקו מימיו סריות כסמיוא

ים משנה מי

נכתה כתו שנהי

כן יסים לך

קתך ירנס . ט

מי ברכת אלימה:

מן לה המיודו

חתר שפסק יוו

במה הונים (או

ומדלה להריקד

סברכת חליטון

כשאוורה האד

ד עשי לי שתמי

להריק להנוווו

ר ותריק נשומי

ד עשי לי שנסו

וממן ומניו

ם הופנה והו

דשך מן סמתי

דין ורעם שיטו

. לוס דמו נו

היו היויס ז

ומפעד ינישו

בו סוזר ומריו

ביי שכותניס מ

רווז הפסיק כי כאשר וושפשיך לארץ לדק לוודו כל 7171 יושבי תבל הוא אומרו כי סים משפע ודין בעולם וזהו

כאשר וושפטיך לארץ. וסיים כי כאשר משפשיך לארץ פית שיך סמנחגת העולם חתיה בשיך דינים עהם הי פעמים דין מחמשם גבורות תרופה שלהם הוא לדק לוודו כל יושבי שבל ע"י הלדקם שעושים באותם שימים וזסו לדק למדו שמלמדים עלמם לעשות לדקם מעוררים הרחמים משרשם העליון הרמה צרית יושני תנל היי שסס די יודין דשם עייב כל אי כלול מעשר עם עשרה אוחיות השם וופפר היי כווספר קדויש שהם שורש סחקד וסלחונים בעליונים הנמשכים בעולם וימי סדין נחפכים לימי רלון ושלום

כנודע:

ירפה זכר רב טובך יביעו ולדקתך ירכנו . סכווכם 18 כי הנה נודע שכשישל האדם מהשיית מוכוח עושר

א אינטיי ובסכוומה לא תהים בווכתו למענוג גופו ולהנאמו אלא מהיה ויך שון. או יכוונתו לתת לדקה ולעקוק צהורה ולעצוד מחוך הרחצת לצ כך אור חן לי בזכות הריוה לעבודתיך ולכך אכתנו אומרים בברכת סוחון כי אם לידך הרחנה העשירה והפתוחה וחונות בריוה אכו שיאלים מווך מווח שלא כבוש בעותייז. ולא ככלם לעוסייב שכשחתן לכו השפעה בריוח ווידך הרחבה העזרנו לעשות בהשפעה כפי מה שאכו הייצים לעשות בהשפעה כדי שלא כבוש מיוך בעוה"ז ובעוה"ב . וכן בבנותו בית אותו בזוהר אם אין כיוכחו ליחד לו ווקום לעסק התורם כאוור עליו הוי בונה ביתו בלא לרק . לזה רווח זכר רב טובך יביעו חיבה יביעו לשון שלה אם תבעיון בעיו . יותכוינה כשבואלין ממך רב טוב לתת לסם מוכות בהרוחה בווכתם שיא כדי שבלדקתך ירכנו שישמחר בלדקה העתידים לעשות ושירננו בעסק תורתך סנקי לדקה להיות להם דעת רחב בשביל שזים אלו שואלין ומוך רב עוב ולא

תהכה לדוד

להכאתם . וליד רמז רחז לבי דבר טוב אומר אכי מנוזי לוולך לשובי עני כושר מהיר יפישית וובני אדם הולה חו בשפתותיך וגוי תכיונה כשרוחש לבי איזה דבר עוב שיתאוה להי לטובות העולם הון ועושר וגוי אומר אכי מעשי למלד אכי אומר שכי מעשי שאנשה בשביל הנייב ההוא היא אינו להנאתי כי אם מעשי למלך לכבוד מלך מלכו של עולם והיה הטוב כהוא לחת לדקה ולעקוק בתורה וזהו מעשי למלך . וכן אגמור בקולה במורח כאלו לשוני ענו קופר מהיר שלא אשקר באמורחי כאלו לשוני כותב וחותם שהטוב ההוא לכבוד מלכו של עולם . ורוח סרודש וושיצה יפיפית ווצני אדם וגוי הכווכה אם תקנה יופי מקיצת בני אדם שתינשה עווהם לדקה וג״ח. ועוד הולק חו בשפתותיך עסק התירה כווו שאוורה שתעשה בהטוב ההוא אצשרך על כן ברכך אלהים לעולם שאם תעשה כעו תואך . הברכה לעולם לא תונים ווציתך שאם לא תקיים תכאך ואנד העושר ההוא . כונו שוליכו באליהו הנביא שכתן לחסיד אי עני צ׳ דיכרים יהכיח צרכה צהם שינילם ויהזרו עד שנתעשר עושר גדול . אבל אחייכ שבקא לחקידותים בא אליהו איל תן לי בי דיכרים שנתתי לך לקחם ונווכו וחזר להיות עני כבתחלה וכוי עיין בריה : ערוד ירווז בזה עשיתי ונשפט ולדק לכל ישראל סמוכה את הרבים אין חטא בא על ידו לכך בל תניחני לעושקי שהם הקליפות להחטיאני צכח הלדק ומשפט שנשיחי עם ישרט דאיכ אם אכי אשאל ממך רב עוב ערוב עבדך לעוב אתה ההיש ערב בעדי באותו הטוב שלא אחטא בטוב ההוא לש וק לחקידותי וואתר שנהכה אין הנא בא על ידו ולכן אחת תזיה ערב בעדי שוא יעשקוני זדים ארורים הקויפות לשלוט בי להחטיאכי מחמת העוב ההוא :

די עיד ירלה זכר כב טובך יביצו ילדקתך ירכנו. הנון ורחים הי. הכה ונדת בייו כשעביו כרח עליו. ובחים לווד עליו קנגורייל. ואווגרים לו זכור כיוה צירחת עליו

מד מנשסה בנדר זי ומו איך יסוח שני סו מקודם . ומדם הם סמורים ליכראל מי ערא טלמר ו סוא מינירים סמוני אליו ויאור לך בנה די סום מארטי הדובה סום אדן סונטים ביי מלחד בעודש בי כולם מבים כש בי כתונים . ולה לה זכ גר הב מהכך בתברה ב למיך כל כלהקים שבו ד בנא עדל הכרמה ו און ומתה מנכה א (אשתהם הרהמים מרח ינטה כפי הכדי הי הוביו סת לנימיקוא . אמר מ פורי סווס ונוי דים נמב כל ישוא . שכשלאביר ו an 620 r 63. w אלהותר אך בוני הווס הונים שהם מגדילים נימוד סמורי ידמיזונד אין ידמיזונד עמנה נח רינהולא יסיה כפרי שם אזרח כי לבן תר

ההלה כדוד

בודב לומר מי

10 076 233

1010 310 737

מנסי לחלד למ

סים מים לינו ליוו

כם וסים מתי

1 . 10 dem: 7

חשקר גאווות וולכו של שלה

כוונה אם מוי

ינית . וטרס

1003 0010

ו תעצה מיון

לה מקיים מל

יא שנתו לתמיי

רו עד פותוו

ו אליסו אלים

יית בני פחו

ששע ולה נמ

כך כל תוסו

ממשישים

בדך למוב לה:

בטיב סמוי

ידר ולכן להו

מקייפים מ

ילדקתד יתני

כשעצדו כוו

כור בהה יוש

: 612

עד שנטשה בגדר זה . הוא אווור אדרבא כייב גמלחיו וערחתי עמו איך יסרח עלי שמגדיל אשמתו כשזוכרים לו טוצותיו שקדמוהו מקודם . ומדת השייית המלא רחמים אדרצא אלו הדברים הם סניגורייא ליבראל . כמו שמליכו בגדעון בן יואש כשגברו מדין על ישראל שאמר ואים כל כפלאותיו אשר ספרו לכו אבותיכו הלא מולרים העלכו הי ועתה כמשכו הי ויתכנו בכט מדין ויםן אליו ויאור לך בכסך זה והושנת את ישראל ויד וודין . שלא די שלא אור לו אדרבא אם הולאתים ווולרים ונהלתים עד היום הזה איך סורחים עלי אלא אדרבא אייל לך בכחך זה בזה הכח שלמדת קנגורייא על ישראל והושעת את ישראל שכסנגורייא הזאת כעשים כמו מיין כוקצין ואד והתעוררות גדול להמשיך הרחמים . ולזה רמז זכר רב טובך יביעו כשיזכירו ויביעו בפיהם זכר רב טובך שעשית עווהם ווקדם ולדקתך ירנט שווזכירים לפניך כל הלדקות שעשית עווהם אעפיי שלא היו ראוים לא די שלא יגדל הסרחון בזה כמו הבייו שא חכון ורחום הי שניייז מחון והרחם שנעשו שו הדברים כמו מיין נוקבין ואידים ל התעוררות הרחונים מרוב חמלתך ורחמנוחך על ישרא . ובזה ירנות הפי חסדי הי אזכיר תהלות הי כעל כל אשר גוולכו הי ורב טוב לבית ישרט . אשר גמלם ברחמיו וברוב חסדיו ויאמר אד עמי המה וגוי ויהי להם למושיע . הכווכה לומר ראה חמלתו על ישרא . שכשאזכיר חסדי הי אשר גמלכו ורב טוב שעשה עמכו . לא די שלא יגדל הסרחון ויאמר אדרצה כמו בשר ודם . של אותר אך עתי התה וגרי ויהי להם לתושיע בזה שיהיו הדברים שהם ווגדילים הסרהון אלל בשר ודם יחיו לחקביה לימוד סכגורייה והתעוררות גדול להללה .

ירמיז זכר רב טוצך יביעו ולדקחך ירכנו. הוא צאר ירמיז זכר רב טוצך יביעו ולדקחך ירכנו. הוא שהנה כודע שכשהקצ״ה עושה נס לאדם או איזה שוצה ולא יהיה כפוי טוצה ומודה ומשצח להשי״ה עושה עמו שנים אחרת כי לכן תקנו צברכת הגומל הוא יגמלך וכוי שעתיד

לגמלך פנים אסרח על סודאחך וזהו לפנים משורח סדין שחדי כסנפסה לי כס או איז מוצה לפחות יהחייב בהודאה על מה שעבר ולמה יעסה לו פעם אחרח. דמי הקדים למי . וסגא הקביח קדם לאדם ושעה לו מקודם עוצה או כס אי וסודם עלים לסלם סאבו עם כל זם יעשה לו אחרת לפי זה כל טוצה אחת של השייח כלולה משחים שמאחק גורמת השנית ולזם רמו זכר דב עובך יציעו כשתעשה רב עוב לציח ישרא יציעו בעיסם שבח וסודאה דמיוצא רמיא עלייהו ואחם ברוב הקדין זלדקיד ידנרו שחעשם עמהם לדקה לפרים משורת הדין שעיי סודטובם ידכו גם למחיד על טוצה אחרת כאו לא עשים עותם מקודם כלום :

ובזה ילמח ספי אחת דבר לסים שחים זו שמעכו וגוי סכם ארזיל שמור חבור בדביר אי כאמרו מה שאין ספה יכולה לדבר. בי עוז ללהים נפלאים ועלומים מעשיו שפני דבורים אומרם בדבור אי שאללו הם דבור אי כמו כן וכך סחפד כפאמה משלם לאיש כמעשהו תשלומך הוא פי שנים כל סחפד כפולה שאללך השתים כחד השיצי שאדם מעשית עמו ושלמת לו מובה אי גורמת לו שנית על ידי הודאתו כאמור: או ירלם אחת דבר להים שתים זו שמעכו וגוי ולך הי מקד

וגוי סכם שמור וזכור בדבור אי כאמרו לומר מחד בשבת לסבחיך שזכאר לשון הום שאם מלא מנם יפה אומר זם לשבת וכוי רכוי רכון בזם כי העוה"ז דומה לעיש . ועוה"ב לשבת וכמו בכלפויטי מחד בשבת לשבתך כן האדם מהחלת ימיו . כל ימי סכותיו הכרמזים לשבת ימי ספול יכין מכות יפות לשבת להביא לעולם שכולו שבת ולא יתעכגו בעוה"ז כלום כי לך הקב"ה למולם שכולו שבת ולא יתעכגו בעוה"ז כלום כי לך הקב"ה חומר שכון של לדיקים בעוה"ב עולם הכלחי שלא יאבדו בעולם הכלס וכתקד . וזהו מהד בשבת לשבתיך לוא רמז אחת דבר שרים שתים זו שמענו זכור ושמור בדבור אי לומר תזכרהו מחד בסבתר להכין לו המנות הישוה מהחול לשבת כמו כן אתה

מושט לן כי סכד יעיו סגמוים לאו 12) אן יונה לסמ סכו כונכה מנת וימים מוציטי צליו וריסי סוס וס הסו מרכז להכו להם דבר ה מאדר למר זכורה ו למנה וכמס הקיד פרטאל ולך סי מקד נוסה מומס סי ו אן אמה קטם גב סמקתנים ב מקניפה המך הביל ו לתר מוחרום סדבה של מומת על הקחומה . ה מה בשותר בנה כסבר טות דור לכים מחים לומר מקציב כקצים כש ומר מהוא ששי על עשה מעשה בש כל מי ומי דמסבוס מ ני חמה תבנס לחים ני משיקב ולא שבר ו ממש שקובני ליו achain TI ונייסנס מרכן

מתנים נו כפלים ה

עושה לך הי חסד כשחשלם לאיש כמעשהו תכין לו מתחלת ימיו הרמיזים לאחד בשבת עד בא יום טשבת ותשלם לאיש כמעשחו בעולם שכלו שבת הכלחי :

70

ירווח אחת דבר אהים תחים זו שועכו וכוי אותו במדרש חכו מותקים וכלו מחוודים. יש לך מך מתוק מזם עכב שבת וימים מוביםואכי אקבע לך שכר לא די שלא יעכש ויאמר עליו זריתי פרש וכוי. אא קובע לו שכר על האכילה והשתיה זההו שרמו אחת דבר אחים שתים זו שמטכו זכור ושמיר בדבור אי כאמרו לומר זכוראת יום השבת מחד בשבת לשבתיך מכם יפש זו לשבת וכמה הקדך גבר עליכו לא די שהמכות היפות לא יהיו פרש אא ולך הי חסד כי אחם השלים לאיש כמשקהו כאו עשה מעשה ממלות הי מולות עשה כי גבר עליכו חקדך :

אן ימוז אמת דבר להים שתים זו שמערו . הנה אמרו

המוקיצלים שיל מלכות לקצח העוצר עליהם יכנס הקליפה הפך הטייל ליע לשון ארור כי תרגום ארור ליט ואם שוור מלאכות השצת שלאחלל לא אצות ולא תולדות. נכנס צעייל אורות של הקדושה. ועליו נאמר כי עייל אורות עליך לעוהייצ. עוד השוונר עצת כהלכתו מוחלים לי על עוונותיו. לזה רמו אחת דבר שהים שתים זו שמעכו שמור וזכור צדביר אי כאמרו לומר שקצע הקציה שבר לשמירת שצח מלחללו שהם הלאווין כמו זכור שהוא עשה צעייל אורות ומוחלים לו עוונותיו. ואפיי כמו זכור שהוא עשה צעייל אורות ומוחלים לו שונותיו. ואפי שלא עשם מעשה בשמירתו כי אם שלא הללו קצע לו שכר על כל אי ואי דאתקוש שמור לזכור וזה שלא עשה שום מעשה בשמור כי אתה תשלם לאיש כומעשהו זה שלא עשה שום מעשה בשמור כי אם ישצ ולא עצר עצירה ואתה משלם לו כמעשהו כי ושבי

עווש שקובע לו שכר על ונכיעתו וגלסללו כגו ועעשה : ערש ירלה אחת דבר שהים שתים זו שווענו כי עיז לשהים וגוי הנה נודע שארז"ל כל ווה שיוליא האדם הולאות לשבת לותנים לו כפלים ואוורו שזהו שרווז בוושכה שבת יליאות השבת נסורת מד בסודלמן יס לוד. וו נק ל-לפיזסל וו כק ל-נדם יסל נדת סמנת בים יסל ולמס נות

THE N C כלמכו מ ועלומים ומה שנים ד קולמי ב יני מחוסו די סודלמו: ד תני תיו רו כומר מה TO GUICH נוסינ (מו 1. 10 1 יפותנקש 1000 רכה מה יור הובוני P 100

שתים שםן ארצע שיליאות לשון סולאם כל זם שיוליא כופלים לו וזהו בתים שםן ארצע אם יוליא שתים נותנים לו ארצע וכן כון עד שלשם אוחיות אחרונות כפל האות הראשונה כמיש הכי מעדת יעים וזהו ברוב סקדו הגדול שלא די שאכל ושתם הכי מעדת יעים וזהו ברוב סקדו הגדול שלא די שאכל ושתם לו פי שנים לזה רמו אמת דבר שמים שהים זו שמענו שנור לו פי שנים לזה רמו אמת דבר שמים שהים זו שמענו שנור וזכור בדבור אי כאונרו וכמו שדבור אי שלך כלול משתים צענין חומור וזכור כןבנתיכת שכרן של שמור וזכור לך הי מקד כשחשלם שמור וזכור כןבנתיכת שכק של שמור וזכור לך הי מקד כשחשלם לאיש במשקהו כמי מה שעשה והוליא לכבוד זכור ושמור האות תכפול אותה לשנים שתמן לו יליאתו שהוליא למלות זכור ושמור בשביל אחם :

ירלם אחת דבר שהים וגוי הנה כתב האריי זלהיה ששמור וזכור שמור כנגד הלילה וזכור הוא כנגד היום. שהלילה סעליה היא לשם אדניי שמור לכוקצה . וציום העליה לשם הוייה זכור לדכורא . ולכן בלילה בולעים וון התחתונה שהיא כנגד אדכייי שמור . וביום מן העליונה ולכן נקרא קעידת הלילה מעודתה דחקל תפוחין קדישין וא״כ לפ״ז לריך להקדים בתורה שוור קודם זכורשכן הוא התחלת שבח שוור בלילה וזכול ביום . ולוום בדברות הראשונות אוור זכור ובאחרונית אור שמור הוא מפני סדר המעלות שזכור הוא הימין הקדימו בתורה קודם שמור שהוא השמש ובתורה כתובים כפי קדר מעלתן זה ימין חה שמש משאייכ במעשה לילה ויום הלילה רומז לכוקבא והיום לוכר לכך קעודת הלילה לשמיר וקעודת היום לדכורה. וכן תוולא בפקוקים וביום העצת פי אי אווד ונקכו לשון זכל ובפי שני עולת שבת וגוי ונככה לשון נקבה . שהוא אוור על קדר סוועלות והקדים סיווין לשוש . והן הרשצ"י ע"ה וונה הקעודות לפי קדר המעלות כנודע לזה רמז אחת דצר אהים שתים זו שונענו שזכור ושנור בדבור אי כאנורו ליחד אדנייי והויאם

אבל החיכה אין בחינה וטו קודם השנת שאל שים שאר שאר שאל שים אין הימקד פונד סיורן הנקי מקד סיורן בנקי מקו

עוד יונה 10220 מנים לקרובם של to atta au וכמו מנס סייה נס מולם לנסלב קטיבי ter in the first נסטיים הדם ביובו כם לרכי ויכה כוצ ארי נכואי כיא כי at to drev lot t to see on forcion מתורהן לום ריה לוח ונו אסים שהמורה ו למים הימי מתיים אי מ נמנוזיה על פס ול יוים אי מונים מר אדרי כמי שאותי ל ק מרום מממכים א ליחתיי על פה סוא

איזטולך מיסבר ול

אצל התיצה ז"ן שווענו ר״ח זכור ושמור ולא הים לו לחקדים צהורה זכור קודם שחרי כי עוז לאהים הכח והעוז של כחלת השצת הוא לאהים לשם אדנ״י הנקי אהים שצלילה מנחיל שמור שהוא אהים ולמה כתנם צתורה זכור קודם ולפן אוור ולך הי חסד כוודצר לשם הסו״ה שלפי שלך הי החסד והוא הימין שהוא החסד והוא שמא לכך כתצם צתורה לפי קדר מעלתן סימין שהוא החסד קודם לשמא וכתצ זכור שהוא הימין קודם שמור שהוא שווא :

ירלה אחת דבר אהים הנה נודע ששתי חורות שבכתב עוד ושבעיים לא כתנו שניהם בכתב כי אכ האחת והשני מלום לקרותם על פס ולא כיתנה ליכתב שא מעעם עת לעשות להי הוא לפי שהשני הורות רונוזים לשם הוייה ולשם אדכייי וכמו ששם הוייה ככתב ונקרא בשם אדניי כל פה כמו כו תורה שבכתב הכרווזת להוייה תכתב ותורה שבעיים רווז לאדכיי שהוא נהרא על פה שכדי ליחד שניהם הקטן נתלה בגדול שההוייה תהים ככתבת . ומחברים עמה בקריאם . על פה שם אדנייי . והנה כתבנו לעיל שתיבת לייך מורה לשם חוייה אדניי שהואיו הוא כינל עם הוייה צריח החיכון כנידע והזייין הוא שם אדניי לבון כלי זיין שבידה מפתחות הדינים דיכא דוולכותה וכן כתב האריי בלירת החית דין וידייין והטיטרת מהברהן לזה רעו אחת דבר שהים בתים זו שמעכו שתורה אי דבר שהים שהתורה מליאה וידבר היש משה . אבל אכחכו קבלכו שתים וזסו שתים זו שמענו תורה שבכהב ושבעים . ולמה אחת בכתב ואחת על פה ולא יהיו שניהם בכתב רמו זה באומרו שהים לייך שווענו שניהם רוווזים לזיין ולהות ן שהם הויים ואדכיי כוו שאורכו לעיל וכוו שההוייה בכתב ואדכיי על פח כן תורות המושכים מהם האחת בפתב והאי על פה וטעם שהאדניי על פה הוא כי עוז לאסים כח הדין באדניי הנקרא שהים ולך הי חשד ולך ההוייש היא החסד ומי בתלה במי הקמן ים היות mb i D המשונה ה 1 3260 77 -othop : TOME N לול מסמיטנ 100 100 10 זכור וסמוי מלומזמנה מן ממון 1 100 J סולכננדו D 0131 . ים מן פיוה כן ממלמו ז לרך נסן מורנגילה במסמנים סקדטינו י מת מול כ מות נח זיוס לת נכני נמן ומום לה 100 1 T 737 D ארנייוה

תהכה כרוד

כתלה בגדול לכך כוחבים ההוייה שהיא חקד וטופלים נימה אתלה בגדול לכך כוחבים החוייה שהיא הודה לאוד ביו איי יהודה לאוד ביו איי :

ירלה אחת דבר שהים שתים זו שווצנו ארויל פעם אווור את השונים ואת הארץ השונים החלה ואח"כ אוור ביום עשות הי שהים ארץ ושונים הזכיר ארץ תחלה ולווד ששניהם כבראו כאחד שילאו בדבור אחד יחדיו מה שאין הפה יכול לספר הזסו קורא אני שיהם יצמדו יחדיו . עוד תחלה בראם בשם שהים ברחשית ברח שהים . וחחייכ הזכיר הוייה ביום עשות הי שהים . והנועם שהדין ילא תחלה שכך הוא המנהג לדיקים המלהן יסורין וסופן שלוה . שתפלה העונשים והיסורין ולצהיף העכוג ושכר והשלום גמול . והנה הדין והרחמים נרמחו בחיבת זו כמיים לעיל . הזיין הוא רומו לשם אדכות ואהים שהם אכלי זיין לעינשים וליסורים והואיו הוא כולל שם הוייה ברים התיכון קוד הרסונים לזה רונז אחת דבר להים שהים זו שווענו . בדבור אי עשה ארץ ושמים ששניהם נבראו בדבור אי מה שאין הפה יכולה לדבר . ואמר ז"ן שהחלה נבראו בדין שהוא זייין ואחייכ רחמים שהוח (י בריאהם בתיבת ל"ן שתחילה בשהים לבד ואח"כ הוייה הנועם הוא כי נוו לשהים תחלת הנוז והכת כיתן לדין להענים וליסר ואחייכ ולך הי חסד לשלם לאיש כוועשהו ולכן קדם הדין להרחונים :

ירעות אחת דבר שהים. הנה ארוייל מנין שהקבייה מחפלל שנהי והעולי והביאותים ש הי קדשי ושמחתים בבית תפלתי שנהי והבלח הבלחי מלחי מלמי השמקבייה מחפלל. ומאי הפלחים לא כאמר שאח משלחי מלמד שהקבייה מחפלל. ומאי מללי יהייר שיכבשו רחמי את כעסי ויגולו רחמי על מדותי מללי יהייר שיכבשו רחמי את כעסי ויגולו רחמי על מדותי מללי יהייר שיכבשו רחמי את כעסי ויגולו כחמי על מדותי מללי יהייר שיכבשו רחמי את כעסי ויגולו רחמי על מדותי מללי יהייר שיכבשו החמי מלמי מתי שלי יהייר שיכבשו המני את כעסי ויגולו המי שלי המי שלי יהייר שיכבשו היה לאת כעסי ויגולו רחמי של מדותי מלכי יהייר שיכבשו החסי את כעסי ויגולו המני של מדותי מלכי יהייר שיכבשו המסי ומניה המסד ובמיה הכמוים ואתנה כבצע הי לפנים משורת הדין ומניח שמילין שנושים התעוררות. לפי שיבראל למי מפילין לומר שיבראל התחלה אש ממביכים הרחמים וכוונת התפילין לומר שיבראל התחלה אש ממביכים הרמנים וכוונת התפילין לומר שיבראל המסילים לומרים המשוררות.

חדוקים במחבבה לתקד פליון וכרי יכוא משל לוכרו איך יתכול בייו כת למכוה סבשות מינייין כל מתי כנה נח ברטימך יכול מו ימי ק לרך שהם the most has לא יכמלל מלך שינ onati oli a di מליי וכמיז מן סבובוס כלג ארי לה לאיסה כה רום מהם דבר א פוס לנסרים כמחה סאמיום ואים קי מ כיף כמומיום ומים ד הם מהתמנה לחם ל שים קצוה נידים של התם השנחינו והשנ ה מה נאהים אין ש ומתול עלינו . ולך ול מסול עליכו שה סהמול כסי ערך ש W rite and

ולא יסים לך קזתו כי יש סרבה

יל פעם איי

כ אמר נית

נור קשרה

ש יכול למי

נוחס נוו

ניוס מד

ונהג לדיה

זורין וננה

כמו נחת

10 000 C

ברים החמ

1373 . 1323

ו כחין הנו

זריהר וחמי

ז לבד וחוין

ח ניתונה

ועססו ומ

ניה מתמו

בית תפלח

tm. 550

על מדווו

כנס נמו

0 2223

CONS

זעורכוס.

םיבתו.

10

אדוקים בווחשבתו וכל פנייתו שיהם כשו כתוב בווחשבתו יתי . ולתתך עליון וכוי . ומי גוי גדול וכוי . כאו הם כתוצים צבתים והוא משל לזכרוכני ביוחשבתו יחי. ואם לא יתפלל הוא בכווכה איך יהפלל עליו השי״ה. יהי רלון וכוי . מאחר שתפלתו אין לה כה לעשות ההעוררות ואידים לותנכי אונים. וזה שרמזו צאמרם ניים לך און כל זכורך את פני האדון וכוי . דרשו יראה. יראה כבא לראותד כן אתה בא לראותו . רוח שכמו בבא 7772 לראותך והוא מתפלל עליך בכוונה שלימה דברים היולאים מפיר יחי כן לריך שתבוא לראותו בכווכה שליונה בתפלתך אם אתם בא לראותי בלא כווכת הלב אין אתה עושה רושם וגם הוא לא יתפלל עליך שיכגשו רחתי את כינסי וכוי . כוולא שהאדם המתפלל כאו יש לו בי העלות אחת הפלחו והבי הקשיה מהפלל עליו וכמה מן הבושה ילבש בושת וכלימה מי שאיכו מתפלל בכווכת הלב אוי לה לאותה בושה וכיים שנובטל איזה הפלה וותפלותיו. לוה רווז אחת דבר להים הנה בתיבת אחת כרווזו שלושה תפלות היום דשחרית רמוזה באות אי שהיא תחלת היום כמו האלף ראש האומיות ואות די רמחה ערצית צקייום היום כונו אות תי שהיא כוף האותיות ואות די היא חלי תפלה מנחה מחלות ואילד . רזה רונז תפלה אחת לכל זוון דבר שהים אבל אכתכו קבלכו שתים . שיש קבלה בידיני שכל אחת שתים בידינו וזהו שתים זו שמענו חתת תפלחיכו והשנית הקצייה ווכיח תפילין ווותפלל עליכו . וזהו כי עוז ללהים אין עוז לא תכילין כווים גזרוע עוזו שווניה תכילין ומתפלל עליכו . ולך הי תקד כמה תקדך גבר עליכו לא די שאתה ג״כ וותפלל עליכו שא גם תשלם לאים כוועשהו תקבע לו שכל שהחפלל כפי ערך מעבה תפלחו שחקצע לו שכי לכל תפלה ותפלה מתפלותיו :

ירלה אחת דבר שהים שתים זו שמעכו . ארז"ל אכבי ולא יהיה לך מעי הגבורה שמענים ויש חקירה אחת קשחרו כי יש הרבה מלות בהורה שמכלל לאו אתה שומע הן

תהכה לדוד

ומכלל הן אחה שומע לאו כמי אכבי ולא יהיה לך שאם היה אותר אכני סי שהיך לבד מעילא שתעיכן שלא יהיה לך שהים אחרים שחרי לום אכרי סי שהיך וכמוזי ימים מלות חאכלו מעילא לא האכל חנון וכן סיבה . ואמרו הטעם שאור הסי הי חפן למען לדקו ואינרו מ הוכיוציים לזכות את ישרש לקבועלהם שכר הרבה לפיכך יגדיל חירה ולא עשאה בקילור מכלל לאו אתה שווע סן . וכן ים וולות שכפל אוהם שחי סעונים היאכדי לזכות את ישרא לקצוע להם שכר על כל דצור ודצור . לזה וח אחת דבר להים היה יבול לוער אחת אכרי הי להיך ועעלא שתים זו שווענו בנתכללת לא יתים לך באותו דבור של אוני ולמס פרטן בדבורי לשחים הוא מפני שולך הי חקד חקדיך רבים הי כדי שחשלם לאיש כוועשהו כווקשר הדיצורים ואם היתם מקלר דבריך כלל היה השכר מחיובט. לא די רזה גם ראה עד היכן הגיעה אשבה הקציהעם ישרא כי הנה ארוייל ילמד האדם לדבר בלשון קלרס ומה שעקם הקציה הי אותיות בערין מן הבהמה אשר איכנה שהורה ולא כי הטונאם היא שלא להוליא דבר טוומאם מפיו . אבל לצולם לשון הקלר הוא מובחר כיש בדבור הקניים לריך לסיות בדרך קלרה ואיכ ווות תראה כווה הקביה חשן לזכות את ישרא שהאריך בווקום שאוורו לקלר שאכי ולא יהיה לך היה יכול לכוללם בדבור אי והאדיך בה לוועניתם שאין בבודו להחריך כי חפיי החדם לריך לדבר בלשין קלרה והוא הא שמענו בתים כדי לזכותם ולחשיב שקיימו שתי מלוח:

ורדו ירמה שם אכי על אמרהך כמולא שלל רצ כאמו דוד הארכת בדבריך שדבד אי אמרהן בעים דוד הארכת בדבריך שדבד אי אמרה אותו בשנים הארכת למעניתם ואני מה אומר ששמחת שלנו אינה בשניל הארכת למעניתם ואני מה אומר ששמחת שלנו אינה בשניל השנר שאנה אין אנו עובדין על גיכת לקבל פרק . אלא ששמחתינו היא באמרהך היתירה להשתעשע בה ולישא וליהן בס זו היא העליאה שבדולה בלני . לו"א שש אכבי על אמרחיך

סיסיים שלהם אי בע בלותם כלווי עכר כי בלוורקן

יור ער

מאציי לסוני אש מן כאדם גיני סס אם ניתו כב מנה כילה יומה אר וונה נסגיד מהומד ני הגא אוני שמתי בי לם בבר מת והב ואיכ הכל שלך אשיי הפנים . וכן מתו ו הז נמרטה ומזכה לכר קום במינו כן כו בניו סלנרים סמיליו tod pin the ford יצישו בסיומרו רב ש מגיך אינם שלהם דוננים בלדקים שלך המני מים שליכם מ נוזה אבילו בכודאה ד מונן מכוונס כי גמותיך נעם מקדו

כליום מתקיד שמ

תהלה כדוד

to jo o

ולוד תכון

י ספוניס ני

1, 71371

1 70% 1

15 7137

וקל מסודו

רים ולם ג

102 007

ורויל ילחר מ

ב בעבין מוסני

הליח דברמו

ים נדנורס

ם מקנים

שהבי האישי

Cast.ao

tion ant p

בתי מאו

שלל תנו

ירה לוחי גו

לסרבות מ

נו אינה וו

ל מרם

: וליסח

ירי על לוי

ישיטן היתירה שאתה אורת אכבי ולא יהיה לך הדבור אחד יתר אכי עטח מ שש באותה האורה היתירה כעולא שלל רב . ולא בשביל הכאת עם שאתר שכר כי באוורתך להשתעשע בה ולשעוח בה היא העליאה ערא לחי

יואין עוד ירצה זבר רב טובך יביעו ולדקתך וכוי . כי הכה האדם אין משלם גמול להשיית כלל

שאפיי לשונו אשר משבח ומודה ואותה ההודאה והשבה אינה נון האדם ג"כ הם של הנוקום . ני עם פה לאדם או ני ישום שם בורא כיב שפתים ובלאו הכי לא היה יכול לפתוח פיו. כי לזה ירמה אדיני שפתי תפתח ופי יגיד וכוי . שאמראכי רולה להגיד תהלחיך בפי ואין לי בזה כלום אפיי בתהלה שאהללד כי הלא אדני שפתי תפתח פתיחת שפתי מוך היא אני אין ני כי אם בשר מת והניב שפתים ופתיחתם אתה הוא הפותחם ואיכ הכל שלך אפיי הודאתי ותהלתי . לך הי הלדקה ולכו בושת הפנים . וכן אוורו והקנו בנשוות כל חי בווה נקדם פניך הי אם בהודאה והשבח הלא רוח ונשונה שנפחת באפינו ולשון אשר שווח בפינו הן הם בעלמם יודו וישבחו וני ברא הניב והלפון ופלוג האברים המוליאים קול ודצור הלא אתה הוא לבדך ואיכ חין לכו עליך כלום אפילו בהוראתיכו . לזה רווז זכר רב טובך יציעו כשיזכרו רב טובך ויציעו בפיהם מהללך זאת הבעת מהללך אינה שלהם כי אם שלך וזהו ולדקתך ירכנו הם מרכנים בלדקה שלך שאתה שמת בפיהם ניב שפתים יותר מבעלי חים שאינם מדברים ומידך כותנים לך ואין להם עליך כלום אפילו בהודאתם . ובזה בי שווחתני הי בפעוליך בוועשה ידיך ארכן הכווכה כי שמחתכי הי צפועל שעשים עוני כסיך ופלאותיך בווה אקדם פניך אם בסודאותי כלא בוועשה ידיך בעלוגם ארכן לך שניב ששתי ולשוני מי בראו הלא ממך ומעשה ידיך נוס גדלו מעשיך הי וכוי :

לבוח אנוא בגבורות אדני אלהים אזכיר לרקמך לבדך .

תהלה לרוד

אלהים למדתני מכעורי ועד הכה אגיד נפלאותיד וגם עד זקנה ושיצה וכוי. הכוונה שאמר אם אצוא לעשוח השבון בגבורות הי אלהים שעשה עווי ווכלאוחיו וגבורוחיו אוכיר לדקתך לבדך . לך הי הלדקה עמי לבדה ואין עוד וזסו לבדך כי בווה אקדם פניך אם בהודאתי בשבח שני הלא אלהים לוודתכי מכעורי משככערתי מבטן אווי למדתכי מעט מעט ושות צפי כיב שפתים לדבר ועד סנה אגיד נפלאותיך בווה שאתה למדתני ושמת צפי השכל וניב שפתים לדבר ולדעת ההלל והשצח עד היום הזה הם שלך . ואיני יכול לומר כצר למדתי ומכאן ולהצא הם שלי כי הלא מי שם פה לאדם או מי ישום אלם ולמה לא אמר מי עם אלם כמו מי עם פה . הכוונה עאף אתר שבם פה לאדם ג״ב מכה בידו יתי שיכול לעשותו אלם לכז אור או מי ישום אלם בי הוא מקיר שפה לכאמנים ומעם זקנים יקח ע"י חולי או דבר אחר מסיר שפה וכוי . לכך אני מחלה פניך שחעזרני ותעשה עוני לדקה שגם עד זקנה ושיצה אלהים אל תעזבני עד אגיד זרועך להגיד בהם במה שלדקהך עלי להגידכל נוה שאכי חייב להגיד :

כתתי לו בן . מי עשה מעקה ומזוזה עד שלא כתתי לו בית . מ כתן לדקת וכוי . שאין מי שהקדים את השי"ת במעשה עבודתו וכמלא שאיכו חייב לתח לו שכר שהרי הקב"ה הקדימו ומה שעושת מלים אחיכ כמו מי שכותן לו משלו ע"ד ומידך כתכו לך . חסו מי סקדימכי בדי שא זיה חייב לשלם ואיכ גם השכר הגדול שכותן להם הקב"ה ללדיקים . לדיקים יושבים ועטירוחיםם בראשיהם להם הקב"ה . לזה רמו זכר רב טובך יביעו כשיזכרו רב עובך שתשביע להם לרך לשבהך ולומר שהול לדקתך בתוכח לדקם שתשביע להם לרך לשבהך ולומר שהול לדקתך בתוכח לדקם החו ולדקתך ירכנו שאתה הוא המקדים לכל ואין מי שהקדימר

ובוה כיו גד אנס שא כח במינים אייכ לולשי שעירה לי אחס קורל לי שמירה בו כי

ארגור במי וחד. מום הם למיירת למחי שן פגבים מושים לכבת ולנו בזה כבלי החומר למה של לחת.

תהלה לרוד

וניד נכור

6136 06

לאומיו זה

ה ולוה

ז עלי מלא

נוענו מש

ותיך נות

10731 7:

לומר כמו

mih 076

100 . DI

לעסוהו ל

מכיס ומנו

כד מני מזוו.

ופצס למ

קהך עלי לה

רקסך יומי.

10 m . . .

כתתי נו ני

ה במעסט ה

קדיונו ועה. רמנו לך ר

בכר פלול

ומימס מו

כי מסווה

כשיזכת מ

יך במונס: אין מי קו

שתתחייב לתת להם :

DO

כי תקדונטי ברכות טוב תשית לראשו עטרת פז . ווח גדלו הסדיך ורחוניך הרבים כי הקדונט ברכות טוב

אתה שוא הנוקדם לאדם ברכות ואין מי שקדעך . וא״כ מלוח שעושה אח״כ הם משלך ואין לו ממנו בלום ועם כל זה תשית לראשו עטרת פז בעוה״ב. לדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם אחה קורא אותם עטרותיהם אבל היא שלך ואתה תשית לראשו עטרת פז כי לא עשה משלו כלום שאתה קדמתו ברכות טוב ועשה בשלך :

ורובה כשיקתכל האדם כנוה גדלו מעשיו עם הכבראים ורוב הסדיו כי הכה ארז"ל כשתקתכל במלוות תראה כלם הם לשמירת האדם . לוח לו מעקם שלא יפול . מזוזם לשמרו מן פגעים רעים והמשחיתים וממאכלוח אקורוח כולם מזיקים לכשש ולגוף ככודע . וכן תקיש לכל השאר כמו שהאריכו בזה בעלי המוסר . ואיכ לא די ששמורים במלוותי שלא יזיקו משדים ומרוחות רעות ומסככת מיתה וכזק גופס. אלא כותן להם על כל אחת ואחת שכר פרטי לעוהייב . ולא די אלא זורע להם מעשיהם לעשות פירות להרויח בהם ריוח גדול . לך סי

סלדקה ולכו בושת הפנים כהיום הזה :

לבזה אוהבי הי שנאו רע שומר נפשות הקידיו מיד רשעים ילילם . אור זרוע ללדיק ולישרי לב שמחה . והוא

שאמר אוסצי הי שכאו רע ואם הרע עוד לעינים אינו כן הלא שומר מוסצי הי שכאו רע ואם הרע עוד לעינים אינו כן הלא שומר כפשות הסידיו כל מה שילוה השי״ת הוא שמירה לאדם שהם הקליפות המשועועים לאדם להכשילו לופה רשע ללדיק שהם הקליפות המשועועים לאדם להכשילו לופה רשע ללדיק זעל ידי שמירת מלותיו כעניין חוכה מלאך הי סציצ ליריאיו שהם המלוח כעניין הלילית וכיולא שצזה לא יתגרו בהם מלולות ים הרשעים הכזכרים וימללם מהם. האי לדקתו וגידל הסדיו דרחמכותו. לא די שהוא שומרם צמלווהיו שבהם שומר כפשות

תהכה לדוד

חסידיו. אלא יחן להם שכר גדול עליהם לעום״ב . והוא שאמר שג״כ אור זרוע ללדיק וכוי שגם לעולם הבא אחר לפון ללדיק. ולא די אלא זרוע שזורע המלות ויעשו פירוח וילך ויראם אולרות מליאות אורה ולהלה וא״כ במה יקדם הי על כל העובה.

חנון ורחום ה׳ ארך אפים וגדל חסד :

אי ראר החונכותו על בריותיו כי הלא אם האדם אין לו זכות הוא וורחם עליו. נייד והנוהי את אשר

לחון וריחנתי את אשר ארחם נואולר נתכות חכם ואותו האדם אם יחטא לשכיו ועובר על דבריו לא די שנואריך אפו עמו שלא יענישהו בנוסרה שא משפיע לו עובותיו ועדיין בעודו מנורה את פיו כנו״ש בפי ומרך לא מנעת מפיהם אף כשהיו אומרים אם פיו כנו״ש בפי ומרך לא מנעת מפיהם אף כשהיו אומרים אם שיר ישרא הלא יבוש ויכלם כגכב סכמלא במחסרת. לזה רמ אסרן ורחום ה׳ אף מי שאין לו זכות ירחמהו כנו״ש ע״ע וחנותי את אשר אחון. ואם יחטא הוא ארך אשים מאריך אפו עמו. ולא די שיאריך אפו עמו ולא יענישו אל גם באותו זמן וגדל חסד גבר עליו הסדו ומשפיע לו וזכו הוא איך לא יבוש ולא יכלם

ותכסהו כליווה :

ודורה האדם כשיפתכל ואין לו זכות ומזין הקצ״ה אותו מאולר חכם . גרוע הוא מהבהמות שהבהמוח אין בהם שכל ורחמיו על כל מעשיו וטוא זן ומתככס אותם ואין להם לא שכר ולא עוכש . אבל האדם שיש לו שכל ודעת לעשות בהם זכיות ולא עשם אין הייצ לזוכו.ולכן אם זכו לפנים משורת הדין מאולר מתכת חכם . כי לזה רמז הפי וארי בעכי ולא אדע הדין מאולר מתכת חכם . כי לזה רמז הפי וארי בעכי ולא אדע הדין מאולר מתכת חכם . כי לזה רמז הפי וארי בער לא אדע הדין מאולר מתכת הכם . כי לזה רמז הפי וארי בעל הער הדין מאולר מתכת הכם . כי לזה רמז הפי וארי בעל מדע הכסיני הלא המזמור הזם הוא הקירות ואמר כשאהיה בער וקכל ולא אעשה זכיות והטוב בעיכיך הלא אכי נחשב לבהמוח חהו בהמות היתי עמך ויש לסקור למה אתמייב מה שלא יתחייבות הבהמות הזון אותי כמו שתזון הבהמוח שאיכם מושים זכיות

ולא השמשם אחת ציד יש שמי לסטשים בשיכה ציכה סיב להן אות שלבילו אינו

ואבר מש של ומי. ולכן אמר

כיל וליות מכנים

ונקם טולו חסד כ פירסי תיצה לאום למין אליף והם ל סנס נודע בחיצו חדרד . והוא ב ותופש שהיא מו וונס ווונציר דיו

תהלה כדוד

זלא תענישם . לכן אוור הפרש גדול בזה שאכי חוויד עווך אחזת ביד יוויני ובעלתך תנחיני כתח לי עלה ושכל ואתה חוויד עווי להשפיעני בדעת והשכל ואם לא עשיתי כן ווה שייטב בעיניך ווכח השכל ועלה שכתת בי אני ראוי לעוכש ואין אתה חייב לזון אותי . כחזור לעניין אחר כווה וואדיך אפו עם האדם שאפילו אינו הגון ועובר על דבריו הוא זכו וגדל עליו חסדו אף באותם היווים:

ובזה סי סי אל להוס ופנון ארך אפיים וכב חסד ואות כולר וכוי. שתסלה סדר וגדותיו הרחונים עם האדם כולר וכוי. שתסלה סדר וגדותיו הרחונים עם האדם האנור אל למום וכוי. שתסלה סדר וגדותיו הרחונים עם האדם אשר אל למום וחלות עיד וחכותי את אשר אחון וריחונתי את אשר ארחם. אשר ארחם. אשר ארחם. אשר ארחם. אשר ארחם האיני סגון ואור ואלל נותכת חכם און אותו ודיי. כנויש זייל ואם יסנאל עוד ארך אפים אלילי אתכת חכם און אותו נורי. כנויש זייל ואם יסנאל עוד ארק אינו אליל נותכי את אשר ארחם. אשר ארחם. אשר ארחם האינים שיים איכו הגון ואותי שליכו הגון ואור אדים איכו הגון ואורי. כנויש זייל ואם יסנאל עוד ארק אפים אלילי אפיי עווו וריי. כנויש זייל ואם ימנים שמטא ואיכו שב ורב חסד אבדיל עליו חסדי ואזון אותו הפרסם יוזה ורב חסדי ואזון ארחי עליו סדיי לשלם שכר טוב. הכה מדת בשר ורם כשהוא חייב בוומון לאחרים תופטים ואסי שלים שכר טוב עלי האדם וזכו אם עלים שכר טוב עלים שכה וזמו אותו אותו הלום הואזות ואותו עובו עלים שכר טוב עלים שנים ונו אזותו אותו הלום הואזות אותו עובו שיום עליה שניין שנים אותו לאחרים אביים שניי שיי שניים שניים אביי שניי שיי שניים אביי שניים אביי בוו אסרים ביי לשלם שכר טוב שכו מכל מיכה אותו לאזות עובו שיש עליהם שניים ולאות ושלים שכר טוב עליה הואזות ושלים שכר טוב שים עליהם יום אותו אותו שליה שניים שניים שניים שניים שניים וואזות ושלים שכר טוב שים עליהם ביום אותו שליהם אותו שליהם אותו שליהם שניים שניים שניים שניים שניים שניים אותו אותו שליהם שניים אותו שניים שניים שניים שניים שניים שניים שניים שניים שניים אותו אותו שניים שניים שניים שניים שניים שניים שניים שניים אותו אותו שליה שניים שניים אותו שניים ש

כולר חסד לאלפים הוא שהרחמים האלו משתעי על מי שעושה תשוצה . כמיש בסוף ונקה לשצים

וכוי. ולכן אונר על ווי שיגושים תשוצה שאוור צסוף סייג וודות זרקה כולר חסד לאלפים . הכווכה הכה לא כעלם שהווקוצלים פירשו חיצת לאלפים שווח הווחחילים צאלייף . יחהו לאלפים לשון אלייף והם אמייה אלהיים אדריי . ולפי דרכם כאור כי הכה כודע שהעווכוח הם ג׳ וויכים חטא ועון ופשע שוגג ווחיד הכה כודע שהעווכוח הם ג׳ וויכים חטא ועון ופשע שוגג ווחיד ווערד . והוא פוגם צג׳ ווקווות צחטאים שוגם צשם אדניי וובכש שהיא ושם . צעווכות פוגם צשם הוייה ובכשוות עכם ועגביר דין אלהים . וצפשעים פוגם צשם אסייה ובכשוות יד . וסוא שא אור לפון לא ד ויכאם אוי כל סטודם.

חסר : אם מחוד : וסנותי אמת ים ומותי מד לפו עמוד ים מותי אותים ידים עיים ומד מרכו לום עיי אביר אמר לוח ידים עיים ומד מרכו לוח ידים ומי ליים אותי ליים אותי ליים ידים עיים אותי ליים אותי ליים ידים וליים אותי ליים אותי ליים אותי ליים אותי ליים אותי ליים ידים וליים אותי ליים אותי ליים ידים וליים אותי ליים אותי ליים ידים וליים אותי ליים אותי ליים ידים ומותי ליים אותי ליים אותי ליים ידים וליים אותי ליים אותי ליים אותי ליים ידים אותי ליים אותיים אותי ליים אותי ליים אותי ליים אותי ליים אותי ליים אותיים או

ין סקבים את ו מסבים את אותם ואין את ל ודעת לעדו לפנים ואשיר יעריי, בעיד לבסמום ואי לבסמום ואי עודים זוזל מושים זוזל משיל יומדים עודים זוזל

Y

תהלה לדור

שהם נעשם וכשחאדם עושה משוצה או צכח משוצחו או מוריד שם הוייה לשם אהייהם ושם זה (מניק) ממלו מתערין דינים ואו עייי ששם הוייהם ישחלצ צו לא יתעוררו דינים ממנו ומוריד שם הוייה לשם אלהיים וישחלצ צו ואז כמתקים כל הדינים ומוריד שם הוייהם לשם אדכיי וישחלצ צו ואז כמתקים דיני אדכיי וכתקן אם הוייהם לשם אדכיי וישחלצ צו ואז כמתקים דיני אדכיי וכתקן לז הייה שורש כשמתו ורוחו וכפשו אשר הלויים צשלשה שמות אלו אהייה הדייה אדכיי. והכה שם הוייה כקי חסד כנודע. לזה רמז מה שהשייית עושה לאדם למקנו ולכקותו כולר סקד לזה רמז מה שהשייית עושה לאדם למקנו ולכקותו כולר סקד שומר ומהצר חסד שהוא שמות הוייה לאלפים לשלשה שמו שומר ומהצר חסד שהוא שמות הוייה לאלפים לשלשה שמו המתחילים באלייף והם אהייה אלפיים לאלפים לשלשה מיני חמאים. חמלים את ועון ופשע החלויים צהם שמות הכזכרים שמחזילים צלוחיות אלפייץ. וצזה כושא עויין ופשייע וחטאיה שלשה מיני בלוחיות חלפיין. וצזה כושא עויין ופשייע וחטאיה שלשה מיני

רי או ירמוז חכון ורחום הי ארך אפים וגדל חסד . והנה ארזייל ארך אף לא כחיב אא ארך אפים צין ארזייל ארד אף לא כחיב אא ארך אפים צין לרשעים צין ללדיקים . דבשלמא לרשעים מאריך אפו מלסענישם אל ללדיקים נואי אריכוח אפים יש הוא לפי שרואה את הלדיק צלער בעולם ומתאפק מלשלם להם מעע שכר בעוהייז . אלא שומר להם הכל לעוהייב והסתאפקות היא לריכה ארך אפים שומר להם הכל לעוהייב והסתאפקות היא לריכה ארך אפים שומר להם הכל לעוהייב והסתאפקות היא לריכה ארך אפים שומר להם הכל לעוהייב והסתאפקות היא לריכה ארך אפים שומר להם הכל לעוהייב והסתאפקות היא מריכה ארץ אפים יודע שאין ללדיקים בעיהייז כלום . לזה רמז חנון ורחום הי שמתכהג עם בריותיו ברחמכות והכיכה הכאורת על מי שאינו הייב ליתן וכוחן . כמיש עיש והכותי את אשר אחון מאולר מתכיח הייב ללדיקים למה ילטרך ליתן להם בחכם והלא יש לדיקים עכל הכעולם כזוכין בזכוחם החן להם בזכותה . לכן אור ארך אפים גלא אנר ארך אף אא אפים בין ללדיקים צין לרשעים עלף לליקים

חייאלאייאלא ייא זינות לכת נסב ידום וגדל מסד ל נה יתנו ומתניך זי 00 0 70 הממרך נוקום יותי וניי שול more do do הנס המבהנסו פרוורה נאפים תכן להד הנה הנדיקים שמיו ממות נוסס . ולמ מי מהמת נוסה ס ע נחייוב . אבל יווד כהרת ויכנה מינישו סברנה נולה נולה ונכבים מה כשבינה כחדם בצהים פלב נשסין מיו מי ל לם לדם בנות במות נהמרדך מתרי לש האלל לראות פני כ למסה לך ונצב וכט דונים הקים 1,H= 3,5K 1 701 000 77 onpo bis otio

תהרה לדוד

- 1031

ברין דינים

נכו ומוריד:

סדינים ומי

י אדניי זני

בסנטה ה

י הסד כנה

ותו כולר מ

לשלשה מי

מקן שלפה ו

וס נרין . ח

כים שתסוו

חיה שלמהה

צהן לבמרי .ם

ולממס:

דל חסד . ווו

ארך אפים מ

חפו וולסומו

ואס את האו

י בעוסיו. א

דיכם ארך למו

ת תנם נימו

הפון ורמום ז

ה על זי שה

ין תמולר ממוי

כיתן כו במנה

ש לדיקים או אמר ארך אני ש שאף ללדיקו

82

אכי אאריך אפי ומתאפק מלשלם להם כלום מזכותם בעוה"ז. וא"כ מוכרח לתת להם בחנם ורחמנות בעוה"ז לא מפני שאין להם ובזה וגדל חקד ללדיקים שאחה עשית עמהם חקד גדול ששכרם לא יתוכה מומו כלום וכזוכים בחנם בעוס"ז :

ומענין זה ירמוז ויאמר והטותי את אשר אחון וכוי . לא תאכני ומכל לראות את פני כי לא יראכי האדם והי וכוי .

ויאור הי הנה ווקום אתי ונלבת על הלור והיה בעבור כבודי זשומיך בנקרת הלור ושכותי וכוי . והסירותי וכוי . והכה לא יראכי וכוי . שנה רות לו כשאור לו וחכותי את אשר אסון וריחונתי את אשר ארחם לווור בי וני שאין לו אכי כותן לו וותכת מנם ווופרנסו בתורת חסד אבל דאכיל דלאו דיליה בהיל לאסתכולי באפיה ולכן אוור לא תאכל לראות את פני ווחוות בושה . כי הנה הלדיקים שהיו בעולם הנשמות הוו בהלי לאסתרולי בשכינה מסוות בוסה . ולכן אווור הקבייה לנשמה לא תאכל לראות את פני ווחוות בושה שלא יש לך עתה כלום עלי דבר שאתה ניזון בו בחייוב . אבל יוודע לך בי לא יראני האדם וחי שהולך לעוח״ז להרויח ויהכה וויגיעו . אבל אם יהיה בלער אז יזכה ליהכות ווזיו השכינה בלא בושה . אא לדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם ונהכים מזיו השכינה שרואים אותה בלא בושה. אבל לא יראכי האדם המחיה עלמו בעוחייז רייל מעכג עלמו כי אם ימית עלמו לעוחייז הוא חי לחיי עוהייב . ולכן אור יראכי האדם וחי כי אם אדם כוות בעוהיו ליאמך הי הנה ווקום אתי עתה קודם בהפרידך ממכי לשלחך לעוה"ז להרויח מקומך אתי . אבל לא תאכל לראות פני כאווור לוועלה דאכיל דלאו דיליה אבל זאת אעשה לך ונצבה על הצור אשלחך לעוה״ז הנקי צור קשה ושם דינים חקיעים קשים כסלע . כימנה שם אלמים מלא אליך למיד היה וויד מים עם הוולה ווסבר לוייר ששם גנוז בתוך סלור .ואמר רשמתיך בנקרת סלור שהלור בלא נקירה אינו עוליא אש אבל בנקירה עוליא אש -

תהלה לרור

ולכו אני אשיווך בנקרת הלור ווקום שווליא האש שתתנהו בעוה"ז מהוך לער ובהתכהגות הדין . והכה דמה אותו למר שאמת הכור מוליא אש שהאש גנוז בתוכו וכעלם . אבל הלדיקים מהפכים מדה"ד למדה"ר . כי הנה לכך אמר הקב"ה למרעיים דהכיר בלור וילאו וותכו מים שהונים הוא חקד אנפיו שגנה אש בתוך הלור ואם תכה אותו בווניה שלך שהיא סנפרנו ודהי לריד לקדום אם ואכי מוליא מים הפך הטבע וכפי הסול אוורו הביה בלור וילאו נומכו ונים וכוי . הנה שם אדויי הוא נקי לור דינים קשים כנודע . ושם הוייה למעלה משם אדניי ומשפיע צו למתק דיכיו . והנה שני הוייה בהכחה כזה יהיו יפיה הפיה הפיו ופיו ופיה הפיה מכל מומ משם הויים תכם את האות בעלמו ותכה אותו באות שלאתיו סוז וודי אחרונה תכה אותה לבדה שלא יש אות אחריה ונוולא ההוייה בהכאה כזה עולה מספר לוייר שכשישפע על הלויר הכויצל ההוייה הכויל בהכאה יוליא גיים ממי החקדים שמחמהק הדין ונהפך לרחמים. וסוא שאמר הנני עומד שהוא שם הויים כמדבר למשה הכני עומד שם על הלוד שהיא שם אדניי אני למעלה ממנה ואתה זאת עשה שתכוין והכית בלור תכה שם ההוייה על הלוייר וכוושך שם . ואם ילאו מווכו מים וואתו בכהפך הכור לרחונים באותה הכאת שם ההוייה על הוייה, ובום אני היהוא שניוכצודילאתר לא אתן הנה בם אדמיי נקי שמו שהרי הוא אינו נקי בשם הוייה . אלא קוראים אוהו בשם אדכייי . וזהו אכי הי שהוא ההוייה אהחבר בשוני שהיא אדניי דאשפיע צה . וע"י זה וכבודי לאחר לא אהן שלא יוכלו אלהים אחרים הווכחילים וועם הקדושה ליכק וליהכות ווכבודי שהוא אדנ יכיקתם הוא מהדינים וכבאני נכנס בשמי שאהיה אכי כי כוא בני נונש שאבפיע צה בס ההוייה אז לא יוכלו זידים להתקרב כלל :

כדזור לעכיניני ובכותי כפי עליך עד עברי . אסר שאמר

לכפש השודן עשיע שחתכת ע עשיע שחתכת ע לכשה משק שק ונתר עד עברי נער עד עשיע לכש מי ערשר לא שני לחש בי לא שני לחש בי להש בי עשיע להש בי עשיע לא שני לחש בי להש בי עשיע בי עשיע בי עשיע בי עשיע בי עשיע בי עשיע בי עש

יים באם נה

ה דמה לות

to : dec of

מל הקציה לה

כול מסד

שלך שהיאמו

המבת ומיי

. 505 201

למעלה מסוי

וסכחס מחיי

1070

תו במות שלי מות לתריםו

שישפע מו

החסליכנה

י עמו שמו

א עם אוני

ז בלור תהו

תמנו מיסד

הריה על ש

ה בם אומו

ורמים חום.

שמי שמל ו

to nat

ה מכנותו

T 1153 D)

ים מומי:

. 305 . **

עב

לנשומה ושונתיך בנקרת הלור כח הדין שווליא אש בעוה"ז שתחנהג בדין. ושכותי כפי עליך. שכל זוון שאחה עווי אחה כזון ווחסד עלי הנקי כף אחת פהם הי חסדים הנקי הי אחה כזון ווחסד עלי הנקי כף אחת פהם הי חסדים. וזהו עד אלצעות . וזהו ושכותי כפי עליך שתיזון ונהחסדים. וזהו עד עברי. עד עברי עווד שאסרידך וולמני ואשלחך וולפני לעוה"ז עברי. עד עברי עווד שאסרידך ווחע לך כשאשלחך וולפני רהים יראשלחך ווחע לך כשאשלחך וולפניוי לעוה"ז שריעבור וווד מסרד והחנה בדין . והנה החסד כקי פנים והדין כקי אסור . וזהו שאור כשוהשירותי את כפי שהוא המסד ומלחר לעוה"ז. וראית את אסורי לא סוכל לראות כי אם האסורים שהיא בחינת סדינים הנקי אחור . ופני שהם המסד והרמונים לא יראו שם עד שתבוא

לחיים עובים ולשלום שונח ועוב לב לחור הזרוע ולפון לך: ני עוד ירלם הנון ורחום סי חרך חפים וגדל הסד.

הנה נודע דרך הנולם ונודת בייו כשסואלים מוונו מתכות פעם ושתים איכו מראה פנים מאירות בעו הקודם כיש כשישאל פעונים רבות הוויד הולכים ומהמעטים פנים הלהוצות שלו עד שאינו יכול להסתכל צו . כי לזה אוורו המולפה לשולהן הצירו עולם חושך בעדו . שלפי הבושה לא יכול לראות בפנים של בעל השולחן . חסו עולם חושך בעדו שלא יכול להביע דאכיל דלאו דילים בהיל לאסתכולי באפים . ומדח הקדוע ברוך הוא איכו כן עכל מה שיהיה ראוי לקבל ויסא ממכו בכל עת ורגע מאיר פניו יותר על הקודם כמים ע״ם יברכך הי וישמרך ויסוניך יחון אותך במכם וכל מה שימון אותך ויתן לך בחנם יאר הי פניו שיך . יראם לך פנים וואירות הפך הצ"ו. והנה אוורו בזוה"ק על ארך אפים וואי ארך אפים אקוותא דאנפין לשון מרפה וארוכה . והכוונה כשיש נהם דינים פנים סומקין וכשמרצה הרחמים צהם ומאירים וחוורין מכל לד נקראין הקויתא דאנפין שנמחקו מן הדינים וסוורין ומאירין מכל לד . לזה רמז חכון ורסום כמו שכתבכו לעיל החכינה

ושרחונכות סיא מנס וכל מש שכוחן ומתעיד ליתן הכל סוא צסארת פנים . וזהו ארך אפים כמיש בגוה״ק אסוותא דאנפין פנים סוורין ומאירין לסמקבל המתכות ובלבד שהוא מקבל הפך סב״ו ולא פעם ושתים ושלש דווקא . אא וגדל חקד שכנגד גודל החקד והמתכה שלו . כמו כן האסוותא דאנפין מאירים בניו ומקבל יותר ויותר כפי גדלת החקד שיהים:

ולוה ירמוז הפי כי לדיק הי לדקות הפג ישר יחזו שנימו אומרו פנימו ולא פניו הנה כתבו המקובלים בעניו י פתומה לי קתומה הוא לעולם אות לי רומת לקם אדמיי דינא דוגלכומח וכשחהים קתומה רומז לפתימת השפע כי לעולם לא התהצר לי קתונים אלל אות וי נולפנים נואתר שהיא קוף מינה כי הןי הוא בולל עם הוייה הנוחיחד עונה ואף עינא רי קודם לי סתומה איכו מורה על היחוד כייב כי היחוד תחלה התעוררות מים תחתונים שהיל אות מי . ואס"כ יצא הואיו מים העליונים אצל 😭 פתומה רומת כבחהיה מתייחדת והיא פהוחה להריק ברכה בהשפעט ולא בהזעה בעלמא טפים נופים כמו ממזיע הנפושת והואיו רומז להוייה המתחצר עמה . וזה שפירש כי לדיק הי לדקות אהב אוהב לעשות לדקות יותר מדאי עם האדם ואיכו כנודת צ"ו כשנותן פעם ושניה אינו יכול להסתכל בפניו כיישר יחזו פניעו רק שיהיהאדם ישר וראוי לקבל יסזר פנימו ולא בהיל לאסחכולי באפיה . ולזה אמר פנימו אפיי שהלדקות וההשפעות תמיד בלי הפסק יותר מדאי הכרמים ברי פתוחם ומחברת עם לי ג"ב יחזה פניכן "ו ולא יבוש כלל: ירמח אלהים יחככו ויצרככו וכוי הכה אמר אעפייי וכזה שאלהים יחכנו יתן לנו מתכות חנם ולא פעם ושתים .

אלא ויצרככו בברכם שאיכה פוסקת איכו כב"ו שלא יביע פניו הנאיכות אלא יאר פניו אתנו סלם . בהארת פנים הלסובים וונאירים כאדם השונה בנתיכתם . וונזה לדעת בארץ דרכך שאתם נודיע שדרכך הם בארץ . והוא שדרכיו של הקב"ה הם

נונדה משליון המיום המודוו ינסות סמה 10 ph . 17 רבסאי כלמילה ונס בקציים מי רמ מסלום ש רמדים ובסובי האכורים בנוד במיותים הנתלו נים מרך מ ולון ימול 10.1 לרד ליתר גבורים ו בורכם לחווכם ח נגם נתורתי סווכוי ממנים וסלמס ו מקור סו בור ולכלהם 3 70 כנה נודה כמיי ו להתויה בנודה ישנהם הה מסונים מעמר (מונס לוחר עמיי הגרכה ולכן לונכר ו טונה . מקודה בר לקה כעו מצוון ל

בן נאמר ברכם

תהכה כרוד

10 10

קוומל זי

וסול מקנו

ה מקד ב

דמנפין הי

ופיסים:

יבר ימון

סוופוניים

וומת לספר

וסבפערי

ומחתר מסו

ומס ומיו

כי סימד וו

לסיב ינה ו

אים מתיימה

o tadas a

D DUDUE IN

עכות וואסים

נעס ומי לי

של סקניט

30

שרשים העליונים וקפירוחיו ועל פיהם כונו דעותם עשה כסדר העלוח והמדות הקדושות לישראל כדי שבעשותם סוגלות יתעורדו השרשים העכוונים כנגדם ויריקו ברכותיהם עד בלי די. ולכן הקב״ה מאירים פניו להתחתונים שהרי על ידם כפתחו הלכורות הקדושים לעעלה וא״כ לא בהילי לאקתכולי. זגם הקב״ה מאיר להם פניו שהם קבת פתיחת סועניין. לזח דעו עהארת פניך אתה מודיע שכל דרכיך העליונים הם בארץ דעוזים ועכוונים בארץ התחתונה ששם ישראל העושים הולות העכוונים ובתחתונים. ולכן הם לא יבושו להקתכל ואתה מאיר

לחם פניך שעל ידם תעשה העוב ההוא והברכות : ורדה ירמוז אם בחקותי הלכו וכוי . ונחתי גשמיכם בעתם

וכוי. ואכלתם למגים אומדו גשוניכם למוכם וסים לריך לומר גשונים ולחם . וכי הגשונים והלחם הוא שלהם לומר גשמיכם למוכם והכוונה סוא לומר שאם בחוקותי שחקקתי לכם בתורתי סמכוונים לדרכי העליונים בהם תלכו . אז נקראים הגשונים והלחם שלכם שאתם ע״י מעשיכם גרמתם לעתום מקור הברכות ולא תבושו ולא תכלמו :

ואכלתם אכול ושצוע והללתם את שם הי אלסיכם אשר עשה עונם להפליא ולא יצושו עווי לעולם.

זיטאישייי הכה כודע שע״י הצרכה פותח וועיין הצרכות וווריק לעליונים . ולהאד זלתחתונים כנודע . לזה רמז ואכלהם אכול ושבוע ואס״כ זר וחאישי והללתם את שם הי אלהים תצרכו צרכת המזון וא״כ ע״י זה ווא ימי לא יצישו עמי לעולם דצהיל לאסתכוליה צאפיה דאכיל דלאו דילים הזה אד שאחר שע״י הצרכה אחם גרמתם לפתוח מקור הצרכות ושלכם לא מטועי הוא בואסר שע״י הצרכה אחם גרמתם לפתוח מקור הצרכות ושלכם יו שלא ידי ברכה . שקודם צרכם להי הארץ יועלואם והוא הכוהן צמורת ז פנים אל לדקה כמו שמין לחיות ולצחמות ולריך להיות בסיל לאסתכולי יו סנה אלי לדקה כמו שמין לחיות ולצחמות ולריך להיות בסיל לאסתכולי

2)

הנגול במיטי מי

המצ הדלה כיוו

ונדל מקד קד

מבד ונדל מבד

מה מו מינט

toged . Ing)

טורבות המנו

200 200 . 220

משי בהקייםה זומן

נחס . ביל טלפ

מביל גם כי כנב

נקוופים מויד בל

וק התנה פסיקים ו

ניסום כנכיל סבר

לעדי אל עי סוב

נסמו כדי סריא ד

מלסמי אנל עדיין

מות ממנה כמחו

נגע הנסניו וכסו

מנר להרת ידים

והים בנרפתה ש

שנכינס מעד ציי

וה פיינה מסירו

וקונס כול מהי

cito

שהם קצה לאותו המזון וכאלו שלהם : דרוד היו ואכלתם לפני הי אלהכם ושווחתם צבל ושלח ידכם . הנה מודע שהוולפת לשולחן חצירו עולם חושר בעדו . עוד מודע שע"י הלדקה פותח מקור הצרכות כו"ש ובחכוני כא צזאת אם לא אפתם לכם את ארובות השונים וכי. וכן הברכות ומעשה המלות וצפרט הלדקה שמותר לכתות צו . כזה המו ואכלהם לפני הי אלהיכם העודך לפניכם שולחן ולא כזה המו ואכלהם לפני הי אלהיכם העודך לפניכם שולחן ולא הבושו כאדם המלפה לשולחן הצירו ע"י ושווחתם צכל משלח ידיכם והיא מלות הלדקה הפותחת מקור הצרכות . ועוד כל שאר מלותיכם שתיא מעשה ידיכם השותחים ולא צבועם וכלן כאלו הוא השולחן שליסות ידכם לעשות מלותי וצרכותיו והלדקה :

דעוד ירמוז חכון ורחום הי ארך אפים וכוי . נייד שארזייל כמה עובות עובה הקצ"ה עם האדם עוצה בתוך עובה והוא מכעיקו כנגדן . סאי הוא מפרנקו וזן אותו . וסני מלילו מהמקרים רעים המתרגשות בעולם וכנגדן עושה הפך רלונו והקבייה בורא מלאך רע ממעשים הרעים ועומד למעלה לקטרג עליו ואם הקצייה שולחו ולא יזון לווקטרג ההוא היה יורל ומונית האדם שבראו שהכיחו בלא ותוכות . והקב"ה בחוולתו על האדם עומד הן אותו כמו שמזין לכל הקליפות ומזין לבחמות הטונאות שכתהוו . תהו וירא הי ויכאן ואורו בזוהייק וירא ההוא דקוניה שנוונד לקטרגו תוניד . ולכן כשיסתכל האדם בזה יבוש ויכלם כגרב הכמלא במסתרת . לזה רמז חכון ורהום הי ראה המלח הקבייה על האדם האחת שיחון שהיא המכינה של המזוכות והצי ורחום שהוא מרחם עליו להלילו מכמה פגעים רעים הנותרגשות לבוא בעולם . וכנגדן עושה להתך שילטרך הקבייה להאריך אפו בבי בחיכות על אריכות אפים אחת לאדם שעצר על דבריו . והשניח שרואה שונאו שהוא הוולאך הרע

הנצרא בעוט עומד לפניו הרי צי אריכות אפים ולא עוד אלא חשוב תראה כמה איין עלוב הקבייה עם בני אדם שילטרך שיחים וגדל חסד קרי וגדול וכתיב וגדל כאלו אמר צי פעמים וגדול מסד וגדל חסד . שילטרך לעשות חסד לזון שנים בחסדו את סאדם ואת המקטרג שבראו ומשם מזון המקטרג והוא סיא. אמר טוב סי לכל ורחמיו על כל מעשיו שטובותיו ומזוכותיו אשיי להסיא . וכן ורחמיו על כל מעשיו אמילו בחמות סטמאות המתהוות משורש ססיא . הבע וראה כמה עלוב הקבייה מן האדם הלה יצוש כגנב הכמלא במחתרת :

ירווה ידיכם דונים ונלאו רחלו הזכן הסירו רוע 1121 מעלליכם ווכגד עיכי חדלו הריע לוודן הטב דרשו משפני . נודע ששני פעמים דיים הוא מייח והוא כשדמים דדמים כגעו שהקליפה יוכקת מהקדישה אז דמים בדמים כגעו והיא פיח לאדם . עוד כודע ווסוייל בערין דוד כשאות הטאתי והשיב לו הכביא גם הי העביר העואהך לא תונות . אייכ לווה כייב הרבה בקגופים עניתי צלום נפשי וכוי . כי אפר כלחם אכלתי וכוי . וכן הרצה פסוקים המורים שנשה דוד קגופים הרצה . ואמרו כי הנה הנביא השיבו גם הי העביר הטאתך ולא אמר מחה לגמרי . אח שיי התשובה מעבירו לחותו הרע המקטרגו העימד לפניו כדי שוירא הי ויכאן . אבל עייי התשובה העביר השאחך מלפניו אבל עדיין הפיה פרוק ודמים בדמים כגעו . ואחייכ עייי הטוב שעשה כווחה לגמרי . ולכן השובת שור מרע מעברת את הרע מלפניו וכשחתריה יעשה טוב נמהה הרע לגמרי והפית כשבר. לזה רווז ידיבה דווים וולאו שני פעונים דים גיוועריא פייח והיא שגרוותם שחקליתה העוווד לפני הקדושה וליכק ווונה ע"י הווקערגים בצראתם בעוכותיכם י ולכן עתה הסירו רוע מעלליכם מכגד עיכי דייקא שהם עומדים לכגד עיכי וירא הי ויכאן וזה עיי מה תקירו אותם הוא חדלו הרע כשתחדלו מהרע ותעשו תקובה קור מרע . אז יקורו רוע מעלליבה שהם המקטרנים

עונס נהן: זומי . ומי ו ענד למלוקד הנד למלוקד סקת שי בות ומון לה בות ומון לה הלדם נילו ו ונפוס שי לי מנים שי לי מנים להגן בי לי סמנה בי לי מנים להגן בי לי סמנה לי מנים לי מנים להגן בי לי מנים להגן בי לי מנים להגן בי לי מנים להגן בי לי מנים להגן בי

ער

הטוואים מכגד עיכי . אצל עדיין ספ״ח שהוא צי פעונים ד״ם ללח אתכם ולהכשילכם . ואם תרצו לשצור את הפ״ח למדו העד דרשו משפט אשרו חמוץ תעשו טוב שתהא תשוצתכם גם ועצה טוד אז נשצר הפת לגמרי . ולכן ר״ת למדו העד רשי משפע אשרו המוץ ר״ה כמספר פ״ח שע״י עשיית הטוב למדו העד וכוי הפת כשצר ותתמלטו לגמרי :

טוב ה׳ דכל ורהמיו על כל מעשיו : זייל אין פורעכות באה לעולה אא בשביל ישרא א׳ אמרו ואין טובה באה לעולם שא בשביל ישרש. כמיים זייל משל להדם שיש לו פרזם בשהוא משקם . משקם כולו כשהוא עודר איכו עודר שא לעוצים שנהם. וייש חוקנים לומר תיכה בזמן בהמייק קיים עיקר הטובה היא לישרא ובשבילם משקה כל השדה . אצל צזמן שאין צהמייק קיים וישרא עניים ודווים וסחופים בגלות וכל העובות וההשפעות הם לאו״ה הינן טובתו של ישרט ואין להס-כי אם התוולית. הכוונה כשאו״ה הם רעצים פושעים ידיהם צישרא . מח עושה הקצ"ה משפיעם לאויה ומספיעם בשביל ישרט שלא ידחקו איתם וימנעום ויערידום ולא יוכלו לעבוד הי כרלוכם . כוולא העוצה שירדה לעולם צכל ווקום שחחיה תכליתם בשביל ישרט נייד באוורו נייפ הללו את הי כל גוים וכוי. כי גבר עליכו חסדו . הכווכה אפילו שגבר עליכו חקדו דווקא ולא עליהם . גייכ הללו את הי כל גוים שעיי שגצר עלינו הסדו אין אכתנו פושניים ידינו בהס . כוניים בעכין דוד כשאווורים לו עווד ישרא לריכים פרנסה אומר להם פשנו ידיכם צגדוד וכשאינה לריכים פרנקה אין פושטין יד באוייה י והנה הקביה אינו קורא מעשה ידיו כי אם לישרא . כמיש נלר מטעי מעשה ידי להתפאר שאינו קורא וועשה ידיו כי אם בדבר שוותפאר בו . לזה רמז ניוב הי לכל אומרו לכל אף לאו״ה עושה להם טובות דהבפעות אבל לא מרחמנותו עליהם אא הוא בבביל בורחמיו על

כירגעיינטט ע 373 mg שבוה מ מענ מדים בעו מנתן על אימים להם סדמניות הד ר לסנגדל שר יתר וכוסך וכו על מלמי היה ל 2 5777 01507 W risch on מקנים מכי זולם ומד ביף וכ וסנה כבר נהבנה and attend ננקנ ובכובוליה נו והם היומרים בהאם 100 200 200 נהל וכמום בהל לס. הכי שרמ נוק: הקדומס מסקותה לוסי वाता वर्ट केल्ला व מנה דרך וכקיה מלים שהם חש נסוא צהו מהו 12370 60 001

תהלה לרור

כל מעשיו שהם ישרא הנקי מעשה ידי להתפאר . העוצה של או״ה הוא צשצילם דווקא כדי שלא ידחקום ויערידום :

שבזה כראה לפרע . אף חוצב עונים כל קדושיו צידך והם חוכו לרגליך ישא וודברוחיך . הכווכה צא לווור אף חובצ עונים בשינת חצתן של איה כיוישן ז"ל ופירישו חוצב עונים סבתן של איוויה ולפי דרכם צא לווור שכראה כווחצבן ווושפיע להם השפעות רצות צגלות כי אינו בשצילם שאתה אוהצ אותם ליח השפעיל שקדושיו צידך צשציל ישרא הקדושים שהם חמת ידיך ורשותיך והם תוכו לרגליך הסיצלים עולך וכושאים דצרותיך ועול וואותיך ולם לא תשפיע להם שנראה כאו אתה ווחצבן ידחקים ועוורדים אותם ואיכם יכולים לקיים וולותיך ועולך כראיי

ירלם אף מוצב עמים וכוי . הנם נודע שהגלות הזה נקי 18 מקבות משיחא והוא עד שנתקנים כל הנשמות שבקדושה מראש ועד סוף והסוף הוא עקב שנתקנים גם התלויות בעקב והנה כבר נתקנו כשמות העליונות ובימי הכביאים והזקנים התנאים והאמוראים מלמעלה למניה ונשארו נשטות התלויות בעקב וכשנשלמו בלע המות לכלה והנה עתה יניקתם מן העקב והם אוקרים בוואסר לאותם הכשונות שלא יחקנו שאם נתקנים יהיה בהם כליון חרוץ והנה תיקון על נשמות העקב לריך מורח גדול וכחות גדול מאחר שהם צעקצ מקום הקיום ששם מתחילין הם . וזהו שרווזו בדויים כרוך על עקצו שהנחש הוח כרוך בעקב הקדושה ומעכב מלהתתקן וכחו משם על ידי יכיקהו מהקדושה . לזה רמז אף הוצב עמים ע"ד שדרשו אף בשעת סנסן של אומיים שהוא צימי הגלות המר והכמהר ישרא הקדושים תחת ידיך וכעותיך עהם בנים לא ישקרי . ואוור עד מתי קץ ספלאות שתפסוק הצתן של או״ה אוור והם הוכו לרגליך לשין רגלים שהם וועונים וותחוכים עד סייום סרגלים של הקדושם שהוא מקב סרגל סייום הרגלים שיתחקנו כל הנשמות אשר שם ואז ישא נגדברותיך יתכשאו ויתצלו כל קפיתות הקדושה הנקי בי סעונים די שים למדו הת תכם גם ומה ענב דכם למ מ סעוב למ ורכי :

מעשיו: ינם אלו נטו 1303 64 כוח מצקם.ו 100. PUT היה ליסרא ונו קיים וימוו: עות הם נחיו הכוונה מחיי ביה מסוינסו נכיבוס אויזה ה למונהעוד ים סמומוי כר שבנה שליטו ים בנייבתו מכין דוד כמו ומנו ידינה ש יייק י וכנסטן כלר עטשי ב אבר במהמא נוסס לכם ה בבביל בוומו

עדו

עשרת הדברות וההו אז ישא מדברותיך ויכשאם כל ימי עולם: עשרת הדברות וההו אז ישא מדברותיך ויכשאם כל ימי עולם: ואוקרים במואקר ובמשמר את עקבי שלא יתחמי משמות שבעקב על ידי שהם קרוצים לחטא שהכה כל מה שיהו כשמות עליונית רחוקים מן העקב כך הם מרוחקים מן סחעא שהקליפית הם מתחילין מסייום הקדושה וכשמות אשר שם הם קרוצים להטא. ולכן הם עקבי ישמורו במאסרם שלא יתחמי קרוצים להטא. ולכן הם עקבי ישמורו במאסרם שלא יתחמי קרוצים להטא. ולכן הם עקבי ישמורו במאסרם שלא יתחמי קרוצים להטא. ולכן הם עקבי ישמורו במאסרם שלא יתחמי קרוצים להטא. ולכן הם נקבי ישמורו במאסרם שלא יתחמי וייתבטלו על ידם. ואמר כאשר קוו ככשי כמו שמקווים לכק ולהתהמוח מכש דוד בחיכה אסרוכה הכקי רגליה יורדת מות בהתחלת הקליפות הם יכיקתם מן הכשמוח שבטיף העקב ולק שמים מגותם לשמרם. עוד פירשתי יגורו ילפורו למימ כחיב ועיין במיש בסי שערי לדק אשר לי דף רפיה עיאן:

ד עוד ירלה טוב הי לכל ורחוויו על כל וועשיו . יודוך הי כל מעשיך וכוי. הכה אומרו טוב הי לכל הוא אפילו לוויכי החיות והבהווית והעופות וכוי ורחוויו על כל מעשיו שהם חיים בלתי מדברים כוויש זייל . הנה נודע וויש הווהיי וסלא ורחוויו על כל ונעשיו כוויש בעכין הביכו הקדום שאותו היתה ווכבדה את ינידי החולדה יאיל ורחורו על כל וועשיו ואיב איך התירשחיניהן ואנורו שאדרצא זו היא רחונים גדולים שעושה עונהם שעיי שהיטיהן יעלו מדרגה אחת מבעל הי בלתי מדבר לבעל מי ונדבר. שהוא האדם שעיי שיוכל אותם האדם יהיו מוש בוודרגת אדם . כי כן מעליות שתחלה כזרע הדווום שהוא הגרעין כזרע בקרקע ויהיה לומה הרי עלה מדרגה אי וכשיאכלו הבהוות הה הלוווה. הרי עלה וודרגה אחרת שהיה בחיי בעל חיי בלחי מדבר וכשיבחטי ויאכלו לבכי אדם הרי נתקכי לגמרי . ואיכ הרי הוא רחונים גדולים וכן הוניתה לאדם דבק בשרשים העויונים ולכן הנשונות נקראים מלבושי השייה כוויש על פסוק כל ביי החליםם ויחלופו שים נשות בגלגול כווו שפושט מלבום וים כבמה קבאה לעוחייב וכשו הוא מחליף לבום אחל:

תהלה לרוד

929

אצל ליתקן הנשונות עוד לריך תכאי אחר שיתכווין וואד בברכוחיו שמברך תחלה וסוף בכוונה שאם לא כן אדרבא ניזוק באכילתם כי לכן ארז"ל נעעים שאמרו עם הארץ אסור לאכול בשר כני"ש מוריכו האר"י שאין לו כוח לעייה לברר ואדרבא ניזוק שאם יש בבשר ההוא איזה רוח שהיה בבהונה הוא ומסעיאו או מעועטוו משא"כ כשיברך בכוונה ולבם שניים הנאתו גדולה שעיי כתקנו הרוחות ועלו למעלה הנילולות מבחיי בלתי מדבר לבח"י ודבר. לזה רמו ורחמיו על כל מעשיו שהם הבסמות והחיזת והעום ו לזה רמו ורחמיו על כל מעשיו שהם הבסמות והחיזת והעום ות ורמו שדרכו ז"ל וכי חימא אם רחמיו על כל מעשיו ר"ת כן"י ויאכלים לכן רמו ברית לחשרי בשחיעתם מבחיי בלתי מדבר נבח"י שהוא קו"ל במו בחיי אדם בשחיעתם מבחיי בלתי מדבר נבח"י קו"ל כמו בחיי אדם בעל קול ודבור. ולריך עוד כזה תכאי והוא זודוך סי רל מעשיך ומסדיך יברכוכה ע"י שיודוך ויברכוכם ברכת הסקידים בכווכה תחלה וקף אז כמתקים ועולים מעדרגה

: כמדרגה

ורורה ארז״ל שהאוכל ומצרך צכוונה כהלכתם הרי מוא כאו הקריב קרצן כי לכן קראו לשולמנו של אדם

מזצח כמיש והמוצח ען ייאמר שי זה השולחן אשר לפני הי. לומר לך שצומן צהמיש היה המוצח מכתר ועכשיו צגלות כי זה ראה יהוקש הכציא צגלות ואשל כי עתה זה השולחן אשר לפני הי השולחן צעלמו כינו המוצה מכפר עליו השורה שהקרצן הוא כונתו להעלות מלמעה למעלה שהדונה לצעל חי מדצר. כי הנה הקרצן יש צו דומה הוא העלה כי לכן כלטווינו על כל קרצכך הקריצ מלה ויש צו לומח הם המנחת של הסולת ויש קרצכך הקריצ מלה ויש צו לומח הם המנחת של הסולת ויש המחקנים הקרצני מהצר שום הקרצנות והחי המדצר הם הכוהכים המחקנים הקרצנית ואייכ כשיעשם האדם בווכה זו צאכילתו ומצרך כאו הקרצ קרצן ממש. ומתכתר לו . לזה רמה הפי מתו ושכרו דודים. והכה הדומה והשומה כנגד [יידו דשם

הם כל יויו שהקליפותה ד לום ישף וסנה כל חזו מרוחקים אונ שוות אשר ב האסרם שלא ה מו שמקווים הבליה יותה שבמיף המף יגוקו ילסות: דף רפיה שו ל כל מעסיו, מלו נות ס וכוי ורהמונ ה כודע ואשה ו הקדום ד כל כל מנסו נים גדוליםם נכל חי בלחו ותם כחום ורע הדומה : ירבה אי ונגד םהיה נחיו הרי נתקנינו דס דבק נו ת כווים מנו ול כומו מו וליף לנוס ו

תהלה כרוד

לויה והחי צלתי מדצר וההי העדצה הם כנגד הה דשם וויה מהיצלחיים הם כנגד די אותיות שם הוייה עלמעת למעלה . והנה מרמי בזה"ק אכלו דיעים ליה שתו ושכרו דודים ויה וההו שרמו אכלתי יערי וכוי שתיתי ייני וכוי שעייי שאכלתי ושתיתי אכי אומר אכלו ריעים ליה שתו וכוי (יה להעלות כלולות הקדושה לשם הויה עייי הדלחיים שמכוונים כנגדם מווניה למעלה ומה שהקדים הריעים ליה להדודים שהם ליה מעוניה למעלה ומה שהקדים הריעים ליה להדודים שהם ליה העליות הם מווניה למעלה הוא מפני כבוד קדר סשי הקדים ליה העליות הם מוניה למעלה הוא מפני כבוד קדר סשי הקדים ליה העליות הם מוניה למעלה הוא מפני כבוד קדר סשי הקדים ליה העליות הם מוניה למעלה הוא מפני כבוד קדר סשי הקדים ליה העליות הם מוניה למעלה הוא מפני כבוד קדר סשי הקדים ליה העליות הם מחלה יעלה להדודים שהם ליה ולחייכ להדיעים במיש זייל עיים זה והיכו אפיי שאכי בגלות ואין לי קרבנות לצפר עלי אפייה מהכי לי תורתא שולבי ער כאו בהמייק קיים לצפר עלי אמי המונה זאת עיי אכילתי שיאכלו ויהכו מומה הריעים

והדודים שהוא יחוד שם ארבע כמו פעולת הקרבנות : יתבאר זובח תודה יכנדנרי ובה דרך אראכו נישע ובזה שהים . והוא שאונרנו שהאכילה עייי ברכת ההודאות של צרכת המזון וכל כל צרכות צפרט צרכת המזון עושה פעולה יותר מפעולת הקרצן צעלמו . כי הקרצן מעלה ממעה למעלה כמו שאמרו המקובלים בעכיין ההעניה שהקרבן ממטה למעלח וההענים אף מלמעלה למטה הוזר ומוריד על דרך המעלות. והנה האכילה בכוונה פועלת פעולת החענית שעיי האכילה מעלח ממטה למעלה וע"י הברכה מוריד גם ממעלה למטה ובפרט ברכח סמזון שנייי הדי ברכות דברכת המזון מוריד מהאלילות עד העשיים . והכה ארזייל זובח תודה כל הזובח את ילרו ונוחודם על חטאו כאו כבדו להקביה בצי עולמות שכאי יכבדכני. והנה לפי דרכיכו כבאר כך זובה תודה עיש וביחה וקרבן בלא ברכות והודאות שהוא שאר הקרצכות ויש מקריב קרצן ועמו הודאות הברכות והוא שולחנו של אדם וזהו זובח חודה ווקריב וזובח קרבן שעמו הודאות וברכות והוא עייי אכילתו של אדם יש לי בי מיני

כצודים שהר" ו שיריק הנרכות שינילולות גיכ להחונים ולכן וביה נואה וא שצולה כאו ל וומריב קרנני

עוך ינס 171 טולשות יכנדכי לי חבוב הי חתרוכ וסנה די להרונ האנת ילרו ומתוד סרי סיל מכנד ו ננבי לי ומכבדו א. וממר ושר בים דוך קעתה ית להכונה נתכלת א ולכן לפי מחזר נ ניסנ אן ידמה זוג בעמיין וה ותף שמקרבמת קניניקו עם שמר סטבייה שנם ה בעלים לעוסיב ה הזינה שחינו בח מהסיל אילכא דם

ככנד הה

מס מרים לו

ו בתווכמו

וכרי מניימו

かうりつ

שתכוונים מ

ומולים מחסו

יסטי הקדעו

ומסיכ נסו

שתכי ישנה כ

ואין לי מו

כאו בסמקר

זכו ממכה מת

ת פקרננות:

דכך מנמטון

ויי ברכת הסוד

המתוך שומה מה

ממנים למשלה:

ר ממניס נה

ד סמענות. ה

יי סאכינה וב

ונטיה ובפרטים

ד מהתנינותו

את ילכו ומסי

י יכנדנני וע

קרבן בלאבוני בן ועווו סחני

הריב הובס לה

ים שליניות

17

כצודים שהרי ושם דרך הוא שם דרך ומעצר ג"ר ממעלה למטח שיריק הברכוח על ידי ברכוחיו חוץ ממה שהעלה ממטה למעלה הכילולות ג"ר הוא שם דרך שפתח הדרך הסתום להריק לתחתונים ולכן אראנו בישע להים שהוא נהנה מאותם הברכות. ובזה נראה ואכלת ושבעת וברכת כשחאכל ותברך אתה עושה פעולה כלו אתה עומד תמיד על הארץ הטובה בארץ ישראל ומקריב קרבנות אפילו בימי הגלות שהאכילה עם ברכותיה הט כמו קרבן :

ירלס זובה תודה יכבדכני ושם דרך אראנו וגוי. והוא עיד שארזייל כל הזובה ילרו וותודה כאו כבדני בבי

שולמות יכבדני אין כתיב כאן ובוי . והוא שנודע שהתשוצה היא תשוב הי אחרונה לגצי וי ועוד חשוב הי ראשונה לגצי י'. תשוב הי אחרונה לגצי וי ועוד חשוב הי ראשונה לגצי י'. זהנה ילנו ומחדה שעושה חשוצה גמורה שהיא עם זציחת הילר היי הארונה הכד השם צעוהייז שחשוצ הי אחרונה הנקי עוהייד לגצי וי ומכבד השם צעוהייז שחשוצ הי אחרונה הנקי עוהייד לגצי וי ומכבד השם צעוהייז שחשוצ הי לחשונה הנקי עוהייד לגצי וי ומכדו צעוהייד שחשוצ הי לחשונה הנקי עוהייד לגצי וי ומכדו צעוהייד שחשוצ הי לחשונה הנקי עוהייד לגצי הי ואמר וייד הנהייד שחשוצ הי לחשונה מכוחן לגדי המרונה נקילת שהים היים . זים ולכן לפי שחבר צי שהים והם צי ההייין עם וי ועם יי לכך אראנו צישע שהים . שהים קתם ושהים חיים :

ירמוז זוצה תודה יכדדכני יהכה איתא בקדור הכווכות בעניין נחמור להודה . הנה מזמור זה כנגד קרבן תודה געניין נחמור להודה . הנה מזמור זה כנגד קרבן תודה ואף שהקרבנות הם בעולם סעשייה שקודם ברוך שאמר לא קבעוהו עם שאר הקרבנות שהנה כל הקרבנות הם בעולם העשייה ששם הנפש מחונאת היא תמות וכלם עתידים להיות בעלים לעוהיצ חוץ ממומור זה והוא בעולם הילירה ואינו בעל לעולם שאינו בא על הטא וקבעותו כאן בעולם הילירה שמשם מתחיל איכוד דהי . ולזה רמו זוצה תודה יכדדכני קכפרט זובת

אודה כפשוטו שהוא הזוצח קרצן תודה שהזוצח שאר קרצות שהם חייצים הם ווכצדים אותי צעוה"ז דווקא שכלם יתצטו אצל הזוצח תודה שאיכה צטילה לעולם אף לעח"ל כוולא הוא יכצדעני צעוה"ז וצעוה"צ :

גי אך טוב הי לכל ורחוויו על כל וועשיו . הנה כודע לרץ האר אר מוב הי לכל ורחוויו על שאר בעלי היים

שאסור לאדם ללער בעלי חיים. והנה מליכו שכענש רבינו החווז כשלא ריחם על העגל בן בקר ואפיי שלא ליער אא לפי שלא ריחם ונתרפא על ידי שריחם שאור לשפחחו שהימה ווכדה וכוי. ורחוניו על כל מעשיו כתיב שאם לא יעשו לו הזק אסור להרגם כנודני וכן מליכו בימי האריי זלהייה אשה אחת שלא היחה מתעצרת ואיל הנועם שיש לם תרכגולים בציח והיתה מניהתם במקום שאיכם יכולים לילך לשתוח מים וכוי . חזרה ותקנה הדבר ההוא ונתעברם . לזה רווז טוב הי לכל לפעונים מעיב הקביים לבכי אדם בעביל מלוה זו שהיא ורחמיו על כל מעשיו שהוא רחמי שאר בריות החיות ובהמוח ועופות שבשביל שמרחמים עליהם הקבייה מעיצ להם כמו רציכו הקדום וכאותה אשה . וכיים המלחם על אדם כמותו שתוא בללם ודמות . והנה מלות הרחמנות גדולה לחין קץ כי הוא וונוחק כל הדינים . כי הנה רחיונים ריים מקד שהות לאים גבורה . מייים הקד שהותך הדין לרחונים ווועורר ברכות העליוכות ווניחד שווותיו יתי . כי הנה ע״ב כ״ג מ״ה ב״ן.עס ו״ן אותיות מס ווקער רח״ם ותם עולים ווקפר הברכייה כי שם לוה את הברכה . ולזט ירווו הפי לכתן לך רמונים ריית רליין שהוא ונספר נייב סייג וויים ביין . הכוונה עייי שתרחם שארזייל ונהן לך רחונים ריל אתה תרחם כמו שלמדו מזה כל המרחם על הבריות וכוי . שכאי ונחן לך רחונים . הכוונה כשאתם וורחם על הבריות אתה וועורר שו הדי שמות העולים דרין רית ונתן לך רחמים שעם ייך אותיות שלהם יהיו מקשר דיים להריק ברכה לתחתונים . ואמרו בגמי

מינ דתונין ברקרק . וח זהו רחתים הונטר ונדאו בהדים נווד אלהיה מכו כשמעתיך ו ורים מלאכי אי נקי ברים משר מכוח ב סמר הגה ה שמומחס כי ו העליונים בה רחים ועל ידי את הקאת שו רקיעי הניווות נהכריעי הוא ו לסים, ולז ולו רקשי העושאו גוכר מת הרת בהה הרחונים הקניה ומוליו נס הנחונים

11 17

אל על פסות האדם לאבול גאם עד סיכו

תהכה כרור

172

פייג דהולין רחם זו ברקרק שכשהוא מלפלף כראה כאו אומר שרקרק . ואונרו בגוני לווה כקרא שונו רהם אריי כיון שבאה רחם באו רחמים לעולם וכוי ששמא גרים וסימן לעולם שיבא רחמים ווער ונראה לזה רווז לארן הקאת ואת הרחנוה ואת השלך כקדים עוד מים רציכו שמשון מאסערפולי זלהייה משם סאריי זלהייה שכתב בקונטרים שלו הנקי פלאות רצות. הנה כצל השוועתיך שפרעה כלקה בוולרים בעשר ווכות . נייי גי שפים ור"ף ולאכי חבלה הוווונים הווסבבים בגי רקיעים של טומאה . מי כקי שריע . ואי כקי תווייך . ואי כקי בשהייא . (והם תיבות נשר מכות שהציא) ועליהם השר הכקי דלפקיע ועל כלם השר הנקי דוכי וכוי עיש . והנה נודע אין וני שיכניע כוחות שנוונאה כי אם נודת הרחנוכות שעל ידה יפתח שער הרחונים העליונים שהם די שוות ע״ם וו״ב שעם ל״ן אותיותיהם ווספר רחיים ועל ידי זה יככעו כל כוחוח הטווואה ככודע . ולזה רווז את הקאת שהוא אותיות הכייא שהוא השר המנוונה על גי רקיעי הטווואה והוא לוועלה ווכל שרי העווואה. אם תרלה להכניעי הוא ואת הרחם ע״י הרחווים שחעורר שווח שווספרם לחיים. ואז ואת השלך יושלכו וירדו לנוקצה דתהומא רצא כל רקיעי הטוונאה : וביוה ארזייל אפילו בבעת כעקו של הקבייה זוכר את הרחונים שנאי לא אוסיף עוד ארחם שכיון שזכר הרחונים באם הרחונים לעולם . כי הלא הרחם שווא גרים . כייש כשזוכר הקצייה ומוליא מפיו רחמים שיצואו רחונים לעולם כיון שזכר שם הרחנים שלא אוור אתנקם נוהם כי אם לא ארחיים ובזה יגולו רחוניו על מדותיו :

י ירלה טוב הי לכל ורחמיו על כל מעשיו. יודוך יי ירלה טוב הי לכל ורחמיו על כל מעשיו. יודוך הי כל מעשיד וחסידיך יברכוכה . הנה כודע מיש

ז״ל על פסוק ונהחי עשב בעדך לבחוותך ואכלה ושבעת. אסור האדם לאכול עד ביתן לבהוותו תחלה לבהוותך ואח״כ ואכלה וגו׳. ראה עד היכן רחוונותו ווגעת שאם בירך ברכת הווליא והתפיק הארכה שאר א זוקא שכלם א לעתיל מוא

נסיו . סנסטוו על שחר נטו םכענם רצינוו כיער של נה ם יהם מכנה כו הזק אקונה ו מהת שנה : בית וסיתה מ . חורס ותקווו במים ממיז מ כל מעסיו סמיי יל שמרחונים ו חסה. ומיוו ה מלים כד . כי סנסוו ם הסד בסוקי מותיו יתי בי מם מסמר הי גרכס . ולוסי וספר נינקו

רסמים מי

: וכרי . מח

ות מתהתר

י שעס וייל

ורכים . וממהו

ההלה לדוד

דיעמס בדעות אבל בסמות וי קבלו עליסם ב כדי שכשיראו עליסם משנה

ובוה מת

אורני לעיל שיש לפורות לך ואני אם יעשם סאדם הסוס שאינו ישן נולים. עום סעי והשי חונה עום ישיו שן שישות עאינה ישי שישות עאינה ישי שישות עאינה ישי

והנה מות קס

זוג זוג אחד רצי וודשר טוב לבמי א וודשר טוב לבמי א וודשר והאנשר עם אברותיה בוה שר שלובית סודו כ טום שנגר התר מדבלתו כמולה מ רוש לרשע שאי דאמר גביל לתורא לא סוי הססק בין ברכה לאכילה שהוא מן הענין של הברכה שאיכו יכול לאכול עד שיתן לבהמתו . לזה רמז ורחמיו על כל מעשיו תחלה לריך לקיים מלות רחמיו על כל מעשיו שהם הבהמות וגוי שיאכילום תחלה . ואח״כ יודוך הי כל מעשיך וחסידיך יברכוכה שיודוך ויברכוכה על מזוכם שלריך שיתן לבהמתו לקיים ורחמיו על כל מעשיו . ואח״כ יברכוכה על מעוכם : ר'י אר ירלה טוב הי לכל ורחמיו על כל מעשיו . יודוך הי כל מעשיך וחסידיך יברכוכה . הכה כודע מיש

זיל עיים וולפכו וובהמות ארץ ווועוף השווים תחכווכו . שכנ מין בהנוה או עוף ים לו טבע של דרך ארן כדי שהאדם יקח קייו מהם וילמוד . עוד ארזייל צפייג דחולין ארייי צן לוי כל מעשה בראשית בקומתו כבראו בדעתם כבראו בלביוכם כבראו . שכאמר זיכולו השמים והארץ וכל לצאם ל הקרי לצאם לא לציונם. ופירשיי לדעתם נבראו שהודיעם שיבראו והם כיאותו בלביונם דדמות שבהרו להם . והנה כולם מודים ומשבחים להשיית כי כל פעל שהים למענהו ולקלוסו . והלפרדע אמר לדוד שאתם משבח עלווך ואווור הלות לילה אקום להודוחלך . ואכי יומס דלילה ווהלל ולועה במול רם והושלכתי עלמי להדש שמו יחי שאוור ובתנוריך . ודיב די יש הקירה בוויש זייל שנבראו בלורה שבחרו להם הנה יש בריות משונות איך עלה בלביונם לבראות צאותה הלורה להיותם וושונים כמו הפיל והקוף וכיולא שהרואה אוחם ווברך משנה הבריות . ונשיב שזה היא הוודה עובה שבחם שתף הם כוונתם כדי שיברכו הם השיית עליהם ויגרוני ברכת שיברכוסו ברוך משנה הבריות בשם ומלכות . וכמו שהלפרדע שרף עלווו על קדוש השם כן שו הבריות וושוכות קבלו ובחרו בלורה הואת הוושונית כדי שיברכו את השיית עליהם . לזה רווז ורחוויו על כל וועשיו שהם הבעלי חיים כלם שרחוונותו מתפשנות על כלם שאף בבריאתם ובעשייתם ריחם עליהם לבראם ברלונם וזהו יודוך הי כל מעשיך שעשיתם בלביונם

כילה שה

1011033

ת למניו :

ויכ יותר ו

ונס שנוין

וכה על מו

ל וננסיו

הנה נותו

15 . WIND

1 0700

10. 10730

前他日

כיאותו נב

חים נסזיו

ומר לההה

100 . 750

לקדם מו

simos 3

2011353

וכיולה נה

לה מתנה

זם דיגמים

וכמו סקור

ות קנו ל

ייקס. לו

לם שומה

ריתם בי

יםיחס נוו

דדעתם בדמות הערב להם וחינה בהמות והיות שאינה משונים אבל בהמות וחיות המשונים איך יודו וישבהו על עשייתם ואיך קבלו עליהם בלורות משונות . ואמר שעיייז וחפידיך יברכוכה כדי שכשיראו אותם החקידים שהם ישרט הקדושים יברכוכה עליהם משנה הבריות ובזאת הברכה שגרמו בעולם הם מודים ומשבחים על עשייתם :

וביה כראה שרמו ולא אמר איה שוה עושי כוחן זמירות בלילה. מלפכו מבהמות ארץ ומעוף השמים. הכת

אמרכו לעיל שהלפרדע ראה את דוד שאמר חלות לילה אקום להודות לך ואכי כל הלייה לועק וקורא ומודה ומשדח. ואייכ מה יעשה האדם הדלח תקוב על לירה ועלל על מטחו וכן טבע הסוס שאיכו ישן יותר מסתין כשמי כי כן שיכח הסוס שהוא מתכמנס ואיכו ישן . לזה אמר ולא אמר איה אוה עושי כותן זמירות בלילה . שזה הפי כאמר על מי שאיכו קס בלילה לעסוק בחורה דהפי חמה עליו והלא מלשכו מבסמות ארץ שלא למד זה מהבחמות שהסוס מלילה ולמח יהיה גרוע מבהמות ארץ ומעוף השמים שיש כמח סלילה ולמח יהיה גרוע מבהמות ארץ ומעוף השמים שליש כמח טופות שאיכה ישנים בלילה כמו הכוס והיכשוף שלועקים בלילה . כמיש זייל :

להלה כמו שיש מדות טוצות צבני אדם ויש שמדותיהם רעות כן שאר הנצראים. כי הנה תראה שכתצם צתורה זוג זוג אחד רע ואחד טצעו טוצ. הרחמה והשלך הנה הרחם מצשר טוצ לצני אדם. כמיש למעלה והשלך שולה דגים וממיתם. והחסידה והאנפה ארזייל למה כקי שמה הסידה שעושה חסידות עם הצרותיה צמזונות והאנפה היא רגזנית והדוכיפת והעטלף הדוכיפת הודו כפוח תרנגול הצר והוא נגר טורא כל כך יש לו כוח שנגר ההר להתיכות ע"י שיציא השמיר ועכ"ז הודו כפות כרצלתו כסולה מורה על השפלות י והעטלף אין אורו אא צלילם רמו לרשע שאין לו אורה אלא צלילה לעומי דמי כמיה מיל

207

לחרכגול והעעלף בינסי סכהדרין ולכן עליב האדם שילווד מעופות הטומאים כיגו שאותרו עלוב הוא אם ילמוד מהכוולה. ולא די לו שלא למד מווי שטבעם טוב אא למד מעיפות שטבעם כע. ובזה ואכי בער ולא אדע כשאכי סכל ואבער ולא אדע לבחור הטוב והרע הלואי שבסמות הייתי עמך הלואי שאההיה כחשב אללך כבהמנה ואף שאף הם יש בהם מדות רעות אכי גרוע מהם. שסרי ואכי חמיד עמך אחזת ביד ימיני בעלחך חכתני שכתת בי שכל ובינה לדעת ולהבחין בין הטוב והרע אבל הבהמה והחים והמוף אף שיש בהם מדות מגומות אין להם עלה ותבוכה :

יודוך ה׳ כל מעשיך וחסיריך יברכוכה : כבור וכו׳ אי הנה ארזייל בל האומר שירה בכל יום מובניה לו שסוא בן העוס"ב . שכל הבהמות וההיות והעופות בפרטות כל אי ואי מהם משבח את הקב״ה בפקוק אי וכן כל ברואיו השונים והארץ והים וכל אשר בו וכל אי ונהם פקוק וויוחד . והנה כשהאדם אוור פרק שירה בכל יום ורואה שכל הנצראים כולם מודים ומשצחים להשיית ואף כי הם אינם מלווים ואן להם שכר ועונש לא ישנו את תפקידם והודאתם יום אי . כיים שהוא מעותד לעוכשים מעציר תפלחו ותורתו איזה יונים ללורך הכאתו ואיכו נזהר בברכותיו והודאותיו ועיי שרואה פרק שירה לכל הנצראים כלם נשצר לצו ונכנע. והנה האדם המצרך ומודה להשיית ולבו צל עמו . כמה גרוע מהצעלי קיים שהרי הם ווודים ווושבחים שכל לבם וווחשבותם אף שאינם מדברים אומרים בלבבם . והאדם כשאינו מברך במחשבת הלב כי אם צפיו ובשפתיו כוולא גרוע ווהבהוות ושאר הנצראים שהם בלבנם והוא בפיו שדנרים גשוויים שאינם בווחשנה . עול סמברך בלא כווכח סלב הרי זה מלזל בכבוד שמים שהשווה מלכותא דרקיעא למלכותא דארעא . כי הנה המברך את המלך ציי סוא ווברכו בפיו אף שלבו בל עווו ואיכו אוהבו . האדם

ריאה למירים ובוווו הוו הלכיתה דרקיע כר כה כה כל כל מיי ו ות אור הדנרים תרמו התכה לב וה גם מדים ומשו תהוע נטין לפתות הנה השרינה נקראת שהר מים וסנס כא ב זה החר סי. לום רוה י המוים והמכן וכרי . ו אד לסודות ולסלל ו ממייך כול ללריך ו צתוכם בסי לרמרו י שלידין מהור הברכות שלמים להזמים לבוס המנהים ומודים . וכ מה מכומך יאמכו כ ממהן הנותן לבות וכ זוו נרכות הכאויות יעטו כך פו ואני בער 53 73761 ו לה ממי לולים הו נהשת הייתי נחשב ט ונהם ווסבחים ברעת ווודבר אסים ו צוד ילו 39

תהלה לרוד

כואה לעינים ושומע מה שיוליא מפיו ואינו יודע מה יש בלבו . אדל וולכיתא דרקיעא הנודבר לפני הקב״ה בפיו ולא בווחשבתו הרי הוא נשה חיו כבודו כנו ציין שרואה הפה ולא הלב כי לריך לאוור הדברים בכל לב וכשע כי הי יראה ללבב . ולכן אם יצרך בכל ווחשבת לבו ג"כ לא יש לו יתרון על שאר הכבראים שאף הם מודים ומשבחים בלבבם . אבל לריך להיות בו שכל ודעה ג״כ לכוין לפתוח מקור הצרכות וליחד שמו הגדול צברכתו . והנה השכינה נקראת כה . כה תצרכו את צני ישראל . וכוו"ש בזוהר עיים והנה לא שמעת עד כה . ולכן הנציאים מתכבאים צכה אוור הי. לזם רווז יודוך הי כל וועשיך אפילו תחיות והצהוות והשונים והארץ וכוי . כנזי בפרק שירה שלכל אחד יש לו פקוק אחד להודות ולהלל לשמו יתי בכל יום . וא״כ היתרון שיש לחסידיך הוא שלריך שחסידיך יברכוכה לא אוור יברכוך אלא יצרכוכה צהי. לרמוז יצרכו כייה שעייי הודאתם וצרכתם פותחים ומורידין מקור הברכות לשכינה הנקי כייה והיא משפעת אז לעולוות שתחתיה שבזה יהיה הפרש גדול בינה לבין כל הנבראים הוושבחים ומודים . וכיים שחהיה ברכחם בפיהם ובלבבם . וזהו כבוד מלכותך יאמרו כשיאמרו הברכות תהיה ראויות לכבוד מלכותך הבוחן לבות וכליות שלא יאמרו כאומר לפני צ"ו כי אם יאוירו ברכות הראויות לכבוד מלכותך הבוחן לבות שאם לא

יעשו כך הלא גרעו מכל הנצראים כלם : ואכי בער ולא אדע בסמות הייתי עמך כשארי אבער ואדבר בלא דעת ולא אדע כשאדבר לפניך בלא דעת כי אם מפי אוליא הדברים ולא אדע מה שאני אומר . הלואי בסמות הייתי נחשב עמך ולפניך שהם המשבחים לפניך בדעת שלהם משבחים בדעת הרוחני שלהם ואני לא אדע מה שאני אומר ומדבר אסיה גרוע מהם בפה הגשמי בערך הלב :

ילמוז יודוך הי כל מעשיך וחסידיך וגוי. כצול עוד ילמוז יודוך הי כל מעשיך וחסידין וגוי. להודיע וגוי ש

איב סארט א סילמיד מש לד מעישת ש לל ואבער ואי ג' ואבער ואי סלאי שאסט תד הכתע שמ מלבל הבמש ה סעלה ותבנט

וכה: כבה בכל יום מוני כל הבהמוח וטי ת הקציה נמי זר בו וכל איד וירס בכל יוסד ת ואף ני סוו תםקידם והרי וביר תמלחו ווו חיו והודלותוו י לבר וככנע.ה כמה גהוע מש הקבותם חףש ברך במחשנת: ית ושחר סוני . 035013 00 וד במים שמי המברך מחלה 10. 13010

2

תהלה לרוד

לסוריד לה ששי סינשיים אמר די צעולם העשיים ותנה קדר ההם גזה הולי השי חוד את הנישו להח עיי זה בי

ורגוד לומו

וניהן שיכבר בו וניהן שיכבר בו שני שולמן כקא כ שני שולמן כקא כ הקדיניתה עיש בווסר בשילהן הם קוד מודרות בעלם ק מודרות בעלם ק מודרות בעלם ק מודרות הבעלם כ מודרות הבילים ב מודרות למכור מ שלה בוודרות שלה מוכי היות שליל מני ייחד שליל מני ייחד שליל מני ייחד

וכצוד מדר וגוי . מלכומך וגוי . וממשלמך וגוי . סומך מי וגוי הנה חלוק הלשונות הנזכרים צא לרמוז על התפלה בשתהים כסדרה והלכתה פעולתה רצה כמו צזמן עצודת צית המקדש שלכן נקי בהייכ מקדש מעט . והנה אנחנו מתפללים בכל יום להעלוח בילולי הקדופה ומיחדים הבולמות מלמטה למעלה. מעקידת ילהה עד ברוך שאמר עולם העשיים . ומברוך שאמר עד היולר ילירה ומיולר עד העמידה עולם הבריאה . והעמידה עלמה היא באלילות . ואחייכ תזרו גייכ באלילות בקול רס ויותר מהגלית הארהה ויהודה מן התפלה בלחש ואח״כ קדושת ובא לליון להוריד להבריאם והמומורים של הלוים מוריד לילירה והקטורת מוריד לעשיים תחלה מוונים לוועלה . ואה"כ וולוועלה לווניה ווריד השפע לעולמות . והנה הקרצנות והכל וצרכת כוהנים והליים בדוכנסיהיתה כוונתם לקרב ולקשר העולווות וולווניה לוועלם ולהוריד השפע וולוועלה לווניה . לזה רווז יודוך הי כל וועשיך תחילה בעולם העשייה וזהו מעשיך שהם הקרבנות שבעשייה . ואס"ב והסידיך יברכוכה שדוד כקי חסיד שתיה מהבר בשירותיו הונירותיו . וזהו הזמירות שצילירה וכנגדן אמר והסידיד יצרכוכה ויאונרו ברכה לפניה ולאמריה ברוך שאור וישתבה . ואחייכ כבול תלכותך יאותרו כגד סיולר שהוא הבריאה הנקי כקא הכצוד . רוסו כבוד עלכותך וגוי . ואסייכ וגבורתך ידברו . כמגד העווידה שכלה הודאת גבורותיו של הקצ"ה גדול גבור וכורא . ושאלת הלריכים כלם גבורתיו של הקצייה וכפלאתיו . רופא גיאל מברך השנים מקצץ נפשות וכן כלם הודאת גבורותיו הרי די הלקי התפלה עד חחר העווידה . ואחייכ הזר ואוור להודיע לבני האדם גבורותיו אותם הגבורות שאמרם בלחש חוזרים בקול רם . וזהו להודיע לצני האדם להשוניע אותם ללצור . ואחייכ וכצוד הדר מלכותו כנגד הקדועה שבבריאה להוריד שפע תתלה לבריאה הנקי כפא הכבוד כבוד מלכות שמים . וזהו וכבוד הדר מלכותו . ואסיכ הזונירות של הלוים שהיו אווורים על הדובן והוא היליכש

1217 . 5107 01

של התפנה מ

רדת בית סמהד

נים בכל יום לא

מעלם.מעקתו

וור עד סיולרא

סעמידם שלה

ול לם ויותר וי

ושת ונה למומ

בירה והקנוומו

מעלה לעטה

ככת כוהנים וו

נות מלמטה ל

יודוך סי כל מ

הקרבנות שנה

בסים וותנונו

וור ומסידין יוו

יסתנה. ואמינו

הכקי ככח כמ

. 173

בול וכולם . ב

ו . לוסה גומות

וכותיו כר די

י כהודיע לנוי ש

רים בקול וט.

ומחיב וכנוור

זע תחלה נווי

כבוד הדר וונו זדוכן והוא הד

להודיד לה שפע וכנגדה אות עלכותך עלכות כל עולעים וכנגד הינשייה אער ועושלתך בכל דור ודור שעל עלכותו העתפשטת בעולם העשייה נאער עליה ועעשלתך בכל דור ידור כנודע והכה קדר התפלה עלעעה לעעלה ואח״כ עלעעלה לעטה . כי בזה הוא יהשב לו כאלו היה בזען בהע״ק קיים כע״ש לעיל ולזה סעך אח״כ כוכלו היה בזען בהע״ק קיים כע״ש לעיל ולזה סעך אח״כ כוכלו היה לכל הכופלים שע״י קדר זה אחם קועך את הכופלים שהם ישראל בגלות ואין להם קרבנית וכעשם להם ע״י זם סעיכה וזקיפה כאלו קעו עכפילתם שכחשב להם כאלו עשו עבודה בבהע״ק :

רהנה אמרו עיפ ונקים לו שם ממה ושולתן וכפא ומכורה י

הכה אף שנהמייק חרב ואין לכו קרבן וקטורת זכוהן שיכפר בעדכו . הן עשה לכו ווקדש וועט בתי, כנסיות והתפלות שהם מווש כמו המשכן שהוא צהמייק והמשכן ריית מעה שולחן כסא כר הוא המשכן . העקרי של הפיית כנוו שנצאר . זכודע מיים בזוהר שאף שהמטה היא אתרוכה איידי דתביצה לה הקדיוותה עיש. והנה מחלה בתפלחינו אכחנו וותחילין וון השולהן תה קדר הקרבנות והקעורת לברר מעולם העשיים כנודע. ולכן הקרבנות שבעשייה נקראים שולחן גבוה ואח״כ הזווירות בעולם הילירה והוא הכייר ששם וותקברת הנפש ברוח שרית שלהן כיר שהנר הם נפש ורוח שהם מעולם העשיים והילירה וצווירות ונההצרים הנפשות והרוחות כנודע . ולכן בזמירות אכתכו מדליקין הכייר והכסיא הוא עולם הברילה שהוא היולר והבריאה נקי כסא הכבוד כסא לאלילות והעווידה היא קוד המעה יהוד העולם האלילות . ואפרי העוצד את השם בשווחה הרי תפלח בעלווה נקי וושכן וונוה שולחן כסא וונורה ששיא כיר עיי די חלוקי התפלה כי בזה יחשב לכו כאלו אכחנו יוסנים ננהמיק:

> וחברתי שיר אחד על זה והוא : כא

ND

ההלה לדוד ערוך שולחן בקרבנות סדורות . מנורתך בשבח הזמירות : וכם תשים ביוצר המאורות . והממה בהגיון לב וקירות : ואף כי רגלך בכור אסורות . הא לך משכץ בנטריקון אמורות :

ני אר יללה יודוך הי כל מעשיך וחקידיך יצרכוכה. כצוד מלכוחך וגוי . וגבורתך ידברו להודיע לבכי האדם בבורותיו . הנה נודע שיזהר האדם להשמיע קולו בברכתו אפילו כשסוא מברך לבדו לא יברך בשפתים נעות כיש כשיש בניאדם שאז לריך להשוויע קולו כדי לעכות על ברכתו . ואם אשהלי ולא הרים קולו בתחלת הברכה מיינו בסיום הברכה ירים קולו כדי לעכות אחריו און שאדם השומע קוף הברכה מפי חבימו קייב לעכות אוון . דווסמוא בירך בשם ווולכות כוויש השיינו סיי רעייו סייב השומע אחד מישראל מברד אחת מכל הברכות אנפיי שלא שוני כולה וותחלתה ועד קופה אנפיי שאינו הייב צאותה הברכה מייצ לעכות און וכוי עיים . דלא ווקרי און יחונוה כי אם שאינו יודע סוף הברכה מה היא ועונה אמן . אבל בהחלת הברכה אין קפידא . והנה מחלת הברכה היא הוראת וולכות שמים צמו ומלכותו וכוף הברכה היא תורה גבורת הקביה שפעל ועשה כך צין צהנאות צין צהודאות וכן הכל . עוד האווירה לשון לחש. והדבור מורה בקול רם . לזה רמז והסידיך יברכוכה כשהחסידים יצרכו אותך אעפיי שלפעונים כצוד וולכותך יאוורו בלחיבה דהיינו תחלת הברכה העם והנולכות והוא כבוד וולכותד לא מסרו להרים קולם שא יאמרו אמרוה בלחש עכיים וגבורתד

ידברו כוף הברי בקול רם . שרי להרים קולם בח גבורותיו ידברו ב להשוניע לאחרים

הנה לרד לרד ל מאו כבר הילי לכח הכל תלמוד הורה ו מהנה הווחבנה וה מם בי אומיות א הסירים זם צוה כלו מדרים זם לום וכו בינה לבא ובה הל אדים שהם בקרחים כוארי של שי כוייכו הלב נסתחת באינה וה דבור כננד וידי כמוציך וונרך ננה ולה ימד את סמס נהשורים לאזריי שאו סקול פשינתו להשל משה קול שסמננה

לומרו ירווח ל גלומרו גלוידעם וידע לד קש כי סי סול של

תחלה לדוד

ירוה.

: 51

.1

רותו

ורן אמורוי

ידיך ינרכוכה,

כהודיע לגויר

קונו נגונחו

בים כשים מי

ברכתו . והם ה

ם הברכה ידטי הברכה ווטי ו

וולכות כווים ו אמת וונל ה

אנסיי שלהי

דלא מקרי און

כם ממן . מנומ

כיח הורחה נ

תורה גבותה מ

ו הכנ . מה מו

וה ומסידי זה

כבוד מכמהך

והוחכנהנ

לחם ערים ווו

. 1

ידברו קוף הברכה שמורה גבורוחיו שפעל ועשה כך הם ידבר בקול רם. שכייכ כזהרים בברכתם שאף שלפעמים שוכחים להרים קולם בתחלת הברכה עכייע בקוף הברכם שהיא סודאת גבורוחיו ידברו בקול רם והטעם להודיע לבני האדם גבורותיו להשוניע לאחרים גבורותיו של מקום בסוף הברכות כדי שיענו אמו על ברכתם :

לריך להזהר וואד שאף שלא יש בני אדם לא יברך TIT בלהש רק שפתיו כעות לפחית לריך להשוויע לאזריו שאז ככר קולו לפחות לאזכיו שהקול יש לו שורש גדול בברכוח ובכל תלוווד תורה או תפלה כייש בברכות שאו נשלם שם הוייה שהנה הווחשצה והלצ הווכוונים והווחשצים להצין מה שאומרים הם בי אותיות ויד של שם הוייה כי לכן המחשבה והלב קשורים זה בזה כשהאדם מחשב דבר תכף יורד ללב וכאו הם מדברים זה לזה וכן בתפלת שיהו . חכמה איהו מחשבה מלגאו . בינה לבא ובה הלב מבין ועל אין תרין כתיב הנקתרות להי שהינו שהם נקראים נכתרות . ובחדא נפקין וכחדא שריין. והקול הואךי של שי הוייה והדבור די אחרוכה ולכן אוור על המחשבה והלב נסתרות שאינם כיכרות וכגלות לבני אדם . אבל הקיל זה דבור ככגד לידן הם כגלות לכו וגיי . ואיכ איך האדם בפרט כשווברך ווברך בלחש בלא קול הרי אותו וישל שם הוייה חקר ולא יחד את השם וברכתו נפגמה ומויב זה שחייב להשוויע לאזכיי שאף שלא יש שם צני אדם שהוא כדי ביעורר הקול פעולתו להשלים ההוייה וכיון ששונעה אזניו ילא כי כבל כעשה קול ששוונה אותו לזכיו ואז כקי קול ויש לו כס ליחד שם הוייה :

ירמוז אשגבהו כי ידע שוני יקראני ואעכהו . הכווכה ביונה צאותר ידי זעני יקראני ואווג. כמו והעלך

לא ידעה . וידע אדם עוד את אשתו י וכמו שפידש בקי הכווכות אל ידעה . וידע אדם שני את שמי . הכוונה כי ידע שמי

30

תהלה כדוד

חווג ויחד את שמי ואדם כזם יקראכי בקולו ואעכהו כשיקרא אענהו שאכבדהו כמו שהוא כווין במחשבה ובלב ובקול ודבור וקראכי

צזה ביפוד שניי לכן אענהו ואחללהו ואכבדהו : ירנגוז כשניך אלהים כן תהלתך על קלוי ארץ לדק עלאה יעיכיך וגוי. הנה שם אדכ"י כקי לדק דינא דעלכותא דינא זכודע כשיש יפוד שם הוי"ה י"ה בו"ה אז הלדק נעתק בהרחנים לזה רנח כשנוך שסים כן תהלתך כשנהללים ונעשבחים אותן זהלולם יהיה כשנוך עועש . עומשבה ולבה ודבור ועעשה וכשלם השם הנויותד אז לדק שהוא שם אדכ"י בדיניה . אז עלאה יעיניך תהיה עליאם עלד יעין שהם התקדים והרפונים על ידי חבור הסוי"ה כשנהללים אותך :

ועשיה את המעיל האפוד כליל תכלח והיה שי וירמוז ראשו בתוכו שפה יהיה לפיו בביב מעשה אורג כפי תסרא יהיה לו לא יקרע . הכווכה שכודע שהמעיל הוא כנגד הקול ומכפר על הקול ונשמע קולו . לזה רמז ועשית אח המעיל האפוד שהוא המשמיע קולו . העשה פי ראשו הפה שצראשו סווונה ברחש לריך להיות בתוכו כאו הוא הקוע וווחובר במחשנה ובלב שהם בחוכו הנקראים נסתרות הרי המעיל המשמיע קולו יסים פיו בתוכו כעשו ודיין שפיים יסים לפיו קביב הדבול סיולא וון השפה כוא הי אחרונה הי מולאות הפה כי לכן שפיה מקפר השכינה ולכן אמר אחייב מעשה אורג שיארגם ויהנוס לארבעתם ביחד ליחד בהם שמי הגדול . ראה בן אדם עד היכן קולך ווגיע וציחוד השם נווחקים סדיכים. כי לכן רווז כפי תחוח יהיה לו כפי שפירושו שהן הנה יש צי מנלפך פשוטות וכפולות מה שבאמלע היצה הן ימיכיים ומתפשטים עם כל האוחיות ומה שבקוף תיצה שנקראים מכלסך כפולות הם שמאליים הי גבורות ולכן הם צפוף תיצה כעורה שאינם יכולים להתפשע יותר כיאם עומדין במקומן.וכן צי מכלפך עולים לריין מלטון ושריון יקשקשים והוא פיי של תהרא כוושוייל שוואהר שנחימד שם הויים

מתפרו הבי ה פיי סימוי שלי הגרכות. י מל גרכה וגרכ מר זה צור גור גרכו מר זה צור גרר

או ימי טובה. במבשע לך הן ומתעלב כבר ק ולגרולח אין חקו שילי דגרכוח סגו שישים כבר מל מלכומך עותרכים כבר מנו שישים בנות

שחסייו הסיד . הה לפי ז סכונהו יודע להו לכן נספע מן הכ

עוד שעם א הווין ול וסרטם וונוקום -הקשות לכל א וכן בענין בסיר אדרי מלכות ב ומרים סי ושמו

תהלה לדוד

מתחברו הבי מכלפך וכחיחדו וכתעוררו הרחמים שנמתקו דיניהם ע״י היחוד של הקול והדבור ומחשבה וליבא כאמור :

רי או ירמוז יודוך היכל מעשיך והקידיך יצרכוכה. כציד מלכותך יאותיו. הכה ארזייל איזהו חקיד המקיים מילי דצרכות. הכוונה צזה שלא יסטור צשהכל כי אם כזהר לצרך כל צרכה וצרכה הראויה לאומו הפרי. שכל הפוער עלמו צשהכל הרי זה צור. וכן ארזייל צרוך הי יום יום. וכי ציום מצרכין אותו וצלילה אין מצרכין אותו. אא כל יום ויום תן לו מעין צרכותיו. או ימי סוכה. או ימי מלות או שצועות וכעזייה. כך כל מה שו ימי סוכה. או ימי מלות או בעועות וכעזייה כך כל מה ממשפיע לך הן לו מעין צרכותיו. והטענם שצזה כיכד ונגלה זמתעלה כצוד שמים יותר שצרא בעולם מיכים ממיכים שוכים ולגדולתו אין חקר. לזה רמו והסידיך יצרכוכה שהם המקיימים מילי דצרכות הכקי הסידים. וההו וחסידיך יצרכוכה ומה הם מילי דצרכות הכקי הסידים. וההו וחסידיך יצרכוכה ומה הם מלכותך שמצרכים לכל דצר צרכהם כולית ונכרת כצוד מלכותך שמצרכים וכל דצר צרכהם ונקי תקידים :

שיעם מי שאינו פוטר עלמו בשהכל נקי חקיד . סוא שרודע שחקי"ד הוא בחכמה הק"ד ע"ב ועשרה אותיות הרי

חסיד . וזה לפי עלא עצה כצורים הפוערים בשהכל שע"י מכווחו יודע להבין זה ראוי לו ברכה פי וזה ראוי לו ברבה פי לכן נספע זון החכווה שילא ווכלל הבורים ונקי חסיד התרווה לחכווה כאוור:

עוד מעם אחר שחייב לברך על כל אי ברכה הראויה לאותו המין ולא יפטור בשהכל כי הנה המינים אין השפעתם ושרשם ממקום אי כי כל אי ואחד יש לו שורש אי כי ייא סימרי

הקעורת לכל אי ואי יש לו שורש אי וערונה לדבר אחד למעלה. וכן בענין העירות העץ רונה ששעעתו ורנהו בחיית והאדמה אדניי מלכות בחבורה עם החיית עם שם לייך חהו אדמיים אדניים הי ושהכל היא במלכוה בחבורה עם סיקוד והםו שהכל או כשיקהאא קול ודכור וק תלכדסו: יי ארן ליקוב יכל דעלכומו: אן כעמת בסוש בור וועשסיב בור וועשסיב אותם על ידי יל תכלת וסו יד בעששה אות

בהמעיל הוא: ז ועשיה מה מ יאםו סמס עני רכב ומסונה נות מעיל התשמו ה לפיו קנינה ו ספס כי למנו וכב שיפרנס ה אס צן אסטוו י לכן מה בסיו ד כסוטת ומ ם כל כלותיון שמחליים כיוח המפשט יומני מכמון ו בכתיסד מסי

10

תהכה לדוד

שהוא היסוד נהיה ונחחבר בדברו שהיא מלכות. ולכן כשלא איש מה היא ברכחו הראויה לו יברך שהכל שבל מה שיולא מלמעלה השפעות יורד דרך שם דרך יסוד ומלכות . אבל אם הוא עץ או אדמה עשה גריעות בברכה נהי שכל מה שיורד יורד דרך שם על כל פנים לא זכר ורמז השפעת השורש העליון שמרומז בה . ולזה אמרו ע״ש . ברוך הי יום יום כמו של כל יום דיום מימי המועדים המלות והשבועות והסוכות וכן הכל . כל אי מרומ למדה אחת ולריך שלא לערב זה בזה אא לכל אי מעין ברכותיו כן יעמוס לנו וגו׳ . כשיעמוס לכו שישפיע לנו ברכותיו במיני המאכלים ג״כ לריך להזכיר בברכותיהם לאותה המדה והשורש המרכלים ג״כ לריך להזכיר בברכותיהם לאותה המדה והשורש

יללה יודוך הי כל מעשיך והסידיך יצרכוכה . כצוד אלכיתך יאנרו וגצורתך ידצרו . להודיע לצני האדם

גבורוסיו . הנה ארזייל גדול העוכה און יותר ען המבלך . אוערים הטעם שהווצרך אף שתוא ווכוין בהשם בקריאתו אדניי ובכתיבתו שם הוייה על כל פנים לא הוליא בשפתיו כי אם שם אי אצל הכווכה שהוא מכוין צאמיין מספר הוייה אדכייי כמספר אמיין כאו הוא מוליא צי אזכרות מפיו . והכה הקצ"ה כקי גבורה כמים אכוכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמעכום . וכן משה למד מפי הגבורה . לזה רווז יודוך הי וגיי . והקידיך יברכוכה כשווברכים אותך התקידים כבוד מלכותך יאמרו . לשון את הי האמרת . יתאותרו כל פועלי און . לשון עלוי ורווווות שכשווברכים אותך יעשו עלוי לכבוד מלכותך . והוא וגבורתך ידברו הם בברכתם מוליאים מפיהם גבורה אי שהוא שם אחד משמותד והם משמיעיו סולם . וזהו להודיע לבכי האדם אז להבוויע לבכי האדם ברכא שלהם שלא יצרכו צלחש אז גצירותיו לשון רצים שעייי עניית האון מהאחרים כאו הוליאו מפיהם שני גבורוח שהם שני שמות עיי האווין שהוא ונקפר הוייה אדמיי. וירמח בזה אייי אוומת רב ברכות אומרו אמוכות לשין אמיכת אומן לשון אמכים המשר

בעריים אינו לאתרים סות כוולה כשור כ or det . 11 בונה מסרח המשמיע קול מזנירך סוח כרי יהד הו אתרם בממין בכל ברכס ובו אהת כסמזרך והסניה כסשונ กษ עוד מות 615 פד ביצוא הב שזות גווורה . ונוי . נעסים כ סותרך בכשמ במיסור במקס שמי ועוודו ב קלת והם מכו

שומלים ומכווכ

מתים ששניהם

רמו כנלי עודר

תל הוססו

עומד לספיד ב

סי. כסלברך

לגלי במדק ב

תהכח לרוד

ולמומה.

שול מור

מס פומי

יונד דרך מ

מלומז גם ...

כל. כל מיר

מי מעין נוו

ו נתכותיו ב

ס ממדה וה:

יך יברטכה ו

סודיע לנריר

ו סמנהן . מו

תו מדני וננה

6 00 ch ::

י כמספר אוין

ו כקי גבונה ו

כן מסה לה

ברכוכה כהוני

חת הי הוד

שכשוונונים

דברו הם ננו

מותך והסונו

לברי המום

רצים שמיי

ות בסטור

בון אונים

צעכיית און שגורם בצרכיתיו לעכות און עליהם על ידי שיביויעם לאחרים הוא כקי רב ברכות שגרם להעוכה און יותר מן העברך כמלא כאו הוא בירך ברכה אחרת שאם היה מברך בלחש לא היה און. וכמלא שהוא רב ברכוח שכל ברכה וברכה כאו בירך ברכה אחרת. לזה רמו ברך הי לעולם און ואמן. הכה הושמיע קולו הוא עושה שני 'יחודים של הוייה אדכייי . אחת כשבירך הוא וכוין בשם ההוייה בקריאה אדכייי ובכתיבה הוייה הכי יחד הוייה ואדכיי . וכשענו אחריי אנון הני כיחד שעם אחרת באמין שעולה מתפר הוייה אדנייי . וזהו שרות ברוך הי לאחת כשמברך ומכוין בקריאה וכתיבה סוייה שני יחודים אחת כשמברך ומכוין בקריאה וכתיבה הוייה אדנייי מקבר און. והשניה כשנונים און אחר ברכהו . כמלא כי כל ברכה וברכה

שיתברך השם בבי יחידים של אמיין ואמיין:

אומרים ניעם אחר לגדול העוכה אמן יותר מן המצרך . הוא שאין עדות אלא בשכים ובעדות אי אין כאן עדות עד שיבוא השני ויעיד ולכן כשיברך הוא לבדו אין כאן תורת עדות גמורה . אצל כשנא הצירו ואמר אמן אמת היא הצרכה וגוי . כעשית עדות גמורה בשנים . ולא השני גדול יותר מן המוברך שהשני הוא שגמר העדות . ההו שרמה רולי עמדה במיסור במקהלים אברך הי . כי הכה אין עדות אלא מעועד . שכאי ועוודו בי האכשים אשר להם הריב . וארזייל בשנים וושתעי קרא והם מכוונים לכלה והוד הנקי תרי קיימין דגופא הנקי עווגדים וונכוונים שניהם כאחד . ולכן כל עד שבתורה איכו שא שתים ששניהם נחשבים לגוף אי ונקראים תרי פלגי גופא . לזה רמז רגלי עמדה במיסור שהשני רגלים כרגל אי על דרך ורגליהם רגל ישרם שבני רגלים כאחד לרמוז לכלח והוד . וצא לומר שאכי עותד לסעיד בחתוכהך בתורת עדות גמורה עייי שבתקהלים אברך סי. כשאברך אברך בווקהלים לצכות און אחר ברכותי. ואז לגלי נומדה במיסור להעיד בתורת עדות גמורה בחמוכתך שכל

70

ברכותי אלרף עווי אחרים לעכות אחרי ונהיה לפחות שנים י ירלה יודוך הי כל מעשיך וחסידיך יברכוכה. לפעמיה כשאין צני אדם הגונים נזונים צזכות בהמה . כווים אדם ובהמה חושיע הי . כמיש עיים עוב הי לכל אומרו לכל אמיו בדור רשע הוא בשביל שורחמיו על כל מעשיו אלו הבהמוח והחיות.יארוייל כל הנהנה מהעייז בלא ברכה כאלו גוזל להקבים ולכנסת ישראל . גזל ישראל הוא ע״י שלא בירך מינע השפע זהברכה מן העולם וכעשה יוקר שערים . ולכן כאלו גזלם . עוד כודע שעל לדיה אחד העולם עומד ולדיה יהוד עולם . ואמרו כי זה כל האדם כל העולם לא נברא אלא בשביל חנינא בני , והוא שאמר יודוך הי כל מעשיך שכלל אביי ההיות והבהמות שיודוד על הכנת מזונותיהיכמו שארזייל שלכל אי בראת לו מזון הראוי לו . וכל זה הוא בשביל וחקידיך יברכוכה ברכת החקידים שבזכותם כזון כל העולם כלו כל מעשיך בכללם . וצריד האדם להקתכל בפחיתותו למה יהיה כזון בזכות בהמה ולא יהיה כל העולם כזון בזכותו ולפחות יהיה כבהנוה אלא יהיה גרוע ווונה שהוא ניזון בזכותה אוי לה לאותה בושה וגוי . ולזה ירמוז הפי דאני בער ולא אדע בהעות הייתי עמד . סכוונה כשאני בעו וכסיל ותנו אבורי ונני הדרך הלואי שצטונות הייחי נווך שאהיה חשוב כבסונה אלא גרוע וובהווה . שסיא אינה ניזונת בזכות אחרים . ואכי כיזון בזכותה . ואוור ואכי תוויד עווד ע"ד באוור בכמלה אשר אין לה קלין שוטר ומושל וגוי . הוא להגדיל הסכלות של האדם ופחיתוחו מן הנמלה שהיא אין קלין וגוי . שוולמדה ומדריכה . ועכייז מדעתה מוחסת ברע מן השכל שהיא מן סמלות השכליות . לכן אוור כאן שאלי שכגרעתי מן הבהווה כמה יגדל התימה על פתיותי שאכי תמיד עמך . ע״ד בקרבך קדום . ואמזת ביד יוויכי שבארת לי ילהייע וכווה גיכי סיועים לעזרכי . בעלתך תכתכי ובחרת לי דעת ושכל והבוכה . ואור ראסר כבוד הקחני : הוא בהבהמה נאמר עלים רוח הבהמה

ביירדם למנים נ סיה לוועלס וזים מקחני שמקחני א ממסונתי נוך ממקד ברוע ו מיכת מום כיוון מכתה שהוא מי שע מותו והות וה ליום מיומה וקיה ינעה ל 00031 מקתך כסורי אל ב ומסורסמת למין כל גל משפעיך כשחש ננה מהום כונום לסנותים חדם ובהו והכסה משפרו כמה מסיקר מקדך אהים בנרחים בני מאד מונומיסה בבמס שמומומים

נכוד מרו א׳ אומרו

בשכמליא בלחש לם ונסחם מוונו איל נשם שבלבך הי ל

ההלה לדוד

75

היורדת למטה לארץ . ועל האדם כאמר רוח בני האדם העולם היא למעלה וו"ש איך אהיה גרוע מהבחמה שאני ואחר כבוד תקחני שתקחני בכבוד והאקפני שיך למעלה ליתן דין וחשבון עלי מעש ולאיש אשר שה לו איך יהיה נגרע מהבחמה :

עוד החסד הגדול שעשה הקצ"ה עם האדם שאף שיהיה גרוע עון הצהעה לא ציישו הקצ"ה לעשות לו אות ועופת שזם כיזון צזכות צהעה והסתיר הדצר ההוא שלא יש הוכחה שהוא כיזון צזכות צהעה וזה ג"ר חסד יקר על הראשון שזן אותו והוא רשע שא אפיי כיזון צוכות צהעה לא עשה לו איזה עופת שהעזון איכו צזכותו שעא יהקן דרכיו:

חיזה מופת שהמזון היכו בזכותו סומי מקן לכיו . ידמוי לדקתך כהררי אל משפעיך תהום רבה . אדם ובסמה תושיע הי מה יקר וגוי . הכוונה בא לומר לדקתך כהררי אל כשתעשה לדקה עם הבריות וטובה היא גלויה זומורסמת לעין כל כהררי אל כמו הרים הגבוהים הגלויים לעין זומפעיך כשתעשה מששע באדם לא הגלמו זתביישו שא תחום דבה תהום כלבוש כקיתו . הכקהו כמו תהום המכוסה שהרי לפעמים אדם ובהמה תושיע שתושיע האדם בזכות הבהמה זהכלה משפטו כתהום ולא תעשה לו אות שניזון בזכים בחמה

מה יקר חסדך להים. זם המסד הוא יקר וגדול על החסד הקדום שכראים בני האדם בלל בנפיך יחסיון כלו אתה נוחן להם מזונוחיהם בבטחונם בך ובללך ולא עשית להם אות ועופת מעזונוחיהם בזכות בהמה וסמטר אינו שלהם :

כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו:

אי אומרו יאמרו ידברו ותחלה אמר מלכותך ואח"כ אמר וגבורתך. הכה ארזייל מעם שאומרים בשכמלייו בלחש לפי שיעקב אמרו בשעה שבקש לגלות את הקז ורכתהם ממכו איל שמא יש ביכיכם אי אינו הגון אייל שמע ישרא כשם שבלבך הי אהינו כך בלבנו הי אחיי. פתח ואמר בשכמלייו.

ה לכחות ש יברכוכה. לכי כות נסמס. כל אומרו לוו 10 15 101 כאלו נחל נה בירך מינות מ ן כמנו גולס ד עולם .ואד יל סרינה ניי ת ומנסטות ד כלת לו ומונ ים ברכת כת ידורידי בהמס ולא יש לא יסיה גמוו ורי ולוס יוש ככוונה נשלו ו הייתי שת : אינה ניזונהו תיד כמך מיד: th . 00 to זים מוקיון רע מן הזוו: נגרעהי מן מו מתך. מיומ וכמס מכי ל ותבונה

ונים מום או

כב

תהכה לרוד

אמרו ווה נעביד אי כימרי לא אמרו משם בתורם אי לא כימרי אמרו יעקב התקיכו שיהיו אומרים אותו בלחש. עוד אם כאמר אותו השטן יקטרג ויאמר הוסיפו פקוק בתורם לבד ביום"כ שאין שטן ביום"כ אומרים אותו בקול רם. לזה רמז כבוד מלכוחך רמז כסאומרים ברוך שם כבוד מלכותו לריך שיאמרו דהייכו בלחש שהאמירה בלחש והדבור בהכרזה ככודע. ולכן כבוד מלכות שונים שהוא שם כבוד מלכותו בלחישה וזהו יאמרו והעועם הוא שהרי הם אומרים פסוקי החורה שהיא גבורתך דברים שכתו למשה מתי הגבורה ידברו הם מדברים בקול רם הכקי דבור וכבוד הדר המלכות לא כיתן משי גבורתך שאיכה כתובה בתורה אם

לא יאמרוסו צלחש סנקי אמירה השען יקערג : שאין השען מקצרג ציוה״כ מלאחי צפרדם צשער החמורות פ״ה פירשו הקדמונים כי שתי לילית הן אי קטנה ואחת גדולה . הגדולה צח זוגו של פ״מ והקענה צח זוגו של אממדאי והלילית סזאת כלת פ״מ תחת ידה ת״ם חיילות בתספר שמה ויולאת ציוה״כ ש המדצרות הולכת ומייללת כי היא שר היללה ומחלת צח שמעש סיא ג״כ פילגש פ״מ ויולאת עם המיש מיילות כמספר שמה וצפגעם שו עם שו מחקוצעים ציוה״כ שם צמדצר ומהגרים שו עם שו עד עלות קולם השמים והארן כעשה לקולם . וכל זה עושה סוציה כדי שלא ילמדו קטיגוריים על ישרט ציוה״כ וכוי ע״ש :

וקות יכמוז צמדי ויקרא שהים לאור יום ולמועך קרא לילת זה עשו ויהי ערב ויהי בקר יום אחד זה יוהיכ. הכווכה כשיערא הם צאחדות צלי מחלוקה אז המחלוקת צין הקליפות ולפי עצאותו יוהייכ יערא דומים למלחכי הערת צענין אכילה ועחייה וצענין שאין ציניהם קראה ועכאה ומחלוקת אא מכולם צלצ אחד ממילא אותו היום הקליפה היא צמחלוקת גדולם התבקע הארך לקולם. לזה כמז ויקרא אהים לאור יום או יערא המאירים ומהסירים כמלחכי הערת. ואז ממילא כשיהיו יערא

באורה או ולו ובווחלוקת וקנ ים מסד שהול יוס בן למיל 7170 ניום הניח הי תללה ריושנה בל מלוה שנייין ביום בוותאוננים מיכיל לפריו וכז המדומה מחומו הקליפה נתגדל מי ויתל הי ויו תרת ממרל סקליפה עליך ונ מד לה מתהיו איציך שהם מת להפית אחכם ונו יטים משים אמים נעלבון ותעבדו נווטוונס בשני

בי או ייש סנס נפי כבות וגנונחך . ונם נבונומיו . ולו ילמד הלדם כ

n 63 t

100 7

()'01'3

מלכותי

וסיטו

3 7132

וסמענה

17377

0103.0

: 17

G 0770

י ליליסקו

קענס נו

0 00

מודינון

min DT

ועמים ניו

10000

זהו קהו

ימן קומי

W D: 7

Guodit

בי השנה ו

intin

1015

כמיסו

10

באורה אז ולהושך קרא לילה זה עשו השטן ומהכותיו בחושך ובמחלוקת וקטטות וזה איזה יום יהיה הוא ויהי ערב ויהי בקר יום אחד שהוא יוה״כ שע״י שישרט יושבים באור גדול מעילא הם יושבי חושך וללמות כשזה קס זה כופל .

ארו"ל בליל שבה כשיבוא האדם וידליק הנוכולה והשולחן סדור לפניו והוא שווח ווורחיק הדאגה והעלצון כוויים ציום הכיח הי שהיך לך מעלצך ומרוגזיך אז הקליפה צבכיה ויללה ויושבת בחישך . כי לכן כלטויכו לעבוד את הי בשווחם של מלוה שעייז הם יושנים נעלנון ודראגם . וזהו שרמו (ידיי העם כוותאוכנים שהיו עוצדים צדאגה ועלצון כאדם האוכן וווחי מועל לפניו ובזה נתעלת הקליפה ונתקרבה ליהכוח ח״ו מן הקדושה וואותו האור הגדול . וזהו רע באוני הי שהרע שהוא הקליפה נתגדל ונחעלה ח״ו וככנס חמורחם ונתקרצ וזהו בעיני סי . וירא הי וינאץ שנתקרצ אותו הרע שהם הקליפות . וזהו תרה אשר לא עצדת את כי שהיך בשונחה עייי זה נתגדלה סקליפה עליך ושלטה צך שנכנסה תמורתך ואחה תלטרך שתהיה עצד לה שתמיה היא הגצרת ואחה השפחה . וזהו ועצדת אויציך שהם הקליפות וכן פי ודייד כאשר שש הי עליכם להעיב אתכם וגוי כן ישיש הי עליכם . ארזייל לא אמר ישוש שא ישיש משיש אחרים עליכם מאחר שאחם נכנסתם המורתם בעלבון ותעבדו עבידתי כמתאוננים בלא שמחם הם נכנסים במקומכם בשמחה וזהו ישיש אחרים עליכם הם האהים אחרים

שהם הקליפות הנקי אחרים: שהם הקליפות הנקי אחרים: להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר מלכותו הנה בפי כבוד מלכותך הקדים כבוד מלכות. ואח״כ אמר וגבורתך. ובפי להודיע ברפך הקדים הגבורה ואמר תחלה

גבורותיו . ואחייכ אור וכבוד הדר עלכותו והוא שנידע שלא גבורותיו . ואחייכ אור וכבוד הדר עלכותו והוא שנידע שלא ילעד האדם כודי התורה עד שילעוד פשעיה ודרך העיון ברוויש

כוום לכודיעים כצוד היו ולכום שוים. אמלי מלך ביי מס לות ונטירותיו וי דינודור החווס בירוסי . זמס ועוד ימומים הם השמיים ההינם להבניסם בח משקם מלך ביו ובוה יומת שול היים והם מזמו של התוכם והו כדרה מתרי התשני מיף. ומיי סתאלס מרדני הנשווה כי ו כמי שהחילה שיר ובשר מיט ומשר משים מוכייל מרכן אני אינשה כו ואטונרם גייב אכי מהח וסנקר וסעליות

לו יומח עור ו נלבבך וגרי שלמום בייעובחו מכו ומעלמום ככ חובם ומעלמום ככ מרים וכבנדם שמי מרים וכבנדם שמי מרים וכבנדם שמי מרים כבנדם מרים שמי מרים כבנדם כבנדם שמי מרים כבי הם מרים שמי מרים כבי הם מרים שמי

משל למי שוולאבטכו בשר ויין אחייכ יטייל בגן ויקדים לה היראב וההסידות ואז הייב לעסוק בצניהם ולא יעזוב המשע דלא סני בלאו הכי . כי הגוף לריך לנפש והכפש לריכה לגיף שזה גוף וזה נשונה ושניהם לריכים עד שיקרא אדם שלם צגוף וכשם ולכן אתר שאמר ותסידיך יצרכוך וזכר התסידים היראים שאתר שקמ ונדות העובות בחסידוכם כבוד ונלכותך יאונרו יש לחם רשות לעסוק בתורה הנקי כבוד מלכוחו שנודע שאין ניכר כבוד מלכות שנים שא צה ואמר עליה יאמרו ולא ידברו. שא אמירה בלחש שהם דברים המינורים בפוד ובלמישה . ואף שהיא חביבה לא יעוצו סשניי התורה. אא גייב וגבורהך ידברו דברים שנוותרו לגיף וופי הגבורה . וזהו וגבורתד ג"כ ידברו לריד לעסוה בה ג"כ ואוור צה ידצרו לשון הכרזה שנק׳ דצור שהוא הפשע הנאי בהכרזה בראם הומיות הקרא וחינה באמירה כי אם בדבורים להודיע וגוי בא לומר שכשרולה להודיע לאחרים לבני אדם ילמדם מחלה גבורתיו התורה כמו שנתכו לצו מפי הגבורה מגולים והם פשעי התורה ואחייכ וכצוד הדר מלכותו ילמדם יודעם כצוד הדר וולכות שמים שהוא הקוד הנקי כצוד הדר וולכותו שתחלה יוולא בטנם בשר ויין ואחייכ יכנס לטייל בנן ואור אחייכ מלכות ד מלכוה כל עולמים וממכלהך בכל דור ודור. סוווך הי לכל' הכופלים וגוי בא לפבה השיית במה הפרטים בן מדת מקצ"ים למדת צ"ו בעכוה הנה הצ"ו עהיום כאן ומהר בקבר אם יכנס אדם להלרותיו ולעירותיו יהחייב לוולך בלתי השרים הגאים הגדולים ולא השפלים והפחותים שאין להם רשוח ליכנס והקציה וותאום ווושתוקק להכנס השפלים והעניים לחלרותיו ולטירותיו ולראות כצוד מלכותו . כמים בפרק רי יבוועו איל הקציה אין לי הכייה בכולווי כי אם בשעה שבאים ישרא וווסתכלים וווציטים צזיו הדרי . לך אווור להם שירדו למרכבה שלי וגוי לזה אחר שאמר הקבייה רולה להודיע לבני האדם גצורותיו דברים כפשטן כווו שניתנו וופי הגבורה . ועוד

תהלה לרור

יקדים לחבי

67 3550

כניף קום

בלם נגוף וכ

ים מינאים מי

ימנתו ישי

ע באין מכרה

1064 . 1737

ומף בסילמד

בלו לבלים בלוה

ור כריך למסותה

שכיא הפשע מ

ה כי אם גונה

ם לבכי אדם יוח

נבורם שולים

ודם יולמס בי

דר מלכוהי מוו

1 1001 123

י בכל חו חו

במס המודיו

בהיום כלו ה

ומייב למלי די

ים שלין להסנה

כשפנים וסבי

רורם נסון

לם נפנה נכו

אמור לסם ש

דלה לסודים

י הגנונס.

101

רולה להודיעם כבוד הדר מלכותו שהם קודי התורה הנקי כבוד הדר מלכות שמים. בא לומר מה גדלו מעשיך וענווחך הרבני שאפילו מלך ב״ו שהיום כאן ומהר בקבר לא יכנים שפלים להלרותיו ולטירותיו ואחם מלכוחך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור תאוותך להכאותם כבוד הדר מלכותך בחארותך ובטירותך. זאת ועוד סומך השם לכל הכופלים וגוי הכופלים והכפושים הם הענוים השפלים ומעונים אתה סימך בידם זמוקיםם להכניסם בחלרותך ובטירותך. לא די שלא תגרשם כמו שעושה מלך ב״ו לא אתה תסמוך בידם להכניס:

ובזה ירמה עור ובשר תלבישני ובעלמות וגידים תסוככני.

חיים וחקד וגוי רלה לומראכי מצערי ועלמי שמוד שהקוד של התורה והמלוות לא ילמדכו כי אם לאחר שלמד עשמי הסורה שהרי הפשע הוא הגוף והקוד הנשמה הנקתרת בחוך הגיף. וכמו שתהלם יתרקם הגוף בעור ובשר ועלמות. אזיכ מוריד לו הנשמה כי תחלה הגרוע ולקוף המשולה. לזה רמז כמו שתחילה עור ובשר תלבישני וב גלמות וגידים תקוככני ואחייכ מיים וחשד עשית תורידלי החיים שזיא הנשמה שאחים באמיבי שה כמו כן אכי אעשה כשופקודיך שמרם רוחי כשאמוד תקידיך ואשמרה גייכאני מתחיל מלמטה שהוא עועוי הפשע כנגד העור והבשר והעלמות ואח"כ הקוד של המלות כנגד הכשמה והבשר והעלמות ואח"כ הקוד של המלות כנגד הכשמה

ירמח עור ובשר הלבישני ובשלמות וגוי ואלה לפנת בלבבך וגוי. הנה כתבו המקובלים שהאדם כלול מגי

עולמות צייע ובתוכו הכשמה ככגד עולמות האלילות והוא עור ובשר והעלמות ככגד צייע והמוח ששם הכשמה והחיות מהיה אותם וכנגדם פשע רמז דרב סוד שסימכם פרדיים לקשר כפשותיכו אותם וכנגדם פשע רמז דרב סוד שסימכם פרדיים לקשר כפשותיכו עולמות אבייע לזה רמז עור ובשר הלבישני ובעלמית וגידים הסוככני והם שלשה ככגד שלבה עילמות צייע ובהוכם חיים

תהלה לדוך

וחסד עשית עודרי שכשחת צי כשונת חיים ככנד האלילות ולק ככנד ארבעתם ותקודתך שונרה רוחי פקודתך שהיא התורם אשמרם בדי בחיכות ששע רמז דרש שוד . ואה לפכת בלבצך לא גלית סוד זה בגלוי אבל ידעתי אכי מבשרי כי זאת עמך ידיעתי גלית סוד זה בגלוי אבל ידעתי ארי מבשרי כי זאת עמך ידיעתי גלית סוד זה בגלוי אבל ידעתי ארי מבשרי כי זאת מער ידיעתי גלית סוד זה בגלוי אבל ידעתי ארי מבשרי כי זאת מער ידיעתי ני זאת הבריאה שבראחני בארבעה דברים או האמורים הם עמך מיוש הם רמוזים לארבע שולמות אבייש שהם עמך ולשמך הוייה מיום ה ולכן לריך לתקן עלמי בתקודיך בדי דברים או ליחד די שולמות ודי אותיות סוייה :

ורגרה ספנים המלוווד שבאו לפרש דיכי הסורה הקדושה הכניסו בסיבורם פרד"ש סרוו כנון רוו לניסוך סונים ען סמורה וגוי וכן הדבה שם רוו ואין עוספר. וכן הדרש מלא המלווד מדרשים ואגדות וכן עניינים עוספרים נוטריקון מלא המלווד מדרשים ואגדות וכן עניינים עוספרים נוטריקון חסקוד הכניסיהו בהעלם כמאוורי רבה בר בר הכה . וכן גבי קנחריב יגלה אדוני במער השכירה וגוי ועניין של אבשלום. זרן עניינים מופלאים אין עוספרוהן הנה קודות החורה והעליעה זרן עניינים מופלאים אין עוספרוהן הנה קודות החורה והעליעה הלבישום באותם הקשורים כמו שעשתה החורה שהעליעה סדברים בששני התורה והול כדי להיות התלווד ירמוח לאי עולמות אבי"ע ליחד שם הוייה בי"ה שהול כנגד הפרזק: עולמות לבייע ליחד שם הוייה בי"ה שהול כנגד הפרזק: וגוי ולפימה אותו וגוי וילקת לו וגוי. ארז"ל מארון רוות לכתד תורה עלי שניים לרמו עו סיים היא לוחוזהים בית רוות לכתד תורה עלי שנים לרמו עו סיים היא לוחוזהים בית כוות לכתד תורה עלי שנים לכתו עו מיים היא לוחוזהים בית

רומו לכתר תורה עלי שטים לרוח עץ סיים היא לווחזיקים צח חהו עלי שטים כמיש זאל מצית ומחוץ חלפכו עמיש צזוהיק שהפשטים אווגרים שאין לתורה אא הנגלה שהוא הפשט שהוא המילוניים לכן רמו על הארון שהוא סתורה מציח ומחוץ חלפט שיש לתורה צית ופנימיית כמו שיש הילוניות והם דצרים תנימיים מלוצשים צחולריות שהם מקופורים. ועישיר עליו זר זהצ קציצ והוא כמין כתר העולה על שפתו נוקף מלמעלה שחוויד יחדש צתורה ויעשה לה זר זהג שכרמזים לחדושי התורה סולאים ממנה . ויצרו לו די ניצעות זהצ והוא שצפחות וההי

מדעיות נכנס נתו מנד הפררכ ולריבים גלמדם ל ייסד בסם שם קויי ידי טובטות של ללשו תנו הכמים מכמן ות וממס שסכוו מיד והדרם הם ו מינהת ננסר מאינ נדטו נמשבה החמו מנתים וניי. כמיים ו כת בחבריקי שתים . מגעי המורה יותר נו סמים מעעי ככנד ה משונה והסוד לשמי נדי עלי שעים הגדים כהוכחים חיתה והה דפרדם ממא סתריותים שנואו הכי חנל עיי גלה סניתיות טחמון יהיו הנדים מפעות מסס הב בנוסיו לא יסורו מווכ אביים וקשוו ני או יולס כנ כבני כן יחד. ובפי שלחתי שיו ללווד ים בידו ם שתנו כר אמר כעבות

TO

טובעות לכנס בתוכם הבדים אייא שינשאו לכך באו די העובעות ככגד הפרדם היולאים ממכו וכרמזו העצעות שהם קתומים ולריכים בלמדם לנכנס בהם על די פעמותיו שיהא מוקף בהם ליחד בהם שם הויים . ואמר רישור טבעות על ללעו האחת ודי טבעות על ללעו השנית כיון שאור די טבעות על די פעמותיו ידענו ששתים מכאן ושתים מכאן . למה חזר ואמר ובי טבעות וגוי . וכראה שהכוונה שכבר ידעת שבי אותיות ליד שהם ככגד הסוד והדרש הם כהדה כפקין ושריין והצורם חמיד לקייום העולוות כנהר שאינו פוסק ואותיות ("ה לפעונים כפרדים כביכול כמינקה התהתונים לכן הלקם הכי ובי עבעות וגוי . ובי טבעות וגוי. כמיים גבי התפילין טעפת . טע בכתפי שתים . פת באפריקי שתים . ולא אוור ארבעה בפעם אחת . וכן תראה פשעי התורה יותר כגלה מן הכל סהוא 🏹 אהרונה . והרמו סתום מענו ככגד הןי והדרש סתום יותר ויותר ככגד די ראשונה והסוד לפנים מן הכל כל אחד כפי שרשו . ועשיה דדי עלי שעים הדדים כושאים את הארון שהוא התורה הם הפיית הווכאים אותה והם הנכנסים בתוך אותם הארבע נובעית שהם דורדם כמשיל ועייז הם מכשאים התורה ומגלים פנימיותיה שבלאו הכי היה כראה שהיא ח״ו במו קפור בעלמא . אצל עייי גלוי פנימיותים סרי הם מכשאים אותה . בשבעות הארון יהיו הגדים לא יפורו מונכו שהלדיקים הככנסים באותם כעצעות שמס הפרדם כנגד נלין חייית . ועיי עסקס צה בעוהייז לא יקורו מווכה לעולם. ששם הם דבקים בעוהייב בעולמות לבייע וקשורים בדי לותיות הוייה שכנגדם:

וילה כביד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו להודיע לבני האדם גבורותיו . מחלה אמר וגבורתך לשון יחיד . ובפי שלאחריו אמר גבורותיו לשין רבים . הכה הלמר ע״מ ללמד יש בידו שחים . משל למי שיש בידו כר אי וכשומליק ממכו כר אחר כעשה בידו בי כרות והראשון לא כחשר ממכו בנד האציות התך סהאנה התך סהי ה לה לבות בוגה שו האמורה כת שור הלמורה ה דברים או למו כ :

כי התולה מוד ה כנון רמ לה דן מספר. וקה ווקברים מה DI. 000 73 73 מכיין של אנטו דות המוקות. ז המונה מת התלמוד יהו יסום כננד המה נושו אוון מלון מל :: כר וברי. להילה יים סיא למחווה חלסכר מחים ד ה מסוול המסוו ה מצים ומזון ל ים והם לגרים מי נשיה מחז כוסף מלמשנה זדוםי סתונסס הסות מבסמום

תהלה לרור

בלום. כן האדם העלמד ומתכה את הביכו יש בידו שתים. האחת ממנו. והאחת מחבירי שזכות הרבים תלוי בו. לזם רמי וגבורותיך ידברי שהיא סתורה שניתכה משי הגבודה סרי יש בידו אחת. ואמר להודיע לבני האדם כשמודיעים אותם לבני אדם שמלמדה לאחרים סרי כעשו גבורותיו בי גבורות אחת מונו ואסת מהבירו ונעשה לפניו שתי נרות:

ירמוז טוצים השכים מן האחד כי אם יפול האחד ובזה יקים את סביכו ואילו האחד שיפול ואין שני לההימו גם אם ישכבו שנים וחם להם ולאחד איך יחם ואם יתקבו האחד הכנים יעמדו כגדו וסמוע המשולם לא במהרה ינהק . הנה לכאורה כראה המלמד והמוזכה את חבירו ים בידו שתים . אי שלו ואי משל סבירו . כמיש בזוהר ההיא מלוה סלקא קמיה וגוי ואמרה אנא מפלכיא ופלכיא עבד לי . הכיונה שמוכרת הוולום שם שניתם. שם מי שעשאם ושם הראשון שגרונה . וזהו אנא מפלכיא ופלכיא עצד לי סראשון הגורם הוחכה . אצל כשחהקור סדבר כאן ים בידו שלש. האהת מה שעשה הוא ולמד. והבי מה שעשה הבירו ולווד מונכו הרי שחים . והג׳ שכשעשה הבירו וזכה סרי כאו עשמה הוה הרי ים בידו בי וביד הבירו מהת הרי שלש. זלום בא לרמוז טובים השנים מן האחד שהאדם לא יעשה המלוה והתורה לצדו כי אם שיובה גם את הצירו ועוצים השנים העושים מן האחד וארבעה מצלות יש להמזכה על אותו שונם לבדו . סאי כי אס יפולו סאי יקיסאת חבירו . כי הנה אין חבוש מתיר עלמו מבית אסורים ולא יוכל להקים את עלמו אם נפל באיזם לרה. אבל כשיש לו עזר מאחר יקייונו. וכן המזכה לאחר אותו הזכום יקיוננו כמו שהאדם הנופל לריך שני לעזרו ולהקימו. מעלה בי אם ישכבו שנים וחם להם ולאחד איך יחם. הכוונה מי שעושה הזכות והלימוד לעלמו דווקה לפעמים יתעלל מלעשות ועי יעוררהו ונועי יהעורר להיוח זרי: אבל העלמד והעזכה בעשו שנים ומעוררים זה את זה והמיד הם זריזים לנמוד. וזחו

שמצישנים וחס להם סתורם והאלות ולאת לאין שני לחומו . מש סנה שאם בא ילסיר סנה שאם בא ילסיר סומילש לא בהיוה זורות שחים ממט ואי ימתן שבל מהרכה או

אן ירלה מונים הכוח מי האחד הוא כי ז מריבה זה אינו מכנים א לים וחמיד לבם לל קבו ומכניעה לפני הבירו מה וחקנים נוולא בהאדם שו של עלמו שהכניעום משני וננוס נסלוס . לוס רמו כ וננוסו בשלום מוא מן שאם החנה נוצא שמאי ילס כנוד לבני כאדם לווי שאינו הגון כשר זורת פיש ננחרי מונה כאו הו זרע לבטלה כנודע . והבי לביכה ובא למכרה וסשט וסשע אותה על הפחורן מורח גדול לתקנם ואינ דעים והנה עם סמדם

תהלה כדוד

ישכצו שנים וחם להם כשיחיו שנים תמיד הם חמים וזריזין לעשות התורה והמלוה ולחחד לצדו איך יחם שלפעוניר יתעלל מלעשות זאין שני לחממו . מעלה ג׳ אם יתקשו האחד השנים יעמדו נגדו הנה שאם צא ילסיר להחעיאו וחוקפו להעצירו או לעללו שאם סיה לצדו אפשר שיוכל עליו לסחעיאו אצל כשהם שנים הוא וזכות חצירו שזכהו השנים יעמדו נגדו ויוכלו עליו . מעלה די והחוע חצירו שזכהו השנים יעמדו כגדו ויוכלו עליו . מעלה די והחוע חמעולש לא צמהרה יכחק שזה כעשה צידו כל זכות לשלשה זכיות שחים ממכי את הצירו כמיש לעיל ואם כן לא צמהרה יכחק שכל המהכה את הצירו אין העלה צא על ידו ולא

יכתק במסרה :

ירלה טוצים השנים וגוי. וווי לא ידע שטוצים השנים מן האמד הוא כי שני צני אדם שיש להם זה על זה איזם מריצה זה אינו מכניע את עלמו לזה . וזה אינו מכיע עלמו לזה . ותמיד אשם לא תכצה . אצל אם האי מהם ישעיל את עלמו ומכניעה לשני חצירו מחסייקים ונעשה שלום ציליהם ושניהם נתקנים נמלא שהאדם שמכניע את עלמו יש צידו צי מלוה . האי של עלמו שהכניעה משני סשלום . והצי של הצירו שחזר למוטצ זוכנס צשלום . לזת רמו טוצים השנים שהשנים נעשו סנכיני

תחלה כוולא שהאי מהם חיקן אח עלמו וחבירו:

ירלה כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו . להודיע לבני האדם גבורותיו וגוי . ארויל כל המלמד תורה

למי שאיכו הגון כאו זורק אצן למרקולים. וצזוהר החמירו מאד כיים צבתרי תורה כאו הולך הקדושה למקום החילונים והוליא זרע לצעלה ככודע. והציאו משל למי שיש לו עלית של מילת לציכה וצא למכרה ופשע אותה להראוחה והיה לפניו פחמין ופשע אותה על הפחמין וכחלכלכה וכוי. והמשל מוצן שלריך עורה גדול לתקנה ואינה כחקנה והוזרת כמו שהיהה והוזלו דמיה. והכה שם האדם הוא כבתר מכל השמות שנקרא גבר

ם זריזים נומו

173 51 17

ם מלויצו

סגנולס סריי

עים מותם נו

ני בבולום מסו

ואמיש והאדם הוא הינשובח כודש ע״ע אדם אתם . אתם קרויים אדם וגוי. לכן הקב״ה היה קורא ליחזקל בן אדם כנודע . לזה רעז כבוד עלכותך שהם סודות התורה וגבורתך פשעי הסורח כאמור לעיל ויאמרו וידברו . אבל להודיע כשבאים ללמדם לאחרים כאמרכ שיל ויאמרו וידברו . אם לבני האדם בה״א הידועה לריך שיזהרו שלא יודיעום כי אם לבני האדם בה״א הידועה כלותם הכקי אדם המשובים והמעולים להם יודיעום גבורותיו עהם התורות שניתכו עושי הגבורה וכ״ע וכבוד הדר עלכותו שהוא זו ואל״ל זו שכ״ש כשיודיעום כבוד הדר וזיו עלכותו בהם שהוא זו ואל״ל זו שכ״ש כשיודיעום הכקי אדם המעולים :

המלמד לחחרים יכנים בלימודו דברי מוסר ודברים 1271 המאיינים והמכניסים יראת השם בלצבות ודוני התשובה ובזה ירוים בי דברים . האתת של הלימוד . והאתות שקרב הלבבות להשיית והחזירה למוטב וכקי מלמד להגונים מפני שבעת למודם כבר כשבר וככנע לבם לפני השיית . רדורה המרם כשו זורק אבן למרקולים ולא אמר כשו עועייז הגם שהפי אור כלרור אבן לוורגיווה . כן לא נאוה לכסיל כבוד כבודה כל תורה והוורקולים זורקים לו אצן לכן תפסי לבון וורקלים והפשיק עלמו למה דמהו למרקילים. הנה כודע שכל תורה שילמוד האדם וכל מלות שיעשה בעודו רשע הכל הולכים ש החילונים עד שישוב בתשובה ואז חיל צלע ויקיאכו כנודע . ולכן זה המלוד התורם למי שאיכו הגין כל תורה שלומדה הולכת ממכו להילונים שהם הנקי ע"ז. ולכן כשו הוליך הקדושה בידו למקום החילונים ודנוסו לנורקולים שסזורק אבן כראה כנוצוה אותה . אבל עבודתה צכך וזה המלמד תורה שנרחה שמכניע החילינים צאותו הלימוד דדרכה של תירה . אבל אדרבא הגביר כחה באוהו הלימוד שנמד לנני שאיכו הגון זכראה לצאר צזה או הפי. לא העשון אחי שהי כסף ושהי זהב לא חנושו לכה . מזבח אדמה חנושה לי וזבהת עליו את עולותיך ואת שלמיך יגוי . ואת לאכך וגוי . ואם מזנה אבנים הנבקה לי לא תבנה אחהן גזית כי הנבך הנפה וגו .

ינא מצלה במ בלמעתים העבו ולאו אדעתנס כ השני היא ההור תו, חלרול בס וכן ומס ההולה ההכפר כוח נה כנה ני מנסוח שלומיך וגח. המ החונה הניתנה נש אנל הוסיר אוסרה על אימיותיה ותיבוו נסי ילירה בני לבני ומי. והום שלם מ נחמר עליה הלינגי נהם הקליפוח ולם מונוות התוכה ותצבי כנון אתה מהללה במ כנס נהיכל ושו אח ולה מעלו בוועינום ל המורה לא תכהג בו נונים ב די אן ידלס ter e כודהביו מלה ביו הקציה כלי ריהואיני וכל מה שיהיה מלא

דנר רוחני כוא מר

נורש השווים ושנו

nanh. onh

בן לדם נות

ורמך פפטי:

בהים ללמדםו

יולדם נקילי

יוזיעוס עי

ב וכנוד הוו ב

סדר תו שנסטו

קי מדם המשלי

ו דנרי מיסר תו

000 000

כל פלימה וה

וכקי מנת מ

לפני השית."

כאו שמאמו

לכסיל כשהה

י לבון מתוחו

כל תורהשוו

נכים א שמת

נודנו. וימוגיו

ה הולכת חתו ש

ה בידולתום כי

זה מותה מולה

החינים נאושו

חם בחומו מיחו

כי. לא יום

מונס לדמה מ

י ומת למקדי

ז כ כי מנון מה

זלא העלה במעלית י בא לומר שלא מעשון אהי שהי כסף שלפעונים תעבון שהי כקף אתי מווש ותכניסו ע"ז בהיכל ח"ו ולאו אדעתכם כי הנה יש בי נוזבחות האחת נוזבח וקרבנות ונוזבח השני היא התורה . כמיש ובכל מקום מוקטר מוגש לשמי ומכחה וגו. . וארויל בכל ווקום קייד שא שו חייח העוקקים בתורה וגוי. וכן זאת ההורה לעולה וגוי . וכן בזבח ומכחה איכו מתכפר אבל מהכפר הוא בדברי תורה . לזה אמר מזבח אדמה וגוי . שהם הנה בי מזבחות - האי מזבת אדמה בהוא שאתה מצלה עליו את עולותיך וגוי. ותובח שני הוא אם מזבח אבנים העבה לי שהיא התורה הניתנה בשני לוחות אבנים ומכפרת כמו המזבח ויותר . אבל הזהיר אזהרה יתירה שלא תבנה אבניה גזית שלא תעביר על אותיותיה ותיבותיה ברזל שאותיות התורה נפי אבנים . כמיש בסי ילירה שני אבנים בונות בי בתים ג׳ אבנים בונות ששה בתים וכוי . והוא שלא העביר על אבניה ברזל וחרב רעה שהקליפה כאוור עליה הלילני ווחרב רצה הלילה ווחרב נפשי שהיא העייו שהם הקליפות ולכן אם הרצך הנפת על אותם טאצנים שהם אותיות התורה ותיציר עליהם החרב רעה כפלומד האדם שאיכו הגון אתה מהללה שמכנים הקדוש במקום חול וכשו אתה מעמיד ללם בהיכל וכאו אתה עושה עווי מווש אהי ככף : עוד בנית 075 ולא תעלו במעלות לשון גאוה על אותו המזבח האבנים התורה לא תנהג בהם גאוה כי אינה אוהבת שא השפלים שדומה

לווים באינם הולכים שא לווקום כווך:

הי או ירלה כבוד מלכותך ילוורו וגבורהך ידברו . להודיע לבני האדם גבורותיו . ארזיל וודת הקב"ה אינה

כמדת ב"ו מדת ב"ו כלי ריקן מחזיק מלא איכו מחזיק . אבל מדת הקב"ה כלי ריקןאיכו מחזיק כלי מלא מחזיק יהיב חכמתא לחכימין. זכל מה שיהיה מלא על כל גדותיו מחזיק יותר ויותר כי הכה כל דבר רוחני סוא מתלמלם ויכול להתלמלם בלי שיטור ומדה. כמיש השמיכ ושמי השמים לא יכלכלוהו ולמלם שכיכתו בין ברי

X

תהלה הדוד

הארון. לזה רמו כבוד מלכותך יאמרו וגבורהך ידברושהוא בפשמי התורה וסודותיה . כמיש לעיל ואלושכבר למדו ואומרים ומדברים בם שבבר כתמלאו . להם יאותה להודיע לבני האדם הקביה בעלמו מודיעם לאותם הבני אדם שכבר למדו הוא יודיעם כעליים . וזהו גבורותיו לשון רבים ומה שלמדו כבוד מלכותו הוא מודיעם אח״כ כבוד הדר מלכותו שההדר לשון זיו שמודיעם אח״כ כבודה בזיו בהארה ובהודעה יותר על הקודם בכך אס״כו כלי מלא מחזיק :

לריך אתה לדעת מעלת המקטין עלמו שכל מה שיקטין והנה עלמו ויתלמלם מחזיק עוד וכן יכול להתלמלם יותר והוא נוחזיק יותר שהלנולום רונה לרוחניות ורב הכונות רווח לגשמיות . ולכן אמר לא מרוצכם וגוי . כי אתם המכט ממעטים עלוויכם לכך בחר בכם שאתם דומים לרוחניות הקדושה שיכולה ללמלם עלמה כל מה שתרלה וכן תראה שכל דברי התורה הרוחני מעט הכמות שהנה קפור של אליעזר עבד אברהם כשהלך ליקח את רבקה שנים ושלשה דפים בכפר תורה שקפר והזר וקפר ומלוח התבילין שהיא גדלה ועומקה וקודותיה כפלאו לאין קן כתבה התורה כתיבת ניוניפות ודיניה וקודותיה רבו מלמנית חספרם מחול ירצון . והטינם לפי שהם רוחניים מהלוולמים כמו שרשם וכן תרחה קומו של ין" של שם הוייה השווה ביורך אומיות ההוייה ולכן עליעלם הרבה שכרנה בקוץ העליון של יויד כמו כן הרוחני הוא מלומלם וממועט הרבה כמו כן ידמו להבלים כי סנה קדירה מליאה דבר הפל שלא תוכל לאכלו ובמעש חבלין כל האוכל ניתקן כווו שאמרו עיצא פלפלא הדא הרפתא מיזלא לכה דקרי. היאכל השל מצלי מלח כמלא שהממושע הוא סעיקר ולא הוורצה :

> שיר עשיתי רזה ממעטים לכמותם תבלים .

717

אימיות ב לכל האב בלוולוטו ה באומיות ה באומיות ה כי מימיניב וכט

ראה נו

הוה אר ווה אר עוד מכ סר נים שמא גול

1010

תהלה לדוד והמרבים לאיכותם תפלים : אליעזר ברוב ספור ומדין. וטוטפות לטצות התפילין:

shint 1737 ומומרים וה

ני כאדם מו מלוד כול זה

מדו כנוד מלי

למון זיו שור

על הקודה :

למי סכל מססיו כול למתומים

175 500101 חם המנני מום

ות סקדוקסטי

וברי התונהמי

ברהם כשמון

ה שספר ומוני ים נפלאו לי

יותים תי ב

יים מחוזות סוייה השווו

קה סבליק ג'

מו כן ידמונה אכלו המשטו

דם מתמא ו

ל בהתחום

עוד משל אחר ששם הויים כי הנה היויד קענה מכל שם סהוייה והושות צראש השם והיא גדולה ונשוום להגי אותיות שאתריה כי כל רומני הוא קטון כמו הלב תקטן הוא מלך לכל האברים והוא קטון שבכולם שהרוחני אינן כיכר כי אם בלוולוונו ובקעכו . וזהו שורך הי לכנדי הוניד כשאקתכל באותיות הוייה ואראה היויד הקטנה שבכולם והיא ראש לכולם כי תיתיכיצל אתוט שלא אשם יתין ושתאל לאחוז בקכאם ותאום וכבוד שחקבין עלמי וחלמלם עלמי במחד מחד :

> שיר ער הנז״ל ראה נפשך וכמותך צעירה.

ואו תיקר וכמות גבירה : חזה ארבע בשם גדוק ונורא .

והושמה קמנה ראש לחברה :

משל אחר הנה איתא בקיצור פפר הפליאה שעשה עוד הרדביז חייל החכמה כקראת גולם ועל כן היויד רמיום בה שהיא גולם שכל אות שאתם רולה לעשות מוונה תוכל לעשות ע"ש. שהנה נראה מונו כאלו כל האותיות כלולות בה מאתר שתוכל לעשיתה כל אות שתרלה :

שיר לזה ככום אלף להקטון נתונה . ונוי עצום יהצעיר צפונה :

RY

תהלה לדוד ראה היו״ד אחות קנו קטנה . בצורת כק א״תיות תעשנה :

ודינה יובן צום תקוקי הארון שמנה הארון רונה לחייח ובו מוכחים השני לוחות אצנים שהיא ההורה והכפורת הוא הכקוי רנה לחייח שלא יגלו את נעשיהם להתפאר כנייש ואת לכופים חכנים. ולכן רנה לו כשחתן ל הארון את העדות בכצר לנוד התייח תורה וכתח את הכפורת להיות לכוע ונעשה כלי מלא לנוד התייח תורה וכתח את הכפורת להיות לכוע ונעשה כלי מלא כמוד התייח תורה וכתר את הכפורת להיות לכוע ונעשה כלי מלא כמוד התייח תורה כי כן דרך הקדושה הרוחניות שכל מה מתזיק יותר ויותר כי כן דרך הקדושה הרוחניות שכל מה

ר׳ או ילה כבוד מלכותך יאמרו וגבורחך ידברו . להודיע

לבני האדם גבורותיו . הנה ארוייל גבורת העלוב זסמהאפק והמעציר על מדותיו היא גבורה יותר חוקה מגנוים הכה שגבורת הכה אינה שלו - באוות כגד ל יההלל הגבור בגבורהו שאותה הגבורה באה תפלחי שאכי גזרחי עליו להיות גבור ואין מוליך אותה עמו כי מה הועילה גבורת שמשון וגבורת בן כוזיבא וכן אחרים אין מספר . והנה הקביה עם כי לגדולתו אין הקר הוא מהאפק ומעציר על מדותיו וקוצל עלצון מצכי אדם וסעולם משבחים השיית בגבורה ממשלחו שהוא בעל היכולת והכומות כולם ואינם נותנים לב גבורה האחרת שהוא הקבלינות שסיא ייתר גבורה להתאפק . עם כי ולגדולתו אין חקר . לוח רות כבוד מלכותך וגוי . מה ששגור בפי העולם הוא כבול מלכותך שאתם מלך העולם וגבורתך ידברו בהיא גבורת היכולה. אבל אין כותנים לב שיש לך שני גבורות גבורת הקבלנות ג״כ . ולכן לריך להודיע לבני האדם גבורוחיו לשון שנים שיודיעם על גצורה ששנית גצורת הקצלנות שהיא גצורה העיקרית שנים כי שמלכוחך מלכום כל עולמים ומושלחך וגוי . עם כל זה יש לך גבורה השניח של הקבלונות כדי ליקח ק״ו בעלווה כ״ש שימוח

להם גיכ לי שתחלתם שי ענבור היו מ וויני הגבורו חהו בגבור כלוהו כרו שלפי רוב גר בל זה אותו בי

ובור מני

והדרך סוד ום גביר או חלש ופשילחך . אבל הסבלות שהיא ה נוכח למקומך הוילין לנכח למקומך הי לך ב

להודיעלכני א הנה

האחורים היא הו ואלו הב בחינת ב אומרו באדרא שיו עפשו יותהן דיני עפשו יותהן דיני ווגלותו שאו כמר דין בעולם . היל אחברתן וליק וב

ההלה לדוד

זעשנד

ו לונה למיו

המולה והנו

ותבחל כמינו

ה המדות ב

ומסהמיו

ד עם לוחדו

מכיום מנ

17 'T. 1737' T

ואל בבורת מ

תר מוקז ש

0 100 C

בורתי עלה:

ולת מושהי

ה נס מו

ל עלצון ותו

והות נפו כ

ז סהול כבי

ו מין מכו

ועולם הוא:

ל בבותם סיטי

ז הסבנטת ו

זנים מיודעו

הניקרים נה

עם כלוה ו

TO DE THE

: 7

להם ג״כ לאחת באותה הגבורה השניה לקבול ולהיוח נעלבים שחחלתם עתה קרומה וקושם עתר. לוה רמו הקרודון בגבור היו הללוהו כרוב גדלו . הכוונה כשאתם מהללים אותו בצי מיני הגבורות גבורת היכולת ובעל הרוחות כולם וגבורה הקבלנות וזהו בגבורוהיו שתים הכו״ל לא חזכרו אותה קתם כי אם הללוהו כרוב גדלו עם שהוא גדול אדוניני ולגדולתו אין חקר שלפי רוב גדלו לא היה לו לקבול ולהתאמק ולהיות נעלב ועם כל זה אוחז באוהה הגבורה השנית ג״כ שהיא הקבלנות שילינוד האדם וית בעלמו :

ובזה חגור חרבך על ירך גבור חודך והדרך ובאתה גבורה אבורה אני מהללך ואקראך גבור הוא בגבורה שהיא הודך

זהדרך הוד והדר שלך איכה גבורה הגזורה לך בעח הבריאם גביר או חלש שאותה גבורה איכה הגזורה לך בעח הבריאם ופעילתך . אבל גבורה שאני מהלל אותך בח היא השנית גבורת הסבלות שהיא תקרא הודך והדרך והיא ריות שהרווחת אותם מכעילתך ותוליך אותה הגבורה עמך שהיא הדרך והליח ורכב ללכת למקומך האמהי והם ללח רכב וגוי . אבל הגבורה הגזורה לך שאינה הודך והדרך תכיחה והלך :

להודיעלבני האדם גבורותיו וכבוד הדר מדכותו: א הנדה נוזע שלדה מלכותה קדשה סנקי הדניי סיא צחינת דינים ועולה קיים זהו דיני הפנים ודין

האחורים היא רבוע שם אדניי איא איד אדייכ אדניי עולה קכיו. זאלו הם בחיכת בי דיכים שנה של הפכים ושל האחורים. ובזוחר אוכו באדרא שיתהר האדם עייי מעשיו מדיכוי דלדק שתמיד עיי מעשיו ימהק דיכים ביחוד שמיחדא עם שם הוייה. ועייי תורחו גמלותיו שאז כמהק הדין של הפכים ושל האחורים ואינה פועלת דין בעולם. וזיל האדרא דף ליא עייב מלכותא קדישא כד היא מתערא בדיכוי כתיב יש לדיק אובד בלדקו מיש משום דמשפע. הכוולה אתרחק מלדק ובנין כך כתיב ויש נקפה בלא משפע.

22

תחלה לרוד

"ש נתפה יעפני שונשפט אתרחק וולדק וזהו צלא וושפט . לזה רוח להודיע לצני האדם ריית לליה שהיא הלדק ותספר שם אדניי ולכן פקי הלייל זהו דיני הפנים וקיית להודיע לצני האדם גצורותי קיית עתפר קכייו . כנודע שם אדניי איא איד אדיינ אדני לריי להזכיר ולסודיע לצני האדם עניין הדינים דלדק הסנים והאחו שלא תוקיד עלות בשלהוצוי ווי ואון דאערע צדינוי דלדק . ולכן שלא תוקיד עלות בשלהוצוי ווי מאן דאערע צדינוי דלדק . ולכן יזהרו חוזיד למצרכה בשם הוייה שהוא יויד סייא ואיו הייא שנלה שהוא כרות צאומרו וכצוד הדר מלכותו צריית הדר מלכות שהוא הדרה וזיוה של המלכות כאור החעה להאיר לצנה . ולכן שהוא הדרה וזיוה של המלכות כאור החעה להאיר לצנה . ולכן שהוא הדרה וזיוה של המלכות כאור החעה להאיר לצנה . ולכו שהוא הדרה וזיוה של המלכות כאור החעה להאיר לנצנה . ולכו שהוא בניה הכוזיוה לאפין שאז יחמתקו דינים והוא עיי עסקס צתורה וצולות לשם יחוד קציה לריך להודיעם שלא יגרטו

נוונוסיסם . ואז ווי לעלמא דיערע בדינוי דלדק : לוד ירמוז סולך תמים ופועל לדק ודובר אמת בלבבו . הנה פועד לדך קית קיל שהם הי הויות גבורות שלה ור״ת רביעל צדק ל״ו שהוא אל אדנ״י שהנה אוור שלריך לשים האדם כל מגמת פניו לתפן מדח הלדק מדיניה . וזהו פועל לדק לוותק הגבורות שבה עם קיל הי הייות גבורות שיהצרום באיל חדכייי לווחק דיכיה ועוד ים דבר אחר הווהקן דיכיה הוא כשדובר אמת בלבבו. הנה הנב היא הלדק בקוד האתרוג הדומה ללב כשונכנים החוות שהוא המשפע הנקי אוות שהוא בעלה הני כתחבר הלב והחוות חדניי שהוא הלב עם הוייה שהוא אות וום כקרא פועל לדק שוותקן לדק העליוכה שלהובוי דבה. ובזה ירווז צישיתי משפט ולדק הכט יש עשיים לשין מקון כמו ועשתה את לפרניה וכן רצים שאוור אחר שאני משים כל מגוותי לחבר הלדק עם המשפייע הוייה ואדניי בל תכיחני לעובקי שהם סקליפות שונכים לעשוק הנשינה ואחר שנותקו דיכי הלדק בהבירא עם סוושפע דוושפע לא אתרחק ולדק דא אין יכולה בהם לשלוע בי :

בי או יית מלח ביו . מדח שנולוחיו ואסיכ שנול סשולנוח ה שנו . חיש לסור שמו . חיש לסור

mete

ווה עמח כי סי נגא סיט ו ואמרו בגאי סרי שי שמים נעשו חחו כי ש שמים נעשו חחו כי ש אמרחך בראשית ברו שמים סכרת בעיל שמיח בראשים בי סמוחה נעון סויינ סמוחה נעון סויינ סמוחה געון סויינ עלים היי עש מנוכ עלים היי עש מנוכ עלים היי עש מנוכ עלים היי עש מנוכ

ונדאור לפנין ששם כ ששם כ שנוו לחד לני הני והאשל ילונר לני הני שתשלי ותוגדל בשע שתקלי עליו אשי א ששורים כעו קרנים

תהלה כרוד

ומ שמט לא

ר עם אדרי

11 0760

ודיכ אדנייו

ה המניסוטו

דיכוי דלדק.ד

י סיל וליי י

ברית הדרה

מיר ללבנס

בניד סדר מ

ו דינים והול

הודיעם שלמי

יכרי דלדק:

בר למת נה

סי סויומו

שהנה אווו

ודיניה . חש

T DI7133

המתן דור

וד הממוגו

ו בסול נה

יה בהולה

137 131

ים לבון חון

י מבים כל כ

יסבי לשנקי

מתקו דני

th b. P

ירלה להודיע לצכי האדם גצורוחיו וכצוד הדר אדי אירלה להודיע לצכי האדם גדורוחיו וכצוד הדר אוגי אוויאה שלא כוודת הקצ"ה

מדת ביו . מדת בין מזכיר שמו קודם פעולותיו . והקב״ם מזכיר פעולותיו ואח״כ מזכיר שמו . כמ״ש בראשית ברא הים לא אמר שנילותיו ואח״כ מזכיר שמו . כמ״ש בראשית ברא הים לא אמר שני ברא בראשית וגוי שא בראשית ברא הזכיר פעולותיו קודם שברא העולמות העליונים והתחתונים ואח״כ אמר שהים הזכיר שמו . וז״ע לסודיע בא וראם מדת הקב״ה שחחלה להודיע לבני האדם גבורותיו שהם הפעולות הכוראות ואח״כ וכבוד הדר מלכותו מזכיר שם כבוד מלכותו :

המלוח לפני הקציה שאמר מי לעלה דכו דשמיות ד"ח מילה וס"ח הוייה שהניה ודמה מעילה בראשי ההיצוח ושמו המיוחד בקוף ההיצוח וזהו כי הגדלח על כל שמך אמרחיך הכוונה שהקדמת לשמך המיוחד אמרחיך שהיא המילה שאמר עליה דויד שש פנוכי על אמרחיך שהמילה רומות ברייה ושמך המיוחד בסית וגרי:

לענין הראשון איך לא ילמד האדם מדעה קונו עם כי הוא געל היכולת והכוחות כולם לא זכר

שמו לומר אני אלי הוא עד בהדאה פעולותיו ואיך האדם השפל והאפל יאמר אני הגדול צענקים ויסהכל ממיד בעלמו אם הוא מתפאר ומתגדל בפעולותיו הטובות הלא לא יוכל ללאת ידי חובת סמקום עליו אפי אהד מני שף ואם יתגדל ויהפאר בפעלותיו הגשמיים כמו קניכים וצעניכים שעולות העוהיא הלא יבוש ויכלם

כי הברה בחימו לעולם ואם יתפאר מחמת יחש אבותיו שהיו גדולים אנכיי שהוא אינו כמותם . שאם סיה כמותם לא הים מתפאר אייב בושה היא לו וכלימה שלא זכה למעלת אבותיו כמיש עות וזכרתי את בריחי יעקב וגני . הכאוור בחיך ההוכחט כי סוא מהחוכחות שאזכור אבותיכם יעקב וילחק ואברהם ואתם לא נושיחם כוונושיהם וכדרכיהם אתם ראויים לעוכש יותר על הקודם: בלך שרנה רק באבותיך חשק הי וגוי. בכם מכל העמים רנוז הפקוק שאין כבודו של אדם כשהוא אינו היום הזה מלד עלמו רק מלד יהוסו שאדרבא אם אבותיו עובים והוא איני כוותם מגרעות נתן לעלמו אבל אם יהיה שניהם אבותיו והוא חתש מדותיהם ודרכיהם אז לו יאותה הכבוד כוסף שלו ושל אבותיו . לזה רווז רק באבותיך השק הי לאהבה אותם ולא תשנוו שבכם אכי חושק גייכ בין אם תהיו רעים או עובים מפני היותנם בני האבות האמוצים לא כן הוא . שא מה שאני חושק בנם היים הזה דייקא באשר אתם שם מחמת עלמכם אם טובים אני

חושק בכם והגדל אהבתכם ואם לאו אחם זרים אללי: לאחר שליע הוא ישן נושן אמילו עם הלבים לאכלו בלא לפתן ואם הוא ישן נושן אמילו עם הלפתן אינו נאהב לאכלוי כך האדם שהוא חם העורם על הזריזות והיושר עלד עלמו איע רולה למהן להתכבד בשל אבותיו. ואם הוא להפך אפיי שאבוחיו רולה ניסיס איכו כאהב. וכן מישר לאשה בעלה חן מסארים גדולי היחס איכו כאהב. וכן מישר לאשה בעלה חן מסארים אותה עלד עלמה ואין בעלה להכם עלי לקרוע בליה ביידקשועי כלה אינה כאהבה עלד עלמה :

שיר להנוייל פעורת איש לבדם הם כבודו . יעירוהו בלי יחם ילדו :

כלחם המאשר נאכד דבדו

ויעל ואמרו

אני יודע בך ש יודע בך . ואנ מוכיר סעולוח יולוס עלמו כא סעולוחיו בין בנ

משר לקטי ועיד שדוונות זה לוח ל אותם בתוכה הג הרקביות לפות ל חלום ווועילים כל

ויעלת הן בלי קנין צמידו:

ואכזרו שאדם אחד אמר למצירו או. היית יודע מי אכי לא היית מדבר אי את הדברים השה: השיצו זה אכי יודע בך שילאת ממקום השתן ואחריתך רמה ודבר אחר איכי יודע בך . ואם תרלה להצחין מה התרש יש בין העכיו שאימ מזכיר סעולותיו כלום לא מן הטובות ולא מן הגשמיות כי המיד יראה עלמו כאו איכו בעולם אדרבא זה הוא המלא והגאה שאימר בעולותיו בין בגשמיים בין ברוחכיים הרי הוא ריקם מכל ואקתירא בלגיכא קיש קיש קריא:

לקטניות וזרעים שיש ננהם ריקניות ויש מהם מלאות ועובות מה הם עושים להפרישם זה נוזה מאחר שדועות זה לזח הריקם כמו המלא מציאין עריצת גנים ומניחים אותם צתוכה המלאות והטוצות כצדות ויורדות למטה וכל הריקניות לפות למעלה ומפרשין אותם צידים וזורקים אותם כי אינם מועילים כלום. כך הרוחני המלא לריך להיות למטה ולא יתפאר צשום דצר . והגאה הוא למעלה מתפאר ומתגדל והוא לזריקה:

> שיר לזה שפל רוח גבה רוח תסולה זרעים תן בתוך מים והפרא : אשר נצרל רמטה טוב ומרא . והריקם הרא יצוף ויעלה :

רהנה הפארת האדם כייח שמיין שמונות ממון נוה דהיינו הוא מתפאר ומתגדל בשמלותיו ובממוכו ובביחו לשון כוה שאכן שבוחר בעליות מרווחות ומשכנות מבטחים איך יתפאר באלו ורולה להשליכם ולעזבם לאחרים ואל שאול הוא יורד איי

ההונחה מי :00 00736 לעונם זיי . בכס מכל מי לדם כממולו ו עונים וטא ניהם אנותוו יוד כוקם מו כ אותם ולאמ ונים מסמט ה באני ממו ונכם אם טוו ותם זרים מי זכלו נמ מיכו נמסני ושר מלד מל מפך מפייו ה בעלת מות לקכות לה : ההקשענמי :0

ומיוצמיויי לא סים די

נותיו כווט

ודו . ום ילוו

1-

תהלה לדוך

לה לאותה צושה . והקציים רמו חמיתה לאדם ביתקכל ציום חמייתה משכנער מצטן אמו : כי הכה ליש אומרים למה החינוק צלאתו מרחם אמו פניו למשה כלפי קרקע הוא שיקתכל ממקים שכצרא היה מן העפר ושצ אל העפר . אצל הצחוליםן כשיראו הללע ועלם מעלמומיו . והכה חמוסר הזה להגדוליםן כשיראו כל החינוקות שכצראו מן העפר פניהם למטה אל העפר להורות כל החינוקות שכצראו מן העפר פניהם למטה אל העפר להורות מילכו למקום שנצרא אדם הראשון אל העפר . ולא אשתמי סילכו למקום שנצרא אדם הראשון אל העפר . ולא אשתמי מילכו למקום שנצרא היה הראשון אל העפר . ולא אשתמי מיר מיניהו להיות להפך . הלא זה ודאי להכאוסינו שנזכו מויד יום המימה . וזה שרמו של אכי וגוע מכוער . הכוונה לריך להיות עני ושפל המיד . שהרי וגוע מנוער רמו לו הקציש הגויעה משכנערתי מבטן אמי שלאתי פני נשפל :

שיר ההמיל ומנוער זכור יזכור קבורו . אשר ביתו לעולם שם וקברו : ראה ילד בצאתו ממקורו . פנימו יהזו קרקע עפרו :

ולוה כמו הפי עוד בם משמן עוד וגוי . סכה כחצמ לעיל במן ר״ת שמנות במי עוד בם משמן עוד וגוי . סכה כחצמ לעיל במן ר״ת שמנות במין בחם הדירות הכאות אמר ששם הכאים ירוב הממין וכוה באכן שהם הדירות הכאנו הקצ״ה העוד צפעולותיו הטובות נוד משלשתן שהרי כבר הראנו הקצ״ה יום המות מיום סולדו . הכווכה מיום הלידה שילא פניו למעם יום המות מיום סולדו . הכווכה מיום הלידה שילא פניו למעם לכאות העפר . לומר לא יועילו לא ממון ולא צגדים ולא דירות לגראות העפר . לומר לא יועילו לא ממון ולא בגדים ולא דירות כאות כי הכל סיה מן העפר והכל עד אל העפר . וררת כאות כי הכל סיה מן העפר והכל עד אל העפר . וררת עום למה גדולי עולם כמו האבות ומרע״ם וכן כל הלדיקים הגדולים רואים עלמים שפלים באמת מכל האדם אפורים ומבקשים האדמה . ובניאדם הריקנים מכל רואים עלמים עבונים ומבקשים

להיות חשים . לשיות חשים . ל קרובים לעולמו זכב לאריות ועי מתויות בקרקע בנגדם . אבל כל לשיעלים . ולכן ית גרמי אדם החשי במתשבחו לילן

נמוכילב זע קשו יראים ט והם ה והאים עיניהם לשועה לשועה מבקשים קד ג' להוריע ג' להוריע

טועים אחרי יצרם מר הילסיר פורעי לאלח שוחיב. והנה הוושל אדם ופורעים זם לאלו וכל סרולה ללות יב

לס ביוגנו

ורים לוותני

ו שיכתנו

להולס מו

להנדוליקה

אל העמרה

tó bh . 7

בכמומיט ב

ב מכופר . מ

נה המניה:

כי קוקנה

נכי וסמנ:

n p

1000 . 1

masto o

הכמים להי

בר הנמטוי

בילל פניוי

בדים תמי

17 . 701

כן כל הה

ים משר בי

מוניס ומו

להיות ראשים. הכה הטעם הוא שהגדולים ביראה וצמעלם הם קרובים לעולמות העליוכים והמיד מסתכלין כלפי מעלם והם זכב לאריות ועי שהולך אחרי האריות ירא משאגתם וסולך ופניו שחויות בקרקע ולא יטה ימין ושמאל ורואם עלמו כמי שאיכו ככבדם. אבל כל מי שלא הלך אחרי העולמות העליוכית והוא סונה למעה בעום"ז דווקא. רואה עלמו גדול ויבקש להיות ראש לשועלים. ולכן יאהב ממין ותעכוגי העולם שאין לו פחד ואימה מבני אדם התחתוכים וכל העולמות העליונים אין זוכרם במחשבתו לילך אחריהם להיות לו אימה ופסד מהם :

שיר להנז״כ

נמוכי לב זנבות לאריות .

קשורים מאחוריהם ולויות : יראים משאגת הקביות .

והם הורכים בפנים השהיות וגאים עיניהם מטה תקויות.

לשועדים אשר שמה מצויות : מבקשים להיות ראשי הומיות .

וכקם הם גדרות הבזויות :

בי ידוריע לבני האדם גבורוחיו וכבוד הדר מלכותו . הנה אמרו הבעלי מוקר למה רוב העולם

כועים אחרי ילרם חרע ומיעועם אחרי ילר העוב הוא . כי הילה״ר פורע לאלתר . אבל הילה״ע לוה בהקפה לומן רב עד עוה״ב . והנה המשל נזה משמע שהילה״ר והילהיע לווים מנכי אדם ופורעים זה לאלתר וזה לזמן מרובה ואדרבא החכות פתומה וכל הרולה ללות יבא וילוה . הכוונה בהקליפות אינם כזונים

כי אם מן שבירות ושעברה רלונו יתי חלילה והוא לוה מהרשעים לתת להם פרעובם לאלהר באותו החיות והסעמדה שהיה להם והילה"עו לוה מן הלדיקים ללורך קיום העולמות ולשפע הנמשך לעליונים בעפק התורה והמלות ועיקר הלווים הם ילה"ע וילס"ר ואח"כ כעשה חוב על הרשע וכהפוך הוא שחוא יהיה חייב ליתן. ואח"כ כעשה חוב על הרשע וכהפוך הוא שחוא יהיה חייב ליתן. ודרך העולם שמלווים לבעל אמוכה אפיי שומן פרעונו רחוק הרדכה ואין עלווים להעל חמוכה אפיי שומן פרעונו רחוק הרבעים מולווים לבעל אמוכה למיי שומן מרטונו רחוק מרמות ותחבולות ואין מזייף כמו ילה"כ מאחר שלוה מן האדם מרמות ותחבולות ואין מזייף כמו ילה"כ מחומר שלה מן האדם הרבעים מולאים הרצות ואינו משלם כלום כמו שאדם האוכל מכילה ומקיאה אם יודע שהוא רולה להקיאם לא היה אוכל מי לכילה ומקיאה אם יודע שהוא רולה להקיאם לא היה אוכל מי ילה"ע בעל כאמונה כשלוה מן האדם לומן לחוק נמוב והוכים על סופו שזמנו במתכת חנה ולא כלותי לדיק נעזב וזרעו ונדקש להם ועכרו שמור לעוה"ב ועובה מתוכו פרי במיש אור זרוע ללדיק מהקב"ה זורעה. כי הוא כשעה וראומו היותו המים ונשו והס

אחרים עמו ולמד הרי המלוה אי נחשבת לכמה מלוח: לדרך רמז לוה רשע ולא ישלם ולדיק מוכן וכותן. רמז לילהיע ולילהייר וקראם רשע ולדיק והוא שאמר כהי שתראם ילהייר פורע לאלתר שקר איכו משלם כלום . כי אחר שיתמלא מרטות ומלאוהו רעות רבות בדבר הכלה ונפסד חכף ומיד כמי שפורע למבירו דבר מזוייף שאיכו שוה כלום . והלדיק שהוא ילהייע חוכן מתכת חכם מזיכו כל ימיו בחכם וזהו וחוכן ואחייכ וכיתן פורע לו שכרו משלם :

וכזה וועשלם לשונאיו אל פניו להאבידו לא יאתר לשונאו אל פניו ישלם לו . ושמרח את המליה וגוי. אשר אכבי מלוך היום לעשותם . והיה עקב תשמעון וגוי. ושמר הי אלהיך לך את הברית וגוי י ואהבך וברכך והרבך וברך פרי בטורך וגו . הכוונה ראה ההפרש פרשון הרע מפרטון הטוצ . כי הנה כשאני משלם לשונאיו הוא אל פניו לשון לא עשו כי אם לפנים

הוא נראה נשנ שקבל ואכי משו פרו . חים כ שאני משלם נ והלפטרוקיפן סנה לילהיע שו בסקום שמחו בתנם כל יווי חיי התשפעים ונוי. לד לשמע . תלף ונוי . דגנך מיכושך מומר או כור נמ נה . כטונס ונבורומיו של סקני כנוד הדר וולכותו כות סעובר וכבניד וכן נגדיקים מרמם

מלכותך מלכוו

5.mg %

ולא אשתני לעלונין. סשיטיהוא ונהם ואת מלכוסי אא שהשכוי ו מלכוסי אא שהשכוי ו גבורה נששע עמודל ווושפני כפוה עובדיי דאהו דין ולא משש

17

סוא כראה לפנים צפרעין . אצל להאצידו חכף יאצד הפרעין שקצל ואני משליכו מלפניו כמו הרצ ששופך קיחון לעצדו על פניו . ח״ש פעים אהרת לא יאחר לשונאיו אל פניו ישלם . שאני משלם לו וזורקו על פניו עול מה שצחרת דצר הכלה זההשסקדוסופך חקיאלו זהו פרעון מלד מה שלוה הילה״ר. אצל תצא לילהיע שאני מלוך היום לעשותם ולמחר ליעול שכרן שלום בהקפה שמחר ליעול שכרן הוא שאפיי צעוה״ז כוחן להם בחנם כל ימי חייכם . וזהו והיה עקד חשמעון כשהשמעון את המשפעים וגוי. ושמר הי אלהיך לך שהוא השכר העיקרי שומרו לך לשוה״ד. ואף צעוה״ז ואהצך וצרכך והרצך ובירך פרי צעור וגוי . דגרך תירושך וילהרך . והכל מתכת הנם מלצד מה שאני שומר את היעם לחי עוה״ד :

לוחי רמו להודיע לבני האדם חחלה ממשכים גבורותיו בעולם . החלה לילך ללדיקים שחם מקבלים דיכיו וגבורותיו של הקצ"יה בעולם הכלה והנפסד . ואח"כ יראם כבוד הדר מלכוחו שהוא פרעונם הטוב . שהנה הדר המלכות הוא העושר והכבוד . כמ"ש בהראותו את עושר כבוד מלכותו וכן ללדיקים מראם אל כבוד מלכותו בפרעון שכרם שאין לו קז ותכלה :

מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור י

יי ארין דור מלא ודור חסר הנה כודע כי הנהגתו עם בריותיו לא תשתנה כוויש בזוהר לא שני

ולא אשתני לעלווין. ואם תראם שיש שניי במצהגת התחמונים סשינוי הוא ונהם ואפיי ביעי החרבן והגלות לא נעשה שניי בהדר מלכותו אא שהשנוי הוא בתחתונים כוויש בתפלח איהו ודין איהו גבורה משפע עמודא דאונלעיתא לדק עלכותא קדישא דאית לדק וונשפע נפום עובדיהון דבני נשא אבל לאו דאית לך לדק ידיעא דאיהו זין ולא משפע ידיעא דאיהו רמעי וכו׳. כעו הסולה חולי

המשויה לובמשוי ימתרס בהיי מות ולשפות ומסילסימה איכים מיצוי מונין פרשוט א נס קרוב וסטו סר כלום שש כמו באדם מ ה לא הים את כנים.כ מוק כמלמיו ו כנוזב הרשו ויים מור זמנו מסרים ויש ז לכמה מלו וכותן. למה שחמר נשים . כי לתו ש בקד תכף וה וסלדיקו רזסו ותוכן " ו לא יאמר וו המצוה וניי ברך רברי . ומו

בך ובכך מניו

ין הטוג . מ נסו כי אם א

הזק כשרואה השונש לפעודים אדומה לפעודים ירוקה וכוי . זהנה השנש לא נשתכית כי אם מראה שיכיי נשתכו וכן כשיאכל החולה דברים טובים ומתוקים או מתובלים כשו עועם פעם תפל והנה המורקחים והמתובלים לא כשתכו כי אם החיך שלהם כשתכה ואינו תאב למאכל . וכן אמר ספי אבר סי לא שניתי לא המשבו ההעדר הטובות והשפע מכם כשתכיתי חיו או מדותי כי מדותי אינם מעסרים . אבל ואתם בכי יעקב התתתונים לא כליתם לשון ותכל מעסרים . אבל ואתם בני יעקב התתתונים לא כליתם לשון ותכל מעסרים . אבל ואתם בני יעקב התתתונים לא כליתם לשון ותכל מעסרים בשחליתם ע"י מעשיכם סרעים ולא תוכלו לאותם ההשפעות מעכי שהחליתם ע"י מעשיכם סרעים ולא תוכלו לאותם לא המעדרים והשכוי נעשה בכם . לאיא מלכותך מלכות כו עולמים הא לא נשתכית בכל דור ודור לשי מעשיו לכך דור מלא אם תקר לומו מתכהגת בכל דור ודור לשי מעשיו לכך דור מלא אם תקר מומו

צממכלתך כפוס עוצדיהון דבני נקא :

לוה רמו מה זאת עשם שהים לנו לומר מה הוא שם מיח יו"ד היא וא"ו היא רממים בתבורו עם זאת שהיא ארניי שהיה מתכהג עמכו מקודם אכו רואים עכשיו עשה שהים מדהיד שמקודם הייכו נשפעים מייה זא"ת ציחוד שניהם עכשיו שבאם שליכו הלרה הזאת כשתכו שהים וזהו עשה שהים חזרו לערש שליכו הלרה הזאת כשתכו שהים וזהו עשה שלני הי לא שניחי שאל לכו דייקא הדבר הזה כוגע לכו שאכתנו הקיבה שנשתכו עליט סדרי בראשית והם לא כשתכו שא בהשיכוי הוא למ ילו הישתכים ז

לוד ירמוז ראו עתה כי אכי אלי הוא ואין שהים עמדי אכי אמית ואחים מחלמי ואכי ארשא ואין מידי מליל. הכוונה צא לומר כשאהם רואים לרות רצות וחראו שנשתנו עליכם עדוח הרחמים למדה"ד ובעשה שינוי צעליונים ח"ו ראו ודעו כי אכי אכי הוא לא שניתי ואין שהים עמדי שאין עמי שהים ולדק ידיעא דאיהו הדין כי אכי רחמים פשוטים ואחם העושים הדין

ושרחונים בי סלא זאכי ערפח לנום, וכשיסוג בתשובם על ידיבם נוחלות שנו דיבם נוחלות השוב יש פוודי אסים עוששיבם עלחת עי הסתשבים ש ומספבים ש

אדם שסוא היצא נבח סיות איז מלד הקדום כונססורים מן העפום ק סעונות בהם רוח הביה שווח יסוכו ויז מי שסוה לומס וברא ממו פיי שונו והיכרהו כמים כמלה הפרעון וסו ניד עוכינו מתם שנראט אדם שנראם כשלא יו נסתנו כלל שלא עדיי ש התוסגים נדין ונהסכו נ כול עסם שנו עלמם בו ספכו מדהיר למדהיד. כ סיי ששולהים קליפות ש אקצל לוון את הקליפה גנוונה כי אם יקובו ב מנהלו בשווכוהם ומט מת הקליסות ויצאו כ

תהלה לרור

13

והרחונים כי הלא תראו והסתכלו כווו שאני אוניה ונהיה וווחלתי דאכי נורפה לנוה, אכי מוחץ ואכי נורפא הוא אנוחץ להנורשיע זכשישוג בחשובה אני וורפהו איכ לא אכי הכנשה בי שכוי כי אחם על ידיכם נווחלתם ועל ידיכם נתרפיתר אתם הוושתנים וודרך הטוב לדרך הרע ונודרך הרע לדרך הטוב שלעולם אין נידי נוליל ומדת העליונים יהנהגו עמהם כפום עובדיהון דבני נשא ולא ים עוודי להים ידיעה דהיהו דין שהנהגחם על ידיכם ועיי מעשיכם שאתם עושים הדין ואתם עושים הרחונים לעלווכם: ההתהפכות מדין לרחמים ומרחמים לדין כמיש הנה

ווהפכים וודה"ד לווד"ר וווד"ר לוודה"ד. הכוונה שכל אדם שהוא היעא כברא ממכו מלאך דע וקליפה והקליפה אין לה מיות שא עלד הקדושה דכי ואתה מחיה את כולם שאף כל המחסווים מן העפוש הם לריבים מזון כיש הקליפות המתהוות מן העונות שהם רומניים רולים לינק מן הקדושה וימתין להם הקצ"ה שווא יחזרו ויזון אותם ואחיכ כיון בלא חזרו בולה אותם לווי שהוה אותם ובראם ואז תשלוט אותה הקליפה בנבראה מכחו ע"י עוכו והיסרהו כפי ערך גדלו ואח״כ מתבטלת הקליפה ההיא כמלא הפרעון והלרות הוא מידו של האדם כמיים ותמוגכו ביד עוכיכו ממש שבראכו אותם והכל מידו יחי ששולה אוחם א האדם שבראם כשלא ירלה לזון אותם ואייב הנודות העליונים לא נסתנו כלל שא עייי שעלחו הקליפה להענישם כראה כשו הם מתכהגים צדין וכהפכו לדין מדות העליוכים ח״ו אצל הם לא כשתנו

כלל שהם שנו עלוום בבראם הקליפה ולא קגי בלאו הכי זהו י שהים עמו הפכו וודה"ר לוודה"ד. הכווכה כלו עשה וודת הרחווכות וודה"ד ידי מכיל. כה ע״י ששולחים הליפות שנבראו על ידם לווי שבראם שאיך הקב״ה חמר עליינסו מקצל לזון את הקליפה כל היונים וכן מהופך הדין לרחונים . יאו ודשו כי הכוונה כי אם ישוצו צחשוצה אז יתצעלו וימותו כל הקניסות שנבראו בעווכוהם ומונילא יתרבה השפע בעולם שהין לוקחים הים ולדק אותו הקליפות ויבאו כל הברכות שיהם זישיגום כי לכך אוור הפי המושים

וקסומו ו כטיאכל ה

פעם הפני

כס נכמנו

מסענו מה

כי מדומיו

בלימם לשווי

מותם סכונ כלו למסולה

לכוח כל הי

וכל מתשומו

ל ודור המו

חם הסומו

מה מואמו

ומס מסילו

וסיסל סבי

הם עכשיו א

לסים מזמים

כאני הילא:

בם ממהוו

שימי הול

: 65

תהלה לרוד

והשיגוך שלפעונים יצאו הברכות וישתלחו אבל לא ישיגוך שהקליפות לוקחים אותו ולכן הגורונים מדה״ר לעלוום שודת הרחונים ונים אשר לא יכזצו מימיו והם פותונים ופותחים הלימורום וקדרי בראשית ועדותיו העליוכות לא כשתכו כלל ובזך אכי הי הוא שמי וכבודי לאחר לא אחן. הכווכה אני

הי מדת הרחונים הוא שוני אדכ"י לדק וולכוחא קדישא זלאו דאית לי משפט ידיעא דאיהו דחמי ולאו לדק ידיעא דאיהו דין ואם תראו שנשתנה עליכם הזמן ומלאו אתכם לרוח רצות זרעות אני לא כשתניתי כלל. אא וכבודי לאחר לא אחן שהקליפת הכקי שהים אחרים שנבראת בעוכוחיכם לא אחן לה כבודי לאונת מנק שקדושה שלי לעולם שכשלא תהזרו למועד אני שולח אותם למי שבראם שלי לעולם שכשלא תהזרו למועד אני שולח אותם למי שבראם שלא אחן כבודי ח״ו לאהים אחרים שהם הקלישות:

דור ודור . קומך ונוי. הנה כתב קדור הכוונית בקדר יהי כבוד הי לעולם בפי הי בשונים הכין כקאו ווולכותו בכל משלה היא עשר ספירות המלכות דעשייה שרתלבשה בקליפה כדי להכניעם . והנה בעשייה א"ל אדניי מספר לייו ששם הקליפות דעשיים וזהו שארו״ל אין ל״ו שא ע״ז ששם השהים אחרים. והנס שורש הגבורות הם הי שהים ונקפר חייל שוותפשעים ווהם היד לרופי שהים דקדושה ובקיומם בעולם העבייה מתחילין אחריהם שלהים האחרים שהם הקליפות ורולים ליכק מהקדושה ביותר כדי להתגבר על ישרט ולכלות שונאי ישרט ח״ו וע״י החלבשות השכינה שהיא מלכות דעשייה בקליפות לשלוע בהם הם נכנעים ההו גלות השכינה שאוורו בכל ווקום . והנה בקי הפרדק בשעל התוורות כתצ . כי ונהליית שפחת קייוו יש לה תעייה ווחכות ווכפל שמה. ואשת קיית לילית יש לה חיים מחכות מספר שמה ומשטטות בעולם ורולים להחגבר והקציה מלילני מידם . לזה רמז מלכיתך מלכות בל צולמים רמוושלתך רית לייו שהיא קליפת העשייה סאין לייו שא עייו ווולכותך וולכות עולווים וותלבשת בה וורוב

קבחך בישרא שלא יכ שולגים קית תיץ ש ממטיחיה עתפרים חיץ סחקד בכיל דויר וח סרולים להתובר עייי תיל ותשפר הי אהי התל ומשר הי אהי התולבשת בקליפת ה הכפופים לקטום שלא יכ ורגנה בעדולם לגלו יכ

יותר פניונה נומרי שכל מה שחשים ית ששה סעילה גדולה בחו יתה מדחי שהם חינם בם מאדות העליונות כורי ננשת מהקדושה כמידע לי ולא מלאך ונה . הכם ול למר . שבנה אין בהני מכם וכן אסי תלרים כיו ומם בתוקבם במומ מ נמודי שהקדושה עליונה מעם כי כוא בלילם סו ולמך וניי. שמביי מלמד ום הנווואה וכם האהיו נעלווי קדושם היותר הא ומאכי סוא בעלוני אז ולא ומנקס ממנו כי בשאר שלאות אין לו כת להר

הזלה לדור

A Job 1

שיר לעלות

קותמים ה

1000 63

למן. כמיי

דק וולכומי:

לדק ידימי ממכם לה

י לא אחן שא

אתן לה כנה

נ לכי שוח

ים מהם מה

ונים ומתכלה

כתב מזור גי

ן כסחו ומלמ

וחלבסס בנה:

כייו מעס וה

שכים ממתו

אתפשעים ווו

קבתך בישרא שלא יכלו וון העולם . וסית עלכותך עלכיך כל עולמי ביית מיין שהם עשר ספירות דקליפת ליליית וח"ף מהכותיה יותפרס ח"ץ בקוד תכור וכיריים יות"ץ ע"י ח"ץ דאבגית"ץ החקד בכ"ל דו"ר ודו"ר הצ"ח כמכין מהל"ת וכמקפר מחכותיה הרולים להתנבר ע"י שורש הגבורות הרמוזים בס"ת בכל דור ודול ת"ל ווספר הי שהים ורולים לשתגבר ולולא שכינהך צגלוח הותלבשת בקליפה העשייה היו ווכלים לשונאיהם של ישראל שעייו קוווך הי לכל הכופלים שהם ישרא צגלות וזוקף לכל הכפותים לקעדם שלא יפלו ישרא בידם לכלותם חייו עד כי ינה שילה נג״ה

כשרולה לגאול את ישרש גאולה שלימה מוריד קדושה 7377 יותר עליונה לווציה ווותצטלים כוחותיהם ונכנעים

לגוורי שכל ווה שתהיה ירידת הקדושה למנוה קדושה יותר חזקה עושה פעולה גדולה בקליפה שהקליפה אינה קובלת אור חזק יותד מדאי שהם אינם בקוג אי . משאייכ ישרא שהם נשמוחיהם ווהמדות העליונות כוו״ש בענין הליץ ואנשי מדין שהקליפה ככנעת מהקדושה כנודע . כמיש התי ועברהי בחרץ מלרים אכי ולא מלאך וגוי. ובכל שפי מלדים וגוי . אכי הי אכי סוא ולא אחר. שהנה אין הקציה נפרע ען הקליפות כיאם בתגבורת שלהם וכן אהי וולרים היה וחל עלה וכשיפרע וואוהיהם יפרט יה מתחילקוד וחקוותה ני נוהם בתוקפם שהוא חלי החודש נו"ו ניסן ולכן ועברתי אני . בכבודי שהקדושה עליונה בעלמה ב זוך מלרים ככהן בבית אקי מין ונשי סוג מטעם כי הוא בלילה הזה עייו בהודש בתקפם וחזק אכי ולא כן בכם הסנג מלאך וגוי. שאפיי מלאך ושליח אין יכול להלילם שכייכ כתגבר נקי הפרקו: כח העומאה וכח האהים אחרים שבעשייה ודווקא שארד אני תעיית מתנותב בעלוני קדושה היותר חזקה לעשות שפנים בשהי ונלרים וזהו זפר שווה וווה בשאכי הוא בעלמי אז ולא אחר לא ישאר אל אחר במלרים שלא . לוה רוחד אתנקם מוונו כי בשאר הפעונים שאשלה וולאך לעשות נסים יא קליפת מו והובשה נו וכפלאות אין לו כה להתנקם משהים אחרים היונקים מהדינים

ny

אל אכי צעלוני שאז כסהונת עיניהם וולראות ויעודו וותניהם וורב הקדושת . ובזה אוורו מישר. לתרכגול ועטלף שאוור התרכגול לעטלף אכי וולפה לאורה שהאורה שלי אבל אתם האורה היא חושך לך ועיניך ניסונית בה . כן הגוים וולפים יום הי הקדוש וההארה העליונה הלא להם חושך ולא אור ואינם יכולים לכבלה כי אם ישרא :

להרעיה וכפל כהורא כשגלייה לדרעים בקוד גליח לדרעיה וכפל כהורא כשגלייה לדרעים כגד כל העוים ונפל נהורא שומחלה כביכול כווי שהיה זרועו ונכוסה ואינה ניכרת הארחו. אבל לעתיד כשמשף את זרוע קדשו לעיני כל הגרים דייקא לכגד עיניהם אז כסונית עיניהם ואורה היתיכ והיא להם מושך ולא אור. וכגף הי אח וולרים כגוף ורפוא. כגוף ניסיא להם מושך ולא אור. וכגף הי אח וולרים כגוף ורפוא. כגוף מוגלים. ורפוא לישרא אותה הכגיפה בעלווה היא רפואח ישרא שוגלה הארמה יותר וודאה לישרא רפואה שיכולים לקבול לוולרים. ורפוא לישרא אותה הכגיפה בעלווה היא רפואח ישרא שוגלה הארמה יותר וודאה נרמו בנאמורם הכרולה שיכולים לקבול אורה הקדושה המזקה וחהו כרוו בנא משאורם היתר וואליח חונה ונכתיקה לדיקים וותרפאים בה ורשעים הרשעים כידונין בה שאינה יכולים לקבול לומה. ולדיקים הכשעים כידונין בה שאינה ינולים לקבול לומה. ולדיקים

ווד, שרמז אפשעה צה אליהנה יחד. הכיונה שאפשיע צה כסיעה גסה יותר מדאי באוריד הארה העליונה שלא כדרך הדרגהה כמי שפיקע פסיעה גסה שעיייז אליתנה יחד לכל הקליפה שכל מה שתהיה הקליפה חזקה גדולה לריכה הארה הקליפה שכל מה שתהיה הקליפה חזקה גדולה לריכה סארה גדולה וחזקת לכלוחה ולצעלה . עיד שכתצו המקוצלים על טי ועמדו רגליו ציום ההוא על הר הזיתים וגוי :

ג׳ עוד ירלה מלכותך מלכות כל עולמים וגוי . סימך הי לכל הכופלים . והוא שכודע שכל מקים שזוכר הקצ״ה גדולהו אתה מולא עכימנותו רם וכישא שוכן עד וקדוש במו ואת דכא ושפל רוח . וכן להי הלהים ואדוכי האדוכים

ונוי , פושה משם וכן אמר דויד וט גדולתך הרבה ע מלכות כל עולמי בטלמך סומך לנ והעשלים בהם ג

במדריש כ

געלים כתבם ואינו בכוא רחוק מועש קו הם כמינט ווכל כשו בווינו . וכוא קרא ליל עלו בשביל עסם שפל

והנה בישנאלני בעניים . בעניים לגל בעניים לגל שלבוה הבפלים לגל שבוה כלח ני חיל לכל מי שריים סים לל לכל . שריים סים לל לכל . שריים שים עליו לכל מילים לוגרי ימי שריים סים לל לכל . שריים שנים בענים שריים בענים שריים שנים בענים שריים שנים בענים שריים שנים בענים שריים בענים בענים שריים שנים בענים שריים בענים בענים שריים בענים בענים שריים בענים בענים שריים בענים בענים בענים שריים בענים בענים בענים שריים בענים בענים בענים בענים שריים בענים בענים בענים בענים שניים בענים בענים בענים בענים בענים בענים שניים בענים בענים בענים בענים בענים בענים בענים שניים בענים בענ

תהלה לדור

205

זגוי. עושה משפע יחום. כי לפי גדלו של אדם כך ירצה צענום. וכן אמר דויד וענוהך תרצני הרצה עניהנוחך יוחר ממני שלפי גדולחך הרצה עניחנוחך. לזח רמז מלכוחך וגוי. עם שמלכיחך מלכות כל עולמים וממשלתך צכל דור ודור עם כל גדולחך אתח צעלמך סומך לכל הנופלים וזוקף לכל הכפופים הנדכאים והששלים שהם כלי שצורים שלך ואין אחה משחמש כי אם צעצורים ותעמוד לימין אציון:

במדריש כתיב לבני ישראל עם קרובו . מדת הקב״ם אינה כמדת ב״ו . שהאדם אם קרובו עני ושפל

מעלים הדבה ואיכו קוראו קרוצי ואם הוא עשיר וגדול אפיי שהוא רהוק מועש קוראו קרוצי . אצל הקצ״ה צחר צישראל כי הם המעט מכל העמים ממעטים עלמם ושפלים כל מין דבק צמינו . והוא קרא לישראל עם קרוצו אלו הם דווקא הקרוצים שלו צעציל שהם שפלים וכלם רחוקים . וכן קרוצ הי לכשצרי לצ דווקא :

ודובה צישראלגייכלא כולם נקראים קרוצים כי אם השצורים העכוים . כוויש ואם דכא ושפל רוח ותיעצת הי כל גצה לצ . וואיכ נום שקרא הקציים לישראל עם קרוצו לא צכללותם הגאים והשפלים אלא דווקא הוא קרוצ לשפלים . וזהו קרוצ הי לנשצרי לצ דווקא כקרא קרוצ להם :

כראם וויש זיל כובא עון ועוצר על פשע יכיל לכל מבוח כראם וויש זיל כובא עון ועוצר על פשע יכיל לכל משריים . חייל לשארית כאליתו למי שעושה עלמו כשריים .

זמה הולרכו לומר יכול לכל . הרי הפי אומר ועוצר על פשע לשארית כהלהו ולא לכל . ואם מחמת הדרשה לשארית לשו שיריים סיה ל״ל מאי שארית למי שניושה עלמו שיריים . למה אמרו יכול לכל . הוא הנה נודע שהקרוצ אינו יכול להעיד על קרוצו י ומליכו הקציה הוא העד הוא הדיין סוא צעל דין . ולכן מי שעושה עלמו שפל ועכיו נעשה הקצ״ה קרוצו ואיכו מעיד עליו . לכן אמרו כובא עון ועוצר על פשע צאיכו מעכיש ויענמו שב ל ועמלף ז קסאורם שי כן הגרים ר זך ולא אור

הגרים נקתם ש כנד כל מ ינו מכוקה קדשו למד קדשו למד ס מלורה מי כנוף ורפול היל לפולתו היל לפולמו

1221

דם יותו מאלי לאתם . ולי בם : בם : יורם שלפנת יורם שלפנת לאתנם יוו אליתנם יוו רכם לציכה ד ים וגרי : ים וגרי . סיוו כל ונקום ד קופן עי וויו

ואדוני כמח

כי אם בעדות שהוא העד ונקראו ישראל עם קרובו .כוו״ש במדי באוורו יכול לכל . שלכללות ישראל נאור מס קרובו שהוא קרוב ואינו מעיד עליהם . וא״כ ממילא כושא עין ועובר על פשע לזה אמר לשארית נהלהו . למי שעושה עלמו כשריים זהו קרובו באמת . ועיבר על פשע אבל למי שאיכו שריים וגבה לב הוא רחוק ממכו . ולכן איכו עובר על פשי ומעיד בו ומענישו על כל שנגומיו וחעאיו :

לזיא איוב יחלן עני בעניו ויגל בלחן אונס . ארזייל יחלן עני וודינה של גיהנם בעניו. העני נאור על ההכנעה עני וודינה של גיהנם בעניו. העני נאור על ההכנעה והשפלות . כמיש לענות וופני . ולכן יחלן הצני והשפל וודינה של גיהנס . מפני שהוא קרוב למקצייה והקרוב אינו מעיד על קרובו . גיהנה כאל מדינה של גיהנס . ויגל בלחן אונם גלה את אונם והודיעם מה עניכו של מלחן הכלחלים ומדוכאים שואת סיבה שיחללו מדין גיסנס :

ולזרה רמו איכיחך ואערכה לעיכיך . בינו זאת צוכחי אלום

" "N" "

ודור שני חבר חרלו זבלי לו בד ואם לאו למעני נ 1001 121 . 6-33 לא זכו כבי ורוכב יצא בכבוד בדול. וו לכך לא כאמר מיין ב סווד נה דויד סומד דור ודור . דור מלא הסכוונס נין נדור וכ קוף קיף הקווד לומו מנבניהם הוא ים מא השיב אדקליק מכיס ו ונה וקישה הש. כי ה נדור מלח (שהם לדיון מעלים בהרו ילון המוהואש נרפה לט המניע בו אם עין

טעניע בר אח שין עשילר מוושמע לוקה משים ליקט ססובל מו השים ליקט בדיה יסים בו הנים נידע שים באים משים ליקט לדיק יסיד מקובלי החולאים שא הדינים סיודדים על

ההלה לדוד

על קרוצו וכמלא יכלל מדיכה של גיהנס : יכלה מלכומך מלכות כל פולמים וממשלחך בכל דור ודור . סומך הי וגוי . ארויל דור אי מלא ך

D

ודור שני חקר ? . ונודע וניש רזיל אין בן דויד בא שא או בדור שכלו זכאי או בדור שכלו חייב . שאם כלו זכאי שרי כגשים בזכוחם ואם לאו למעני למעני אעשה וגוי . וההפרש הוא בניאת המשיח בציא. זכו וארו עם ענני שמיא כבר אינש אתי וכוי בכבוד גדול. לא זכו עני ורוכב על חווור ואין להם הדמת ראש גדול כמו שאם יצא בכבוד גדול. וארזייל קומך הי לכל הכופלים היא על הגאולה לכך לא כאמר כו"ן באשרי שכרמז לכפלה לא חוסיף קום . לכך קווך לה דויד שיווך הי לכל הכופלים. לזה רווז ומושלחך בכל דוכ ודוכ . דוכ וולא בן לדיקים . ובין הסכך דוכ איכו סגון . והכוונה בין בדור זכאי ובין בדור חסר סומך הי לכל הנועלים קוף קיף הסמוך אותם מכפילהם דקאי על הגאולה . אצל ההפרש שבשניהם הוא יש סוויכה ויש זקיפה אם דור חסר שהוא בלא ? השיב אדסליק ווכים ואוור סוווך הי לכל הנופלים סוויכה בעלווא ולא זקיפת ראש. כי הוא כמו עני וריכב על חמור. אבל אם הוא בדור ולא ן שהם לדיקים בזכותם אז וזוקף לכל הכפופים זקיפה ועלים בהרוות רחם עם עכני שווים וגרי :

ללה רמו והוא מחולל מפשעיני מדוכא מעוכותיכו ובחבורתו כרפא לכו. כילכו כלאן תעיכו איש לדרכו עכיני והי ספגיע בו אח עין כולנו. כגש והוא כענה ולא יפתח שיו מעולר וממשפע לוקה ואת דוכן מי ישוחת. ארז״ל הוא מדבר על משימ לדקנו חסובל מרעין ושרי ואסר. ואמרו כי כל אי מישרא העושה עבירה יסיה במשיח לדקנו חבורה. ולכן תמיד שרי ואסר הכת כודע שים באים בתסרון הלבכה והם קובלי חולאים. אבל משיח לדקנו לדיק יסוד עולם הכולל חסד ומשפע. ול״כ ליך יבא משיח לדקנו לדיק יסוד עולם הכולל חסד ומשפע. ול״כ ליך יבא מסיכה סיורדים על ישרא. ועכיים הם עתידים ליהן את מדין. ו כמקוני נו סקרוני נו שין ועונו : מו כסרייס ו שכרייס וננה גיד צו ומצוי

ו . ארחיל ד וור על ההמו השפל עדינה מעיד על קות יועיד על קות ה גלה אח ל

ו זכח שוכח לי ו זכח . מני לי מעיכה לי ו מעיכה לי ו גער מדין -ו גער מדין -ו גער מעיכה לי ו גער מי ו גער מי ו גער מי ו גער מי ו גער מדין -ו גער מדיי -ו גער מדיי -ו גער מדיי -ו גער מדיי -ו גער מדי -ו גער

שזהו שרוח והוא מהולל מששעיכו ובמבורתו כרפא לכו. לא אמר כתרשיכו או הבורתו רשואתנו והבווכה שאשיי מדוכא משוכותינו ומחולל מששעיכו באותם ההבורות כרפא לכ"ו גיעני אהים שנהרפא שם אהים מהדיכים התקישים כי הוא ברוח שבתו ימית רשע בקללו אותו. ועכ"ז קובל כמה וכמה פעמים מרשע אי רשע בקללו אותו. ועכ"ז קובל כמה וכמה פעמים מרשע אי בסבורות ולא יפתח פין לקללו ולאבדו מן העולם וקובל ההבורות מעולר וממשפע לוקה. בא לומר הוא איכו מפני שבא בהקרו מעולר וממשפע לוקה. בא לומר הוא איכו מפני שבא בחקרון הלבנה והולרך להיות מקובלי הולאים. כי הכה על"ר ה"ל חלו מקרים וגבורות לדי קיקוד עולם. וזהו מעליר ומתשעים ולוקח הקרים וגבורות איה מילהי האהיים הי גבורות והוא בול חליכו מסמנת מקרון הלבנה. אז ודאי הוא מחולל משעיכו כמו שאמרכנו ואת דורו נני ישוחם מי המשים לבכי דורו. שבכל זור ודור שדור הולך ודור בא ואיכם כותכים לב לות בלה לא נח

הלדיק יקוד עולם :

כשיסתכל בזה לריך שיבוש ויכלם איך יוכל לראות והנה פני הוושיה שיצה בבייה וכייכ גרם לו הבורות וליער אותו בעוכותיו . שבזה כראה לפרש פקוק בדר ביפיו תחזינה עיכיך תראינים ארץ וורחקים . לבך יהגה לאיווה אים קושי אים שיקל אים קופר את מווגדלים . הכוונה שאוור שנתיד אתם שולך ביפיו וולך הוושיח ביפיו תחזינה עיניך. כשיבה בכבוזו וביפיו ובסדרו ותראכה שבא תארץ ונרחקים נותחת כרך גדול של כומי . לצך יהגה אימה לריך שתכנים החימה בלצך וחמיד יהגה לדך אינוה ויראה מנוכו . איה קופר שיקפור עוכותיך וככנדם גרמו לו הבורות רבות כמספרם . איה בוקל שהכה מי שעשה הכאה וחבירה בחבירו אם הוא אדם גדול והמכה והפולע אדם קטון עוכשו גדול . לפי מה שהיה המוכה גדול ולכן אתה צואדם מעך ילאו הבורותיך לאותו המלך הגדול . אייכ איה שוקל מייכול לשקול זה כנוה עוכשים מתה חייב על כל אחת וחחת. עיד אים קיתר את המגדלים אמרו בזוהר מגדל עוז וגוי . מי דייר באותו

תנדל , קניס וחד עיי עונוהיך. מי אן ירמח מלך מעם יריד ליכול דלאו דילים מוד נינים לזה הוו שאמרו לעולם יהו ינמין וגוי . וכנה נ מיעם מחתם נד שיו וחחיכ ינחה כבוד הו לום רות מלך ביסיו השכינה כדי שתראה א וכדי שתנחין לפיכך נטוסיו בסים ארץ מרו מלך ביסיו לו יערב לך מארץ ערמקים לצך יה מונה מרוב מוכומיך ומינו שם של לב , אים שנירם כנגד הפסדם . שי סלכות נמגדל סט נהם ואשינו הכי קבנו

הילה מו זור רדוו הנשופים. שנה טדע ש הגדול מנצור וסגורל שלו הגדול מצור וסגורל שלו הגדול מצור וסגורל שלו הגדולים בעורותיו שישכט כ הגדולים בעורים בעירי

161. 23 1

הוכל מבורי

1 1002 1

לום שממיו יי

נמים מנטו

וקונל מוזי

ני בנל נוס

עליך סינה

ולות וקוממ

יונינקסיז וי

נושטעיון

-1035 . 1717

נוס נמו

אד יוכל לל

ו מנומומ

בימיו מה

מינם מינה

ור פעחידש

כשינה נגר

ת ככך גדוונו

בך ומעיד 🕱

וכומיך וכמי

הכה מי מה

ה והפולע ח

ון אתה נות

שוקל מיים

סת. עידמי

יי דייך במו

מגדל. קב״ה וחד מסכא כמה פעמים הגיע עלבונך לההוא מגדל ע״י עונוחיך. א״כ לבך יהגה אימה לדעת מה תעשה ותכלל : יכמה מלך ביסיו ההזינה עיניך וכוי לבך יהגה וגוי. ארז״ל

83

טעם ירידת הנשוום לזה העולם כפי הפשע כי היכי דלא ליכול דלאו דיליה כנודע . וכן יש טעונים אחרים . וכראם לתח עוד ענים לזה הוא לסי שאין האור כיכר שא מתוך ההושך ע"ד שאותרו לעולם ירוץ אדם אפיי לקראת וולאכי אוייה שאם יזכה ינהין וגוי. והכה טוביות של עוהייב אשר עין לא ראתה אינו טינים מהקם עד שיראם העוהייז הכלה והמאכלים הגשמיים . ואחייכ יראה כבוד הדר מלכותו בעוהייז ויחיה לו הבחכה גדולה לזה רווז וולך ביפיו שרווז לערבות הסתכלות וההכאה ווזיו השכינה כדי שתראה אותה ביפיה וזיו הדרה שהיא וולכות עוה"ב וכדי שתבחין לפיכך תראכת ארץ מרחקים הראוך והביאוך לעוהייז שהיא ארץ וורחקים ותראה ששם חושך ולא אור בערך מלך ציפיו אז יערב לך אותה ההכאה של המלך ציפיו אבל שש מארץ מרחקים לבך יהגה אימה שתהא ירא וחרד שאפשר שלא מזכה וורוב עוכותיך . איה סופר עוכות שאדם דש בעקיביו זאינו שם על לב . איה שוקל הפסד מלוה ככגד שכרה ושכר עבירה כנגד הפקדה . איה קופר את העגדלים שהיו אוערים יי הלכות במגדל הפורה בחויר כרי עקיצא והביריו והדועים נהם ואפילו הכי קבלו יסורין בעולם הזה כדי לזכות לראות פכי מלך ניפיו :

ירלה מלכותך מלכות כל עולמים וממשלחך בכל דו ירלה מלכות בכל הנופלים וחוקף לכל

הכפופים . הנה נודע שאחר הרבן בהמיק בקשו שלא לאמר הא הגדול הגבור והכורא שאמרי ישרא בגל ת והגוים מרקדים בהיכלו אים גבורותיו ואים כוראותיו . אחייכ ראו שאדרבא הן הן גבורותיו סן כן כוראותיו שישרא כתפזרו בין עי אומות והם דווים וקהופים ושנואים וכקולים בעיניהם כעלה בין כמה זאבים הלא ניורפים

תהלה לדור

אותו ברגע אי והקצ"ה מגכיכו ומלילכו מידם כי כח הרועה המליל עולה אי שלו מכמה זאבים בין אם היה שומר המלה לבדו בלא זאבים. לזה רמו מלכוחך מלכיח כל עולמים לא כבתכים חייו ולא כגרעה ס"ו והיא תיא ממשלמך בכל דור ודור בין בדור מלא בזמן בהמ"ק בין בדור חסר שהוא הגלות היא ממשלמך וגבורוחיך וכייים גוים מרקדים בהיכלו סיכן גדלו וגבורתו. לכן אמר סומך הי לכל הכופלים שהם ישרא שכפלו לפני כמה זאבים ואתה מלילנו מידם הכופלים שהם ישרא שכפלו לפני כמה זאבים ואתה מלילנו מידם וסומל אותר סומר גבורת הרועה המליל הטלה מכמה זאבים וסומר לא ביכ זותף לכל הכפושים שמעשה להם זקיפה והרמת להלילם אא ביכ זותף לכל הכפושים שמעשה להם זקיפה והרמת כאש אף בזמן כפילתם בגלותם כמו הלבכה שחלא והתעכב ביום שהם ישרא לא במוק מיו לומר מכלת יכולת הי אדרבה בזה ומתשלמך היא היה ולין חייו לומר מבלתי יכולת הי אדרבה בזה

כיכרת גבורתך יותר :

ודונד תראה שהשכינה נגלות עם ישרא הכל הוא כדי

להכניע אם הקליפות שלא יעשו כליה בישרא חייו להליל את העולה מכמה זאבים אף שהוא גרעון הייו לרדת למקום השפל הכל הוא מאהבת ישרא . ואיך לא נבוק וככלם כגנד הכמלא במחתרת ולרדוף אחר תקוני השכיכה וכ"ש שעייי עונותינו מלבישה מלבוש הבל ורעות רוח שהם הקליפות שהכה חטא תכנשה בגלות שועל פגמו יותר מתטא אדהייר כמיים בעץ החיים הכנשה בגלות שועל פגמו יותר מתטא אדהייר כמיים בעץ החיים כי אדהייר תיקן הקליפה ולא הלבישם בעכיכה . אבל הגלות הלבים אותם בה :

ווהו שרנה אביך הראשון הטא ומלילך פשעו בי . הנה כמו

שחלה הפשע בו שאוור ששעו בי. היה לו לווור חעא בי. ולווה באביך אוור חעא ובמליליך אוור פשע. הכווכה בא לווור אהם אווורים חטא אדה"ר גרם דברים גדולים ואחם גרעוחם יותר מוונו. לכן אוור אביך האי שסוא אדה"ר חעא ולא בי מווש שהיה חעאו בתיקן הקליפות ולא בי מווש והוא כקי סעא בערך

מליליך שהש שהלבישו הקל במשל אדהית ועקר ובורה כר שיי

עליו ישאנו כו מחויקים כח הק שאותי מיטי מק שלהם אא ששי כ לה כחלקצל בה ה העבר ישרא ש שי

27

מליליך שהם ישרש ונקי פשע מהרי פשעו בי אוערו בי דייקא שהלבישו הקליפה בשכינתי וזהו פשעו בי בכבידי ובקדושתי כי בחטא אדהייר הקליפה מתוקנת ובעשות עוד עונות מלבישים

ומקריבים את הקליפה יותר על ניה שהיתה : נראה כי בתים רעות עשה עמי אותי עזבו מקור מים חיים לחלוב להם בורות וגוי. העבד ישרא וגוי

עליו ישאגו כפירים. הכוונה אם היו עוזבים אותי שלא היו עחזיקים כח הקדושה עייי עעשה העוב החדשתי שהיא רעה אחת שאותי עזבו מקור החיים ששרשם עשם ולא החזיקו השורש שלהם שא עשו רעה שנית גדולה שחלבו להם בורות כשברים שהקליפה הנקי כלי שבור. ישו לה בית קבול להקליפה ונתני לה כח לקבל בה העים החיים שביא הקדושה שהוליבוה לשם: דעבד ישרש וגוי. עדוע היה לבז כי הלא לריך לתח לב ש בעותם כי הלא כל עה שנותנים כח בקליפה

ע"י ונעשיהם בהוושיך להם קדושה וחיות יותר אותו הכח של הקליפה בעלווו הוא הכפרע ונהם. וז"ש העבד ישרא וגוי. בתמיה והלא הם בנים ופומכים על שולפן אביהם. וא"כ מדוע סים לבז הוא אותו הכח שהוסיף הכז"ל שחלבו להם בורות הכשברים לקבל בתוכם הונים החיים הוא גרם שעליו ישאגו הכשברים לערוף אותם ולערוע מהם. לישר לשוכא בתכלית כפירים לטרוף אותם ולערוע מהם. לישר לשוכא בתכלית כתידים לטרוף אותם ולערוע מהם. לישר לשוכא בתכלית שהגיע עד דכדוכה של כשש מריב הרעב עד שלא כשאר כח להשוכא לעשום ידו ולהשיבה והביא אותו והשקהו מים האכילו עד ששבה רוחו איו מעע מעע וכשנחוסף בו כה עוד והאכילו עד ששבה רוחו איו מעע מעע וכשנחוסף בו כח עוד והאכילו עד ששבה רוחו איו מעע מעע וכשנחוסף בו כח עוד והאכילו עד הכהו ועשם בו חבורות מי גרם להשיכא ההוא וכולע בידו. כך הקליפה בראה הקב"ה בעולם רלינה בישא ורולה שיהיו מזוכותיה דווקא ללורך קיומה עד כי יבא זמן בלע מנות לכלה ושרא המוסיפין כח הקליפה ע"י עיכותיהם לוחו לסרועם מא זלם לבדו ע כתבים מיו דגברומין מ וגברומין מ לם עברם זה בלם עברם זה בלם עברם זה הם זקיפה וד הם זקיפה וד הם וליב עלו הם לדנוגון

דא סכל מאו בלים ציבוא חייו לרדמוד צבוב ווכלמב יבוב ווכלמב יבוח שמנה יבוח בנוח שמנה יבוח בנוח שמנה יבוח בנוח בנוח שמנה יבוח בנוח בנוח שמנה יבוח בנוח שמנה יבוח בנוח שמנה יבוח בנוח שמנה

צר צי , פנס סיס לו לוות ה סכוינס גלו ס ולחס גת על ולח ציי כקי סעל צ

הקליפה אז אמו״ה שולטים על ישרא: ע״, הקדים בכווכה שהוא כלו אותיותיו ותיבותיו כשלשלאות של ברזל ברגלי הקליפה שלא יוכלו להתורות בקדושה כשחעלה למעלה ויתפרדו ממנה כל פועלי און כנודע שהקדיש ידים העליוכים מעלה הכפילה והקדושה למעלה ומכה בהכאות להקליפה שלא חשלוע ותפשוע ידה. ולכן הקדיש לריך שיהיה שלם בתיבותיו ואותיותיו כדי לפעול פעולותיו

לעשות תיקין וכיוע לסכינה : ובפשעיכם שלחה אווכם שירדה ונתלבשה בקליפה כדי להכילכם שלא ישלטו בכם יותר מדאי ואחם אפיי דבר קל לא עשיחם לשכינה כי הלא מדוע צאתי ואין אייש אמן יהה שמיה שהוה הקדיש. כמ"ש צגמ׳ כיון שצה הקצ"ה 631 מלא עשרה מיד בועם . שכאי מדוע באהי ואין איש . ואם האמרו הרי אנחנו אווורים קדיש והוא ידים העליונים להעלות הקדושה עלא יוכלו לפשוט צו יד אני רואה שקראתי ואין עונה בהוא צלא כווכה וכאו אין טוכה ואין קשב שאיכה עניית קדיש כראוי לתת כה ולההזיק הקדושה העליונה . ולא תאמרו אכי לריך עזר . הן בגערתי אחריב ים וגוי שא אכי רולם שחהיו עונים תחלה ומחעורדים ותהיו כאידים למטר ולכן אני לריך עונה החלה מלמטה כדי שאח"ב אתצורר מלמעלה אין עפה יורדת מלמפלה עד שעולה טפיים ככגדו וולמטה . לכך אכי לריך ענייחם למטה זלכן אמרקראתי ולין עונה שאדרצא הקריאה לתחתונים שקירא ם כהקצ"ה והוא יענה אותם וכאן תלה הקריאה להקצ"ה ואוני קראתי ולריך עניה וון ההחתונים שא הוא הדבר שאוורכו שהוא ממתין להתעוררותם וכטו הוא הקורא והם העוכים אותו:

סומך ה׳ לכל הנופלים וזוקף לכל הכפופים: שיני וגו׳ א הנדה הנילולות שנפלו בעווקי הקליפה ונתערב הטוב ברע . והקב״ה עשה דלח״ם לברר וודרבה אסר

מדרים. עד שי הסייעת ביכור ו ניים דודי יכר לב ברש הארשרים בנגים וללקים וישראל עיי אכינ סקדופה נכח א: בהיל די ברכוח ה מעולם לשולם לסי לשים וחוסרת סנה כקדומה , ני סמו לשרכ מינ . שחח מדכנס חסר מדרנס. אם אם מולו גרם של עקה עם הנריות שו מח קומך הי לכל הו מותם שהיי כבופים שהשכינה יורדם לשטום מת עשה הקנים והו לת הכנס נעתו . וכ מכשופים מסם הגיל נומנים שיסים יחוד סדפיי . שעיי עליים פומים את ידיך לשון שונים ואתריהם יורד ובוה ולכנתם ל אשר עשהו כא להגיד להם ואכלו טוכם גורוות אכילות

תהלה כרוד

TOI Y

י לנה

ומה וכ

ולמנה

100 3

נקנימו

10001

W.*N

it ofi

ולית קר

105 00

ים כולרי

לרק מו

שומים מ

0000

וכדמנ

00"31

10 07

לכקניה

שאמנט

כים אום

יפיםוי

וכחנות

ר מזני

0

מדרגה . עד שיסים בוודרגה אדם ויחזיר לשירשו העוב . והשבינה מסייעת בברור שהיא יורדת למניה לווקום חקליפה לברר . כמייש עיים דודי ילד לגכו לערוגת הבושם שהם הכילולות ונקראים בושם שותבזות בתם הכלה העליונה . שתם גירונים יתוד וייכלרע ת בגנים וללקיט שישנים שהם הנילולות שושנה בין מתוחים. וישראל ע״י אכילתם לש״ש וברכתם הראוים להם מבררים כילולי סקדועה בכח אכילתם ותכל לפי משהו אדם . ועיי ברכת המזון שהיא די ברכות המכווכות לדי עילמות אבייע יחזור השבע למטה מעולם לעולם להחתתונים . ראה כמה מרויח האדם באבינתו לשייש ואזהרת הצרכות כתקנה ובכוונתה . אי שצרא הנילולות הקדושה . בי שעשה יחוד באותם הבשונים להכלה העליונה לעורר מייכ . שאחייכ מכח היחוד כמשך השפע מעולם העליון מדרגה אחר מדרגה . שבאכילה אי כמה אכילות מרויח בחנס י אף אם מזלו גרם עני הכל לפון ושמור לעולם הנלחי כמה לדקה עשה עם הבריות שגרם זול ושובע בעולם עייי אכילתו . לזם רווז קוווך הי לכל הנופלים שהם הכילולות שכשלו בקליפה וזוקף אותם שהיו כפופים כעבדים ביד אדיניהם בצווקי הקליפית . קהשכינה יורדת לווניה לצרר לקווך ולזתוף אותם . ועוד תיהין אחר עשה הקציה והוא שעיני כל אליך ישברו ואחה ניתן להם את אכלם בעתו . וכשאוכלים הם מברכים ונסמכים ונזקשים הכשופים שהם הכילולות עייי אכילתם . ושכינה מקיינותם והם גולונים שיסים יחוד . וזהו ביתה את ידך רית פאיי הוייה ארכייי . שעייי עליית תכילולות מעוררת הכלה בהם מייכ . ועיייז פותים את ידיך לסון הוה תוויד שתוויד ידיך פתוחות הכילולות עולים ואחריהם יורד השפע העליון וכעזיה מה רצו מעשיך הי: ואכלתם אכול ושבוע והללתם את שם סי אלהיכם ובזה אשר עשה עווכם להפליאולא יבושו עווילעולם. מכוונה

בא להגיד להם ואכלתם אכול הכפל לומר שכל אבילה ואכילה עלכם גורמת אכילות הדבה . חהו ואכלתם אכול וגוי . שבייי

תהלה לדור

אכילתכם אתם מצררים כילולות הקדושה ויהיה יחוד עליון . ועיי שוהללתם את שם הי אלהיכם שמצרכים על מזונותיכם. והכוונה שם הי שהוא די אותיות נשמות של די עולמות אבייע . שניין יורד סשפיב מצולם העליון לתתתון . וזהו שם הי אלהיכם . ואור אשר עשה עווכם להפליא . שאותו זוון בא להם השפע שלא בסדרגה ובדרך עבע כי זה היה ביווי יואל שזרעו ביי בניסן והקריבו עוונר וון החדש בייו בניסן . והנה דבר שהוא בטבע הוא אלהים שכן עולה העצע פייו ווקשר אלהים . וכאן שלא בהדרגה מהרחמים העליונים הגמורים מהפלא העליון . חהו אשר עשה עווכם להפליא לשון פלא . כוויש הפרדם בעוכי הככויים פלא וולשון היפלא ווהי דבר . שפירושו אתכקי ועיקנו בכתר לרמוז ש רוב הצילמית.יכן במישלא מיוך ש תדרוש . ובמיר כאור איש כי יפליא לפי שורש הכזיר שהוא בכתר . ולכן אור כאן ווה שושיתי עווכם דבר שלא כדרך טבע סוא ברחוים הגוורים שבשלא העליון שירד עד היסוד . שהוא הושביר לכל עם הארץ. ולכן להפליא נוקפרו קפייו יוקייף וי הויויית שהוא ששי . ולעונם אתם גורונים ע״י אכילתכם וברכתכם שבי בעולווית ועידכם סוא . ולאו אכיל דלאו דילים סוא כי משלכם כוא . ואפיי זאת הווהירות שעשיתי שלא כדרך טבע שאינה שלכם אני מוותר לכם. ולא יבושו עוני לעילם . ואין אכי קורא איתם דלאו דיליה אלא משלכם :

לוד רמו מפרי עז הגן אכול תאכל . שע"י אכילחך הזהר צה כדי שתאכל צה אכילות הרצה . אם תאכל לשיש וכוונתך לצרר יחזור הסשע לך הכשפע מן סיחיד וחמיד כל אכילה ואכילה גורמת אכילות הרצה . ולזה אכירו לדיק כי טוב פי תלילהם יאכלו . והיה לדיך לומר יאכל כי הלדיק עייי נעשה סיחוד . ומן סיחוד יחזור שבע ורלון צעולם וכל העולם נהנים ממכו . לזה רמו אמרו לדיק כי טוב . הכוונה טוב לסמים ועוב לצריות . שהרי פרי מעלליהם של כל לדיק ולדיק לא אמר יאכל

אלא יאכלו כל ילי וכזה יל וכזה יל נמועם . כרים במועם . כרים כרי והכנם וכי יונדים מונו עיש סודה מן חדלי והנו יל מים מולו והנו יל מים מולו עבש והבנם והם ילי ובי והכנס ובי וונדי הכנס בי וונדי הכנס בי וונדי יונדי הכנס בי וונדי וונדי בי וונדי וונדי הכנס בי וונדי וונדי וונדי וונדי וונדי בי וונדי וונ

000

נאשרי מפני הכחות סמק ס׳ לכל סטופי סמק ס׳ לכל סטופי מחק ס׳ לכל סטופי מודי נשי שליח ומקום יונה ה יושיקה . ושירטו מי משיקה . ושירטו מלל לוח משיקה שערונה לכל לוח משינה קונה בעלום לוח בלינה קונה בעלום לוח בלינה קונה בעלום . עלוה כי הנה שנים של לרך שינא לללי

ההלה לדוד

אלא יאכלו כל העולם יאכלו מפרי הלדיק . אם ירד מער ושובע וחיים ושלום הוא לכל העולם בכללה :

ובוה יול מים מדליו וזרעו במים רבים . הכה הלדיק הוא כקרא דלי שעל ידו מעלה מים מן המעין והוא מקתפק

צמועע . כמיש בר' חכיכה שכל העולם כלו כיזון בשביל הכיכח בני וחכיכה וכו' . והכה טבע הדלי כשמעלה מים מן המעין יונדים ממכו עישות מועעות . וזהו הכק' כמר מדלי שהיא העישה סיורדת מן הדלי . ולכן אמר על הלדיק מן הדלי . ואפי' שהוא המשיך הכל מן המעין הוא מתהפק מדלי שלו באותם העיפות . וזהו יזל מים מדליו שכמשכים לו מיפות . שכל אותם המים שהם השעע והברכה זורעה לעולם . והעולם כזוכים בזכותו

והוא מקתפק כמר מדלי :

יכלה בומך ה׳ לכל הכופלים וזוקף לכל הכופלים וזוקף לכל הכופים. אשר הכפופים אשר הכמים הגידו למה לא גאמר כון

באשרי מפני הכתוב כפלה לא חוקיף קים . וחזר דוד וקונכח קומך ה׳ לכל סנופלים . ואמרו בגמי שכוונת פסוק כפלה וגו׳. הוא כך כפלה ולא חוקיף לנפול עוד . אלא קים בתולח ישראל ובזוהר אמר כוונת הפי שאין קימתה כשאר פעמים שיקימנה עשיי שליח ותקים מיכה ובה . אלא הקבייה הולך להקימה כב יכול ומפייקה . ופירשו כוונת הפי כפלה ולא תוקיף קום מעלמה כשאר פעמים . אלא אני בעלמי אקימנה לוח אהר שרלג פקוק הכוין המרומו לכפלה לא חוסיף קום בא לפרש . הכוונה שאין מיי הניין המרומו לכפלה לא חוסיף קום בא לפרש . הכוונה שאין מיי אין לה קימה . אלא לומר לך קומך הי בעלמו ובכבודו לכל הכופלים שלינה קמה בעלמה . אלא הי סומך ידה להקימה ולוקפה : דאוד כמה הגימה ימותכותו ימי . שאפיי שכנקח ישראל

קרחה בעוכה וחטאסיה מכעו העוצ מענה . הוא בעלמו הולך לפייקה . ואיך לא ילמוד האדם דעת ליקח ק״ו בעלמו . כי הכה שנים בני אדם שיש ביניהם מריבה . זה אומר הוא לריך שיבא אללי וישייקני . וזה אומר אדרבא הוא יבא אלי.

יסוד עליון ותיכם, ומי ה שיישה ה י מומי: 10 000 hs מורטו נייני הבר שהוא מ 101.00 ל סעליון .: ב המרקנה שו אחנקיוני ש הדמום. ב 101. 2023 יש הים ביו והוא הממוי י ה מיותו TIDE DOC כי משלנסיו ו באינה שמ קולם איתו

עציי אכילמן . אם חאכל ד וחונידכל יד לדיק כיה הלדיק שייר יכל העולם יי עוד לסוים דיק לא אנו

תהלה כדוד

ולנוה לא יקח ק"ו ממדת קוכו . שאעפ"י שסרחה עליו כליי הוא הולך לפייקה כאלו הוא סרח עליה סייו. ולנוה לא יתרהג עם חבירו כנו שהקב"ה מתרהג עמו . שזהו מלות ואהבה לריעך כנוך . אם אתה אוהב את מבירך ככפשך כנו שאתה רואה זילותא כנוך . אם חלך לפייסו כך הוא רואה זילותא לעלמו אם הוא יבא אללך :

יבואר פקוק ואהבת לריעך כמוך אכי הי . הכה מלינו ובזה שהקצ"ה קרא לישראל אחי וריעי כמ"ש . למען אחי וריעי. ועדין יאוור האווור שהקצ"ה רשאי בעלמו לקרות לעצדו רעי . שכן מליכו לפעמים הגדול אומר לקטן ממכו אחי וריעי . אבל אם הגדול והרב אווור לעבדו אני רולה שאתה ג"כ תקוא חותי ריעי וחחי זה מעלה גדולה שהשוה גדולה העצד לאדונו. לכן כדי להגדיל אהבת השישת וגם ישראל וגדולהם לפניו חון מנום בקראם הוא אחי וריצי נהן להם רשות בהם ג"ב יקראו לותו דודי ורעי. כווים זה דודי הה ריעי וכוי . שכיי ג״כ קירחם להש״ית ריעי . כרי הגדיל אותה והשוה אותה לוודרגת קדושה העליונה ווכח הנשמות הקדושות הנחלצות ממנה . ולזה רמו הפי ואהבת לריעך שחאהוב לכל אי נישראל כנפשך שלא הראם עלמך גדול מחברך . והקם ק״ו ממני שהרי עשיהי עלמי כמוך אכי הי . שעם כל גדולתי עשיתי עלמי כמוך אכי הי . שאכי אקראך רעי ואתה הקראכי רעי שהשויחיך לוודרגתי . וכיש שאתה וחצירך השווים והגשויים ובקוג אי איך לא הקח ק״ו מוכי ונוה שאתם רולה לעלמך העשה להצירך:

וד.נה הקצ"ה כהג דברים צעלמו כמו שיהנהג האדם עם חבירו. הכל כדי שילמוד האדם דעם ויקח ק"ו בעלמו כי הכה אמר כעשה אדם בצלמטו. ולא אעשה כדי שיקח האדם עלה מן הגדול ממטו שהקצ"ה יתעלה לקח עלה מהנבראים כ"ש האדם שלריך שיקח עלה מן הגדול ממכו וכן כשכ"י קרחה עליו הוא סולך אללה לשייקה. וכן אינו משחמש כי אם בכלים

שצורים סנדכאי סגל כדי ללמוד י מקצל שלצונות ו והנה אם יתסוש רעים ואלו קבאם צעלום כ

סי הבוו מתכע עם הנרוח ונכנקים בצלים צלים עמים ובפליח וניה זה ירון לחר אלי יי עלי לחלוחי וריו כנסר צל לחלוחי וריו כנסר צל עלים שבוכיו הל עלים בעומי והלוחת שב בעומי והלוחת

שניקצים לפניםם אין יידו אין יפחד וגבני כי כו מם שבשם סשיים ללגיר לאדם מדות סישים איי לם לאדם מדות סישים שנידה מהם ששוםה לפ אחם גריע וק סשיםות שנידים לך שילודדוך כ

תהלה כדוד

TP

שצורים הנדכאים עניים ופכה לוח וכן כוום דצרים אין ווספר הכל כדי ללמוד האדם להנהיג הדצרים צעלמו .מק"י שהקצ"ה מקצל עלצונות וקוצר מתים ומנחם אצלים עם כל כצודו י"ת והנס אם יתפוע האדם מדות אלו על הקצ"ה לא יאונה אליו רעה ולא קנאם ולא עראה ולא מחלוקת . אלא נכנס ויולא צעלום כעחסתכל צמדות האלה הקדועים :

כזה מתרוכל בניך למודי הי ורב שלום בניך. אומרו למודי

הי הכוונה לועדים ממדות הקצ"ה שיתכהגו כמו שהוא מחנהג עם הגריות . וגזה כג שלום בניך שהמיד יולאים בשלום ונכנסים גבלום שלא יאונה שום פע ש האדם ההופס מדוח שה עכוה ושפלות וג"ה ופעלג מן הכל וכן שאד מדוחיו הקדושים וכן אמר אני הי מלמידך להועיל מדריכך גדרך חלך . לו הקשנת למלותי ויהי כנסר שלומך . הכוונה אומרו אני הי דייקא שאני הי כל מה שהנהגהי צעלמי סוא כדי ללמדך להועיל שהקח ק"ו צעלמך מתני ותאחות מדותי להדריכך גדרך שחלך גה ומלצד שכרם סלפון שא לו הקשנת למלותי ולמנהגי ויהי כנהר שלומי

להוף צבוסי ומא את רצעום את בסנסיג סקצ״ה צעלמו עם סגרולים. הוא גרוע מן סעוף ומן סגסתה כי שם סגרולים. הוא גרוע מן סעוף ומן סגסתה כי הכה סעופות וההרכגולים מלמדים לאפרחוהיםם היאך ילקצו ידרו איך יפחד מצכי אדם ויעשו כמותם. והאדם גרע מהם ידרו איך יפחד מצכי אדם ויעשו כמותם. והאדם גרע מהם כי כל מה שעשם הש״ת ההתכגות הענוה והשפלות הוא כדי ללמד לאדם מדות הישרות והוא אינו עושם אוי לאותה בושה למד מאדם מדות הישרות והוא אינו עושם אוי לאותה בושה אוי לה לאותה כלימה. וזהו ברמו לינון הסעים ויגד לךאתם שלמדת ממה שעושה לפכיך הקצ״ה ואיך מתכהג א״כ מתכ גרוע מן העופות ולריך אתה להיות חלמיד העוף והם מגידים לך שילמדוך דאה עד היכן סגיע עוכך שלא למדת מאביד שבשמים. ה עליו במים ה לא ימנה: ת ואהנה לה ותה רואה זהי ו לעלמו לה

1010 . 10 ·

כמיש . ליחי למו לקרות ל צומט לחי זה שלחם גיכש לה העבד לה זגדולהם למי ח שלהם גיכ ח שלהם גיכ יי. שליי למינטה מונוכה . זה ככסשך שלוה עשייה שלה כי סי. שלולה וריש שלחת וריש שלחת אי

שיהכהג מהי נית ויקח קיי קה כדי שיקח עלה מהנגוה ג כבכיי קוח תמש כי אס

החלה לדוד

ירמוז סומך הי לכל הכופלים וזוקף לכל הכפופים. שוד תשונ הכאה שובה הקצ"ה עם האדם כי סנה שוד תשונ הכאה שובה הקצ"ה עם האדם כי סנה מה שנלטיוינו בחורה הקם הקים עמו עזוב העזוב עמי דווקא עמו שאם הכאה שחצייך עומד ואינו מקים עמך אהם פעור. שא דווקא עמו לסייעו באופן שחהיו שניכם מקימים את המשא. והכה מליכו שהקצ"ה רואה את האדם כופל ורובץ לארן ע" והכה מליכו שהקצ"ה רואה את האדם כופל ורובץ לארן ע" והכה מליכו שהקצ"ה רואה את האדם נופל ורובץ לארן ע" עוכוחיו הוא מכייעו ליהן יד לפושעים להקימם ועושה כמה שניכוח להעירו ולהקילו כמה פנמים והאדם אינו עושה שום סיוע ולא יכגיש ולא יעורר עלמו לקום עכ"ז מושה חסד לאפים סמות וכמה פעמים עד שיחתקן כי לא ידה ממכי כדה ומדה ציו שכים בלשה פעמים עורח עם סבירו ובראותו שלא סתעוני לקום מכיחו והולך :

רמז סומך הי לכל הכופלים . הכף שככפף כדי ליפיל. לוה השם קיווך ידו בבווה הערות ואף שהאדם נבאר נכפף ולא עשה שום החעוררות כדי להעוויד עלווו ישב שא כשאר נכפף עם כל זה הוא זוקפו ג"ב עורם עד שזוקפו כחקנו ואינו אותר זה שלא עושה עוני סיוע אכיחכו כפוף שא איכו ונכיהו עד שזוקפו כתקנו שלזה נלטוויכו בתורה הוכיח תוכיח את עוויתין כמה פעונים ולא האמר כיון שלא הועיל אכיחכו ואעזבנו אא הטרה עווו כווה שעווים כווו שאותרו עיים אם חשוב ואשיבן לפני העמוד שהנציא ראה שכמה פעמים הוכיח את ישיא ולא הועיל אור לנום אכי הולך וצא על חנם: איל הקצייה לא ההא מלר על הליכהך כמה פעמים ולא הועיל כי הליכהך איכה שיהם כי אתה וושוושני ווושרת לפני וזהו אם תשוב ואשיבך ליהם כווה פעונים די לך שלפני תעווד שאחה הולך וצא ועוווד לפני בהלך בשליחות ולא ההא וולר על הליכתך שיהם שא חשוות ושליחותי אוחך באתה עוווד לפני לשווסני :

ודיא אם תוליא יקר מזולל כפי תהיה . אם תוליא יקר מזולל שהם בני אדם להחזירם למומב ואתה מורח

הרבה כווה תהיה לחה ונטליחותי ל

11 7

מדע ממדת מ בנכשים חסל בניסו ואם לח של בחסלה ססל בישר להמלח

0T30 ומשנפנים לארן לר ק מקצאם שומס וענה כדי שנוקל וא ממר מקים ש הניםנים שדי להם משנכפף ליפול הכם כי ישול לא יוטי ו וישנר שהקביה מר סי קונד ידו ואיכו יסול לדיק וקס שסל קום צווהרה עלמר משליב ברשביים ישור יתעוורו ביכצלו בו ודנה כסקני ידו לת

הקוותו שילמוד האד

תהרה לרוד

1000

11 07

172

2001

woh!

13 1.

ועומר

300 1

10 TOD 0

3701 D

10 65

170 q1

1032 37

to be

זקט וחל

10 000

יס להן

1061 1

ממתו

205

כקניט

הך אינו

10 7310

בומד לכד

ובמה מו

אס מולי

2001 312

הרצה כווה פעווים לא תחשוב טרחך הוא עם הזוללים אא כפי תהיה אחה שלוחי ופה השליח כשי הושלח שאחה עשית פי ובשליחותי אחה עושה ולא ילר לך על טרחך עם הזולל אא תשווח שהאחה פי ושלוחי וווש:

די או ירמיז סומך הי לכל הכיפלים וזוקף לכל הכפופים הכה היליל מקים שהכפילה לריכה קומה. הכוונה

כודע ממדת ההמנותו יתי עם האדם שאין בעל ההמנים פוגע בכפשות תחלה שתחלת הכל מוכיהו בממומו בדי שירגיש ואחייכ בגיפו ואם לה הרגיש וגוי שאיכו מכיחו ליפול לארך כמו השוכא שא בתחלת הפלתו משיררו בממומי בדבר שחוץ ממכו כדי לקמבו שלא יפול לארץ שאז לא יוכל לקום :

מישל לוושא שעל הבהווה שנחמועע ליפול אף שתהיט כבידה הרבה בקל יוכל האדם לנטותה ולהחזירה

ומשנפלם לארץ לריך בני אדם הרבה לנשאם ולסניהה במקומה . כך הקציה עושה עם האדם משהתחיל ליפול סומכו קודם שיפול וישבר כדי שבנקל יצחין וירגים ויתתקן . לזה רוו: כוווך הי וגוי . ונא אותר מקים שקודם שיפול משהחחיל ליפול סומך הי לכל הכופלים שדי להם בסמיכה בעלמא . וכן זוקף לכל הכפופים משככפף ליפול תכף זוקפו קודם שיפול וישצר י ולכן כאמר צלדיק כי ישול לא יוטל שאם רולה ליפול וואיזה חטא לא יוטל לקרקע וישבר שהקביה מרגישו ותכף ירגיש על עלמו ויחזור ויחתקן כי הי קומך ידו ואיכו מכיחו ליפול כי מעוררו תכף . וכן כי שבע יפול לדיק וקם שהלדיק נפילתו איכה מגעת לארץ שישצר בה אא יקום במהרה מאחר שירגיש בהתעוררוחו של הבם יהי על ברואיו משאיכ ברשניים יעורר אותם בממוכם ולא יתעוררו- בגובם ולא יתעוררו בינשלו ברעה בר וויכן בנפילם רעם בהיא בנפווהם: כשהקב"ה לוה לאדם לתמוך ביד אחיו שתכף יקמוך והנה ידו לתוכו ולא יכיחכו שיפול לארץ כי אז קשה

הקוותו שילווד האדם וודרכיו ווווכהג שהוא ווחנהג עם בריותיו

ההלה לדוד

שקומכם קודם שיפלו לקרקע י ולזם רמו די ימוך אחיך ומנים ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי עמך. אומרו וחי עמך סבוונם אכי מלוה אומך חכף כי ימוך אחיך ועדין לא סגיע לארץ והחזקת גו שלא ליפול כי חקח ראים ממכי רדי עמך אומרו וחי שהוא השיית חי כל העולמים מחכסג בך עמך כמו שחי העולמים עושה עמך להקימך קודם כפילתך וסומכך במהרם שלא ליפול לארן

כן תתכתג בחתיך :

ירלה סוווך הי לכל הכופלים וזוקף לכל הכפופים. 11 18 הכה כודע להכמי היאמת כי כון כפוסה היא השכינה הנקי אדני . שמפני שקציצ רשעים יתהלכון ונקי רגליה יורדות מוח . לריכה לכפוף רגליה למעלה שלא יהכו ממכה החילונים . ונין פשונות סוא שם הוייה שאינם יכולים להתאחז וליהנוח ושם הוייה . והנה הויים בהכחה ופייו הפיה ופיו הפיה ווקשר ווקום . כוויש בתקונים תקון ווייב ואיהו הוייים ווקים חתקרי וכוי . כגוונה דה לי עשר זונין איהו כי ען עקום דויה זמכין סלקין כיים (י שית זמכין סלקין חלתין ושית וכוי . עיש ולכן נקי השם מכורם והנה שם זה כשמחשט לשנינה ונשוע לם נושם זה הוא נוקים חוקף אותה. שאז הקליפות נותרחקים ויורדים למנום מרוב הארתו וכנושים כנגדו כון פשוניה . חהו שרבוו כל הקובע לקום לתפלחו להשפיע משם זה הנקי מקום לחשלתו שהיא התלכות אלהי אברהם יהים בנוזרו . כמו שמהק דיני השניכה עיי השפעת שם זה אלים וכעשם לה עזר מכשילתה אלהי אברהם איש החקד יהיה בנוזרו . זעיין בכווכות קודם העווידה . ולזה אחר שדלג אות כון וופני שיש וופלה כפלה לא הושיף קים . וגייכ כתגברו הקליפות עייי הדיכים וכרמה לני כפוגה הכופשת עלמה כאמור . אמר סימך הי לכל הכופלים לאותו הנון שנעשה צין נפילה וכפיפה . ההו הוקף לכל הכפופים. ואור הסוויכה בחיבת לזוקף זיין כביין . ששם קפיו שאול המקום הוי״ה בהכאה סומכה חקופה על ידי שנשפע בה שם

קפיו מקום א וענשים אין -סשניעית נקוד נשושש לה שם לא תוסף קום רגולוד נשם קש

קשת כ פקשים וצי יכול ע לה מה הנה מקיי מעשר מקיים חול עמשר מקיי מק לה שם זה הנקי מק לפיי אם אר משימן לפיי אם אר משימן

לח שירח וישבם לח פניםי. שאי גורם עייו שחשים סכקי שבלם. עשייו סריים בשם אדמי ו שייה בשירה ביור מתקוים לשר עווד ה משולם חקרים שטולם הקרים שטולם הקרים משולים עשיי. וכן נח שטולים קרים משולים לעי היו ביו משולים לעי היו ביו מוו וחשים שני הי ש

תהלה לרוד

1 700 7

י שמך מני למכן והו

מכו ומי ה

עונמיסט

to death

100 10

10 000

י תנים יו

נה המי

ת וליסמו

112

1000 10

ז מקום

מים וסי

ינסמו

ליפות ה

משומו

זים מוו

10.17

ה נות ה

101123

יםנה ונו

ים ומני

וכל מה

לכלהש

וים קפיו

וכםמנ צו

קפייו מקום המי . ומתפשעת ומקפת צו ועומדת כנגדו ציחיד ונעשים ז׳ין . שזהו רמז לשניהם והוא שהיא נקראת ז׳ מדה השציעית צקוד שצח יום השציעי והוא נקרא ז׳ שכולל שם הוייה כשנששי לה שם קשייו . אז הם שניהם ציחד ז׳׳ין . ולזה רמז לא תוסיף קום מעלמה אלא אכא אוקים לה . שאני צבצודי וצעלמי צשם קשיו המכר שהוא הוייה צהכאה אנא אוקים לה : קשם רומז כשלדק אוקידת עלמא צעלהוצוי מרוב דינים

הקשים ומי יכול לעמוד לסניה מאז אשיה. ועיי שם זה כמחקת . לזה כמה מה מקויים הוא אחי עשם קשיו שהוא הוייים בהכאה מספר מקויים הוא אחיי יולא משם הוייה. ובכח שם זה חוכל שכלבח על הלור חוכל לעמוד לסני דיני הלדק . עיי שחששיע לה שם זה הנקי מקום תוכל לעמוד לסני הלור העליון . והיה בעצור כבודי שהיא שם הוייהם כוזכר כשיעבור אליה להלור הנז אפיי אם אני משיעך בנקרת הלור באמלע דיניה לא השחד שבבר

כמתקו וכשבך הדין ליחמים :

הודה שרמו וישכם אברהם בביקר אל המקום אשר עמד שם את פני סי. הנה בא לרמוז על הקיבע מקים לתפלחו שאז גורם עי"ז שתשפיע שם הו"ה בהכאה הנקי מקום למלכות הכקי תפלה. שעי"ז גורם יחוד הוי"ה ואדניי מאחר שכשפע שם הנייה בשם אדניי נמש . ולכן אמר וישכם אברהם בבוקר אל המקו"ם אשר עמד שם שהיה ממשיך שם זה לשכינה כשהים מעוד בעמידה . ובא לומר מה תוגלת כמשך מה הוא את פי ההוה כי"ת פא"י לארוד ובד"י כנודע . שע"י הבפעה שם העולה מקו"ם איי וכן בתיבות בעלמם רמו יחודם והוא את פני הי העולה מקו"ם לא במיד . את מדבר אלי . סכוללת כל האותיות משכינה כקי את בקוד . את מדבר אלי . סכוללת כל האותיות מאלייף ועד חייו . וההו את בקוד אשת מיל שנרמהם מאלף ועד מיו. ותתיה פניהי פנים בפנים . וההו אית פני הי . ע"י השפעת מיו. ותתיה פניהי פנים בפנים . וזהו אית פני הי . ע"י השפעת

תהכה כרור

שם זה הנקי מקים אליה : עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם מחחת ב בעתו:פיתה אתידך ומשביע לכל הי רצון: לדיק הי גוי מיח סג א הנה כתב לדיק עים ועזוז כולאוסיך יאמלו וגוי. שלין לא ואלה שמות הסוכלים במזמול זה כבדולה מחוז ח

והנבורה ווצקה הוד כבוד ועוב לדקה מלכות כפלאות כוראות הם עשרה לענין ידוע וגוי וכיונתו לעשרה הויו״ת שהם הקשירות מדותיו העליונים להכהיג בהם העולמות שהוא פועל כל פעולותיו באולעם . כמו עשרה אלבעות הידים שהאדם עושה צהם כרלונו ומשחתש בהם כל מה שירלה . כך משרה קשירות העליוכות כמו הידים של השיית . כמיש בתפלת אליהו אנת הוא דאשיקת עשר חיקוכין וקריכן לון עשר קשירן לאכאנא בחון עלווין דלא אתגיין ועלמין דאתגליין וכוי . לאשתמודעא בחון הוקשך וחילך לבכי כשא ולאמואה לון איך אתכמיג עלעא בדיכא וברחמי דאית לדק ומשוע כפום עובדיהון דבני כשא ודין איהו בבורה משפע עמודא דאמלעיחא לדק ונכיתה קדישה וכוי . כולה להחואה איך אתכחיג עלוה. וכהב השיינ יתן האדם שתי ידיו על הפת בשנת ברכה שיש בחס עשרה אלבעות כנגד עשרה מלות התלויות בפת . ולכך יש עשרה חיצות עיכ כל אליך ישברו וגוי עיש . הכל הוא לרמוז על המיי . עוד כודע כי כל ההשפעית מתכנקות במדרגה האתרונה שהיא לדק מלכותה קדישה . וכקי עלרת שהיה כוכתת ועולרת הכל ומחלקת ערף לציתה וחוק לכערוחים . לכל עולם ועולם מח שראוי לו . ויכול לקבל עד עולם התחתון כי רבוי השוון בכל גורם כבייתו כנודע . ולכן אתר שרמו במומור זה עשר ספירות בעשרה תיצות של החלולים הכזי מחחלת המומור . עייכ גדולה גבורה ווצסה הוד וגוי . אוור פקוק עיני כל אליך ישברו ועשאו עשרה חיצות כנודע . לומר כי כל ההשפעות הם ע״י מדות העליונות עשום מהיחיו המכרים . ועיני הכל אליך ישנתו

(סשפישם גיודי: שמיחות די ידיך שיחת סעליונים שיחן דלא אתגלי למאינים ולהתחשוי במדע תםי השווני המשפשות יודים המשפשות יודים לא מאורו וודי למאור וודי לה לאורו וודי למאור וודי למאור וודי

ובוח ודנומם ש נהם שמעי

דם ודכם נושם את ידו סעל עושם ישן לא סיד של עושם ישן לא סא של עושם ישן לא סא של עושם של לכם עום ובי אלם ידו ברגית סיד לגית אלים ידו ברגית סיד לגית של שר שר עושים שליח סבל ות של מדשובם לשוב בתש מיש מתשובם לשוב בתש ומשל ו עודלא לכם לשים יהששיבות הלא למים יהששיבות הלא

תהכה לרוד

WIN L

1701113

ילומו:

0 01 7

:01010 ::

ווכל כל מיו

ינכס נהסט

ות הזליות

מול דלביות:

th fir put

בך וסילך לנויו

דמים לדק וו

יייידל הלאלי

ד מסנסע מנו

נות נינה שש נו

ת ולכך קשו

א לרשח בל עם

נה האחמות וו

יכסת ושולנה :

מולם ושוט

י לצוי השמן זה נתר מי

מור . נדי ה

ליך ישנט ה

ות הם נייו

זכל לייך

(השפינם מיזרותיך הגליונים . ואתה פותח את ידיך המיד פתיהות זי ידיך העליונים עשרה אלצעות המכוונית לעשרה וודות העליונים וקרחם ידיך שהוא פועל בהם שנם יתנהגו עלמין דלא אתגליין ועלמין דאתגלין ובהם השביע לכל חי דלין לעליונים ולתחתונים . ואמר ומשביע לכל די ולון ריית רחייל ככודע מסי הכווכות רית רחיל היא לדק מדה אחרוכה . שכל ההשפעות יוכדים ומהכנסים בה והיא מחלקת בלדק ומשביע של ידה לכל חי . כדי שיוכלו לחיות ולהתהיים שלא יתבמלו מרוב ההארה כי אם מה שרלונם ודעתם סובל . וזהו לדיק הי בכל דרכיו לא האמרו נומאן דלית ליה אכן בעיכן . כי הלא להשתעתו אין קלנה ושיעור . ומה שנוחן במדה וקלנה לדיק הי בכל דרכיו לטונות הכפתיים ממכו :

ודברתם ש הכלע לעיניהם ונהן מימיו וגוי. ויאמר ובזה להם שמעי כא המורים המן הכלע הזה לוכא לכם

מים וירם משם את ידו ויד את הסלע במשהו פצמים וגוי . ויאמר הי ש משה יען לא האמנהם בי . אומרו וכתן מימיו וכי היה מים בסלע לותר וכהן מימיו והיליל וכהן מים. עוד אומרו המן הסלא הזה כוליא לבם ונים וכי הם אוורו לו כלום וון השלע הזה או מהאחר יהן מים מאיזה מקום שירלה . עוד אומרו וירם משה חת ידו הרוות היד לווה ומשאמר ויכה משה את הכנע הלא ודאי הרים ידו. עוד ערעיה שהקביים איל ודברתם א הקלע וגוי . איך עלה ברלונו להכות . והוא שהשלע היא מדת הלדק הקשה שלפניתים עולרה הכל ואפיי טפין אינה מבפית ולפניתים משפנת שפע ערובה כפי קבלת התהתונים והקבייה איל לוושה הנה הקלע רומות למדת לדק ודברתם ש הסלע בכללות כלישרש ידברו לסלע סיא התשוצה לשוב בחשוצה ולווור הלכה אי או פרק אי כוו"ש ז"ל שהיה קבלת החורה בכללות ובדברי התחנונים בוודברים לקלע להעליון וווילא יולא להם ויים ווסגע התחתין שלא תחבובו שלא ים מים והשפצות הלא היא מליאה שפע ומים רבים והיא עולות

אותו. ההו וכהו ניניו כא אור וכחן נים שא ניניי הגכוז צו בחוכו . ואית היאך גנוז המים בסלע הוא משר לגרעין כל המרים שכעלם בחוך אותו הגרעין החריות והתמרים והסיב כל הדקל הגדול נעלם צגרעין ועיי התחתונים שמבקין אותו ומתגלם מעט מעט כל מה שגנוז בתוכו יולא מן הכה ל השועל . כך גנוז המים בחוך הקלע ועיי דבריהם ותחכוניהם ילא מן הכח אל הפועל ויקהילו משה ואהרון את כל הקהל א פני הסלע לעשות תשונה להתחכן ל הלדק שלע שעליון שהיא היא העולרת הכל ורחה משה שחין קול וחין עונה . שלח נכנע לגם ולח החתנו ככגדה ולא עשו החעוררות . אייכ עדין היא בדיניה ועולרת הכל ולא ילא ממכה כלום . ולכן אמר שמצו כא המורים המן הסלע הזה נוליא לכם מים . הנה קיית הזך נוליא לכם מים בין עם שהים היאך אוכל להוליא לכם מים מן הכלע הזה עעדיין הוא תקיף וכקי שהים ולדק עומד בשלהובוי ולא כחמחקו דיניו שעדיין אתם מורים שלא דברתם תחנונים כנגדה שעדיין נבנם מקיף איך תריק לכם הווים הכנום גה. אוור וושה ווה אעשה לעם

הזה אכי מכוין לצי לשמים לעשות כוונה למהק דיכיה : הנה כתב בכוונות עיש אר הי ויאר לנו. הנה ל הי הוא

צילירה וכשיושפע למעה מהמחק שם שהיים שצלדק וחהו אל הי ויאר לכו מספר שהיים שאל הי מאיר לבם שהיים למחק דיכיו לזה כווין משה [ירם לשה את רדו ריית כייז שהוא איל הויייה מספרו כיז הרים את ידו העליונה מדת לדק לשם אל הדייה העולה כיז למחק שם השהיים שצה מה עשה דרך הקלע הרייה העולה כיז למחק שם השהיים שצה מה עשה דרך הקלע במעיחו הנה כתצ בכוונות צכוונה חמשה צדי ערצה שעושים צהם תציע וונרימים ידיהם ומכים חמש פעמים בקרקע הקשה כנגד סביע וונרימים ידיהם ומכים חמש פעמים בקרקע הקשה כנגד הי גבורות הי אותיות שהים וצכח זה ימהקו הגבורות והדינים שצה וכן עשה משה ויך את הקלע למחק דיני הקלע צשם הוייה המשורש המחוקק צועים. ואמר פימים כנים לאין הן וכן אמרו מהדינים שצה ובשניה הוליאה מים רצים לאין הן וכן אמרו

פעם האבונה

11 13

אינם מסקיינו מנולתו ופירוו שכל מהכלו לכי הכל עיניהם לא ולשבע בכל שנה סנים של למכם בחינו יודע מס יה לום רמו מה בדלה מכדי קניני כל איז הלויות שיד שלא יו נטתר ולה תהן לה וננס של עהים הח הלרסולא כל כמס שלא ישו הגליכם ינומר וי כבנים ו

פלן בחודחי אם ל והם בבת אחת לות ימו עיניםם לבווים ימו עיניםם לבווים אחד ופלואי בזם יעו אחד ובנו שלואי בזם יעו אחד ופלואי בזם יעו אחד ופלואי בזם יעו

תהרה לרוד

פעם ראבונה הוליאה עפין עפין ובעניה אחר שנעהקה הוליאה מים רצים :

200

ירלה עילי כל שיך יבברו ואתה כותו להם את 78 אכלם יגו׳. ארוייל טעם שהתבואה וורקבת והפירות אינם מהקיימים שאם לא כן היה האדם מטמין צימי השצע תבואתו ופירותיו לבנים רבות ואז אין עיניהם תלויות לשמים שכל מאכלו לכייכ שנים תחת ידו אצל בשביל שאינם מתקיימים הכל עיניהם לשמים וזה לטוצתם להיות עיניהם תלויות למטר ולשבע בכל שנה ושנה כי הנה במדוש אמרו כי מי שאין לו חעים שא לשכה אחת כאור עליו והיו חייך תלואים לך ווכגד שאיכו יודע מה יהיה בשנה האחרת וישיו ניכיו תלויות למקים . לזה רווז מה גדלה רחמכותך עם הבריות להדריכם בדרך העוב שכדי שעיני כל שיך ישברו ואתה רולה לזכותם להיות עיניהם מלויות שיד שלא יעו יתין ושוש לכך אתה כוחן להם את אכלם בנתו ולא תתן להם בעת אחת של עתים הרבה שלא יתקייעו אכלם על עתים הרבה כי אם כל דבר ודבר בעתו כל שנה זריעה והלירה ולא של כיוה שנים בשנה אהת כדי שעיני כל שיך ישברו שלא יעו רגליהם ווכי הדרך שא יהיו הוויד וולפים לשווים :

ובוד יבואר ויאור הי ש משה הכני ממטיר לכם לחם מן השורה ויאור הי ש משה הכני ממטיר לכם לחם מן השורה וילא העם ולקטו דבר יום ביונו למען אנקנו

ם ולה מחו יה ועולנה: רים המוכן נם מיםו לע הזה ה ל כתונתקי ב דה מפרייוני ה מה משניו מהק דיניה: 10 k 000. ם שקיים ממ איר לבס את דו רית מועה דת לדק (מסו נישה דרך ה ם בנוסים נו קע הקשהנו בורות וכון לע בסס מי אבונה מיו

ता वि

ועיז כנטו

ל נגרעיון

נים וממנו

מותו ומתי

בועל . קט

ל תן כנהי

הסלע למי

ו העולרת מ

תהכה לדוד

ירלה הכני מונטיר לכם להם נון השווים וילא העם ולהעו 792 דבר יום ביומו וגוי . הכה כודע מה שארוייל רבי שעור צו חרכום. מחייצ אח העשירים ליום הדין שאם יאמרו עשירים הייכו וערודים הרבה הייכו ולא היה לכו פנאי לעקום בתורה אווור להם כלום אהם עשירים יותר וורי שעזר בן הרסום שהים לו שף קפינות ושף מדינות וכוי . והלל הזקן מחייב את העכיים כיום הדין שאם יאמרו טרודים למלוא מזוכותיכו ונודדים ללחם איה על המחיה ועל הכלכלה אומרים להם כלום אתם עניים יותר מהלל שהיה מרויה בכל יום דבר מועע וניהן הליו לשומר בהנויד וחליו לווזיכות ביתו פעם אי לא מלא לההיח כלום עלה לא הכיחו השומר להכנס עלה למעלה בחלון שבכוחל ויקד השלג עליו עד שנכחכן וכוי. כמלא כי אדם שאין לו מזוכות הרבה לטרום בהם ולא עני מרבה שאין לו כלום אין לו להשיב . וכיים אם יוולא לו ווזיכו דבר יום ביותו בלי עורה והוא יושב ביוקותו אין יכול להשיב אפיי בשקר עד שילטרכו להביא לו מרי שעזר או מסלל לזה רונז הככי וווטיר לכם לחם מן הבונים בלא עוול וטורה באופן שאיז יכולים לומר הייכו מחזרים על הלחם י ועוד דבר יום ביומו שלא אתן להם הרצה שיכולים לווור טרודים צרוב השפע היינו ואלטרך להביא להם ראיה מהלל ומריא. אא בבי דברים או אנסנו הינך בתירתי או לא בלא יש להם נועכה אפיי בחיים חיתם שלא יש להם לא טרדת העוני ולא טרדת העושר :

ולוסב גל לתת לו לחס ושולה וכי אם אומות ומי לוה לווה לו לווה לא ימן לו השפעה וורובה שא לחס ושולה . הכוונה הוא לחס השולה . הכוונה הוא שאם הייתי וושפע לו יותר יערד בעשרו ואינו עושה רלוני אבל מאס הייתי וושפע לו יותר יערד בעשרו ואינו עושה כלוני אבל מעשרני כדי שלא יערד במחייתו ולא מעשרנו כדי שלא לחס ושולה . הכוונה הוא מאס הייתי וושפיע לו יותר יערד בעשרו אל מרי עודה במחייתו ולא מעשרנו כדי שלא הייתי במחייתו ולא מעשרנו כדי שלא מעשרנו כדי שלא הייתי במחיים ולא מעשרנו כדי שלא יערד במשרו של אכי מורד במחיים ולא מעשרנו כדי שלא יערד במשרו של הייתי גווקא:

ושנתי בשלום א בי אציה וכשמוזרת הכ שלא אשרד לא בש נחם לאכול ובגד ל אן ידמה וכהן לאכיל והב סכוונה בזוהר חמנו יעשה לו מלבושים ר אם באין אני שיש מהו דווקם לאכול ובגד ללם סלריך לי וענד ס ני אן ידלם בידי 11. 000 שהיים חו נוסם חדכיי הדין ההשבעה מלימלמ הקנים קלב לכל ברים קנרחה שהוא זן מקרני הנרואים אבל סטוסרות א בשתיף עם הויים: ולכן

שהשפעתם מלד הדין . לא

נכללותם אתם נותן לסו

לקיום גופס עיד לחס

כפי הדין ווושפט והוכי

להם ביין מקפר שהים

סדין . אנל כסאתה בות

כויים נים אדריי עססעפי

היים אדכיי אז אתה

וסספיע בס רוחס מרו

הרלון שאוור הכווכה ב

תהלה לרוד

דעבתי בשלום א בית אבי היא העוהייג עהיתה הכשונה בבית אביה וכשמוזרת הכשונה לביח אניה תחזור בשלום שלום וון השבר שלא אערד לא בעוכי ולא בעושר ששניהם גורווין העכוב. אבל לחם לאכול ובגד ללבוש דווקא אשוב בשלים לבית אבי העליון : אר ירעוז וכחן לי למם לאכול . אווורו לאכול ודאי הוא שלחם

לאכיל והבגד ללבוש . והיל"ל וכתן לי לחם ושמלה . הכווכה בזוהר אמרו שלא יכין מיכלאמיוי דא ליוי אחרא.וכ"ש שלא יעשה לו מלבושים רבים וילכיע כי אם יבלה ויחדש . לזה רמו אף באין אכי שיל מהשי"ת כי אם לחם ובגד ולא ממון הרבה ג"כ דווקא לאכול ובגד ללבוש ולא להלכיע כמה מלבושים כי אם לחם הליד לי ובגד סלריך לגופי ולא אעשה ואלכיע :

ירלס עיכי כל שיך ישצרו ואתה כוהן וגוי . פוחה (גרי און ירלה עיכי כל שיך ישצרו ואתה כוהן וגוי . פוחה (גרי הרה גרי הכה כודע שיש מזוכות כשפעים מלד הדין

שהייים או נושם אדניי ויש בשיתוף שם הסוייים וכשיהיו מלד הדין ההשפעה מלומלוות כפי הדין ומשפע שקלב לבריותיו כי הקצים קלב לכל בריה מזוכותיה לחיות גופה ולקיומה קולם שבראה שהוא זן מקרכי ראמים יועד בלי ככים וזה הוא חק לכל הברואים אבל המותרות והרוחה הם כפי מזלו של אדם וכשפינים בשיתוף שם הוייה. ולכן העניים שרשם ומולם הוא שם אדניי שהשפעתם וולד הדין . נזה רווז עיכי כל שיך ישנהו כל הברואים בכללותם אתה כותן להם את אכלם עד שלריך לאכלם דווקא לקיום גופם ע״ד לחם לאכול שזה קלוב לכל הנבראים שהוא כפי הדין ווושפע ווזוכות בלולום . לזה רווז בריית לחתה בותן להם ב"ן מספר שהים שהם מזונות מלומלמות הכשפעים מלד סדין . אנל כשאתה בוחה את ידיך רית באיי ווכפר שהוף סויייה עם אדכיי שההשפעה תהיה גם מלד הרחננים שהוא בחבול סוייה אדכיי אז אתה פותה בי ידיך כאדם העווום בבי ידיו להשפיע בה רוחה וורובה ומשביע לכל חי כפי הפלם ורלונם והרלון שאמר הכוונה בו כפי תפלם ורלונם בריות ולא בלמלום :

וילה פנים ולה שארחיל רגיאר יאותו שמויי וי לנוסוק נוח בן תכוסומ מסייב את סמר ויכו ונודדים לי כלום אתם מח וכותן חליו לה לההיים כלוסנ בכותל וית ש מוכית מנגמנה ילהשינ ותי ל יוםג נוקוו ו תרי שעור לוה לא עמל ושתחוי י ועוד דבר יוהד ז ברוב סמני MIT 133 64 יז מפיי בסיטו בדת סעומו: יי אם אותנושו ישמלה . הכוונה וכו עושה לאו יטכד במהיט בלמס ושתנהד ושבתי בשמושו לא בקש כי וו סר . לכן לאר

תהכה כדוד

לוד רוח בראשית ברא שהים שבתחלה רלם הקב״ה לבראת את העולם במדה״ד שיהיו כל העולם כיזונים בדין הלונלים כפי הק ומשפע קיום גופם ולא יותר. ראה שאין העולם מהקיים שאין קיום העולם אלא בלדקה שהוא עמוד ה נויים העולם שיחף עמו מדה״ר להשפיע ברוחה בשיחוף גם שם הוי״ש שעי״ז יוכל בעל ההשפעה ליתן לאותו העני שלא יש לו כי אם

קיים הכפש צלמלים וצלער כדי שיעווד העולם עיייז: יהצאר שי בצעולם לפני להים. הנה הלהים נקי האמור וההוייה הוא הפנים שהרחונים נקראים פנים. כוויש עיים למאה נפשי ללסים מתי אצוא ואראה פני להים עאראה הפנים של שם לחיים עהוא הסוייים שיתחצר עם שלהים למתק הדין. לזה אנור דויד ישצ עולם כולם ציחד לפני שלהים לוומרו לפני לשון פנים שישצ ויחכהג צפנים של הלחים שסוא הסויייה ויסיו כולם כונים צהרווחה והשפעה מרוגה ליל שסוא הסוייים ויסיו כולם כונים צהרווחה והשפעה מרוגה ליל שסול מזוכות מלומלים להעניים שעיי שיחן העשיר להעני יושפע ויתחצר שם הוייה והלהים והלימי ציחן העשיר להעני יושפע ויתחצר שם הוייה והלהים והמנחו הדינים:

ירמות בי ללך על יד ימיכך . הנה ציד שמש היינים :

וציד ימין המשה הויויית כמודע והעולם מתפרכס דדין דיד שמא. ולכן קשין מזוכותיו של אדם כקריעת ים סוף וכשחם מיד שמא. ולכן קשין מזוכותיו של אדם כקריעת ים סוף וכשחם מיד ימין הם מון הסויויית בהשפעות מרובות. לכן הקצייה אומר לאדם כמו שתחכהג עם העכי אבי מתכהג עוד אם תהן לעני שהכתיכה בימין ארי גייכ אסיה ללך על יד ימיכיך אלי שמאי לך מיד ימיכי שהוא מהוייית באופן שיד ימיכי לל ימיכיך ויד שמאי לל שמאך אם אתה כותן בשמאך אכי כוחן לך בשמאי מלומלם ואם לתה כותן ביד ימיכך בריות אכי גייכ לל ימיכיך. ותהו ה' ללך על יד ימיכיך שהם הסוייית ולא משמות אהייים:

יללם עיני כל שיך ישברו וגוי. פותח שלי לדיק לדיק (גריה כליק עיני כל שיך ישברו וגוי. פותח וגוי. לדיק גגוי. לדיק גגוי. לריז"ל בעי בי דברכות עיים שוועו שי אבירי

מתוקים מלי יש שמנירי לב ווניה הנטית ישמי מרח יש וציני כנים והסו מים בלדקה והב ים ליננולה הם אומס . לוס רמו מיממסים לי מממסים ול כלי מיותם יוים אומה מרובה בתהן אנסיל המכוהות ידיו כל מי שמום הלדים אלין עסים צמת מ ום מובה ללדים בא יתן הי בכל דרכיו ש ורד ני טניון יקרם מכר מה מברימים . אבל מ ומנתם לכוחיב דאבי שופאז כדי שתטומו מכה לעושייו ואכלה בוש לם תולל מבוש ממוכות בעוסיי בלדק נשועפיע להם הקציו לה נסגיתי אפר באל הי . וכן סרבה לדיקי ולדקס והם באו לט מזילתם בעוכיין ענו

R'D

לב הרחוקים מלדקה כל העולם כלו כזונים בלדקה והם ניזונים בזכוע שאבירי לב קאי על הלדיקים בלבם חזק באווונתם וסוא שהקבייה הבטיח לכל בריה ובריה על ווזוכותיה ובראה . כוויים רזייל שכל כברא יש לו וחון כפי היותו וקיועי שהוא זן מקרכי ראונים ועד בילי כנים והסרוחות לא היו בהבעתה לנשמות. ולכן נקראים כיזונים בלדקה והלדיקים שאין נהנים מהעוהייז כי אם לקיום גופס לעבודה הם ליזונים צזרוע כי כן היה הרלין עם הנפש כשבראה . לזה רווז עיכי כל שיך ישברו ואהה משפיע בשתי אופנים . יש שחשפיע להם דווקא אכילתם בעתו ע"ד לחם לאכול הוא כדי חיותם ויש שאתה פוחה את ידך צפתיחת שתי ידיך בהרוהה מרובה שתתן להם לדקה יותר על קלבת מזוכותיהם כמו העשיר הפתוחות ידיו ליתן ופירש דבריו של הלדיקים אתה משביע לכל מי שמוא הלדיק הנקרא מיי אתה משביעו רלין דויקא כמו הרלון שהים בנות הבריאה בשוניהת הלקו והוא שבע בהלקו . חה עובה ללדיק שאינו אוכל מלדקה על השפעת המוהרות . לדיק הי בכל דרכיו שזו טובה אלל לדיקים שאינם בושים לעוה"ב : מי שניזון בזרוע בעוהייז אין לו בושה בעוהייב שלא ודינד

יקרא אכל דלאו דילים שהנה הוא כך היה הראון בעת הבריאה . אבל העותרות הם בתורת לדקה ויהיה לו בושה מסבתם לעוה"ב דאכיל דלאו דיליה . והכה דלה הקב"ה לשלוח לעוה"ז כדי שתערת ותאכל שלא תהיה כאכיל דלאו דיליה ואס הלכה לעוה"ז ואכלה העותרות בתודתלדקה עה אהנייא בביאתת שלאף אם תכלל מבושת מזוכה של עוה"ב לריך שתהבייש עפרי עה שמזוכות בעוה"ז בלדקה ובהיל לאכתכולי באפיה . ולכן הלדיקים בסונסית בעוה"ז בלדקה ובהיל לאכתכולי באפיה . ולכן הלדיקים לא נהכיתי אפי באלבע קטנה שהיה מחלק הכל ללורך עלותיו יתי . וכן הרבה לדיקים געורים אין עותפר כדי שלא יהיו כזונים בלדקה והם באו לעוה"ז בשביל הבושה והותרים עם בבושה מאבילתם בעוה"ז נעוה שאיני שלהם והותרים עם בבושה

"005 C ים לוכי :000 0 noolo a נים נקולי ומכמס בי שיהמתר ב ם בימל למ ם על האר כ מלוגם honvo a להעני יזה : 0'?" the but ז מתפרוק ד ים קוף וכמ ו הקציה ה מס ממן נו

שאכי ללך וה

ויכיך וידעו

וי תכותנס א

הר כי ללי

תה וגרי.

שמעושי הו

:0

10000

יתונים דיי

ino the

270 71

פחוח לרוחה לאחרים אבל יהיו עניים בני ביתיך שעם בני ביפיך הנהלם בעניות כדי הלריך לשם :

אם יהיה אלהים עוודי ושירכי בדרך הזה אשר אכוכי 1 הולך וכתו לי להם לאכול ובגד ללביש . ושבתי בשלום אל בית אבי . רווז באוורו ושוורני בדרך הזה . הכה העוהייז כקי דרך כאדם עוצר אורה שהוא דרך וווקלול לטוהייב שישורני וון החנוא ויסייעני שלא אחנוא בדרך הזה . ועוד יהיה אלהים עמדי שיעזרני לקיים המלוות שכל מגמתי בדרך הזה שהוא הצוהיו באלו הבי יהיה עמדי לעזרכי בקיים מלוותיו . וישמרכי מן החטא שכי ביאתי לעוסיון היתה לכוונה זאת שלא אזון ען הלדקה ובהיי לאסתכולי באפים . לכן אכי מבקש שכוהן לי לחם לאכול ובגד ללבוש . דווקה דבר סקלוב לקיום סנפשות בנת בריאתם שלא אכלה מותרות שנקראים לדקה . שעייו ושבתי בשלום אל בית אבי שהוא עוה״ב הכקי בית אבי ומלחם אבי אוכל בלא בושה . חסו בשלום בלא בושה. שאם אני ניתון בהרווחה בעוסייו שהם לדקה מהסרווסתי בביאתי מאחר שבעוה"ז בעלמה אכלתי דלאו דילי . וא״כ אשוב בבושה ובהיל לאסתכולי ביה על אכילחי בעוהייז בחורת לדקה שהם הנוותרות ולכן תקנו בברכת הנהון. לאד כא הלריכנו הי אלהיכו אלא לידך הווליאה והרחבה העשירה והפתוחה שלא כבוש בעוהייז ולא ככלם לעוחייב . הכוונה שאנו סואלים מידך הרחצה והעשירה והפתוחה . והוא כוסף על דבר הקלוב לנשונה בעת בריאתה . והוא לדקה כאנור אכו וובקבים זה על ווכת שלא כבוש בעוה"ז ולא ככלם לעוה"ב. נוחנות צושה שאכלנו צתורת לדקה כוואן דאכיל דלאו דיליה ונצוש ממך וככלם לעוה"ב . ע"י סיועך אותכי לעשוח בכל ההכווחות ההם רלוכך ועבודתך שאז לא נכלם להקתכל בזיו השכינה . מאחר שכל החרווחות ההם מידך נתכו לך . ועשינו בהם כמו רלוכך ואז לא נכלם לעוח"ב . שאם לאו אין אכו רולים בהרווחות כסם אלא לחם לאכול בלא הכווחה :

ה עוו

עם המוחם מויסס בהיו נקור . סוח ממן מסל . ול זון שיולא השנ ממן מסכ , ומ כמשות . שמום וכל כלארץ שבתו וגם לגיפים כפתו כנס ים בהכ מי נשמדקדק בהם . ו מוב עלוד . לוערו נקון ודרדר כלם ל וח ביני כל אליד הניהו מיט יודעי מ נמוזי . כל אוכל ואות לחד. הנועם כול ב השביע לכל חיי דלי שתם ולהגרותם שי יינה כנתי' ביין שנות אם אתה עותה כן ל וכיו . שהם דוכי מל מל נום שלום בתור ליק וונספני והם הו ריות ולגומים רעים ו וכל מעביו , דהייכר כל הק . סנס סס חק

קיב

די ערד ירלה עיני כל אליך ישגרו וגוי . פותה וגוי . לדיק הי וגוי . הכה כודע וויש חכוני הרפואה מה שתראם שאין הקבייה מוליא את הפירות ואת הכל בזמן אחד שמהם בקין . מהם בחורף . מהם בקתיו . מהם בחום . מהם בקור . הוא מוליאו בזמן המועיל באותו זמן להגופים יותר מזמן אחר . ולכן יולאים בזמרים שונים . שהקבייה יודע שבאותו זוון שיולא הפרי ההוא הוא עוב ובריאות להכבראים יותר מזמן אחר . ואם הקציים רלה בריאות הגופים . כיש בריאות הנשוות. שמזה הקיש שנה שלוה לנו בתורה הואכלות האשורות וכל הלאוץ שבתורה בכללותם הם רעים כסם המות להנפשות. וגם לגיפים כשתדקדק בהם . ואם הראה בריות ולווחים רעים כלם יש בהה הועלת לרפואות וכיולא וכלם ללורך העולם כשתדקדק בהם . ולכן אוור וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאוד . אומרו כל אשר עשה אפיי הבריות והלמחים הרעים כקוץ ודרדר כלם לטובה בראם ללורך העולם כשיבא זוונם . לזה רמז עיני כל אליך ישברו . ואתה אין מדתך כמדת בייו כשנותו לחבירו איכו יודע כוקו ורפו אתו . אבל אתה נותן להם את אכלם בעתו . כל אוכל ואוכל בזמן המיוחד לו . ולא ילאו כולה בזמו אחד . הנועם הוא שאתה פותח את ידיך לעולם ידיך פתוחה להשביע לכל ח״י רכון . לכל ח״י דייקא שאתה רולה להחיות אותם ולהגרותם שיהיה אכלם מחישב ברלין עבעם. שנתינחך איכש ככתי' בייו שכוחן אוכל למו ואיכו כותן לב להזק ולרפואתו. ואם אתה עושה כן לגופים כייש שיש לנו להאווין שלדיק הי בכל דרכיו . שהם דרכי וולותיו שנקראים דרכיו . כוויש והלכת דדרכיו שכל ווה שלוה בתורה וואכלות אסורות וכל הלווין בכללותם בלדק ומשפע והם הזק לנפשות ולגופות . וכן מה שאנו רואים בריות ולמהים רעים הכל לטובת הנבראים וזהו שאמר והסיד בכל מעשיו. דהיינו כל מה שעשה בעולם אף שאתה רואה אותם הזק . הנה הם חקד עם צרואיו והרופא יודע ולא החולה :

1013 133 01

ייה חשר איי

ושנה נהוו

ה המוחיר

ב שיבונוני ו

ה מנסימתי

שמות מניה

מכני מן סה

י כלדקה ונו

זם לאכול ווי

ז ברילתם צ

נטלוס לון

103 633 3

ה בעוהיו מו

tió oróra

ביה על אביי

י בברכת סוו

ולימס והוש

וכלם לעומיו

זכמוקה . וו

וא לקה מו

ככלם לשומי

אר דילים ושו

בכל הסתווו

בזיו השמה

נשיכו בהסמ

דולים בתרווו

: :

לכל זוון ועת לכל חפץ תחת הסווים . שהכוונה צו י יביה שאפיי בכי אדם תראה זוון אחד בנובה חוון אחד ברעה ולרה . והוא שהקצייה יודע באדם שאותו הזוון הוולוי בו הטובה . היא טובה לו ויבא זמן שהשפעת העובה רעה לו . אבל הלרה עובה לו כווו שתראה הלמחים והבריות הרעות שיש זמן מזיקים והלמחים רעים לאדם . ויצא זמן שאותם הלמחים סרעים הוא לטובם ולרפואם וכיולא . ואל תהרהר אחר מדוחיו יתי חייו. לכן אוור לכל זוון אפיי אם תוולא הכבראים אין עובתם כוושכת כל סיווים . וכן אין רעהם כוושכת אלא לפעווים כדוכוי הוא לכל זמן מכהיגם כפי אותו הזמן הראוילהם.יש זמן כע מוד לו . וים זען שומן העוב מוד לו כמו שאתה כואה אשר ים עת לכל חפץ חסת הסווים . כל ווה שברא הקב"ה תחת השונים טובים ורעים בריות ולנוחים . רעים יש לו עת לחותו החפץ שלריך לעולם . וכנולא שיבא זוון שהוא עוב לכבראים איכ הוא עוב אלא שלא כוולא לו עדיין זוון הכלרך לו והתחיל בעתים: 12 ללדת ועת לוות שהם ייד עתים עוצים וייד עתים

רעים ככודע . הוא חראה כשיצא זמן שנלרכים הרעים הם צאותו הזמן עוצים . כי הכה עת ללדת הוא עת עוב אצל אחת שגדל והזקין ועשה מה שעליו ועפק צתולה וצמלות . עת למות עוצ יום המות מיים הולדות שהולך למכוחות שאכות לאור צאור החיים הכלחיים . והכה כל יעיו של אדם אותו העת רע באור החיים הכלחיים . והכה כל יעיו של אדם אותו העת רע כל שאר עתים הרעים שיצא זמן להיות טיצים כמו לעקור כטוע כל שאר עתים הרעים שיצא זמן להיות טיצים כמו לעקור כטוע כל שאר עתים הרעים שיצא זמן להיות טיצים כמו לעקור כטוע להיות נוצר המקומו דצרים הטול וצא זמן שעקירתו היא שמח שיטע צמקומו לנער הוא לו וצא זמן שעקירתו היא שמח להרויח . וכן להרוג ולרטוא שהבריגה היא הצורה הפולה שלה מיה לו איזם מכה מעלה למחים שחוהכים מעט מן הצשר. שאם סיה לו איזם מכה מעלה למחים שחוהכים נעט מן הצשר.

פרן גדרות מוניס . וכו שיסים כל ח tiertro . 1 ילכן ממר מס רע. ח " " " 23 כמות בתוקו מת ו ממב יותר ות מולם נמס ננסב בל הבווח בחלקו ודף אשר שיתרון טא בבקר ובערב ו צו הבווח בחוה . ומעומי במעומי עקר משבעו להם מלכילה היא בערב טוח השונם . אנו מקצעו כי אס מקרם . נייד סלקי וחנם שמוח שביע יס בבוקר ובמרב ות

גם מנע וסולך לעול

מחס נוהן בשני א

ום ננותו כלה סרו

ווכים , ויש פותח א

. אצל שניסם אינ

ש תנין. כי אם לח

. לפנוונהו

כה המן לה

זומן סמלרין

יובה רעה לי

ה הרעות או

זיתם סמוד

אל אמר מזוו

הכנרמים א

ו ללל לכדיי מינהס.שו

ומה רומה מ

ה סמניימטי

ז לו עת לו

וב לכברחיםו

והמחיל נמה

נים וייד מו

סנלרכים הו

וא עת שונ

ה ובממת .

ות קאנותו

אותו סעהו

שלים נמשו

בנום בנמש

רחו היא שר

ה הפך הוו

שהסבורה ו

יפרן גדרות לעשות צמקימם עליות מרווסות אותם הפרלות הם מוצים . וכעויים בכל סעתים הגעים כתחדקדק בהם ש׳בא זמן שיסים כל חפץ חחת השונים . אפיי הוא רע יצא זוון שיסים טוצ לכבראים . ואיכ כל מה שעשה השיית בעולם הוא טוב מאוד . ולכן אוור אחייכ כשגוור.את הכל עשה יפה בעתו שאף שתראהו רע . אצל צעתם כשילטרך לו האדם הוא יפה :

ירלה עיני כל אליך ישברו ואתה כותן להם את אכלם

צעתו . פותה וכוי . הכה כודע מיש זייל איזהו עשיר השווח בחלקו שמוודת הנווון אין לה קץ ותכלה . כי כל ווה שישפיע לו תאב יותר והוא העני שהוא כמו העני המחזר אנה ואכה למלום לחם לכפשו . כן העסיר תמיד רודף ויגע וחיכו שבע . אבל השווח בחלקו הוא העשיר וואחר ששווח בפלקו ואיכו וובקש ורודף אחר היתרון. ועוד שהאכילה של מי שאינו שמה בחלקו היא בבקר ובערב שאיכו יכול לאכול חוויד בכל עת ובכל רגע . אבל השווח בחלקו הוא אוכל תוויד יום ולילה ולא ישבות והשמהם במעוכו . שזה רמז הפי בין הערצים האכלו בשר וצבקר תשבעו לחם וידעתם כי אכי הי אלהיכה . רווז בהאכילה היא בערב תאכלו בשר ובבוקר חשבעו לחם כך דרך אכילה העולם . אצל תדעו שהמיד אתם רודפים אחר התאוות ולא מעצעו כי אם וידעתם כי אני הי אלהיכם שחקתו אותי לחלקכם . ע"ד חלקי הי אתרה נפשי שאהיה אני הי חלקכם ונהלתכם שהוא שביעת ראוככם בי . ששביעה האדם הוא בשני זוונים בבוקר ובערב ותויד רעב סנפש לרדוף . אבל ווי שסחלקו השם שבע והולך לעולם ועד . לזה רמז עיכי כל אליך ישברו. אצל אתה כוהן בשני אופנים יש בני אדם שאתה כוהן להם את מכלם בעתו בלה הרווחה מרובה שתתן להם בכל עת המון הלריכים . ויש פותה את ידיך ששתי ידיך פתוחות לו להשפיעו משט שן מגיד . אבל שניהם אינם שבעים כי לא ישבעו . כי אם ומשביע מין ולנות לכל סי רלין. כי אם להגוכה שמשציעו רלון שהיא שוניחת חלהו.

קינ

זהו הבצע והפתוחות לו צי ידיך עדיין אימו שבע . כוויש עיים ויכות אברהם בשיבה טובה זהן ושבע .ולא אמר ושבע ימים כי אם ושבע סתם . כי הנה אין אדם מח וחלי האותו בידו אבל כשיהיה שווח בחלקו ואיכו רודף ורולה ווותרוח חייכוגים יוות שבע . וז״ם באברהם שכל כך היה שווח בחלקו עד כשווח

מת שבע כל תאוותו בידו: שבעים בלחם נשכרו ורעבים חדלו עד עקרה ילדה ובזה שבעה ורבת בנים אומללה . הנה השמח בחלקו והרודף חחר הנונון דונין. כזייל לחשה עקרה שלא ילדה וסיתה וולפה להשייה ונתעצרה וילדה צן אי וישצה והיחה במחה בו ולא כאתה מיתה בנים. שבודאי זה עוב לה משהיחה יולדת וקוברת . כן ירמה השמה בהלקו לא כלטער על הממון באים ונכאן וזזים ונכאן ולבקוף ווניחם וקוברם . אבל ווי שאינו שווח בחלקו כזייל לאשה יולדת וקודרת . כן הוא וורוים ואסיכ רודף כבהחלה כאלו עדיין לא ילד שכצר קבר הראשון והוא מלטער .וכעו״ה ואפיי בן איאין לה.אעס״י שווביאה צרים הרבה מאחר שעדיין לא שמחה באחד מהם שיולדת וקוברת . לזה רמו שבעים בלחם . אוונרו בלהם שאינם רודפים אחר האוות הזון ורבוי העמון. אלא שמחים בחלקם ושבעים בלחם שרלונם שבע . אלו נשתכרו והרויתו ריות ושבר הרבה ואלו הם העשירים . אנל ורעצים אלו שהם תוויד רעצ ם ורודפים אחר הוווון כאלו הם המיד רעבים . אלו חדלו מן השכר שאין להם שום דבר כלום כי כל זמן הם לעצים . והביאה המשל לשבעים בלחם דומים לעקרם אשר ילדה שבעה . וברשייר זייל שבעייה וותפר שוואיל . שאני לא ילדתי כי אם צן אי שאין לו ערך איכו עוצ יותר מוס שהייתי יולדת וקיברת . הלא ודאיזה די . והרונחתישלא כלניערתי במיתת הבנים . ואותם הרעצים לעולם על מזולותיהם דומין לרבת בנים אומללה אמת בהיא רבת בנים . אבל יולדת וקיברת לרבת בנים חוווכנה חוונו שט א להם כלום וחוויד ולטערים : "י שנו סקוומה ש

סי כלין . כי שיים שמלי מדיר בסדל . ה לאי היכא מ 19 mg 19 bits 578.17 מלרים כלוו יח מות כוא נשפע ו וחתר קימוד לביו ווב וחיכי שוום בחו וליכון זוונייסו זאונין דל לדל . כ א מסשיהים לו מ . "356 i ancante עם כי שינ נושיחד . עלם כן ל נהלקך . שהתלון ש השונה ווכן מתה עולה זום ולון נקרמים בר המניון להשקות יולא מו מי מכודות סעלי יולה נסחלי שבט את אכילהו וחטי 136 . טודע מכו

תהרה לדור

השנות בחלקו שהוא שוות בהרלון שהשפצתו ויווקום עליון השניון הנקי רלין הצליון . שעליו כאור וושביע לכל

מי ללין . כי אותה השביעה אינה נתסקת . שהללון הוא וניחוד שם י"ה שעליהם כאור אכלו רעים ריעין דלא ונתתרשן וכתי מדיר כהדא . כנויש בזוהר ויקרא ועליהם כאור ונהר יולא ועדן להשקות יולא תדיר ולא בסיק . והללי"ן נוסער בא" " " שהוא לו" דו" דו" דו" דו" הי" היי ויין נוסער בא" באיר וייין שהוא לו" יויין היי רויין היי רויין מבור יסודות אויי וייין השונ הוא כשע עשם מרכו נססק לעולם . ולכן השונח ברלו סטוב הוא כשע עשם ערלו"ן העליון . ואין לך רגע שאיכו שבע מאחר שימוד רלין העליון איכו נפסק לעולם . ולכן השונח בללו מאחר שימוד רלין העליון איכו נפסק לעולם . ולכן השונח ברלו עוד ואיריים נססק לא כשנים מזכו עוקום הנקראים דודיים שוב ואינו שנות בחלקו השבעת מזוכו נותקום הנקראים דודיים לאחר דיהים לו נפסקת שביעתו שאונור עד שיהים לי כך וכך אסבל וה שיהים לו נפסקת שביעתו שאונור עד שיהים לי כך וכך

717

1 Cart a

ומר ומנוויי

י תאומו ניוו

ותכות המוו

הנקו עד נה

עד עקום לי

יוו סשנס מ

שלא ילדסומי אי וישנה והו

עוב לם ושהו

כלמשר של ה

t m bab . c

ו הוא ממים ל

קבר הרחשון

מציחם פרוס

וקונכח . מו

ם אמר מאוונים

לחם ערטונות

הם הנקירים

ול הנותון כאי

ס פוס זנרמו

בלחס דומיסט

בר במואי

כו כוב יומו

רווחתיפנא מו

בל מהרכומיםו

לצל יולדה

ם וממיל מבר

רנוז נפתלי שבע רלון ווולא ברכת הי. הכוונה שאתה

עם כי שים לך השעעות מרובות אין שביעתך בהשעעותיך. שאם כן לעולם היית רעב. אבל אתה שבע רצון שבע בחלקך. שהרלון שלך כבר שבע מרלין העליון שאינו נעסק לעולם. ולכן אתה מלא ברכת הי. הנה שיסודות ההכרים שהם מסשרם רלון נקראים ברוך וברכה שאינם נעסקים לעולם. ונהר יולא מעדן להשקות יולא תדיר ולא עסיק. ולכן אמר שאתה מלא ברכת הי מיסודות העליונים שהם ברוך וברכה שמשערם רלויין:

אחר אכילתו ותעכוגיו ללורך גופו אינו יכול לברר כילולות הקדושה כנודע. אבל מי שהוא שמח בחלקו שאכילתו לשיש שלא הוא מברר כילולי הקדושה. ואייכ ממיד ברכתו אינה נססקת שאחר שברר הקדושה כעשה יחוד ומתפשט ממנו ויורד שפע

קיר

וברכה לשולמות העליונים . ולזה רמז כפתלי שבע רלון שאהה שמת בחלקך ושבע בסרלון ולא באכילתך כי אם ברלין . וכמלא שאתה מלא ברכת הי . שבכל פעם ופעם בשביעת רלוכך ולא באכילה אתה גורם יחוד בברור הכילולות . ועיייז ברכת הי מעולם וער עולם :

וכוד ימכלו ענוים וישבעו יהללו הי דורעיו יחי לבבכם לעד אומרו יהי לבבכם ולא אמר תחיו לעד. והכוונס שחלדיק השומה בחלקו כשאוכל הוא מברר כילולי העהרה שבאותו המנין שאוכל. וכבר כידע כי כשיעלו כילולי העהרה למקומה נקראה היין ממיתהם דבלאו הכי היו נמשבים כמהים כמיש במדרא על אה המנלכים שמלכו ומהו. לזה רמו יאכלו ענוים דישבעו. אומרו וישבעו שהם שמהים בחלקם שמי שאיכו שמש יישבעו. אומרו וישבעו שהם שמהים בחלקם שמי שאיכו שמש יישבעו. אומרו וישבעו שהם שמהים בחלקם שמי שאיכו שמש כמלקו יאכל ועדין הוא רעב. אבל הענוים יאכלו וישבעו ואחיי יהכלו הי דורשיו שיברכו על ממוכם. עיייז מדה כנגד מהם יחי יהכלו הי דורשיו שיברכו על ממוכם. עייז מדה כנגד מה יחי הכלו הי הורשיו שיברכו למי ממוכם. עייז מדה כנגד מה יחי לבד יהי לבבכם לעד וחלה הסיות ללב ולא לכל הגוף שכוונת הלב היא הסועלת הברור שאם לא יכווין באכילהו לבר או אם יברך בלי כיונת הלב איכו יכול לברר. ולכן אמר יחי לבבכם דייקא יברך בלי כיונת הלב איכו יכול לברר. ולכן אמר יחי לבבכם דייקא

לבוד לדיק אוכל לשוצע כעשו וצען כשעים חחקר . הכוונה הלדיק לוכל לשוצע כעשו וצען כשעים חחקר . הכוונה הלדיק כשאוכל מכווין לברר צשמיחת חלקו וכוונתו להייא לדיק אוכל לשוצע כעשו ואיכה צדרך רעצהכוח כי אם בשמיחת מלקו . ולכן עיי אכילתו וכוונתו וצען רשעים שהם הקליפות המליאה כילולות קדושה תחקר שתפיא מה שיש צם חיל צלע ויקיאט . שכלרי לבוצת מחקר שניים אייל לצע בענים מליד לכילתו וכוונתו וצען רשעים שהם הקליפות המליאה כילולות קדושה תחקר שתפיל מה שיש צם הקליפות המליאה כילולות קדושה תחקר שתפיל מה שיש צם חיל צלע ויקיאט . שכללית קדושה מחקר שתפיל מה שיש צם הקליפות המליאה כילולות קדושה מחקר שתפיל אותם מצטנס : חיל צלע ויקיאט . שכלריק צאכילחו מוליא אותם מצטנס : חיל צלע ויקיאט . שכלריק צאכילחו מוליא אותם כוחן להם את ארות שייד . הכה כוחע באיך ישברו ואתה כוחן להם את ארות של אדם כשסעים עד שיתפלל עליהם . ולכן אמרו קודם שיאכל האדם ישן על מזכו . כמיש המקוצלים וכן צזוהר על

דינתנון וובי ע והתעודרות ל עזוטח עד בת שורים עד בת כל שייך יבברו. צעים הבליונים להבלות ווים מח חסו בלוגר לחיכב ולוך לאכי ח

שומקו . כמש דים ק הכבידה וחמקו שה והשתחונים כוחיים ל ודע שיבים לשון זות ודע שיבים לשון זות ודע מעלים. ולכן ב ששים מתי המבשי מים דעלוהך עד עלעקתות נבשומך בד עלמות מעוני בשומך לבלול מעוני בדום מתים העליונים

צוד יכמה להם שש או סגבם למי ישא פאדם מעומק יוכל ישורר מים המתוכים א מלמעלה עד בעולה מי

דיכתנון נובי נולכא בהכה באת המזוכות היא כמו מים החחונים זהמעוררות לנדת מים העליונים כי הנה ארז"ל אין להכקבת מזוכות עד בתגדל והבא מהשי"ת מזוכותיה שאין מים עליונים יורדים עד שילא תחלה לקראהה מים התחתונים. לזה רמז עיני כל איך ישברו. ור"ת איני כל אליך ל"א יחוד מים תחתונים במים העליונים והם הו"ה אדנ"י שישברו איך שמעוררים עלמם להעלות מים התחתונים בהתעוררוהם ואהה אח"כ כוהן להם את אכלם תוריד להם מים העליונים ויחיתדו העליונים בהתחתונים אכלם תוריד להם מים העליונים ויחיתדו העליונים בהתחתונים ואם שלמר לח"כ שנייז ביותם את לדיך ר"ת ל"א הוי"ה אדניי : ואום שלמר היים אהיך המעלך מלרץ מלרים הרהב עין

שזעקו . כמיש ויהי צימים הרצים ההם וגוי ויאכחו צכי ישרא מן העצודה ויזעקו שאז העלו מים התחתונים צהתעוררוח זעקתם והסתחרונים רומזים להי אותיות אהיים שהם הי גבורות . ולכן וידע אהים לשון זווג כמו והמלך לא ידעה שנהיהד שם אהים ונתחצר צבם הוייהם שהוא המים העליונים וכהמתקו הדינים וילאו ממלרים . ולכן צא לומר להם אם אתם מחרישים ואין אתם עואים ממני ותעשו מים תהחרנים לעולם לא ידדו העליונים ולחת קואים ממני ותעשו מים תהחרנים לעולם לא ידדו העליונים ולחת קואים מני ותעשו מים המחרנים לעולם לא ידדו העליונים ואתק קואים מני ותעשו מים המחרנים לעולם לא ירדו העליונים ואתם קואים מניות ותעשו מים המחרנים כמו כן הרחצ עיד להעלוהך עד שלעקת והעלים מים התחרנים כמו כן הרחצ עיד גבשותיך לשאול ממני והוא מים התחרנים ואמלאהו להריק לך ברכה ממים העליונים . ולכן היית התחנים ואמלאהו להריק לד הוייהם אזכייי שעל ידי שני המימות מהמצרים הוייה ואדליי

לוד ירווז לזה של לך אות מעם ה׳ להיך י העווק שאלם או הגצה למעלה . שהנה צא לומר הלואי ואולי אם ישל האדם מעוומק יוכל להוריד מים העליונים כ״ש אם ישתוק ולא יעורר מים תחתונים איך ירדו העליונים כי אין עפה יורדת מלמעלה עד שעולה עפים כנגדה מלמעים . לזה רמז של לך אות כלון שלוה יון . ומוא כלוק ול ג בכס ה

לבבכס שי דיד. וסמיו: ידיד. וסמיו: ידיד סלכלו שי ג' שליני שי ידיד שליני שליני שי ידיד שליני שי ידיד שליני שי

יצבתנות לב טן רשנים לב יא מה שים ל חם וובעוס: ה כומן להם ולכן אנתו לי ים וכן בזותו

107

תהכהלדוד

מעם הי שהיך כבתבש אות מאת הי לעבות לך עומק ששה הוא תכוין צשטהך שהוא מים תחתוכים העולה מן סעמק שסוד השאלה היא מהעמק. לכן תהים מעומק הלצ וכולי האי ואולי אם הוכל להגציהם למעלה להוריד צה המים העליוכים ושירשיי אם הוכל להגציהם למעלה להוריד צה המים העמיק צבאילתך ז"ל תיי או שצבאן היא כמו אולי שהכה אם תעמיק צבאילתך כ"כ שיסיו מעמקי לצך אולי הגצה למעלה תוכל לעלות ולהוריד צה מים העליונים כ"ש אם לא תהים מעומק הלצ אפיי מים תחתוכים אין לה :

ולוה ירמה סי ילחם לכם ואתם תהרישון. ויאוור סי ש ווקם

מה חלשק שי דבר ש בני ישרש ויסעו ואחם הרם אח מעיך וכנום אח ידך על הים ובקעהו. שהכה ישרש היו שותקים ואין קול ואין עונם וכדי שיקרע הים לריך המעוררות מים המתחונים. ולכן אמר להם הי ילחם לכם אחם רולים שהי ילחם לכם אייב איך אתם תחרישון בחמיה שאם לא מלעקו ותחפללו שעייה יעצו מים התחמונים איך ירדו מים העליונים ויחיחדו שני שעייה יעצו מים התחמונים איך ירדו מים העליונים ויחיחדו שני משניות סוייה אדניי שהן הנה מים העליונים והתחתיכים וימוחקו סשמות סוייה אדניי שהן הנה מים העליונים והתחתיכים וימוחקו הדינים היאך ילחם לכם. ולכן ויאמר הי ש משה מה תלעק שי הדינים היאך ילחם לכם. ולכן ויאמר הי ש משה מה תלעק שי בי לא תספיק בעת הזאת לעקמך לבדך כי אם דבר ש בני ישרש ביללוחם כי זה לריך התעוררות גדול כפי ערך הענין ועוד דבר שיהם ויסעו תחלה קודם המליונים ובנקל ואתה הרם אח מעי ומשינשו זאת יורדים המים העליונים ובנקל ואתה הרם אח מניך ונעשינשו זאת יורדים המיונים והתחתונים תוכל לעשות כלונך

וצנקל יצקע צמטים אשר צידך: ובוה והיה ערם יקראי ואני אענה הם מדצרים ואני אשמע כי חנה הורדת המים העליונים אינה שוח . יש אדם שיוכל להורידם צדיצור צלא קריאם והיא תפעיק למים התחהונים חיש עייי קריאם ויש שלריכה לעקה הכל לפי מה שהוא אדם וירא וחדד ש דצר הי ולפי כיונתו ועומק לצו . ולכן אמר והיה ערם

יקדאו אוונר אווככת עדם שסיא אדני הסוייה גלא הסוייה גלא שירות לגם בעוונק לגם קראו יש גהם קראו יש גהם המשורים שאית אדרי שבשהם אדרי שבשהם

ובוה ואד שא סנס מס

ומנס כמו בקדור מע שוון סיים אמיים ב ישוון סיים אמיים ב וכם מיים הם מס מס איים החלם מים עודים למבעור המנ עודים למבעור המנ עודים למבעור הם בקדם בדים לכת ד בקדם ביום לכת ד מחומיות אים שוותים לומיות אים שוותים לומים לומים לומים לומים מתוכים לה

תהלה כרוד

ומו

יקראו אומרו והיה שהיא הוי״ה שההוי״ה שהיא מעים העליונים מוכנת ערם יקראו ואכי אענה בחבורה עם המים התחתונים שהיא אדכיייוכי חיי היאך ירדו מים עליונים בלא קריאה ובלא המוייה בלא קריאה. לכן אמר עוד הם מדברים ואני אשמע ההוי״ה בלא קריאה. לכן אמר עוד הם מדברים ואני אשמע שהתעיררות המים תחתונים אינה שוה לכל שכשיהיו לדיקים בעוומן לבם עוד הם מדברים שאמרו כקי להי שאפיי עדין לא קראו יש בהם כח לעשות בדבריהם מים תחתונים להוניד העליונים ואכו ואכייי אשמע אוי ואכיי הוא חבור מים העליונים בתחתונים שאות לי הוא כולל הסוי״ה כנודע ותיבה אכי היא שם אדנייי שבעודם מדברים ואכי אשמע צכח שנתחברו מי אדנייי שבעודם מדברים ואכי אשמע ברכן מים התחברים אליונים

עליונים עם החתתונים :

ובזה ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה . הנה עם שהים ה' אותיותיו הם המים התחתונים .

והכה כתב בקדור הבווכות בברכח המברך אח עמו ישרא בשלום יכווין הוייה אהיים שמא שלים שהי אותיות אהים הם הגבורות ושם סוייה שהיים שמא שלים שהי אותיות אהים הם הגבורות אסיים תחלה כזה איך הוויד,ם שהי אותיות אהים ש מקדימים להתעורר תשלה ומספר שניהם יבייק שהם יעכנו ביום קראכו . הכווכה זה מועלת לכל עת לרה .ולכן כרמז יבייק במזמור יעכך הי ביום לרת די פעמים יבייק חבור הוייה אהים עיין יעכך הי ביום לרת די פעמים יבייק חבור הוייה אהים עיין הכווכות לזה רמו ואד יעלה מן הארץ אר מספר המשה בהם הי הכווכות לזה רמו ואד יעלה מון הארץ להעפר המשה בהם הי גבורות הי אותיות אהים שיעלה תחלה מן הארץ בכוכת התחתונים גבורות הי אותיות שהים שיעלה החלה מון הארץ בכוכת התחתונים ואז השקה את כל כני האדמה כיית יבייק שמא שלים ואז המברו בי השמות שלא תרד ההוייה כי אם לקראת האהים : ובוד עוברי בעמות הבכה מעין ישיתוהו גם ברכות יעטה מורה להייל מים התחנים בוכים . הכוונה שמים

תחתוכים הם מעומק הלב וכביבכה האדם ומוכיד דמעות אין לך מים החתוכים גדול מזה שהנה הדמעות מלוחות והם דינים ובים מיש ינוק בסי ינוק לסי יס ומימי יס ומימי יס ומימי יח ולמוח ימ ולמוח ימי ולמי

יאני אשונ . יש אדם התספונה אדם ויול שים עום

שמנה נודע שדמע״ה מספרה ק״ך שלהים יש לו ק״ך לרופים וע״י יליחהם לחוץ מתמתקים שיורד ההוי״ה שהם החקדים לקרח האלהים ויהיה שמל שלים וחז נמחקים הדינים. ולזה רמז עוברי הגעמוק הבכה לשון בכיה שיולחת מעמקי הלב שבעהם מעורדים מים תחתונים בהחעוררות עמק הבכה שמים המתונים בוכים מים חסתונים בהחעוררות עמק הבכה שמים המליונים להריק מים חלבן ר״ת בעמק הבכה לעין לשימוהו לם רכות למניה לורה מספר יב״ק שמא שלים שע״י בכיחם ירדו החקדים שבוא הסוי״ה ונתחבר לקרחת הלהים ונמתקו הדינים. ולזה גם שכות יעטה מורה יהיו ככונים וגם ברכות ימשכו בעולם בכה

סיחוד ומתוק הדיכים:

ובזה והיה כחשר ירים משה ידו וגבר ישרט וגו . חרויל

ופי ידיו של משה עושות מלחמה או שוברות מלחמה. אא בזמן שישרא מתתכלין כלשי מעלה היו מתגברין ואם לא היו כמוקין. היכן רמוז בכאשר ידים משה ידו שישרא מתתכלין כלפי מעלה הכה התתכלות כלפי מעלה לעורד מים המחולים שישתוקקו כלשי החקדים העליונים שהם המים העליונים שאי שישתוקקו כלשי החקדים העליונים שהם המים העליונים שאי הדבר הלוי במלחמה כי אם הוא שעיקר הוא לעורד ולהכין המים הדבר הלוי במלחמה כי אם הוא שעיקר הוא לעורד ולהכין המים הדבר הלוי במלחמה כי אם הוא שעיקר הוא לעורד ולהכין המים הדבר הלוי במלחמה כי אם הוא שייקר הוא לעורד ולהכין המים התחתונים כלשי מעלה ע"י התעורדות לבם והשלחם ולכן ריית היים באשר לרים כושה ידו מתשר ביין הי אותיות אהיים בלפי מעלה להשתקות העליונים היו מתגברים שיורדים לקראחם המקדים ויתחברו הוייה אהיים וכמחקים הדינים ובזה כמוק עמלק שאין יניקת הקליפה כי אם מהדינים ובשכנתקו יהיו

פגרים נותים:

ובוה ימבאר כי מהה אמהה את זכר עמלק מהחת השמים. בא לומר שעמלק לריך צי מהייות מן התהתוכים ומן העליונים ודא בלא דא לא קגיא ולכן כפל כי מחה אמהה מחיה מכם תחלה ע"י החיצוררותכם וזטו תחלה מהם ען התחתונים

ואחיב אונחם צוולק כחיי מחייתם ססיי למלהים ויתח

ובוה יתני נין מ

את אשר בשם לן אוצר יודן ואת בחודת יעיסוכואה ומול אור סצימים ושנו אמד שנכנס בשמל שלים . לום ת שלוקיע כוא י' כנס מעליונים עם כמ מיליונים עם כמ היהשאים ומסגרם ב ליח לוסיבייםי בלור שום לאש לבך לות זו ודים אות ששנים

א ידמח עי אכלם צע אמן את השעה השעה שמה עודה לו. שעה מתנה ודב יוסף . דדב

תהכהלדוד

7.p

זאח״ב אומהם להוכיד החסדים להגבורות וימחם ולכן ל״ת זכר עולק כתחת השמים יב״ה שמא שלים שחחלה תקדים מהייתם שהיא התעוררותיהם שהיא כנגד הי אותיות שהים העקדיעים תחלם ואה״ב מחייתי שהיא ע״י הורדת ההו״ה להשהים ויתחבר מים העליונים בהתחתוכים ויומתקו הדיכים ובזה ספו המו ען בלהות :

ובזה ירוות ויאור שהים יהי לקיע צתוך הווים ויהי ווצדיל צין ווים לווים . הנה נודע שתיצת זכור צפרשת זכור

את אשר נשה לך עמלק יש על תיצת זכור זקף גדול שהיא לורת ן שני יודין ומוח וי שיכוין הקונה דינול וי צין תרין יודין עייז בחוודת יוויסוכואו הוא רקיע בין וויס העליונים לוויס התחתיכים והוה אור העימדם ויהעציד אי וי צין תרין יודיין ויהים הי אחד ושונו אחד שנכנסה הוי ביניהם לחצר אח האוהל להיות אחד בשוא שלים . לזם רונו יהי דקיע בתוך הונים ריית רייז אוייר שהרקיע הוא ו' הנקי או״ר ד״ז הנכנס ביניהם לחבר שניהם וים העליונים עם התחתונים העולים לקראתם והם צוכים ווושחוקקים לעליונים ומחברם שלא יפרדו איש מעל אחיו . ולכו אור אחייכזיהי מדיל בין מיס לווים ריית יצייק שוא שלים הויים ושהים ונוחצרם ביחד שלא יחפרדו איש ונעל אחיו . ויהרא שהים לרקיע בונים דרשו ז"ל אם וונים שהוא ווחבר ונים העליונים שהם החקדים הנרווזים לווים וווים התחתונים צהם גבורות הכרווזים לאש לכך לותו הרקיע שצין השני יודייין קראו שונים אם וונים אוות ששניהם נקראים ווים אצל התחתונים דינים הכרוחים לאש:

רו ירמח עיני כל שיך ישנרו ואתה נותן להם את אכלם בעתו. עותח וגוי. הנה נודע מיש הזייל כל הדוחק את השעה השעה דוחקתו. וכל הנדחה וופני השעה שעה עומדת לו. שעה דוחקתו מאבשלום. שעה עומדת לו מדרבה ורב יוסף. דרב יוסף קיני. ורבה עותר הרים אלטריכא

זמת סטונס. ומתוכים ומן אממה נוסיל התמתוכים

לופים ופי

ים לקולה

כונה שתר

ס מעומים

ונים נונים

ונים נמתו

ס בתו

דר הממדים

ם ולום נה

בעולס בה

100 . 121

כות מנסוו

ין ומס נו

רש מסתר

ם מממו

עליורים מא

ולסכין את

זם ולק וא

מיום לסים

זיות אמים

דים לקומה:

100 0131 1

כמתקו יסו

להו שנחא שלחו להתם סיני ועוקר הרים איזה מהם קודם שלחו להו סיני קודם שהכל לריכים למארי מטייא אעפ״י כן לא קבל עליו רב יוסף דאמרי לים כלדאי מלכת הרחין שנין מלך רבם עשרין ותרתין שנין מלך רב יוסף מרחין שנין ושלגא כל הנך שני דמלך רבה אפיי אומכא לביחים לא קרא ברכות פרק סרואס. לום ירמוז עיני כל איך ישברו ושברונם כשאינו לדחוק אח השעה אא כוורחם שואחה ניחן להם את אכלם בעתו אוכל הלריך להם דווקא ובינתו ולא להלכיע כי אם דבר יום ביומו שניחים מסי השנים ובשביל שנדמו מפני השעים אחם סומס את ידיך מתיחות להשביע להם שופע גדול שהשעה עומדה להם שתשעינים

בשופע שתי ידיך : בשופע שתי ידיך : ורורה הטעם שהדוחק את השעה שעה דוחקתי . כתנ מהרשיא הייכו דמול שעה גורם ואיא לאדם לדחוק מהרשיא הייכו דמול שעה לאו בסייעתא דשמיא עיש . דהנה מי שקלב לו הקצייה לראות עושר או גדולה איא שלא הבואהו . וכל זמן שהאדם ידחה מפני העושר והגדולה סרוויה סיים שישאר חי זמן שהאדם ידחה מפני העושר והגדולה סרוויה סיים שישאר חי מדולה והעושר כיצ שנים הרויח שחיה כיצ שנים ולבסוף השיגו העושר ההוא משאיכ אם היה דוחק אח השעה למלוך שעה אי קודם היה מת אחר שתי שנים ומהלה שהרי לריך שידחה

מפני המול : משני המול : ליד רמו איש אמוכות דע ברכות ואץ להעשיר לא יכקה. לריך לומר ואץ להעשיר לא יתעשר מאי לא יכקה. הכווכה שאמשר שידחה הוא מפני המול וימות בלא עתו וזהו לא יכקה. משאיב איש האמוכות שידחה מפני השעה רצ ברכות איא יכקה. משאיב איש האמוכות שידחה מפני השעה רצ ברכות איא שלא ישיגוסו ברכוחיו כרב יוסף שסוף סוף מלך שנים הקלובות לו עיש מאלו וחוץ מזה ברכוחיו רבות שאין מער יורד כי אם בשכל בעלי אמוכה וכל מה שאוכלים בעוהייז בשכר האמוכה : לאי ירלה עיני כל איד ישברו וגוי, פותח וגוי. הנה

למקים שחשם סמיד שמח ב כיון מהמדין מ צונת הנדית בסרים . לוה הו טתן למס את נחלילותם ופט וסרווימו בוס מ ומתניע לכל מי ו כזונסים בסנקה 00 ובוה נפת נסלו אשר יענני אף ל נא לומר כיאין ל וגדול גלתי סיועו נה סים לי סום ו

וכשי זהו חלקי

סאונור סבל סוא

כללחת נחלו איכו

1 175

הכום כי

באדם ש

חה בתכו

00 3.000

מי כתן לך

וחבות לים

או לעיר סו

0770 JCH

קודם שנה לא קנל של

100 037

נד כר תל

1. atiza

את סממה

מלרך לה

10 00730

ידיך פתי ת

00 20200

דוסקתו, נו

ו לאלם לה

1707 . D'1

ו הנולט. ו

זיים משל

D CCORE

ולבקוף מו

למלוך ממה

יי לרך שח

יר נל ייי

נהי לה ינה

ל עמו חזו

כב ברכוחו

בנים הקוד

ד כי לסוג

כממונה:

מי וגרי.

קיח

כודע שלריך סאדם לזכור בכל יום ולקיים פסוק הזכרת כי הי שהיך סוא הנותן לך כם לצשות חיל שלא יחשוב האדם שכוחו ועולם ידו עשתה לו פעולה כי אם הכל מידו יתי וזה שתרגם הרי הוא יהב לך עלה למקני נכסין . הכוונה שלא תחשיב שע"י שנשית איזם פעולות במשאך ומתנך הרווחת וכי מי כתן לך עלה בדבר לקכות דבר פלוכי ולמכור דבר פלוכי ותשלה לים ולא דרך יבשה או השלח דרך יבשה ולא דרך ים או לעיר פלונית הכל הוא יהב לך עלה להעשירך ובלאו הכי משיב הכונים אחור ואת דעתם יקכל הייתי משיאך עלה לשלוח למקים שתפקיד לקנות דבר שתפקיד וכעזייה . והנה בעל מדם זו הוויד שווח בחלקו ולא יהיה אז להעשיר או לדחוק את סשעה כיון שהאמין שמזונותיו אינם בפעולותיו ונדפי אתניהם כי הכל צולת השיית עליו ולמה ירדוף עליהם כאשר ירדוף הקורא בהרים . לזה רווז עיני כל איך ישברו וכשתהיה כוונתם שואתה כותן להם את אכלם וגוי . באחה דייקא הוא הכותן להם ולא בחרילותם ופעולותם שא אתה הוא הנוחן להם ובעלתך הכל וסרוויהו בזה שתוויד שפעם ווהחת ידיך שפותח את ידיך ועוד ומשביע לכל חי רלון שאז יהיו שבעים ברלונם הטוב שיהיו מן השווחים בחלקם שונה להם לרדוף ולהשיג מאחר שוווכותיהם הם בעלמו יתי ויניהו לדבר שרלונו חפץ:

הם בעכתו יתי ויעסו לדבר סלכולו לשן. נפרט הי מנת חלקי וכוסי אתה תווניך גורלי . הבלים נפלו לי בנעימים אף נחלת שפרה עלי . אברך את הי

אשר יעלני אף לילוח יקרוני כליותי. מגלי הערת הדקדוקים צא לומר כי אין לאדם לומר שעשה סוא עום דבר בעילם קטון וגדול צלתי סיועו ורלוכו יתי. כי הכה הי מנת חלקי וכוסי כי אם לא היה לי עום קנין צעולם אני שמח צחלקי שחלקי הי אמרה כפשי זהו חלקי האמתי. וזהו הי מכת חלקי וכוסי ואם יאמר האומר הכל הוא צמול ומה שיקנה האדם קנינים הוא צעציל הלומת מולו אינו כן כי אחה חומיך גורלי אותו הגורל והמוזל

שנפע צגורלי אחם חוזיך ותחן עזר וסנוך לגודל הנחל כי צידך לשדד המערכת של המזלות והכהגתם אינה כי אם על ידך חאעש"י שלא הייתי רולה איזה קנין מקריני העולם כי אם הי מנת חלקי עכ"ז חצלים כפלו לי צכעימים כפל חלקי וחצלי עם אוחם סכעימים וגדולי הארץ שזכיתי למלוכה זאת ועוד אף כחלה שפרה עלי אף ארץ ישרא שהיא נקי נחלה סלקתי ממנה כל אויצ ועשיתי עלי אף ארץ ישרא שהיא נקי נחלה סלקתי ממנה כל אויצ ועשיתי ימלחמות רצות ושפרה עלי עד שישבנו בטח עליה ומכל אלו מלחמות רצות ושפרה עלי עד שישבנו בטח עליה ומכל אלו יעלני הוא כהן צלצי עלה לעשות כך וכך כדי שאלליח וצלאו הכי יעלני הוא כהן צלצי עלה לעשות כך וכך כדי שאלליח וצלאו הכי יעלני הוא כהן צלצי עלה לעשות כן וכך כדי שאלליח וצלאו הכי מחרתה לי לא סיימי יכול לעשות. זהו אומרו אף לילוח יסוני לאף לילות שחלות לילה אקום להודות וגוי. ישרוני כליוחי שלא לומר פעולהי היא אא צעלחך הכתי ואתה הוא העוזר למיותי שלא וולולי עזרחך לא הייתי יכול לקום :

פותה את ידיך ומשביע לכל הי רצון: א׳ ארז״ל שנפסוק זה הדנר אשר לום הי לקטו ווונו איש לפי אכלו עוונר לגלנולה ווספר

כששותיכם וגוי. האמור צמן יש צו כיצ אותיות התורה מאיף ועד תיו. כי הכה המאמין על מזוכותיו שהם קליצים מהשי"ת כאו קיים כל התורה מאלף ועד חיו. כמיש צא חצקוק והעמידן על אחת שנאי ולדיק צאמוכתו יחים כי הלא כשישרא לא האמי על מזוכותיהם וילאו מן העם ללקוע ולא מלאו אמר הקצ"ה למשם על מזוכותיהם וילאו מן העם ללקוע ולא מלאו אמר הקצ"ה למשם עד אכה מאכתם לשמור מלותי ותורותי. הרי דמה אותם כמי שעצרו על כל מלותיו ותורותיו צשציל מימיע אמוכתם על מזוכותיהם שילאו ללקוע כי הלא כודע כי מי שאיכו מאמין על מזוכותיו יצא להחכיף ולשקר ולשצע שרוצ העוכות הלויות צשי הממון כמיש עייע כי מי צו ליום העוכות מי גרם לשלחכם של

לדיקים שיתבא זארת ד, מח במאמני שומי במאמני שומי במאמני שומי ממון של אחרי אמון של אחרי ממויחים של אחרי ביש וביים און מיו איך שברים מנויחים שנקות ביש וביים אותו ניקו. אותו בחודם לדיקים

אמונה לו ב הרי ליי במן רמי מי במן רמי מי במן רמי מי לקי מו בשנחא יקא מו בשנחא וגנלי האדר לוח נגנלי לאדר לוח

והל נידח

ד זה הל

ימס סימה

ני עם אומו

כתלה שמוה

לויב ועסיון

יה ומכל חו

לת קי או

ים וננמו מ

יינה שחני מ

כמדסטניו

לילות יסוו

כי כליותי הי

כעוזר נוח

1137

הי לקו שו

בלבולם חסי זורס מאיף ח

ם מסקייםט

ק וספמקו

של לא כאות

הקביים למי

מה אותם נו

ו אמונהם א

איכו מאמיוס

תלויות נמנו

ו לשלמנה ו

ביש

לדיקים שיתבזבז קעינות אמונה ששיתה בהם. כמיש המפי עיש וארגר תחזם מכל העם אנשי חיל יראי ששים אנשי אמת. זכי חימא הלא כל שו הם בלב ואתה אותר ואתה תחזה בא כושא במאמר שונאי בלע אם הראה אותם ואומרים עליהם שונאי בלע ממון של אחרים שיש להם אותם ואומריהם דע כל המדות שאמרתי לך אנשי חיל יראי שהים אנשי אמת כלהו אתכהו בהו. לזה רמו עיני כל שיך ישברו שמאמינים שמוכותיהם קלובות מידו לזה רמו עיני כל שיך ישברו שמאמינים שמוכותיהם קלובות מידו יתי ואיך ישברו שתחן להם אכלם בעתו עיד לחם לאכול ואין להם יתי ואיך ישברו שתחן להם אכלם בעתו עיד לחם לאכול ואין להם מרוויחים שנתקלים חיים שהם הלדיקים סנקי חיים. כמשויל עיש ובניהו בן יהוידע בן איש חי וכוי י וזהו ומשביע לכל חי רלון. אימרו רלון קאי על הקביהם כשו עשו וקיימו כל רלוכך מים בלוית בהורה שקיימו ההורה ועשו רלוכך שנקרא ס חיים לדיקים ועושים ללוכך מטינם האמור :

> שיר קהנזיל אמונה לו במאכליו ומשתיו . הרי קיים לתורותיו ודתיו : במן רמז משה בדברותיו .

בפסוק זה וחק ארף ועד תיו:

ורזה כנוז והאניין צהי ויסשצה לו לדקה. הנה הלדקח כקי התוכה. כנויש ז"ל ע"ע שנועו אלי אצירי לצ הרחוקים נון הלדקה. צצרכות עי חיה קורא שעיכשו על אותם דקא מזו צעצהא דאורייתא תרי זונא צעתא ולא נגייר גיונא ענייהו. שהיה עמוד על אע יורד נון העונים צכלה דאלול וובכלה דאדר לזה רנוז והאניין צהי. והקצ"ה חעצה ושקלה להאנונה לדקה עהיא התורה כאלו קיים כל התורה כולה צכללותיה :

וסיה איונה עתיך היסן ישוצות חבונה ודעה יכאה -----סי היא אילרו . חינת סוסן היא לשין ירושה שתרגום אתסנתא כעו שארזייל . והכווכה גא לוער והיה אמוכת עתיד אם בכל עת ועוכה אתה אדוק באמוכה הרי לך חוסן ישיעות חכמה ודעת וכוי . כאלו ירשת והכית כל מדות אלי שהם חכמה ודעת ויראת הי היא אולרו . דהיינו כאלו קייוות כל התורה ותלוהים שהם החכונה והדעת ויכאת הי . או ירמוז פי הקודם והאמין בסי ויסשנה לו לרקה . שהנה על האמונה כחבו סמקובלים בורש האמוכה בשם הוייה הכקי אלהיכו . ולכן אמונה מקשרה אלהיכו . והלב היא השכינה הנקי לב . כמיש גבי אחרוג סדועה ללב שהוא שם אדכייי . והנה כשווכנים האווינה ששרשה בשם הוייה שווספרה אלהינו בלבו שהיא שם אדניי הרי גורם ליחד הוייה אדכיי שונקפרם אווין. ואז חקרא השכינה אנונה בההיחדה עם ההוייה . כנו שרווז ישעיה אנוניים אוניין היבת אוניין בלא (י כתיב אמיין . הכיונה כי מי שיש בלבו אמינה גורם יהוד אמין הוייה אדניי קוד האמינה בתוך הלב קשורה . וכשוותיהדת השכינה בשם הוייה . אז וותוותקים הדינים והנה הדינים נקי לדק . וצהתוותק הדינים נקי לדקיה בחיבור הי חסדים עם לדק . תמו והאמין בהי ועייוז יחד הוייים אדניי שונסברם אווין כאוור . ולכן וימשנה ל י משנה הקניים לו למלוה זו שתיקן . ופעל לד״ק ועשה מהלדק שהיא דינים ואוקידת עלווא בשלהובוי עשאה לדק״ה שחבר עווה הי החקדים

וכננתקו דיכיה שזה פועל לד״ק באומה : ב׳ או ירלה פותח את ידיך ונושביע לכל חי רלון. הכה פ׳ על נ״ש בנוד׳ יאר ה׳ פכיו אליך ויחכיך. שיתן לך נותכת הכם . ודרך הבש״ו כשכוסן נותכה אנהו עליו ושורא מתכות יחיה . אבל השי״ת כחיכתו גורמת חיים נולבד שלא יאוכה אליו רעה אלא גורמת לו חיים . ולכן אמר אמר זה וישם לך שלום . אין שלום אלא חיים שכא׳ בריתי סיתה אתו

סמיים והשל חמיד ידיך שאין לו על חיי כנחינה וונשביע לכי

שנתביים מוום מרישבת לים וכ ולתי סווכל וע

ורוה מח סיים

נעמו ברכוחיך ו אזה מקדמנו ב הוקבל מתניח ו חשנית ללחשו עמו השנית כאלי מיי הכאמר עליו יו

על נעולם אוכל קיו ונחחי גשוויכם בי ולכלתם למוכם שמומות לתח בה חי דלין, שבעים בי

631 10573 60

ההלה כדוד

ולכת יהאי

מזתה בשניים

ומונה פשר

וכן ישמיי

100 000

ז כל החווי

ת בי הקוונ

ממוכס כחט

in . 170

10.35'

כים כחשים

ל עם אתי

וקרא השניוו

חמוכים מה

מי כים ונו

ה נמוך מנ

או מסווברט

נים נקי לוקיו

ייז ימד כויי

השנה הקוי

פהיה היו

ה הי התודו

סי רמון. מה

אליך ויסנין

נה מנתו של

ים מלבד שלו אמר אסר אס

י קיפה לו

המיים והשלום הפך מתכת צ"ו . לזה רמז פותח את ידיך שאתם תמיד ידיך פתוחית כעשיר הפותח ידיו לעני שהיא מתכת חכם שאין לו עליו כלום . כן אתש פותח את ידיך לברואיך ואיכה מ"ו ככתיכת צ"ו . שכאי עלים ושוכא מתכות יחים . אלא אדרבא ומשביע לכל ח"י דייקא . שמתכתך כותכת לו חיים וסלוקת מתכות מווך יחים:

לדילדי טינס ושוכא מתכות יחים . הוא שנידע שהמקצל המתכה הוא מתבייש מן הניתן . כמיש כזייל שאותו שנתבייש ממכו העני שנתן לו בתרהקייא עד דלא יהבת ליה מדיהבת ליה וכקעתיה . והמתבייש כאלו כשפך דמו דאזיל קומקא ואתי הוורא וטועם עינה מיתה . ולכן שונא מתכות יחיה באינו מתבייש משום אדם הדומה למיתה :

רלודו כווז כי תקדמנו ברכות עוב חשית לראשו עשרת שז. סיים שאל ממך כתח לו וגוי. הכה בא לומר מה כעמו ברכוחיך ועובותיך ומתכוחיך. כי הכח קודם שישאל ממך אתה מקדמנו ברכות טוב שתתן לו ברכות וטובות. שמהכת ב״ו המוקבל מתכות וטובות הוא מהבייש והולך בשחיית הראש. ואתה תשית לראשו עטרת שז כלובש עטרה בראשו והולך בלא בושת. והשנית כאלו חיים שאל ממך כתז לו אורך ימים השך מתנה ב״ו

הכאמר עליו ושוכא מתכות יחים דאזיל סומקא ואתי סוורא: ג׳ או ירמיז פותם את ידיך ומשביע לכל חי דלין . ארז״ל על פי ואבלתם לחמרם לשובע . הכה כשיש ברכם

צעולם אוכל קייעא והוא ותצרך צויעים. ולכן אחר שאות ורתתי גשויכם צעתם ורתכה הארן יצולה. והשיג לכם וגוי עכ״ז ואכלתם לחווכם לשוצע וגוי. לזה רמז פוחת את ידיך כשידיך פתוסות לתה צהרווחה שוצע צעולם. אז אותו זונן וועציע לכל מי רלון. שצעים צרלון שאוכלים קיועא וותצרך. שיניקר שציעתם היא צרלון ולא צואכלים השך יוני הגעצ שאוכלים ציינ ואיכם שצעים:

קכ

תהלה לרוד

ירלה קרוב לזה פותה את ידיך ומשציע לכל קי רלין. הנה ארוייל לא יאכל האדם דרך רעבתנות ולכו בפריסת הוווליא לא יהתוך חתיכה גדולה דרך ועצהנות כי אם בשנת וקראת לשנת עוכג דכיון שנכל יום איכו חותד גדולה כי אם בשבת נראה שבשביל כבוד שבת הוא עושה והנת הרעצתנות קיוון לרעב כמיים בירושלמי על אותם שבאו לקנות חנים ווצי רשניי והיה ריא יושב אלל התכור והיא נסחא והוא אכיל וכוי אוורו זה לזה זה רולה להביא רעב לעולם וכוי עד שאמר להם רשב"י וכי מדידכו קאכיל וכוי כוונתו בזה לא אמרו על זה שכרסו רחצה כוויש צגווי על רבי שעזר שכל ככרות שאכל לגבי דידיה איכו כראה כרעבתכות שמגדלו כיכר לעין כל שפרסות הגדולות אללו אינה כרעבתנות . ואמרו בזוהר מפי אמר ואכלת וכבעת וברכת וכוי איך אכתכו מברכים עד כזית ועד כבילה ותיי שכתיב משציע לכל חי רלון ולא אמר איכל דמאחר ששצע רלונו ונסהפק בזה הכזית והבילה היא עביעת רלון וואהר עשם רלוכו להקתפק צזה . לזה רונז פותה את ידיך כששתי ידיך פתוחות לתת צה ריוחה . ולא אור ידך שא ידיך כאדם שנותן בשתי ידיו בתשפיע לבריוחך שפע רב קימולהה ומשביע לכלחי רלין ע״ד שאוורו בזוהר ששבעים בני אדם ברלין ילא בתלוי כריכם שאין אוכלים דרך רעבתכות שאסאין שבעים ברלון כי אם במילוי כריקם כדרך רעצתנות סינון זה הוא באתה גיב תקפוץ ידיך מלפהחה להביא חייו רעב לעולם :

ודורה הרעבהכות מלד הדינים במגביר הדינים בעולם והוא נרונז בהיבת רעב ני שהיים ברבוע אי אים שיים שמיי שסים עייב הוייה ברבוע איסי יהוי יהויים וכקי אחורים שיים שמיי שסים עייב הוייה ברבוע איסי יהוי יהויים וכקי אחורים דינים. והכה הקליפות אין יניקהם והיותם שא מלד הדינים דינים. והכה הקליפות אין יניקהם והיותם שא מלד הדינים לכן ג'מר בעבו הלעיטני נא דוך הלענות ורעבתכות מן האדום האדום הזה דינים מלד האדמימות. ולוה ירמה צרים אוכל לקובע נפבו במיכו דרך רעבתכות ועייז ובנין רבעים בהם

שקליפות מתגגרים סי

כקצים האדם ו מלא שוכן של י ומדח ציי כשטי שלקס ישנע צמנ מליח את סי מנ וניי שא נם לש את ידך מם גז פתות תפהח את

תהלה לרוד

משניע לכל ו

דרך נענמוי

107307 777

ם ליכו מותי

וח עוסק וטו

יום שנמו למיי

ים נכסה וה

נולם ונה ה

ור בזה לחחי

כל ככרות צולי

נעין כל מסוטי

גםי למר ואמ

ים ופד מו

דימתר מת

רכון מלהר מו

יד כממח די

יך כחדם מה

ומשנים ללו

ילה במלוי נרה

כון כי לם נוו

יכ תקטון יו

הדינים נד

זרגוע לי מ

ריים ונקי אמורי

א עלד סדיני

ממה גין האווו

קכא

שקליפות שחקר שאין כאן דינים לינק מהם. שאין הדינים מתגברים מחמת האוכל שא כרעצתנות וכבשרעצתנות אין כאן הלדיה אוכל וצטן רשעים סקליפות תחקר וכוי :

ורישרת אף שפורם פרוקה גדולה מותר כמיש השיע לעיל מאחר שכל יום אינו פורם גדולה אא בשבת

דווקא אינו כראם כרעבהכות שא לכבול שבת . עוד עעם אחר לזת שבשבת אין התעורכות הדינים. וכל הקליעות אעורן בכוקבא דתהועא רבא ואין שולעין בשבת וא״כ אף בשאוכל בשבת ויו״עו ערוסות גדולות דיך רעבתכות אין בכך כלום . כי אין בשבת התעורכות דינים ולא אחיזת הקליעות :

לוד רמה אז תחעכג על הי הכאמר על יום השצח. הכווכת שתחעכג צמיכי מאכלים כרלוכך ואפיי ערוסות גדולוח שתעכוגך ציום השצת הוא על הי דייקא שם הרחמים שלא יש צשצה התעוררות דינים כשאכל הרצה ואמר והרכצתיך על צמותי ארץ לשון צמה כי צמה נחשצ הוא שהקליפות נקראים עייז שאתם ארץ לשון צמה כי צמה נחשצ הוא שהקליפות נקראים עייז שאתם דיום השצת רוכצ על כל צמות המלויים צעולם שהם הקליפות דאתעמרן בתהומא רצא מאמר שאין תגצורת דיכים לינק מהם ולהתגצר . ויכן הותר לך להתעכג צכל מיכי תעכוג והאכילות

הרצה והפרוסות הגדולות אין צהם כזק צעצת : ירלה פותח את ידיך ונעציע לכל הי רלון . ראם הכהגת העיית עם האדם . כי הכה ארזייל נודת

הקצ"ה האדם כוהן מלא עמפו לעכי צעוהיז . הקצ"ה כוהן לו מלא עמכו של השי"ח צעוה"צ. והפה ארזיל מלוה כי חוכן דל ומדת צ"ו כשפורע הוצ הלואי יפרע כמו שלקה ואם יפרע כמו שלקה יפרע צמכין או צמשקל . אצל השי"ח האדם כותן לעכי והוא מלוה את הי מלצד שכותן לו צעוה"ז . כמ"ש וצהכוכי כא צזאת וגיי שא גם לעוה"צ יפרע לו מלא עומק שלו . לזם רמו פותש את ידיך מה גדלו הסדיך העליוכים האחת שאתה לויה לישרש פתוס תפהה את ידך יד אחת ולא צ' ידיך שאין האדם חייצ ליהן

חהכה לדוד

ממוכו כלו כווים אים כוותכת ידו כווו שידו וושגת . וזהו תפחק ידד כווו השגח ידד . אבל אתה כשתפרע פוחח את ידד בשתי ידיד שתי ידיך פתוחות להשפיע בשביל מתנת העני הרמוז בסיית ומשביע לכל חי רלין לענייר בשביל יד אחת של העני אתה ומחסד השני שגם לעוהיינ פותח לו בי ידיך כפלים וושביע לכל חי רצון בעולם החיים הכלחיים תעבעו שכר הרלוו שעשה רלונד ונתן לעני הרמוז בקיית בשביל שמירת מלוחיד ועשיית רלוכך ותיי הרלון קאי על רלון הקציה השצעה על עשיית רלון השי״ת חוץ ונונה שכחן לו השי״ת בעוה״ז כפלי כפלים: ברוח מלוה הי חוכן דל . ואייכ כשפורע לו ההבייה איו 1771 לו עליו כלום שהרי פרע מה שהלוה לו . אצל מכייו

וגמולו ישלם לו שגם לעוהייב משלם לו גמול מעשה רלון יתי שוה לפנים משורת הדין שבשפרע לו בעוה"ז כפלי כפלים לא כשאר לו כלום . ועכ"ז לעחיד וגמולו ישלם לו כאלו לא פרע לו

כלום בעוה"ז :

כראה ותפק לרעב נפשך ונכש נענה השביע וזרח בחושך אורך ואפלתך כלהרים . ונחך הי המיד

והשביע בלחלחות כפשך ועלמותיך יחליץ. והיית כגן רוה וכמולא מים אשר לא יכזבו מימיו . ובכו ממך חרבות עולם מוסדות זול ודור תקומס וקורא לך גודר פרץ משוצב נתיבות לשבת . הכוונה כודע שהעושה הסד עם הלריכים חסד כלו עושה עם השכינה מדח לדק שעליונה . ולכן הלדקה כקי על שווה לדק הי שכל העניים והאציונים וסובלי הולאים תלויים גה וכשעושה ההד עווהם עושה חסד עווה והיא כקי כפש שכל כפשות ישרא מבחינתה שהכפש בחיותה הי אחרונה. לזה רווז ותפה לרעב לפשך שהעשה חסד עם העניים אחה גורם שונפש נענה שהיא השכינה הנקי נפש נענה דלה וענייה חשביע כאו אחה השבעת

אותה שהיא שורש העניים והאניונים: בהושך אורך שהנה החושך הוא מלד הגבורות והאול 1771

000 754 אור כנגדהי חלד הדינים ולכן גם לשח כלב . ססגת ונבינייסו שהי יסידמי , כמס צאותם מקליפו הסו התם במוסן שהלדקה שלחס על כל נדים נדידי שחין להכ ואפלתך

עוד אפינה גיוו לדקה ממתק דים

0'00 עליסכ ניהו מאיזה קינה לרעב נפסך ואתמ יגיעו -----3 7 24 כשהאדם מלוה סי כצר פרע סובו הר כפלים ועכיז פורע בעוסיי לייא לאח

מזניע בעוסיי טוו

תהלה לרוד

5

וולד החסדים ולכן כאור ביום ראשון הי פעוים אור כנגד הי חסדים . ולכן הנותן לדקה לעני שהוא סוד החושך עלד הדינים והגבורה נווותק הדינים בירידת החסדים העליונים ולכן גם לעת"ל הרח בחושך אורך הכוונה חש"ך ר"ת חוור שור כלב . שהנה חוור שור נוסיגי הגבורה וביחודם כפיק כלב מבינייהו שהיא קליפת עוולק הכקי כלב כוו"ש אסתר וויד כלב ייסידתי . ראם כח סלדקה שלעתיד כשווליכין האדם לדין פוגע יסידתי . ראם כח סלדקה שלעתיד כשווליכין האדם לדין פוגע יסידתי . ראם כח סלדקה שלעתיד כשווליכין האדם לדין פוגע יחדתי הותם הקליפות שרית שלהם חש"ך והחסד שעשה נוסוא עיניהם באותם הקליפות שרית שלהם חש"ך והחסד שעשה נוסוא עיניהם מהלדקה שאתם עושים מעורכים החסדים . וזהו זורעי שלין להם יניקה עוד נואחר שנוחקו הדינים :

לאפלתך כלהרים נודע להמקוצלים כי הנה אפילה הוא סוד שם שהים חלופו צמוכ"ן גימני אפל"ה . עוד אפילה גימני קכ"ו לרופי שהים עם הי אותיותיו והכותן לדקה ממתק דינים האפילים . ולכן כנגד מה שפעל ועשה תאיר אפילתו כלהרים :

ונחך ס׳ חמיד הנה המלוה לבני אדם או שיש לו חובות עליהם לא ינום ולא ישן כי הוא דואג שמא לא יגיעו לידו מאיזה סיבה מסבות העולם ומרבה דאגה. אבל כשהפק לרעב נפשך ואתה מלוה הי ונחך הי חמיד שאתה יודע שהכל יגיעו לידך אין מונע ותכוח ממיד:

ורישריע בלחלחות כפשך פי׳ הנופ׳ והשביע בעוה״ז . ועלמותיך יחליץ לעומ״ב . הכווכה שהנה כשהאדם מלוה ה׳ והקב״ה פורע לו בעוה״ז כפלי כפלים . א״כ כבר פרע חובו הקב״ה ונחן לו יותר על מה שהלוהו כפלי כפלים ועכ״ז פורע לו שכרו משלם לעוה״ב כשו לא נחן לו כלום בעוה״ז . לז״א ראה הנהגתו עמך שהשביע בלחלחות כפשך הוא משביע בעוה״ז טובו המלוחלה דרך השבעה ופורע חובו . ועכ״ז גם וזהן הבי ז אם ידבי בני הרוח נדי שני הרוח נדי שני מני ז שני שני מני בני שני מני השנים על מקנים יז כבלי נשי נמס רלון יחו כבלי לא ניי

ענה השני ח . ומה השני ח ית כגן רחומה עולם טוקחה עולם טוקחה וה לשנה שה יושם עם השח יושם ענה השח יושם ענה שח יושם ענה שח יושם ענה שח יושר לדק סי יושר

קכב

ועלוווחיך יחליץ גם לעוחייד יחזק עלוווחיך בשכר הגדול שחיי

ורדיית כגן רוה. הנה אם הגן הוא רוה אינו לריך למציא לו מים ממקים אחר להשקותו כי הוא רוה ושצע מעלמו. והנה כתוצ על כותכי הלדקה והעצמת גרים רצים ואחם לא העצוע מדה ככגד מדה . מפכי שאחה מלוה הי חוכן דל הקצייה לא ילריכך להלוות מאחר . ואדרגא יהיה לך השעצם מקצייה לא ילריכך להלוות מאחר . ואדרגא יהיה לל המו גן מרוצה שחלוה לאחרים . ולכן אמר והיית כגן רוה לא כמו גן שמשקין אותו נומקום לחר כי אם כגן שהוא רוה תמיד מחמת עלמו והמיד שצע ואיכו לריך למים . כן אתה לא תלטרך ללוות והמיד שצע ואיכו לריך למים . כן אתה לא תלטרך ללוות

וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו . הכה כשחופרים כהרות להשדות וממשיכים המים דרך שם מהנהכ

הגדול . לפעמים כשירד המים מהכהר הגדול . אז יצושו כל הכהרות שהיו מיליכים סמים דרך שם להגנות . כן ידמה האדם כשאין מזונותיו בהם ברכת הי . והוא מבטחו על יגיעו ועל בני האדם הנהר הגדול המושך קוף שירד ואז נשאר יבש וחרב .אבל מיד שהשפעתו ברכת הי דומה למעין הכובע שחמיד לא יפסקו מי שהשפעתו ברכת הי דומה למעין הכובע שחמיד לא יפסקו מיוניו . לכן בלדקה נאמר והריקותי לכם ברכה עד בלי די שהיא ברכתי שאינה פוסקת לעולם . ולזה רמו וכמולא מים וגוי . ולא כמו נהרות שמישכים אותם מכהר הגדול .אלא חהיה במולא

מים שסוא מעין אשר לא יכזצו ויפסקי מימיו לעולם : וכנו ממך חרצות עולם . ראה כמה מעשיך עם העני גורם כי הלא אתם מקריב הגאולם . והשוב הבכה חרצות ירושלים על ידך שגדולה לדקה שמקרצת הגאולה . ושביה בלדקה ועוד כמה פי ככודע. ולכן אמר וצכו ממוך שעל ידך וממך יצכו חרצות עולם הרצן בהמיק שהוא עיקר העוי. כוכורוך דור חדור תקומס. אהשוב לך שאתה מעמיד העולם יקודה ועמודה . כמיש על ג׳ דברים העולם עומד ואי מהם

סצרקס וגור

וקורא

וגלים יורדות זעמאבימא י הי חסדים ש הערלם . סי לחתים שראה עאותה שראה וקורא וקורא

משובב ו סיל מתקונת יו

גאין מגבורח מיגועמו נחס כם לימווד נודמים ר ובנמים למשלה ולכן כל שמי גבסה מי שמי גב עכשי ענמתקס סקלי

ו פותה

בזותר ציים כי ה מלעיל שנהיסדו הדינים . שיד יו

227

הלדקה וגנילות חסדים. וכנויש כל העושה לדקה "כאלו מלא את כל העולם חסד:

וקורא לך גודר פרץ . הנה כתבו המקובלים שיכווין האדם בנתינת הלדקה . שהנה השכינה הנקי לדק רגליה יורדות מות בין הקליפות כרגל הקוף שורש ק"ין קינא דמשאבותא יחמתקוע"י עליית רגל הקוף למעלה ותחזור הי ע"י הי חסדים שממשיר לה . עוד כתבו הוי של הקוף ארוכה קוד הערלה . קוד הנחש . המלוי בין הגדרות של הקדישה ולריך למתכה לעשותה ף'. לזה רמו שע"י הלדקה וקורא לך גודר פרץ שאותה פרלות שעשה הנחש בגדרות של הקדושה . אתה ע"י לדקסך תגדור כל אותם הפרלות של הנחש ותקיף רגליו וזהו וקורא שתקרא פעולה זאת על ידך ועל שמך :

מישובת נחיצות לשנת . הנה הקליפה אחר החרבן נתקרנה לקדושה . וכן ע"י עונות התחתונים

היא מתקרצת יותר ואין לך דצר שיכזיעם יותר ממחוק הדיכים שאין תגצורת שלהם אלא מהדיכים . וכשנמתקים הדיכים אין להם כח לעמוד צקרוצ . אלא כרחקים מאוד כפי מה שיהיה צמיחוק . וצנחיכת סלדקם הוא ממשיך סהי השדים כא גור למעלה . ולכן כל אותם הדרכים שהיו צהם הקליפות סנקי הרצה ושממה כעשה מקום קדושה כשות 'הידו של עולם ולא כשות סרצים . ולזה רמו משוצצ נתיצות לשצת כל אותם הכתיצות סרצים . ולזה רמו משוצצ נתיצות לשצת כל אותם הנתיצות שהיו צה עכשיו יהיו לשצת לשון ישוצ רשות סיסיד מאחר שנתרחקה הקליפה מקומה תיכש גברתה ונעשה שוד ישוצ העולם שהיא הקדושה :

וי פותה את ידיך ולא אות ידך . הוא נודע כטיהים יחוד הוייה ואדניי אז הדינים נותקים . כנייש דזוהר נייש כי הנה מעלכים נועדו שהם הוייה ואדניי נועדו שוניא שרחודי אז וודרי וחדי דידרא ויללה שהם

מלעיל שנחיחדו אז עברו יחדיו כל מארי דיצבא ויללה שהם מלעיל שנחיחדו אז עברו יחדיו כל מארי היבנים . שיד ימין היא ההקדים והשמאל היא גבורות . והנה

to 31720 7

5

יכו לריך למוא זול רום ושני גרים רבים ולמי גרים סי חוק ז גרים לך סשפוי זרום לל כשי ומיד נוחונת שלי תלטכך ללי

הנה כשחומיו ו דכך שם מהוו . לו ינוסו כן ידתה מהו על יגיעו מו ש ר יבש ותה אל זמניד משא פר בלי די זה ל מיס וגוי ל ל תהיה כמ מיו לכולס : י עם הענינה זוב תבכה מונה וענים נות ל ידך וממך ה זוסרותיי בומד ולי בי

כשמוחקח היד שואל שהיא הגבורות . אז ההשפעה תהיה משתי ידיו יתי מאחר שגם שמאל נהפכה ימין . ע"ד מהפכים מדחיד למדה"ר . וזה שרמז פותח את ידיך רית פא"י . כנודע מקדור הכווכות ששוא יחוד הוי"ה אדנ"י שמספרם ל"א ההשפעה היא בשתי ידיך אפיי בשמאל . וזהו פותח את ידיך צי ידיך ימין ושמאל מאחר שהשמאל כהפכה לימין :

ירלם פותח תת ידיך ומשביע לכל הי רלין . הנה 18 1 כודע כשים יתוד עליון הוייה ואדכיי שהוא אז יהוד המסדים והגבורות ואז יורד השפע ממקור הברכות ומתכנס בשכיכה והיא תתן ערף לביתה וחוק לכערותיה . שהם עולמות בייע שתחתים בריאם ילירם עשיה לכל עולם ועולם מזון הראוי לו . והכה כודע שכל שפע ואור עליון יש בו ג׳ בחיכוה כפש רוח כשמה . וחלק המשובה שבאורות שהוא הכשמה נוחנה אותו לבריאה . וחלק הרוח שבו כותכתו לילירה . וחלק הנפש שבו כות:ת איתו לעשיה . כדאיי בקדור הכוונות שהחלוק האורות מאשרי שאהר העמידה עד קוה . לזה רמו בותה את ודיך ר״ת פא״י הצור הוי״ה אדנ״י העושה צכל יום ע״י התפלות ואופן חלוק האורות המתהווים מיהודם הוא ומשביע אוחיות שמיו בייע . שהשכינה שנקי שמו משפעת כל אותם האורות הנמשכים בה ע"י היחוד לבייע ריתבריאה ילירה עשיה . וזהו תיצה וושבייע שמייו בייע לכל עולם ועולם כותכת מה שראוי לו לסבול . חהו לכל הי רלויין שהנה גי חלקי האורות נפש רוה נשווה כרוחו בתיבת רלויין והוא בי אותיות ריין שברלויין הוא בשווה דוח שריית שלהכ נ״ר הואירים לכפש להעווידה כנודע מענין הנ״ר ר״ח כבונה רוה ובי אותיות ליו של היבם רלוין היא הנפש שבעולם הנשיה שנה אל אדניי שווקפרה לייו . הרי זכר בחיבת רלוין כפש רוח נשווה שלשה חלקי האור הווחמשני לשלשה העולוות ווכח יחוד העליון בווחלקתו לעולמות שתהחיה :

והנה פי זה פותח את ידיך מחוצר עם פי הקודם ואתם

1012 מנקה נחמו כמו שסמליו ופנה שמית כתמידין ננו ניתם לביתה שונות החמו too da dei כמיש בערב ס מונם ואכילחם רים פאי שסוא ובערב . ומלוק כמנין מכי לוה למכו בלנותים וכוא קנר זמן ר מפלה להוד חמן מהיל חיי שנה בא

המפלה לוכך נבור ודבר רוח ב וידעה כעין הנהכה דרקי ובערב עיי תשלח יקית בבקר ובערה

ומזון של סעולמוס

דינה, סיתה חפו

יחוד אי של ננכח: אלא בשחרית ועכנ

in ott

כים מדסיר

1000 1071

קסמה מי

יידן ד

107. 107

to the bit

נות ומכבי

וסם עולה

the most and

וה נסור

נימנת מי

ק הנתיון

מנוק מוון

nick or

זמפנווים

מוסיה ש

לות ממות

1001 031

לסבול . ה

נסונים מו ז **ר**ום שני

ין סמיר מ

ניסק קנסיו

נמינת תי

זם סעונמי

יים: זידם ואש

קכד

כותן להם את אכלם צעחו . הכווכה הקצ"ה כל ווח שעשה בתחתוכים וצהנהגתם הוא כהנהגת העליונים . שהנה כמו שהעליונים יהוד שלהם צצקר וצערצ צעת התשלוח שחכית ופעים שנית צמנחה וערצית הסמוכים זה לזה . והם ככגד שני המונידין צבקר וצערצ . וחלוק האורות הכמשך לשכיכה היא תחן עוקף לציתה וחוק לכערותיה צבקר וצערצ . ולכן עשה הקצ"ה מזונות התחתונים ואכילתם צבקר וצערצ . ולכן עשה הקצ"ה להם את אכלם צעתו צעת שלרכים ורעצים והוא צבקר וצערצ כמיש צערצ חאכלו צער וצבקר תשצעו לחם . ולמה לא עשית מזונם ואכילתם צאור וצבקר תשצעו לחם . ולמה לא עשית מזונם ואכילתם צאור וצבקר תשצעו לחם . ולמה לא עשית מזונם ואכילתם צאופן אחר כמו העופות לכן אמר פותח את ידיך ר"ת שא"י שהוא יסוד סוויים ארכיי במו שיחוד העליון צבקר וצערצ . וחלוק האורות לעולמות צבקר וצערצ כן הכהגת האדם

בענין אכילתו עשיח בעחו שהוא בבקר ובערב : לוה אתרו בגתי רבא חזייה לרב התכיכא דקא תאריך בללותיה אתר תכיחים חיי עיה״ב ועיקקן בחיי שעה והוא קבר זתן תורה לחוד וזתן תעלה לחוד . וי״ל שאף שזתן תעלה לחוד וזתן תורה לחוד אכתי לתה לא יחליף זתן התעלה שהיא חיי שעה בזתן תתורה שהיא חיי עוה״ב . והכוונה שאלר ותחון של העולתות היא בבקר ובערב כנגד הבי תעידין ותקדתת יחוד אי של תנחה וערבית רשוח ועכשיו קבעום חובה והוא כקי יחוד אי של תנחה וערבית הסתוכים זה לזה . ואי עוה״ב . עכים אלא בשחרית ותנהה. ולכן אף שהתורה היא חיי עוה״ב . עכים התעלה לורך גבוה לעשות יחוד בבקר ובערב לתת ערף לשלשה העולתות כאמור :

רות במשוק בערב האכלו בשר ובבקר השבעו לחם וידעתם כי אלי הי להיכם. הכוונה הנהגה דארעא כעין הנהגה דרקיעא. כי הנה כמי שהעליונים הנהגתם בבקר ובערב ע"י תשלת שהרית ותשלת מנחה וערצית. כך מזון האדם יהית בבקר ובערב. כי לכן ארו"ל לא יהיה שאדם כמו הרכגול

תהלה כדוד

הוונקר צאשפה שאוכל צכל שעה כי אם צצקר וצערצ כהכהגת העליונים :

לזה ארזייל אסור לאדם לאכול קודם הפלה בין שחלית בין וונחה חוץ וופשטי של דברים ששמרית אסור לנועום כלום מפני שעדין לא נהששעה צו הרוח לגמרי וגם מפני ואותי השלכת אחרי גוויך . וקודם ונכחה אסור סעודה מפני ואותי השלכת אחרי גוויד . שא ג״כ נונס אחר לפי האמור כי הנה מזין האדם הגשוני הוא וופסולת והון העליונים שהוויבחר הולך לבריאה ואחריו ליליכה ואחריו לעשייה וכעזייה עד שיהיה הגרוע מזוי לכבראים לבכי אדם ולבהמות ולחיות ולעופות כל אי כפי מדרגתו ואייכ כל זמן שלא כמשך שאר לעליונים אסור להתחתונים שיאכלו קידם העליונים . שאחר שאוכלים העליונים צ״י תפלותיכו הוחר לכו לאכול אחריהם שאכחכו שיורים שלהם .ולכן אין דרך להקדים את שלחכם קודם שלחכו של גבוה. ולכן אמר ואותי השלכת אחרי גוויך על מי שאוכל קודם תפלה היאך אתה מקדים אכילתך והלא אכילתך היא אחר אבילת שולחן גבוה י לזה רמו בערב האכלו בשר . שיחוד וונחה בחינת דינים כנודע ויהוד שלו יאהלוההיים הוייה שהים . משאייכ בבחרית יחודו יאהדונהיי הויים חדכיי ובתיבת בשר נרווזו הדינים רי שהיים ברבוע שי שהיים דיודיין בי בי כוללים . ולזה רווז בערב האכלו בער אבל בבקר תשבעו לסיים מקפרו ג׳ הויוית שיקודו הול בזמן הגבורת החקד בעולם ולווה אכי וולוה אתכם על אכילתכם בבקר ובערב ולח כתרנגולים שהרי וידעתם כי אני הי אחיכם דייקא אני הי מווש כך אכי מתנהג למעלה בעולמות העליונים ולריכים אתם להתנהג כוושפנים :

ה׳ או ירמה תותח את ידיך ומשציע לכל מי ללון. כבר כודע יותר ממה שהעגל רולה לינק פרס רולה להכיק שהקצ״ה חאוותו להשפיע לעולם צלי קלצה ומדה אצל התחתוכים איכם יכולים לקצל שהם המוכעים. מצל למשפך

0177115 נהכני וכש יכתך נתו שים דנר ס וכרי וסומל מתמרכסים פחתכנס פרנכתי וכוי טס כמומך מ מליי כים סויינ יניך שמיהן פה ממה בסיח פוח נקלנה ומדה ומ ומשביע לכל סי שוכילים לקבל מ זרלוכו דכייכו ו נני שינור וקלב ולמסתוכים לתח כ 12000 לוה מוממ

ואשלמסו בשרירות ואשלמסו בשרירות במישע לחצידים אכ במישע לחצידים אל וואשלמסו כל מה ב כלל ואם משתחו ע ארי אולא ארמו. לוא יהוד שריים

תהלה לרוד

שתניחים פיו נחיך הכלי ומריקין מנהוץ להוך המבפך ויורד להכלי וכשכינשה איזה קחימה במשפך אם לא יבטל מההרקה ישפך בחוץ עד שיוסר הדבר שכתה ואז יריק כבתחלה וכל עוד שים דבר פוחם כמשך טפין טפין . וכן אמרו לא ראיתי ארי סבל זכוי ושועל מכוכי וכוי. והלא שו כא כבראו שא לשמשכי והו מתפרנסים שלא צלער ואכי שנצראתי לשמש את קוני איכו דין שאחתרנס שלא בלער . שא שהרעותי אח מעשי וקפהתי את פרנקתי וכוי . עוד כתצו המקובלים פות לו ידיך ק"ת התיד שם החוהך הפרנקה לכל . לזה רווז בותח את לדיך ריית פאיי ריים הוייה אדניי שהוא יהוד עליון ומכח אותו היהוד אתם ידיך שתיהן פתוחות לסשפיע לעליונים ולתחתונים וחיית למה כרנה בקיית פותה את ידיך קיית חתייך שם החותך הפרנסה לתת בקלבת ומדה ומי מעכב ולמה לא יהיה בלי שיעור וקלבה . לז״א ומשביע לכל חי דלון אמרו דלון כמי דלון המקבלים וכפי מה שיכולים לקצל כי שנה האדם יאכל כפי רלונו ואם אכל יוחר מרלוט דהייט אכילה גקה הלא ניזוק ולכן אף שפתוחות ידיד בלי שיעור וקלנה עכים שם חחיך הותך הפרנסה לעליונים ולתחתונים לתה לכל אי כפי נוה שיכול ויחזיק רלוכו ואין סייו החקרון במשפיע כי אם בהמקבל השבע :

לוך רמו אכבי הי שהיך המעלך מארן מלרים הרחב פיך

ואמלאסו . ולא שמע עמי לקולי וישרא לא אבה לי . ואשלאסו בשרירוח לבס ילכז במועלותיהס. לו עמי שומע לי וגוי כמעט אויביהם אכניע וגוי . משנאי סי יכחשו לו ויהי עתם לעולם ויאכילהו מחלב חעה וגוי . הבווכה בא לומר יוחר ממה שהעגל רולה ליכק פרה רולה למכיק . כי הכה אכי רלוני הרחב פיך ואמלאסו כל מה שיכיל כי אם התמום פיך אין אמה יכול לאכול בלל ואם הפחחו מעט אכילמך כמי פחימהו ואם הרמיבהו הרבה ליל יהוד סוייה ואדניי שאין אתם גורמים ימוד עליון המיד כי ליא יהוד סוייה ואדניי שאין אתם גורמים ימוד עליון המיד כי

קבה

1003 3-

111 77

ו מסרים בי

כישום מי

ותי כזוני

תי ססורי

מיין כמום

tost 7

0 21720

כפי מדרני

ונים שיאמ

כותינוסי

ירך להקדו

מי סמנו

ותק מחד

ים ימסוד שלי

1 10000

1 20373 1

ההשפעות המריצין הוא צערך אותו היהוד הנעשה של הוייה ואדנייי. כן השפע הנמשך מהם ועל כן ואשלחהי צשרירות לצ ילכן צמועלותיה מית מייו שם שהיים על כן השעמם צמשפע וצמשקל ומלומלם מחמת הדין ואמר דו עייי שיומע די ריית חייל שי שהיים שהם החמשם גבורות שלה היו שומעים צקולי היי מותקים כל החמשה גבורות הנרמזים צריית כמעט אויציהם אכניע שזם הקליפות אכניע שכל יכיקתם ותגצורת שלהם הוא אכניע שזם הקליפות אכניע שכל יכיקתם ותגצורת שלהם הוא מלד הדינים ואוכלים ומתגברים ואין לישרי שא תמלית אצל עלי הדינים גמורים שא כמתקים ההי שהים או אויציהם אכניע עזי פנים ורולים להתקים ההי שהים לו שהנה הקליפות נוי שאין להם הקימה. משכלי הי יכחשו לו שהנה הקליפות עזי פנים ורולים להתקרצ א הקדושה אצל צבה מעשיהם אם עמי שווע לי ויהי עתם לעולם לי פרענות שאורידם לנוקצא דתו ומל רצא ועוד שאתם מרוויחים שויאכילהו מהלג המה כשאין הקליפה מהגצרת השלמן ערוך לפניהם ואתם האוכלים הסלצ וזסו מהלג חנים ולהם המעלית צהפך :

לי או ירמה פותח את ידיך ומשביע וגוי. לדיק וגוי. מכת אמרו עיש דרך משל לעה הקציה אינו משפיעם ללדיקים ממון הרצה הוא מפני שהממון דומה למאכלים גקים הרצה כמו ללי קדירה המלומק בקדירה ויש לו ריח טוצ האדם האדם האב לאכול הרצה אבל אכילתו תהיה מועעת שאפיי המעע של אותו המאכל הוא קועד צערך שאר מאכלים הקלים ואם יאכל הרצה כיזוק ותש כוחו ויחלה. ומשל המעשה של המלך שישה בעודה למשכהו וכוי. ועיין בקפר שיר ידידות שלי צשיר שישה בעודה למשכהו וכוי. ועיין בקפר שיר ידידות שלי צשיר שניהם ישותרם שלא יחלו צדאגות העולם מרצה ככסים מרצח עליהם ישומרם שלא יחלו צדאגות העולם מרצה ככסים מרצח שלא ישפיע להם הרצה שלא יזוקו. אבל שאר העם שאיכו מקפיד וומדקדק. עליהם אם יאכלו מאכלים גקים מניה את מאלם להשפיעה צרוב השפעות ואם יכבו ככסים וירצו דאגה אין מקפיד

שליהם ידיך לה הנקנליו אנשנים בחותה בחותה בלחנים גלידיו ומנים ביידיו ומנים בלי אם יאו מניו אם יאו לנסתפלר כולו לכתפלר כולו

 תהלה לדיד

של כויהנ

בריהות לוב

100113 001

נוע לי מס

ימינים בקיני

ועם הויציהם

ושלהם מול

המלית לכל

ביהם אכנים

ה הקליפות

מעסיכם אם

יידם לנוקנו

מהלב המה

תם כמומים

. כדים וגרי

הקבים איש

כל רים מת

שאפיי המעד הקלים ואם

זה של המוך

ית שני בסיו

קנים מקזיל

ככסים מרנס

ע לרוע מולס

במיכו מקצול

אם מוס

ה אין מקפיו

: 70

קבו

צליהם. לזה רמז פותח את ידיך יש בני אדם, שפתוחות שתי ידיך להם להשפיעם ברוב עושר וכבוד וממון ככל לדיקים המקראים חיים כנידע. כמיש בניהו בן יהוידע בן איש חי אתה משביע לכל חי שהוא הלדיק רלין דווקא שישים שבע ברלין דווקא ושמה בחלקון לא בשפע רב בני ידיך בלותם האחרים שאין כקי חיים לא משמאה חייו אא אדרי מרוב אהבתך בהם והוא שמין כקי חיים לא משמאה חייו אא אדרי מרוב אהבתך בהם והוא בעירהם עד הי 'בכל דרכיו" בא לומר בעי זה לתח שעמים לשניהם על הראשונה שהיא ההשפעה המרובה אמר לדיק הי בכל דרכיו שהשייית לדיק כעי הדין והמשפע שלעשיר פרחם לו בני ידיו ומנסיגהו כעי הוראת מזלו שלאו בזכותא וכוי ואיכו חושע עליו אם יזוק ברבוי או לאן ועל השנייה השפעת כלדיק שהיל דווקא שבע רלין אמר וחסיד בכל מעשיו אומרו חסיד לפנים משורת הדין ארבא עשיתי עמו חסד שהוא הכקי מעשים ידיו לסתפאר הוא משדד מזלו ואיכו כוחן לו כי אם דבר מועט הלריך

שיר להנזיל מעט ממון יצו האל לעובד . אשר ירמה למאכל גם וכבר :

לאוהביו במיעוט יכבד .

ושונאו יאכל הרכה ויאבר:

לוך רמו אך שוב לישרא שהים לברי לבב . הכם אכין ורקין מישוטין ואמר לישרא שהים להוציך אך שוב מישוט שובה אחז להם ולא ממון הרבה וכל עוד שיש לדיק בארץ תתן לו יותר מושע וזהו שהים לברי לבב כשיהי בר לב אחה משכהג עמו בשם שהים במדה"ד במשקל ומשורה מעשע מזער. ואכי כמעט כשיו רגלי שאומר זה אהוציך ועושה רלוכך אתה כוחן לו מעט מן המועעו ולזה תהן הרבה א"כ ח"ו כעשה השוכא אהוב

וסאסוב שוכא. ובזהן כמעט כטיו רגלי וגוי והולך ומספר על שלותם של רשעים ואמר אהייכ כשקיים עד אבא ש מקדשי אל אביכה לאחריתם שכשאבוא לעולם הקדושה לעוהייב אביכה לאחריתם אסתכל באחרית שלהם ואיכנו כי אכלו עולמם בחייתם וכיזוקו :

יתבאר שוב מעט ללדיק מהמון רשעים רבים . הנה ובזה תיצת טמין פירב רדיק כעו ממון . והכוונה שאמר טוב מעע ללדיק ש תחמה על מה שאתה רואה שאין לו ללדיק שא טוב מעני במדה ובמשקל כי הוא יותר עוב ממנון רשעים רבים אותו המועט טוב לו מממון הרבה כי זרועות השעים השברנה אותו הממין הרצה משצר זרועומיהם והוזק שלהם הן צדאגות הנמשכית מרבויו או עישר שמול לבעליו לרעתו וכן כמה הזקות הכמשכים מרצויו ועכים קומך לדיקים הי שלא ימותו צרעצ כשהם מלטירכים עושה להם סמך מעני ולז״א יודע הי ימי תמימים שחש על ימותם שלא יאבדו מימיהם אפיי יום אחד ורבוי הממין הרבה גורם דאגות הרבה ומקות הרבה ואפיי שינוות בלא עתו . ולכן סמועני טוב להתמיננים, ועוד ונחלתם לעולם ההיה כי למס יאכלו אח חלקם בעולם הכלה והנפקד שנחלחם לעולם חהים בעולם התדיר והקיים לשולמי עד . ומטעם זה הלדיקים לא יצושו בעת רעה שהעשיר אם ירד מכסיו בושה היא לו וכל מה כיוה המיחה משא"כ המסתפק במועני אפיי בינוי הרעה אין לו בושה כי ככוחו אז כוחו עתה לא היה לו מעולם הרוחה בדי שילניער החשיב שכל ימיו בירידה ועכיים בימי רעבין ישבעו שלה ימותו ברעב: יל אר ילמה פותח את ידיך ומשציע לכל סי רלין. הנה

כודע מענין מתכת צ"ו שחקנו לכו בברכת המזון וא כא תלריכנו הי אהיכו לידי כלואתם שמתכתם מעינים וחרפהם מרובה. לזה רעז פותח את ידיך הנה הדרך העני לשאול ואח"כ העשיר פותה לו ידו. אבל כשרואה העני שהעשיר פתח ידו מקודם שבא וכתן לו לא יתבייש. לכן אמר אתה פותה

את ידיך הוו וחשביע לכלי בשותנהך בלל בשותנהך בלל ושביי לכל על ידך וגוי. שה לשי החון לשכ לשי החון לשכ מולקעים משוד סמלקעים משוד בדיק דר צדיק דר

ומטייבינים לפול: כלאדם כקשין כב ביו לקייום לא יש שלאל מתו כח מא לח להתכות ולכם מתום ושולים סבק היתם ושולים סבק היתם שלקל בסי היד בבל עבשי לה היד בכל עבשי לה היד להומכ מנות הכיו להומכ היד להומכ מנות בדים יות מו

תהלה כדוד

127

את ידיך תוויד ידיך פתוסות לחת צלא בושה וכלימה והשנים ומשציע לכל הי מתנתך משצעה הפך מתנת צ"י מתכתם משינים שמתנתך צלא בושה ובשציעה שכל ללוכך להשפיע ולתת וזהו ומצציי לכל סי ללון דייקא. ולזה דרך להם ילקוטון תפתח ידך וגוי. מה טוצם המזוכות מידך אפיי תחן להם דצר מועט מרוכים כזית ומידך כמו התרכגילים המלקעים מעט מעט היא טוצה יותר ממתכת צ"י האחת הפתח ידך. ידך פהוחה לתת ומי שבימה ידו תחלה ליהן קודם השלים אין להמקצל בושה והשנית ישצעון טוצ מתכתך היא משצעת הפך

הבייו מחנתם מעונים וחרפתם מהובה :

צדיקה׳ בכל דרכיו והסיד בכל מעשיו:

א׳ אריז דאר לא לאמנותו עם בריומיו. שדי לא מלאכיהו א׳ אריז אריז באינות עבי לא מלאכיהו

אנתכו יכולים לקבלם אלא כלם מתוקים מדבש ונושת לישים . וכל אדם כקשון כגדול כשנאים לידם יכולים לקיימם ואם אין בידו לקיימם לא יענש עליהם כרידי . וכשהגא על שכרן איכו כן אלא כותן כת באדם לקבל טובתו שטובתו בדולה לאין הז ואין לה תכלית ואיכה כפי כה הנוקצל . אלא כפי כה הנותן. חסו לפנים משורת הדין . חהו לדיק הי בכל דרכיו שדרכיו שהם התורה והנולות הכקי דרכיו . כמיים והלכת בדרכיו בקו הדין והוושפט שנקרא נהם לדיק ככח ווה שיכולים לקבול ולא יותר . אבל כשיעשה מעשה הוא לעשות מה שעליו לחה שכר . וחסיד בכל מעסיו לפני ולפנים משיה שנוחן להם יותר מכחם הפך הליכת דרכיו שאלו גלדק ואלו בחקידות . וזה שרמו הנהולו מוסב ומפו רב ומחוקים מדבש וכופת לופים ומלצד מתיקותם גם עצדך כזהר צהם שיוכל עבדך להזהר בהם ולקיימם שהם כפי כה המקבלים שאינם כבדים יותר מכח האדם . אבל כשתבא על שכרן בשמרם לדם השומר אותם ומקיימן הוא עקב רב לעתיד שהוא הסוף

ישר על קדשי אנ

עולמס

20.00

אמר נית

6k p7

ים רבים נה אותו

אמשכית

הכונקנים

0053

105 C'X

מין כתה

101.10

כי מת

togod

לא ינוש

מס כיום

מושק

כילמעו

1 2273 1.

1 GMM

מעומס

ך ספני שהעסיו

ה מומו

5

תהלה לרוד

אינו כפי כחו . אלא רב יותר גדול ורב עכה האדם עד שילערך לתח לו כח לסבלו :

עוד הכחעדים וגוי . אוערו גם עצדך מחסר צהם . וכי הוא גרוע ח"ו מששאר לומר גם עצדך מהר צהם . מהיכא תסק אדטחין שאינו מחסר . והנה כודע שהנשמה היא צקוד צן להשי"ח שהיא ממש מהיחודים והזווגים העליונים . והגוף צפוד עצד הוא מארמיע . וכראה שלום רמו השי שאמר שאני צראותי שאפיי הגוף העכיר שהוא עצדך צקוד עצד ואתשלל שאני בראותי שאפיי הגוף העכיר שהוא עצדך בקוד עצד ואתשלל בקיג צן הוא מזהר לשין זהירות והדיזות וחשק שעיצד ומתשלל ועישה המליה צחשק רצ . וכאלו הוא מאיר צאורות העליונים ושש ושמח כמילא בלל רצ . כיש הנשמה שחשקה צכך . ולכן נמה הם מתוקים שמן הגוף העצד יוודע לכו זהירות וחשק הנשת הכות אהיות והדיות וחשק והגרות וחשק

גשמים שלין מעדמם שלמיג ולסגדיל חמדמם שלמי שלין מגיע להגוף שום הכלה מוועשם העבודם והמלוה שהרי שכרן והכלתן של המלוח ליכו כי לם לעתיד. וזהו בשמרם עקב רב שכרן בעקב וליכו עתה. ועצע הגוף להחלם במעשה העבודה. עכ"ז כזהר ורלים מרוב החשק כמולל שלל

רב כיש הכשומה כווה קנתה זהירות לאין תכלית: בי עוד ירלה לדיק הי בכל דרכיו וגוי. שנודע וויש ז"ל יעקב כלטער ביוסף כיב שנה כנגד כייב שנה

שעירש מכבוד אב ואם . והקצ"ה בעל הרחמים צימי לערו של יעקב היה עסוק להמליך את בנו כדי להחיותם ברעב . כמ"ש ע"ע למה תאמר יעקב ותדבר ישראל . לומר נקתרה דרכי מהי ע"ע למה תאמר יעקב ותדבר ישראל . לומר נקתרה דרכי מהי שאין רוח הקודש שורה עלי . והלא אכי עסוק להמליך את ברך . הנה אף שאותם הימים היו לתקונו כנגד ימים שעירש מכא"ו . ולריך שלא יקבל שכר על הלער שהרי המה היו לכפרת עוכותיו . עכ"ז נותן לו דמי לערו . וכן באיוב שהיה בלגול חרח אביו של אברהם . ורלה הש"ח לתקנו באותו הליבר . אבל כפי

האסמני אין פרמתיי התל דה למרו בש שול סכר ש היונה ומו הם לו סכר ש ודנר הי אל ה התנסו ונה מס ס בכל דככיו שמתנהג עם בריו הכל כוח בלדם ח מן להם שמר מי וזות כתשבר סכל ימד הול למנים ו ווס עליסס , או 100

ההלה לרוד

קבח

האשפע אין לאיוג שום שכר על אותו הלער שהרי הוא לכפרת עוכותיו הראשונים שקדעו וגאותם היסורין כתקן . עכ״ז כהן לו דמי לערו בשלימות והושיף לו למשכה . וכן וידום אהרן . ארז"ל שקבל שכר על שתיקתו . והלא בניו על הטאס מתו שהקריבו אם זרה . וונה יש לו לוונר והרי הם היו חייצים וויתה . עכ"ז קבע לו שכר על שתיקתו והלדקה דינו ונחיחד לו הדבור . אח״כ וידבר הי אל אהרן לאור וגרי . הה לשנים משייה . וכעזיים מחנה: וצא עם כל בריותיו , וזהו לפנים משיה , לזה רמז לדיק ה׳ בכל דרכיו ע״ד לדיק אתה ה׳ וישר משפטיך שכל דרכים שמתנהג עם צריותיו ומציא עליהם יסורין מינים ממינים שונים הכל הוא בלדק ומשפט כפי הראוי להם לחקנם . וא"כלריך שלא יתן להם שכר על יכוריהן מאחר שהם כפרה על עוונוחיהם שזוא כוושבני הראוי להם. עכייז וחקיד בכל מעקיו שמלת חסיד הוא לפנים וושיה , שהוא עושה עיזהם כייכ חסד ורחוונית לרחם עליהם , אחייכ ולגמלם חקדים עיצים על הלדקת דיכיו שהמה היו בלדק ובמשפט הראוי :

לוה רמו לדקתך כהררי אל משפעיך תהים רצה וגוי הכווכה כשאתה עושה לדקה תגציה את האדם כהררי אל ,

כסקתים עושם ציקם מגצים את שאים באים יורד משפעיך תהום רצה כשתעשה דין וועשפע עם האדם יורד סתהים, אדם וצהמה תושיע הי קאי על ושפעיך, שאם המשפע והיסורין היו לאדם לדיק הנקי אדם. ואם הוא כשע הנקי צהמה מישיע הי לשניהם והצילם, כי יסוריך נאונים צשליחותם שנשעשו שליחותם הם הולנים ותושיעם ולכותם ויסוריהם, וא"כ לא כשאר להם מקום לקצוע להם שכר שחוה היו לכפרת עוונותיהם שהרי לאחר ונרוקם הלכו להם, ועכ"ז ונה יקר חסדיך אלהים שתיעה עמהם חסד לפנים ווש"ה, שצני אדם צלו כנפיך קצלתם ושפעים ויסוריהן ואפיי שהונה היו לכפרת עוונותיהם קצלתם משפעם ויסוריהן ואפיי שהונה היו לכפרת עוונותיהם ונתורקו צהם : דס עד שלני

0

סל בסס ... ד מתר בה שהכשנה ה בים הגלית: בים הגלית: בקר עבד ווה בקר עבד ווה בקר בכך ... קר בכך ... קר בכך ... בים בעלית ווה שייים הגלית: בים הגלית: בים הגלית: שייים הגלית: בים הגלים הגלים בים הגלים בים הגלים הגלים הגלים בים הגלים הגלים בים הגלים הגלים הגלים בים הגלים הגלים הגלים בים הגלים הגלים בים הגלים הגלים הגלים בים הגלים הגלים הגלים בים הגלים הגלים בים הגלים הגלים הגלים בים הגלים הגלים הגלים בים הגלים הגלים בים הגלים הגלים הגלים בים הגלים הגלים הגלים בים הגלים הגלים הגלים בים הגלים הגלים הגלים הגלים בים הגלים הגלים הגלים בים הגלים הגלים הגלים בים הגלים הגלים הגלים בים הגלים הגלים הגלים הגלים בים הגלים הגלים הגלים בים הגלים הגלים הגלים הגלים הגלים הגלים הגלים הגלים בים הגלים הגלים

חוודתם של חועשם השד שלם לעית שי יש כולא של של כולה: יש כולם: יש כולה: יש כולה: יש כולם:

סים גלגול מ ליבר . אנלה

תהכה לדוד

הימוז מי אל כמוך כוסא עון ועובר על סשע , ואסיי כשתביא יסורין לא החזיק לעד אפו לא תחזיק באף, כי אסך ויסוריך כאמנים בשליחותם שכשיתמרק הולכים להם, ומעתה אין להם שכר כלום על קבלת אסך וזעמך שאין אתם מחזיק בו לעולם , ועכיז ישוב ירחמנו ועושה עמט רחמטות, אחייכ בקבלת טובותיו והשכר שכותן שירחם אותכו לתח לט שכריכו כאלו לא עשיכו שוכות , וזמו יכבוש עוכותיכו כאלו לא סיו לט עוכות מעולם , וזהן יכבוש עד שכותן שכר סוב אחר קבלת האף והיסורין

י עוד ירלה לדיק הי בכל דרכיו וחקיד בכל מעקיו . עמיש בפיה דפקהים איר אלנהר אפיי בשנת

כעשי של הקצים סוא זוכר את סרחנים שראי לא אוסיף עוד ארחם את צית ישראל , דב יוסף אור מהכא כי כשא אשא להם אנייג דערענות הוא אדכורי מדכר שם הרחנים והסליחות ולפי שהוא רחום וחכון ובעל סרחנים וססליחות ירחם ויסלה , וכהג מהכשיא מדלא אמר וכתתי רגזי צהם שסוא המכוון. וצוה פירש מסכשיא מדלא אמר וכתתי רגזי צהם שסוא המכוון. וצוה פירש מסרשים מדלה מנה כותתי רגזי בשעת רגזו זורר שם הרחנים עסוק צרוגז רחם תזכור , אםיי בשעת רגזו זורר שם הרחנים נסוק ברוגז רחם תזכור , אםיי בשעת רגזו זורד שה הרחנים לדיק הי בכל דרכיו . שסוא מדת הלדיק בקו המשפט . נייד לדיק אתה הי וישר משפטיך . אםיי צומן שאתה נקרא לדיק שמעניש על החשא לא תזו ממך התקדות והרחנים . וזהו וחסיר בכל משיו . צוגעים שאתה רולה לעשות אתה זורר חסד ורחנים

כדי שתזכור סחקד ותרחם : כדי שתזכור סחקד ותרחם : שמוח מתמים השכח חנות אל אם קשן צאף רחמיו קלם . סכוונס שמוח מהמים השכח חנות אל שלא ישכח קניגוריו לעולם . ואף צשעת כעסו אם קפץ צאף רחניו קלה שאים שמת לעולם . ואף צשעת כעסו אם קפץ צאף רחניו קלה שאים אימו מאף והרוגו לא יקפוץ וידלג רחמיו שלא להזכירה שאיכו אומר אתן רוגוי . כיא לא ארחם כדי שיזכור הרחמנות : ודוכד המעים שארזייל עיים בראשית ברא אלהים . מתחלה

559 דה מה 6: 00 מול כפי יסבה כה וכו לכפך נ ומסיכ יצמן נהדסיד כו התרון ועמשו מנה כמו ברי נהל עלותן ו מכנים תה קורין יהגנתו א המזיק נו נסדיק בו לעו יים החלה. כד 713

נצחה ציובה כבו מינהם בן לאבור נפחמו . בנדרת נפועצים בי כיו דום מושיט את כ הנגיה כת ברשנ דובח . ופרשיי תונות ודי ארוב

להח מרב

במדה ציובה כהוב וילו שחקים ממעל ודלחי שמים פתח וימטר עליהם מו לאכול . ובמדת עורענות הוא אומר וארובות השגים כפתחו . במדת עורענות כתיב וילאו וראו בעגדי האנשים העושנים בי כי תולעתם לא חמות ואשם לא תכבם וגוי . והלא אדם מושים את אלבעו באור בעוה"ז מיד נכוה גאל כשם שנוחן הקבייה כח ברשעים לקבל ערעניתם. כך נוהן כח בלדיקים לקבל עודה כח ברשעים לקבל ערעניתם. כך נוהן כח בלדיקים לקבל שיבחן . וערשיי במדה עובם כחיב דלהות ובמדת ערענות כחיב ארובות ודי ארובוח יש בדלת במטי יומא מולא הערענות סלק לי ומדת העובה די חלקים :

כלם הקציה לברא את העולם צודהיד. ואחיב שהף מדסיר . ומחתר שרלונו לברחם בשניהם בדין וברחמים . למה לא בראה בתחלה במדה הרחמים ואחייכ ישהף עמה דין . סוא לפי שהצא אחרון עצר על הראשון . כי הנה הזכר והנקדה אם אשם הזריעה תחלה, בנא של הזכר עליה גובר ויהי הזכר . וכן להפך בנקבם . ולכן אם תחלה היה בורא אח העולם במדהיר ואחיכ ישתף הדין עמה . הדין גוצר שהוא אחרון .אצל כשבראה במדהיד כנה מדת הרחמים להשתתף עמו הוה גובר שהוא אחרון ועשפו כמוהו . ולכן הלדיקים, תחלהן יקורין יקופן שלוה כמו בריאה העולם החלה דין . ואמייכ בבא הרחמים קהיא שלוחן התנצר על הדין ותושך שלוחן לעולם ועד . אצל הרשצים החלחן עלוה עהיא מהרחמים . וגצא הדין אחייב ויסורין יהגצרו וימשכו היכורין שלהם לעולם לזמן הרבה . ובזה לא החזיק לעד אפו מה שהחזיק בדין החלם אין הכוונה בזה להחזיק בו לעד . אלא אדרבא כי חכז הסד הוא וופני זה החזיק באם החלה . כדי בע"י זה ישוב ירחונכו ושחתנבר הרחווכות לעולה: יכלם לדיק שי צכל דרכיו וגוי. עווים צפי ייל די עוד דסנהדרין נודה עובה מרובה ממדת פורעכות .

תהלה לדוד

101,12

מאיק במה

לכים להם

י באין למו

כו למשנים

(tool

ויכו כחלו ה

כל מונ ח

כל מעקו אביי נה

dron c

1 656 61

זקליחות

ויסנה ות

1. 1510 00

20 000

115 MA , D

א. נסכחב

ה נקרח ש

ז . תקו ומ

כ מסל וכמוו

סנס . סמוו

סנת קנינוו

ולם קרף ש

ו בחינו מו

ומכוס :

70.00

200

אדצעה לא פחות ולא יוהר . כי סנה האדם כבעיסס

תהלה כדוד

עצירה פוגם גדי אותיות צם הקודם בהוא נבווח הדי עולמות והעובה מלוה הוא מיחד די אותיות בם הקידע ומקשר הדי עולמות הקדום שהם נשרשים באוסיותיו ומרוב להמכוחו כבמציא להדם יכורין אינו מציא עליו ככגד הדי אותיות צפרטות בכנגד כל עולם ועולם . שא מציא עליו יקורין כפי כללות הבם שהוא אהד . אצל כשוושלם לו שכר יהן לו כנגד פיטוח הבם שהוא די אוהיות שכל אות נשמת עולם אי מהדי עולמות . ולכן מדה טוצה ארגעה והיסורין מדה אחת להנה י לזה רמז לדיק הי בכל דרכיו כשיפרע ע״ד לדיה ארה הי לעשות משפע למה שנוגע לדרכיו העליונים שהם עולמות הקדושים הנקי דוכ ו כדי לתקים מפגמי צכי אדם הוא בדיכא בדין המכפט הוקי בהם לזיק לא יותר . אבל בוועשה העוב שהוא רולה לעשות ההד לדבר הכוגע ש וועשיו בהוא השכר של הנבראים כשנוהן להם שכרן הוא מהחקד עמהן יהן להם מדה כפולה ומכופלת כדרך חקידות ולא בשם לדיק שא בשם כנקי בהם חסיד שלזה אחד ולזה ארבעה : כראה לפי כשווך שהים כן תהלחד על קלוי ארץ לדק ובוה מלאם ימיכיד . הנם התהלה הוא השפע המהללים

עליו כמיש עיש קודש הלולים לשם שהם הפירות המהללים שמו יתי עליהם.וכן כהצ צכווכות על ופי יגיד תהלחך רייל שפשך עיש . ולזה רמז כשמך אהים כמכין שמך שהוא די אותיות שם הקודש כן תהלחך כמו כן שפעך ככגדו די חלקים שפע ורלון טוצ כמו שמך שהוא די אותיות כן השפיע מוצך די חלקים . אצל לדק כשאתה רולה לעשות לדק דין ומשפט הכק' לדק כמיש צזוהר ווי מאן דארע צדיכוי דלדק וכוי . דיכא דמלכותא כשתשפיע דין מלאה ימיכיך וכמו סיד ימיכיך מלאם שאין אלצעותיה מחולקות שכראים כולם אחת שהם אדוקות זה עם זה . כך דיניך כנגד

כללות כל הטם שהוא אחד ולא כנגד די אותיות: ד' אר יכלה לדיק הי בכל דרכיו וגוי. כבר נודע שאין לך ענוה כענותנותו של השי"ת שבכל מקום שאתה

אוצא גדולה זוויי. וכן נכ נכנסיה ונוו מל עכוהטיחו אחד ביל כר

עמתכותך כווינ שאות אם אכי וארי לתלוכה ומ בשלית שסליליות ום כי ושפל יחאו וונה נחש 70 אניני מלככו אבים שה צח קול וא מי מדותיו הה ליכ מל והזומיו כעכס ה ששה טוב ולא יחם טל מהוחיו מיחלין של סשע . ולכן סמ קמעכב מלשמוע כ ער מעם את

עור נעם אם שיננסו יתפאר שמו עלוב שיענסו שיקבול וי נחוא גיב מרתו

Min 170

ימקשר סה

כהמנותו

ות נמומות

כללות המס

נרפוס הנס

ילמוס. ולמ

כמו לדים ט

י למה שמונו

ר כדי לתהום

ום כזים לא

לדבר המש

פכרן כול

קסידום ול

וזה מרנטה:

כוי מרז מו

וע המכולים

ומהללים שו

ריל שנו

לומיות ש

ם כפע וול

תנקים. לנו

כמים בזומ

הממיני הי

זיה החונקום

דיניך כמו

ר נודע כח

מקום שלחי

: סיית

מוצא גדולתו שם אתה מוצא עכותכותו כי רם הי ושפל יראם זגוי. וכן בכמה מקומות: [[נ] עועם מטעמי הלילית שעשאם בככפית וכמשכים למעה על עכותכותו של השי״ת שהליליות כורכים עליהם כמספר השם אחד על כריכות ונגררים ל נעה להשפיע לתחתונים כי רם הי ושפל יראם:

וכזה מטעם דוד כרת אתה ועעיל אשר לשאול עם הלילית שבו עעמו היה מה שזכית למלכוח היא בשביל עבותכותך כמיש והוא כמבה ל הכלים לברוח מן השררה והגדולם שאמר מה אכי ומה משפחתי הלעירה עכל שבעי ישרל להיות ראוי למלוכה ועתה איך תעשה הפך שטחך ולא למדת מכנפי ראוי למלוכה ועתה איך תעשה הפך שטחך ולא למדת מכנפי הטלית שהליליות כגררים למשה מדרך עכותכותו של השי"ת כי רם הי ושפל יראה ואתה לא לקית מוסר להלך בדרכיו הישרים : רה העכית שייג מעשה בר"א שירד לפני התיבה אמר כ"ד רכנות ולא כעכה ירד רי עקיבא אחריי ואמר

אביני ולכנו אבינו אתם וגו׳ . מיד כעכם כקבורים שזה גדול מזח ילאם צת קול ואמרם לא מפני שזם גדול מזה שא שזם מעציר על מדומיו וזם איכו מעציר על מדומיו : דער ער שהמעציר על מדומיו כעכם מיד הוא לפי שאין אדם יעשה טוב ולא ימעא ואפי׳ אם הוא לדיק גמור כנודע והמעציר על מדומיו מוחלין לו על כל עוכוחיו כמיש ע״פ כושא עון ועוצר על מדומיו מוחלין לו על כל עוכוחיו כמיש ע״פ כושא מון ועוצר על משע. ולכן המעציר על מדומיו כשקורא להשי״ה אין דבר שמעכב מלשמוע קולו מאחר שכל עוכותיו מוחלין בהעצרחו על מדומיו לכן כעכה מיד :

עוד טעם אחר שהנה המעציר על מדוחיו ולועק להשי״ח שיענהו הוא כאה דורש ונאה מקייה והוא שהקצ״ה יתפאר שמו עלוב מצני אדם וקובל ואם האדם ילנק להשי״ת שיענהו שיקצול וימחול על עלצונו לריך להיות לו מדה זאת שהוא ג״כ מדתו לקצול ולהעציר על מדוחיו ויהיה כאה דוכש

תהכה לדוד

זכאה מקיים. ואם לאו איך יענסו והוא כאה דורש ואין כאם מקיים. ואה כמו לדיק הי בכל דכביו וחסיד בכל מעשיו שמחכהב עם בריותיו בחסד זרחמים ועושה עמהם לפנים משייה אשר העם ימריהו ויכעיסוהו וסובל ומלבד' זה קרוב הי לכל קוראיו לעכוח אותם "מהרם. ואה קרוב הי כאדם הקרוב וקורא תכף יחזיר לו ויעכהו כן השיייה עם שהוא סובל עכיז כשיקראו קרוב להם תכף לעכוחם מהרם כאדם מקרוב למבירו ששומע מהרם. אבל לריך לזם תכאי וסוא לכל אשר יקראהו באמת שיהים אותו הקורא כאה דורש וכאה מקיים שזמו קריאתו באמת כמו שמוא מעביר למבירו כך ירלה מהשייה להעביר לו ולעכות אותו מיד כמו רעייק. אבל אם הוא אינו מעביר ורולה שיעביר לו ולעכות

אותי אין זה קריאתו באמת :

ובזה צלרם קראת ואחללך אערך בסתר רעם אבתוך על עי עריצת סלה . הכווכה אתיי כשעדה"ד צעולם עי עריצת סלה . הכווכה אתיי כשעדה"ד צעולם יעם לרה היא .קראת ואחללך תכף כשתקראני אחללך ואשי כבעדה"ד צעולם עתוחה . וזהו אערך צקתר רעם צקוד רעם גבורותיו שהוא רעז לעדה"ד אקתיר אותך עכל אותם הרעעים שהם גזרות של הדין העתרגשות לצא צעולם אצל על ענת אנתר שהם גזרות של הדין העתרגשות לצא צעולם אצל על ענת אנתר על עי עריצה סלה . ארז"ל הריצ דעי לצדקא דעיא כיון דרוות על עי עריצה סלה . ארז"ל הריצ דעי לצדקא דעיא כיון דרוות ירוות וכוי. שאם לא יעציר על עדומיו יתרחב הריצ יותר יוהר. זההו איתהי כשהקראני צעת לרה אחתיר אותך ערעם גבורותיו יאעכה אותר מות עד הוא כשאצחכך על עי עריצה שצשעת עריצם הדועה לעים אנתרה על מצורך אתה כאם דורש ערעי לסעביר נכאה עקיים שעתלה על עצורך אתה כאם דורש ערני לסעביר

לך ולעכיח לך צעת שתקרא אלי : וכזה, כי צי השק ואפלטהו ואשגצהו כי ידע שמי וגוי. הכה כתצ צקי שערי ירושלים משם המפי דקריי ע"צ על אומרם כל מקום שאתה מולא גדולתו שם אתח מולא עי תכוחו. מלאתי כחוצ עיי על זה המאמר והעכין הוא כך דוס

UU 217 היים ל ממוסף D D'I ו. הכי נ על הכידה הרי נחסר tro1.15 מסרת במים נ׳. הרי נחו מחרם במיק נ' הרי נחסה סרי קיד. במי יהחסר עדםי נדולתו שמתב שהוא מולך ומ 1636 73 60 אום מלה מסיי מלא עיש לא נענשי ונדרכי ב סגדול שכל מה י ומס הלדים וזע ויקתכל בם ומענהו . נואהר מומי וכרי 57 18 1 DD אטיע בדרך שא נין ללדיקים ביין

they the

מיו שמתנסו

משיה משר

לכל מתאיו

וקותל מס

יקרט קרונ ואנג מסרם.

שיהיהמת

הכם שכת

ו אומו שיו כ לו ולכטת

ילנסק על

סייד נטונס

הנכד ולניי

00 7103 0

יתם סתומים

מכת אנחון

כיון ללווט

יותר יותר.

נס ננולוסו

מנת מרינה

כחס דות

מכי לסמנד

. WI 195

מסי לקמי

the ccb

סול כי הו

850

דוני ששם הוייה ביה הוא כייו בתקפר קטן הי ואם חיקיף סויים להכת גייכ בוויק חי אחרת יהיו ייו מיא זי בנייק סרי כשתוסף נחקר אחת על הראשינה . הוכף על יייו הוייה אחרת במייק שהיא הי הרי כייד . והכייד במקפר קען הוא וי. הרי כשנתוקף עוד אחת נחשר שנים ונשאר ששה . הוסף על הכייד הוייה אחרת בוויק שהיא חי הרי לייב. והלייב בוויק הי הרי נחסר ג׳ . הוסף על הל״ב הוי״ה אחרה בוו״ק שהיא חי יהיו בי׳ . וסיא ד׳ בת״ק הרי נחקר ארבעה הוקף על המ׳ הוי״ה אחרת במיק שהיא ה' הרי מיים . המיים במייק יייב . הייוב במייק ג׳. הרי נחקרו הי הוייה וכשארו ג׳ הוקיף על הנייה הוייה אחרת בנויק שהיא ה' הרי כ"ו . כייו בנויק הם י"א . י"א בוויק צ' הרי נחסרו עשה . הוסיף על הכ"ו הוי"ה בוויק עהיא ח' הרי קיד. בוויק רי.רי בע"ק אחת . שכל מה שאחה מוקיף עליו יהחסר עד שישאר אחת . וזהו שאמרו כל מקום שאתה מולא גדולתו שותגדל השם והולך ויתרצה ויתוסף תוולה עכוכותו שהוא מולך ומתוופט . וכתב שם שזה מ"ש בקוטה אכך רבי חיא בר אבא ובוי . חיים לריך שיהים בו אחת משמיכה שבשמיכים שהוא חלק מס"ד שהם מי הויוית ונחינעו עד אי ודוק העב והוא פלא ניים לזה רווז כי צי חבק ואפלעהו או צי חשק שחושק בטבעי ובדרכי שאלך בהם אשנבהו כי ידע שמי היינו יסתכל בשמי הגדול שכל מה שהוא מתרבה הוא מהמעט מהעכוה עד שנשאר אי. ואם הלדיק השק צי בדרכי שאכי הולך כווי שאכי וותכהג זידע ויקתכל בשמי ויעביר על מדוחיו מענותנותו אז יקראכי ואענהו . מאחר שפוא נאה דורש ונאה מקיים כמו שהוא קורא אותי ולריך להעביר על מדותי הוא היה מקיים :

וי או ירלה לדיק הי צכל דרכיו וגו׳. והוא כמשך עם מסוק שלמכיו פותה את ידיך וגו׳. הכה כודע משז"ל צדרך שאדם רולה לילך צה מוליכין אותו וכמלא שניתן. נין ללדיקים צין לרשעים מה שישרו צעיכיהם.כי הלדיקים צחרו

להם עוהייב עולם האחרין ואיכו זוכה לה כי אם עיי יסירין וכטו הם בחרו ביסירין י ולכן הוא מדקדק עמהם כחוט השערה כמו ששרפו התורה חייו.כמיים וסביביו נשערה מחד שבוח הוח עישה נהם רלונםשאין רלונם כי אם בעוהייב. ובלא"ה אינם זוכים והרשעים צחרו להם עוה"ז הכאות העולם . ולכן מלות שעושים פורע להם בעוס"ז והוא עושה להם כרלונה . ולזה רותז וושביע לכל מי רלון או לכל חי בדרך הפשע בין ללדיק בין לרשע לכל מי שהוא הי בעיה"ז וושביעו רליכו ובדרך שהוא הולך בה מוליכין אותו . ועל כן לדיק הי בכל דרכיו . הלדיקים כקראים דרכיו ההולכים בדרכי העם מתנהג עמהם בעם לדיק עהיה קו המשפט וצדקדוק עמס ומציא עליהם יקורין ושופטם צצוה״ז והוא רלונם שזכר . וכן וחקיד בכל מעשיו שהם שאינם עושין רליכו שית עייד ורחתיו על כל מעקיו שתתכהג עתהם בעוהיז בהחקד והרחוונות כטו הם אוהביו ווועעינה כדי להעיק רלוכם בעוחייז שזהו רלוכם . ובזה לא ילטער הלדיק על יסורין: וקוה רמו המעמד ישלמנה כי מחקת הלא אתה תנחל

ולא אכי מס ידעת דבר ארז"ל בעל הרחינים פוגע אן האדם בשלו . יתום בבילתו אלמנה בתרכגולתה וכוי . וכן כל אדם לפי עשרו שנותן לו כך לוקם ממנו . נמלא לא לקח ממנו ב"א שלו והרויח בזה שנתכפרו עונותיו בזה . לזה רמו לו המעמר ישלמנה בתמים כי לא שלם לך והענישך בשלך ומעמר כי מסת בדבר הזה וכלטערת עליו . והלא הלאן והבקר ומעמר כי מסת בדבר הזה וכלטערת עליו . והלא הלאן והבקר ומעמר כי מסת בדבר הזה וכלטערת עליו . והלא הלאן והבקר נסגמלים ובניך ובנותיך הכל שלו ולא כטל כי אם שלו מה שנתן והגמלים ובניך ובנותיך הכל שלו ולא למי כי אם שלו מה שנתן נכעל . ועוד כי אתם הבתר ולא אני שעשם כרלוכך שאחם לריך ובחרת לך עוה"ב ואינה נתכת כישל עוידי היסורין והוא עושה כלונד עהלכת בדרכי יושר לזכות לעוה"ב . ורולה למרק לך את עונותיך ומה ידעת דבר . הכוונה אחר או הדברים שאין לתה יכול לדבר כלום שתכלית בחיכתך היא בזה לערק עוכותיך לזכותך למה שבחרת :

19-4 כיש מדס לעולמים כ ונמסקל ונ הנשייה הו נהרווסה מ הסכוכן על וה שהם לר מעניגים לסח נדרכיו הישרי נבני ביחך וית זברים הלריכיו כניכול שבני ננוליכה לקרדיו יותר מונה שלר שנמוח העליו ליק ביודקדק אנל נמטשיו שמ מהה לפנים מש גדרכיו להיום מ

כמא בית. מכיא מניא בית.שחתה: מני ביחך כאני או בקע כשחנ מקין ואמיב יאם שחלי רוסיבן וא

תהכה לדוד

יקירו

סמרס

610

וכים

נושים

שיזכו

103 1

03 7

קרמים

10 61

10123

ומושין

נעוסין

נספיק

יקורה:

7030

מונע

11.

tag

107 1

123

10301

ומנמן

775 2

0510

ק לך

THE C

ונומד

250

ירלה לדיק ה׳ בכל דרכיו וחקיד בכל מעשיו : אויור דרכיו ומעשיו . הנה כודע לחכמי האמח כי יש וודה אחת בעליונים כק׳ בוליכא דקרדיכותא שניתכת בקלבה לעולמות העליונים כפי מה שהם לריכים ולא יותר במדח ובמשקל ובמשורה כפי מה שיכולים לקבול כנודע והנה העקייה הגשונית ליושני תכל כותן להם יותר ווכדי לרכם בהרווחה אכול והותר . כמו שתקני בברבת בורא נפשות רבות וחסרוכן על כל מה שבראה שהוא חסרוכן דברים הכרחיים מה שהם לריכים. ועל כל מה שצראת הוא דצרי מותרות של העניגים להתענג בחם כווים הלבוש ועייכ לריך האדם לילך בדרכיו הישרים ויקיים וויש בוושנה יהי ביהך פתום לרוחה אבל בבני ביחך ויהיו עניים בני ביחך שתתנהג עווהם כמו העני דברים הלריכים להם ולאחרים בחרוחה . כמו שחקביה עושם כביכול שבני ביהו שהם העולמות העליונים במיה וקלבת כבוליכא לקרדיכוחא. ולעילם העשייה הגשונית דברים מרווחים יותר מונה שלריכים . לזה רומ לדיק הי בכל דרכיו שדרכיו הם עולמות העליונים מתכהג בהם בלדק וקו סדין בשם הכק׳ לדיק שוודקדק בהשפעתם שלא יקהו יותר וווה שיכולים לקבול אבל בוועשיו שהם עולם העשיה הגשווית וחקיד בכל וועשיו עושה לפנים משייה שנותן להם בהרווחה . ואיך האדם לא ילד בדרכיו להיות מלולם בתוך ביתו ולפתום ניתו לרווחה להאתים

הפריכים:

ובזה כראה לפרש הלא פרוס לרעב לחוויך ועניים וורודים תביא בית . כי יש עניים שהם וובחוץ .אבל אתם

תציא צית.שתחשבם כבני הציח כי תראם ערום וכסיתו ותחשבו כבני ציחך כאלו הוא בשרך ושארך. וזהו ווובשרך לא תחצלם. אין יצקע כשחר אורך אור הכר אסלא תהקכהו ואפיל ולריך תקין ואס״כ יאפיל ולריך תקון. אבל אתה אורך יצקע כשחר שונאיר והילך ואינו לריך הקין כדי להאיר אלא כוושך והולך י וארוכתך מסרם הלמה כאותה אשה שקדם העכן מלדם קודם בענה במסי תענית והעעם שהאשה הנאתה בכיחה שהחיש נוחן פרועה וסיה כותנת לחם ואינו לריך שורה. ואתה לשי שאתה מכניסם לביתך, כמיש לעיל ועכיים מרודים תביא ציח כדי להאכילם הכאתך שכיחא . ולכן וארוכתך מהרה חלמה כשאתה בלרה ותתפלל מחרה יעכוך . והלך לפניךי לדקך שכל סמליח הם לעוסיב . ודווקה בעדנה דעסיק בה הגוני מגינה . אבל הלדקה מללח אף אחר עשייתה לסניך היא לשמרך בכל מח ובכל שנה . כבוד הי יחספך . הכוונה יחספך חליו במחילתו כמו באתם אכפת את העניים לתוך ביתך גייכ פוח יאקפך אליו במסילהו . או תקרא והי יענה מאחר שהיית נאה מקיים בשעם בקוראים לך העניים הענם מכף . גייכ אתם אז תקרא והי יענה מיד כאה דורש וכאה מקיים . אם תקיר מהוכך מוסה שלה אלבע ודבר אין . הנה הלדקה שקולה ככיד המפניות שאם אין ידו משגת להתענות העניות במקפר שמות שפנם צהם כנודע יתן שיעורם כסף ללדקה כנודע . לזה אמר אם תרלם להסיר מחוכך מועת שהכ העונות שהם כמו מוטות לרגלי בני אדם . אם הרלה לתקן עלווך שלח אלבע על דרך ידים שלחם לאביון המיד תסים שולח אלבע וכותן לאביונים . ודבר און דווקא שהוא סודוי בלא תעכיות כווקפר השמות כי אס ודוי והשובה הדבר און והשלח אלבע ללדקה . כעלא כי . סלדקה היא מהכייא לכפרת עוכותיו בשביל החעניות כנודע

7 15

חוץ מחעניות הלבור והענית הובה דלא מחני: קרוב ה׳ לכל קוראיו דכל אשר יקראוהו באמת: א׳ הנרה מטנע צ״ו שהוא חייב לחבירו ואינו מאמינו ואינו מניסו עד בישרע לו או יחן ערב שיפרע במא לא יפרע. אבל הקב״ה רואה כליות ולב . ובשהאדה לועק להשי״ה[ומבקש מהילה . ואומר שמכאן ואילך אקיים קור מרע ועשה טוב אינו לניך ערב בעדו . שהרי הקב״ה כואה לבו וכליוהיו . לה כוא

פכל לב ובכל הי לכל קותר אפיי שהוא ומחיל שסים do cat da מתת . ככיו וחינו לריך פה באווח . לעקם םמיוסדת ומכנ הימה קרימהם מקבלם ומהקרב אדם אינם יודעיים בור יונן מ 1000 נגיך וכוי . עקו נכתבים לאלתר לו

מדסיר מה ההשיו

טמת איך קיים סור

סרעם וקבל עליו

עשה כלום הקצית

אפיי שעדיין לא עו

נרים גבי דריאל מ

וק בניך כקעועדי

ונויים לפני . אם

מיוח בוכבלמה בי

בוד קחו עוני

טון . סו נורע , ואחייכ וקת

ק מלדם

וכנחתם

2778

ים תניל

כ מלאה

זקן ממל

מנינס.

בכל מח

ילתו כמו

בד לניו

0153 0'

לת תקום

מהוכן

ילם כמו

דו כמוח

tha day

ת מוסות

על זון

לביונים.

ים מות כ

כמלא כי

כנודע.

כאכותו

מממיט

א יפרע.

יח ותנקו

ו מוב העו

בכל לב ובכל כפש עינסו . ואם לאו לא יעכסו . לזה רווז קרוב הי לכל קוראיו תכף כשקורא האדם ולועק הקבייה קרוב לו . אפי שהוא היה אינו הגון . כויש גבי אסרון קרב אל הווזבח וארזייל שהיה כקוג אסור מבושתו . ואיל ושה וקרב אלי הווזבח מוכז . עכ"ז כשיקרא קרוב הי לכל קוראיו יתקרב אליו ועוכהו מוכז . עכ"ז כשיקרא קרוב הי לכל קוראיו יתקרב אליו ועוכהו ואינו לריך ערב בעדו . ועל ווי אכי אוונר הוא לבל אשר יקראוהו ואינו לריך ערב בעדו . ועל ווי אכי אוונר הוא לבל אשר יקראוהו ואינו לריך ערב בעדו . ועל ווי אכי אוונר הוא לבל השר יקראוהו ואינו לריך ערב בעדו . ועל ווי אכי אוונר הוא לבל אשר יקראוהו ואינו לריך ערב בעדו . ועל ווי אכי אוונר הוא לכל אשר יקראוהו ואינו לני היי שנדין לא עשו שום 'מוד גבי תכאו עויוחדת וווהכוונה בלבם . והקבייה רואה כליות ולב אם באוות הייסה קריאהם . אביי שעדין לא עשו שום 'מוד . עכ"ז תכף מקבלם וווחקרב אליהם . שהרי לבם גלוי לפכיו . וושאיי בני לדם אינם יודעים בין האוות להשקר לריכים ערב בעד הבעל חוב : ובזה יובן ע"ש זיל אוור הקביים לאדהייר אחה סינון לבכיך

בניך וכוי . מקשים מאי דמוק שייך סכא שאם הם לדיקים ככתבים לאלתר להיים . ואם הם כשעים ככתבים במיהה . ועוד אדהייר מה הספיק לששות באותה שעה וילא בדמוק דבשעם אחת איך קיים קור מרע ועשה מוב אא הכוונה כיון שניחם על מתם איך קיים קור מרע ועשה מוב אא הכוונה כיון שניחם על הסגעה וקבל עליו לעשות עוב . מכאן ואילך אעפיי שעדיין לא שביה כלום הקבייה גלוי לפניו לבו וכליותיו שרולה לעשות כן אפיי שעדיין לא עשה כחשב לו מעתה שעשה ועוכהו השיית אפיי שעדיין לא עשה כחשב לו מעתה שעשה ועוכהו השיית לפיי שעדיין לא עשה כחשב לו מעתה שעשה ועוכהו השיית וכן בניך כשעותדים לפני בדין ביום הזה ולביתיהם וכליותיהם גלויים לפני. אם באמת הם מבקשים לעשות טוב מאותה שעה גלויים למכי. אם באמת הם מבקשים לעשות טוב מאותה שעה כחשב להם שעשו ויולאים בדמום :

לכזה קחו עונכם דברים ושובו אל הי אותרו אליו כל השא עון . הכוונה וועתה תבא עון וואחר שקייוו סור ערע . ואחייכ וקח טוב שנקיים ועשה טוב ואתה בוהן לבות וכליוה שוכשלמה פרים שפתינו שווא שפתיני כשלמה כמו בדרי

קלנ

הקרבן . ורמז בר״ת (כשלמה ברים שמהיכו שפ״ו בכיכ״ה עם מכולל . שהשכיכה יודעת מה שבלבכו אם באמת אכתכו רולים לקיים ועשה טוב או לאו :

ודונה המקיים מלות התשוצה לסור מרע. דווקא ואימו מקיים ועשה טוב שעושה חבילות של מלות כנגדן סוף סוף הילה"ר מחזירו לסורו הרע. כי המלאכים הכבראים מומלוח ועשה טוב יעמדו כגד הילה"ר ואינו יכול לההטיאו

חמשול בלא עוזרים שהם ועשה טוב עסק החורה והמלוח : ובזה טובים השנים מן האחד שכבהייהם אחד כנגד הילה"ל כלח הילה"ל איש שהיה מושרש באדם . אבל כשיהיו שנים ילה"ע ומעשה העוב שכל מלאכים ופרקלטין גדולים השנים יעמדו כגדו ויעילוהו כשיפול בעבירה יעמדו כגדו ויעזרוסו וכן אם כלה לעללהו ממעשה העבודה כשיהיו שנים וחם להם שיחממוהו לזרזו בתורה ובמלות ומלוה גוררת מלוה . ולאחד איך יחם כשליכו אל אחד בקור מרע דווקא לא יהים לו כח מלחמו

במעשה העצודה לעשות טוב: במעשה העצודה לעשות טוב: באמת הרוב הי לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת הכה המתפלל וקורא אם השם לריך לסעלות העילמות ממעה למעלה משעשייה עד האלילות ואז

יקשר מ השלים ה מסוד מ מסוד מ עליון ות עליון ות השס קוראי. ללי שסו מולמות ציי שוליים רלי שו אדיים לי או יוכל למו

ובזה מויי ומכונה שייי ומכונה שייי יומנה שייי ולכוה יו וכוה יי יקליפיתומה יקליפיתומה ייקליפיתומה בחל ווכביע סקליפה לות ביי למל מתכת ע

תהקה לדוד

קלר

יקשר העילנוות ויעלו הכילילוח שנהתזרו ויהיה יחוד עליו ואז חפלה העלה ואינה חוזרת ריקם צבח אותם היחודים. וכנודע מקוד התעלה בעעייי הזוטר אם לא יכווין צתעלתו לדי עולמות מוונטה למעלה עעייי המוזרגות עדין הוא רחוק. כמו משל למקים עליון ורולה לעלות אם אין מדרגות לעלות צהם עדיין הוא רחיק ועייש המדרגות יכול לעלות לשם להתרצ. וזהו קרוצ הי לכל קוראיי. וצאיזה ענין יתקרצ האדם להשיית בקריאתו ויהיה השם קרוצ לו הוא לכל וגיי. והכה לכך אשר יקראוה סיי השם קרוצ לו הוא לכל וגיי. והכה לכך אשר יקראוה סיי כלייו שהוא מספר גדול אדוכינו ורך כיי שהם ארצעה עוליים רלייו כנודע. אם יכווין ליחד להעלות העולמות זה צזה עוליים להתקרצ ויהיה השם קרוצ איו ואם לאו הוא רחוק ואינו קרוצ ואמר צאית שמול החוק כווי בייה השם הויים איוכל להתקרצ ויהיה השם קרוצ איו ואם לאו הוא רחוק

לא אשגנהו כיידע שמי לשון יחוד וזווג ע״ד והמלך לא דוד ידעה. ידעה וידע אדם עוד הקרא הזווג בלשון ידיעה

והכוונה שניחד שני ויחודו כשנוקשר הארצעה עולעוח ביחד וכוללם זה צזה שערשם שם הוייה הרי נחאחדו די אותיות השם סקדוש ואז ריוח והללה יעמוד לו ביחוד הקדוש. ולכן יקראכי ואענהו תפלתו בוקעת ועולה עם כללוח העולעות :

ובזה יתבאר מאמר מרדכי לאסתר כי אם החרש תחרישי בעת הזאת ריוח והללה יעמוד ליהודים ממקים אחר ואת ובית אביך תאבדו וגוי . הכווכה כודע שכשיש תגבורת הקליפות ומחים איזה לדיקים במיחתן כמחקים כל הדיכים ועושים יהוד גדול בקילוקן . וע"י זה ככנעים כל הקליפית . וז"ש הקב"ח יחוד גדול בקילוקן . וע"י זה ככנעים כל הקליפית . וז"ש הקב"ח כועל לדיק אחד ומכפר על הדור . שע"י מיחת הלדיק עושה יחוד גדול ומכניע הדיכים . ואז הדור כילולים מאותה הלרה בהכנעת הקליפה . לזם אמר לה כי אם החרש חמרישי מלדבר ל המול אכי מתפחד עליך ועל בית אביך שאתם לדיקים ועל כל כיולא בכיניה נה נהנו רולים

ווקל ולינו ונכות בכנהן ם התרחים ל לכתניאי נותרים: במה העמו וכמתרניה כעוב ריסי שכוח נו ותקבל על וי כך למח ולא נתה להיר אלין ושול נו א והמלוה: ככיד הינה b . 076 ולמין גדוו נדו ויעזמו כ ומס למ ולמסדו כה מלה:

> ור יקנסה ו הכם לה אלילות ה

תההה לדוד

צכם . חהו ואח וציח אלציך מאצדו שהלדיקים מסתלקים כדי שיתמתקו הדיכים ויככעו הקליפות . וצזה ריוה והללה יעמוד ליהודים . חהו ממקום אחר שאמרתי שהוא ע"י שאת וצית אציך מאצדו אתם הלדיקים וכיולא צכם . השיצתו לך ככוק וגוי . לעי שהדצר תלוי צהמתקת הדיכים יותר עוצ למתק הדיכים ולעשות היחודים להככיע הקליפה . ע"י שתכנק כל היהודים ולומו עלי היחודים להככיע הקליפה . ע"י שתכנק כל היהודים ולומו עלי יותר עוצ מלדצר א העלך צלא לומות והעקה וחשוצה . וכנת יותר עוצ מלדצר א העלך צלא לומות והעקה וחשוצה . וכנת יותר שוצ מלדצר א העלק צלא לומות והעקה וחשוצה . וכנת יותר שוד מלדצר העלק בלא לומות והעקה וחשוצה . וכנת יותר מוהין דגדלות . ורמוה לו ע"י הלומות והתפלות כמתקים הגי אסי"ם ע"י ההריו"ת . חהו וכנו עולים ע"ים שלשה הגי אסי"ם הקליפות צירידת הגי סויו"ת דגדלות ולמרם הקליפות ספו תמור מן צלהות צירידת הגי סויו"ת דגדלות . ולמרם גם לכי וכערותי אלום כן . רבוונה זלת להוכיד מוחין דגדלות

לסלק אחיזת הקליפות מהשלשה שהיים הנזי : ג׳ או ירמוז קרוב היי לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו צאמת הכה האדם הככס ליחד או להתפלל ש השם על אחיה לרה אם לא חקן מדת המלכות העצ מהסגמים שפגם ככגדה לא יוכל לעלות הפלות דרך בס . כי הלא היא תחי השער של האדילות שהיא כוד אדכיי צמלואה אלייף דליית כויי יוייד עולה מרעא שהוא תרגום של שער שהוא מרעא צקוד זה השער של האדילות שהיא כוד אדכיי נמלואה אלייף דליית כויי יוייד עולה מרעא שהוא הרגום של שער שהוא מרעא בקוד זה השער לה׳. וכל עוד שיש לה דצבו עמו אינה עולה הפלחו יויד נולה הבער להכנים ולהוליא דרך בס. כמיש עיים היא שהיא הבער להכנים ולהוליא דרך בס. כמיש עיים ליאו שהיא הבער להכנים ולהוליא דרך בס. כמו שהיו צריו צלא אשה יצא אהרן א הקדש. שהואת הילה אש וכוי. ולכן יהקו זאת עמה אינו יכול להכנים שום חפלה . כמו שהיו צריו צלא אשה עמה אינו יכול להכנים שום חפלה . כמו שהיו צריו צלא אשה עמה הקרוצ . לה רמז קרוב הי לכל קוראיו וגוי. וצקרוצ כרמו צסיה קרוצ הי לכך קוראין לכך אשר יקראוהן צמור

שמוא מ מחקן זה עפתסות

ויתכא

2

D) P

תהלה לרוד

0

1007

יעמה

ית מניך

יי לפי

ולעסומ

in 101

1000

דקעמת

1000

וותקים שלשה

מתוכל

ולמרס

013717

ונממה

שס מו

ממנח

ית טין

קוד זה' תכלהו'

TN

ו סמת

ו ולל

נקרונ

1nb

ricia

שמוא השצר להי׳ גזה נצבה קרוב שיוכל להכנס ואם אינו מחקן זה השער ואין נכנסת שם תפלתו . דומה כמי שיש בידו מפתחות הפכימיות ואין בידו משתחות החילוכיות . וכל זמן שהשער קגור איך יכול להכניס גה דבר :

וירתכאר בזה אני צלדק אחזה פניך. שהכה העשיר הוא דוגעת הסונה והעני דוגעת הלצנה כעו הלצנה אוגעת הסונה והעני דוגעת הלצנה כעו הלצנה שאין לה כלום כי אם מאור החונה. וכן העשיר לדקה לעני שאין אורה כי אם מאור החיית. וכשניהן העשיר לדקה לעני גורט שהחיית מאיר למלכות והיא פוחחת לו השער להכנים משלחי. ולכן רמו אני צלדק שיי הלדקה לעני וישפיע ההיים משלחי. ולכן רמו אני צלדק שיי הלדקה לעני וישפיע ההיים למלכות כשאתשלל אוכל לחזות פניך. שהשכיכה השער להי למלכות כשאתשלל אוכל לחזות פניך. שהשכיכה השער להי למלכות כשאתשלל אוכל לחזות פניך. שהשכיכה השער להי צגליל מקפרו סיה ארך יי שני שחחן צגליל מקפרו סיה ארך שניי שחחן מעליונים. ולכן יצרכך הי אהיך שהיא שיתחת לך השער שאין סעליונים. ולכן יצרכך הי אהיך שהיא שיתחת לך השער שאין

ילא ילא קרוצ הי לכל קוראיו וגוי . וסקוק זה מחוצר עם פי הקודם וחקיד בכל מעשיו. קרוצ הי לכל קוראיו וגוי . והכה עבע הצייו כשיהיה איש שורא לרצהו כל אחד ואחד אומר זה יצא אללי . וזה יאמר יצא אללי ורשארים שוראים זה לזה : ורובר, צזה יתשרש טוצים הברים מן האחד . מי לא ידע שהשנים עוצים מו האחד . שמכה אם האדם עי לא ידע שהשנים עוצים מן האחד . שמכה אם האדם עו שכל עכוד הוא סולך אלל חצירו ומתשיים . אותו האדם יש לו שכל ככלים שהוא פינה מקון עלמו ומיקון חצירו . וזה שרמו טיצים השנים שכום כמוצים ובתקנים מקצת האחד מהם שהשפיל שלמו לפיוק . מולא הוא אבל נחשב כפי שנים . חקונו ומקון מצירו :

כחמו כחמו עמי אמרו לו הכביאים עניהי בכיאים עניהי כחמו כחמו כחמו ביאים עניהי בארך בארך ואכחמם

כלה

תהלה לדור

אכני אנכי הוא מנחמנס שעם כל גדולתו יחי שהם סרחו עליו עביז הוא הולך לפייכם. וכן הלדיקים הולכים צדרכיו ומגליאים עלמם לאותם שעלצו אותם כדי שמא כשיראום יצקשו מחם מחילה ויהפייסו. כמו שוליכו צגמי צמעשה רצ עם הקלצ וכן הסרבה. לזה רמו ורושיר צכל מעשיו השך הצייו מרוצ עבותניתו קרוצ סי לבל קוראיו כשרואם שהם איכם קרוצים שיו הוא מעורר אותם צכמה הערות והכנות. וזמו קרוצ הי הוא עלמו יתקרצ שיהם אפי שהם איכם קרוצים מעורר אותם הי הוא עלמו יתקרצ שיהם אפי שהם איכם קרוצים מעורר אותם ויורה אותם לקרות ולהתפלל שיו כדי שימחול להם ושולי קריצתו מקודם לעורר אותם לא סיו קוראים עכיז קיצע להם הם המעורכו ועשו צלצד שיקראותו צאמת :

וכזה ואקרא לך צשעך אככך ולא ידעתכי, הכה מי שיש לו עצד שקרח עליו לריך שהעצד יצא ויתחכן לפני אדונו והאדין כל זמן שהוא שונא אותו איכו קוראו צשעו כי אם צבס צזיי וכ״ש שאיכו קוראו צשם חשוב אם יש לו שם חשוב אא בגניי וצדרך צזין, לזה אמר הצט וראה כמה אכי עלוצ עועך בגניי וצדרך צזין, לזה אמר הצט וראה כמה אכי עלוצ עועך אני ואקרא לך ואעורכך להתקרג לך שקודם שאחה קראתכי אכי ואקרא לך ואעורכך להתקרצ אי, ועוד צשעך שאכי קורא אותך צשעך יעקב כ״ש שעוד אכך צכני של שם יעקב שהוא אותך צשעך יעקב כ״ש שעוד אכלך צכני של שם יעקב שהוא ישרא לשון שרכה והשינות יגדולה שאכי אותר על יד כניאי שוצה ישרא לאותך צשם המשוב הפך עצע צ״ו ועכ״ז ולא ידשתכי שי עשית עלמך כלא יודע ולא באם להתקרצ אי כאה עד היכן סיה עלבוכי מעד והעצרתי על ונדותי:

וכזה שלים שלים לרחוק ולקרוב וגו׳. כפל השלים ואימרו רחיק וקריב ובגמי אמרו במקום שבעלי תשובה עומדים וכו׳, שכאי שלום שלום לרחוק ולקרוב, לרחוק ברישא והדר לקרוב, ויש לפי באופן זה כי הכה יש שב מיראה שהוא מיראת העוכש או ע״י הלומות רעים, שזה הזדונות נחשבים לו כשוגות

אניכ עדי אניכ עדי עלים שלי עלים שלי גיכ יש לי עבירים שלי עבירים שלי עלי מקר עלים כנודע. סלדיקים אוי

לרב ספרא. סקידי דבבל רב סקידי דבבל רב סום אל מד לח קבים ואמי מד קבים ואמי מד מים מקיל גולו מיל וקאי ברות מיל וקאי ברות מיל וברות מיל והאמי מיל מיל לח מיל וקאי ברות מיל והאמי מיל מיל לח מיל וקאי ברות מיל והאמי הילות מיל והאמי הילות מיל הילות הבות מיל הבות מיל הילות הבות מיל הילות המולית הילות מילה הילות הבות מיל הילות הבות מיל הילות הבות מיל הילות מילות הבות מיל הילות הבות מיל הילות הבות מיל הילות הבות מול הילות הבות מיל הילות הבות מיל הילות מיל הילות הילות מיל הילות מיל הילות מילות מיל הילות מילות הבות מילות הבות מילות מילות

תהלה כדוד

5

וג״כ עדין לריך ווחילה וסליחה שהאדם כענש על השוגג אבל לא ידון שוגג כמוזד, והשב מאחבה הזדונות נחשבים כזכיות , לז״א שלים שלום שני שלומות האחבה הזדונות נחשבים כזכיות , לז״א משיו שהיה רחוק וקרבתיו ע״י חלומות רעים או יקורין באו עליו ג״כ יש לו שלום , והשכי לקרוב שזה כתקרב משיו והוא שב מאהבה ששכיחם בעלי חשובה נקראים ויש להם שלומות . ולכן לא אמר ורפאתים דקאי על שניהם . שא ורפאתיו לאחד מהם דקליק מניה שהוא לקרוב שנתקרב משיו נתרפא לגמרי . משא״כ סרחוק מניה שהוא לקרוב שנתקרב משיו נתרפא לגמרי . משא״כ סרחוק על השגגות שכחשב לו עונחיו כשגגות ולא נתרי אדיק והנה שלום שלום סמיק מעמא שהנה הפסק רומו ליסוד לדיק עולם . כמ״ש בפרדם שער הטמונים שהלדיק יסיד עולם הוא כקי שלום כנודע . והוא שהוא חוע השערה שמדקדק הקב״ה עם

הלדיקים שהפסק לורתו כחוט השערה כנוש הערדק: הלדיקים עהפסק לורתו כחוט השערה כנוש קרלו ירלה קראוהו דאי או ירלה קרוב הי לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באונת . הכה אנורו בפיג דתעניות איל רי זריקא

לרב ספרא. חיים מה בין תקיפי ארשל דישרא לחסידי דבבל . מסידי דבבל רב הוכא ורב מסדא . כי הוה אלטריך עלמא למטרא הוה איל חד לחבריה לכנוף לגבי הדדי ולבעי רחני אפשר דעתרלי קבייה ואתי מערא וכוי . שהיו מפרסמין את הדבר . חקיפי ארעא דישרא כגון רי יונה אבהו דרי מני . כי הוה אלטריך עלמא למערא הוה שקיל גולקא ואמר לאכשי ביתיה איזיל ואייתי בזוא עבורא הוה שקיל גולקא ואמר לאכשי ביתיה איזיל ואייתי בזוא עבורא מזיל וקאי בדוכתא עמיקתא . דכי ממעמקים קראמיך הי וקאי אזיל וקאי בדוכתא עמיקתא . דכי ממעמקים קראמיך הי וקאי אזיל וקאי בדוכתא עמיקתא . דכי ממעמקים קראמיך הי וקאי מזיל וקאי בדוכתא נעריקתא . דכי ממעמקים קראמיך הי וקאי עבורא ומריי דער מי מדליו דהיינו ידד מים מן הבמים שהוא המער מדליו מהדלים כגון רי יוכה שהיה דל והולך לקכות בזוא עדליו מרלים כגון רי יוכה שהיה דל והולך לקכות בזוא עבורא ובזכותו ירד נוטר . ונמלא שעשה לדקה שזרעו במים רצים . משאיכ העשיר שלינו יכול לעשותי לדקה בזולת כואת רצים . משאיכ וכול כנולו כול לעשות לדקה בזולה כואת

the t ליחים 000 לת וכן 3170 0.00 ו קרונ מותם זרינתו 00 0 די שיש ן לפני c' do the site 700 3 קכלתכי י קוכל בהוא י שונה 356 . תכי םי כן סים

ואימתו בומדים ומדים והדר מיראת בנגות

קלו

הטעם שהלכוע בדרכיו תפלתו נשוועת אף שהוא יחיד . שהלכוע במעקיו מחכסה בלבום הכקי שוייה . במים לגבר אשר דרכו נסתרה ויסך איה צעדו ואין הקליפות יכולים לשלוע ולעכב על ידו לפי שהוא נפתר מבעלי הקטרוג ככודע . ולכן אינם יכולים לשלוני לא בתורתו ולא בוועשיו ולא בתפלתו . והוא חותם על מקציים הנקי אנת כמו דבר החתום שאין ידוע מה שיש בתוכו מדה ככנד מדה . כמו שהוא חתם והקתיר מעשיו . כך הקצ"ה יחתמהו בהוחמו חותם האמת ואיכו כיכר לבעלי הקטרוג . ותפלתו כשוועת אפיי ביחיד . לזה רווז קרוב הי לכל קוראיו בין יחיד בין לבור עונה אותם עיד . ואוערו קרוב כאדם הקרוב אלל הבירו ועינהו עיד כשיקרא לו י וכיית הרבה לעקו ולא נענו . ויש שלא נענו עד שנתכנפו והפלירו ברחונים . לכן פירש שיחתו ואור על וני אכי אווור שאכי קרוצ לעכות חכף ומיד לכל קורא אפיי יחיד שוא לכל אשר יקראוהו באמת שימיו התומים בחותמו של הקביים שהוא אמת שנסתרים מבעל סקטרוג כדבר החתום שלא נראה מה שבתוכו . כך או אין בעלי הקערוג יכולים לאחוז בתפלתם מאחר שהם נסתרים ואינם נקראים שיהם כוויש לעיל:

ובוה בלרה קראת ואחללך אענך בקתר רבה . הכוונה אניי אם הקראני יחיד בעת לרה אענך מיד . וזה אימתי הוא בקתר רעם שאתה נקתר מבעלי הקערוג שהם

הרעמים צעלי הדין שאתם נכחר צמעשה עצודחך : וכוח והכה המסחיר צמעשה עצודתו כל מה שיוכל כילול מעצירה אחרת שאמרו אל העמוד צמקום שישצחוך מעצירה אחרת שאמרו אל העמוד צמקום שישצחוך מק חשמה וכמלא שכהכה משצחי בכי אדם ועצודתו היה צה פנייה. אבל אם אינו מגלם מעשיו כל עצודתו דווקא להשם צלי פנייה ללל. לזם רמו ורדעני לכת עם אלהיך. ארזאל זו הולאת המת והכנקת כלה שאשיי שהם צתרהקים מייע כל מה שתוכל לעשות צהלכע עשה . שצוה אחה עם אלהיך

דווקי דעו שום ממני כבונה סונם

וחמי עבוד בקוקו ואוי סלולי שנה סלולי שנה סלולי שנה

לותו כהתל

סכונומו אכי

בקביל אחרי

שומה להשי

תהלה לרוד

610

. 0"

יפות

2170

631

זתוס

000

ואינו

(1)7

זומכו

וכית פלירו

קרוב

וסוסו

ותרש שולין

ומריס

0011

00 .

000

315:

TIDE

.0.1

כיים

065

Don

70

דווקא ולא יהיה בה אחזה ופניה עאוות שבמי בני אדם אאחר שלא ידעו בד :

קלז

רעונש גדול מעניסין על זה ביום הדין באמרם אם ממוכך הקל אתה מסתירו ותאמר בבני העולם אין לי

שום ממון מרוב אחבהך בו.שלא ישלוט בו עין הרע ומטעמים אחרים ואיך תחפאר וחגלה מעשה עבודהך ולא תהא כהנת כפונדקית . והלא הלוחות מכתב אלהים הוא ומעשה אלהים המה שניהנו על הר סיני מפני שניתנו בקולות שלט בהם עין הרע של הקליפות העליונים והתחתונים והשטיא דמתאבותא כיש במעשה בני האדם :

וחכרתי שיר בספרי שיר ידידות על זה וזה נסחו עבוד ולא תגלה לאחרים . ומעשיך מאד יהיו מתורים : בקולות נתנו לוחות יקרים . והמה גרמו להיות שבורים :

ואלי ואבוי למי שמגלה מעשיו להתפאר בהם בבני אדם וכשהוא עובר עבירה בקתר אומר לא יראני האדם. הלואי שבשניהם היה מתחיר או בשניחם היה מגלה שאז ודאי לא היה עובר

ובזה מעוב כי יחקור אחכם אם כהחל באכוש חחתלו בו . הוכח יוכיח אחכם אם בקתר פנים תשאון . הכוונה העוב שאתם עושים יחקור אחכם בו . אם אתם עושים אותי כהתל באנוש תהתלו בו . שהבשר ודם יכול לוונר לאדם שכמותו אכי עשיתי בשבילך והוא שקר ואינו בשבילו כי אם בעביל אחרים . אבל כשיעשם עלוח להתגדל מבני אדם לא עשאה להשיית לבד . וכי הקביים אינו רואה את לבו ובליותיו

תהתה לדוד

איי . ולאיא אם כתתל באכוש הסחלו בו לומר בשבילך עביתי ואינו כן . ועוד הוכיח יוכיח אתכם שני תוכחות יש לו עליכם אם בסתר פנים תשאון כשחעשו דברי עונות בתתר חשאון תכים של מעלה כאלו אינם הואים חייו וחסתרו עלמיכם מכים של מעלה כאלו אינם הואים חייו וחסתרו עלמיכם

י או ירלה קרוב הי לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באונת . עווים ויקשב הי וישמע וכוי ליראי הי ולמושבי שמו . הכיונה שיחשוב במחשבהו שמו יחי כשזוכר לותו שבקריאתו בכנוי הבס אדכייי . ויהשוב במחשבתו שהוא הוייה הייה הויה ויהיים . כנוים הפיע קיי הי שיכוין בקריאהו אדון הכל ובכתיבתו הוייה שפירושה הייה הויה ויהייה . וההוייה במהשבה, וזהו שרמו ולחושבי שמו לשון מחשבה שיחשוב בלבו במו שהוא הוייה הייה הויה ויהיים לאדם כזה ו קשנ סי וישוע שאם אדם קורא לאחר צלא שם היאך יענהו . והנה היה היה ויהיה שהיא עירוש ההוייה כרווזה בחוחמו של הקניה שהוא אראיך א ראש האותיות שמורה שהוא ראשון והוח הייה מלמע החותיות והוא הויה 🎵 כוף האותיות הואחתרון והוא ויהיה שמורם ראש ואמלע וכוף.ולכן נחתסיעקב במותם אות שמוא בין החקד שמוא ראש . ובין הגבורה שהיא קיף הקשר והוא באמלע מקשרם באותיות אמת . חהו קרוב הי לכל קוראיו קוראין אותו בשמו . אבל על מכת שיקראו באמת . הכוונה בהיבת אמיה כאש ואמלע וקוף דהייכו הים .הויה ויהייה שלא יקראוהו בשם אדכיי לבד כמו שילה מפיחם אלה יכוופו דהויאה שהיה הויה הויה ויהייה הכרווזים בחיבה אות :

ובוד את גבהו פי ידע שמי. שהוא אם כוון בקריאת השם כבד באדניי הנה לא עשה יחוד כלל כי לא זכר בי אם המלכות שהוא אדניי.אבל המכוין בשם הוייה בכתיבתו העורק קייק קוייק ויהיים עשה יחוד קביים ששוא הקוייק

בשל אלק ג'וה עלרי ג'וה

6 00

ז׳ א׳ בכוונה ב בכוונה ב לחיבת אית היובה אין נוגרו גלה נוגרו גלה לשלות מח סלו איר ב כז׳ ימר ב לשלות מח סלו איר שבס לאלת שבס בליה ב

ורונה לפניו ואים

100 (01 0

תהלהגדוד

10151

וליכס

מטלוון

מיכס

נמוכו

10 10

1015

סריוס

170

סריים

1333

350

אם של

ומכון

ומיות

יעקנ

0713

וזקו

קרמו

סיט

733

קיים

050

100

103

214

צעליכוליה עדוא אדמיי . והכה הזווג כקי ידיבה כוויש וידע אלקנה . והאדם ידע וגוי . וזהו עאוור כי ידע שוני בשתזווג ווניהד שוני שהוא הוייה עם האדמיי ועושה יהול בברכיהיו לזה יקראכי ואענהו חהו שרמו לארך אלך בשוק וכוי . שאכי קראתי לך בי שנות יעקב . ישראל שם יעקב לשון עוקבה ושם ישראל לשון מררה . ואתה לא ידעתני זווגתני ויהדתני בברכיתיך ובקריאתך שלא ילא מפיך כל אדתני זווגתני ויהדתני בברכיתיך ובקריאתך שלא ילא מפיך כל אד מס הדמיי של הקריאם ולא כתשוונתם בכתיבת השם הוייה שאז היה כעשה יחור וזווג סוייה ואדמיי :

י ירלה קרוב הי לכל קיראיו לכל אשר יקראוהו באוות . אומרו באמת רמו על התפלה שחשיה בכווכה בלב . כי הדברים בצלוא הם כגוף בלא כשווה כוו פגר מת . וכשיוסים המחשבה בחיכם משיל בהם כשמה . וזה רמו בחיבה אמייך הנה כשיסחלק א מהאמת ישארו אותיות מח הא הוח קוד שם הוייה בי יולין ווחייו מספל . 000 ביין עם הוייה . אם יהיה לבו בקריאתו לשמו יתי ועוה העם לכגדו ולא קרא בלא לב ולב . אז האלייף עסוא עם הוייה המי מסובר והקריאה כקי אמת . אבל אם השם איפו כבד עיכיו כי אם מלצר ולצו צל עמו כאלו מלצר כגד צני אדם . אז הקריאה כשחרת מת כחלו היא פגר מת . לזה רמז קרוב הי לכל קוראיו בין יהיד בין לבול . ובתכאי שיקראו באמת בשלשה סאותיות החלו . 🗙 שהוא טוייה כמיל ישימהו לכגד עיניו וקירות לצו ואז הקריאה אינה עת כי אם אות. קריאתו קריאה ורמוזה באמת שהם אותיות א מת כאמור שמחובר האלייף בהקריאה . ואם לאו קריאתו מת בלא אליף שחיא כפיר מת בלא כווכה

כלב וסממשבה :

ורגרה המשילו הקדמונים משל על זה . משל למללה שמלך שלוהו לעשות לו מין אחד כאה ממין המאכלים ויעשהי לשכיו ואותו המאכל לריך לכלי הבשול שמודין ואסכלה ועליםי

תהיה לרור

ומים ואש וחלובה להשיב עליה קדירה וכן דברים הלריכים בשר ועלפלין ובללים וכרכוס וכן כל שאר מיכים הלריכים לאותו התאכל. והמלך היה יושב והמללר היה מביא דבר דבר ומכימו לשבי המלך. והביא כל דברים הלריכים מן במיכי המאכלים הלריכים לתבשיל חן דברים הלריכים לבשול כמו קדרות וכפות ועלים ואש ועים וכיי הכל כאשר לכל הביא לשכי המלך. אבל אחר שהבין הכל סלך לביתו והיה מטייל ולא בא לבשל והים מחר שהבין הכל סלך לביתו והיה מטייל ולא בא לבשל והים המלך ממתין לו. ולבשוף שלם אחריו והיה עושה בו משפני כקמות. והכמשל מובן שהתפלה לריכה סבור תיבות ואומיות וקשר להתפלל בי ועמידה ברגליו ומכחף עלמו יאוחז הסשר ורואה בעיכיו ומדבר בשיו ובלשונו שהם כלים הלריכים לחשלה ורואה בעיכו ומדבר בשיו ובלשונו שהם כלים הלריכים לחשלה כי אם עשה הכנות לבד לשני המלך. ואיכ לא עשה ולא כלום שכל אלו התכנות תכליהן המתשבה שיכוין העיב מה שמל לנו התכנות הכליהן המתשבה שיכוין המיב מה

ובסשרי שיר ידידות עשיתי ותקנתי שיר לזה וזהתוארו תפלותך בקירות לב ערוכים . ולא ידמו למלצר המלכים: אשר הכין דברים הצריכים. ועת בשול הלך לו בחשוכים : ועד כם' הנז' משל אחר ושיר אחר על זה עיש

רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם: א׳ הנה עשיית רלוכס הוא אחר ששמע חפלחס והיס לו לומר שועתם ישמע ויעשה רלוכס. סכווכס עמיש ז״ל שהקצ״ה מקדים רפואם למכה. שהקצ״ה הזמין את

אסהר קוד אקטיגת ש עקטיגת כ רפואם לישי סווכם אחר מחלה אניץ שונע . כשילע

0 11 tod הנין שמיא סה הם אחר הילהיר ממו. מצל סילים לומדה אתר סיבה כלרס במיצי אמו נמותו בקרומת מנטן אמו מלאך כ כנר נסתר כזענס דובי סקדמת מותו תהי לדיק וא בזס ונסוש בך ש מלמדתיך תורה הק בא בנבול סקליפה ו באס בגבולך ויכול רשואם לווכם שי ך הקריב ללדת . מסי מבלבלות מש מנדס מויד עיד ע

תהלה לרוד

1070

אקחר קודם גדולה היון כנודע . לשי שכשתחול הגזרה ידה"ד ידקטרגת שלא להיוליא רפואה לכך ווזוינה עקודם . כוויש ע"ש כרבאי לישרא ונגלה עון אפרים . הכוונה אחר שאזעין רפואה לישרא . אז נגלה עון אפרים ורעות שויגרון להציא עליהם העכה אחר שהזוגרחי להם רבואה . לזה רווז רלון יראיו יעשה החלה יזווין להם רפואה כרלינם ואה"ב בעח הלרה שועחם ישועע . כשילעקו ולרחם ויושיעם . אצל הרלון שלהם ורפואהם הוא מוכן מקודם :

הונה נס בהכהגת ילה"ר עם האדם. הקב"ה הזוון רפואה להילה"ר וקודם. כוו"ש בראתי ילה"ר בראחי לו חורה להילה"ר וקודם. כוו"ש בראתי ילה"ר בראחי לו חורה הבלין שהיא התורה ואם תאור וליכו שהתבלין שברא לילה"ר הם אחר הילה"ר. שהרי הילה"ר לפתח מעיאת רובץ ושילא ווועי אוו. אבל הילה"ע עד שיהיה בן י"ג שנים. והתורה ג"כ הוא לוודה אחר שישתרש בו הילה"ר. כבר תרלו לזה שהנה בהיות לוודה אחר שישתרש בו הילה"ר. כבר תרלו לזה שהנה בהיות לוודה אחר שישתרש בו הילה"ר. כבר מרלו לזה שהנה בחיות מרחה בקדושת התורה קידם שיכום בו ילה"ר ואף שכשילא מבטן אוו ולאך קוטרו על פיו וושכחו כל התורה כולה. עכ"ז כבר כשתרש בקדושה והיא קדעה להילה"ר :

ובזה בעולם אלרך בבען ידעהיך ובעולם חלא מולחם הקדעתיך. הנה קודם בא הנשמה לעולם משביעין אותו חהי לדיק ול תהי רשע ודברה השבינה עמיך. חהו ידעתיך בשם ונשרש בך שורש הקדושה. ובטרם חלא מרחם הקדעתיך שלמדתיך תורה הקדושה כילה ומעתה אין לך עיענה לומר שאתה שלמדתיך הורה הקדושה כילה ומעתה אין לך עיענה לומר שאתה באה בגבול הקליפה שקדמה אותך. אדרבא אתה קדמת לה והיל במוחם למכה פי הי בלר פקדוך לקון להש מוסרך למו כמו הכה מקריב ללדת. הכוונה יש לדיקים בשיבואו עליהם לרות אפיי מבלבלות השכל אין מסלקים שכלם מהשיית ומשווים הי לכנדם המיד עמיד עמי למוכי בלרה. שאפיי כשיהים בלרה משימני לאותו ועכיסו אכלים וכפות וכפות וסים געשפניי סקפר מקפר

3530

ל כלום א כלום ניום

1.81

t

10

וסיס

בוונס ממ

אושים הנייה

שמו וכגלו שמרוב השיקותו שוכה לרתו שאיכו מרביש בה מרוב לצקותי עוני וזהו עונו אכוכי . הכווכה ישיוני עונו אף צלרהו לדיק כזם אחללהו ואכדדהו באקדים רפואה לתכתו . לזה רווז הי צלר פקדוך כשהלדיק פוקד אוחך ואיכו שוכחך אפיי צלר בעת לרה המבלצלת השכל עייל זוכרים אותך חמיד ופוקד ם מותך . ללדיקים כשו לקין לחש חליק להם לחישה שהיא רפואה . כווים הלוחם על הווכה וזהו לקון לחש חלוק להם רפואה ולחישה תחלה ואחייכ מופרך למו תביא עליהם יהורין שלחישת מכחם קדמה ליסורין . והוא כמו הרה תקריב ללדת . שארוייל מפחם של חים לא מסרו הקצ"ה ביד שלים שאם היה ביד שלים אפבר שיהיה עכצה והיא מסתכנת . לכך הקדים למכתה רפואה שהוא המפתח שבידו שלא מקרו ביד אדם. ואחיכ תקריב ללדתי כדי שכשילא סולד באותו רגע פותה רחמה והמפתה קדם ללירי

וסבלי היולדת :

ילמוז ללון ילאיו יעבה ואת שועתם ישמע ויושיעם . אם ינשה רלונם אייב אינם לריכים לצקה ללצוק כדי להושיעם . יהכוונה ע"ד שארו"ל הקצ"ה וותאוה לתפלהן של לדיקים . ואפיי שהוא תפד לעשות רלונם הוא רולה לשמיע השלחם. בשביל זה מלר להם מעט כדי שיתשללו לפבין לזם רוה רלון יראיו יעשה ואם תראה שנופלים בלרה וכראה כטו איכו עישה רלונה . הוא כדי שואת שועתם ישמע ויושיעה . שהוא מתאוה וחומד לשמוע בינתה ולא מפני צהיתה כוונתו שלא לעשות רלוכם :

מה שהקצייה מחאוה לתפלחן של לדיקים . כי הנה והנה

הפלהן על לדיקים עועה יחוד גדול בעולמותי העליונים ע״י אשר מעלים כילולות הקדושה מעמקי הקליפות כי הנה השוט והמנקש הוא מעלה מיין ואחייכ יורד מיין דכורין ויותר מה שהעגל רולה ליכק פרה רולה להכיק . כמלא שעייר הפלתם מריקים השפע מלמעלה למעה וכשו המפחח הוא בידם

הנהם הכ minuto ta ממח סלס . כליק תאות לו כבר וההח להחסלל וללו שמתה מהחום חקדממו ברכות מרשה שבהי וח

ני יצור יו 6 לדקים נענים מיי ולונס . כמו סוקים

וסברוני בבוקר ומ מוחום כלל. לום הפלה תמיד שושה ויוסיעם עד שיממלל צוא תשנה והם יש הוא רונה כלילם האר ווסי בבעה הלריכה וא את כל סרשניים מרביו ודנה מחינת

כל כירר

ופנה הזקיה תנה בו

להברמם לילחק וברי

נפרץ לפכיר וחזקים

לכך באמס . הלו

תהלה לרוד

9999 F

10753

וס כווו

753 1

נוקד ס

בוחס . רפוחס

ולמישמ

Pote

ר פלים

רפומה ללדתי

ולירי

ימתני

כריכים

מחום

א רולה

לפני ו וכראה

יעס י

כווכמו

י סנס

ולמים

ליפוס

לכולין

Julie.

0713

זבחפלתם שהם עיין והוא תופחה של העייד שהיא הרקח השפע מלוגעלה למטה . ובזה האורה לבו כתח לו וארשת שפתיו בל מכעת קלה .כי תקדיונו ברכוח טוב וגו׳. הכה אוער עי הלדיק תאות לבו כתת לו כבר . ולא אוער תתן לו . אא כתח לי כבר והקדונה לו עשיית רלוכו . וא״כ לנוח כמלא בלרה ולריך להתפלל וללטוק הוא מפני שוארשת שפתיו בל מכעת קלה . שאתה מתאוה לארשת שפתי הלדיק שע״י ארשת שפתיו ותפלח חקדונכו ברכזת טוב ללדיק ברכה לעולמות ומפתח שלהם ארשת שפתיו ותפלמו לעורר מ״ן מלמצוה ואח״כ על ידה הקדונו

: זוט גרכות נווב

לי עוד ירמוז רלון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם ג' עוד ירמוז רלון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם ג'

לדיקים נענים ע״י חפלה ויש ישנים על מסחם ועושם הקצ״ה רלונם. כעו מזקיה העלך ודורו שהיו ישנים בלילה על מטהם והשכימי בבוקר והנה סכמריב וסיעתו כולם פגרים מחים בלא מלחמה כלל. לזם רמו יש לך לדיקים רלון יראיו יעשה אפי׳ בלא חפלה חמיד עושה רלונם. ויש לך לדיקים שאת שועתם ישמע ויושיעם עד שיתפללו וישמע לעקתם. ועל אותם שעושה רלונם בלא תפלה והם ישנים על מעותן אמר שומר הי את כל אוהביו. הוא רומו ללילה הלריך שמינה שמברכין עליי שומר את עמו ישרא רומי בבעה הלריכה שמינה שהיה בלילה שהם ישנים עמחן. וזהי בבעה הלריכה שמירה שהיל בלילה בהם ישנים על מנחן . ואו את כל הרשעים ישמיד וישכימו בבוקר והנה כשמדו כל מויביהם כמו הזקיהו המלך ודורו:

לרז"ל מרז"ל מי שהכם בזכוחו רואה במפלח שוכאיו כמ"ש כל לירריו יפים בהם. ולא עוד שם שרואה בלריו וכוי והכה הזקיה תלה בזכוחו. כמ"ש ז"ל משה הלה בזכוח אחרים זכור לאברהם לילחק וגוי. חלו לו בזכוחו שכאי לולי משה בחירו עמד בפרץ לפכיי וחזקיהו תלה בזכוהו זכור כא את אשר הההלכתי לתניך באמה. הכו לו בזכית אחרים. שכאי וגכיתי על העיר הזאת

ההלה לדוד

להושיעה למעכי ולמען דויד עבדי:

והנה מרזיע מי שהנת צוכותו רואה צנקו י ומי שאין הנת צוכוהו אינו רואה צנקו ובהפלה שונאיו. כמו שמיי הנת צוכוהו אינו רואה בנקו ובהפלה שונאיו. כמו שמיינו בלוע שנילול בזכות אברהם אמרו לו המלאכים ש חבע אחריך וא סעמוד וגוי. ואשחו שהביעה מאהריה היהה נליב מלח. למי שהקליפות יכולים להזיק כשאין הנק צוכותם. ואם הנק צזכותם שהקליפות יכולים להזיק כשאין הנק צוכותם. ואם הנק צזכותם החא למהסקה ולמסתור כמגן צפניו. ואין השנין יכול לשלוע צו החא למהסקה ולמסתור כמגן צפניו. ואין השנין יכול לשלוע צו ולהזיקו. וכן כשנצרו ישרא צים ועצר צים לרה ונילולו צזכות ולכן לא ראו בהעצעתם שלא היו מאמינים בהטבעהם עד שלמר הקציה לים פלוע אותם ליצשה . כמיש עית וירא ישרא את מלרים מת על שתת הים:

לוח רמו סמיך לבו לא יירא עד אשר יראה בלריו . פזר נחן לאביונים. הנה הכוהן לדקה בסתר אין בעלי האף והחימה יכולים לשלוע בו . כמיש בירושלמי על ההוא דחוה משליג מרחיק בלילה סגע בוהשר של שדים והוכיחו על יליאהו בלילה שסוא זמן המזיקים . והשיבו מהן בסתר יכפה אף והאו כפף כאשו והלך . שסכם ע"י הלדקה בסתר כופה האף והחימה ואין רלשו והלך . שסכם ע"י הלדקה בסתר כופה האף והחימה ואין יכולים לסזיקו אף שרואים שניו. לזה רמו סמוך לבו לא יירא עד אשר יראה בלריו היא כאשר יכאה בלריו היאך סמוך לבו שמא יזיקו בעלי האף בשעה השחתה לרה. לאיא פזר כהן לאביונים - שע"י מלית הלדקה מתן בסתר יכפה אף. ואף שיראה

פרים בפרים בשנים וגפת לריו אינם יכולים לשלוע צו: ד׳ עוד ירמיז רלון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם ,הכה העושים לו כם מככין לו מזכיותיו כמיש גצי יעקצ קטוכתי מכל הסתרים ומכל האמת. והכם הלד ק כשהקצה משפיע לו עיצה הוא מלטער ישמא הקצייה מכה ימזכיותיו או מאכילהו מחלקו של עוהיצ. והכה ארזיל המהפלל על חביכו והוא לריך לאותו דצר עוכים אותי המלה כמיש גצי

075 7325 סלדים מרס חו לרך לע חכיומין. יקרש מוכ החפלל נול שומחס ה כולם רמו ל רמו רכון יר והכיוסיסס שונתם יבמנ לשובתם כל מיך לעשות ע עלמס א והנה ס

סגוים לעכותו

ואניונים מה

ולווה לאיעכו

הם לאומו הבו

עלמא למערא

הוזה עבורה

קראמד סי.

הים אמי לבית

מערא הרוום

נקנא לזרתו

RDD

שרט ויתפלל אברהם בעד אבינולך . וכתיב והי פקד את שרט שכנר פקד אותה קודם שפתה כל רחם לצית אציוולך . והנה הלדיק שמתפלל על כל אחד ואחד מישרא כשרואה אותו בעת לרה או ביסורין או בשוני או בחילי והוא מהפלל עליו אדם כזם לריך לעכותו תחלה בכל מה שלריך . ואייכ לריך שלא יככו לו מזכיותיו . שהוא לא בקש על עלמו כלום כי אם על חבירו ולכללוא ישרט מוכרח שיעכוהו ויעשו כל רלוכו בכל מה שלריך שכנגדם התפלל על ישרט . והנה ריית הפי דלון לראיו לעשה לאת שועתם לשווע (יושיעם . הוא תקוויב ווספר ישרט . ואחר כללוח כולם רמז לאהדות ישרא שאוהב את כל אי מישרא כנפשו . לזה רמז רלון יראיו יעשה ולא יפחדו שבהפקת כל רלונם ינכו להם מזכיותיהם כמו שנתפחד יעקב ואמר קטונחי . לכן רמו ואת בועתם ישוע ויושיעם . וריית כל הפי ווספר ישרט עם כללותם שבובתם כל יוויתם אינה על עלוום שא היתה לכל ישרש . ואיכ לריך לעשות רלוכר תחלה בלא כיכוי זכיות שהם לא התפללו על עלמם שא על כל אי ואחד מישרש . ולכן עושה רלוכם : בלא כיכוי זכיות

סווחפלל על חבירו ועלר בלרתו . סוא מקיים מלות 11219 ואהבת לרעך כמוך שהוא כלל גדול בתורה . ועוד

הרויה לעכומו צלא הפלה . והכה מליכו כמה לדיקים דלים ואביונים וותפללים על המער על ישרא ולא על עלוום בסתר ולמה לאיענו תחלה שישפיע להם מזונות בריות והלא לרינים הם לאותו דבר כמיים גבי רי מני במסכת חענית כי הוה אלטריך עלמה למערה שקיל גולקה והמר להנשיה ציהיה היזיל והייתי בזיזה עבורה אזיל וקאי בדוכתה עמיקהה ולמר ממעמקים קראמיך סי. והוה מכקי שקא ובעי רחמי והוה אתי מטרא . כי הוה אתי לביתים איל אייתי מר עבורא איל אמינא הואיל ואחי מטרא הרווח שלמא . וכן גבי רי חנינא בן דוקא שהיה שני ביותר יבשבא לציתו אור כולים עלווא בלער וסנינא בנחת אהא ויטרא

17

שמלינו ממכיד ס. כפי כזכותס ולוט צו 012:3 1 . 0030 70057 ph 107 פור כתן

gho !

משניב

נלילק

חו כפף

וה וחין

יכה עד

זוך לנו

כ נהן

שיכפה

305'

זכיומיו

סלדק

acco

131 20

וכל העולם כולו ליזון בזכותו . הרי שהיו לריכים לאותו דבר והיו מתפללים על ישרט למה לא כעכו תחלה . הכוונה שהלדיקים הגדולים ההם . הם בבחירמים לא היו מבקשים עושר והרווחת כי אם מזוכות בדוחק וכדי מיותם מחמת ששמים בחלקם ומלטערים בלער חקרון הלבכה ככודע . ושכרם לפין לעום״ ב וחהו שרמה לזך מים מדליו הדכעו במים רבים . רמז מן הדלים שבהם יזל מים . רמז למער עהיה יורד המער בשבילם והם עדלים ומתפללים ומביאים מטר ושובע וברכה בעולם . וכ״ת שהי דלים ומתפללים ומביאים מטר ושובע וברכה בעולם . וכ״ת שהי מתפללים על העולם והם לריכים לארותו דבר להברכה והשובע הספלים על העולם והם לריכים לארותו דבר להברכה והשובע התפעלנים על העולם והם לריכים לארותו דבר להברכה והסשר מתפללים על העולם והם לריכים לארותו דבר להברכה והכוסד מתפללים על העולם והם לריכים לארותו דבר להברכה והכוסד והשפע לשי שהם דלים למה לא כלוכם שזרעם יהיה במים רבים שהוא מים שים לו סוף . אא ללוכם שזרעם יהיה במים רבים מים שאין להם סוף ותכלית לעוה״ב ולא היו מבקש ם עושר ושפע כי אם להשתחף במסרון מלבכה העליוכה :

מבין המבחן חלוקי התפלות באיזה אופן הם : וכזה ירמוז אשרי איש ירא את הי במלותיו הפץ מאד. ואזיל במלותיו ולא בשכר מלותיו. שהוא לא בקש שכר

דסנאת ש דווקא . דווקא . דור ישרי ורחום בי סיה חשך כ

ר נוד

כלדיק נדרך נן דוקה סניז נחלום כסא נ לעוסיב ולמס ולריך להשחתנ נבוהיב . ורי ה מקד עבע וסו עיניותו כי כך כתומו ובתורה מכיותיו כלום שי שלמות שנ לה רחמם שמי ינאים הלדיקים לנכית מסס וסי לכמה שום לעוסיב שלא יו

000

7178

לא דיין ללדים

תהלה לרוד

13

01

00

90

לים

001

יסיו

ננים

700

0'37

ושנ

10 6

10 10

10 1

1071

63 q

in at

più .

זפקת

1:5.

0163

שהוח

31161

735

והכאת עוה"ז ושפע רב כי אינו רולה אא לעשות רלונו במלומיו דווקא. ואדם כזה אף אם כתן לו עובות שגבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יבורך וכן הין ועושר בביתו וכיי שהם עובות העוה"ז וכז זרה לו בחישך לא יככה מזכיותיו כלום. וזהו שאמר חכון ורחום כי שאין חנון אא מתנת חנם שמאמר שהוא לא שא ולא היה חשץ כי אם במלומיו חשץ מאד ולא בשכר מלומיו. איכ כל מה שכתן לו הוא דרך הכיכה ומתכת חנם :

עוד ירלה רלין יראיו וגוי . הנה יש חלוק בעשיית הרלוכות של הלדיקים כי כשהקצ"ה עושה רלון הלדיק בדרך עבע אין כאן ככוי זכיות . ומה שמליכו בני חכיכא צו דוסא שנתנו לו רגל של זהב שלא כדרך עצע והראו לאבחו בחלום כקא שלהם חקר רגל אחת שהוא רמו שיככו להם מחלהם לעוסייב ולווה לא כתכו לו דרך טבע והוא שלדיק שואלו עני ולריך להשתתף בחקרון הלבנה אין נותנים לו כדרך עובע ושכרו לעוה״ב. ורי חניכא בן דוסא שהתפלל שיתנו לי נתנו לו שלא כדרך עבע והראו אה אשתו בחלום כסא חסר כדישיאוירנה וישאל בינריתו כי כך עלה במהשבה . אבל כשהלדיק וחלו עשיר ווותהלך צתומו ובתורתו והקידותו נותנים כדרך עובע ולא יככו לו מזכיותיו כלום . וארזייל עתיד הקצ"ה להכחיל לכל לדיק ולדיק ש״י עילמות שכאי להכחיל אוהבי יש שהם ש״י מיכי תעכוגים עין לא ראתה שהים זולתד . לזם רמו רלון יראיו יעשה כשהם יראים הלדיקים והוא מפיק כל רלונם בשפע וברכה לא יפחדו לככות מהם מחלק עוהייב . לזה רמז ראת שועתם לשמע ריה וש״י לרמוז עושה כל רלוכה בעוה״ז וש״י ג״כ שהם ש״י עילמות לעוהייב שלא יחשר מהם כלום שאין מפיק רליכם שלא כדרך טבע כי אם כדרך עצע וצוה לא יככה מחם כלום :

כי חם כדוך עום וצוח נוז יכוש משם כדוש . ארויד עיים וישב יעקב בארץ מגורי אביו . בקש יעקב גישב בשלום קעץ עליו רגזו של יוסף אמר הקביים לא דיין ללדיקים מה שמתוקן להם לעוסייב שא שהם מבקשים

חהכה לרוד

לישב בשלום בעוה"ז . ושנם למום לא יחכו לו גם בעוח"ז מי קגי למו ללדיקי דאכלי חרי עלמי. והסכווכה שהלדיק המבקש דרכים לשלווחו ומחפש לעשוח כחת כוח לגופו ומרבט ומכיר בתפלה על זה ואין מהלו מחייב כמו רי חכינא בן דוקא שנחטו לו רגל אי זהב ע"י תפלתו והראום כקא חסר לשוה"ב . אבל אם בא לו מו השמים שלוה והשקט כפי מזלו לא יחסר לו כלום מזכיתו מאמר שלא הרבה והשקט כפי מזלו לא יחסר לו כלום מזכיתו מאמר שלא הרבה והשליר על זה בתשלה כי אם כפי מה שחייב לו הוחל שלא הרבה והשליר על זה בתשלה כי אם כפי מה שחייב לו הוחל שלא הרבה והשליר על זה רמו בקש יעקב לישב בשלים וכוי . כווכחו בקש דייקא בדרך הפלה ובקשה . אמר הקב"ם לא דיין ללדיקים מהשמחוקן להם לעומ"ב אא שהם דייקא מבקשים וכוי שאם למי בקלי בקש הוא אם מו השמנים יושיבוסו בשלוח שאם למי בן יחסר לו מנת שמחוקן לו לעוס"ב :

יתבאר כי תקדונכו ברכוח עוב חשית לראשו עטרת

םז . הכוונה שאם אתה מקדים ללדיק ברכוח טוב ואמרו הקדמכו הוא לא בה לבו לואה ולא הפליר אותם הטובות שא אתה תקדם לו קידם שישש אז תשית לראשו עעירת עז לעוהיצ לדיקים יושצים ועעריתיהם בראשיהם שלא יחסר וווכו כלום. יאור אחייכ דוים בא וווד כתת לו אורך יווים עולם ועד. ששנה אוורו על זכרני לחיים שהאדם לא יצקש החיים בשביל עוסייז שא למעכך שסים חיים לעבוד עבודחך ולהרבית בוולות ועקק ההורה . חיים חיים של נווד נתח לו לא הנכה לו וותלותיו בשביל אריכות יוניו שהרי לא בקש החיים בשביל עוה"ז . של אורך יונים עולם ועד לעולם שכילו ארוך לעולם ועד והוא ללורך עבודתך בבאולעוהה יזכה לעולם הכלחי . ואכור גדול כבודו ביבועהיך היד והדר תעוה עליו. הנה מלינו בשהלדיק נופל בלרה והקבייה מלילו לא די שנילול שא מעלהו לגדולה כמו שמליכו גבי מרדכי לא די שכילול מהמן שא עלה לגדולה משנה למנך ונוי . לזם המז גדול כצודו בישועתיך . הכווכה כשתושיעהו מלרהו לא די שהושעתו שא גייכ יהיה גדול כבודו והוד

12 17

ליכם על רליכם על גרת גורם שנצעלם בה יולאי יעשם ש לנגור לחם גזי נצעל מגוירם החות לנו עשו החות לנו עשו החות לנו עשו החות לנו עשו

לור מאומ לוגכה אור תחן לו אא על הלכה וארצה עשהיו בל נוצות עשהיו בל נוצות ועותה עד שלא ואדים שני שלא לאדם עי שלא באדם נותני שלאה כי א הלשה כי א והדר תשוה עליו :

תהלה לדור

0

נס לי

מן זכר

300

1

דיין יכרי

לוס

57

311

1D

ומכו

ולש

זיים

נית ולו

. 17.

610

3173

כופל

כמו

220

103

710

יכלה נלון יראיו יעשה ואת שועתם וגוי. הנה ליכם . בשאמר רלון יראיו יעשה שעושה להם רלוכם .

קמנ

א״כ אינם לריכים לעקת להושינים ששוועתם למה והלא כל כלינם עשוי והוא עמ״ש ז״ל ע״ע לדיק מושל יראת שהים הלדיק גרזר גזרה והקצ״ה מקיימה. וכשהקצ״ה גרזר גזירה הלדיק מבטלה בהפלמו. ממלא הוא מושל יראת שהים. לזה רמי רלון יראין יעשה כלומר שגוזרים הם ועושה רלוכם. ואם הקצ״ה רילה לגזור איזה גזירה רעם על העולם אח שועתם ישמע כשמתפללים לגזור איזה גזירה רעם על העולם אח שועתם ישמע כשמתפללים לגזור איזה גזירה רעם על העולם אח שועתם ישמע כשמתפללים לגזור איזה גזירה רעם על העולם לח שועתם ישמע כשמתפללים לגזור איזה גזירה רעם על העולם לח שועתם ישמע כשמתפללים לגזור איזה גזירה רעם על העולם לח שועתם ישמע לגזור איזה גמור הכשמיו להתפלע לאיזה דגר שכל האות לצו עשויה. והכווכה כל מה שרולה וגזיר אחה כוחן לו חלום לנה לכו לנו בהוא גוזר ואתה מקיים. וכשלתה גחר איזה רעה והוא מתפלל וארשת שפתיו בל מכעת קלה הקצל ארשת שפתיו והצעל גזירהך :

עוד מאות לבו כחח לו. הנה כודע שהקב"ה נוקדים רפואם למכה קודם שהבא הלרה . וזהו מאות לבו כחח לו ולא אמר מחן לו אא כתח לו והזונכת מקודם . לכן אח"כ כשיחפלל על הלרה וארשה שפתיו בל מנעת סלה ותושיעהו : עוד וארשת שסהיו בל מנעת סלה .כי תקדמנו וגוי . אמרו עיש מי הקדיעני ואשלם מי מל בכו עד שלא כתחי לו בן מי קיים מלוח מוזיה ואשלם מי מל בכו עד שלא כתחי לו בן מי קיים מלוח מוזיה ומעקה עד שלא כתחי לו בית וכן שאר מלות . וכן בענין ההפלה שמתכלל האדם להקב"ה וכוחן לו באחו באוהה הפלה ע"י התעוררות התפלה . הנה התפלה בעלמה מן השי"ח מי שם פה לאדם ע"ד שאומו ד' שפתי הפתח ופי יגיד תהלמך . אין לי כלים ממכי מאותה התפלה שהרי אתה אדני שפתי הפחח ומי שם כלים נומני מאותה התפלה שהרי אתה אדני שתי המחח ומי שם יזהו וארשה שפתיו בל מנעה סלה שאם היית כולה למטוע שפחי

מלדבר הכל בידך ומי שם פה לאדם שא אחה . ואייכ אין מהלדיק המתתעלל מונרי כלום . כי הכל ממך ועבייז הקדמכו ברכוח טוב עייי הפלחי והוא בדרך קדימה שאתה הקדמחו ולולא מניש ארשת שפתיו לא היה יכול להתעלל . ואייכ מי הקדימך אפי ארשת שפתיו לא היה יכול להתעלל . ואייכ מי הקדימך אפי הכתלמי של האדם . ואמר רישיר ללאשו עטרח שז . הנה בתעלמי של האדם . ואמר רישיר ללאשו עטרח שז . הנה בתעלמי של האדם . ואמר רישיר ללאשו עטרח שז . הנה בתעלמי של האדם . ואמר רישיר ללאשו עטרח שז . הנה בתעלמי של האדם . ואמר רישיר ללאשו עטרח שז . הנה בתעלמי של האדם . ואמר רישיר ללאשו עוריה הקבייה במיש המלאך קושר כתרים לרבו וותפליתיהם של ישרא . ואמר מס שאתה רואה וארשת שפתי הלדיק כתר . אכו רואים שיכות ששירהנו אותך ועומרנו והתעלנו לפניך הלדיק רואה שיכותך כאו אתה השיתלראשו עטרת שז שרליח בייו נהיות עבד וועזרת לפניך ששירותך על הלדיק היא עטרת שז:

שומר ה׳ את כל אוהביו ואת כל הרשעים ישמיד

א׳ הנה עי זם מחובר עם פי הקודם רלון יראיו יעשה ואת שועתם וגוי. הנה הלדיק גמור כשהקביה

גלילו לא די שולילו אלא יראה בשוכאיו . והכה יש הפרש בין הירא להאוהב שעובד מאהבה ועושה להם כלוכוחיהם מדה כנגד מדה . הכה להירא השם שהם עובדים וגיראה שומרם הקצייה מאויציהם שלא יפלו ביד שוכאיהם . אבל כל זמן ששוכאיהם קיימים הם מחסמדים מהם . ועכיש יש להם לער . אבל העובד אח השום מחסמדים מהם . ועכיש יש להם לער . אבל העובד שוכאיו מפכיו ואז לא יש לו פחד כלל ועיקר וישכב לבמח . לזה שוכאיו מפניו ואז לא יש לו פחד כלל ועיקר וישכב לבמח . לזה עוראים השום להיש לו פחד כלל ועיקר וישכב לבמח . לזה מו הבי מקודם כלו יכאיו יעשה כשרטון סיראים שמובדים מיראם יעשם כלוכם הוא שישמע שוועתם ויושימם . דווקא מחד מאויציהם מדה כנגד מדה שהם עבדו ביראה ולא באהבם. ולכן ישארו יראים ופוחדים . אבל עכיש יושינם וילילם . אבל מוסביו שומר סי את כל אוסביו . וחון ממה ששומר את האוהבים סמובדים מאהבה . אלא שגם ואם כל הרשנים ישומר את האוהבים

17 nbon קוום סמסור סדינים סינסה ממהק ה קזורים ז מהם לום 1: 78 ונית עסו 1 16 330 6 03060 מניי כאכ מתליח עם כנודע . ם 6 03000 15 1007 לעשות הל ח. סנוסכ . ה המקדים ו 12 13

שמירה א ושנה נות תיתיות לה

תרלה לדוד

שלא נשאר שום פחד בלבם כלום :

P' 311

DE

r.p

201

0"3

Jut

017

TD

וכת

71

00

00

13

7200

0"37

זיכס

7311

7'00

die .

0'73

topir

600

. 030

336

0'30

מס

רונה התרם גדול צין העוצד מאהצה לעוצד מילה. שהנה הונה היכאה היא מלד הגצורה כי כן מקתר יראיה גצוריה . זהאוהב שעוצד מאהצה מלד החתד אהצת חקד . והוא שם קדום בחשד נקוד כמולא האוחיות של שם הוייה הנקי שם המשורש כזה ארובה וכשיש לו לאדם יראה ואהצה ממחק

הדינים והגבורות בתקדים ועושה יחוד גדול בכל מלוה ועבודה שינשה ויך קוד יכאה . ואהנה וכן ויך יכאה ואהנה כי ממחק הגבורות בחסדים ומיחד ויד בויד שלריכים להיוח יר:אה חלי קשורים זה בזה . כמיש המקובלים וקשולס מהם לזם . וחלי מזה לזה להורות על כללותם אה : בה ניסד . ומנה היראה כנגד הלית והאהנה כנגד תלות עשה . ותי שיש לו יראם ירא לעבור הלאווין פן יעכש . אבל אין לו אהצה לרדוף על מלוח עשה ככודע . לוה רמו לאסצה את הי אלהיכם ללכת צכל דרכיו ולדגקה צו . הכוונה שניי כאסבה תוכו לבי דברים עליונים. האחת שלא תשועו מונלות עשה . והבי שתיחדו די בןי שהם קוד הגבורה והחקדים והגבורות קוד 🦷 . לזם רווז כנודע . שהחקדים קול (לאהבה את הי אלהיכם . וכשיהיה לכם אהבה האי ללכת בכל דרכיו בלא תשונטו אפיי עלום אי מולות נשה כדרך האוהב לעשות רלון אהוצו . וזהו ללכת בכל דרכיו בכללותם עשה ולא תישה . והצי ולדנקן בן כאלו אות ולדנק הי בוי שתחבר החקדים והגבורות ביחד . ע״י היראה והאסבה ענה והיא קיום העולם כנודע :

בי עוד ירלם שומר הי את כל אוהביו ואת כל הרשעים ישמיד. הכה עיקר השמירה בלילה ואין לך שמירה אלל הלדיק כמו שמירה שישמרהו השם מלבוא לידי המא והכה כודע שע"י ק"ש של המטה והיא רמ"ח תיבין היא חרב עישיות להרוג המזיקין דקרי. וכילולות הקדושה יחזרו למקומם

קמר

תהלה לדור

צמיש בזוסר עיש לא ישכב עד יאכל טרף מספר טר"ף רפיש נילולין עיים שיש סורג אלף מזיקין. הכל כפי כוונסו בקיש היא ולפי מעשיו. והנה תיבת שומיר מפתרה רמיים רליים. ורמו שומר הי את כל אוהביו שעיקר השמירה בלילה שמברכין עליה שומר את עמו ישראל לעד. והוא שומרס בלילה. ורמו בתיבת שומר את עמו ישראל לעד. והוא שומרס בלילה. ורמו בתיבת שומיר רמיים רליים. שעיי רמיים תיבין בקיש. אז רולם והורג בל העפין דבעלי הקריין. והסו ואת כל הרשניים ישמיד עהם המלבישים שנילולות ההם ישמידם. ואז יעלו הקדושה בהיתה אללם למקום עליון:

יתבאר לכלימה תחהבון ריק . הנה מזמור זה מדי ובוה מזמורים שהם תיקון לקרי כנודע . והם מסערים על ערין סקרי ותקונו. כנוו ששירשתי די מזמורים הרחשונים שבתהלים . ובא לווור לכליווה שהם הקליפות הנקי בושה וכליתה תחמנון רי״ק שסיח חותיות קר״י והם גורמים נקר״י בהים אותיות רי״ק שנילולות הקדושה נקי יק״ר מספר עשלה איל שבשיי עולמות כרודע . וכשהולכים לקליפה כקי ריאק וקלאי . ואמר הבקשו בזב כלם כיית מייף שהיה לילית וכוחותים שבאס וווחווות חת החדם בלילה . חדע לך באפיי הקרי שהיא באנקו של אדם . אם האדם הסיד וישר הקביים שומר אותו מלראות קרי. כמיש גבי יעקב פייד שנה שלא ראס קרי אביי שסיה בלא אשה שאין הקביים מביא חקלה על מעטיהם של לדיקים . לזה אמר ודעו כי הפלה הי חקיד לו וכוי . וקגולת תפלת אותו היום בכוונה מוכעתו מלראות קרי . חהו הי ישמע בקרמי חליו בהוא יודע קריאתי אליו ובכחם לא אראה קרי . כמיים בכווכת רגזו ואל תשטאו . הכווכה עשו כווכת ק״ם ברוו״ה תיצין שנה שהיה קרב פיפיות . כוו״ש והרצ פיעיות צידט. הוהו לגז"ו שעולה מקפל וחל"ב שהם לייו והם בי עיב ככודע . ועייז לא תחעאו לראות קרי . אבורין בלבבכס על משכצבם . עיי רמיים תיבין דקיים בעל המנים וכא

התכוק וחשת וחשנו בווים ו ובמו זב

2 13

מלסנה ש למסבל וכו b thin hi את השם ה חלום מחסו וונה שידע לסום למסבו שוור סי או שים בנוס ז ישוייד וכחן ווקסירו ווה טהקחרם בש מנציר מלסני וועם בכל יוו וסרים לנוים זוט נסמרט ו . הוות אודנה מוות

שיי מכחברתו

77 7

ם הוחם

תהלה לדור

01

51

(1)7

5

ונת

271

001

יתה

171

ולים

ונים

סט

107

の加

רייק

not

D'31

כמס ז על

10 7

קרי . ס לא

נוסו ומכב

0233 for a

תפסקו המצל של הקדושה אחר הקיש שחדברו או חאכלו וחשתו . אלא ודועו קלה . ותאנגרו צלצבכם ההרהרו צדית והשכו עתוך דיית . זכחי לדק שתקראו ודוי אחר קיש כעיש זוצח תודה וכל סעתורדם כאלו זוצה תודש . וזהו זצחו זצחי לדק שאחר קיש תתורדו על כל עה שעשיתם ציום מוץ עודוי סכולל :

ני עוד יכלה שווור הי אח כל אוהביו ואח כל הרשעים ישוויד . הנה המוהנים את השם ועונדים מאסנה שמירתם הין מן העצע . שהוא שכיון שניהן רשות למחבל זכוי איכו מבחין בין לדיק לרשע . ולכן ביולרים אמר ואתם לא תלאו אים וופתח ביתו . וכן חבי כוועש רגע . והנה אוהב את השם אינו מגלה מעשיו לבני אלם . והקביים מסתירו בשם אלום מאתר שהוא עובד מאהבה לשם אזבת השם דווקא ואיכו רולה שידע בו בן אדם . ולכן אף כשיש זעם בעולם וניתן רשות לנוחבל להבל הרשעים הקביים שונורו ומסתירו . לזה רמו שווור סי את כל אותניו העובדים מאהנה . ולאו דוותא בשנה שיש שלום בעולם שומרם . אלא גם בזמן שואת כל הרשעים ישויד וכהן רשות לווחצל להשוויד את הרשעים הקצ"ה שווורו וווקסירו מהאף והחימה לפי שמעשיו היו קתורים : דבה מססחרה בשם אלויים נולה מיצ והוא גבור שבכח החהד שבו מעביר מלפניו כל זנים ועברה לבל יוכלו לההקרב . כמיים ואל זועם בכל יום וכן בזוהר עיים בבגדו בה פיי לשון בגד שאמר ופרים לבוש יקר וכו׳ דאקרי טוה וכוי עיייש . כוויש לגבר אפר דנכו נסתרה ויסך אלוה בעדו . וצוה 🚆 הוא ילילך ווכח יקוש מדבר מוות . אפיי מן הדבר שכיון שניהן רשות להבל הוא ילילך עיי שנאצרתו יכך לך . ורית באנרתו וכך לך רית וויצ . שהוא שם אלוה הכויל להקחירך צו ושוב לא חפחד :

עיד ירלה שומר הי את כל אוהביו וכוי. הקביית עיד עיד נכוי הקביית עותר עיד עיד שמירה מילהייר ובמירה

17

מאויביו . והכה מליכו שהלדיקים מתפללים להקביה שילילם מילהיר והלא בהירה ורלין ביד בכי אדם והקביים איך ימכינהו מילהייר . הנה אוורו שהוא סיוע שיסייעהו וכוי . ויש עעם אחר כה אוכו הסורה אגוכי מגכא מן היסורין ואלולי מלילא מילהית והנה כשהקצ"ה מסיל כל ערדות המוכעות עסק התורה ויהיה האדם שקט ושאכן ויהיה לו פנאי לעקוק בתורה . מווילא נשוור מילה״ר פכל זמן שהאדם עוסק בתורה אינו גא לידי חעא דאלולי מללא וכוי . לזה רמז שומר הי את כל אוהביו שעיקר השמירה מילה״ר . ועוד שנית ואח כל הרשעים שהם שוכאי אותביו ישמיד מפניהם . וכי חיי תינה השמדה האוינים מפניהם זהו ביד השיית שאינה בחירה ורלון . אבל השמירה מילה״ר אין השי״ת שומר את הלדיק להלילו מהילהייר והבחירה היא ביד האדם . לכן אמר חהלת הי ידבר פי שהיא עסק התורה . הכוונה שיקיר מעליהם כל מאורעית שמוכעם מלעסיק בתורה . ומוילא שומרם מילהייר. שאוגני מגנא וכוי . וכמלא שלא סוא מכע הילשייר מהם אלא קייעם לעקוק צתורה . ובוד חותרו במדרש וישמרך מילהייר. יאר הי פניו אניך בחורה . הכוונה אחר שאמר וישמרך מילה״ר שלא מאמר והלא הבהירה והרלון ביד האדם. בא לומר שחין הכווכה שנווכע הילהייר מלהחטיאך. אא יאר הי פניו איד בתורה יקיר כל מקרים המוכעים ממך עקק התורה . וכל זמן

שאתם שוסק צה אגוני מגנא וכוי ואין היפאיר שולעו צך : דורנדי כח התורה מכנעת הילהאיר והקליפות שלא יוכלו ליכק מן הקדושה . מאחר שהיא מתחקת הדינים מדע לך כי סנה כל הגבורת הקליפה והילהאיר צחיי יניקחם מן הדינים . והם שאיך דינים ופר דמנלפך . ועוד כוחם כשיונקים מיא כילולי העיהרה שבתוכם שהם יאא סמני הקטורת והתורה מורניתם מכל הנאיל . ולכן המלא מספרם שאיך שאיר יאל כמפתר מורניתם מכל הילהאיל הלה מתחקת ובזה ככנעו הקליפות העליוניד . וממילא הילהאיר משע כוחו ואין צו כוח להמטימו

17 17 מינ 715 ונכנס 10 10 רית יכ סחינות בללוח ו 30 00 היה סר בילר בר קרייה, וממכו ב כויים ולהכנים ¢T . 10 כסף לה קנכתנ ו reim 17

מלדיקים בנפילת בעולם בת ואבדם וון כל שלילת ידי טובעי

0.

10

סל

370

01

זמל

יכס

למיל

חיין

וווכ

300

00

.7"

63

. 7%

ומכך

לומל

שיך שיל

יוכנו

דיניס

יקמט

יכקים

תוכם

ופמו

יפות

יימו

והיה שלי צלריך וכסף חיעפות לך. הכה ארזיל ילרו של אדם מתגבר עליו בכל יום. שכאי ליפה

דשי ללדיק וכוי . ואלוולא הקציה עוזרו איכו יכול לו . שכאמר הי לא יעוצכו בידו . והכם עור השם שעוור את האדם להלילו מיד סילהיר . סול בבי דברים . האי כששיתה מוחה כהלכחה וככנס ויולא במזוזה כשרה יש לה קגולה נפלאה לזה . כוויש עיים זה והיה שדי בלריך והוקיף בו כופך. הכה ילייר יוייך לדיי רייש רית יליר וסית שדיי . ואכי אותר שגם הויאה כרמזה צו באתלעי סתיבות שלונלני סתיבות שלו יויד . וחנס סיויד היא קוד כללות כל ההוייה כנודע . כבתהיה עליאה וי בי קוליו הם הצייד קוד יייה על עם וייד הם קוד וייה על עם עהחלה היא קוד דלת כנודע . ואחייכ הי נוולא פשם הוייה ושדי נרמות בילר באולע היבות . וק״ת חהו והי״ה עד״י הנה והיה היא הוייה, כמים גבי מוחה שכתוב בדי בחתור והייה לם שמוע ואורו שדיי מלצר סויים מלגאו . חסו וסייה שדיי . סכיונס סוייים ושם שדיי בלריך חתונתי שוני בתוך הילר כדי לוותקו ולהכניעו כדי שלא יחטיא אותך . ועוד תרופה אחרת עשיתי לך . והוא וכסף תועפות לך . שהיא התורה הנקי אמרות הי כסף לרוף בעליל לארץ . ואמר מועפות כפולה שני חורות תורח קצכתצ וטבעים וכחה להכניע הילהייר ואין לך עוד פה לדצר ולומר לא יכולתי על ילר מאחר שאכי ותורתי בעוזריך :

ה׳ עוד יכלם שומר הי לח כל אוכציו וגוי. תהלח חי וגוי. הכה כשיאבדו שוכאי חלדיק והם רשעים מלדיקים איכם שמחים במפלחם בשביל הכאת שלמים ששמחים בנפילת אויציהם כי אם יהיה לו שמחה על שכחקדש שמו יחי בעולם באבוד רשעים שאיכם עושים רלוכו שהיו הם מכעיקיו ואבדם מן העולם. ואמרו גבי המלריים על פי ולא קרב זה ש זה כל הלילה בקשו המלאכים לומר שיכה אמר להם הקצים מעשי

ידי עובעים בים ואתם אומרים שירה . ואיכ היאך ישרא אמרו

תהלה לדור

שירם אז שיר משם וגוי. ואמרו שים הפרש בין בשנת ההבמדה והכלים ובין לאחר שנשמדו וכלו . וההו דיוק מעשה ידי עוביעם בים ולא אמר כעבעי אא עובעים עדין ואהם אמשה ידי עוביעם בים ולא אמר כעבעי אא עובעים עדין ואהם אומרים שירה יולכן אהר שוירא ישרא את מלרים מה על שכח הים וכבר עבעו ואין להם עוד הקום. אז ישיר משה ובני ישרא הים וכבר עבעו ואין להם עוד הקום. אז ישיר משה ובני ישרא הים וכבר עבעו ואין להם עוד הקום. אז ישיר משה ובני ישרא הים וכבר עבעו ואין להם עוד הקום. אז ישיר מבי הסאמה מים וכבר עבעו אין לישיר משם ובני ישרא. השירה והשמה שמי ברבים. חהו שרמו אין ישר משם ובני ישרא. השירה והשמה אינה בשביל עלמכו שהלילנו כי אם אשירם להי כי גאה אינה בשביל עלמכו שהלילנו כי אם אשירם להיכו כי מועב נישויד מערים ואחר הבשמדה לגמרי הסלח הי ידבר עו אבמ להשי"א שבעיד שלא נשמדו אני מהכול עליבו לאינו אבל אחר ההשמדה הכלת הי ידבר עי ואותו המהלל שאהלל אינו על שמחה עלמי כלל אא ויברך כל בשר שם קדשו דייקא שנהקדש

שמו בעולם ולא להכאתי כלל : ונבאר בכפול אויצך א השמה ובהכשלו א יגל לצך פן

יראם הי ורע בעיכיו. הכוונהכי הנה מלימי שהקצ"ה מלטער על אבודם של רבעים. כמיש בכינה מה הלשון אומרם קלני מראשי קלני מזרועי וכיי. אמרו עיים וגבום ממרחק יידע הקלני מראשי קלני מזרועי וכיי. אמרו עיים וגבום ממרחק יידע החאדם במקצ"ה בהוא הגביה מלטער כביכול וייליל על הרבע וא"כ איך האדם במוח בהקלת חבירו וכיש בתקלת מבירו באיזה עבירה וכן היו מהפללים קודם שיכוקו לבהמיד עלא אכשל בדבר הלכם וישמחו בי חבירי. שזה עיון פלילי שחוא שמח במה שהקבייה מלטער עליו כביכול. אא כשרואה סבירו איכו כוהג בדרך טובח מלטער עליו כביכול שלו להסוירו למוסב שהיאך ישמח לכיך שיהעלב וילטער ויהפלל עליו להחזירו למוסב שהיאך ישמח במה שהשכינה מלטערת עליו לזה רמז בכפול איבך א תסמח ובהכשלו איה דבר עאינו הגון א יגל לבך פן יכאה הי ורע בעיני שאיך אתה שמח במה בהוא רע בעיני הי ומלטער בו חייו. איכ אף לתה לריך להלטער בו ותראשו כע בעיני הדבר הזה ותהעלב

ון לעות נשות וסות לכעתי סיו קות

11

שישה ב ובאותה למדחיד שוער הי בלל ידי ו כל הרשעי כל הרשעי במדח ביו יהלבעם היה ששוער את יבעיד שני במדיד שני

תהלה לדוד

07

pľ

07

62

67

57

00

ph.

10

0"

03

37

10

p

10 0

07

דע זיד

.1

03

01

וס

"

3

ותהפלל כדי שלא יפול ויכשל :

ובלד ובללעי שמחו ונאספו נאספו עלי כבים ולא ידעתי. הכם ארויל כים אימר דואג וחציריו לדוד הכבא על אשת איש מיתתו צמאי אומר להם מיתחתו צחנק ויש לו חלק לעוסייב. אבל המלצין פני חצירו ברבים אין לו חלק לעוסייב. והוא שאמר ובלעי שכפי סברהם נכשלמי בעצירה וללעתי איך שמחו ונחוס בלעי שכפי סברהם נכשלמי בעצירה וללעתי איך שמחו ונחוס בנים בשוכא השייח. אבל אינם יודעים באם אני לנעתי הם נעשו נכים קלולי רגלים. וזהו נאספו עלי בנים שהרי אסנברת פנים יותר מאיא וזהו קרעו ולא דמו עיד שארויל אם סיו קורעים את בשרי לא היה דמי שותת שאם אכי לולע הם

כעשו ככים :

ירלה שווור הי את כל אוהביו וגו". עוויש וודת הכקס הקב"ה ווליל זה בידו אחת ובאותה היד ווחנקס

עישם צ׳ הפביים צרגע א׳ כוו״ם ע״ם יוויכך ה׳ כאדרי צכח ובאותה היד ג״כ. יוויכך ה׳ תרעץ אויצ. שחרשע הווהס״ר למדה״ד ובידו אחת מללה לישרא ורועלת למלרים. וזהו צרמו שווור ה׳ אח כל אוהציו . צמה ששווור הקצ״ה אח כל אוהציו ד צלל ידי כקיהיך אותה השווורת צעלמה תרעץ אויצ וזהו ואח כל הרשעים ישוויד . עוד יש צחינה אחרת שוודה הקצ״ה אינה כמדת צ״ו. שאדם צשנת כנוקו לא ירחם וצשעת הרמונות לא יהכעם היאך יכול צרגע אי לכקום ולרחם. אצל הקצ״ה צשנת יהכעם היאך יכול צרגע אי לכקום ולרחם. אצל הקצ״ה צשנת ששווור את כל אוהציו צהרחונים אותו הרגע ואת כל הרשעים ישוותר את כל אוהציו צהרחונים אותו הרגע ואת כל הרשעים יצמיד שני הפכים צרגע אי שהלדיקים וויהדים התסדים עם הגצורות המיד ע״י מעשיהם לכן נעשה להם מדה כנגד עדה הגצורות המיד ע״י מעשיהם לכן נעשה להם מדה כנגד נדה

דברי שב״ח

לפשר לפרש עפ״י מה שידוע כי הרשעים המה ורלע"ך שינאים את הלדוקים תכלית שנאה. וכאשר יראו

出了

תהלה לדוד

6

3

1

1

6

ron

63

כנד ניתו

ספר

i obi

"333

דומס

מתפנ

בכווכס

פהכי

שמיתכ

בין מס

מער ומ

לסייכו ו

מו מסי

בחינו מ

כך ונין

לבלה לו

בפין וב

ומיכו מ

וולות אכ

0) 60

6 2230

שמונה וגליחים בכל ועשיהם . ובחימם שלום ועחד אז ווחקנאים בהם קנאם גדולה קשה כשאול . ודא הברתהון כי רקב עלמות קנאה . והונה נמוקים בענכם . וומסניכים והולכים עד שיגיעו לשערי מות ונשמדים מן השולם . ולזם אמר שומר סי את כל אוסביו . ובזאת השמירה המעולה ואת כל הרשעים ישמיד . שמתכונים והולכים מרוב קנאתם בהם עד שיגיעו לשערי מות ונשמדים מן העולם ב״מ וח״ל :

תהלת ה׳ ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם וער:

אי די הנה נודע כי הייהלל ותווחדה להשיית או מחפלל ולבו בל עמו הוא כנוף בלא כשמה והכה איכו עושה יחוד הוייה וחדניי. כי הנה הוייה הוח בקוד ההעלווה זם שמי לעלם כחיב העלימהו והוא כגגד הרלון והמחשבם והדבור סוא כנגד שם ארניי הנאור בפירוש ובדבור . ולכן כשינושה שניהם דבור ומחשבה הוא מיחד הוייה ואדנייי . כיש אם כוונחו לוולוא מן צעיני הבריות באותם השבחיה הלא כבד את בני האדם יותר מכצודו של מקום שהדברים והשפה להשיית והשכל שהוא הרלון העיהר לבני אדם ולא ההא כהנת כפונדקית. לזה רות ההלת הי ידבר פי כשידבר פי איזה תחלה להשיית יצרך כל בשר שלי הלב והמוח וכל האברים וזהו כל בשר על דרך לבי ובשרי ירכנו ש אל חי ולא השפה לבד והלב בל עמה . וזהו כל בשר שלי כלם בהסכמה אחת להודות ולמלל וזה ינרום לעולם ועד יחוד סוייה וחדכיי שההוייה נרמזה בחיבה לעולם בסור זה שמי לעולם העלימה והאדכויית נקי ועד שנה כל היעודים ככודע ליודעי הן שהדלון הפנימי והשפה הומזים ליחוד הויאה אדמיי

מנקי לעולם ועד :

ודורה על זה אמרו לא תעשון אתי שהי כסף ושהי זהב קהוא עובד עייז בעהרה שכשחצבדו אותי לא תעשין

תהלה לרוד

C

D

11

17

1

10

C

9

0

0

M

3

0

17

103

אתי שהשחתו עם עבודאי שהי כסף ושהי זהב במחשבחכם בעסקי העולם בכקף ובזהב או למלוא מן להכאח הכסף והזהב וכטו אמס עוגדים עייז בניהרה חייו . ויתבאר בזה ישעיה כיינ רין לכם מזות הכל כדברי הקפר החתום אפר יתנו אותו שי יודעי קפר לאור קרא כאזה ויאור לא אוכל כי חתום הוא. וניתו הספר על אשר לא ידע ספר לאוור קרא כא זה ויאוור לא ידעתי ספר . ויאור הי יען כי כגש העם הזה צפיו וצשפתיו כבדוני ולבו ריחה ממני ותהי יראתם אותי מלות אנשים מלומדה. ציאור שו הדברים שהוא מציא בדרך משל והוא שיש אדם יודע ספר וונגין וכשהספר חתום לא ידע. ויש ספר פתוח ווהסותם ואם כיתן למי באיכו מבין לא ידע ממכו כלום . כן יש בי כיתות בבני אדם יש וותפללים ויש שאינם וותפללים.השאינם וותפללים דוונה לקפר החתום שאינו נקנש כך הוא תתום וכתום ואינו מחפלל . ויש מתפללים ומוא דומה לספר פתוח וכשאיכו מתפלל בכווכה ואיכו יודע מה שמוליא מפיו דומה להפר פהוח ונהרא בהרי פוא מתפלל אבל שאיכו מבין מה שהוא אומר דומה כמי שניחכים ספר פתוח לווי באיכו יודע לקרות נוולא בין אם חתום צין אם פתום לא ילא ממכי כלום שלא נקרא מם שבתוכו .ולכן אוור וההי לכם חזות הכל שהוא לשון גבול עיין ביאיר נתיב . דהייכו גבול הכל כל עבודתכם סיא גבול אי שאין נוכם הכאה או מהיו מתפלים הדומה כמו ספר הפתוח אבל כחון לווי באיכו מבין מה שאומר או תהיו בקפר חתום בלא תפלה ובין כך ובין כך לא ילא מכט שום הכאה ולאחר שהביא המשל בא לבתר מחייכ שעל ווי נחור המשל הזה וחוור ויחור הי וגוי בפיו ובשפתיו כבדוני וגוי.נאמר המשל הזה למי שאומר בשפחיו ואיכו מבין בתיך לבו הדברים שאוער . ואער ותהי יראתם אותי ולות אנשים וגוי.דבשלמא אם אתם מדצרים עם צני אדם כמותכם באינם מצינים כ״א מה ביולא מפיכם ואינם יודעים אם ידבר לבכם אנה ואנה יכולים אתם לצעות כך . אבל אני איך תהים

תהלה לדוד

12

35

bb

200

ניירן

173

0 05

diact

0 63

1 631

. 117

נס קל

to de

לשלס

1171

וסועל ז

חוליוניו

11271

סנומס

ומקה ו

למססס

סעלנור

1 633

17

ידאהם אוחידייקא שאכי צוחן לבוס וכלי תאיך ידעו אותה לעלות אנשים מלומדה בלא לב ולב שמחפללים לפני בפיהם דווקא ולא בכליותיהם כמו הבני אדם המידברים זה עם זה. וזה העון גרם להם כי כגש העם הזה ונלחץ הרבה מדה כנגד מדת. שהנה סאדם כשימים למיץ בדוהק גדול ובלרה גדולה ולועק להשיית כפשע מכל מחשבות ולועק בכל לב ובכל כפש. ולכן כשהיו בלא לחץ בפיו ובשפתיו וגוי. ולכן הבאתי עליהם לחץ וכגשחים לחץ בפיו ובשפתיו וגוי. ולכן הבאתי עליהם לחץ וכגשחים שאז בסיהם ובכליותיהם וקירות לבם לועקים שי וכשו אמר יען בי כגש העם וכלהלו בדוחק הוא מפני שבפיו ובשפתיו כבדוני וגוי. לכך להלחים להתפלל לפני בפיהם ול עקים בכליותיהם : בי עוד ילה ההלת הי ידבר פי וגוי. הכה כודע נייש בגמי אם שגורה תפלתי בי יודע אני שהול

מקובל ואם לאו יודע אכי שהוא מטורף וכוי. לזה רמז חהנת הי ידבר פי אומרו ידבר פי וכי פיו אינו הוא שאמר ידבר פי והיה ליל אדבר . שא הכווכה בא לרמוז ידבר עי כשו עי המדבר בלא ידיעתי שוון השווים ווגיבים שיה והיא וולקת להורות שענורה בפי אותה התהלה וואוהו הנות יברך כל בשר שם קדשו ויידס לו ביודע שענהו צאותה החהנט ורולה להפיק רלונו . חסו בחמר ואיים דברי בכיך כספיך אומר משיו שאני משים אותם הדברים בפיך ידוע תדע שבלל ידי בריגיך שאכי משיח רלוכך וווליכך באותם הדברים. בייר. אכתכו וותפללים ביוה"כ היה עם פיפיותינו אל יכשלו בלשונם ול יבושו במענם מעפ״י שהקצ״ה ידע לבות וכליות עכ״ת זה מן השמים ואיכה קימן יפה לאדם כשמהשלל וככשל בלשוכו . ובזה יהבאר המיכות הפי אדני ששחי תפתח ופי יגיד תהלהך וגוי כי לא החפוץ וגרי . הנה התפלה היא במקום הקרבן ובא לומר כשאתה תפחת שפתי ופי יגיד תחלחך כשו אוונר משיו כשו הוא הוגיד וורוב ששנורה התפלה בפי אז אני יודע שנתקבל ולא תחפוץ זבח ואתנה שאתה חפץ באותה החפלה יותר נון הקרבן שבבניכת

ההלה לדוד

171

631

07

000 D"

63:

0'0

P

2017

:0

57

נת נת

םי כי

ות עו

P'00

DI TI

D

31

D

פי יודוי אני שנחקבלה לפניך :

200

י הההה מי ידבר פי ויצרך כל בשר וכוי . שנה כודע מיש עיים כל עלמותי תאמרנה הי מי כמוך שכשיחשלל וקורא יתכועע שהתכועה מורה על הזריזות כאלו שאר בשרו ועלמותיו ג"כ חם מספרים אותה התחלה. לזה רמ תהלת הי ידבר פי כשידבר פי תהלתיך . לאו דווקא פי הודבר בדירך עללות . אלא ויצרך כל בשר שם קדשו . שאכי אומר צה זכועעות וזריזות גדול . כאלו כל בסר שלי וכל אברי מברכים עם קדעו . היש 🛄 עבדך מחר בהם בשוורם עקב רב . וואי אותרו גם עבדך הכה כודע שתי שעושה בעללות צלא השק לא יחמיד בו סעכין . כי עוד מעע ועוזב אותה העבודה והמלוות ולא יחמיד צה . אצל העושה המלוה צהשק רב יחמיד צה כל ימיו . לום רמו גם עבדך כוסר בהם לשון זהירות והריזות ותיבת בם קאי על סוסירות וזריזות שמלבד קיומם שאקיים המלות אלא גם אני מהר בהם לעשותם בזריזות . שבות שאני שוער אותם לעולם ועד . וזהו בשמרם עקב רב שמירהם ההיה עד העקב מריא קיף ימי לעולם ועד :

ודורה סעישה בעללות איכו פועל כי אם בהגופים ובשורש הגופים. אבל הזהירות והזריזות והחשק הוא בנקש ופועל בשורש שליהשיות הכרמזים לרליכות ופועל בשרשים העליוכים. ואז כקראם מכוש שליהה בגוף וכפש גשמי ורוחכי העליוכים. ואז כקראם מכוש שליהם בגוף וכפש גשמי ורוחכי העליוכים. ואז כקראם מכוש שליהם בגוף וכפש בשיים העליוכים גאז הכפש ואל הארץ לדין עמו זה הגוף. והכה העושה בעללות דומה לקרקע שהוא הארץ ואיכו מקורם להיות

שטונים בעכות יותם נקונוע עשות סחון וחים תקירם כהיות תחקה מזרם ומוער והחשק והזריזות היא חקרה שעליו לחיות למחסה ולמפתור. ולזה בעצררוים ימך המקרה שעיי העללות ימך המקרה כגו חקרת בלא מחקה ומקתור והוא כמי שאין לו גא קרקע בלא חקרה ג בלא מחקה ומקתור והוא כמי שאין לו גא קרקע בלא חקרה ג ד' עוד יכלה תהלת הי ידבר פי וגו׳. מחובר עם פי

תרכה לרור

החודם לו . ואת כל הרשעים ישתיד . חהלת הי וגרי . עוויש בגעי משו שאקללם שהם מלערים אותי ואיני יכיל עליהם . השיבו ענום ללדיק לא נווב . אלא סשכם ומערב לבית הוודרש והם כלים עאליהם. שאתם תעשה את שלך והוא יעשה את "שלו. לום רווז שוונר הי את כל אותביו ואת כל מרשעים ישוויד, ואם לא השונידם וכשארים ווכערים אותי . תהלת הי ידבר פי שהיא התורה שלא אקללם . אלא אעסוק בתוכה ואעשה אה שלי והוא יעשה את שלי שהם כלים מאליהם בלא קולחי וייש לשאול מקדמת דכל שהיו מלערים אותו ודאי גייכ הים הולך לבהמייד ומה הדם לו סשכם והערב לבהמייד והם כלים י הכיונה כי הנה האדם כשים לו דאנה בלגו אפיי שהולך לבחוויד ולגו בל טווו לא יוכל להשכים ולהעריב . אבל אתה השכם והערב לבחמייר קלא תרגים בשום לשר וורוב החשק שים לך בחורה. כמים עיכ עמו אכוכי בלרם ישימני. שמו ובשכלו אביי שהוא בלרם שלא ירנים בלרתו עייו אחללהו ואכנדהו .כך אתם כשתשכים וחערוב לבסמייד ולא יעלרך שום מחשבת דאנם ושום דבר אז בזם כלים

3

07 10

50

This .

2 1

1756

לקלומי

fpr'

תליחיו

· D()

כולליס

ווטית כ

o the

17

210

23

ゆう

11

מאליהם שאו נאמר עלד אחלטו ואכנדהו: אליהם שאו נאמר עלד אחלטו ואכנדהו: שבשיבר האדם לשני בני אדם לייך להרים קילו בנרכתי כדי ששמעו גם סגרכה ועמו צריך הוא ונריך שמו ייענו אדן ויהים מכהם לאם סרבים . והו מהלח הי ידבר שמו ייענו אדן ויהים מכהם לאם הרבים . והו מהלח הי ידבר שמו ייענו אדן ויהים מכהם . שהאמיכה בלחשה . והדבור בי אינר ידבר לשן הכרום . שהאמיכה בלחשה . והדבור בי אדנר לכים להי וביי . תאכלו אם מרו וביי. כשאברך ידבר שי שהכרום והעים שנייז יברך כל בשר בה קיצו כל הסומע שוכש אמון וביה וביש:

יתבאר בשרתי לרק בקתל לבי הכח שבתי לא אכלא ארניאלמי אתה ידעת. הנה טידע שכשורים הארם קילו בהשבח יש בשרום שקיל עלים וידיאה בעדע וודרך השיר.

לומר תורה ומקיעה מה הבריות אומרים עליו אשרי פלוני שלווד מוכה אשרי אביו וכוי . ראו פלוני שלווד מורם כיום כאים מעשיו וכוי. ובמשך מחלל את מסס אומרים עליו או לקלוני שלמד תורה כמה עבונים מעשיג וכוי. כדאיתה במקי יומא דף פיר . הסו הסלם כי ידבר פי שסיא מחירם ורנה קיום מליחיה בקיים מהלרן ישירן ידבן" פי חסים כמספר תרייג עשם וליים יכתים בזוהר עיים כל מרמום הי שהם התרייג עלים וני כוללים דנשי ולא תעשם . סבוונה רנוו כשאלשד אקיים התריינ מלות כדי כאו יצרך כו צשר שם קדשי ולא יתחלל שם קדשו צי חייו באז סעולם מברכין בם קדבו עיי המעשים ולא בהפך חייו . ואנב הורית כי מיינום משיבה כתש הכה וי פעמים הוכיר קראם סירס עדות פקודי מלוח יראת משפעי . וכל אחת קרא לה שם בתורה אתר מאירת עינים ביראת הי אתר טהורה תנה מורת סי מתימה רוח באם האדם לנו יבלים התריינ תלוח התורה מהגאים לידו יהגלגל . לום כבתורת הי הניניה בלימה במלוחיה או משיבת כתם אז ותכוח ותעוורד לנורלך שלא תתנלגל לבא פעם אחרת . עדירון הי כאתכה . הכה הכאתן שיהיה כעצד כאתן בלא יפשוט ידו במס שלא ליהו רבו לאדם כזה מגלין לו כזי סורה וזשו

והות זווג החקדם עם הגבורות : קתנה מעלייה לגבורות שעולוה ונחוותקון בשרצם . והחסדים כל ונה שיורדים מחחוקים כנודע . ואז הו-ורות כמתקות וצאות להתיחד עם התפדים . חסו בשרתי להן בקחל רב . המבשר חלדק כדרך המבשר בקול רס שים צו ענים דירידם . ורוח דוכם ישיפתי לא אכלא שליו סוייכ אלמיים זווג החקדים והגבורות כהם העלייה והירידם שים בהרוות הקול . הכו קאוריאחייכ הי אלהי קהיית החקדים ואלהי שהם הגבורות אתם ידעת לשין זווג ויחוד. כמיש הרב בקדור עיים דעו כי הי הוא האלהים שעיי הרוות הקול שים בו עליות וירידות יתיחדו התקדים והגבורות בשתא שלים : ירמוז תהלם הי ידבר פי וגוי. הכוונה כשאדם

תרכה כדור

1223

13 50

1:0

DÍT

600

1010

7-110

000

עמר

杨

30

171

07 77

337

713

11

10 00

7979

תהלה לדנו

מהכימה כחי . בקודי הי יברים עיד ישרים דויי הי לדיקים ילכו במ שאכלו לשם מלום משמחי לב שסיא השכילם הוחי לב בקוד ועוקם כח״ר ליולרו והאחרת אין צה כח״ר י עלות הי ירה צלי שום פנים אז מאירה כאסתקרליאה המאירה וזהו כשתהיה ברה בלא פניה עאירת עינים ואם לאו כמו ענם חשיך שהקליפה יקבת אא האול המאיר : יראת הי עהורה שהיא יראת הרוממות מהיות דאיהו רב ושליט ונוי . או שימדה לעד ולא יעוצכה שאם ירא יראה הילוכיה לא יחמיד בה אבל הטהרה של הרוממוה עיוודה לעד . משפטי הי אות אתר משפעי שהם צי תורות שצכתצ ושבעיים שצוה לדקו יקדיו מיחד חיית ומלכות הרמוזים לחירה שבכתו ושבעיים חמיד עוםה בהם יהוד קבייה וסכינתיה : ז׳ אך ירמוז תהלה ה׳ ידבת םי ויצרך כל צער וגוי. הנה כל האומר עירה צעוחייז זוכה לחומרה לעוס"צ ולכן חקני פסוק ואנתני נצרך יה וגוי אחר מהלה לדוד. ורמוז בפסוק זם עלמו תהלת הי ידבר פי לא בעוהיו לבד אלא יברך כל בשר וגוי לעיו שכלו ארוך וכוי : הנה אומרם שזוכה לאוי בעוה"ב וכן בעסק התורה של הלדיקים בעוה"ב מאי כימ הנה עיין בחיי היג בנוחיבהה דרקיעה שבעוסייז הוא פשטי ההוכה ולעוהייב קודותים מה שלא הים משיג צחייו . שבזה תיי פי סיום לעשותם וסיה עקב תשועין . הכוונה היום עשייחם לבד בלא הבנה . אבל וסים עקב בקיף בעומייב חשמעין לשין הבנה כמו הסכת ושמע שתביכו נתשיגו מה שלא השגתם בעודכם בחיים. וז"י והקילות היא חשיחך שבעום"ז אתם סיית טורחבה להקיגה אבל והקילוח לעה"ב סיא השיחך וכנלו לך מה שלא יכולת להשיג: אך ירמוז בהחהלכך סכחם אותך הגומון אכה הנההו והכהלהו לשמרו שלא יגנב . אבל החי היא הנחה אותך שלא יגנביך בעלי חלים. בשכבך הפך הוומון שאתת מניח שומרים שלא יגכב אבל אחה ישן והיא חשמור עליך . והכם בלילה אם האי הדד שכתו אייל במה לישא וליחן להרויח שחין מויינו בלילה אבל התי אם הקילות וכדה שנחך מעיי ייל במה ל מעסק ילהכויה כי היא השיחך ולילה כיום יאיר צעסק התי וכוי:

CLI DIC an diacas lina a Lit. ושלם שמעלונים לאבר לאבא נשאבשונם מנום לכם נכון זכור אניבובר אמר גנר באוכנ, ובדו. וכשל. מכס באנא אמני נבנני אנטונים מנו למום אנים גבנום אנו. מנוכנו נגנני אנו.נוגם באמני ב ב בני גוומה אנו חמנ. ראל הוחי בי עבוד ידוח בצע נאי שמלונו: שנוא פגן שמכר כבתוני בכן-לאוקנה מפנ עשונע עדע ושמער מפות נמון נממאוב ase changeaus ecc LA RALCAEAU, CALLO सिं: येरी ग्रेंस्टर रेजेय כוב כאמר שנוני, גם ממני ש א וומכוח יוגע נכונכרם : ולבנו ו בולבוני לובי, בדנו בכ ERAL LELON SCLAME : אב: בג מטום אמו שונו שי וכנים בנים אניםאנא אמר: משה עבדר מת וענה נשנש לנאמני נותע אכונונותה א

INLLIGH SAL SEC. אנונוב : נמכומט בטכני ו ונמסג יומו LLEL CALL באלנים אנו לג נכנושו יואכנט מש במפנועסנא ובהלות הנו הוג ה בנוג : באבנים מזוו केव याद्य देखांग थि, R . CALL SUCA LACA ML בגבובם אנינהנצוויו मेदेर धारेल देशता हि שבאיק עאנא אמניי מכונון אנו בכובנו 「口にな」と、「たた」 LATUR AUTOLLA Laril And Acc. d. L ्रादी वक्षेम मिटर व תם לונה כינוני אכו הנובר בינום שהור ה atel that tell ighter i tiller נאנבום נכנכנ LECH LECCEPERI נטומנים. באמנים גאו Lice ילנושו בני פאמע ל מננגמיקום יילבנו ה אכני. למניי בכב ממפי בממא ובא.נ

נתמלב נוכנ לבנת

מכובע בנותם במכו

אט.בגם כום מנואל

قطعة شظية مرئية من كتاب مجلد visible fragment from bookbinding

شظية مرئية من كتاب مجلدٌ visible fragment from bookbinding

